

# **“LA MILLORA DELS SERVEIS PÚBLICS A TRAVÉS DE LES SUBVENCIONS”**

**El llegat deixat per les subvencions en polítiques  
en matèria de disseny de prestacions i  
millora dels serveis públics.**



**Escola d'Administració Pública de  
Treballs de Recerca sobre Administració**  
*Convocatoria 2008.*

**Director i redactor del projecte: Vicenç Estanyol Bardera**

**Col.laboradors: Joaquim Brugué I Torroella  
Georgina Andreu Mur  
Carles Benítez Portillo**

**Data: 27 d'agost de 2009**



# “LA MILLORA DELS SERVEIS PÚBLICS A TRAVÉS DE LES SUBVENCIONS”

El llegat deixat per les subvencions en polítiques  
en matèria de disseny de prestacions i  
millora dels serveis públics.

## Pròleg

**Capítol 1**.....pàg.14-31

Introducció

*Concepte i definició de subvenció.*

**Capítol 2**.....pàg.23-34

Autor: Vicenç Estanyol

*L'Activitat de les subvencions.*

**Capítol 3:** .....pàg.35-45

Autora: Georgina Andreu

*Les subvencions i les Polítiques Actives d'Ocupació (PAO).*

**Capítol 4**.....pàg.47-192

Autor: Vicenç Estanyol

*Aspectes jurídics en relació a les subvencions.*

**Capítol 5**.....pàg.193-201

Autora: Vicenç Estanyol Bardera

*La visió del/ de la beneficiari/ària.*

*Recreació de la seqüència de la sol·licitud.*

**Capítol 6**.....pàg.203-217

Autor: Georgina Andreu Mur

*La perspectiva de gènere en les subvencions.*

**Capítol 7**.....pàg.219-228

Autor: Vicenç Estanyol

*El contingut de la subvenció materialitzat en la memòria o projecte tècnic*

**Capítol 8**.....pàg.229-237

Autor: Vicenç Estanyol

*La visió de l'atorgant.*

**Capítol 9**.....pàg.239-246

Autor/a: Vicenç Estanyol

*Partenariat i mecenatge en les subvencions.*

**Capítol 10**.....pàg.247-262

Autor: Vicenç Estanyol

*Infraccions, sancions i efectes indesitjats de les subvencions versus valors.*

**Capítol 11**.....pàg.263-283

*Les Polítiques Actives d'Ocupació i contractació de personal en l'àmbit local.*

# “LA MILLORA DELS SERVEIS PÚBLICS A TRAVÉS DE LES SUBVENCIONS”

El llegat deixat per les subvencions en polítiques  
en matèria de disseny de prestacions i  
millora dels serveis públics.

**Resultat enquestes** .....pàg.285-312

**Conclusions**.....pàg.315-324

**Bibliografia i webgrafia**

**Annexes**

---

## **Annex 1**

Guió de buidatge de les subvencions que s'identifiquen.

## **Annex 2**

L'índex de les normes PAO.

## **Annex 3**

El buidatge de les subvencions que s'identifiquen:

- Plans d'Ocupació
- Pla Zapatero
- Estudis i campanyes
- Pla de Barris
- Projectes Innovadors
- Xarxa Inicia

## **Annex 4**

Actes de les reunions de grup.

## **Annex 5**

Model enquesta utilitzada per realitzar el treball de recerca

## **Annex 6**

Avaluacions inicials de l'alumnat dels cursos de subvencions.

## **Annex 7.**

Glossari terminologia xarxa relacional

## **Annex 8**

Model enquesta utilitzada per realitzar el capítol onzè

## **Annex 9**

Power Points:

- Activitat de foment
- Com atorgar subvencions
- Elements d'un expedient
- Conveni
- El factor temps
- Finançament i gestió
- La llei 38/2009

- **Llei i Reglament- Infraccions i sancions**
- **Redacció d'una memòria**
- **Anàlisi constants d'una convocatòria**
- **Consells pràctics en relació al procés d'una subvenció**
- **Deduccions i circulació amb el tema de subvencions**

***“Els governs són les veles, el poble el vent, l’Estat  
la nau i el temps el mar”.***

*Ludwig Börne (1786-1837) Escriptor.*



---

## PRÒLEG

*AUTOR: VICENÇ ESTANYOL*

---



## PRÒLEG

---

El present treball de recerca fou ideat, i sol·licitat, a l'àmbit de les subvencions perquè es detectà que el finançament local mitjançant aquest instrument de foment tenia un pes específic molt important – juntament amb les transferències ordinàries i “altres ingressos” -.

Alhora fou seleccionada aquesta temàtica perquè l'equip de recerca intuïa diferents funcions, a la pràctica, desenvolupades per part de les subvencions en els ajuntaments catalans però, també, en organitzacions no lucratives i empreses. Efectivament es percebia que algunes subvencions servien per a innovar mentre que d'altres, senzillament, servien per a cobrir dèficits del “dia a dia” i poder, d'aquesta manera, mantenir el nivell de prestació de serveis.

Amb aquestes dues motivacions, i alguna altra especificada al llarg de la recerca, i a la pròpia sol·licitud de la mateixa, l'equip es plantejà abordar el que s'entenen com a temes clau de les subvencions. A saber, la seva pròpia definició, la visió de l'atorgant, la del/de la beneficiari/ària, els aspectes jurídics i econòmics, l'avaluació d'aquesta política de foment i els possibles efectes indesitjats en els que podin haver incorregut.

Cadascun d'aquests temes, o capítols, presentaven una riquesa, i potencial de tractament, de subtemes realment ingent. Per aquest motiu foren seleccionats els temes que, a l'entendre del grup de recerca, major aplicabilitat podien presentar en el sentit d'influir, en un futur, en la millora del disseny i gestió de les subvencions. Per aquest motiu, i no cap altre, s'ha centrat l'interès del treball i recerca en fer veure que, amb les subvencions, l'atorgant dissenya polítiques i, el/la beneficiari/ària, les pot aplicar.

Les polítiques ordinàries finançades amb tributs i cotitzacions (des de la sanitat fins a la seguretat social i les infraestructures) són – com la pròpia paraula indica - la forma normal (ordinària) de proveir a una comunitat de benestar, en un sentit ampli del terme (cohesió social i creixement econòmic). L'objectiu final de les polítiques públiques no es pot entendre, en primer lloc, sense emprendre polítiques de redistribució (transferències econòmiques de joves a gent gran, de treballadors/es a aturats/es, per exemple). En segon lloc no es poden entendre, tampoc, sense polítiques que potencien l'autonomia en comptes de la dependència (autonomia de gent gran, de joves, d'ONG's o societat civil, de microempreses). En tercer lloc les polítiques públiques hi són per a reconèixer noves situacions, socials i econòmiques (i aquí les subvencions en el relatiu a detecció i assaig de noves pràctiques hi tenen un rol determinant). I, en quart lloc i finalment, les polítiques han de ser tendents a reequilibrar desajustaments territorials, entre barris, ciutats, comarques, províncies, que presenten diferències importants en nivell de formació, de renda, d'infraestructures, de dotació d'equipament públics, etc.

Doncs bé, semblava que les subvencions ens vinculaven de forma directa a aquests quatre objectius i, potser en major mesura, al tercer objectiu relacionat amb el reconeixement de noves situacions (immigració, noves tecnologies, noves formes de treball i d'organització de la producció, salut mental, etc.).

Per tant, partint de la base que les subvencions serveixen per a crear noves polítiques i millorar les existents, aquest objectiu s'ha erigit com a essencial al llarg de la present recerca.

Per aconseguir la consecució del plantejat a la recerca han estat essencials les 112 enquestes a tècnics i tècniques, gestors/es, administratius/ives i altre personal vinculat a les subvencions, en el conjunt o en algun moment del seu procés (identificar la subvenció, captar-la, executar-la, justificar-la i mantenir-la en el temps). Aquesta font de treball, però, ha estat combinada, com és lògic, amb l'observació directe, amb el buidatge sistemàtic de bases i convocatòries ( la seva totalitat de lliure concurrència), amb entrevistes presencials i, també, òbviament, amb les aportacions i suggeriments de la biografia especialitzada i de la formació impartida pels membres del grup de recerca en sessions formatives relatives a l'àmbit de l'activitat de foment.

Aquest conjunt de fons empíriques de la recerca han revelat un seguit de resultats, de conclusions, de dades que es troben presents al conjunt de la recerca i que han estat determinants per a la redacció i ideació de les subvencions. Com a conclusió prèvia a la lectura del treball es pot avançar que, sens dubte, l'aprovació de la Llei General de Subvencions i el seu Reglament marquen, a la data de la seva entrada en vigor, un punt d'inflexió positiu, sens dubte, en termes de millorar la transparència i la publicitat de les convocatòries i els principis d'eficàcia i eficiència, tant en el relatiu a control econòmic de les subvencions com en l'anàlisi o avaluació del seu impacte.

L'equip de recerca agraeix, finalment, la participació de les 112 persones que han contribuït a la formulació de l'enquesta.



**Els 11 punts claus de les  
subvencions**



---

## **CAPÍTOL 1**

*AUTORA: GEORGINA ANDREU*

### **PRIMER PUNT CLAU: CONCEPTE I DEFINICIÓ DE SUBVENCIÓ**

---



*“...des de la perspectiva administrativa entenem per subvenció, una tècnica de foment de determinats comportaments considerats d'interès general i inclús un procediment de col·laboració entre l'administració pública i els particulars per a la gestió d'activitats d'interès públic.”*

**Segons l'article número 2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre** “se entiende por subvención, a los efectos de esta ley, toda disposición dineraria realizada por cualsequiera de los sujetos contemplados en el artículo 3 de esta ley, a favor de personas públicas o privadas, y que cumpla los siguientes requisitos: a) que la entrega se realice sin contraprestación directa de los beneficiarios, b) que la entrega esté sujeta al cumplimiento de un determinado objetivo, la ejecución de un proyecto, la realización de una actividad, la adopción de un comportamiento singular, ya realizados o por desarrollar, o la concurrencia de una situación, debiendo el beneficiario cumplir las obligaciones materiales y formales que se hubieran establecido ; c) que el proyecto, la acción, conducta o situación financiada tenga por objeto el fomento de una actividad de utilidad pública o interés social o de promoción de una finalidad pública...”

**Què és un subvenció?** des de fa dècades, les administracions públiques han considerat les subvencions com a instruments jurídics administratius i financers i, com a tals, el paradigma de les polítiques de foment. Però l'evolució de les administracions locals, amb la necessitat d'orientar la seva activitat a la satisfacció de l'interès general des de posicionaments més proactius que permetin treballar la xarxa d'agents i el propi territori, ha fet que, necessàriament, s'hagin hagut de repensar alguns instruments i la forma de gestionar-los. Entre les eines a revisar hi podríem trobar les subvencions, en tant que han de ser un instrument més per a la gestió del govern local sense perdre la perspectiva de la seva perfecció jurídica a partir de la regulació continguda a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, al règim local català i, per descomptat, les novetats del Reial decret 887/2006, de 21 de juliol.

Cal fer una revisió d'aquests textos legals, especialment d'aquest Reial decret, intentant analitzar les millores que ens aporten per a la gestió de les subvencions per part de les administracions públiques. Amb una millor definició subjectiva i objectiva de la relació i amb la introducció de sistemes de racionalització i millora jurídica, però també de millora com a instrument de gestió. També caldrà analitzar quin llegat hem deixat aquestes als municipis catalans.

### **Tipus de subvencions i organismes convocants.**

Els organismes convocants es poden dividir segons sigui la seva dependència en alguna de les quatre administracions públiques que tenen competències en el nostre país, és a dir: la Unió Europea, l'Administració de l'Estat, les CCAA i els Ajuntaments. No obstant, existeixen unes característiques comunes, amb independència de quin sigui l'organisme que convoqui la subvenció.

Característiques comunes en totes les subvencions:

- Requereixen cofinançament, doncs la majoria no donen el 100% dels cost del projecte i/o servei.
- Es valora positivament la implicació d'altres entitats.
- L'àmbit d'actuació, en la majoria dels casos, ha de ser adaptat al de l'organisme convocant, com a entitat o com a suma d'entitats.
- Les haurem de justificar al finalitzar el projecte.

### ***Característiques específiques de cada organisme convocant.***

Pel que fa a les característiques específiques de cada organisme convocant, es podrien resumir de la següent manera:

#### **a).- Les Administracions Locals a través dels Ajuntaments, les Regidories, Juntes de districte i Organismes Autònoms.**

Els Ajuntaments estan organitzats a través de Regidories temàtiques (per exemple: Esports, Recaptació, Cultura, Medi ambient, ...), encara que quan l'Ajuntament és gran, també pot estar dividit en Regidories territorials. Així doncs, un Ajuntament de dimensions mitjanes tindrà una regidoria d'Educació, una altra d'Urbanisme, etc. Aquestes Regidories no són sempre les mateixes i queden determinades per l'equip de govern, i en concret, per l'alcalde o alcaldessa del municipi. A més d'aquestes Regidories poden existir organismes autònoms amb competències en diverses àrees. Així doncs, ens trobem amb municipis que posseeixen un Patronat de Cultura o d'Esports, un Institut Municipal de Formació,.... que assumeixen les competències municipals en aquests temes. Això ens indica que és important conèixer l'organigrama de cada Ajuntament, i aquí correspon cada competència, per poder accedir als recursos que ofereixen. A més, les convocatòries municipals no surten publicades en el Butlletí Oficial, sinó que cal informar-se contactant directament amb l'organisme en qüestió o a través de revistes municipals, diaris, taulells d'anuncis,....(ja que en ocasions s'utilitzen aquests mitjans de comunicació per fer-ne difusió).

L'àmbit territorial que solen demanar en les convocatòries de subvencions és el municipal. També pot succeir que per accedir a subvencions municipals sigui necessari inscriure's prèviament en un cens per complir una sèrie de requisits.

Una altra característica comuna en les subvencions municipals és que es solen convocar entre dos i quatre mesos després d'haver començat l'any, i s'adjudiquen entre el cinquè i setè mes, tot i que en aquestes es sol·licita finançament per a projectes a desenvolupar des del gener fins al desembre.

Aquest problema ve determinat pel retard en aprovar els pressupostos municipals, ja sigui per motius polítics o per que depenen de transferències de l'Estat o de la Comunitat Autònoma. En qualsevol cas, això ens impedeix planificar amb la suficient antelació les nostres fonts de finançament i sempre començarem l'any sense estar segures de poder cobrir el pressupost amb els ingressos de l'exercici.

Per altra banda, els Ajuntaments, sobretot els grans, comencen a tancar l'any a l'octubre o novembre, pel que sol·liciten que es justifiquin les subvencions cap a finals d'octubre. Això significa que les despeses que tinguem entre la data de justificació i el final d'any no quedaran cobertes per aquest tipus de subvencions municipals.



Per tot això, haurem de concentrar la major part de les despeses del projecte i/o servei subvencionable en els períodes compresos entre maig-juny i octubre-novembre, per no començar a “gastar” sense saber si disposarem dels recursos i no quedar-nos amb factures que no podrem utilitzar per a la justificació. Per si això fos poc, el retard en el cobrament efectiu de la subvenció pot estar entre nou set i dotze mesos, excepte en algunes ocasions (hem de tenir en compte que en els darrers anys s'està intentant reduir el temps d'espera per al cobrament de la subvenció una vegada atorgada la mateixa), ja que la dependència dels municipis amb les transferències de l'Estat i CCAA provoca greus problemes de tresoreria.

Per últim, el seu grau de complexitat no sempre està en relació amb la quantitat que es pot obtenir.

Les convocatòries de les Administracions Locals es caracteritzen per que:

- No surten publicades en el B.O de la Comunitat corresponent, però si ho poden fer en diaris de gran tiratge, butlletins municipals,...
- Solen demanar l'àmbit municipal, excepte en Ajuntaments petits.
- Estan subjectes a les normatives de cada municipi
- Es solen convocar ja avançat l'any i s'han de justificar abans de que aquest acabi
- Es solen cobrar amb un retard mig-alt (entre 6 i 12 mesos des de l'adjudicació).
- El seu grau de complexitat no sempre està en relació amb la quantitat que ens concedeixen.

#### **b).- Les Administracions Autònòmiques a través de les Regidories, Direccions generals i Organismes Autònòmics:**

Les CCAA també estan organitzades en Regidories temàtiques la concreció i detall de les quals dependrà de l'equip de Govern autònom. Això ens podem trobar Regidories d'Economia, Cultura, Serveis Socials, Salut,... Aquesta divisió també dependrà de les competències transferides des de l'Estat. A l'igual que en el cas dels Ajuntaments grans, també ens podem trobar amb estructures territorials com és el cas dels Consells Comarcals a Catalunya, amb les seves pròpies competències i convocatòries de subvencions. Per últim, també en les CCAA existeixen organismes autònoms, amb pressupost íntegrament de la Conselleria o Direcció General amb la que tingui relació i amb capacitat per gestionar les seves competències de manera independent. (per exemple: a Catalunya trobem l'Institut Català de les Dones). Cal conèixer l'organigrama municipal, així com hem de fer el de la nostra comunitat autònoma i amb les normes específiques que regeixen les convocatòries, ja que també poden existir registres propis de cada Conselleria o Direcció General per a poder accedir a les subvencions. Això succeeix, per exemple, en la Direcció General de Joventut de la Conselleria d'Educació de la Comunitat de Madrid. Per accedir a les subvencions que aquesta Direcció General convoca, es necessari que la nostra entitat porti com a mínim 1 any inscrita en el cens.

En les convocatòries de les CCAA no existeix un criteri general, però es sol demanar l'àmbit autonòmic per accedir a les subvencions. No obstant plantegen una diferència important respecte a les municipals. Aquesta diferència consisteix bàsicament en que les convocatòries de les CCAA es publiquen en el B.O de la Comunitat, facilitant-nos enormement la tasca de recerca.

Les dates de les convocatòries, adjudicacions i justificacions són similars a l'exposat abans per les municipals. No obstant, les quantitats concedides solen ser força majors que en els Ajuntaments, sobretot si les competències sobre la matèria en qüestió ja han estat transferides per l'Estat.

Per últim, comentar que el retard en el cobrament efectiu també ha estat històricament mig-alt (amb una mitjana d'entre 7 i 12 mesos des de l'adjudicació), encara que últimament aquest retard s'ha anat reduint considerablement en els darrers 10 anys.

RESUM. Les convocatòries de les Administracions Autonòmiques es caracteritzen per que:

- Solen demanar un àmbit autonòmic.
- Es publiquen en el Butlletí Oficial (B.O) de la Comunitat
- Es cobren amb retard mig-alt.
- Es solen convocar ja ben iniciat l'any (cap a la primavera) i s'han de justificar abans de que aquest acabi.
- Quantitats econòmiques, en general, majors que les municipals.

**c).- L'Administració Estatal a través dels Ministeris i Direccions Generals:** l'Administració de l'Estat està dividida en Ministeris i aquests es divideixen en Secretaries i Direccions Generals. Per exemple el "Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales" està dividit en les següents Direccions Generals i Instituts que posseeixen un estatus similar, al marge d'altres òrgans consultius com la Direcció General d'Acció Social, el Menor i la Família, l'Institut de Joventut, l'Institut de la Dona (IM), etc.

Les convocatòries de l'Administració de l'Estat es publiquen en el B.O de l'Estat, i solen demanar en l'àmbit nacional amb una implementació en 2 o 3 CCAA. També venen caracteritzades per tenir una major complexitat en la sol·licitud, seguiment i avaluació respecte a les administracions municipals i autonòmiques, però la major quantitat de les subvencions atorgades solen compensar la dificultat. Per altra banda, els terminis de pagament efectiu són molt variables, encara que no arriben als retards de les dos administracions anteriors.

RESUM. Les convocatòries de l'Administració Estatal es caracteritzen per que:

- Es solen demanar en l'àmbit nacional o amb implementació en 2 o 3 CCAA
- Les convocatòries apareixen publicades en el B.O.E
- Concedeixen quantitats molt variables, però en general, majors que les dos anteriors.

- Hi ha una seguiment més rigorós per part de l'Administració

**d).- Els Organismes Europeus a través de la Comissió Europea, les Direccions Generals o els Estats membres:** la Unió Europea posseeix una estructura complexa d'òrgans de decisió, execució i consultius, dels que ens interessaran les Direccions Generals com a organismes més accessibles.

En concret, les ***Direccions Generals de la Unió Europea*** són les següents<sup>1</sup> :

- **Agricultura i Desenvolupament Rural**
- **Pressupost**
- **Competència**
- **Salut i Protecció del Consumidor/a**
- **de Desenvolupament**
- **Afers Econòmics i Financers**
- **Educació i Cultura**
- **d'Ocupació, Afers Socials i Igualtat d'Oportunitats**
- **Energia i Transport**
- **Empresa i Indústria**
- **Medi Ambient, Seguretat Nuclear i Protecció Civil**
- **Relacions Exteriors**
- **Assumptes marítims i de Pesca**
- **Societat de la Informació i Mitjans de Comunicació**
- **Comunicació**
- **Mercat Interior**
- **Justícia i Afers d'Interior**
- **Mercat Interior**
- **Personal i Administració**
- **Política Regional i Cohesió**
- **Recerca**
- **Fiscalitat i Unió Duanera**
- **Comerç Exterior**
- **Interpretació**
- **d'Investigació (I+D)**
- **Salut i consumidors/es**
- **Comerç, Turisme i Economia Social**
- **Política regional**
- **Ajuda Humanitària (ECHO)**
- **Informàtica**
- **Traducció**
- **Justícia, Llibertat i Seguretat**
- **Empresa i Indústria**

---

<sup>11</sup> <http://publications.europa.eu/code/es/es-390600.htm>

- **Educació i Cultura**

Pel que fa a les convocatòries europees podem dir que la seva principal característica és la dispersió de la informació i la dificultat per accedir a aquestes. Aquest problema ve determinat per que les Direccions Generals poden contractar la gestió i difusió de les convocatòries a consultores privades.

Aquestes consultores utilitzen com a canals de distribució de la informació els seus contactes particulars i alguns organismes públics dels països membres, dels que no sempre en sortia tota la informació. Però gràcies a Internet aquest aspecte també ha millorat molt i des de 1997 la informació existent a la xarxa és molt abundant i cada vegada està millor organitzada.

Les convocatòries poden ser de tres tipus:

- **Fons estructurals:** els articulen els Estats i poden ser FEDER (Fons Europeu de Desenvolupament Regional), FSE (Fons Social Europeu), FEOGA (Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola) o Fons i Instruments creats com per exemple els del període 97-99 (només per a Espanya, Grècia, Portugal i Irlanda).
- **Iniciatives Comunitàries:** depenen dels Fons Estructurals, però es gestionen de manera més àgil i de baix cap dalt.
- **Programes Comunitaris:** els articulen les Direccions Generals a través d'agències intermediàries ja siguin públiques o privades. Les quantitats són menors que en els casos anteriors, però són més accessibles per a les petites i mitjanes Associacions.

Els Programes Comunitaris tenen sis línies d'actuació:

1. Qualitat de vida.
2. Programes d'Investigació, Desenvolupament Tecnològic i Demostració
3. Desenvolupament Econòmic.
4. Política Social i Recursos Humans.
5. Cultura
6. Cooperació al Desenvolupament

Dins de cada una de les línies hi ha accions concretes que les desenvolupen, però en totes intervenen una sèrie de criteris de selecció que haurà de respectar si volem tenir èxit en la nostra sol·licitud.

**Els criteris utilitzats en la selecció de projectes subvencionables a través dels Programes Comunitaris són els següents:**

- La **Transnacionalitat:** es requereix la participació d'un mínim de tres socis de diferents països membres de la UE. En algunes convocatòries han de participar expressament un dels següents països: Espanya, Portugal, Grècia o Irlanda, dins dels socis. Encara que en la majoria de casos no és obligatori, però es veu de

manera positiva el que es faci així.

- La **Innovació** : els projectes pilot en quan a continguts, mètodes o mesures, són molt valorats dins dels Programes Comunitaris, fins al punt de poder-se ampliar el percentatge de finançament aportat per la UE.
- **Enfocament de baix cap dalt “bottom up”**: els projectes han de contemplar de manera explícita i precisa l’aportació de qui desenvoluparà el treball directe.
- **Efecte multiplicador**: un altre aspecte a tenir en compte en el projecte és la capacitat d’iniciar una cadena d’accions que multipliquin el seu efecte en el seu entorn directe o en altres entorns.
- **Integrar: Treball/Ocupació- Habitatge/Salut/ Educació**. Els projectes han de contemplar de manera global l’àmbit i les circumstàncies de la població amb la que es vol treballar, per que les mesures dissenyades no fracassin per no haver tingut en compte l’existència d’altres problemes més prioritaris o de solució paral·lela als presentats en el projecte en sí.
- **Participació**: en la mesura que siguem capaços d’implicar a un gran número d’agents socials en el desenvolupament del projecte, demostrarem una major capacitat de gestió i coordinació, pel que això farà que el projecte presentat esdevingui més creïble i sòlid.
- **Seguiment**: aquest aspecte resulta fonamental si volem rebre algun tipus de subvenció. El sistema de seguiment i avaluació ha d’estar previst des del principi, valorant-se positivament, que a part d’una avaluació interna, comptem o haguem previst en el projecte amb l’avaluació d’una altre entitat o organisme que valori de manera independent els resultats del nostre projecte.
- **Visibilitat i difusió**: per últim, la participació de la Unió Europea ha de quedar patent en tot el projecte, tant per la utilització del seu logotip, com per la difusió a través del projecte de la idea d’Europa.



---

## **CAPÍTOL 2**

*AUTOR: VICENÇ ESTANYOL*

### **SEGON PUNT CLAU: L'ACTIVITAT DE LES SUBVENCIONS**

---







***“L’únic que verdaderament persisteix en la vida són les idees”.***

**W. von Humbolt, Briefe an eine Freundin.**

L’actuació de l’Administració pública es subdivideix en tres subtipologies com són l’activitat de policia o limitadora (policia literalment, atorgament o denegació de llicències, etc.), l’activitat de servei públic orientada a satisfer una necessitat col·lectiva (organitzar un servei de serveis a domicili per a gent gran, gestionar un Centre Cívic,...) i l’activitat de foment per a generar estímul en l’àmbit privat i contribuir d’aquesta manera al creixement econòmic i la cohesió social.

En l’àmbit local aquesta tercera tipologia apareix regulada a l’article 239 del decret legislatiu 2/2003, de 28 d’abril, pel qual s’aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i al Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s’aprova el Reglament d’Obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS), conceptuant les subvencions – al igual que ha fet la Llei l’any 2003- com aquella activitat sotmesa al compliment d’interès públic i social, que conforma una liberalitat de l’Administració i que a diferència d’un contracte no requereix una contraprestació.

### ***L’Evolució històrica i actual definició jurídica.***

Les subvencions enteses amb el concepte actual de les mateixes són un producte de la il·lustració i de principis del segle XIX iniciades per Colbert i, en el cas espanyol, auspiciades – com una importació més de l’època afrancesada, pel monarca Ferran VII els qual les aplicaria, principalment, per al declivi de les fàbriques de seda. Més tard, al 1883, Javier de Burgos instaurà el concepte d’ajut indirecte.

En època ja constitucional, i per al cas espanyol, es detecten subvencions en la Llei 27/1884 de reconversió agrícola i industrial i per fer front a la crisi del petroli; la 26/1984 relativa a subvencions en mitjans informàtics i per a la promoció de les noves tecnologies; la 13/1985 relativa a educació i per a donar compliment al desplegament d’aquesta llei sectorial i la 15/2001 vinculada al foment i promoció audiovisual.

Es pot afirmar que en l’evolució històrica de les subvencions, tant des de la perspectiva regulativa – o de constitució - com la dotacional, econòmicament parlant, hi ha una correlació directe en l’evolució històrica entre major activitat de foment, mesurada en convocatòries, i períodes immediatament posteriors a recessions econòmiques (la crisi del 78, la del 92 i la del 2008, han experimentat com a resposta immediata de l’administració un increment en subvencions). Així es pot avançar que les subvencions desenvolupen un rol de contingència, pal·liatiu envers situacions d’emergència – com ho pot ser una recessió econòmica de signe estructural -.

Per aquest mateix motiu les subvencions són un títol competencial de l'estat. L'article 149.1.15 de la Constitució Espanyola i el 148.1.1.3 reflecteixen el mateix. L'article, principalment 43.23 de la CE quan esmenta que el sector públic és responsable de potenciar i promoure sectors de cohesió social i creixement econòmic com poden ser l'educació, la sanitat, l'esport, etc.

***L'Explicació sobre què no són subvencions i el seu perquè. Les tipologies de subvencions i l'activitat subvencionable de l'administració.***

La forma de classificar les subvencions pot estructurar-se en base a consideracions jurídiques, econòmiques, tècniques, metodològiques, polítiques, etc. A continuació es presenta una possible classificació orientadora per a gestors i atorgants de les mateixes.

**En funció de l'atorgant:** atès que la definició de subvenció associa les mateixes a la liberalitat o atorgament d'uns ens públic (ens o administració bàsica, es pot asseverar, doncs que les subvencions són atorgades per la Comissió Europea, l'administració central, l'autonòmica i la local. L'òrgan atorgant sempre sol ser una Direcció General de la UE, un Ministeri de l'administració central, una conselleria i/o direcció general de la Generalitat de Catalunya i una àrea en el cas de Corporacions locals. Òbviament tal i com estipula l'article 2 de la Llei de Subvencions i l'article 6 del Reglament els organismes autònoms, fundacions, patronats, consorcis, mancomunitats i altres formes de gestió indirecte dels serveis públics cal que, en l'atorgament de subvencions, es guiïn, també, per la Llei de subvencions, el reglament de la llei i les bases reguladores i convocatòria que els mateixos aprovin.

Les direccions generals europees, els ministeris, les conselleries i àrees, al seu torn es poden classificar en funció dels respectius mandats (4 anys en tots els casos) en sectors d'activitat pública com ho són: *les presidències, alcaldies o òrgan central de govern on abunden els casos de subvencions de concessió directe; els serveis d'urbanisme; policia o seguretat, serveis econòmics, medi ambient, cultura, promoció econòmica, participació, medi natural, interior, política social, educació, noves tecnologies, etc.*

Un segon tipus de subvenció és aquella classificable en funció del seu nivell de discrecionalitat en l'atorgament, és més habitual i és la tendència creixent que existeixin unes bases i una convocatòria per a donar resposta als principis de igualtat, mèrit, objectivitat i transparència. No obstant, tant la llei com el reglament, contempnen la concessió directe en compliment de certs requisits relatius a l'exclusivitat del prestador de la subvenció, la quantia, l'interès públic, etc. Els fons coneguts com a rèptils (perquè serpentegen, no tenen una periodicitat més o menys prefixada, depenen molt de la disponibilitat pressupostària de l'atorgant i són factibles en la mesura que les circumstàncies ho possibiliten) una crisi, el gran valor afegit de certa entitat, l'acord d'un consell de ministres, etc. Per exemple la Direcció General de Turisme, a aquest respecte, atorgava plans de foment turístic, plans d'excel·lència i anàlegs no amb convocatòria sinó amb negociació presencial i articular els acords en base a un posterior conveni. També, molts ajuts, a nivell de comunitat autònoma, que potencien el factor identitari o històric de Catalunya es troben subsumides en diferents àrees o departaments afins al grup polític que les gestiona en un determinat moment.

La tercera forma de classificar subvencions va en relació als índexs de coordinació interna que precisa l'execució – i a voltes la sol·licitud, així, per exemple, un pla de barris atorgat per la Direcció General de Política territorial precisa d'un alt índex de coordinació interna municipal perquè, si bé una de les essències del projecte és la rehabilitació urbanística, no hi ha dubte que l'altre ho són els serveis a les persones en un sentit holístic del terme – polítiques d'ocupació, serveis socials, educació, etc. Per aquest motiu probablement l'atorgament, en aquest cas, ha aconseguit que altres departaments de la Generalitat convoquin subvencions *ad hoc* en el marc del plans de barris (com ara el programa "Treball als barris" per a dur a terme contractes programes específics per a barris on s'està executant un pla de barris).

La coordinació interna municipal és, no obstant, més una necessitat que un mèrit perquè se sobre entén que tota subvenció implicaria coordinar-se amb secretaria – en una corporació local - pels afers jurídics i amb intervenció pels econòmics, etc.

Hi ha experiències d'alguns ajuntaments que han optat per a deslliurar personal que es dediqui a gestionar, identificar, captar i justificar subvencions, de manera que els tècnics i tècniques poden restar deslliurats per a redactar la memòria i/o projecte i d'aquesta manera aprofundir en la millora dels serveis públics mitjançant les subvencions. La tendència general, però, i pels caos analitzats és que també en l'àmbit de les subvencions, i en particular en administració local – que n'és el màxim executor - s'actua en compartiments estancs o de forma aïllada i que tret que una subvenció no es lideri des de les alcaldies-presidències respectives dels ajuntaments es difícil que es generi un índex alt d'implicació o de transversalitat entre àrees.

També existeixen subvencions on el/la beneficiari/ària – ja des de el moment de la sol·licitud - no pot ni sol·licitar i menys executar sol la subvenció. Són aquelles, moltes en el cas d'Europa, en que s'exigeix la implicació de partners, socis o altres operadors locals. Aquí el que cerca l'atorgant és que la subvenció serveixi per a implicar, per a canviar cultures de treball i que, en resum, es vinculi el sector públic, el privat i el social a l'econòmic per aconseguir crear una dinàmica de treball al voltant d'un projecte que canviï, en el futur, formes i sistemes de treball precisament perquè s'haurà assolit, mercès a la subvenció, tenir una causa comú entre administració, agents socials, econòmics, universitat i sector no lucratiu.

Aquest seria el cas, per exemple, de les convocatòries del programa EQUAL les quals exigien que el/la beneficiari/ària sol·licités però que al seu torn dinamitzés una agrupació de desenvolupament local i que els socis participants, sindicats, associacions empresarials, ONG's i sector científic, cofinancesin també el projecte. El factor partenariat o de concertació, com a mínim, genera indubtables efectes positius pel canvi que suposa on, a voltes, és més important el simple "haver treballat junts en quelcom" que no pas el propi resultat. Les subvencions amb o sense exigència de partenariat per part de l'atorgant són en conseqüència una altre manera de classificar-les.

S'ha comprovat en la present recerca una relació directament proporcional entre major exigència de partenariat en convocatòries europees i menor a mesura que els atorgants són els nivells d'administració inferiors a aquesta instància.

També sol ser un criteri de classificació de subvencions el de l'elegibilitat de la despesa. Aquesta sol aparèixer consignada a la convocatòria i bases reguladores de cadascuna de les subvencions. Pot anar desglossada en negatiu o en positiu (explicitar que és "finançable" o elegible o bé fer una llista d'exclusions).

L'elegibilitat de la despesa és, juntament amb l'índex de cofinançament requerit i els dies restants per a la presentació de la sol·licitud, els tres elements als que qualsevol potencial beneficiari atorga més importància. En el buidatge portat a terme de subvencions hom ha apreciat casos molt restringits (per exemple la convocatòria de cultura de la Diputació de Girona de l'any 2008 la qual exclou explícitament finançar consums, persones, despeses indirectes, despeses de publicitat, cessions al tercer sector, etc.

La pròpia temporalitat de les subvencions és també un criteri de classificació essent les més habituals les circumscrites a l'any natural d'atorgament i execució però existeixen casos que superen aquesta lògica (els contractes programes, per exemple, de naturalesa bianual, els plans de barris també bianuals o els antics ja agents d'ocupació i desenvolupament local, subvenció que s'atorgava per a 4 anys subjecte a renovacions anuals.

En la mesura que les subvencions han anat cobrint el finançament d'activitat que es pot classificar com ordinària s'aprecia un allargament de les mateixes en el període de temporalitat i, per tant, d'execució de la mateixa. És el cas, per exemple, de les polítiques d'ocupació – servei públic ja imprescindible per als ens locals – i que ha optat per mantenir convocatòries de lliure concurrència, programa a programa, però també oferir la possibilitat al sol·licitant d'accedir a contractes programa que apleguen de forma conjunta entre 7 i 12 de les antigues convocatòries que es feien programa a programa. L'avantatge indubtable en l'allargament del període de concessió i execució per tant és que el promotor i qui executa la subvenció disposa de continuïtat tècnica per a l'execució de programes, de continuïtat en la contractació de personal de programes – gran valor en el sentit que s'evita acomiadar i contractar a futurs professors/es, formadors/es, etc. i millora en la qualitat dels serveis i, finalment, continuïtat en l'oferta dels serveis que ofereix la subvenció. Per tant a major temporalitat de les subvencions, major qualitat de l'oferta per la implicació del personal, per l'estalvi en gestions de justificació, control econòmic, contractació i per la consolidació que suposen la figura dels contractes programes emprats cada cop de forma més recurrent en ocupació, polítiques socials, cultura, etc.

Una forma subjectiva, però versemblant, de classificar subvencions és la consistent en apreciar els continguts i accions de les mateixes, si són d'un caràcter finalista o bé més obert o creatiu. Per exemple les subvencions convocades per medi ambient, o part d'elles, tenen un alt component finalista (d'acció concreta, per exemple, per a finançar infraestructura per a portar a terme sensibilització envers la recollida selectiva). Altres, per exemple, determinen, purament, un tema o sector d'activitat pública i a partir d'aquí el sol·licitant disposa d'un ampli marge per a definir possibles actuacions.

Les subvencions convocades per serveis que tenen vocació transversal (la participació, les noves tecnologies, la igualtat de gènere, etc.) solen disposar d'uns continguts més oberts que no pas les que tenen una naturalesa sectorial com ara indústria, comerç, turisme, ocupació, etc. També les subvencions poden classificar-se en funció de si la seva gestió i producció és pròpia del beneficiari o externalitzada i, en conseqüència, el tema porta a deliberar sobre les subvencions en les que intervenen consultories o empreses externalitzades i les que no. Han existit convocatòries que, de forma vinculant, fixaven el requisit de subcontractar a tercers. Aquest ha estat el cas, per exemple, de la convocatòria d'estudis i informes del Departament de Treball que, amb l'antiga llei de contractes i el límit econòmic de contractació directe (12.020 euros, antigament i 18.000 a l'actualitat), establia la necessària externalització a un consulting o empresa de serveis en assessorament a l'administració local en aquest cas.

En contra de l'anterior tendència, però, des de l'aparició de la llei de subvencions, i més particularment del reglament, s'entreveu un esperit, en ambdós casos, de limitar la subcontractació (d'aquí el límit que estableix l'article 29 de la llei de no subcontractar més del 20 % fins a un màxim del 50% si així ho estableixen les bases reguladores de la subvenció).

Es probable que la intenció última del legislador i convocant consisteixi en evitar la figura de l'intermediari en l'àmbit de la subvenció o d'aquell tipus d'organització o empresa purament especialitzada en captar per a després subcontractar-ne l'execució.

Realment aquesta forma de classificar evoca a una qüestió central i de signe pràctic com és la dels temps que disposen els tècnics i administratius de l'àmbit local per a sol·licitar, executar i justificar subvencions. En algunes ocasions subcontractar la identificació, sol·licitud, part de l'execució i part de la justificació és un fet que s'imposa degut a dos motius: a. Per una banda subvencions de particular dificultat tècnica (com pot haver succeït amb la convocatòria extraordinària del FIEL en projectes d'ingenieria acústica).

En aquest exemple es pot donar el cas que una corporació no disposi de personal tècnic que pugui elaborar la memòria tècnica o bé que si en disposa aquest es vegi ja absorbida en la seva dedicació horària per tasques de signe ordinari i no subvencionable.

En segon lloc la pròpia creativitat, innovació i millora que pot reportar la visió d'un proveïdor extern en serveis a l'hora de definir accions. Aquest fet però és una moneda de dues cares perquè són forces els ajuntaments que, actualment, prescindeixin en tot el procés de serveis de consulting i tendeixen a l'auto producció en l'elaboració i execució de subvencions. Resta, més o menys clar, com a idea, que l'execució d'una subvenció sense la implicació del personal de la corporació— quan la corporació n'és el/la beneficiari/ària - reporta precisament de simplificació. També, en el mateix sentit, els ajuntaments eviten contractar serveis externs purament deliberatius i que no s'impliquen en l'execució, sota la premissa i idea que, dit col·loquialment, és relativament fàcil deliberar o dir el que s'ha de fer i molt més complexa que el consultor es trobi present en el moment de producció de les accions.

Una classificació molt operativa consisteix en diferenciar les subvencions pel nivell de cofinançament exigít. Ni la Llei general de subvencions ni el seu reglament es posicionen en aquest sentit havent-hi, en conseqüència, subvencions cofinançades pel beneficiari amb un 50% com a màxim. En canvi el ROAS fixa, com a referència i no de forma vinculant, que l'atorgant aportarà el 50% del cost de l'activitat o projecte que el beneficiari ha sol·licitat com a subvenció. Aquesta referència, per a regla general es compleix poc i, en la praxis de la convocatòria, la realitat sol ser que l'atorgant incrementa aquest 50 % de finançament.

El cofinançament és, sense dubte, un criteri transcendent a l'hora de prendre la decisió de sol·licitar o no una subvenció. Poques són les corporacions que habiliten, en exercici pressupostari, una partida *ad hoc* o expressa per a cofinançar programes i aquest fet pot suposar un fre a l'hora de sol·licitar-ne perquè implica la recerca dinerària interna i amb pressupost intern, normalment, per a finançar el percentatge fixat a la convocatòria. I és difícil habilitar "a fons perdut" una partida de cofinançament de subvencions o programes perquè és te un marge de certesa raonada de les convocatòries que s'esdevindran en el proper exercici, però no la certesa plena que així s'esdevingui.

Un argument clar per a gestors a l'hora d'ancorar o blindar una partida així és el consistent en argumentar que els romanents o excedents de la partida interna que ha de servir per a cofinançar seran retornats a la "caixa única de tresoreria" al desembre o finals de l'exercici. Encara que també pot ser cert que la relativitat en la negociació pressupostària de l'administració comporta, a voltes, que sigui extremadament difícil negociar noves partides però, al seu torn, relativament fàcil mantenir les existents i que, per tant, l'àrea o servei que gestiona no hagi de fer retorn dels romanents i els pugui "arrastrar" al següent exercici.

Tanta o més importància que l'índex de cofinançament, té el factor de si el mateix en "espècies" o dinerari. Es pot definir "en espècies" aquell cofinançament que permet cofinançar – valgui la redundància - amb despesa ordinària que el beneficiari portaria terme igualment.

El cas paradigmàtic i més senzill és el de cofinançar amb despesa de personal o capítol I. Dinerari, per contra, implica l'aportació de cash, líquid o finançament efectiu per a donar compliment a les exigències del cofinançament.

La tendència consisteix en un canvi progressiu des de la integritat de finançament del conjunt de l'activitat per part de l'atorgant a una major exigència de cofinançament per part del beneficiari en el buidatge efectuat de les convocatòries dels 10 darrers anys. Així mateix s'observa també que l'atorgant ha incrementat, durant aquest mateix període, la tendència a exigir cada vegada més cofinançament dinerari en comptes de permetre el cofinançament en espècies.

El criteri del contingut de l'activitat o projecte que es subvenciona en relació a si són projectes innovadors i complementaris o bé si són serveis ordinaris, és, també, una forma de classificar l'activitat de foment.

La definició pura d'una subvenció faria, a priori, que aquesta se situés més en l'àmbit del projecte i la innovació i no tant en el dels serveis – per exemple en l'àmbit local - bàsics o complementaris regulats de l'article 20 al 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

No obstant, en subvencions vinculades, per exemple, a la política urbanística com poden ser els plans únics d'obres i serveis o els propis plans de barris la realitat passa per afirmar que les subvencions complementen el dèficit pressupostari d'aquest tipus de polítiques. Això fou especialment cert en comunitats autònomes objectiu 1 com havien estat Galícia i València fins el 31 de desembre de l'any 2006. O, per exemple, el xec servei (convocatòria de nous filons d'ocupació i article 6 de Fons Social Europeu) podia haver servit per ampliar en èpoques anteriors els serveis a domicili per a gent gran.

Més enllà de si una subvenció serveix per a cobrir necessitats ordinàries o bé per a complementar o aportar valor afegit, hom es pot trobar amb una tercera tipologia de les mateixes consistent en cobrir necessitats bàsiques no contemplades com a competències o per a les quals, en via ordinària, no existeix un finançament consolidat o ordinari. Es El cas de les polítiques de gènere, de les de noves tecnologies, alguns casos en necessitats d'immigració, etc.

Així mateix es poden també classificar les subvencions en base a la naturalesa de l'activitat. Es tendeix a associar subvenció i activitat prestacional a ciutadans o empreses (millorar l'oferta cultural, les polítiques d'ocupació, els serveis a la persona, etc.). No obstant, i més enllà de les subvencions que financen prestacions, l'activitat o projecte de la subvenció pot anar associat, també, a altres objectius com les subvencions a la investigació, a la millora procedimental del funcionament d'organitzacions i administracions, a la millora del diagnòstic o necessitats sobre les quals s'està invertint, a la sensibilització, etc.

En resum l'activitat de foment és classificable de forma molt polièdrica i, dins del marc legal que fixa la llei, realment totes les bases reguladores i convocatòries es signifiquen per tenir una idiosincràsia o personalitat determinades. Aquesta ve molt condicionada per l'interès de l'atorgant, en funció del com ha dissenyat els criteris de l'esmentada convocatòria (indicant, per exemple, uns alts índexs de cofinançament, una justificació per model i no per compte justificatiu, o l'aplicació d'uns criteris de discriminació positiva envers beneficiaris amb menor potencial d'assolir subvencions.

### ***Les funcions de les subvencions en relació al seu concepte.***

A tenor del fons i forma de l'activitat de foment, es pot afirmar que les subvencions - en base, també, als casos estudiats, juguen les funcions de:

- En primer lloc innovar. Aquesta hauria de ser la funció genuïna de les mateixes. Es pot apreciar en el conjunt de convocatòries que el "caràcter innovador" de la sol·licitud per part del beneficiari és, tot hora, un criteri de puntuació rellevant. Aquesta innovació té la voluntat de reforma, reformulació o millora dels serveis ordinaris i alguns convocants – amb més intensitat darrerament - també atorguen puntuació a aquest fet que les convocatòries de la Unió Europea conceptuaven com el "bottom-up" o la transferència de baix a dalt.

Aspecte rellevant important perquè és en l'àmbit local o del territori l'escenari on les polítiques prestacionals (en serveis), que no regulatives o dineràries, es porten a terme.

De les convocatòries analitzades és després – en una interpretació certament subjectiva - que són, o tenen un esperit, innovador el cinquanta per cent de les subvencions. Seria, per exemple, el cas d'un Pla de Barris o d'una convocatòria en noves tecnologies del Plan Avanza; per contraposició a un pla d'ocupació on l'aspecte innovador és més residual i, més, tant en quant fa trenta dos anys que són convocats de idèntica manera.

Es sobreentén que la recerca del factor innovador, tant per a l'atorgant com per al/la beneficiari/ària, pot ser en matèria de continguts dels serveis, de formació del personal, de noves metodologies, de noves formes de diagnosticar social i econòmicament els territoris, del treball a l'entorn de sistemes en xarxa etc. Però, és ben cert, igualment, que l'atorgant exigeix i cerca innovació per a redefinir les polítiques públiques (d'educació, de treball, de sanitat, de cultura, etc.) i l'atorgant per a millorar, precisament la producció dels serveis.

- Una segona funció conceptual és la consistent en cobrir el dèficit ordinari en matèria de finançament públic, principalment el de l'àmbit dels ens locals. Les monografies sobre finançament local solen situar el finançament de les corporacions locals en un 14% de mitjana. Per comparació, a altres països, hom es troba amb un 32% a Bèlgica, un 31% a França, un 25% a Alemanya etc. És plausible i probable, aleshores i en conseqüència” que l'activitat de foment estigui desenvolupant un rol de cobrir dèficits del finançament ordinari. Aquest dèficit, en part, són a causa d'un model de transició en el qual es compensa a les nacionalitats històriques ( Catalunya i País basc, principalment), el fet de 40 anys de dictadura, i el perjudici per a les mateixes, amb un major finançament com a sistemes de governs regionals ( per comparació als cantons, als *landers*, a les regions italianes, etc.): certament l'índex de finançament autonòmic és insuficient, probablement, en termes de l'Estatut però, molt dotat, en percentatges d'administració d'erari públic, per comparació, com s'apuntava a altres estructures regionals. Aleshores un sistema recurrent per aconseguir l'augment d'aquest escàs 14% de finançament ha estat el de les subvencions. Depèn molt dels serveis, àrees i seccions municipals però, es pot comprovar amb facilitat que l'activitat de foment representa, de mitjana, als ajuntaments catalans almenys el 50% del pressupost en àrees com les de polítiques socials o de promoció econòmica, finançament de personal, consums, serveis, etc.

Al meu entendre encara han d'adquirir més importància les subvencions – o millor dit una relació directament proporcional - en la mesura que altres sistemes de finançament local han estat mermats. En efecte, i per l'any en que s'ha portat a terme aquesta recerca, és pot apreciar que fa quatre anys que en l'àmbit local no existeix impost d'activitats econòmiques i calen mecanismes de compensació envers la supressió del mateix; de la mateixa manera les transferències ordinàries a ens locals han estat retallades en aquest exercici amb entre un 1% i un 3 %; igualment una conjuntura de recessió econòmica com l'actual ha comportat una davallada exponencial d'altres sistemes d'ingressos en la tributació local (com l'impost de construccions, instal·lacions i obres que ha caigut de l'ordre d'un 80%).



La suma d'aquest retalls – alguns endògens altres exògens ha fet, sense dubte, incrementar la importància de les subvencions, bé fos per atendre serveis reflectits a la Llei de Bases de Règim Local de 1985 i que s'han de prestar de forma vinculant i obligatòria, ja fos pel sorgiment de noves necessitats no ateses amb transferències ordinàries (no ateses vol dir que no comptem amb el seu corresponent finançament ordinari). Aquest seria el cas de les polítiques d'immigració, de serveis a domicili per a gent gran, de comerç, de turisme, d'ocupació i de medi ambient.

- La tercera funció de l'activitat de foment ha consistit, simplement, en cobrir contingències. De fet el Decret d'obres, activitats i serveis ( ROSAS) de 1995 defineix com una de les funcions l'ús de les subvencions per atendre situacions de catàstrofe, necessitat o urgència – no així ni la llei ni el reglament de subvencions- encara que es pot deduir, per omissió, que aquest seria un fonament jurídic amb garanties i legal per a fonamentar unes bases reguladores i una convocatòria. Les subvencions que obeeixen a aquest motiu solen instrumentar-se per la via de la concessió directe i no de la lliure concurrència encara que hom troba destacades excepcions al respecte. Valgui l'exemple de la recent convocatòria de subvencions dels fons d'inversió estatal coma mesura extraordinària per esmenar la crisi econòmica i dotat amb 8 mil milions d' euros. Finalment, i en el relatiu a aquesta funció, apuntar l'obvietat que, en via administrativa i cessió de finançament per atendre necessitats i contingències, les subvencions disposen d'uns mecanismes i procediments que fan que siguin el millor instrument mitjançant el qual donar resposta a les esmentades necessitats.
- La quarta funció classificable, però ja entrant en un nivell d'importància menor, seria el d'estimular la cooperació entre agents privats, públics, no lucratiu, sindicals i científics en el desenvolupament de polítiques. En resum són aquelles subvencions que es convoquen per a coproduir polítiques. És una estratègia del convocant força usual en convocatòries europees, en una triple dimensió: coproduir al mateix territori, transregionalment i transnacionalment.

Es pot apreciar, en aquest cas, un tipus d'evolució europea en tres fases: una primera del 86 fins el 95 on les direccions generals de la Unió Europea exigien que el projecte desenvolupat comptés de forma no vinculant amb algun soci o partner estranger de l'àmbit de la Unió, una segona on Europa exigeix un compromís de cooperació transnacional com a requisit per a poder-se presentar a la convocatòria (vegeu casos dels programes Horizon, Integra, Now, Youthstart, etc. i una tercera, de l'any 1999 i fins a l'actualitat, on Europa en programes com l'Interreg, l'Equal, l'Urbal, el Progres...) ha exigint i puntuat dues circumstàncies orientades a aconseguir que l'administració promogui amb altres operadors les accions de la subvenció, a saber, d'una banda la impossibilitat de sol·licitar la subvenció de forma unilateral per part de l'administració local si no es comptava amb socis en el territori que, a més a més, havien de cofinançar el projecte i, per l'altra la impossibilitat de sol·licitar la subvenció si no es deslliura un 15% del pressupost a la ideació i execució d'un projecte transnacional.

En aquests casos aquesta funció té clarament la intenció de deixar estructures o llegats que permetin, en vistes al futur, augmentar el cofinançament privat en el desenvolupament de polítiques, en tot cas, coresponsabilitzant a les empreses, la universitat, els agents socials i les organitzacions no lucratives.

---

## **CAPÍTOL 3**

*AUTORA: GEORGINA ANDREU*

### **TERCER PUNT CLAU: LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ**

---





***“La globalització exigeix fórmules diferents de competitivitat des del teixit empresarial micro, recolzant-se en la societat de la informació, l’economia del coneixement, la participació de xarxes i la concertació públicoprivada”.***

Les polítiques actives d’ocupació tenen com a objectius principals: millorar l’accés al mercat de treball, reduir l’atur, incrementar la qualificació dels treballadors/es, millorar els salaris, millorar la productivitat, crear ocupació, etc. En els darrers 30 anys les polítiques actives han evolucionat molt, dels finals dels anys setanta als noranta les PA eren gairebé inexistents, i es començava a promoure els programes formatius (per exemple el Pla FIP), des de finals dels anys vuitanta a mitjans dels anys noranta hi va haver un reforç de les polítiques formatives a través dels Plans de foment de l’ocupació, Intermediació i Orientació laboral, amb un inici de descentralització de la Formació Ocupacional. Des de mitjans dels anys noranta fins a mitjans del 2000 es va donar un procés de descentralització de la gestió de les PAO a les CCAA, descobriment dels nous jaciments d’ocupació i els Pactes Territorials. En els darrers deu anys tronem la Llei d’Ocupació del 2003, un augment de la despesa i una major centralitat de les PAO, subvencions per la contractació ex: Plans d’ocupació). Tot i que la despesa en PAO ha augmentat considerablement en els últims anys, sobretot a partir de 2003, Espanya gasta aproximadament un 16% menys que la Unió Europea en serveis d’ocupació però un 25% més en subvencions a l’ocupació, per tant les subvencions són una font important de recursos econòmics, materials i humans per a tirar endavant serveis i/o programes en aquest àmbit.

***Tipus de PAO locals.***

Entre les principals PAO destinades a l’àmbit local trobem els programes formatius com poden ser: la formació ocupacional, formació continuada, tallers d’alfabetització digital, cursos específics per a col·lectius especials, Plans d’ocupació, programes de treball tutelat amb clàusules socials, Nous Jaciments d’Ocupació, Itineraris Personals d’Inserció, tallers per a la recerca de feina, orientació professional, Club de la feina, serveis d’Intermediació, Borsa de treball, accions per a la igualtat d’oportunitats entre dones i homes, assessorament a persones emprenedores, jornades i tallers específics per a l’autoocupació, suport en l’elaboració de plans d’empresa, Pactes Territorials (ja inexistents), creació de consorcis per a polítiques actives, ajuts per estudis, informes, observatoris, prospecció del mercat de treball, Aodl’s,....

Dins dels programes subvencionats, els que més recursos reben són els següents:

**1. PLANS D’OCUPACIÓ**

**Objectiu:** contractació de persones en situació d’atur per a la realització d’obres i serveis d’interès general i social.

**2. FORMACIÓ PROFESSIONAL OCUPACIONAL**

**Objectiu:** formació professional ocupacional adreçada a persones en situació d’atur

**3. PROGRAMES DE GARANTIA SOCIAL**

**Objectiu:** formació ocupacional per a joves que no tenen L’ESO

#### 4. ESCOLES TALLER

**Objectiu:** formació i ocupació de joves aturats menors de 25 anys en projectes d'utilitat pública o interès general.

#### 5. CASES D'OFICIS

**Objectiu:** formació i ocupació de joves aturats menors de 25 anys en projectes d'utilitat pública o interès general.

#### 6. TALLERS OCUPACIONALS

**Objectiu:** formació i ocupació de persones aturades majors de 25 anys, inscrites al Servei d'Ocupació de Catalunya, en projectes d'utilitat pública o interès general.

#### 7. IPI's

**Objectiu:** accions integrals d'inserció i acompanyament laboral destinades a col·lectius amb especials dificultats per la seva inserció o reinserció laboral.

#### 8. DISPOSITIUS INTERALS DE FORMACIÓ I INSERCIÓ SOCIOLABORALS

**Objectiu:** inserció sociolaboral a partir d'itineraris personalitzats que combinen diferents accions en grup i individuals.

#### 9. ACCIONS DE FOMENT PER A LA IGUALTAT

**Objectiu:** dispositius integrals de formació i inserció sociolaborals destinats a dones amb dificultats d'accés al mercat de treball.

#### 10. TREBALL EN SUPORT PERSONES AMB DISMINUCIÓ

**Objectiu:** accions de suport adreçades a persones amb disminució durant el procés d'inserció laboral.

#### 11. ALTRES: Estudis i campanyes, Projectes innovadors, I+O, nous jaciments d'ocupació, etc.

L'Estat assumeix un paper molt important en la xarxa institucional de les PAO, però cal recordar que no té el monopoli i que a part de l'esfera pública i/o estatal existeixen altres actors important com poden ser: les de l'esfera mercantil (teixit empresarial, centres de formació privats, Empreses de Treball Temporal,...) relacional-associativa (organitzacions empresarials com PIMEC, organitzacions sindicals com CCOO i UGT, organitzacions no governamentals, moviments socials,...) i l'esfera domèstic-familiar. <sup>\*2</sup>

La Unió europea, estableix línies d'acció i grans directrius que es concreten en l'Estratègia Europea d'Ocupació. A Espanya i dins de l'esfera pública qui té el poder de presa de decisions i aplicació de les PAO és en primer lloc l'Estat a través del "Ministerio de Trabajo i Asuntos Sociales", a nivell de CCAA a Catalunya tenim el Servei d'Ocupació de Catalunya (organisme autònom adscrit al Departament de Treball). A nivell local qui implementa aquestes polítiques són els Ajuntaments, els Consells Comarcals (a Catalunya), i les Diputacions Provincials.

---

<sup>2</sup> Segons Adelantado, Noguera i Rambla (2000)

Des de 1998 s'han aprovat cada any els Plans Nacionals d'Acció per l'Ocupació (PNAE) que ordenen i coordinen el conjunt de polítiques d'ocupació que es desenvolupen a les diverses esferes de govern seguint les línies marcades com a prioritàries per Europa.

### ***Les principals directius europees en matèria de polítiques actives d'ocupació***

<b>Directriu 1</b>	Mesures actives i preventives en favor de les persones en atur i inactives.
<b>Directriu 2</b>	Creació de llocs de treball i esperit d'empresa: destinada al foment empresarial, creació i manteniment de PIMES, autoocupació, foment de l'economia social i de l'esperit emprenedor.
<b>Directriu 3</b>	Facilitar l'adaptabilitat i mobilitat en el mercat laboral combinant seguretat amb flexibilitat i destacant el paper dels interlocutors socials. Augmentar la productivitat i revisar el marc regulador per frenar la temporalitat. S'inclouen accions de prevenció de riscos laborals.
<b>Directiu 4</b>	Fomentar el desenvolupament del capital humà i l'educació permanent.
<b>Directriu 5</b>	Augmentar l'oferta de mà d'obra i promoure la prolongació de la vida activa. Bonificacions de cotitzacions per permanència de persones de més edat en el mercat laboral (s'inclouen en la Directriu 8) i règim de regulació laboral per les persones estrangeres a Espanya.
<b>Directriu 6</b>	Igualtat entre dones i homes. Mesures de conciliació de la vida familiar i laboral per a les dones, foment de l'ocupació femenina lluita contra la discriminació.
<b>Directriu 7</b>	Promoure la integració de persones desfavorides en el mercat laboral.
<b>Directiu 8</b>	Fer rentable el treball a través d'incentius a l'ocupació.
<b>Directriu 9</b>	Regularització del treball no declarat amb mesures fiscals d'incentivació i d'inspecció i sanció.
<b>Directriu 10</b>	Subvencions globals per a iniciatives locals d'ocupació, incentius regionals per reduir desequilibris territorials, promoció de la mobilitat geogràfica.

### ***Les PAO i els Plans d'ocupació***

Les polítiques actives d'ocupació apareixen de manera transversal en totes les Directius. En l'acció pública les directius europees s'ajusten a la realitat de cada país, i per tant, el Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales és qui estructura la seva oferta en quatre grans línies d'intervenció que es concreten en diferents programes i que suposen una despesa econòmica directa: la gestió i foment d'ocupació, incloent la promoció de l'economia social; les bonificacions de quotes de la seguretat social; la formació professional ocupacional, on es situen els programes Escoles Tallers, Cases d'Oficis i Tallers d'Ocupació, i per últim, la formació continua. L'Estat destina partides pressupostàries pròpies a aquests programes que després són gestionats per les CCAA i corporacions locals. Les polítiques d'ocupació poden estar orientades a l'oferta o a la demanda. Les polítiques orientades a l'oferta enen una connexió més directa amb l'àmbit del benestar i de l'atenció a les persones i es centren en lluitar contra l'exclusió laboral, mentre que les polítiques de demanda estan relacionades amb el context socioeconòmic, i per tan estan més vinculades al context socioeconòmic i a la promoció econòmica i de desenvolupament (afavorir la creació d'ocupació).

També cal analitzar si les polítiques són tradicionals o innovadores. Bona mostra de la política de foment i gestió de l'ocupació en relació a la línia estratègica de foment de la inserció i estabilitat laboral, són els plans d'ocupació (aquesta acció concreta promou la contractació de persones aturades en obres i serveis d'interès general i social). Els Plans d'ocupació es poden classificar com a polítiques de demanda i tradicionals.

***Els plans d'ocupació es poden considerar que tenen com objectiu la promoció i creació d'ocupació, inspirats segurament amb l'època keynesiana dels anys 30, una fórmula clàssica per crear ocupació van ser els plans que el mateix sector públic impulsava que consistien en la contractació per realitzar tasques d'interès social***

Els plans d'ocupació són programes de contractació de treballadors/es en situació d'atur per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social. El Servei d'Ocupació de Catalunya subvenciona el cost salarial i de Seguretat Social dels contractes dels treballadors aturats. Les entitats que poden sol·licitar la subvenció són les entitats locals, les institucions sense finalitat de lucre, els òrgans de l'Administració general o autonòmica i les universitats. Han de presentar la seva sol·licitud en els terminis que estableixin les convocatòries publicades cada any. Els/les beneficiaris/àries dels plans d'ocupació són les persones aturades inscrites al Servei d'Ocupació de Catalunya com a demandants d'ocupació.

Els plans d'ocupació es desenvolupen des de l'any 1982 i en l'actualitat són una actuació prioritària pel SOC. Les darreres modificacions portades a terme pel SOC han fet que els plans d'ocupació pel 2009 tinguin una durada màxima de 6 mesos (subvencionada com a màxim el 70% de la jornada completa o el 100% si la jornada completa és de 3 mesos) i que es prioritzin aquells col·lectius amb major risc d'exclusió social i que no obtinguin ingressos dins de la seva unitat familiar. També cal destacar que cada vegada es dona més importància a àmbits professionals relacionats amb les noves tecnologies, energies alternatives i medi ambient, dependència, etc.

Els plans d'ocupació és una política de suport a l'ocupació relacionades amb el desenvolupament local que tenen caràcter estatal, és a dir, les denominades "mesures transversals" aplicades a tot l'Estat Espanyol amb independència que la seva gestió correspongui a les comunitats autònomes, que tenen a més, la possibilitat d'establir polítiques actives i de mercat de treball que complementin les polítiques estatals. Un bon exemple són les persones contractades mitjançant plans d'ocupació en el marc del PLAN E.

**Normativa que regulen els plans d'ocupació:** *Ordre TRE/32/2002, de 28 de gener (DOGC de 15.02.2002). Resolució TRE/833/2008, de 3 de març, per la qual es dona publicitat a la concessió de subvencions destinades a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social l'any 2006. Resolució TRE/832/2008, de 4 de març, per la qual es dona publicitat a la concessió de subvencions destinades a la contractació de treballadors/es desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social l'any 2007. (Analitzem la normativa dels Plans d'Ocupació en l'annex número 3).*



### **La transversalitat en les PAO.**

La transversalitat es pot definir com l'acte de federar recursos per tal de donar una cadena integrada de respostes a necessitats la solució de les quals no depèn d'un sol àmbit d'actuació. Per tant, les polítiques arriben sectoritzades al territori i es tracta d'horitzontalitzar-les. Es tracta de personalitzar els recursos i les polítiques, la qual cosa implica anar més enllà de la simple coordinació o articulació entre els sectors.

Transversalitzar-les és reorganitzar política, administrativa i tècnicament però és sobretot que la reforma s'acompanyi d'un canvi cultural en la forma de treball i en la identitat col·lectiva per part dels treballadors/es municipals.

La transversalitat és un objectiu intermig o funcional ja que ha d'anar acompanyada de la recerca de recursos externs per atendre aquelles noves necessitats que amb l'actual mapa de competències no es poden tractar. Transversalitzar o territorialitzar polítiques no és en principi una qüestió de més diners sinó de reorganització i reformulació dels sistemes i

**Des del punt de vista del local, s'imposa la necessitat de potenciar allò propi per posicionar-se en un món cada vegada més globalitzat, diversificant l'oferta i detectant noves oportunitats.**

procediments de treball ja existents. Transversalitzar pot confluïr a aconseguir una forma de treball d'un conjunt de serveis que té un efecte multiplicador si estan oberts culturalment, tècnicament i operativament a una dinàmica socioeconòmica del terme municipal.

La transversalitat és una aposta per aconseguir una societat més oberta, diversa i cohesionada. Cal tenir present que la nova conjuntura de crisis i transformacions s'inseria dins d'un cicle de canvis molt més extens i de molt més abast. Hem passat d'un model basat en la força del treball paradigma de la societat industrial a la societat del coneixement (amb els pilars de la recerca i la innovació).

**El llibre blanc de creixement, la competitivitat i l'ocupació** que es va aprovar el Consell europeu d'Essen el 194, amb tota una sèrie d'estratègies que constituïen una nova orientació de les polítiques comunitàries. Unes polítiques europees que tendien a situar l'ocupació en el centre de desenvolupament econòmic i o com un factor més de creixement.

**Des de la perspectiva local**, la traducció de les recomanacions europees podia sintetitzar-se en fomentar la competitivitat, respondre a les noves necessitats socials, impulsar iniciatives locals, dur a terme PAO, cooperar amb les PIME's, potenciar la cultura emprenedora i apostar per la subsidiarietat. Els plantejaments del llibre blanc ja partien de la opinió que el creixement econòmic és una condició necessària però no suficient per a la creació d'ocupació.

Entre els trets que caracteritzen la societat del coneixement hi ha la descentralització productiva, la diversificació, la producció d'intangibles, les estructures en xarxa o menys piramidals, la flexibilitat, la millora continuada, l'orientació al client i la qualitat, la motivació i implicació dels treballadors/es, l'aprenentatge continuat, etc.

Cada vegada queda més lluny el model taylorista i de divisió del treball del període industrial clàssic. Els nous perfils professionals requereixen una major polivalència i adaptabilitat a les circumstàncies reals de cada moment que presenta el mercat de treball. Els nous perfils de treballadors/es no requereixen només una alts continguts formatius sinó noves implicacions actitudinals i competències transversals.

Cal aprendre de manera continua per adaptar-se a la flexibilitat necessària de cada lloc de treball, la mateixa feina ja no és per tota la vida “...en el Inglés del siglo XIV la palabra <job> designava trabajo, empleo, designava un pedazo o fragmento de algo....hoy, la flexibilidad le devuelve ese sentido desconocido, pues a lo largo de su vida la gente hace fragmentos de trabajo....” (Richard Sennett- cita del llibre “La Corrosión del carácter. Ed. Anagrama- pàgina 9).

Cal un model flexible i competitiu que pugui superar el repte en el què ens trobem immersos degut a les circumstàncies econòmiques i socials actuals. Les ciutats han de ser capaces de preparar a les persones que hi viuen per aquest no model, i aquí el paper de l'administració té un paper molt important.

**Com és poden adaptar els municipis a través de les administracions locals a aquest canvi de model?** La Generalitat de Catalunya, a través del Servei d'Ocupació de Catalunya ofereix un sèrie de programes que tenen com a objectiu millorar la ocupabilitat de les persones que volen treballar i/o que ho estan fent, a través de la Formació d'Oferta, Sectors Prioritaris i emergents, etc.<sup>3</sup>

### **Formació continua (FC).**

Els plans de formació d'oferta pot ser de caràcter sectorial o intersectorial, els plans de formació intersectorials estan adreçats a l'adquisició de competències transversals o/i horitzontals a diversos sectors de l'activitat econòmica o de competències específiques d'un sector per al reciclatge i requalificació de persones treballadores d'altres sectors. Existeixen plans de formació d'oferta específics de l'economia social adreçats a persones treballadores i sòcies sempre que aportin activitat econòmica. Els plans de formació d'oferta de caràcter sectorials són plans adreçats a les persones treballadores d'un sector productiu concret per a desenvolupar accions formatives d'interès general d'aquest sector. També adreçats al reciclatge i la requalificació de persones treballadores procedents de sectors en situació de crisi.

També hi ha accions complementàries i d'acompanyament a la formació com poden ser els estudis i investigacions, accions per a l'estructuració i descripció de la formació contínua amb relació al catàleg de qualificacions professionals, elaboració de productes i eines innovadores relacionats amb la formació continua, accions de formació de caire experimental i experiències pilot per reforçar la ocupabilitat a Catalunya en àmbits territorials i/o àmbits sectorials.

---

<sup>3</sup> **Sectors Prioritaris i Emergents:** Convocatòria del SOC per impartir formació ocupacional relacionada amb diferents sectors productius incloses en el Catàleg de Qualificacions Professionals de Catalunya i sectors que permetin l'impuls de noves ocupacions relacionades amb activitats emergents, noves demandes socials (dependència), noves tecnologies i medi ambient.

**Formació d'oferta:** Convocatòria del SOC per impartir formació ocupacional professionalitzadora vinculada al Catàleg de Qualificacions Professional de Catalunya i formació transversal per proporcionar competències professionals transferibles a diferents àmbits ocupacionals,

Així mateix el SOC ofereix entre d'altres, diferents programes per a la promoció de l'ocupació (PO), entre els que destaquen les Escoles Taller (programes d'ocupació i formació per millorar les possibilitats d'ocupació de persones aturades menors de 25 anys), Cases d'Ofici (programes mixtes de formació i treball per a persones aturades menors de 25 anys), Tallers d'Ocupació (programes d'ocupació i formació per millorar les possibilitats d'ocupació de persones majors de 25 anys), Programes experimentals en matèria d'ocupació (programes ocupacionals de caràcter innovador, que tenen per objecte desenvolupar plans integrals de millora de l'ocupabilitat de les persones treballadores en situació d'atur), Agents d'ocupació i desenvolupament local (facilitar la contractació de tècnics i tècniques de desenvolupament local per tal de dinamitzar, promoure i executar programes i mesures que afavoreixen la promoció econòmica), Plans d'Ocupació (desenvolupament de projectes destinats a la contractació de persones aturades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social, campanyes de persones temporeres (contractació de persones treballadores per al desenvolupament d'accions tant de gestió com de difusió de la campanya), etc.

### ***Les subvencions i les PAO.***

Com hem vist anteriorment les PAO tenen una gran importància per lluitar contra l'atur i fomentar el desenvolupament de projectes adreçats a la millora d'ocupabilitat, desenvolupament i promoció econòmica dels territoris. Per aquest motiu en moments de crisi econòmica com els actuals les PA prenen una major rellevància i esdevenen una prioritat pel Govern per tal de fer front a la situació actual.

Les PAO no tenen solament una finalitat econòmica sinó també social, la que respon ala voluntat política d'implementar la cohesió social en una societat marcada per la tensió entre allò econòmic i allò social, i per tant influeixen en la distribució de la renda i en la cohesió social.

La majoria d' àrees de Promoció econòmica dels Ajuntament i Consells Comarcals poden oferir gran part de la seva carta de serveis gràcies a les subvencions, ja que sense aquestes seria molt complicat a nivell de pressupost municipal que els ajuntaments poguessin mantenir els mateixos.

Gràcies a subvencions atorgades dels del SOC, Departament de Treball, Diputacions provincials, Ministerio, FSE, .... s'han creat i mantingut els projectes i/o serveis de la major part de les àrees de promoció econòmica que existeixen a Catalunya. Les subvencions han esdevingut imprescindibles per consolidar projectes i/o serveis als ens locals a mig i llarg termini. Cal destacar la importància de subvencions com són les convocatòries d'AODL's com a impulsora de tècnics i tècniques d'àrees de promoció econòmica, gran part dels quals a la llarga passen a ser tècnics i tècniques en plantilla.

Cal destacar que les subvencions en PAO cada vegada busquen una major concertació i cooperació a nivell supramunicipal, amb l'objectiu de desenvolupar eines que permetin avançar en processos de concertació en el territori en l'àmbit de l'ocupació i desenvolupament econòmic, i articular respostes conjuntes per afrontar les circumstàncies actuals del mercat de treball en els diferents territoris.

En context actual la concertació suposa la implicació de tots els agents socioeconòmics (empreses, administració local, agents socials i entitats no lucratives, entre d'altres) que intervenen en un determinat territori amb la finalitat de plantejar línies d'actuació estratègiques per tal d'adequar el conjunt de polítiques actives d'ocupació a la realitat del mercat de treball.

### **Indicadors d'avaluació i justificació dels PAO.**

L'Estratègia Europea per a l'Ocupació estableix mecanismes de seguiment i coordinació de les PAO que han incrementat l'elaboració d'avaluacions sobre l'eficàcia i l'eficiència que tenen. No obstant a Catalunya a igual que la resta de l'Estat espanyol i d'altres estats membres ens trobem amb algunes dificultats a l'hora d'harmonitzar les diferents estadístiques de països de la Unió europea, de trobar base de dades actualitzades, de comparar dades de diferents Observatoris del Treball, de poder compartir dades entre les diferents comunitats autònomes,... En definitiva i segons el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (CTSEC) es fa palesa la manca de dades per part dels organismes oficials que tenen la responsabilitat d'elaborar-les. Per tant, difícilment es poden dissenyar itineraris personals d'inserció i avaluar polítiques actives d'ocupació sense fonts d'informació fiables, actualitzades i que es puguin comparar. D'aquesta realitat es desprèn que es necessari que hi hagi fonts de dades que permetin planificar i avaluar i que siguin comparables amb la resta de dades estatals i europees. Destaquem les fonts d'estadístiques com: Eurostat, Idescat, Observatori del mercat de treball del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, etc. I fonts d'informació com per exemple: Estratègia Europea per l'Ocupació (EEO), Plan Nacional de Empleo (PNE), el Pla Nacional d'Acció per l'Ocupació (PNAO), el Pla General d'Ocupació de Catalunya (PGOC), Pla de desenvolupament de les PAO, etc.

Segons la Comissió Europea (1999) els resultats es mesuren pels efectes que produeixen sobre: la població beneficiària del programa, les empreses, la creació d'ocupació i la millora dels sistemes (serveis públics d'ocupació, centres de formació, etc). L'avaluació de l'impacte d'un servei i/o programa s'intentarà mesurar per aquests ítems i d'altres indicadors com: els resultats en el temps, la permanència, les taxes d'estabilitat, etc.

L'**OCDE** (Organització per la Cooperació i Desenvolupament Econòmic) és la institució que compta amb més tradició d'avaluació de les PAO, distingeix entre quatre processos per valorar les mesures de política d'ocupació, que ordenats temporalment són:

- VALORACIÓ (exemple. Les conferències sectorials)
- CONTROL (exemple el SOC, el Tribunal de Comptes, etc).
- AVALUACIÓ, (exemple. Universitats, els CES, etc.)
- ESTUDIS (postprogrames)

L'avaluació implica un recull sistemàtic d'informació sobre un conjunt de variables i/o indicadors que depenen dels objectius d'avaluació fixats. L'avaluació servei per donar-nos informació útil per molts objectius com poden ser reduir la incertesa sobre la marxa de serveis i/o projectes, facilitar la presa de decisions, saber si el serveis i/o programa està acomplint amb els objectius prefixats inicialment, redirigir i corregir possibles esbiaixos, etc.

Per tant, l'avaluació no és limitada a la fiscalització de l'actuació pública sinó també servei per a la valoració política i la presa de decisions. Aquesta ha de ser transparent, crítica, constructiva i objectiva.

L'avaluació ha de contemplar sobretot l'eficiència (relaciona els resultats obtinguts amb els mitjans emprats amb els dos binomis: resultats-costos i terminis-qualitat dels resultats, és a dir aconseguir el màxim de resultats amb el mínim cost material, humà i de temps) i l'eficàcia (comparar els resultats esperats amb els obtinguts al marge del cost).

Des de la **Generalitat de Catalunya** s'han emès ordres amb la finalitat d'establir un procediment comú de justificació econòmica de les subvencions que en matèria de polítiques actives d'ocupació gestiona el **Servei d'Ocupació de Catalunya**. El procediment que s'estableix persegueix la millora de l'eficiència en la gestió dels fons públics, la simplificació administrativa i, al mateix temps, vol garantir-ne la transparència i el control. Tot això ha de revertir en una millora de l'eficàcia en la gestió de les polítiques d'ocupació en col·laboració amb els altres agents privats i públics i en benefici dels ciutadans i de les empreses.

*L'ORDRE TRE/395/2008, d'1 d'agost, per la qual s'estableix el règim de justificació econòmica de les subvencions previstes en els programes de polítiques actives d'ocupació que gestiona el Servei d'Ocupació de Catalunya. DOGC. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, 19 agost 2008 (núm. 5197). Disposicions Generals Servei D'Ocupació de Catalunya.*

Aquesta Ordre estableix, entre molts d'altres punts, el termini de justificació dels/les beneficiaris/àries de les subvencions per al desenvolupament de les accions a què fa referència, que segons l'article 1 estan obligats a justificar la correcta aplicació dels fons públics rebuts a aquest efecte en el termini de **dos mesos** des de la finalització de l'acció. L'article 4 ens fa referència a les despeses subvencionables i destaca que també seran subvencionables les despeses d'elaboració de l'informe d'auditor/a realitzat en compliment de l'article 10 d'aquesta Ordre amb el límit següent: l'import més alt entre un mínim de 15 hores de treball de l'auditor i l'1% de l'import de la subvenció. L'article 5 detalla les despeses no subvencionables, evidentment detalla que no seran subvencionables les despeses que no estiguin relacionades inequívocament amb l'acció subvencionada. L'article 7 fa referència a la Justificació telemàtica "...es podran utilitzar mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per al procediment de justificació econòmica de les subvencions sempre que la seva admissibilitat s'hagi previst a les bases reguladores de la subvenció. A aquests efectes, les bases reguladores hauran d'indicar els tràmits que, si s'escau, es puguin formalitzar per aquests mitjans". L'article 13 detalla el procediment de revisió de la justificació econòmica de la subvenció. L'article 14 rep el títol d'altres obligacions del beneficiari, en aquest apartat es detalla per exemple que el beneficiari/ària de la subvenció està obligat/ada a conservar durant 5 anys, tret que les convocatòries estableixin un termini diferent (complir l'obligació que estableix l'article 90 del Reglament (CE) 1083/2006 del Consell, d'11 de juliol de 2006),



---

## **CAPÍTOL 4**

*AUTOR: VIVENÇ ESTANYOL*

### **QUART PUNT CLAU: EL CONTEXT JURÍDIC**

---







*“El dret consisteix en el perfecte compliment dels deures de l’home amb si mateix i amb tots els altres. Es compleixen a la perfecció quan, en cada pas, es combina la major utilitat pròpia amb el menor dany al pròxim, o el bé major dels demés amb la menor molèstia pròpia”.*

*Abate Galiani, Dei Doveri dei principi neutrali.*

## ASPECTES JURÍDICS EN RELACIÓ A LES SUBVENCIONS

En aquest capítol analitzem:

- LA LLEI GENERAL DE SUBVENCIONS
- LA NORMATIVA AUTONÒMICA EN MATÈRIA DE SUBVENCIONS
- EL REGLAMENT
- LA LLEI DE MÍNIMIS

Taula 1.- Índex comparatiu de la llei i el reglament

INDEX COMPARATIU DE LA LLEI I EL REGLAMENT	
LLEI	REGLAMENT
TÍTOL PRELIMINAR. Disposicions Generals	TÍTOL PRELIMINAR. Disposicions Generals
CAPÍTOL I. De l'àmbit d'Aplicació de la Llei ( normativa de caràcter bàsic)	CAPÍTOL I. De l'àmbit d'Aplicació.
Art. 1. Objecte	Art. 1. Objecte i règim jurídic. ( caràcter bàsic)
Art. 2. Concepte de Subvenció	
Art. 3. Àmbit d'aplicació subjectiu	Art. 2. Àmbit d'Aplicació.
Art. 4. Exclusions de l'àmbit d'aplicació de la Llei.	
	Art. 3. Ajuts en espècie ( Disposició add. 5a de la Llei)
Art. 5. Règim jurídic de les subvencions	
	Art. 4. Règim jurídic de les subvencions a interessos o altres contraprestacions de les operacions de crèdit subvencionades per l'AGE. ( Article 2.4.h) de la Llei i disposició add. 6a de la Llei)
	Art. 5. Lliuraments dineraris sense contraprestació atorgades per fundacions del sector públic i ens de dret públic dependents de l'AGE que es regeixin pel dret privat. ( D.A. 16A de la Llei)
	Art. 6. Subvencions i lliuraments dineraris sense contraprestació atorgades per consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques i subvencions derivades de convenis. ( caràcter bàsic)
Art. 6. Règim jurídic de les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea	Article 7. Règim jurídic de les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea. ( caràcter bàsic)
Art. 7. Responsabilitat financera derivada de la gestió	

de fons procedents de la Unió Europea	
---------------------------------------	--

	<b>CAPÍTOL II. Junta Consultiva de Subvencions</b>
	Art. 8. Objecte i Naturalesa jurídica.
	Art. 9. Composició, funcionament i competències.
<b>CAPÍTOL II. Disposicions Comuns a les Subvencions Públiques( normativa de caràcter bàsic, amb les excepcions que s'apunten tot seguit)</b>	<b>CAPÍTOL III. Disposicions Comuns a les Subvencions.</b>
	<b>SUBSECCIÓ 1a. Plans Estratègics de Subvencions</b>
Art. 8. Principis Generals	Art. 10. Principis directors
Art. 9 Requisits per a l'atorgament de les subvencions ( l'apartat d) del punt 4 d'aquest article, no té caràcter bàsic)	
	Art. 11. Àmbit dels plans estratègics.
	Art. 12. Contingut dels Plans estratègics.
	Art. 13. Competència per a la seva aprovació.
	Art.14. Seguiment de plans estratègics de subvencions.
	Art. 15. Efectes de l'incompliment del Pla estratègic de subvencions.
Art. 10. Òrgans competents per a la concessió de Subvencions ( aquest article no té caràcter bàsic)	<b>SECCIÓ 2a. Disposicions relatives als òrgans competents per la concessió de subvencions.</b>
	Art. 16. Comunicació a la Unió Europea de projectes d'establiment, concessió o modificació d'una subvenció. ( caràcter bàsic)
	Art. 17. Delegació i desconcentració de competències.
Art. 11 Beneficiaris	<b>SECCIÓ 3a. Disposicions relatives als beneficiaris i a entitats col·laboradores.</b>
Art. 12 Entitats Col·laboradores	Art. 18. Compliment d'Obligacions tributàries. ( caràcter bàsic)
Art. 13. Requisits per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora	Art. 19. Compliment d'obligacions amb la Seguretat Social. ( caràcter bàsic)
Art. 14. Obligacions dels beneficiaris	Art. 20 Residència Fiscal. ( caràcter bàsic)
Art. 15. Obligacions de l'entitat col·laboradora	Art. 21. Obligacions per reintegrament de subvencions
Art. 16. Convenis i Contractes amb Entitats Colaboradores ( l'apartat 2 i els punts d), e), f), g), h), i), j), k) i l) de l'apartat 3 d'aquest article no tenen caràcter bàsic)	Art. 22. Acreditació del compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social. ( caràcter bàsic)
	Art. 23. Efectes de les certificacions. ( caràcter bàsic)
	Art. 24. Simplificació de l'acreditació del compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social
	Art. 25. Acreditació del compliment d'obligacions per reintegrament de subvencions.
	Art. 26. Acreditació del compliment d'altres obligacions establertes per l'article 13 de la llei.
	Art. 27. Apreciació de la prohibició d'obtenir la condició de beneficiari o d'entitat col·laboradora.
	Article 28. Abast i durada de la prohibició quan deriva de la resolució de contractes. ( caràcter bàsic)
	Art. 29 Registres de sol·licitants de subvencions.
Art.. 17 Bases Reguladores de les Subvencions ( els apartats 1, 2 i els punts c), f), h), i), j),, k), l), m) i n) de l'apartat 3 d'aquest article no tenen caràcter bàsic)	
	<b>SECCIÓ 4a. Publicitat</b>
Art. 18 Publicitat de les Subvencions concedides	Art. 30. Publicitat de les subvencions concedides.

	Art. 31. Publicitat de la subvenció per part del beneficiari.
Art. 19 Finançament de les activitats Subvencionades	<b>SECCIÓ 5a. Finançament de les activitats.</b>
	Art. 32 Aportació de finançament propi en les activitats subvencionades. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 33. Comunicació de subvencions concurrents. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 34. Excés de finançament sobre el cost de l'Activitat. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Art. 20 Informació sobre la gestió de Subvencions ( Veure també les disposicions addicional 3a, 4a i 5a del Reglament)	<b>SECCIÓ 6a. Base de dades nacional de subvencions.</b>
	Art. 35. Àmbit objectiu. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 36. Àmbit subjectiu. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 37. Contingut de la informació a subministrar. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 38. Administració i custòdia de la base de dades nacional de subvencions. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 39. Subministrament de la informació. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 40. Responsabilitats per incompliment de l'obligació de subministrar informació. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Art. 21 Règim de Garanties ( <b>aquest article no té caràcter bàsic</b> ). (Veure també la Disp. Addic. 12a)	<b>SECCIÓ 7a. Garanties</b>
	Art. 42 Règim general de garanties
	Art. 43 Supòsits en els quals és precís constituir garanties.
	<b>SUBSECCIÓ 1a. Garanties en procediments de selecció d'entitats col·laboradores.</b>
	Art. 44. Garanties en els procediments de selecció d'entitats col·laboradores.
	<b>SUBSECCIÓ 2a. Garanties en pagaments a compte o anticipats.</b>
	Art. 45. Exigència de garanties en pagaments a compte o anticipats.
	Art. 46. Import de les garanties.
	Art. 47. Extensió de les garanties.
	Art. 48. Formes de constitució de les garanties.
	Art. 49. Garanties prestades per tercers
	Art. 50. Constitució de les garanties.
	Art. 51 Execució de les Garanties.
	Art. 52 Cancel·lació de les Garanties
	<b>SUBSECCIÓ 3a. Garanties en compliment de compromisos assumits per beneficiaris i entitats col·laboradores.</b>
	Art. 53. Garanties en compliment de compromisos assumits per entitats col·laboradores.
	Art. 54. Garanties i altres mesures cautelars en compliment de compromisos assumits per beneficiaris
<b>TÍTOL I. PROCEDIMENT DE CONCESSIÓ</b>	<b>TÍTOL I. Procediment de concessió</b>
<b>CAPÍTOL I. Del Procediment de Concessió ( caràcter bàsic)</b>	<b>CAPÍTOL I. Disposicions generals</b>
Art. 22. Procediments de concessió	Art. 55. Procediment de concessió de subvencions. ( <b>caràcter bàsic</b> )

Art. 22. Procediments de concessió	Art. 55. Procediment de concessió de subvencions. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 56. Tramitació anticipada
	Art. 57. Subvencions plurianuals.
<b>CAPÍTOL II. Del procediment de concessió en règim de concurrència competitiva</b>	<b>CAPÍTOL II. Procediment de concessió en règim de concurrència competitiva</b>
Art. 23. Iniciació	
Art. 24 Instrucció	
	Art. 58. Aprovació de la despesa per una quantia màxima i distribució entre crèdits pressupostaris.
	Art. 59. Convocatòria oberta.
	Art. 60. Criteris de valoració.
	Art. 61. Determinació de l'activitat a realitzar per el beneficiari
	Art. 62. Contingut de la resolució.
Art. 25 Resolució	Art. 63. Resolució.
Art. 26 Notificació de la resolució	
	Art. 64. Modificació de la resolució.
Art. 27 Reformulació de les sol·licituds	
<b>CAPÍTOL III. Del procediment de concessió directa</b>	<b>CAPÍTOL III. Procediment de concessió directa</b>
	Art. 65. Procediment de concessió de las subvencions previstes nominativament en els pressupostos. ( <b>l'apartat 1 d'aquest article té caràcter bàsic</b> )
Art. 28 Concessió Directa	Art. 66. Subvencions de concessió directa imposada a l'Administració per una norma de rang legal. ( <b>el primer paràgraf de l'apartat 1 d'aquest article té caràcter bàsic</b> )
	Art. 67. Subvencions de concessió directa en que s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, o altres degudament justificades que dificultin la seva convocatòria pública. ( <b>el primer paràgraf de l'apartat 1 d'aquest article té caràcter bàsic</b> )
<b>CAPÍTOL IV. Del procediment de gestió i justificació de la subvenció pública ( caràcter bàsic, amb les excepcions que s'apunten tot seguit)</b>	<b>TÍTOL II. Procediment de gestió i justificació de subvencions</b>
	<b>CAPÍTOL I. Subcontractació</b>
Art. 29 Subcontractació de les activitats subvencionades pels beneficiaris	Art. 68. Subcontractació de les activitats subvencionades. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	<b>CAPÍTOL II. Justificació de subvencions</b>
	SECCIÓ 1a. Disposicions generals
	Art. 69. Modalitats de justificació de la subvenció.
	Art. 70. Ampliació del termini de justificació
	Art. 71. Forma de justificació
	<b>SECCIÓ 2A.. Del compte justificatiu</b>
	<b>SUBSECCIÓ 1a. Compte justificatiu amb aportació de justificants de despesa.</b>
Art. 30. Justificació de les subvencions públiques	Art. 72. Contingut del compte justificatiu.
	Art. 73. Validació i estampillat de justificants de despesa.
	<b>SUBSECCIÓ 2a. Compte justificatiu amb aportació d'informe d'auditor</b>
	Art. 74. Compte justificatiu amb aportació d'informe d'auditor.
	<b>SUBSECCIÓ 3a. Cpmpte justificatiu sense aportació de factures o altres documents de valor provatori equivalent.</b>

	Art. 75. Compte justificatiu sense aportació de factures o altres documents de valor provatori equivalent.
	<b>SECCIÓ 3a. Dels mòduls</b>
	Art. 76. Àmbit d'aplicació dels mòduls
	Art. 77. Actualització i revisió de mòduls
	Art. 78. Justificació a través de mòduls
	Art. 79. Obligacions formals dels beneficiaris en règim de mòduls.
	SECCIÓ 4a. De la presentació d'estats comptables
	Art. 80. Supòsits de justificació a través d'estats comptables.
	<b>SECCIÓ 5a. De la justificació telemàtica de subvencions</b>
	Art. 81. Utilització de mitjans electrònics en la justificació de las subvencions
	<b>SECCIÓ 6a. De la justificació de las subvencions rebudes per entitats públiques estatals</b>
	Art. 82. Justificació de subvencions rebudes per entitats públiques estatals.
	<b>CAPÍTOL III. Despeses subvencionables</b>
Art. 31 Despeses subvencionables	Art. 83. Despeses subvencionables. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	<b>CAPÍTOL IV. Comprovació de subvencions</b>
Art. 32 Comprovació de subvencions ( <b>no té caràcter bàsic</b> )	
Art. 33 Comprovació de valors ( <b>no té caràcter bàsic</b> )	Art. 84. Comprovació de l'adequada justificació de la subvenció.
	Art. 85. Comprovació de la realització de l'activitat i del compliment de la finalitat que determinen la concessió i gaudi de la subvenció.
	Art. 86. Efectes de les alteracions de les condicions de la subvenció en la comprovació de la subvenció.
	Art. 87. Taxació pericial contradictòria.
<b>CAPÍTOL V. Del procediment de gestió pressupostària</b>	<b>CAPÍTOL V. Procediment de gestió pressupostària</b>
Art. 34. Procediment d'aprovació de la despesa i pagament	Art. 88. Pagament de la subvenció.
Art. 35 Retenció de pagaments	Art. 89. Pèrdua del dret al cobrament de la subvenció.
	Art. 90. Devolució a iniciativa del perceptor.
TÍTOL II. Del reintegrament de subvencions	<b>TÍTOL III. Del reintegrament</b>
CAPÍTOL I. Del reintegrament.	<b>CAPÍTOL I. Disposicions generals</b>
Art. 36. Invalidesa de la resolució de concessió ( <b>aquest art. té caràcter bàsic</b> )	
Art. 37 Causes de reintegrament. ( <b>aquest art. té caràcter bàsic</b> )	Art. 91. Reintegrament per incompliment de les obligacions establertes. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 92. Reintegrament per incompliment de l'obligació de justificació. ( <b>caràcter bàsic</b> )
	Art. 93. Reintegrament per incompliment de l'obligació d'adoptar las mesures de difusió del finançament públic rebut. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Art. 38 Naturalesa dels crèdits a reintegrar i dels procediments per a la seva exigència	
Art. 39. Prescripció	
Art 40. Obligats al reintegrament ( <b>l'apartat 1 d'aquest article té caràcter de normativa bàsica</b> )	

CAPÍTOL II. Del procediment de reintegrament	<b>CAPÍTOL II. Procediment de reintegrament</b>
Art. 41 Competència per a la resolució del procediment de reintegrament	<b>SECCIÓ 1a. Disposicions generals</b>
Art. 42 Procediment de reintegrament	Art. 94. Regles generals. Art. 95. Quantitats a reintegrar por fundacions del sector públic estatal, organismes o entitats dependents de l'Administració General del Estat.
	<b>SECCIÓ 2a. Procediment de reintegrament a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.</b>
	Art. 96. Inici del procediment de reintegrament a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.
	Art. 97. Tràmit d'al·legacions.
	Art. 98. Valoració d'al·legacions
	Art. 99. Informe de reintegrament.
	Art. 100. Proposta de resolució de procediment de reintegrament
	Art. 101. Resolució del procediment de reintegrament.
Art. 43 Coordinació d'actuacions.	
<b>TITOL III. DEL CONTROL FINANCER DE SUBVENCIONS</b>	
Art. 44 Objecte i competència per a l'exercici del control financer de subvencions	
Art. 45 Control financer d'ajudes i subvencions finançades total o parcialment amb càrrec a fons comunitaris. ( aquest article té caràcter de normativa bàsica)	
Art. 46 Obligació de col·laboració ( aquest article té caràcter de normativa bàsica).	
Art. 47. Facultats dels personal controlador	
Art. 48 Deures del personal controlador	
Art. 49 Del procediment de control financer	
Art. 50 Documentació de les actuacions de control financer	
Art. 51 Efectes dels informes de control financer	
<b>TITOL IV. Infraccions i Sancions administratives en matèria de subvencions</b>	
<b>CAPÍTOL I. De les infraccions administratives. (Normativa bàsica).</b>	
Art. 52. Concepte d'infracció	
Art. 53 Responsables	
Art. 54 Supòsits d'exempció de responsabilitat	
Art. 55 Concurrencia d'actuacions en l'ordre jurisdiccional penal	
Art. 56 Infraccions lleus	
Art. 57 Infraccions greus	
Art. 58 Infraccions molt greus	
<b>CAPÍTOL II. De les sancions</b>	
Art. 59 Classes de Sancions. ( aquest article té caràcter de normativa bàsica).	
Art. 60. Graduació de les sancions	
Art. 61 Sancions per infraccions lleus	
Art. 62 Sancions per infraccions greus	
Art. 63 Sancions per infraccions molt greus	
Art. 64 Desenvolupament Reglamentari del règim d'infraccions i sancions	

Art. 65 Prescripció d'infraccions i sancions ( <b>aquest article té caràcter de normativa bàsica</b> )	
Art. 66 Competència per a la imposició de sancions	
	<b>TÍTOL IV. Procediment sancionador</b>
	Art. 102. Procediment sancionador
Art. 67. Procediment sancionador ( <b>aquest article té caràcter de normativa bàsica</b> ).	Art. 103. Tramitació del procediment sancionador a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.
Art. 68 Extinció de la responsabilitat derivada de la comissió d'infraccions ( <b>aquest article té caràcter de normativa bàsica</b> ).	
Art. 69 Responsabilitats ( <b>aquest article té caràcter de normativa bàsica</b> ).	
<b>DISPOSICIONS ADDICIONALS</b>	<b>DISPOSICIONS ADDICIONALS</b>
Disposició Addicional Primera. Informació i coordinació amb el Tribunal de Comptes	Disposició addicional primera. Règim jurídic dels convenis celebrats entre l'Administració General de l'Estat i les societats mercantils fundacions del sector públic estatal per al seu finançament.
Disposició addicional segona. Col·laboració de la IGAE amb altres administracions públiques, en les actuacions de control financer de les subvencions. ( <b>l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional té caràcter de normativa bàsica</b> ).	Disposició addicional segona. Crèdits concedits per l'Administració de l'Estat a particulars sense interès o amb interès inferior al de mercat.
Disposició addicional tercera. Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social	Disposició addicional tercera. Pagament de subvencions i ajudes concedides amb càrrec als fons europeus agrícoles.
Disposició addicional quarta. Contractació de la col·laboració per la realització de controls financers de subvencions amb auditors privats.	Disposició addicional quarta. Informació d'altres ajudes comunitàries a la base de dades nacional de subvencions. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Disposició addicional cinquena. Ajudes en espècie ( Article 3 del Reglament).	Disposició addicional cinquena. Informació d'altres ajudes nacionals a la base de dades nacional de subvencions. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Disposició addicional sisena. Crèdits concedits per l'Administració a particulars sense interès o amb interès inferior al de mercat.	Disposició addicional sisena. Registre d'auditors en la Junta Consultiva de Subvencions.
Disposició addicional setena. Entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.	Disposició addicional setena. Control financer sobre les ajudes de la Unió Europea i seguiment dels seus resultats.
Disposició addicional vuitena. Subvencions que integren el programa de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals.	Disposició addicional vuitena. Controls sobre ajudes de la Unió Europea realitzats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
Disposició addicional novena. Incentius regionals, ajudes a la mineria i ajudes del plan PYME	Disposició addicional novena. Justificació de subvencions concedides per l'Administració de l'Estat a Comunitats Autònomes i Entitats Locals, així com als seus organismes i entitats públiques vinculades o dependents d'aquestes
Disposició addicional desena. Premis educatius, culturals, científics o de qualsevol altra naturalesa.	Disposició addicional desena. Règim especial de les subvencions a formacions polítiques. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Disposició addicional onzena. Procediment de reintegrament de subvencions concedides per l'INEM	Disposició addicional onzena. Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Disposició addicional dotzena. Plans d'aïllament acústic.	Disposició addicional dotzena. Règim de les garanties en les subvencions per al foment de la investigació, desenvolupament i innovació tecnològica. ( <b>caràcter bàsic</b> )
Disposició addicional tretzena. Plans i programes sectorials	
Disposició addicional catorzena. Entitats locals	
	<b>DISPOSICIONS TRANSITÒRIES</b>
Disposició addicional quinzena. Justificació de subvencions per entitats públiques estatals.	Disposició transitòria primera. Adaptació dels plans estratègics
Disposició addicional setzena. Fundacions del Sector Públic, ( <b>aquesta disposició addicional té caràcter de normativa bàsica</b> ). ( article 5 del Reglament).	Disposició transitòria segona. Exoneració de presentació de certificació per a l'acreditació de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social

Disposició addicional setzena. Fundacions del Sector Públic, <b>(aquesta disposició addicional té caràcter de normativa bàsica)</b> . ( article 5 del Reglament).	Disposició transitòria segona. Exoneració de presentació de certificació per a l'acreditació de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social
Disposició addicional dissetena. Control i avaluació d'objectius.	Disposició transitòria tercera. Aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en l'àmbit de l'Administració de l'Estat.
Disposició addicional divuitena. Subvencions de cooperació internacional.	Disposició transitòria quarta. Aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en l'àmbit de les Comunitats Autònomes. <b>( caràcter bàsic)</b>
Disposició addicional dinovena. Règim aplicable al Banc d'Espanya	Disposició transitòria cinquena. Aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en l'àmbit de les Entitats Locals. <b>( caràcter bàsic)</b>
Disposició addicional vintena. Actualització de les quanties previstes a la llei.	
Disposició addicional vint-i-ú. Règim foral de Navarra	
	<b>DISPOSICIONS FINALS</b>
Disposició addicional vint-i-dos. Règim foral del País Basc	Disposició final primera. Normes de caràcter bàsic i no bàsic ( Disp. Final primera de la Llei). <b>( caràcter bàsic)</b>
<b>DISPOSICIONS TRANSITÒRIES</b>	Disposició final segona. Desenvolupament normatiu. <b>( caràcter bàsic)</b>
Disposició Transitòria primera: Adaptació de la normativa reguladora	
Disposició Transitòria segona. Règim transitori de procediments	Disposició derogatòria única. Derogació normativa
<b>DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA</b>	
Disposició Derogatòria única	Disposició final única. Entrada en vigor
<b>DISPOSICIONS FINALS</b>	
Disposició final primera. Habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica ( Disp. Final primera del reglament)	
Disposició final segona. Caràcter bàsic de les normes de desenvolupament.	
Disposició final tercera. Desenvolupament i entrada en vigor de la llei.	

**Font: elaboració pròpia**

## **LA LLEI GENERAL DE SUBVENCIONS**

### **Exposició de motius. Apartat 1.**

La Llei 38/2003, de 17 de novembre, Llei General de Subvencions, vingué a suplir una llacuna legal en l'àmbit de la regulació de l'activitat de foment. La seva operativització de forma plena s'esdevingué amb el Reial Decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei i, en particular, en el relatiu a formes de concessió.

Analitzant el propi ordre que apareix a la Llei General de Subvencions hom hi troba l'estructura típica d'una eina normativa amb exposició de motius, títols, capítols, disposicions, etc. Destaca, però, en aquest cas la importància que adquireixen les disposicions addicionals i transitòries en relació al concepte de què no és subvenció o de què no es troba inclòs dins de l'àmbit de regulació d'aquesta.



### **Exposició de motius.**

La Llei General de Subvencions reconeix, en primera instància, que d'aquest 26% de PIB que és l'activitat de l'administració, una part important l'absorbeix l'activitat de foment i conceptua, alhora, les subvencions com una transcendent modalitat de despesa pública. Cal recordar, en aquest sentit, que la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú desglossa l'activitat pública en: limitativa, prestacional i de foment – subvencions.

És part important de l'esperit de l'exposició de motius l'assimilació que es portà a terme entre eliminació del dèficit públic i regulació de la despesa pública. En aquest sentit la Llei General de Subvencions, amb la regulació i rigor de la mateixa, planteja, com a objectiu, una clara contribució a l'eliminació del dèficit públic <sup>4</sup>.

L'exposició de motius passa, a continuació, a destacar la contribució que representa la Llei General de Subvencions en termes de millora de la seguretat jurídica – obvi si no existia, prèviament, una Llei General de Subvencions - per afegir que, l'esmentada llei, contribuirà a la millora de l'eficiència (assoliment de l'objectiu) i eficàcia (rentabilitat, assolir un increment dels resultats amb els mateixos recursos).

La forma de cosificar l'eficiència i eficàcia l'assimila la llei al compliment del principi. típic de la hisenda pública, de contenció i atorga un rol de component econòmic a les subvencions en el marc de la llei d'estabilitat pressupostària.

En tercer lloc l'exposició de motius fa referència a què la Llei General de Subvencions representa un instrument de lluita contra oligopolis i mercats captius – en compliment probablement de la llei de mínimis i, sobretot, a favor dels principis clàssics del dret administratiu d'objectivitat, transparència, imparcialitat, etc.

Aprofundint en els esmentats principis, es fa referència explícita al de la transparència associant el mateix a la creació de la nova figura de la base de dades nacional de subvencions. S'entén, en aquest sentit, que la manca d'una Llei General de Subvencions precedent podria haver conduït a situacions de desregulació i de pràctiques on l'interès públic es podria haver vist delmat.

Al igual que la llei associa, en la seva exposició de motius, la transparència a la base de dades nacional, associa també el principi d'eficàcia – citat a l'article 3.1 de la Llei 30/1992- a la figura del pla estratègic.

---

<sup>4</sup> Cal recordar, en aquest sentit, que fou el Tractat de Maastrich, l'any 1992, que establir, mitjançant directiva, l'obligació, entre els estats membres de la Unió Europea, de no superar el 3% de dèficit públic. La llei, a aquest respecte, és un element més de contribució a aquest objectiu. És, però, discutible, tal i com afirma Vicenç Navarro, que major contenció pressupostària o, millor dit, la no assimilació de dèficit públic comporti efectes negatius per a la Hisenda pública i l'economia en general, tal i com cita a la seva obra "Neoliberalismo i estado del bienestar" on demostra que moments de plenitud de l'estat del benestar keinesià presenten un dèficit en els pressupostos públics de fins un 9% i que això no era impediment per l'assoliment d'una tendència de creixement econòmic sostingut i d'uns índexs de cohesió, en termes de no dualitat de rendes, molt millors als actuals.

L'objectiu d'aquest instrument consisteix en - per dir-ho col·loquialment - aconseguir el sentit i la raó de l'activitat de foment. Tema que guarda, potencialment, molta relació amb les funcions de les subvencions i situaria a les mateixes a la funció d'innovació, estímul o foment tal i com diu el seu propi enunciat. Seguint els principis, no de management però sí de signe modern, l'exposició de motius enuncia que es busca un'avaluació per objectius però, en cap altre apartat, ni de la llei ni del reglament, es defineix en què consisteix aquesta avaluació – a excepció feta de les convocatòries europees. Hom pot conceptuar l'avaluació en funció del “moment de la subvenció” com a inicial, intermitja o final. Hom pot també conceptuar que l'avaluació és sobre els resultats directes (el compliment de l'objectiu per al qual l'administració fomenta) o sobre resultats associats a un impacte indirecte (millora dels índexs de concertació, millora del partenariat local, millora en les polítiques públiques, etc.).

Esmentats a l'exposició de motius la base de dades nacional i el pla estratègic es passa, directament, a enunciar amb sinceritat que la Llei General de Subvencions pretén ser una eina de lluita contra el frau. Com antecedent, i de forma parcial i exògena a la regulació de foment, diferents normatives de signe econòmic (la Llei de Pressupostos de l'Estat del 91, diferents modificacions posteriors i el Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General Pressupostària), van intentar paliar llacunes normatives en subvencions. Igualment, el Tribunal de Comptes, i un ampli sector de la doctrina, propugnaven la necessitat d'una nova regulació en relació a l'aplicatiu en activitat de foment. La Llei General de Subvencions ha recollit, en aquest sentit, aquestes disposicions i cobert les llacunes que existien assolint un objectiu primordial que no és altre que el de la homogeneïtat en el tractament de subvencions per part dels quatre nivells d'administració que sostenen la condició d'atorgant de les mateixes.

Tal i com s'estableix a la disposició final primera de la llei (habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica) aquesta es dicta a l'empara de l'article 149.1 apartats 13, 14 i 18 de la constitució. Segons aquests l'Estat té competència exclusiva sobre: 13. Bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, 14. Hisenda general i Deute de l'estat, i 18. bases del règim jurídic de les administracions públiques (...) i el procediment administratiu comú, sens perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les Comunitats autònomes (...). En relació a aquest darrer punt recordem, per exemple, que la Generalitat de Catalunya té la seva pròpia llei de procediment administratiu, la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'administració de la Generalitat de Catalunya, llei que va ser promulgada a l'empara, entre aquest sentit, que la manca d'una Llei General de Subvencions precedent podria haver conduït a situacions de desregulació i de pràctiques on l'interès públic es podria haver vist delmat.

Al igual que la llei associa, en la seva exposició de motius, la transparència a la base de dades nacional, associa també el principi d'eficàcia – citat a l'article 3.1 de la Llei 30/1992- a la figura del pla estratègic. L'objectiu d'aquest instrument consisteix en - per dir-ho col·loquialment - aconseguir el sentit i la raó de l'activitat de foment. Tema que guarda, potencialment, molta relació amb les funcions de les subvencions i situaria a les mateixes a la funció d'innovació, estímul o foment tal i com diu el seu propi enunciat.

Seguint els principis, no de management però sí de signe modern, l'exposició de motius enuncia que es busca un avaluació per objectius però, en cap altre apartat, ni de la Llei ni del reglament, es defineix en què consisteix aquesta avaluació – a excepció feta de les convocatòries europees. Hom pot conceptuar l'avaluació en funció del “moment de la subvenció” com a inicial, intermitja o final. Hom pot també conceptuar que l'avaluació és sobre els resultats directes (el compliment de l'objectiu per al qual l'administració fomenta) o sobre resultats associats a un impacte indirecte (millora dels índexs de concertació, millora del partenariat local, millora en les polítiques públiques, etc.).

Esmentats a l'exposició de motius la base de dades nacional i el pla estratègic es passa, directament, a enunciar amb sinceritat que la Llei General de Subvencions pretén ser una eina de lluita contra el frau. Com antecedent, i de forma parcial i exògena a la regulació de foment, diferents normatives de signe econòmic (la Llei de Pressupostos de l'Estat del 91, diferents modificacions posteriors i el Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General Pressupostària), van intentar paliar llacunes normatives en subvencions. Igualment, el Tribunal de Comptes, i un ampli sector de la doctrina, propugnaven la necessitat d'una nova regulació en relació a l'aplicatiu en activitat de foment. La Llei General de Subvencions ha recollit, en aquest sentit, aquestes disposicions i cobert les llacunes que existien assolint un objectiu primordial que no és altre que el de la homogeneïtat en el tractament de subvencions per part dels quatre nivells d'administració que sostenen la condició d'atorgant de les mateixes.

Tal i com s'estableix a la disposició final primera de la Llei (habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica) aquesta es dicta a l'empara de l'article 149.1 apartats 13, 14 i 18 de la constitució. Segons aquests l'Estat té competència exclusiva sobre: 13. Bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, 14. Hisenda general i Deute de l'estat, i 18. bases del règim jurídic de les administracions públiques (...) i el procediment administratiu comú, sens perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les Comunitats autònomes (...). En relació a aquest darrer punt recordem, per exemple, que la Generalitat de Catalunya té la seva pròpia Llei de procediment administratiu, la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'administració de la Generalitat de Catalunya, Llei que va ser promulgada a l'empara, entre d'altres, de l'article 9.3 (article 159 en l'EAC de 2006) de l'Estat d'Autonomia de Catalunya de 1979, el qual establia com una competència exclusiva de la Generalitat la regulació de les normes de procediment administratiu que es derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat .

Per tant la homogeneïtzació que busca la Llei cal associar-la també a la consecució d'una ordenació comuna del règim jurídic de l'activitat de foment derivada, o vinculada, del citat article 149.1.18 de la Constitució, per aquest motiu l'objecte i objectiu de la Llei és, justament, tal i com es determina en l'article 1 de la mateixa “ la regulació del règim jurídic general de les subvencions atorgades por les Administracions publiques”<sup>5</sup>.

---

<sup>5</sup> A diferència d'altres important i recents lleis, com la Llei 7/2007 per la qual s'aprova l'Estatut bàsic de l'empleat públic, l'objecte de la qual és, segons el seu article 1, regular les bases del règim jurídic dels funcionaris públics, en aplicació de l'article 149.1.7 de la Constitució que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació laboral.

En el mateix sentit, i per reforçar la competència estatal, és la pròpia exposició de motius de la Llei la que cita que en funció de fonts jurisprudencials – en concret les STC núm. 227/1998 i 50/1999 - és l'Estat, en darrera instància, qui ostenta la competència, en relació al procediment administratiu comú, per establir els principis i normes que prescriuen la forma d'elaborar els actes administratius, els requisits de validesa i eficàcia, les formes de revisió i els mitjans d'execució d'aquests actes, incloent les garanties generals dels particulars en el sí del procediment. D'igual manera el Tribunal constitucional ha declarat que l'Estat té competència per regular, amb caràcter bàsic, de manera general, els tipus dels il·lícits administratius, els criteris per la qualificació de la seva gravetat i els límits màxims i mínims de les corresponents sancions. Per tant, i sempre dins d'aquest marc de legislació bàsica estatal, les Comunitats Autònomes poden legislar en matèria de sancions als efectes de modular els tipus i les sancions establerts per aquella normativa bàsica, però sense introduir “divergències desenraonades i desproporcionades” – vegeu al respecte les STC 87/1985, 102/1985 i altres.

En relació al que s'acaba d'exposar constitueix legislació bàsica en la Llei, la definició de l'àmbit d'aplicació de la mateixa, les disposicions comuns que defineixen els elements subjectius i objectius de la relació jurídica subvencional, el règim de coordinació de l'actuació de les diferents administracions públiques, determinades normes de gestió i justificació, la invalidesa de la resolució de concessió les causes i els obligats al reintegrament, el règim material d'infraccions i les regles bàsiques reguladores de les subvencions administratives en l'ordre subvencional. Resulta innegable l'aplicació complerta de la Llei a l'Administració General de l'Estat i a tots els organismes i demés entitats de dret públic con personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de la mateixa.

Però en relació a les comunitats autònomes, i atenent en a l'article 148.1, apartats 1 i 13 de la Constitució que determinen que les comunitats autònomes podran assumir competències en les matèries de organització de les seves institucions d'autogovern i foment del desenvolupament econòmic de la comunitat autònoma dins dels objectius marcats per la política econòmica nacional i a l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim jurídic i procediment de les Administracions Públiques catalanes en allò no afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució, cal tenir en compte que la Llei de subvencions no resulta d'aplicació complerta a l'administració autonòmica, sino només en la part de la mateixa que constitueix legislació estatal bàsica. Aquesta afirmació resulta de la interpretació conjunta de l'apartat segon de la disposició final primera de la Llei quan determina, després d'haver llistat, a l'apartat 1 de la mateixa, els articles que constitueixen aquesta normativa bàsica, que “les restants disposicions d'aquesta Llei resultaran únicament d'aplicació en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, de les entitats que integren l'Administració Local i dels organismes i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de les mateixes” i de l'article 3 de la Llei, referent a l'àmbit subjectiu d'aplicació de la mateixa, en el qual determina que la mateixa serà d'aplicació a les subvencions atorgades per les Administracions Públiques però especificant en l'apartat 3 que en relació a les subvencions atorgades per les Comunitats Autònomes l'aplicació de la Llei s'ajustarà al que estableix aquesta disposició final primera apartat tercer.

És per aquest motiu que observem com en el Reglament de la Llei, en molt articles, quan parla de l'aplicació supletòria de la Llei i el reglament en absència de regulació específica sempre especifica “ En l'Administració General de l'Estat, en les entitats locals i en els organismes públics vinculats o dependents d'ambdues serà d'aplicació supletòria...” però en cap cas fa esment a les comunitats autònomes, o per exemple, a l'article 17 de la Llei quan parla de la forma en què s'aprovaran les bases reguladores de les subvencions tracta només dos àmbit, el de l'Administració General de l'Estat i el de les entitats locals, però no esmenta com s'hauran d'aprovar aquestes bases en l'àmbit de les comunitats autònomes.

Per tant en relació a les comunitats autònomes es seguirà aplicant la normativa pròpia en règim de subvencions i els apartats d'aquesta Llei que constitueixen normativa estatal bàsica<sup>6</sup>.

No obstant, resulta obvi també que en aquelles comunitats autònomes on no existeixi una normativa general en matèria de subvencions, com és el cas de Catalunya, on la única i escassa regulació que hi ha sobre el tema el trobem al capítol IX del Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de Finances Públiques de la Generalitat de Catalunya, serà de plena aplicació tota la normativa continguda, tant en aquesta Llei com en el seu Reglament.

Per aquest motiu observem com en la majoria de convocatòries de subvencions analitzades es fonamenta la mateixa, a banda d'altra normativa sectorial que hi resulti d'aplicació, en el que “estableixen el capítol IX del Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions, i el Reial Decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 38/2003”.

I no és menys òbvia la necessitat, en aquelles comunitats autònomes que tenen una normativa pròpia en matèria de subvencions anterior a l'entrada en vigor de la Llei i del Reglament la necessitat de procedir a la seva adaptació tenim en compte sempre que hi ha una part de la Llei que s'imposarà sempre a la normativa autonòmica i que és aquella a la qual el legislador li ha donat el caràcter de bàsica. Tal i com diu la Llei 5/2008, de 25 de setembre, de Subvencions de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó: *“Las normas básicas que contienen la Ley General de Subvenciones y su reglamento afectan a los principales aspectos de las subvenciones y condicionan y limitan de modo importante la legislación de la Comunidad en la materia. Como afirma el Tribunal Constitucional, las normas básicas constituyen un común denominador normativo a partir del cual cada Comunidad puede legislar sin variarlo o contradecirlo.*

---

<sup>6</sup> Recordem, en referència al tema de les relacions entre la llei estatal i la llei autonòmica que les mateixes no s'instrumenten a través del principi de jerarquia sino en base al principi de competència, així ho manifesten els professors Eduardo Garcia de Enterría i Tomás-Ramón Fenandez al seu “Curso de Derecho Administrativo”, Thomson Civitas, Madrid 2008, quan diu que “les normes autonòmiques no són jeràrquicament subordinades a les de l'Estat i que per explicar la primària relació entre aquestes no s'ha d'acudir al principi de jerarquia, sinó al principi diferent de la competència segons la qual en l'àmbit competencial autonòmic la normativa autonòmica exclou a la de l'Estat i, en general, a la de qualsevol altre ordenament. Per això el problema bàsic de totes les autonomies és, justament, la delimitació de l'àmbit competencial on aquesta autonomia, i per tant les seves normes pròpies, poden produir-se”, i ho vincula a l'article 149.3 de la Constitució que precisa, justament per això, que les normes de l'Estat “prevaldran en cas de conflicte sobre les de les Comunitats Autònomes en tot allò que no estigui atribuït a l'exclusiva competència d'aquestes”. Òbviament ens estem referint a lleis que no tenen el caràcter de bàsiques.

*Dentro de ese común denominador normativo, pueden señalarse como más importantes las siguientes disposiciones:*

- *El establecimiento de un concepto de subvención, que es una de las principales novedades de las normas básicas.*
- *La exigencia de concretar en un plan estratégico, antes de establecer subvenciones, los objetivos y efectos que se pretenden con su aplicación, el plazo necesario para su consecución, los costes previsibles y sus fuentes de financiación. Este plan se supedita al cumplimiento de los objetivos de estabilidad presupuestaria.*
- *El establecimiento de unos requisitos previos para conceder cada subvención: la aprobación de las normas que establezcan las bases reguladoras, la existencia de crédito adecuado y suficiente para atender las obligaciones de contenido económico que deriven de la concesión de la subvención, la aprobación del gasto por el órgano competente...*
- *La definición de los beneficiarios y las entidades colaboradoras, así como una regulación detallada de sus obligaciones.*
- *La determinación de algunos de los extremos que ha de concretar la norma reguladora de las bases de concesión de las subvenciones.*
- *Una regulación exhaustiva de la publicidad de las subvenciones concedidas.*
- *Unas normas generales sobre los procedimientos de concesión.*
- *Una regulación detallada del procedimiento de gestión y justificación de las subvenciones.*
- *La determinación de causas de nulidad de la resolución de concesión y de causas de reintegro.*
- *Normas sobre infracciones y sanciones.*

*Éstas y las restantes normas básicas delimitan el régimen jurídico de las subvenciones que puede ser complementado por las Comunidades Autónomas”.*

I en relació a l'administració local, als efectes de determinar l'aplicació complerta de la llei de subvencions a la mateixa, cal tenir en compte també el que disposa la mateixa disposició final primera de la llei quan després de determinar l'aplicació de la llei en la seva totalitat a l'Administració General de l'Estat i a les Entitats Locals estableix, en referència a aquestes darreres la següent excepció: “No obstant, quan les comunitats autònomes haguessin assumit competències en matèria de règim local, la llei s'aplicarà a les entitats que integren l'Administració local en l'àmbit territorial de les referides comunitats autònomes, d'acord amb el que s'estableix en l'apartat 1 d'aquesta disposició ( llistat de regulació normativa bàsica).

I en relació a aquest tema hem de recordar, que, pel que fa a Catalunya, de conformitat amb l'article 160 de l'Estatut d'Autonomia, la Generalitat ha assumit la competència exclusiva en determinades matèries de règim local i compartida en tota la resta. I que, concretament a Catalunya, com s'ha dit i com es dirà en el present treball, el règim jurídic de les subvencions atorgades pels ens locals catalans es troben regulades al Decret 179/1995, de 13 de Juny, pel qual s'aprova el Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals.

Aquest decret es va promulgar en compliment de l'habilitació efectuada al Govern de la Generalitat per la disposició addicional segona de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya<sup>7</sup> que el facultava a dictar les disposicions necessàries per al seu desplegament, entre elles les regulades al capítol II, del títol XIX, dedicat a les obres, l'activitat administrativa i els serveis dels ens locals.

### **Exposició de motius de la llei. Apartat II.**

Si de la Llei General de Subvencions se n'executa un estudi comparatiu seria, a priori, una llei breu i concisa en el seu articulat bàsic ( 69 articles ) però llarga en disposicions, sobretot addicionals (22), fet el qual és un reflex de la complexitat, en termes regulatius, de la matèria.

L'apartat II de l'exposició de motius va directament encaminat a comentar, de forma qualitativa – i, en conseqüència, a justificar - el propi concepte i delimitació del terme “subvenció”. Es cita, de forma literal, que les prestacions del sistema de la seguretat social, de signe contributiu o no contributiu, no són subvencions ( article 1.4.a) de la Llei). Igualment que el crèdit oficial ( article 1.4.h) i els beneficis fiscals i beneficis en la cotització a la seguretat social ( article 1.4.g), atès que en aquests casos no existeix lliurament de fons públics.

Per contra els crèdits sense interès o per sota de l'interès de mercat ( article 1.4.h) – cas, per exemple, dels ajuts del FOMIT per a turisme - sí que són subvenció tot i que, es regiran per la seva normativa específica ( Disposició addicional 6a de la Llei, article 4 del Reglament i disposició addicional 2a d'aquest)<sup>8</sup>.

En tercer lloc la Llei determina que queden exclosos del seu àmbit d'aplicació els premis atorgats sense la prèvia sol·licitud de l'interessat<sup>9</sup> (regulats al reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, ROAS, Decret 179/1995 de 13 de juny ) tot i que, de facto, representen un percentatge ben escàs en el que es podria conceptuar com activitat de foment, i les subvencions electorals i a partits polítics<sup>10</sup> o grups parlamentaris, regulant-se aquestes tres últimes tipologies de subvencions per la

En relació a les subvencions, la concessió de les quals ve establerta en normes de la Unió Europea o en normativa nacional de desenvolupament o transposició d'aquella, s'estableix el caràcter supletori de la Llei de Subvencions.

La resta d'apartats de l'exposició de motius van orientats, estrictament, a reproduir el contingut de la llei el qual es passa a descriure.

---

<sup>7</sup> Actualment el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

<sup>8</sup> És obvi, però, que concedir un interès tou del 0,5% per a 10 anys per a fer obra pública en el cas del Fomit i per un import de 8 milions d'euros constitueix, al capdavall, una subvenció o activitat de foment per molt que la llei general de subvencions no reguli l'execució ni la justificació d'aquesta política pública de foment.

<sup>9</sup> Vegeu la disposició addicional 10a d'aquesta llei.

<sup>10</sup> Vegeu la disposició addicional 10ª del Reglament (RD 887/2006).

## TÍTOL PRELIMINAR. Disposicions generals

### CAPÍTOL I. DE L'ÀMBIT D'APLICACIÓ DE LA LLEI

**Article 1.** Enuncia l'objecte de la llei que va orientat a regular l'atorgament de les subvencions concedides des de l'administració pública. Aquest fet implica que l'activitat d'interès públic emanada des de sectors privats o parapúblics – seria el cas, per exemple, d'obres socials - no es regeix, com és obvi, per la Llei General de Subvencions. Aquesta es refereix, estrictament, a les situacions en les quals el finançament és públic i d'administració – es podria afirmar- territorial bàsica.

**Article 2.** Ostenta un alt interès perquè conceptua el terme subvenció establint que

- És un benefici sense contraprestació per part del beneficiaris.
- Que, tot i no haver-hi contraprestació per part del beneficiari, sí que és obligació per aquest el compliment d'un objectiu d'interès públic i social.
- I, finalment, que aquest compliment és tangible ( activitat o projecte, principalment).

El desgloss del concepte de subvenció allunya la definició d'una relació mercantil o de contractació administrativa – en la mesura que no hi ha subjacent, ni de forma manifesta, una contraprestació- i, no obstant, en l'imaginari col·lectiu és relativament fàcil associar el compliment d'un objectiu públic o social a una contraprestació. Com, per exemple, un benefici associat a un pla d'ocupació per a disposar de finançament per a la contractació d'aturats, o un pla de foment turístic per a pagar difusió de marketing turístic de la ciutat o un pla de dinamització comercial per a modernitzar el teixit econòmic comercial. Potser, econòmicament i jurídicament, la diferència de fons i no de forma entre un contracte i una subvenció estriba en què, en la subvenció, no s'hi troba un marge comercial o un component d'onerositat principalment quan la relació atorgant/beneficiari té lloc entre administracions o quan, estatutàriament, el beneficiari té un interès públic i social.

La resta d'aquest segon article es dedica, en primer lloc, a determinar què no està inclòs dins de l'àmbit d'aplicació de la llei, essent obvi que no hi estan les transferències, en un sentit general del terme, entre administracions (implica transferències ordinàries en els quatre nivells d'administració, fons de compensació entre Comunitats Autònomes mitjançant l'Estat etc.), que es regiran per la seva normativa específica, ni les quotes, tant ordinàries com extraordinàries, que realitzin les entitats que integren l'Administració Local a favor de les associacions que constitueixen per a la protecció i promoció dels seus interessos comuns ( Disposició addicional 5a de la *Llei de Bases de Règim Local*, Llei 7/1985, de 2 d'abril)

I, en segon terme, i de forma explícita, la Llei General de Subvencions determina què no té el caràcter de subvencions:

- Les Prestacions contributives i no contributives de la Seguretat Social.
- Les pensions assistencials per vellesa a favor d'espanyols no residents a Espanya.
- Les prestacions assistencials i els subsidis econòmics a favors d'espanyols no residents a Espanya, així com els afectats pel virus d'immunodeficiència humana i dels minusvàlids.



- Ajuts socials regulats a la Llei 14/2002, de 5 de juny.
- Les prestacions derivades del sistema de classes passives de l'estat i les associades a actes de guerra i terrorisme.
- Els beneficis fiscals i beneficis en la cotització a la seguretat social (emanats, s'entén, de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de Règim Fiscal de les Entitats sense Finalitats de Lucre i dels Incentius Fiscals al Patrocini) i incentius a la contractació.
- El crèdit oficial (cas d'ICO's), amb una excepció: quan l'administració pública subvenciona al prestatari la totalitat o part dels interessos o altres contraprestacions de l'operació de crèdit ( en relació a aquesta excepció cal tenir en compte la disposició addicional sisena d'aquesta llei que estableix que aquest tipus d'ajudes es regularan per la seva normativa específica i supletòriament per les prescripcions d'aquesta llei, la disposició addicional segona del reglament que s'expressa en termes molt similar i l'article 4 del Reglament).

Els motius pels quals s'exclou aquesta casuística del concepte de subvenció són, al nostre entendre, ben fonamentats. Uns suposen aplicació de competència bàsica i no discrecional de l'Estat o les Comunitats Autònomes – pensions, per exemple, en un cas de prestació d'atur. Altres es troben despallats de l'esperit o raó de ser que justifica una subvenció la qual es situaria en un esglaó per sobre des de la perspectiva política.

Un altre tema important en relació al concepte de subvenció és diferenciar-lo del concepte de lliurament dinerari sense contraprestació. Ambdós són objecte de regulació per part de la Llei i el Reglament, però amb diferent extensió.

Els lliuraments dineraris sense contraprestació són, al igual que la subvencions, disposicions dineràries que s'efectuen sense que hi hagi una contraprestació per part del beneficiar que les rep, és a dir són aportacions gratuïtes, però aquí acaben les similituds entre ambdues.

Les entregues dineràries sense contraprestacions no les realitza mai l'administració territorial bàsica, és a dir l'Administració General de l'Estat, les entitats que integren l'Administració Local i l'Administració de les Comunitats Autònomes, atès que aquestes entregues dineràries, amb les excepcions que tot seguit apuntarem és regeixen pel dret privat.

L'apartat segon de l'article 3 de la Llei estableix que "hauran així mateix d'ajustar-se a aquesta llei les subvencions atorgades pels organismes i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les Administracions públiques en la mesura en que les subvencions que atorguen siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives". Aquí rau, justament, la clau de volta de la diferència entre els dos conceptes, atès que seguidament el mateix apartat disposa que "seran d'aplicació els principis de gestió continguts en aquesta llei i els d'informació a que es fa referència a l'article 20 a la resta de lliuraments dineraris sense contraprestació que realitzin els ens del paràgraf anterior que es regeixin per dret privat".

Aquest segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 3 de la llei es desenvolupa als articles 5 i 6 del Reglament. L'article 5 estableix que els lliuraments dineraris sense contraprestació que atorguin:

- les fundacions del sector públic<sup>11</sup> estatal i altres entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat quan no actuïn en l'exercici de potestats administratives,
- i els organismes i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les Administracions públiques que es regeixin per dret privat s'ajustaran, pel que fa a la seva concessió, al procediment elaborat per l'entitat, de conformitat amb les regles i principis establerts en aquest reglament.

I en termes molt similars l'article 6 del Reglament ( Subvencions i Lliuraments dineraris sense contraprestació atorgades per consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques i subvencions derivades de convenis) estableix que les subvencions que s'atorguin aquestes entitats es regiran per les disposicions de la Llei i el Reglament en els següents termes:

- Si l'entitat creada s'ha de regir pel dret administratiu i les entitats públiques que la constitueixen no pertanyen o no depenen d'una mateixa administració pública, s'aplicarà el contingut bàsic de la Llei General de Subvencions (disposició final primera) i d'aquest reglament (disposició final primera), corresponent al seu estatut indicar la norma aplicable a aquells extrems que no són normativa bàsica.
- Si l'entitat creada s'ha de regir pel dret privat s'hauran d'aplicar, a les disposicions dineràries sense contraprestació que concedeixin, els principis de gestió de l'article 8.3 de la Llei, anteriorment ja esmentats, i els d'informació de l'article 20 de la mateixa ( base de dades nacional de subvencions). Però quan l'atorgament de les **subvencions** es dugui a terme en exercici de potestats administratives, al igual que en supòsit anterior, s'aplicarà el contingut bàsic de la Llei General de Subvencions i d'aquest reglament, corresponent al seu estatut indicar la norma aplicable a aquells extrems que no són normativa bàsica.

L'ús dels dos termes, entrega dinerària sense contraprestació i subvenció, en els articles citats no és gratuït. El primer es vincula a quan l'entitat actua sotmesa al dret privat i el segon quan l'entitat està exercint potestats administratives, és a dir està sotmesa al dret públic, al dret administratiu.

Per tant les entregues dineràries sense contraprestació són aquelles que efectuen els ens vinculats o dependents de l'administració general de l'estat o de les entitats locals, les empreses públiques, consorcis, mancomunitats, fundacions públiques... quan es regeixin pel dret privat, sempre i quan, segona condició, aquestes aportacions gratuïtes tinguin una relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut en la norma de creació o en els estatuts d'aquests ens.

---

<sup>11</sup> Veure la disposició addicional 16a de la Llei.

O dit al revés quan una d'aquestes entitats estigui regida pel dret privat i dugui a terme una aportació gratuïta que tingui una relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut a la seva norma de creació o als seus estatuts, a aquesta entrega no li donarem el nom de subvenció sinó lliurament dinerari sense contraprestació.

La concessió d'aquestes entregues, tal i com ja hem comentat, haurà d'ajustar-se al procediment elaborat per la pròpia entitat però, sempre, de conformitat amb les regles i principis establerts en la Llei i en el Reglament.

No obstant això a totes aquestes entregues dineràries sense contraprestació els seran d'aplicació, en virtut de la Llei i del Reglament, el principis de gestió l'article 8 de la Llei i els d'informació de l'article 20<sup>12</sup>.

---

<sup>12</sup> Trobem articles de contingut molt similars a les lleis autonòmiques de subvencions. Per exemple a l'article 3.2, de la Llei 10/2006, de 17 de juliol de Subvencions de Cantabria, "A las entregas dinerarias sin contraprestación que realicen las fundaciones o las sociedades del sector público autonómico o local, así como las que realicen las entidades de Derecho público a las que se refiere el apartado anterior, cuando en este caso no ejerciten potestades administrativas, les serán de aplicación los principios de gestión contenidos en esta Ley y los de información a que se hace referencia en el artículo 19. En todo caso, las aportaciones gratuitas que realicen habrán de tener relación directa con el objeto de la actividad contenido en la norma de creación o en sus estatutos".

A l'article 4 del Decret 11/2009, de 8 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 9/2007, de 13 de juny, de Subvencions de Galícia: "1. Las entidades vinculadas o dependientes de la Administración general de la comunidad autónoma a las que se refiere el artículo 3.2 de la Ley, estarán sujetas a los principios de gestión y de información, previstos respectivamente en los artículos 5.2 y 16 de la Ley, en las aportaciones dinerarias que realicen a favor de terceros sin contraprestación. 2. La concesión de estas entregas deberá ajustarse al procedimiento elaborado por la entidad de acuerdo con las reglas y principios establecidos en la Ley y en este reglamento, el cual deberá recoger los siguientes aspectos:

- a. Órgano competente para dictar el acuerdo de convocatoria.
- b. Contenido del acuerdo que, en todo caso, deberá prever el objeto, finalidad y condiciones de la aportación dineraria, requisitos que deben reunir los perceptores, criterios de selección y la cuantía máxima de la entrega.
- c. Medios de publicidad que se van a utilizar para promover la concurrencia e información que se va facilitar sobre el contenido de la convocatoria (...).
- d. Justificación por parte del perceptor del empleo de la ayuda.
- e. Régimen de pagos y, en su caso, garantías".

I a la disposició addicional cinquena de la Llei 5/2008, de 25 de setembre, de Subvencions de la Comunitat de Castella i Lleó que estableix que: "1. Podrán realizar entregas dinerarias sin contraprestación:

- a. Las empresas públicas de la Comunidad, cuando forme parte de su objeto social de acuerdo con la Ley que autorice su creación.
- b. Las fundaciones públicas de la Comunidad a que se refiere el artículo 6.3 de la Ley 13/2002, de 15 de junio de Fundaciones de Castilla y León, cuando forme parte de la finalidad fundacional.

2. Las entregas dinerarias sin contraprestación se regirán por el derecho privado, si bien les serán de aplicación los principios de gestión y los de información establecidos en la ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones y en esta Ley. Los beneficiarios deberán reunir los requisitos y cumplir las obligaciones que establecen los artículos 13 y 14, respectivamente, de dicha Ley.

3. La concesión de estas entregas se ajustará a las reglas y procedimiento que elabore la entidad de acuerdo con las normas y principios establecidos por la Ley General de Subvenciones y por esta Ley y que se referirán como mínimo a lo siguiente:

- a. Órgano competente para realizar la convocatoria.
- b. Contenido de la convocatoria que, en todo caso, deberá comprender los siguientes extremos:
  1. Objeto, finalidad y condiciones de la entrega dineraria.
  2. Requisitos que deben reunir los perceptores.
  3. Criterios de selección.
  4. Cuantía máxima de la entrega.
- c. Medios de publicidad a utilizar para promover la concurrencia e información a facilitar sobre el contenido de la convocatoria (...).
- d. Tramitación de las solicitudes.
- e. Justificación por parte del perceptor del empleo de la ayuda".

**Article 3.** Àmbit d'aplicació subjectiu. Després d'haver determinat que les subvencions atorgades per les administracions públiques s'ajustaran a les prescripcions de la Llei i d'haver definit que és administració pública (els 3 nivells bàsics a Espanya), es passa, al subapartat dos, a explicar que els organismes autònoms i les demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les administracions públiques, òbviament, estant subjectes a Llei General de Subvencions quan les subvencions que atorguen siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives, ho hem comentat anteriorment.

La veritable novetat és, però, que altres formes parapúbliques de gestió – mancomunitat<sup>13</sup>, consorcis<sup>14</sup>, i altres personificacions públiques, i inclús societats participades majoritàriament per l'administració territorial bàsica, també resten subjectes a la Llei General de Subvencions, en la seva part de normativa bàsica, quan estan subjectes en la seva actuació al dret administratiu tot i que, les mateixes, estatutàriament es regeixen pels seus propis estatuts i, en definitiva pel dret privat ( article 6 del Reglament).

Un cas especial és el de les fundacions del sector públic<sup>15</sup> que es regulen a l'article 5 del reglament i a la disposició addicional 16a de la Llei, en la qual es determina clarament que les entregues dineràries sense contraprestació que atorguin es regiran pel dret privat.

La intenció del legislador ha estat, amb claredat, la d'evitar l'exportació de fons públics a formules parapúbliques de gestió per a què al seu torn, i en termes de concessió, aquestes es poguessin deslliurar de les prescripcions de la Llei General de Subvencions.

No obstant, cap d'aquestes entitats, es regeixin pel dret públic o pel dret privat no pot, en cap cas, atorgar subvencions o entregues dineràries sense sense seguir els principis de publicitat, objectivitat, transparència, lliure concurrència, etc. contemplats als articles 8.3 de la Llei General de Subvencions i 3 de la Llei 30/1992, ni els principis d'informació continguts a l'article 20 de la Llei, tal com s'ha comentat i tal com es comentarà, reiterativament, més endavant.

**Article 4.** Exclusions en l'àmbit d'aplicació de la Llei.

Tal i com regula el ROAS ( Decret 179/1995, de 13 de juny), la Llei General de Subvencions exclou els premis que s'atorguin sense la prèvia sol·licitud de l'interessat ( disposició addicional 10a de la Llei) i les subvencions –que ho són - vinculades a règim electoral, les de finançament de partits polítics ( disposició addicional 10a. del Reglament) i la de grups parlamentaris.

---

<sup>13</sup> La mancomunitat és una entitat local constituïda per diversos municipis que s'associen voluntàriament als efectes de dur a terme l'execució en comú d'obres i serveis determinats de la seva competència que per si sols els no podrien dur a terme a conseqüència de l'elevat cost de l'obra o servei de què es tracti. Una vegada creada, la mancomunitat pot utilitzar qualsevol de les formes de prestació del servei, directes o indirectes, que cregui convenientes.

<sup>14</sup> El consorci és una entitat pública de caràcter associatiu que pot ser constituïda pels ens locals amb altres administracions públiques per a finalitats d'interès comú o amb entitats privades sense ànim de lucre que tinguin finalitats d'interès públic concurrents amb les dels ens locals.

<sup>15</sup> Una fundació es una organització constituïda sense finalitat de lucre que, per voluntat dels seus creadors, tenen afectat de forma duradera el seu patrimoni a la realització de finalitats d'interès general.

És obvi, en aquest sentit, que la regulació particularitzada dels tres darrers casos enunciats resten subjectes a criteris de no lliure concurrència molt propers a la concessió directa i amb un alt marge de discrecionalitat. Igualment que en el casos de foment a confessions, a estament militar i a grups polítics es fa, a voltes, difícil d'entendre que la Llei General de Subvencions tingui aplicació, estrictament, a la relació interadministrativa en activitat de foment i a la societat civil (excloent aquest altres tres grups: els confessionals, els polítics i els militars).

**Article 5.** Sobre la normativa que regeix l'àmbit de les subvencions.

S'esmenta que, de forma subsidiària, les potencials llacunes de dret de la Llei General de Subvencions, en la seva aplicació pràctica seran resoltes en primer terme per la resta de normes de dret administratiu i, en el seu defecte, pel dret privat (s'entén, sobretot, que la normativa i els principis, i no tant la jurisprudència on regeix la via administrativa).

L'apartat segon d'aquest article estableix que les formes parapúbliques de gestió d'activitat administrativa (mancomunitats, consorcis etc.) es regeixen segons el que estableixen els seus estatuts si no contravenen cap disposició de la present llei. Cal posar en relació el contingut d'aquest apartat amb el ja citat article 6 del Reglament.

**L'article 6** excepciona la submissió de subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea a aquesta llei, essent superiors, jeràrquicament, les normes comunitàries en matèria de modalitats de concessió i control, en un sentit ampli del terme.

Així mateix **l'article 7**, en relació al mateix tema, estableix l'assumpció de responsabilitat de les administracions que gestionen fons europeus provinents de FSE, FEDER, FEOGA i altres instàncies europees, i de forma molt particular, en el relatiu a liquidació de comptes i disciplina pressupostària, essent el Ministeri d'Hisenda qui coordina, dirigeix i liquida, en última instància, aquests fons de la Unió Europea aplicats per l'Administració.

Finalment la llei atorga la facultat, a la Direcció General del Tresor i Política Financera, de portar a terme compensacions "mitjançant la deducció dels seus imports en els futurs lliuraments que es realitzin a compte dels esmentats fons" fet el qual constitueix un exemple d'economia processal en dret administratiu.

## **CAPÍTOL II. DISPOSICIONS COMUNES A LES SUBVENCIONS PÚBLIQUES**

### **Article 8. Principis generals**

8.1. Es regula, per primera vegada, la figura del pla estratègic de subvencions atorgant a la redacció una connotació econòmica i explicitant l'ajustament del pla als objectius d'estabilitat pressupostària<sup>16</sup>.

---

<sup>16</sup> Segons l'article 3 del Reial Decret Legislatiu 2/2007, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària, el principi d'estabilitat pressupostària consisteix, en relació a l'Administració pública ( en els tres nivells d'administració territorial bàsica), la situació d'equilibri o de superàvit computada, al llarg del cicle econòmic, en termes

En segon lloc es destaca un altre objectiu del pla que és el d'evitar efectes distorsionadors de les subvencions (tema que es concreta amb regularitzacions particulars com la llei de mínimis, per citar un exemple).

Es tanquen els principis generals amb la cita obligada dels principis de dret administratiu. En una eventual interpretació dels mateixos vinculada a la llei de subvencions es pot portar a terme una descripció com la que segueix:

a. En el relatiu als principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no discriminació<sup>17</sup>, es pot afirmar que l'aprovació de la llei ha representat un avanç rellevant per diferents motius, un d'ells el del moment de la convocatòria de la subvenció en termes de complir el regulat a la Llei 30/1992 en matèria de publicitat, l'altre en un més que probable increment de les convocatòries de lliure concurrència en detriment de la modalitat de concessió directa.<sup>18</sup>

b. L'eficàcia per part de l'administració atorgant. Principi que implica un major zel en l'ús dels fons d'activitat de foment. Eficàcia es pot definir com la consecució o assoliment dels objectius. Així s'hauria d'entendre que, en compliment d'aquest objectiu, es busquen un seguit de fites que condueixen a què l'ús de les subvencions sigui igual de rigorós, útil i ben aplicat que l'ús, per exemple, de les cotitzacions a la seguretat social, dels tributs o, en resum, de les partides ordinàries de pressupost públic. Se li pot donar al concepte eficàcia, també – sempre per part de l'atorgant tal i com cita la llei – una acceptació de discriminació positiva envers els beneficiaris pitjor posicionats.

En aquest sentit no han estat poques les administracions que, en els criteris de puntuació per a atorgar subvencions en lliure concurrència, puntuen, precisament, les candidatures que no han gestionat anteriorment subvencions, o bé municipis que presenten un volum menor d'habitants, o bé beneficiaris que no disposen d'estructura. El tema de l'eficàcia planteja, en realitat, un fenomen molt interessant consistent en el fet que l'atorgant, discriminant positivament al beneficiari pitjor posicionat, sap que, probablement, obtindrà uns objectius directes menors però que, al seu torn, porta a terme el que es podrien denominar com a polítiques igualadores entre beneficiaris (i no reproductores o dualitzadores). Per a il·lustrar-ho, certes convocatòries – les de la Direcció General d'Acció Social, per exemple – limiten o posen un sostre pressupostari a ajuntaments capital de demarcació – als quals se'ls suposa major capacitat per a la captació de subvencions. Doncs bé, aquest conjunt de criteris de l'atorgant es podria, també, conceptuar com a eficàcia.

---

de capacitat de finançament. En relació als ens locals l'article 19 de mateix real decret estableix que amb caràcter excepcional, podran presentar dèficit quan aquest es destini a finançar increments d'inversió en programes destinats a atendre actuacions productives. L'import del dèficit derivat d'aquests programes no podrà superar el percentatge dels ingressos no financers liquidats consolidats de l'exercici immediatament anterior.

<sup>17</sup> Si ve és cert que l'Administració pública gaudeix d'una total potestat discrecional a l'hora de decidir la convocatòria d'una subvenció, aquesta discrecionalitat acaba aquí tal i com molt bé determina el Tribunal Suprem en la seva sentència de 21 de setembre de 1995 quan estableix que "una vez que la subvención ha sido anunciada i regulada normativamente, termina la discrecionalidad i comienza la regla i el reparto concreto escapa del puro voluntarismo de la Administración. Más concretamente, el otorgamiento de la subvención ha de estar determinado por el cumplimiento de todas las condiciones exigidas por la normativa correspondiente, pues de lo contrario resultaria arbitraria i totalmente atentatoria a la seguridad jurídica la discrecionalidad del actuar de la Administración".

<sup>18</sup> Vegeu, per exemple, en aquest sentit, les antigues licitacions en Direccions Generals de Comerç i Turisme més tendents a la concessió directa que al sistema de lliure concurrència, cas paradigma, per exemple, dels antics plans d'excel·lència turística.

El problema consisteix, probablement, en poder, i saber reflectir al pla estratègic de subvencions aspectes tant qualitius com l'exposat.

c. Eficiència en l'assignació i l'ús de recursos públics. L'eficiència guarda una relació directe amb el que podríem batejar com la taxa de rendiment de les subvencions o la consecució de majors resultats amb idèntics recursos o, per finalitzar, la creació de valor afegit. Val l'exemple, per al cas del principi d'eficiència, també esmentat de ponderació de sol·licituds i el com l'atorgant reparteix la puntuació que fonamenta la resolució administrativa. S'han observat diverses convocatòries on l'atorgant no es conforma amb el compliment de l'objectiu per al qual s'atorga la subvenció sinó que, a més, sol·licita que al finalitzar el candidats exposin com transferiran les lliçons apreses o els aspectes de millora per a influir en un futur en polítiques ordinàries. Aquest aspecte és molt transcendent perquè al beneficiari de la subvenció li pot ser útil per a aplicar polítiques i a l'atorgant per a definir-les a conseqüència de la retroalimentació que suposa avaluar l'execució de les subvencions.

Si una de les funcions de les subvencions consisteix en innovar és lògic, i eficient, que instàncies superiors d'administració, principalment l'autonòmica, l'estatal i l'europea, emprin les subvencions com un laboratori de praxis en polítiques, en relació amb la ciutadania, en concertació, etc. per a millorar i redissenyar polítiques públiques de signe ordinari o que és vinculen a la seva execució.

**Article 9.** Els requisits per a l'atorgament de subvencions. S'explicita a la llei una remissió als articles 87 a 89 del Tractat Constitutiu de la Unió Europea. Això, a l'atorgant, li suposa que no pot convocar activitat de foment si aquesta és incompatible amb el mercat europeu, si atempta contra qualsevol matèria objecte de tutela del Tribunal de la Competència. Es dona, en conseqüència, compliment a l'article 10 de la llei 30/1992 cosa la qual implica que l'Administració convocant remet a l'Administració General de l'Estat la convocatòria (tràmit en el procediment administratiu que formarà, necessàriament, part de l'expedient de l'atorgant) i per a que, al seu torn, l'Administració General de l'Estat ho comuniqui a la Unió Europea.

El segon requisit és que, de forma prèvia, tota convocatòria de subvencions disposi d'unes bases reguladores que aportin a aquella una cobertura jurídica de forma generalista. D'aquesta manera, en l'àmbit regulatiu, es pot afirmar que les subvencions compten amb la llei, amb el reglament, amb unes bases reguladores i, finalment, amb la pròpia convocatòria.

Es sol produir la circumstància, en la praxis i paradigma en l'operativa de les subvencions, que el beneficiari, candidats en el moment de redacció i preparació de l'expedient per a sol·licitar una subvenció, acut, estrictament, a la lectura de la convocatòria (en les fonts empíriques de treball de la present recerca un 87% d'alumnes de cursos de subvencions manifesta que es dediquen a les subvencions però que mai han llegit ni la llei, ni el reglament, ni les bases reguladores, sinó que estrictament la convocatòria, principalment, per a preparar l'expedient administratiu i la memòria o projecte de sol·licitud).

Finalment l'article 9 especifica requisits d'orde més empíric per a l'atorgant com són: disposar de competència per a l'atorgament, existència de crèdit adequat i suficient<sup>19</sup>, tramitació del procediment de concessió de conformitat amb la normativa que sigui aplicable, fiscalització prèvia dels actes administratius de contingut econòmic i aprovació de la despesa de la subvenció que serà atorgada. Cal recordar, en aquest sentit, que l'incompliment, de forma o de fons, de qualsevol d'aquests extrems pot generar nul·litat de ple dret o anul·labilitat de l'atorgament de la subvenció en virtut dels articles 62 i 63 de la Llei 30/1992 i el propi article 36 d'aquesta llei.

L'article 10 especifica qui disposa de la competència i facultat per a ser atorgant. En resum, el procés pel qual es convoca una subvenció ve subscrit per la persona física que representa l'administració, ministres i secretaris d'estat en l'Administració General de l'Estat, i presidents o directors dels organismes públics. Això implica que la majoria de resolucions de convocatòria – i d'atorgament - van subscrites per càrrecs electes instruint l'expedient d'activitat de foment, normalment, un funcionari. En aquest sentit un expedient d'atorgament no es diferencia – tret de la regulació particular - d'un expedient sancionador administratiu o d'un expedient de signe prestacional on s'organitza un servei públic. Els tres tipus d'expedient disposen d'un secretari i d'un instructor, en els tres subsciu qui representa i, també, en els 3, cal complir en termes generals els requisits de la Llei 30/1992.

Amb l'excepció feta que la subvenció depassi els 12 milions d'euros, cas on caldrà l'acord del Consell de Ministres o, en el seu cas, de la Comissió Delegada del Govern per Assumptes Econòmics, tal i com apunta la llei, no obstant aquesta facultat és susceptible de ser desconcentrada mitjançant Reial decret del Consell de Ministres.

En el cas dels ens locals aquestes funcions corresponen a l'alcalde-president, al ple o a la junta de govern local, tal i com regula el reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, en el cas de Catalunya (Decret 179/1995, de 13 de juny).

**Article 11.** La condició de beneficiari d'una subvenció l'ostenta, òbviament, qui exercita el compliment de l'objectiu que ha motivat la subvenció.

Amb l'objectiu de concretar i personificar responsabilitats la llei especifica, a l'article 11.2, que si el beneficiari és persona jurídica, els membres associats del beneficiari que es comprometin a efectuar la totalitat o part de les activitats que fonamenten la concessió de la subvenció en nom i per compte del/ de la beneficiari/ària tindran, igualment, aquesta condició.

---

<sup>19</sup> Però enlloc de la llei no diu què passa si no hi ha crèdit suficient per fer front al pagament de totes les sol·licituds que s'han presentat i que reuneixen els requisits establerts per la seva exigència. Segons l'article 22, aplicant els criteris de valoració que es determinin en les bases reguladores, s'atorgaran les subvencions, dins del crèdit disponible, a aquelles sol·licituds que hagin obtingut major valoració. Per tant aquesta seria la solució per a l'òrgan atorgar, conjugar els diners de què disposa amb les sol·licituds presentades. De tota manera el Tribunal Suprem en la seva sentència de febrer de 2004 va deixar molt clar que la seva doctrina era que l'esgotament de la consignació pressupostària impedia que s'atorguessin les subvencions, sense que existeixi obligació de procedir a un increment del crèdit mitjançant transferències o altres instruments de modificació del pressupost, sense perjudici, no obstant, de la responsabilitat patrimonial en què pugui incórrer l'Administració quan en un sol·licitant en qui concorrin els requisits establerts per exigir la subvenció i aquesta no li hagi estat concedida.



La llei dona al concepte de beneficiari una interpretació extensa permeten que ho siguin agrupacions de persones físiques o jurídiques, de signe públic o privat i, fins i tot, comunitats de bens i unitats econòmiques o de patrimoni separat, que tot i no disposar de personalitat jurídica puguin portar a terme activitat de foment (seria el cas, per exemple, d'agrupacions d'interès cultural, de comunitats de veïns, de pluralitat d'afectats per una catàstrofe, etc.). No obstant, en aquests supòsits, es necessària l'expressa previsió a les corresponents bases reguladores.

Finalment, i probablement amb la intenció de potenciar la responsabilitat solidària i no mancomunada, la llei especifica que, en aquests casos, cal que constin, de forma expressa, tant en la sol·licitud com en la resolució, els compromisos assumits per cada membre de l'agrupació i l'import de subvenció a aplicar per cadascun d'ells, sense perjudici que hagi de ser nomenat un representant o apoderat únic de l'agrupació amb poders per complir les obligacions que, com a beneficiari, corresponen a l'agrupació<sup>20</sup>.

**Article 12.** Seguint amb la identificació d'operadors en la llei, es regula la figura de les entitats col·laboradores, consistint, aquesta figura, en una espècie de mitjancer entre atorgant i beneficiari/ària final. L'entitat col·laboradora, simplement i per ordre de l'atorgant, lliura i distribueix la subvenció o, bé, col·labora en la gestió de la subvenció.

La condició d'entitat col·laboradora no es restringida a l'administració sinó que es extensible o aplicable a societats mercantils participades per l'administració, organismes o ens de dret públic, associacions amb presència de l'administració local –vegeu la disposició addicional 5a de la Llei 7/1985, de 2 d'abril<sup>21</sup> -, i inclús persones jurídiques públiques o privades que reuneixin les condicions de solvència i eficàcia que s'estableixin.

**L'article 12.3** particularitza el règim d'entitats col·laboradores quan es tracta d'ajuntaments i comunitats autònomes i ho fa probablement per motiu de simplificació ja que, en tractar-se d'administració territorial bàsica, en aquests cas les entitats col·laboradores disposaran ja de mecanismes interns (figura de secretaris i interventores ) per a donar garanties jurídiques i econòmiques a l'actuació de l'entitat col·laboradora.

---

<sup>20</sup> Hom es podria plantejar si existeix la possibilitat que una associació o un particular impugni la concessió o denegació d'una subvenció a un tercer. La resposta seria que únicament es podrien considerar legítims els participants en la convocatòria que es vegin afectats en els seus drets per la decisió de l'òrgan atorgant. Excepcionalment, no obstant, es podrien considerar legítimes aquelles entitats titulars d'interessos col·lectius directament vinculats a l'objecte de la subvenció, com per exemple Associacions o organitzacions de consumidors i usuaris. No obstant, com molt bé indiquem en el comentari qualitatiu afegit a l'article 36 són ben poques les vegades que un interessat impugnarà la concessió o no concessió d'una subvenció pels efectes perjudicials que això pot tenir envers la seva relació amb l'ens atorgant de cara a futures concessions.

<sup>21</sup> “Las entidades locales pueden constituir asociaciones, de ámbito estatal o autonómico, para la protección y promoción de sus intereses comunes, a las que se les aplicará, en defecto de normativa específica, la legislación del Estado en materia de asociaciones.

2. Las asociaciones de entidades locales se regirán por sus Estatutos, aprobados por los representantes de las entidades asociadas, los cuales deberán garantizar la participación de sus miembros en las tareas asociativas y la representatividad de sus órganos de gobierno.

3. Dichas asociaciones, en el ámbito propio de sus funciones, podrán celebrar convenios con las distintas Administraciones públicas”.

Un exemple d'entitat col·laboradora seria el del Departament de Treball, ja des de l'any 1992, amb la gestió de la formació ocupacional i en motiu de gestió de la subvenció principalment.

**L'article 13** fixa els requisits per a ostentar la condició tant de beneficiari com d'entitat col·laboradora. La llei es remet a l'eventual i posterior fixació a les bases reguladores, i a la pròpia convocatòria, a les quals se'ls atribueix la facultat d'establir els requisits per accedir a la condició de beneficiari i entitat col·laboradora.

Fixada aquesta generalitat, el que fa la llei, *strictu sensu*, es portar a terme una definició, en negatiu, establint en quins casos no es pot ser beneficiari o entitat col·laboradora: havent estat condemnat mitjançant sentència ferma a la pena de pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions, haver sol·licitat declaració de concurs, haver estat declarat insolvent en qualsevol procediment, trobar-se delatrat en concurs, estar subjecte a intervenció judicial o haver estat inhabilitat, conforme a la Llei Concursal, sense que hagi acabat el període d'inhabilitació fixat en la sentència; haver donat lloc, per causa en la que hagués estat declarat culpable, a la resolució ferma de qualsevol contracte celebrat amb l'Administració (qui no pot contractar amb l'administració, tampoc pot aspirar a rebre'n subvencions); incórrer en la casuística de la Llei d'incompatibilitats per a la funció pública, Llei 53/1984 i de la 12/1995 d'incompatibilitat per a membres del govern de la nació i als càrrecs de l'Administració General de l'Estat, o tractar-se de qualsevol dels càrrecs electes regulats a la 5/1985, de 19 de juny, del Règim electoral General; no estar al corrent en el compliment d'obligacions amb la seguretat social; no haver donat compliment a l'obligació de reintegrar subvencions; tenir la residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal. Haver estat sancionat, mitjançant resolució ferma, amb la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions segons aquesta llei o la Llei General Tributària.

Tampoc podran accedir a la condició de beneficiar les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, sense personalitat jurídica quan concorri alguna d'aquestes prohibicions en qualsevol dels seus membres i les associacions incurses en les causes de prohibició regulades als apartats 5 i 6 de l'article 4 de la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del Dret d'Associació, al igual que aquelles que tenen suspesa la inscripció per indicis racionals d'il·lícit penal (30.4 de la mateixa llei). La llei passa a continuació a establir com s'acredita o aprecia l'abast de la prohibició en funció de la casuística exposada, per finalitzar establint que les persones o entitats que pretenguin obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora poden acreditar no trobar-se incurses en qualsevol de les prohibicions especificades mitjançant diversos instruments com poden ser testimoni judicial, certificats telemàtics, transmissions de dades, certificacions administratives i, en darrer terme, declaració responsable atorgada davant d'una autoritat administrativa o notari públic.

**Article 14.** Les obligacions dels beneficiaris, en genèric, a la llei.

La primera és, òbviament, complir l'objectiu – objectiu que, per cert, sol consistir, en la majoria dels casos, en executar un projecte o activitat. Cal destacar que s'associï la subvenció al projecte i no al concepte servei. Sembla com sí el legislador associés, conscientment i inconscientment, la subvenció a allò extraordinari, no consolidat, experimental. Aquest objectiu pot ser, òbviament, molt

tangible (un FEDER per obra pública), un servei a persones (ajuts d'assessorament a emprenedors), o de més mal cosificar (una campanya de sensibilització contra la xenofòbia).

La segona obligació és la de justificar davant l'atorgant – o entitat col·laboradora – el compliment dels requisits i condicions, així com la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinen la concessió o gaudi de la subvenció. S'entén que existeixen dos grans tipus de justificació, la justificació material (la del compliment de l'objectiu) i l'econòmica (destí efectiu i real, de l'import de la subvenció, a l'objectiu subvencionat, sense vulneració de cap dels requisits).

En tercer lloc el beneficiari cal que es sotmeti a les actuacions de comprovació. S'entén que la comprovació automàtica o d'ofici és la que realitza l'atorgant a l'hora de finalitzar l'expedient, comprovant la gestió econòmica i el compliment de l'objectiu. Tanmateix la redacció de la llei deixa explícit que, qui atorga, pot requerir, emparat en l'exercici del rol d'atorgant i d'autoritat, al beneficiari qualsevol aspecte o circumstància, de conformitat amb les bases reguladores de la subvenció, i en qualsevol moment d'ençà de l'atorgament mitjançant resolució i fins al cap de 4 anys d'haver finalitzat el conjunt de l'expedient administratiu que atorgava la subvenció (la llei explicita clarament que el termini de prescripció en els procediments de reintegrament és de 4 anys, article 39, però, en cap article no s'explicita d'una forma tant clara quin és el termini de que gaudeix l'òrgan concedent per dur a terme actuacions de comprovació en relació a un expedient de subvencions, no obstant, en l'article 84 del Reglament, quan estableix que en aquells supòsits en els quals el pagament de la subvenció es realitzi prèvia aportació del compte justificatiu es simplificarà la documentació justificativa a aportar per part del beneficiari, determina que, en aquests casos la revisió de les factures o documents de valor probatori anàleg que, en el seu cas, formin part del compte justificatiu, hauran de ser objecte de comprovació en los quatre anys següents, per tant hem d'interpretar que, efectivament aquest és el termini amb què compte l'òrgan concedent als efectes de dur a terme actuacions de comprovació abans no prescrigui el seu dret).

La quarta obligació és la de comunicar a l'atorgant la percepció d'altres ajuts que financen les activitats subvencionades. La pràctica, en gestió de subvencions, revela pocs oficis o actes administratius de comunicació en aquest sentit. El cert és que l'atorgant vol conèixer el quadre de finançament de l'activitat que prèviament ell ha subvencionat. S'està referint aquest article 14.1.d a comunicar la percepció d'altres ajuts per la mateixa finalitat (prohibició essencial de la llei perquè implicaria un doble finançament per a un sol cost). Per tant el que planteja aquest article és una pretensió de transparència per part del/de la beneficiari/ària.

Pel contrari, per exemple, el que sí que, en principi, estaria permès seria que una organització percebes un ajut per a formar treballadors mitjançant el pla de formació contínua d'una empresa, i alhora i de forma posterior, el beneficiari obtingués una altra subvenció per a finançar l'estatge dels treballadors/es a altres països i fer pràctiques professionals. Serien dues subvencions la finalitat de les quals, tot i estar vinculades, serien deferents. En aquest cas el/la beneficiari/ària no hauria de comunicar al primer concedent aquest segon ajut ( ara bé, també s'entén que el beneficiar no pot imputar a la subvenció concedida per a la formació cap cost de desplaçament i allotjament dels treballadors formats relatiu al seu estatge a l'estranger), un altre exemple seria una convocatòria de polítiques comercials que fixés de forma expressa que aquella subvenció serveix per a finançar la

figura de dinamitzadors comercials i, per tant, incompatible amb altres subvencions encaminades a ampliar la plantilla de dinamitzadors comercials, però el que sí podria fer el beneficiari és aconseguir altres subvencions per a contractar altres perfils professionals vinculats a l'estímul de polítiques comercials que no fossin dinamitzadors comercials, i un darrer exemple en aquest sentit seria si, eventualment s'obté, per una banda, una subvenció de FEDER per a rehabilitar un immoble de valor patrimonial on emplaçar-hi un servei públic – un museu o un centre d'interpretació – i, per una altra, subvencions – per exemple del departament de cultura – que estaguessin orientades a dotar de contingut al servei, per exemple finançant la programació teatral del centre.

En relació a aquest exemple, suposant que fos possible i que s'incloguessin les dues activitats dins de la mateixa subvenció, caldria tenir en compte el que estableix l'apartat 2 de l'article 91 del Reglament el qual determina que quan la subvenció s'hagués concedit per a finançar inversions o despeses de diferent naturalesa, l'execució s'haurà d'ajustar a la distribució acordada en la resolució de concessió i, excepte que les bases reguladores o la resolució de concessió estableixin una altra cosa, no podran compensar-se uns preceptes amb els altres.

La cinquena obligació consisteix en acreditar estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i davant de la seguretat social. En la relació interadministrativa aquesta circumstància pot generar, en ocasions, importants paradoxes o contradiccions en la mesura que, fora de l'àmbit de la subvenció sol·licitada, a voltes és l'atorgant qui presenta un major deute monetari d'endarreriments en els pagaments envers al beneficiari però se li exigeixi a aquest últim que acrediti no tenir cap deute amb l'atorgant.

La sisena, setena vuitena i novena obligació corresponen, respectivament, a disposar de llibres comptables, registres i documentació (remissió a la legislació mercantil i sectorial aplicable per a beneficiaris no públics), a conservar els documents – inclosos els electrònics (s'entén, per omissió, que 4 anys perquè aquest és el termini de prescripció), a adoptar les mesures de difusió del 18.4 i a reintegrar els fons percebuts en els supòsits contemplats a l'article 37 de la Llei.

Es pot interpretar que el que ha fet el legislador en aquesta particularització d'obligacions és destacar – inspirat amb la casuística prèvia al sorgiment de la Llei General de Subvencions - els nou aspectes, de forma preventiva però vinculant, que més problemes potencials poden comportar en la gestió de subvencions.

Destaca i sorprèn, en particular, l'obligació relativa a publicitat i de la qual es fa remissió a l'article 18, apartats 1 a 3. És plausible interpretar que l'atorgant busca amb les subvencions, a més de definir polítiques, també, capitalitzar el rendiment de les subvencions en l'imaginari col·lectiu. Sorprèn més encara en la mesura que en la tipificació d'infraccions, amb les corresponents sancions, els aspectes relatius a la difusió o publicitat, hi tenen un paper que es podria qualificar de sobredimensionat. És pausable, en conseqüència, afirmar que un departament, àrea, ministeri, direcció general que sigui molt dinàmic en l'atorgament de subvencions projecta millor imatge en l'imaginari col·lectiu de la societat civil, el tercer sector i l'administració. Però és versemblant també dir que un excés en l'atorgament de finançament per la via de subvencions pot obeir a una

estratègia de l'atorgant orientada a dos objectius 1. finançar amb subvencions en substitució de les transferències ordinàries, 2. treure un major rendiment publicitari de l'acció de govern.

L'article 14, sobre obligacions, finalitza establint que la rendició de comptes dels perceptors de subvencions que es regula a la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes<sup>22</sup>, s'instrumentarà, en el supòsit de subvencions atorgades a l'empara de la present llei, a través del compliment de l'obligació de justificació a l'òrgan concedent o entitat col·laboradora, així com qualsevulla altres de comprovació i control financer que puguin realitzar els òrgans de control competents, tant nacionals com comunitaris, aportant quanta informació li sigui requerida<sup>23</sup>.

**Article 15.** Obligacions de les entitats col·laboradores, que són menors que les del beneficiari directe però d'acord amb les funcions que realitzen i que consisteixen en: lliurar al beneficiari els fons percebuts (en la modalitat de col·laboració que té aquesta funció, comprovar el compliment de l'objectiu, justificant el lliurament davant de l'òrgan originari concedent i sotmetre's a les actuacions de comprovació i control financer que es determinin.

En l'apartat 3 de l'article 12 s'establia la possibilitat que les comunitats autònomes ( i les corporacions locals) actuessin com a entitats col·laboradores de les subvencions concedides per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics i, al seu torn, que aquesta actués com a tal en relació a les subvencions concedides per les primeres. En relació a aquest punt l'apartat segon de l'article 15 estableix que, en els supòsits que l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics o les comunitats autònomes actuïn com entitats col·laboradores, les actuacions de comprovació i control financer seran dutes a terme pels corresponents òrgans dependents de les mateixes, sens perjudici, òbviament, de les competències que puguin correspondre als òrgans de control comunitaris i al Tribunal de Comptes.

Per a exemplificar-ho es pot recrear els cas de les polítiques d'ocupació a Catalunya de la següent manera : a. l'Estat delega la competència en la gestió, però no en la definició de les polítiques, a la Generalitat, 2.- la Generalitat, en bona part dels recursos, juga, doncs, un paper d'entitat col·laboradora, negociant de forma trianual a un pla de polítiques d'ocupació (en accés al treball, en requalificació i en generació d'activitat econòmica), 3. el Tribunal de Comptes de la Generalitat és qui comprova i remet a administració central, 4.- però si l'administració central ho considera necessari intervé, en qualsevol moment del procés, en qualitat d'òrgan facultat, en darrera instància, per aquest objectiu.

---

<sup>22</sup> Art. 34.3 "Els perceptors o beneficiaris d'ajudes amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat o procedents d'entitats integrants del sector públic, tal com subvencions, crèdits o avals, siguin persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com els particulars que administren, recapten o custodien fons o valors de l'Estat, Comunitats Autònomes i Corporacions Locals, hagin estat o no intervingudes les respectives operacions, estaran obligats a rendir les comptes que la llei estableix".

<sup>23</sup> És a dir que el beneficiari pot veure's sotmès a un doble control, el que efectuï l'òrgan concedent i el que digui a terme l'òrgan competent per realitzar el control financer. Ambdós són compatibles i el beneficiari no pot al·legar que ja ha estat sotmès a actuacions de comprovació per part de l'òrgan concedent per evitar les actuacions de control financer. En aquest sentit el Tribunal Suprem ( STS DE 21 DE JULIOL DE 2004, STS de 2 de novembre de 2005) ha admès la compatibilitat entre un procediment de responsabilitat comptable davant del Tribunal de Comptes amb un procediment administratiu de reintegrament sobre el mateix beneficiari, declarant que les actuacions de comprovació practicades pels òrgans gestors no constitueixen declaracions de drets que exclouin posteriors controls financers ni els efectes que es derivin d'aquests. En el mateix sentit s'expressa l'article 43 de la Llei quan determina que les actuacions de l'òrgan gestor respecte a l'aplicació de fons pels perceptors s'entendrà sense perjudici de les actuacions de control financer que siguin competència de la IGAE.

## **Article 16.** Conveni de col·laboració

Seguint l'exemple acabat de citar concedent i entitat col·laboradora subscriuen un conveni de col·laboració (aquest conveni no difereix en essència de la figura, tant en boga ara, dels contractes programes).

El límit temporal del conveni és inicialment de quatre anys (període que coincideix amb un mandat de govern a nivell municipal, estatal i autonòmic, no perquè coincideixi temporalment atès que en la majoria dels casos equips de govern posteriors al que va subscriure hereten el conveni). No obstant es possible prorrogar-lo sense que la durada màxima de les pròrrogues pugui superar a la vigència del període inicial del conveni i, en tot cas, sense que la durada total, en conjunt, del conveni, pugui excedir de 6 anys, amb una excepció, quan la subvenció tingui per objecte la subsidiació de crèdits, en quin cas la vigència del conveni podrà prorrogar-se fins la total cancel·lació del crèdit.

Els continguts del conveni han de contemplar els ítems estandarts d'un conveni com ho són l'objecte, marc normatiu, durada, garanties, etc. Destaca, no obstant, com a contingut essencial o mínim del conveni els següents aspectes: 1. els requisits a complir i fer complir per l'entitat col·laboradora – en relació al concedent i darrer beneficiari; 2. en els supòsits de col·laboració en la distribució dels fons públics determinació del període de lliurament dels fons a l'entitat col·laboradora i de les condicions de dipòsit dels fons rebuts fins al seu posterior lliurament als beneficiaris; 3. les condicions de lliurament al darrer beneficiari (s'entén que implica citar els elements bàsics de les futures convocatòries que emetrà l'entitat col·laboradora en relació als beneficiaris potencials de les subvencions); 4. com l'entitat col·laboradora articularà la justificació, per part dels beneficiaris, del compliment de les condicions per a l'atorgament de les subvencions, i al seu torn determinació de la forma i termini de presentació de les justificacions aportades per aquells per part de l'entitat col·laboradora i determinació dels llibres i registres comptables que ha de dur aquesta; 5. l'obligació de reintegrament dels fons en el supòsit d'incompliment, d'acord amb l'article 37, 6. l'obligació de sotmetre's a les actuacions de comprovació i control que corresponguin; i 7, la possibilitat de compensar a favor de l'entitat col·laboradora (no efectuar, per exemple, el reintegrament a compte de deutes de l'atorgant envers l'entitat col·laboradora).

També es subscriurà el corresponent conveni de col·laboració en el supòsit previst a l'article 12.3 de la Llei. En aquest cas el contingut del conveni serà: determinació dels requisits per a la distribució i lliurament de fons, criteris de justificació i rendició de comptes.

L'article finalitza diferenciant la condició d'entitat col·laboradora pública i d'entitat col·laboradora privada. L'entitat col·laboradora pública no precisa de selecció prèvia, l'entitat col·laboradora privada sí, i, en aquest cas, la col·laboració es formalitzarà també mitjançant conveni a no ser que per l'objecte de la col·laboració resulti d'aplicació plena el text de la Llei de Contractes de les Administracions públiques, aprovat per Real Decret Legislatiu 2/2000 de 16 de juny ( actualment la Llei de contractes del sector públic, Llei 30/2007, de 30 d'octubre). És totalment lògic si es té en compte que la relació, en aquest cas, sí que implica una contraprestació (quan l'entitat col·laboradora és privada) de la mateixa manera que si s'estigués executant un contracte d'obra, servei o subministrament. Per a que hagués estat possible emprar la 38/2003 i no la 30/2007

caldrà, segons la definició de subvenció, el compliment d'interès públic i social sense contraprestació i les entitats col·laboradores privades són un mitjancer o instrument intermig entre atorgant i beneficiari, probablement, per a estimular la competència i la fiscalització, però, també, amb potencials problemes per a les polítiques públiques en la mesura que – tot i que intervinguts – gestionen, de forma funcional, però també, qualitativa, fons públics de foment. La figura de les entitats col·laboradores en el període àlgic de la formació per aturats a Catalunya deixà un deute a FSE de 8.000 milions de les antigues pessetes.

#### **Article 17.** Les bases reguladores

En l'ordre jeràrquic de les fonts normatives que regulen l'activitat de foment les bases reguladores ocupen un lloc posterior al reglament i anterior a la convocatòria.

La finalitat de les bases es cobrir llacunes de dret en relació a allò que no ha contemplat llei i reglament. Com és lògic llei i reglament no poden cobrir les llacunes formals derivades de la casuística concreta del mosaic ingent de subvencions existents en tots els àmbits d'actuació pública: ocupació, seguretat, participació, medi ambient, cultura, etc.

Són aprovades de forma prèvia a la convocatòria, i en el cas de l'Estat, és per ordre ministerial, en el cas autonòmic per acord del Govern i en el local per ple (eventualment, en l'àmbit local, seria possible subsumir les bases en un reglament o ordenança de subvencions d'acord amb la legislació local: Llei de bases de Règim Local, Llei 7/1985, de 2 d'abril, Decret 179/1995, de 13 de juny pel qual s'aprova el Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals (ROAS), Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, etc. Tot i que la llei esmenta en el segon apartat d'aquest article que ha de ser una ordenança res obstant a que les bases reguladores fossin aprovades per reglaments.

Fins l'aparició de la llei del 2003 l'única referència legal per a convocar des de l'àmbit local era el ROAS ( Decret 179/1995, de 13 de juny). Es pot afirmar que no existeixen grans contradiccions entre aquest i la Llei General de Subvencions però, és obvi que, en cas de col·lisió o contradiccions, prima la interpretació que es desprèn de la llei i no dels ROAS.

En tot cas, siguin del gènere que siguin, les bases cal que incloguin la definició de l'objecte de la subvenció, els requisits que hauran de reunir dels beneficiaris – la referència serà l'article 11 de la Llei General de Subvencions -, forma i termini en què hauran de ser presentades les sol·licituds, les condicions de solvència i eficàcia que han de reunir les persones jurídiques a les quals la llei permet ostentar la condició de beneficiaris, el procediment de concessió, els criteris objectius d'atorgament, quanties individualitzades o criteris de determinació, òrgans per a ordenar, instruir i resoldre el procediment i termini per a notificar, llibres i registres comptables per a justificació econòmica, terminis i formes de justificació, mesures de garantia quan siguin necessàries, possibilitat de pagament anticipat, condicions de modificació de la resolució, compatibilitat amb altres subvencions i criteris de graduació de possibles incompliments.

Les bases reguladores, en òrgans superiors al local, ja es venien aprovant. Ha estat però una tendència relativament recent – en rigor des de l'entrada en vigor del Reglament de Llei de Subvencions l'any 2007 - l'elaboració, ja de forma regular, de bases per a l'adjudicació de subvencions, tant de lliure concurrència com en concessió directe en l'àmbit local. Així alguns ajuntaments opten per encabir el conjunt de serveis i àrees en unes úniques bases (cas de l'ajuntament de Barcelona que arriba a establir inclús criteris de puntuació general i criteris particulars associats al tema o sector públic d'actuació), i en canvi d'altres les elaboren de forma particularitzada o ad hoc per cada àrea o servei, cultura, esports, cooperació, ciutadania, (cas d'ajuntaments de petita escala).

#### **Article 18.** publicitat de les subvencions

Com a requisit i *sine quanon* de l'atorgament de fons públics, s'imposava en la regulació de la llei, un article monogràfic sobre les garanties d'accés a les subvencions. Les polítiques públiques, certament, poden prestar serveis econòmics o en espècies i regular polítiques que garanteixen el creixement econòmic i la cohesió social, però tant o més important que la bateria de prestacions de serveis i altre naturalesa és que l'administració garanteixi la informació i accés a drets – entre ells el de l'activitat de foment.

Precisament als efectes d'assegurar un efecte CORRECTOR de diferències. Es pot pensar, per exemple, en el sector no lucratiu i amb les dificultats implícites de petites ONG locals, no connectades a l'exterior, ni federades, amb poca estructura tècnica i administrativa per aconseguir l'accés a l'àmbit de les subvencions. Tant les ONG's com l'ONCE, la Creu Roja, Càrites, etc. funcionen amb convenis o contractes programa i el tractament estatal no dista del tractament que es fa a una Comunitat Autònoma en matèria de gestió de subvencions. Per això és tant transcendent garantir la publicitat, per donar compliment, en definitiva, als principis d'objectivitat, transparència, publicitat, concurrència, igualtat i no discriminació.

Tal i com ja s'ha esmentat precedentment l'article 18, apartats primer a tercer, estableix que el concedent publicarà en el diari oficial que correspongui les subvencions concedides (DOCE, DOCA, BOE o BOP) amb excepció feta dels ajuntaments de menys de cinquanta mil habitants que compliran aquesta obligació simplement amb el tauler d'anuncis, amb la única obligació, per a ens locals de més de cinc mil habitants, que al diari oficial corresponent es publiqui un extracte de la resolució que ordeni la citada publicació.

No obstant, la llei permet la no publicació en els següents casos: 1. quan les subvencions tinguin assignació nominativa (explicita els ajuntaments però també tots els organismes relatats a l'article 3 d'aquesta mateixa llei); 2. quan el seu atorgament i quantia a favor d'un beneficiari concret resulti imposat en virtut d'una norma de rang legal; 3. en quanties inferiors a 3.000 euros.

No obstant, en aquest cas, les bases reguladores, hauran de preveure altres sistemes que assegurin la publicitat dels beneficiaris de les subvencions; 4. i en últim terme quan la publicació de les dades del/ de la beneficiari/ària de la subvenció pugui ser contrària al respecte i salvaguarda de l'honor i la intimitat personal i familiar. Per a la resta d'aspectes vinculats a la casuística de concessió directa, la llei es remet al reglament.



El darrer punt de l'article 18 fa referència a la publicitat que ha de realitzar el beneficiari de la subvenció rebuda, és a dir que el beneficiari resta obligat a donar publicitat, en la forma que resulti adequada ( normalment quina és aquesta forma ve determinat en la pròpia convocatòria de la subvenció, és a dir no és deixa a la lliure elecció del beneficiari sinó que li ve marcada o imposada pel propi òrgan concedent) del caràcter públic del finançament.

**Article 19.** finançament d'activitats subvencionades.

Al primer paràgraf, la llei determina que el beneficiari pot veure's obligat a fer l'aportació d'una part del finançament sol·licitat. no s'explicita res més. Se sobreentén amb això que la llei deixa al reglament i subsegüents instruments jurídics la fixació concreta de l'índex de cofinançament per part del promotor executor de la subvenció. Tampoc s'especifica res sobre la naturalesa d'aquest cofinançament – si dinerari o en “espècie”-.

El cert és que el cofinançament és un element essencial en l'àmbit de les subvencions. En primer lloc perquè la tendència històrica ha experimentat dues evolucions marcades que han consistit primer, en exigir més cofinançament amb el transcurs dels anys i, en segon lloc, a què aquest cofinançament es materialitzés de forma dinerària i no en espècie. Per a un beneficiari hi ha una relació directament proporcional entre el percentatge de cofinançament exigít (a més exigència del concedent menys sol·licituds) i la naturalesa ( a més exigència de cofinançament dinerari també menys sol·licituds). És probable que una alta ratio de cofinançament, i a més dinerari, sigui una manera selectiva de fer un sedàs previ per part de l'atorgant. Es pot recrear, per exemple, la situació financera d'un ens local que realment no té possibilitat d'habilitar partida dinerària per a cofinançar en un 5=5, i a més dinerari, un programa europeu de l'estil d'urban, progres o interreg, i més si el municipi es troba englobat en objectiu o zona 3 de la Unió Europea (els que no presenten un desenvolupament acreditat o no han patit un procés de industrialització).

El segon paràgraf de l'article 19 fa referència a que posteriors normatives inferiors a la llei determinin el règim de compatibilitat amb altres subvencions. S'entén, sempre, en aquest sentit, que es refereix a la incompatibilitat per a finançar les mateixes accions, per a la mateixa finalitat. El tercer apartat de l'article 19 es diàfan i d'extrema importància quan afirma que l'import de la subvenció, en cap cas, ni aïlladament ni en concurrència amb altres subvencions, pot superar el cost de l'activitat. O sigui, no es pot percebre, per a costejar, per exemple, el sou d'un treballador públic per sobre del que apareix a la plantilla municipal – capítol 1, aprovat per pressupost – igualment, però a l'inrevés, la llei no cita (sí a vegades les convocatòries) que la subvenció estigui finançant quelcom per sota del cost estandard (en aquest sentit, per exemple, els plans d'ocupació obliguen a que els peons contractats siguin equiparats al grup E ( Agrupacions professionals amb la nova llei 7/2007) de treballadors municipals).

L'epígraf 19.4 esmenta que si el beneficiari varia “les regles del joc” l'atorgant resta facultat, d'ofici, per a variar la resolució, fet el qual implicaria una nova resolució reduint l'import.

En teoria el propi, i oportú, seria que el/la beneficiari/ària s'avancés a aquesta circumstància i mitjançant un ofici sol·licités la reducció d'una subvenció per haver obtingut altres fons que s'ajusten millor al seu objectiu i que són concurrents amb la sol·licitud formulada en primera instància.

L'article 19 finalitza enunciant que els rendiments econòmics de la massa econòmica de la subvenció resten subjectes a un tractament idèntic, com si es tractessin de la pròpia subvenció, fet realment poc habitual en la mesura que en la majoria de casos el problema de recepció de la subvenció sol tendir en sentit contrari degut a la demora en el seu ingrés o pagament. És important remarcar que ni en aquest article, ni en cap altre, no es diu, quin serà l'import de la subvenció, com es calcularà aquest import. A l'apartat f) del punt 3 de l'article 17 s'estableix que les bases reguladores hauran de contenir la quantia individualitzada de la subvenció o criteris per a la seva determinació, però aquests criteris no es determinen. Ens hem de traslladar a l'article 32 del Reglament per tal de conèixer que l'import de la subvenció concedida podrà consistir bé en un percentatge del cost final de l'activitat<sup>24</sup>, bé en un import cert sense referència a un percentatge o fracció del cost total.

A l'article 20, relatiu a la informació sobre la gestió de subvencions, s'enuncia la base de dades nacional<sup>25</sup> la qual s'afirma que serà desenvolupada pel reglament, donant compliment,

---

<sup>24</sup> Un exemple paradigmàtic són les subvencions que atorga el Departament de Treball per al finançament del projectes d'Agents d'Ocupació i desenvolupament Local, en les quals l'import de la subvenció consisteix en el 80% de tots els costos laborals i de seguretat social que comporti la contractació de l'AODL, amb una quantitat màxima. O les antigues subvencions per a estudis i informes del mateix departament en les quals el percentatge era el 70% del cost d'elaboració dels mateixos.

<sup>25</sup> Com a precedent immediat a aquest article de la Llei tenim l'article 46 de Reial Decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desenvolupa el règim del control intern exercit per la IGAE, juntament amb l'Ordre de 13 de gener de 2000, del Ministeri d'Economia i Hisenda sobre remissió d'informació sobre subvencions i ajudes públiques per a la creació de la base de dades nacional a la que es refereix el citat article 46, el qual estableix que "1. Los titulares de los Departamentos ministeriales y los Presidentes o Directores de los organismos autónomos y entes públicos que gestionen subvenciones o ayudas públicas facilitarán información sobre la gestión de dichas subvenciones y ayudas públicas a la Intervención General de la Administración del Estado, en los términos que determine el Ministerio de Economía y Hacienda mediante Orden ministerial que comprenderá los extremos indicados en el artículo 3 de la Ley Orgánica 5/1992, de 29 de octubre.2. La referida información contendrá el detalle de las bases reguladoras de la subvención; convocatorias; operaciones derivadas del pago de las subvenciones concedidas; justificación efectuada por los beneficiarios de subvenciones y actuaciones encaminadas a la recuperación de cantidades indebidamente obtenidas, aplicadas o no justificadas por los beneficiarios. Con la información a que se hace referencia en el párrafo anterior, la Intervención General de la Administración del Estado formará una base de datos nacional sobre subvenciones y ayudas públicas que facilite la planificación y seguimiento de las actuaciones de control cuya ejecución tiene atribuida de acuerdo con los artículos 17, 18 y 81.4 c) del texto refundido de la Ley General Presupuestaria. La creación de la base de datos a que se refiere el párrafo anterior se efectuará por Orden ministerial del Ministerio de Economía y Hacienda que contendrá los aspectos exigidos por la Ley Orgánica 5/1992, de 29 de octubre, de Regulación del Tratamiento Automatizado de Datos de Carácter Personal, en particular por su artículo 18.2 y que, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 38 de la citada Ley Orgánica deberá ser previamente informada por la Agencia de Protección de Datos.3. La Intervención General de la Administración del Estado facilitará el acceso a esta información a las entidades gestoras de las subvenciones de acuerdo con la normativa vigente en materia de protección de datos y en los términos que determine el Ministerio de Economía y Hacienda".

En virtut del que disposava aquest article es va aprovar l'Ordre de 13 de gener de 2000, del Ministeri d'Economia i Hisenda sobre remissió d'informació sobre subvencions i ajudes públiques per a la creació de la base de dades nacional a la que es refereix l'46 del RD 2188/1995 el qual crea la base de dades nacional sobre subvencions i ajudes públiques i estableix els procediments a seguir per la remissió de la informació necessària i defineix el format i el contingut dels suports a utilitzar. El fonament d'aquesta base de dades era, a banda del citat article 46, i en referència a les ajudes finançades total o parcialment amb càrrec a fons comunitaris, d'una banda els articles 10 i 280 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea que estableixen, respectivament l'obligació dels Estats membres d'adoptar totes les mesures generals o particulars apropiades per assegurar el compliment de les obligacions derivades d'aquest Tractat o resultants dels actes de les institucions de la Comunitat i facilitar a aquesta última el compliment de la seva emissió i l'obligació de combatre contra el frau i tota activitat il·legal que afecti als interessos financers de la Comunitat, i, de l'altra diversos Reglaments comunitaris que estableixen l'obligació dels Estats Membres d'adoptar les mesures necessàries per garantir la regularitat i veracitat de les operacions en les que es comprometen els interessos financers de les Comunitats i la necessitat de disposar d'una informació centralitzada que permeti fer les comprovacions necessàries per a verificar el compliment d'aquest requisits.

Val a dir que en compliment del que disposava l'article 46 del RD 2188/1995, aquesta ordre ministerial, la pròpia normativa autonòmica de subvencions i determinada normativa comunitària es va establir, també, alguna base de dades de subvencions autonòmica com per exemple la d'ajudes i subvencions de la Comunitat Autònoma d'Andalusia creada i regulada per l'Ordre de 25 de febrer de 2002,

d'aquesta manera, a l'exigència de la Unió Europea als estats membres i, en última instància, per donar compliment als principis de transparència, publicitat i objectivitat. Actualment aquesta base de dades es troba desenvolupada parcialment i la gestiona el Ministeri d'Administracions Públiques, essent Intervenció General de l'Administració de l'Estat qui ostenta la facultat de concentrar aquesta informació però amb efectes merament estadístics i en aplicació de l'article 4.1.c) de la Llei 30/1992<sup>26</sup>. Aquesta base de dades es desenvolupa als articles 35 a 41 del Reglament i en les disposicions addicionals 3a, 4a i 5a del mateix. Aquesta informació, per a la cessió de la qual no es requereix el consentiment de l'afectat – i que no pot ser cedida a tercers, amb certes excepcions que s'expliciten al mateix article – conté, com a mínim, la referència a les bases reguladores i convocatoria, a la identificació dels/de les beneficiaris/àries, a la subvenció, tant concedida com efectivament abonada, i, en el seu cas, a les resolucions de reintegrament i sancions imposades i, en rigor, és àmpliament desenvolupada pel reglament

La Llei, de forma superior, el que fixa és que els continguts de la base de dades no poden ser cedits, tret que no s'esdevingui un motiu d'interès públic que ho justifiqui, com pot ser: la lluita contra el frau, la persecució de delictes públics, la col·laboració amb la seguretat social i l'administració tributària, la col·laboració amb comissions parlamentàries, Tribunal de Comptes i vigilància de l'activitat de finançament del territoris. Fora d'aquests casos els tercers no poden accedir a la base i, per descomptat, els funcionaris es veuen obligats pels principis de secret professional, com un deure inherent a la funció pública i potencialment constitutiu de delictes penal si es infringeix. A l'**article 21** la Llei es remet, pel tema relatiu a les garanties, de forma íntegra al posterior desenvolupament en el reglament.

## **TÍTOL I PROCEDIMENT DE CONCESSIÓ I GESTIÓ**

### ***CAPÍTOL I. DEL PROCEDIMENT DE CONCESSIÓ***

#### **Article 22.** procediments de concessió

A l'article 22.1. Es determina que el procediment ordinari de concessió de subvencions es tramitarà en règim de concurrència competitiva i es fixa el concepte de concurrència competitiva definint-lo com aquell procés d'adjudicació pel qual es comparen les sol·licituds i, en conseqüència, s'obté, d'acord amb els criteris de puntuació que hauran estat determinats normalment a les bases i/o a la convocatòria una prelación entre les mateixes per adjudicar la subvenció a aquelles que hagin obtingut major valoració en aplicació d'aquests criteris. El potencial problema de la lliure concurrència estriba, segurament, en la subjectivització en alguns criteris de puntuació, per exemple, quan es diu que el projecte sigui innovador, que potenciï la participació, que generi noves practiques de gestió pública, que potenciï la coordinació, etc., el convocant s'està referint a aspectes

---

26 Article 4. Principis de les relacions entre les Administracions Públiques. 1. Les Administracions públiques actuen i es relacionen d'acord amb el principi de lleialtat institucional i, en conseqüència, hauran:(...) c. Facilitar a les altres Administracions la informació que precisin sobre l'activitat que desenvolupin en l'exercici de les seves pròpies competències.

de difícil acreditació. Cal imaginar, per un moment, la dificultat en dir què és i què no és innovador en polítiques públiques si ens referim, de forma particular, a serveis intangibles (millorar la cohesió social, dinamitzar el turisme o millorar la qualitat de l'ocupació). Si la Llei General de Subvencions fos la Llei de Contractes del Sector Públic estaria solucionat perquè la Llei de contractes en el seu article 134.2 fixa que quan el criteri sigui subjectiu, cal formar una comissió de 3 experts externs a l'òrgan adjudicador que ponderin i puntuïn les ofertes. No succeeix el mateix amb la Llei de subvencions encara que, per analogia, és podria arribar a aplicar aquest principi i norma de la Llei de contractes.

Si, però, que la Llei de subvencions exigeix que qui realitza la proposta de concessió a l'òrgan concedent sigui un òrgan col·legiat, amb la qual cosa s'erradica la decisió unilateral d'un càrrec electe amb informe d'un sol funcionari i se segueix, fins a cert punt, una sistemàtica anàloga, però de menor intensitat, a la pròpia dels processos d'adjudicació en contractacions públiques. Alt interès presenta el darrer paràgraf de l'article 21.1. quan es cita que, excepcionalment, si ho preveuen les bases reguladores l'òrgan concedent pot procedir al prorrateig entre els beneficiaris de la subvenció de l'import global màxim destinat a les subvencions.

### **L'article 21.2**

S'especifica quan és possible la concessió directa, amb la qual cosa aquest article entroncaria directament amb el que s'estableix a l'article 18, apartat 3r, atès que si ens hi fixem, justament, els tres supòsits de concessió directa que preveu aquest article coincideixen amb tres dels supòsits en què el citat article exonera a l'òrgan concedent de l'obligació de publicitar les subvencions atorgades: Supòsits de concessió directa: 1. Les subvencions previstes nominativament en els pressupostos de l'òrgan concedent; 2. Aquelles subvencions l'atorgament de les quals vingui imposada per una norma de rang legal i, en tercer lloc quan existeixi un interès públic, fi social o humanitari ( cas, per exemple d'una catàstrofe). El ROAS (Decret 179/1995, de 13 de juny, Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals) potser, fins i tot, fixa amb major precisió o seguretat jurídica la casuística de la concessió directe perquè s'endinsa en el límit del muntant econòmic i exigeix de forma tàcita un informe d'exclusivitat.

Vinculant, com apuntàvem, el contingut d'aquest article amb els supòsits previstos a l'article 18.3 podem apuntar que el primer dels casos implica de *per se* un pas endavant perquè abans de la Llei es formalitzaven, i enquistaven, concessions directes sense que apareguessin en bases reguladores, i tampoc, nominativament, en el pressupost. Idealment aquest tipus de subvenció – encara que la Llei no ho especifica, però sí el ROAS, que és d'aplicació exclusiva per a ens locals -, idealment, es comentava, calia que la concessió directe a més d'aparèixer com una partida pressupostària nominalitzada del beneficiari, es cenyís als casos en que només l'organització beneficiària pot portar a terme l'execució d'aquella subvenció (per exemple, la subvenció que atorga un ens locals a l'associació que organitza la cavalcada de reis). O bé, i en el seu defecte, caldria que aquest tipus de concessió directe restés justificada per algun tipus d' exclusivitat – i que el funcionari fes el propi - que seria un informe d'exclusivitat justificant perquè es porta a terme una concessió directe -.

El segon dels casos (concessió directe quan apareix a norma de rang legal), es així de diàfan i simple, encara que es té constància d'escasses normes de rang legal que normativitzin aquest fet. El mateix apartat estableix que, en aquest supòsit, la concessió de les subvencions seguirà el procediment que els hi resulti d'aplicació de conformitat amb la seva pròpia normativa<sup>27</sup>.

Finalment la Llei regula un supòsit excepcional i alhora obert, en el qual, a banda de referir-se explícitament a supòsits emparats per raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, deixa la porta oberta a qualsevulla altres raons, degudament justificades, que dificultin la convocatòria pública de la subvenció.

En resum, la Llei, el seu valor, consisteix sobretot en restringir la concessió directe afirmant, de forma directe, que l'atorgament ha de tenir lloc per lliure concurrència i convertint la concessió directa més en una excepció que en una regla.

Per acabar aquest article, en el seu punt tercer, la Llei deixa molt clar que no podran atorgar-se subvencions per quantia superior a la que es determini en la convocatòria.

---

<sup>27</sup> Un cas a tenir en compte en aquest sentit és la llei 13/2005, de 27 de desembre de Mesures Financeres de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó la qual determina que "Una de las principales cuestiones que plantea el régimen de las subvenciones después de la entrada en vigor de la ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones, es el tratamiento de aquellas subvenciones cuya concesión viene produciéndose en virtud de procedimientos de concurrencia no competitiva. Procedimientos en los que las solicitudes no se comparan entre si sino que se confrontan con los requisitos establecidos para conceder las subvenciones.

El planteamiento de la Ley General de Subvenciones sobre los procedimientos de concesión delimita dos grandes campos: el del que denomina como procedimiento ordinario, *en régimen de concurrencia competitiva*; y como contrapuesto a él tres posibilidades:

- Las subvenciones previstas nominativamente en los presupuestos.
- Aquellas cuyo otorgamiento o cuantía venga impuesto a la Administración por una norma de rango legal, que seguirán el procedimiento de concesión que resulte de aplicación de acuerdo con su propia normativa.
- Con carácter excepcional aquellas otras subvenciones en que se acrediten razones de interés público, social, económico o humanitario, u otras debidamente justificadas que dificulten su convocatoria pública.

Esta remisión, en el segundo de los supuestos mencionados, al procedimiento aplicable de acuerdo con su propia normativa significa la posibilidad de que mediante una ley se configuren subvenciones que hayan de concederse mediante un procedimiento distinto al *ordinario*. Las especialidades respecto del procedimiento ordinario pueden estar previstas en una ley y referidas a subvenciones concretas. La principal diferencia con las subvenciones que han de tramitarse mediante el procedimiento de concurrencia competitiva es que la Administración o entidad concedente no puede decidir su definición mediante el establecimiento de unas bases reguladoras o una convocatoria. Es el legislador el que decide, el que establece la definición de la subvención. La ley la *impone*. Y al hacerlo puede establecer el procedimiento.

La Administración, en el campo de sus competencias y dentro de los límites que resultan de las normas generales del Título Preliminar de la Ley General de Subvenciones puede crear o definir todas las subvenciones que considere oportunas mediante el establecimiento de bases reguladoras y convocatorias, siempre que su procedimiento de concesión sea el de concurrencia competitiva. Le está vedado decidir otro procedimiento. Solo cuando es la Ley la que define la subvención es posible que establezca otro procedimiento. Solo cuando una ley ha establecido un régimen especial puede aparecer otro procedimiento.

De acuerdo con ello el capítulo II, al amparo de lo establecido en el artículo 22.2.b de la Ley General de Subvenciones, establece regímenes especiales para una serie de subvenciones en que es preciso y posible promover la presentación de solicitudes que no deben resolverse al tiempo por no ser posible que se produzca al tiempo el hecho que puede dar pie a solicitar la subvención".

I, en aquest capítol II del Títol II, els règims especials d'atorgament de 52 subvencions diferents.

## Capítol II. Procediment de concessió en règim de concurrència competitiva

El conjunt d'aquest capítol va orientat a vincular el procediment administratiu comú amb l'expedient que necessàriament haurà de materialitzar l'atorgant d'acord amb la definició del mateix que fa l'article 164 del Real Decret 2568/1986 de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de d'organització, funcionament i règim jurídic de les Entitats locals que defineix l'expedient administratiu com "el conjunt d'actes administratius encaminats a culminar una actuació de l'administració sigui per a fomentar, subvencionar, limitar, sancionar o prestar serveis".

**L' article 23** desglossa els tràmits necessaris per a iniciar, incoar..., fixant un element transcendent que no és altre que el fet que un expedient de concessió s'inicia sempre, i únicament, d'ofici per part de l'òrgan competent (no hi ha possibilitat en conseqüència d'inici a instància de la part - sigui persona física o jurídica). Això implica que una col·lectivitat amb representació no pot entrar per registre una sol·licitud a cap administració territorial bàsica sol·licitant, formalment, que es convoquin subvencions per a promocionar la salut, per a rehabilitar un centre històric o per a fomentar la cultura en determinats col·lectius. En aquest sentit l'Administració es reserva l'exercici d'autoritat plena en la decisió d'incoar o iniciar. S'entén que ho farà d'acord amb les premisses del pla estratègic de l'acció del govern de que es tracti en aquell mandat i de les directrius programàtiques del ministeri, conselleria o àrea que es tracti.

Aquest expedient, que inicia un futur atorgament de subvencions, cal que contingui el següent: indicació de la disposició que estableixi les bases reguladores i, en el seu cas, el diari oficial on s'han publicat, el crèdit pressupostari als qual s'imputa la subvenció i la quantia total màxima de les subvencions convocades, l'objecte, condicions i fi de la concessió de la subvenció, expressió de que la concessió s'efectua pel sistema de concurrència competitiva, els requisits per a sol·licitar la subvenció i la forma d'acreditar-los, els òrgans competents per a la instrucció i resolució de l'expedient i el procediment a seguir per a la concessió ( termini per presentar les sol·licituds, termini per resoldre, termini i mitjans per a notificar o, en el seu cas, publicar la resolució d'acord amb l'article 59 de la llei 30/1992, documents i informacions que han d'acompanyar la sol·licitud, indicació de si la resolució posa fi a la via administrativa, possibilitat de reformulació de les sol·licituds, criteris de valoració).

Un element de l'expedient administratiu material del concedent són les sol·licituds dels interessats les quals es componen de la memòria o projecte tècnic i de la part administrativa de la sol·licitud. Quan l'atorgant i el/la beneficiari/ària siguin administració és poden validar certs requisits administratius que la llei de subvencions no especifica però les convocatòries normalment sí – per exemple el certificat de compliment d'inserció de persones amb disminució sobre un 4% de la plantilla - si en els darrers 5 anys s'han presentat sol·licituds al mateix atorgant.

Al punt 4 de l'article 23 es preveu la possibilitat que la normativa reguladora de la subvenció admeti la substitució de certs documents acreditatius per una declaració responsable per part del beneficiari/àrea sol·licitant. No obstant, en aquest supòsit, amb anterioritat a la proposta de resolució

de la concessió se li requerirà la presentació de la documentació que acrediti la realitat de les dades contingudes en la citada declaració, concedint-li un termini de 15 dies a aquests efectes.

Així mateix, una vegada presentada la sol·licitud, l'atorgant, de conformitat amb la Llei 30/1992 es veu obligat a requerir la presentació de la *DOCUMENTACIÓ ADMINISTRATIVA QUE HI MANQUI*. El fet és important perquè no són poques les sol·licituds que es presenten “*in extremis*” i, també, perquè no són pocs els beneficiaris que opten per una estratègia *maximilista*, en termes de presentacions de sol·licituds. Cal entendre per *maximilista* que es presenten a totes les convocatòries que els és possible sota l'objectiu d'incrementar les possibilitats d'obtenció de finançament extern, reservant-se, tothora, la possibilitat de renunciar si han sol·licitat dues subvencions idèntiques o de renunciar, si al final, no els ha estat possible obtenir el cofinançament. La idea és, més o menys, que molt poques sol·licituds es presenten de forma íntegra i complerta, entre altres coses perquè entre la identificació de la subvenció, la decisió de presentar-la – que en última instància depèn de càrrecs electes -, la preparació de l'expedient, etc. és relativament fàcil que transcorri el període d'entre 1 i 3 mesos que l'atorgant acostuma a fixar per a presentar la sol·licitud. L'article 23.5 ratifica, en resum, aquesta tècnica de requerir al beneficiari i atorgar 10 dies per a presentar esmenes d'ençà de la recepció per registre del requeriment. En algunes ocasions el retard en el traspàs des del registre general d'entrada de documents de l'entitat, que recepciona el requeriment, a la unitat que ha sol·licitat la subvenció pot fer escurçar en molt, i de facto, els 10 dies esmentats per a completar la sol·licitud.

Seguint les fases del procediment administratiu la llei s'endinsa, en el seu **article 24**, en la fase d'instrucció (la fase d'ordenació que no cita la llei restaria en conseqüència subsumida en la d'instrucció). Per instrucció s'entén, en subvencions, aquell període en el qual el concedent ha recepcionat ja les sol·licituds, i els elements que conté aquesta fase són: 1. Informe intern per a conèixer el grau de compliment dels requisits de la sol·licitud, 2. La pròpia avaluació de les sol·licituds, 3. Informe sobre els resultats de l'avaluació per part de l'òrgan col·legiat corresponent 4. Proposa de resolució provisional per part de l'òrgan instructor a la vista de l'informe expressat al punt anterior i de l'expedient.

Del tràmit d'audiència se'n podrà prescindir si no figuren en el procediment ni són presos en consideració altres al·legacions o proves que les facilitades pels propis interessats, però la llei sí que obliga, en canvi, que la proposta de resolució provisional sigui notificada als interessats i que aquests disposin del termini de 10 dies per a presentar al·legacions, abans d'emetre la proposta de resolució definitiva, la qual s'emetrà una vegada examinades, en el seu cas, les al·legacions formulades pels interessats. 5. La proposta de resolució definitiva, contindrà el sol·licitant o sol·licitants pels quals es proposa la concessió de la subvenció i la quantia d'aquesta, especificant la seva avaluació i els criteris seguits per dur-la a terme. Aquesta proposta de resolució definitiva, al igual que la provisional, pot ésser, si així ho estableixen les bases reguladores, notificada als interessats als efectes que manifestin la seva acceptació. No obstant ni la proposta de resolució provisional ni la definitiva no creen cap tipus de dret a favor dels beneficiaris proposats en les mateixes.

**Article 25.** La resolució. És la tercera fase del procediment i consisteix en la declaració de voluntat del concedent mitjançant un acte administratiu. L'acte s'ha de circumscriure als requisits de l'article 89 de la Llei 30/1992 això implica que: cal donar a l'interessat l'oportunitat de recórrer contra la resolució emesa, que ha de ser motivada – vegeu article 54 de la Llei 30/1992 -, i que l'atorgant no es pot abstenir de resoldre i comunicar-ho.

En la resolució, a banda dels beneficiaris de la subvenció, cal que es faci constar, de manera expressa, la desestimació de la resta de sol·licituds presentades.

Com a referència i límit s'indica que un atorgant no pot demorar per més de 6 mesos la resolució. La pràctica habitual sol ser una mitjana en el termini de resolució de 3 mesos. És important comparar aquest termini amb el del ROAS on es fixa un termini màxim en la meitat de temps -3 mesos -. No obstant, segons la reforma de la Llei 30/1992 mitjançant la Llei 4/1999, si l'atorgant no resol cal entendre la sol·licitud com a desestimada (ja que no es tracta d'un dret fonamental, per exemple, i en el fons perquè la resolució crea beneficis per a un tercer amb fons públics i aquest seria el motiu que legitima, en aquest cas, el silenci negatiu), així ho expressa molt clarament la pròpia Llei de subvencions en el darrer punt d'aquest article 25 i també, per exemple, la Llei 13/1989 de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'administració de la Generalitat de Catalunya, la qual, a diferència de la Llei de procediment administratiu comú és molt explícita en aquest tema atès que en el seu article 81.3.b estableix, expressament, que s'entendran desestimades aquelles sol·licituds "presentades en els procediments que puguin comportar la concessió d'ajudes i subvencions públiques, i, en general, qualsevol sol·licitud de pagament a càrrec de l'Administració de la Generalitat". Té sentit comentar que la tècnica de les resolucions i els nivells de concreció i informació per part de l'atorgant han experimentat una evolució en positiu en el sentit d'ampliar la informació, fer-hi constar la puntuació obtinguda i, fins i tot, en alguns casos, annexar una relació, ordenada de major a menor puntuació, del resultat de l'avaluació de les sol·licituds.

En el mateix sentit també s'observa, a través de l'anàlisi de resolucions, una tendència a que les mateixes posin, directament, fi a la via administrativa. No obstant també és possible que no sigui així i, en aquest cas, ens trobaríem amb el recurs d'alçada com a última opció per a recórrer la decisió abans d'acudir a la via judicial i el qual ha de ser presentat a l'òrgan superior a aquell que va resoldre (per exemple si el director de la unitat de gestió de fons social europeu ha resolt negativament una sol·licitud i el peu de la resolució indica que caldrà presentar recurs d'alçada, aquest caldrà que sigui adreçat al ministre de treball). Com es sabut la resolució conté un encapçalament, els antecedents de fet, els de dret i la resolució (que atorga o denega) per acabar amb els instruments d'interposició i al·legació que el beneficiari pot interposar.

**L'article 26** relatiu a la notificació no fa més que complir amb el sistema garantista que pròpiament representa el PAC (procediment administratiu comú) mitjançant els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992 (10 dies per a notificar des que fou dictat l'acte), pràctica per qualsevol mitjà legal dels admesos en dret, contingut necessari de la notificació, supòsits previstos pel cas que la notificació tingui algun tipus de defecte, possibilitat de substituir la notificació per la publicació, etc.



**L'article 27** es titula "reformulació de sol·licituds" i representa una novetat que ve a recollir una realitat o pràctica que no és altre que la possibilitat de reformular la sol·licitud si l'import favorable de la resolució ha estat menor al muntant sol·licitat. És lògic, des d'aquesta perspectiva que a menys recursos li correspongui menor consecució de resultats materials (contractació de persones, execució d'obres, publicació de material de difusió, etc.). Però, per a poder reformular cal que aquesta circumstància hagi estat prevista a les bases reguladores. Cas que no hi estigui, i que l'import final sigui reduït, el/la beneficiari/ària – no ho esmenta la Llei però és practicable sempre - té l'opció de, mitjançant un ofici, sol·licitar el retall en la part d'objectius materials de la subvenció. En aquest cas caldrà esperar una nova resolució que aprovi i ratifiqui aquesta variació.

### ***CAPITOL III. PROCEDIMENT DE CONCESSIÓ DIRECTE.***

**Article 28.** Concessió directe. Constitueix aquest un dels capítols més breus de la Llei, probablement perquè la casuística de la concessió directa s'ha regulat en articles anteriors de la mateixa.

Al fet, ja esmentat, que la subvenció directe aparegui contemplada nominativament al pressupost dels concedent, s'hi afegeix el requisit de formalitzar un conveni. En el primer dels aspectes això implica que, en l'exercici anterior, caldrà, que el concedent, modifiqui la relació de partides pressupostàries afegint, amb el nom i fi, com a títol de la partida, les aportacions directes previstes per a l'exercici pressupostari següent. Tasca que implica previsió i planificació i que suscita que aquest tipus de subvencions es reiterin a través de diferents exercicis pressupostaris. En allò relatiu al conveni que cal formalitzar s'indica la necessitat d'expressar l'objecte, el règim jurídic aplicable, els/les beneficiaris/àries i el procediment de concessió.

### ***CAPÍTOL IV. PROCEDIMENT DE GESTIÓ I JUSTIFICACIÓ***

Aquest capítol és, probablement, en termes de gestió i justificació de la subvenció, la part més important de la Llei, en la mesura que, per una banda, introdueix novetats, i per l'altra, regula, finalment, aspectes que en absència de la Llei, abans del 2003, no solien aparèixer de forma tant explícita a les bases reguladores i convocatòria.

**Article 29.** Subcontractació. La Llei General de Subvencions erradica, amb aquest article, la pràctica d'externalitzar subvencions o de potenciar organismes especialitzats en la seva captació que després no executaven la subvenció. El principi seria que qui sol·licita la subvenció també l'aplica.

La subcontractació es diferencia de la contractació d'empreses. Pot semblar equívoc però no ho és. Per exemple un ajuntament obté una subvenció per a fomentar turísticament el municipi. Una acció és la reposició de senyalística turística. L'adquisició del material, òbviament, es portarà a terme mitjançant la Llei de Contractes del Sector Públic, Llei 30/2007, 30 d'octubre. En canvi, i per contra, subcontractar seria que aquest ajuntament recorregués a una consultoria privada per a portar el terme el diagnòstic turístic del municipi.

Doncs bé el que fixa la llei és que seran les bases reguladores les que determinaran, en primer lloc, si es pot subcontractar i, en segon lloc, el percentatge d'aquesta subcontractació. Si la normativa inferior a la llei no especifica, la norma contemplada a l'article 29 és que el muntant objecte de la subcontracta no pot superar el 50 % de l'import de l'activitat subvencionada.

D'altra banda al darrer paràgraf de l'apartat segon d'aquest article sembla que permeti la subcontractació d'activitats que comportin un augment del cost de l'activitat subvencionada sempre i quan s'aporti, alhora, valor afegit al contingut de la mateixa.

Tot i fixar-se el límit en aquest 50% i estableixin el que estableixin les bases reguladores, caldrà, en tot cas si la subcontracta supera el 20% de l'import de la subvenció i aquest import és superior a seixanta mil euros – i fent analogia amb la llei de contractes -, que es compleixin dos requisits: 1. que es subscrigui un contracte per escrit amb el subcontractista i 2. que es compti amb l'autorització del concedent.

Per la resta de matèries la subcontracta experimenta unes obligacions i característiques semblants a les dels contractes públics (responsabilitat del titular i no del subcontractista en relació a l'execució de l'activitat subvencionada davant de l'Administració, no fraccionament del contracte als efectes de disminuir-ne a quantia i així poder eludir els límits imposats per la llei...etc. ). Finalitza l'article amb una llista tancada que enumera les persones amb qui no es pot concertar la subcontractació essent aquestes les que siguin objecte d'algun tipus de prohibició de conformitat amb l'article 13 de la mateixa llei, aquells que hagin rebut altres subvencions per la realització del mateix objecte de la contractació, intermediaris o assessors a tant alçat (sinó es fa per referència al cost de mercat), persones o entitats vinculades amb el beneficiari (no si s'obté la prèvia autorització o la contractació es realitza d'acord amb les condicions normals de mercat) i persones o entitats que hagin concorregut a la mateixa convocatòria sense haver obtingut la subvenció. A

Aquest darrer punt la llei ve a evitar la pràctica d'"economies d'escala" o de "negocis ocults previs" en el sentit, per exemple, que un conjunt de beneficiaris-candidats pactin prèviament que es presentaran a una convocatòria i faran un repartiment proporcional d'allò obtingut mitjançant subcontracta.

**Article 30.** Justificació. La llei es remet al Reglament per aspectes intermitjos de les regles per a justificar.

Esmenta que la rendició del compte justificatiu constitueix un acte obligat del beneficiari o de l'entitat col·laboradora. Quina forma i quin termini tindrà el compte justificatiu és quelcom que pertoca a les bases reguladores. A la pràctica, i normalment, el compte justificatiu sol materialitzar-se en un llista de factures associades a la despesa prèviament aprovada en funció de l'elegibilitat que hagi aparegut a les bases reguladores o convocatòria.

A falta de previsió a les bases reguladores el compte justificatiu haurà d'incloure una declaració de les activitats realitzades i finançades amb la subvenció, el seu cost (desglossat ) i la documentació acreditativa del mateix – normalment factures -.

De forma general no poden transcórrer més de 3 mesos entre la fi de l'activitat subvencionada i la justificació econòmica de la mateixa.

A l'epígraf 30.3 s'aprofundeix en la forma material d'acreditació de les despeses. L'instrument paradigmàtic és la factura, acceptant la figura de les factures electròniques i els documents de valor provatori equivalent a les factures amb validesa en el tràfic jurídic mercantil i amb eficàcia administrativa.

Un element important és l'obligació de justificar l'import, la procedència i l'aplicació dels fons quan l'activitat ha comptat amb altres fons de finançament – propis, externs, altres subvencions, mecenatge, rendiments del capital o els que es tractin -.

També caldrà justificar, en teoria – sigui o no cofinançament del beneficiari - l'aportació pròpia en matèria de consums, personal, manteniment, etc.

Algunes subvencions – poques - permeten l'adquisició d'immobles, en aquest cas caldrà l'aportació d'un certificat del taxador independent degudament acreditat i inscrit al registre oficial corresponent. Igualment si el cas obeeix a la imputació, en règim d'amortització d'una part de l'adquisició.

Òbviament l'incompliment en justificacions sol constituir una infracció de signe greu o molt greu sense perjudici de responsabilitats en l'àmbit civil i penal.

**Article 31.** Despeses subvencionables ( article 83 del Reglament).

Sol constituir un apartat recurrent en la pròpia convocatòria de la subvenció. Fent un rastreig de les mateixes es percep una extensa tipologia en el què, al mon de les subvencions, s'anomena elegibilitat de la despesa: algunes són genèriques, molt permissives, altres especifiquen en negatiu que no és justificable (personal, difusió, zero per cent de despeses corrents etc.).

La Llei General de Subvencions pròpiament el que determina és que són despeses subvencionables aquelles que, directament i de forma indubitada, es poden associar al compliment de l'activitat. Així una subvenció de polítiques socials orientada a la formació d'agents de salut i contractació dels mateixos assumiria el cost empresa dels agents, la despesa formativa dels mateixos i qualsevol altre acció vinculable, de forma directa (no, per exemple, el cost d'un congrés per aquest concepte, a no ser que el beneficiari demostrï que el congrés fou essencial per a la formació dels agents de salut).

En segon lloc cal que la despesa sigui executada de forma simultània al període d'execució de la subvenció, prèvia a la finalització del període de justificació. Com és obvi la despesa anterior i posterior no és imputable encara que es tracti de la mateixa activitat. En rigor això ja és un mal símptoma si hom entén que una subvenció és una aportació per a innovar, per dur a terme una activitat extraordinària. Finançar un element idèntic amb fons propis de forma prèvia implica que s'ha sol·licitat una subvenció per a cobrir pressupost ordinari i no per a sumar o experimentar.

En la pràctica de les subvencions sol ser un problema recurrent la presentació de factures per aritmies amb els llibres de comptabilitat dels proveïdors o subcontractats amb dates posterior a la finalització, fet el qual generarà un requeriment d'ofici per part de la unitat de gestió del concedent.

A l'apartat 31.3 s'esmenta una condició nova i important com és la que consisteix en l'obligació de sol·licitar tres ofertes quan els imports superin els cinquanta mil euros en execució d'obres i divuit mil en serveis per empreses de consultoria i assistència tècnica i subministrament de béns d'equip<sup>28</sup>. De fet aquesta mesura està ideada per aquells casos on el beneficiari és una entitat no pertanyen a l'Administració o un beneficiari que es regula per dret comú i no administratiu.

Si el/la beneficiari/ària és l'Ajuntament, el Consorci o la Mancomunitat, .... el que és obligació és aplicar els processos de selecció regulats a la Llei de Contractes del Sector Públic quan es superin aquestes quanties en procediments negociats amb o sense publicitat i en casos més extraordinaris de contractes harmonitzats. En tot cas el que cerca la llei amb aquesta mesura és rentabilitzar la despesa i obtenir proveïdors que, sense preus temeraris ofereixin majors prestacions o major qualitat del servei, subministrament i obra, evitant, d'aquesta manera, la selecció en base a criteris que no siguin els d'eficiència i economia. Per aquest motiu es cita que cal seleccionar – per molt que pugui ser a discreció del/ de la beneficiari/ària - l'oferta econòmicament més avantatjosa. No obstant cal considerar aquí que, en algunes ocasions, l'oferta econòmicament millor pot no consistir en la que presenta menor preu sinó en la que combina un preu raonable en funció d'un major nombre de prestacions o qualitat. La llei ho permet, l'únic és que, en aquest cas, obliga a presentar una memòria que motivi l'elecció efectuada.

En referència a aquesta obligació és de destacar que en la llei no es determina què passa si el/la beneficiari/ària no hi dona compliment, és a dir si no justifica que ha sol·licitat les tres ofertes o si s'ha decantat per la que no és la més avantatjosa sense l'adequada justificació. La regulació d'aquest extrem la trobarem al Reglament de la llei, concretament a l'article 83.2.

L'article 31.4 particularitza el cas dels béns inventariables citant que quan aquests s'adquireixin, es construeixin o rehabilitin caldrà:

1. Què el/la beneficiari/ària es comprometi a destinar aquell bé a l'activitat objecte de la subvenció – hagi o no finalitzat aquesta - durant el període que estableixin les bases reguladores que, en tot cas, no podrà ser inferior a cinc anys, si el bé es inscribible al registre – un immoble per exemple - i dos en la resta de casos (valdria l'exemple aquí d'una escola taller que té una durada de dos anys i que rehabilita una masia titularitat de l'Ajuntament per a emplaçar-hi un centre cívic. En aquest cas fora necessari que durant els 3 anys següent a la fi de l'escola taller, la masia continués essent un equipament municipal en forma de centre cívic). El no compliment d'aquesta obligació és causa de reintegrament i el propi bé constitueix una garantia, per a l'atorgant, als efectes d'obtenir el reintegrament. És, en resum, el que es coneix com una obligació de destí.

La llei permet no donar compliment a l'obligació de destí si: 1. Són béns no inscribibles i aquests són substituïts per altres, amb autorització expressa de substitució, fins a completar el període establert;

---

<sup>28</sup> De fet la llei diu 30 i 12, però aquests eren els muntants límits de contractes menors abans que aparegués la nova llei de contractes del sector públic l'octubre del 2007.

2. Si són inscribibles, si es compta amb autorització del concedent i l'adquirent dels béns assumeix l'obligació de destí pel període restant i en cas d'incompliment del reintegrament de la subvenció.

Per a un aspecte tant important com l'amortització de béns inventariables (per exemple una desbrossadora per a un pla d'ocupació en manteniment de boscos) - la llei es remet al que disposin les bases reguladores. No obstant es necessari sempre que la subvenció no hagi contribuït a la compra del bé – sinó, simplement, l'amortització -, que el càlcul d'amortització no es trobi sobredimensionat i s'avingui a les normes usuals de comptabilitat i que el cost imputat ho sigui estrictament durant el període de la subvenció.

L'article 31.7 es refereix a la imputació de despeses financeres, d'assessoria jurídica o financera, notarial, registrals, pericials i d'administració. Aquest tipus de despesa és permesa si guarda una relació directa, i són indispensables, amb l'execució de la subvenció, amb l'activitat subvencionada, i així es preveu en les bases reguladores. Només una eventual auditoria pot desxifrar el límit material de la imputació que hagi fet el beneficiari, perquè, el cert és que la imputació de despeses d'aquesta naturalesa comporten un component de subjectivitat important (com pot comportar-la també la imputació de costos indirectes, de consums, la imputació de despeses de personal propi, etc.). En general aquest articulat permet imputar despeses financeres, costos de notari i costos d'assessoria sí, com s'ha dit, estan vinculades a la subvenció (també despeses pericials, i excepcionalment, les pròpies de garantia bancària).

No obstant, i en particular per al cas de despeses financeres, es troben ben pocs casos on l'interès bancari que implica l'avançament de la subvenció per part de qui l'executa permeti ser imputat com a despesa elegible. En teoria qualsevol ONG, per exemple, pot fer un assentament bancari amb resolució aprovatòria de la subvenció a la mà, no obstant, l'entitat financera carregarà les despeses del crèdit igualment. No poden ser mai, en canvi, objecte d'imputació les despeses d'interessos deutors dels comptes bancaris, interessos, recàrrecs i sancions administratives o penals i les despeses de procediments judicials, estiguin o no vinculades a la subvenció. Tampoc els impostos indirectes susceptibles de recuperació o compensació (una IVA per exemple) i els impostos personals sobre la renda, en canvi, sí que ho poden ser, els tributs quan els aboni efectivament el/la beneficiari/ària.

En relació a aquest article cal tenir present el que estableix l'apartat 2 de l'article 91 del Reglament en virtut del qual es permet que amb l'import de la subvenció el beneficiari financi inversions o despeses de diferent naturalesa, però si ho fa haurà de distribuir el total import de la subvenció entre les diferents inversions i, excepte que les bases reguladores estableixin una altra cosa, no es podran compensar uns conceptes amb els altres.

D'extremada importància és l'**article 32.9** el qual estipula que el beneficiari pot imputar despeses indirectes a l'activitat subvencionada de forma – diu la llei literalment - “raonada”. En el “dia a dia” de les subvencions “raonat” vol dir – encara que no ho especifica cap normativa – que no s'hi imputi més d'un 8 % de despeses indirectes.

Les despeses indirectes consisteixen en la despesa ordinària que l'organització porta a terme per a sol·licitar, executar i justificar la subvenció amb els seus recursos ordinaris. Per exemple, el temps de personal de plantilla o capítol 1 que un ajuntament ha dedicat a preparar la subvenció; els consums (telèfon, llum, gas, aigua o lloguer del local o seu des d'on s'ha sol·licitat la subvenció). E

És obvi que no es poden atribuir despeses d'aquesta naturalesa anteriors ni posteriors al període d'execució de la subvenció. Davant, també, una eventual auditoria el que es fiscalitzarà, per exemple, és si un auxiliar administratiu ha dedicat, efectivament, el percentatge del seu cost que s'indica en la justificació als tràmits per a gestionar la subvenció. Per aquest motiu és del tot recomanable la pràctica del que se'n podrien dir dues actituds : 1. no atribuir la imputació de costos indirectes a un sol concepte (no tindria sentit justificar la integritat del 8% d'una subvenció tot en despesa de telèfon), 2. imputar de manera que el gestor que justifica es cregui la imputació, que la pugui defensar.

No obstant aquest darrer apartat de l'article 31, per a la seva operativitat, caldrà posar-lo en relació amb el darrer apartat de l'article 83 del Reglament el qual estableix que seran les bases reguladores les que, en cada cas, establiran, si procedeix, la fracció del cost total que es considerarà cost indirecte imputable a l'activitat subvencionada. És a dir que, al final, la imputació d'una determinada quantitat en concepte de costos indirectes no quedarà a la llibertat del beneficiari sinó al què estableixin les bases reguladores de cada subvenció.

**Article 32.** Comprovació de subvencions. Simplement es refereix a l'obligació de l'atorgant de fiscalitzar o comprovar les justificacions en la integritat de les subvencions sol·licitades. I a l'obligació que en aquest sentit, i en el seu cas, recau sobre l'entitat col·laboradora en relació a les comprovacions previstes a l'article 15.b de la Llei.

**Article 33.** Comprovació de valors.

Les referències per a justificar despesa són diverses però l'element realment essencial és que el muntant de la subvenció no superi el seu preu estandard (que el cost-unitat, per exemple, de la publicació d'un llibre no estigui sobredimensionat).

Aleshores, per a fonamentar aquest límit, el sistema més habitual és el preu de mercat (el mig es clar). Per exemple, si un beneficiari imputa el preu de lloguer d'un local comercial, doncs és guiarà per preu/m<sup>2</sup> de sostre edificat comercial en funció de la qualificació del carrer i per referència als índexs aportats, bé pel propi mercat, bé per la cambra de comerç o inclús per els agents professionals de la propietat.

En la llista tancada que numera la Llei la resta de referències són subsidiàries del preu de mercat i es presenten amb criteri de prelación essent aquestes: les cotitzacions en mercats nacionals i estrangers, l'estimació per referència als valors que figuren en registres oficials de caràcter fiscal (seria el cas exemplificat del preu del metre quadrat comercial), dictàmens de perits de l'administració, la taxació pericial contradictòria i qualssevol altres mitjans de prova admesos en dret.

En relació al penúltim mitjà exposat l'administració accepta, automàticament, la taxació del perit que representa al/la beneficiari/ària si la diferència entre el valor comprovat per l'Administració i la taxació practicada pel pèrit del/ de la beneficiari/ària és inferior a 120 mil euros i al 10 % del valor comprovat per l'administració. En cas contrari caldrà designar-se un perit tercer i serà la valoració d'aquest la que servirà de base per a la determinació de l'import de la subvenció.

Tanmateix el/la beneficiari/ària no pot imputar la despesa del perit com una despesa elegible atès que l'apartat 7 de l'article 31 estableix que aquest tipus de despesa, juntament amb les d'assessoria jurídica o financera, notarial, registrals, només seran subvencionables si estan directament relacionades amb l'activitat subvencionada i són indispensables per a l'adequada preparació o execució de la mateixa, supòsit que és obvi no es dona en aquest cas.

És important remarcar l'important diferència que hi ha entre la redacció dels dos anteriors articles:

- Mentre en l'article 32 estableix una obligació per a l'òrgan concedent "***L'òrgan concedent comprovarà l'adequada justificació de la subvenció(...)***" l'article 33 expressa una facultat del mateix "***L'Administració podrà comprovar el valor de mercat de les despeses subvencionades(...)***".

## **CAPÍTOL V. PROCEDIMENT DE GESTIÓ PRESSUPOSTÀRIA.**

**Article 34.** Procediment d'aprovació de despesa i pagament.

Com ja s'ha citat per a atorgar cal disposar de despesa aprovada, la qual es converteix en ferma amb la resolució.

La nota més significativa, però, és que el pagament es posposa a la justificació essent aquesta la norma i essent l'excepció el pagament anticipat. Òbviament el reintegrament, regulat a article 37 impedeix el cobrament perquè l'òrgan concedent resol l'oportunitat de fer-lo efectiu al haver entrat, el beneficiari, en causes que fonamenten el reintegrament. Per citar un exemple es reintegra quan un beneficiari ha percebut subvenció per a contractar treballadors alguns dels quals han generat baixa cobrint els llocs vacants 15 dies més tard amb una altra persona.

Si el beneficiari/ària imputa i justifica també aquest 15 dies, l'atorgant demanarà el reintegrament perquè durant aquest període no s'ha executat la subvenció. Lògicament aquest seria un cas en què un/a beneficiari/ària hi pot incórrer sense dol ni mala fe.

L'article 34.4 sí que estipula la possibilitat que l'atorgant porti a terme pagaments a compte, sempre que la naturalesa de la subvenció ho justifiqui. Igualment es poden fer pagaments anticipats. Ambdós, però, òbviament, resten amb una MENA de condició suspensiva – per molt que s'hagi generat l'ingrés – condicionada, en última instància a la justificació, la qual, si no és correcta, comportarà l'exigència de reintegrament i sanció.

De forma preventiva la Llei General de Subvencions no permet la fórmula de pagaments anticipats en situacions concursals, d'insolvència, d'intervenció judicial o d'inhabilitació (sobrevingudes, òbviament després de la resolució de la subvenció perquè si la situació existeix de forma prèvia el candidat ja no pot accedir a la subvenció).

Finalment el present article estableix que el pagament de la subvenció no es farà efectiu si el beneficiari és deutor d'obligacions amb la seguretat socials, tributàries o per reintegraments.

#### **Article 35.** Retenció de pagaments.

Cautelarment l'atorgant pot aturar el pagaments de les quantitats pendents d'abonar al beneficiari des del moment mateix en que s'hagi acordat contra aquest l'inici d'un procediment de reintegrament, fins a l'import fixat en la proposta o resolució d'inici de l'expedient de reintegrament i els interessos de demora generats fins al moment. Igualment, i en tot cas, però de forma més genèrica, si s'esdevenen indicis racionals de no rescabament, l'atorgant te, també, facultat per a suspendre el pagaments.

Aquesta mesura cautelar s'ha de prendre mitjançant resolució motivada que haurà de notificar-se a l'interessat indicant-li quins recursos pot interposar contra la mateixa.

D'altra banda aquesta retenció de pagaments haurà de ser proporcional a la finalitat que amb la mateixa es pretén aconseguir i en cap cas haurà d'adoptar-se si pot produir efectes de difícil o impossible reparació, ha de mantenir-se fins que es dicti la resolució que posa fi a l'expedient de reintegrament i no pot superar el període màxim que es fixi per la seva tramitació, incloses les pròrrogues. No obstant això la suspensió haurà de ser aixecada tant bon punt desapareguin les circumstàncies que la van originar o quan l'interessat proposi la substitució d'aquesta mesura cautelar per la constitució d'una garantia que es consideri suficient<sup>29</sup>.

## **TÍTOL II REINTEGRAMENT DE SUBVENCIONS**

El reintegrament té a la Llei General de Subvencions un tractament extens que es probable que sigui motivat per la multitud de caos en els quals, de forma prèvia a l'aparició de la Llei, els atorgants havien trobat causes i motius de justificaven la devolució parcial de la subvenció, fos per sobrecost imputat o altres motius. Per altra banda la Llei no ha deixat a mans del reglament, ni de les bases reguladores, aquesta qüestió, es suposa, també, que per considerar-la de molta importància en termes de donar compliment als principis d'eficiència i eficàcia, principalment, en el sentit econòmic del terme. Quan a l'exposició de motius es cita que una intenció de la Llei és evitar els aspectes antieconòmics i els efectes ganga per als beneficiaris el reintegrament rigorós constitueix un instrument de primer ordre per a la consecució d'aquest objectiu.

---

<sup>29</sup> En relació al contingut d'aquest article, en la seva part final, cal tenir en compte el que disposen els article 15 del Real Decret 1398/1993 i els articles 72 i 136 de la Llei 30/1992, que al tractar de les mesures cautelars s'expressen en termes molt similars.



## **Capítol I. Reintegrament**

**Article 36.** Invalidesa de la resolució de concessió.

L'atorgant pot haver incorregut en fets que produeixin nul·litat de ple dret – article 62 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. S'esdevé nul·litat quan es vulneren drets i llibertats fonamentals, quan dicta un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori, els que tenen un contingut impossible, els constitutius d'infracció penal o dictats a conseqüència d'aquesta, els dictats prescindint total i absolutament del procediment legalment establert i els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'obtenen facultats o drets quan es manca dels requisits essencials per a la seva adquisició. Entraria en aquesta casuística prevaricar – resoldre amb coneixement que es perjudica o beneficia vulnerant el dret administratiu –, amb tràfic d'influències, amb malversació –, que la persona física que resolt tingué interessos ocults amb la resolució – comissions, per exemple –, i un llarg etcètera. La detecció d'un cas així no prescriu i un tercer amb interessos afectats ho pot al·legar en via administrativa sempre i interposar, posteriorment, una demanada civil o una querella criminal.

Segons el punt b) de l'apartat primer de l'article 36 de la Llei també serà causa de nul·litat la carència o insuficiència de crèdit.

En canvi l'anul·labilitat – article 63 de la Llei 30/1992 prescriu en 4 anys, i d'alguna manera, pot donar ocasió a una MENA de reinici de l'expedient. Les causes, en aquest cas, són infraccions de l'ordenament jurídic, inclosa la desviació de poder. Els defectes de forma i les actuacions extemporànies, amb condicions.

Comentari qualitatiu: Són ben poques les ocasions en que un tercer afectat (candidat a la subvenció a qui li han denegat) recorre una resolució en base als motius exposats entre d'altres coses perquè en l'imaginari col·lectiu implica cert potencial d'hostilitat futura per part de l'atorgant tot i que l'actuació administrativa garanteix el dret amb el principis d'objectivitat i transparència de la sol·licitud, tant en un present com en un futur.

Segons l'apartat 3 de l'article 36 quan l'acte de concessió (resolució) incorregués en alguns dels supòsits de nul·litat o anul·labilitat esmentats l'òrgan concedent procedirà a la revisió d'ofici o, en el seu cas, a la declaració de lesivitat i ulterior impugnació, de conformitat amb el que estableixen els articles 102 i 103 de la Llei 30/1992<sup>30</sup>.

En virtut de l'apartat 5 de l'article 51 quan l'anul·labilitat derivi d'haver incomplert l'òrgan gestor l'obligació de recabar l'informe de reintegrament de la IGAE de forma prèvia a l'emissió de la resolució, en els supòsits en que l'inici d'aquest procediment tingui la seva causa en les actuacions de control financer dutes a terme per aquesta, la revisió d'ofici a que fa referència aquest article serà competència del Cosnell de Ministres.

---

<sup>30</sup> Sentencia del Tribunal Suprem de 18 de maig de 2004 "Cuando se trata del reintegro de subvenciones por incumplimiento de los requisitos o condiciones establecidas al concederse u otorgarse, esto es por incumplimiento de la finalidad para la que se conceden u otorgan, basta la comprobación administrativa de dicho incumplimiento para acordar la devolución de lo percibido. En cambio, si se pretende la revocación de la subvención por invalidez de la convocatoria o del acto de adjudicación, ha de acudir a los trámites de la revisión de oficio".

La declaració judicial o administrativa de nul·litat o anul·labilitat de la resolució de concessió comportarà l'obligació de devolució de les quantitats percebudes. No obstant no procedirà aquesta revisió d'ofici quan concorri alguna causa de reintegrament.

### **Article 37.** Causes del reintegrament

Aquestes, a diferència de les anteriors, es refereixen a les causes en què pots veure's immers el beneficiari, no l'atorgant. Bàsicament consisteixen en obtenir la subvenció havent falsejat les condicions requerides o ocultant aquelles que ho haurien impedit, haver incomplert, total o parcialment, l'objectiu material de la subvenció, de l'activitat o del projecte, haver incomplert amb l'obligació de justificació o haver presentat una justificació insuficient, haver incomplert amb l'obligació d'adoptar les mesures de difusió previstes a l'article 18.4, negar-se a les oportunes actuacions de comprovació i control financer, incomplir les obligacions imposades per l'administració als/les beneficiaris/àries, a les entitats col·laboradores així com els compromisos assumits per aquests amb motiu de la concessió de la subvenció i, finalment, alguna de les causes que especifiquen els articles 87, 88 i 89 del Tractat Constitutiu de la Unió Europea<sup>31</sup>.

En una espècie de suavització del reintegrament la Llei, de forma molt oportuna, fixa que les bases reguladores poden establir una graduació de criteris de reintegrament sempre que el conjunt del comportament del beneficiari tendeixi al compliment general de l'activitat subvencionada, en relació amb el que s'estableix a l'article 17.3.n) de la pròpia llei. Per descomptat les percepcions en excés de les subvencions, sobre el cost de l'activitat subvencionada, són també directament reintegrables, així com l'interès de demora corresponent.

### **Article 38.** Naturalesa dels crèdits a reintegrar i procediments.

Sobre la quantitat objecte de reintegrament s'hi aplicarà l'interès de demora que correspongui, el qual, en matèria de subvencions, serà el de l'interès legal del diner incrementat en un 25%, excepte que la Llei General Pressupostària n'estableixi un altre. En conseqüència l'empeny i diligència s'imposa, simplement pels costos econòmics que suposa (i també, perquè no, per la imatge en termes de competència ), en la justificació per part del/de la beneficiari/ària.

Els reintegrament són ingressos de dret públic, amb la qual cosa s'entén que no són susceptibles de formar part, en qualitat de romanents, per a noves convocatòries sinó que van a la caixa única de la administració de que es tracti.

---

<sup>31</sup> Tal i com diu el Tribunal Suprem en la seva sentència de 18 de març de 2003 en referència a la revocació de la resolució aprovatòria d'unes ajudes. "No cabe considerar el acto como revocación de un acto declarativo de derechos o como privación singular de derechos patrimoniales, pues se trata de una medida de fomento condicionada al cumplimiento de las condiciones exigidas como «donación modal» o beneficio condicionado y supeditado al cumplimiento de los requisitos y fines previstos en la norma que estableció la subvención, por lo que la Administración puede proceder a la revocación por incumplimiento de las condiciones". O en la Sentència de 18 de maig de 2004 quan determina que "se aprecia, pues, un carácter condicional en la subvención, en el sentido que su otorgamiento se produce siempre bajo la condición resolutoria de que el beneficiario tenga un determinado comportamiento o realice una determinada actividad en los términos en que procede su concesión. Nuestra jurisprudencia, como se refiere en la sentencia de 20 de mayo de 2003, ha reconocido el carácter modal de la subvención o, si se prefiere, su naturaleza como figura de derecho público que genera inexcusables obligaciones a la entidad beneficiaria, cuyo incumplimiento determina la procedencia de la devolución de lo percibido (...).Y es que la subvención comporta una atribución dineraria al beneficiario a cambio de adecuar su actuación a los fines perseguidos con la indicada medida de fomento y que sirven de base para su otorgamiento. La subvención no responde a una *causa donandi*, sino a la finalidad de intervenir la administración, a través de unos condicionamientos o de un *modus*, libremente aceptado por el beneficiario en la actuación de éste".

### **Article 39.** Prescripció

Com és norma en dret administratiu el període és de 4 anys, a partir d'aquesta data a l'atorgant se li ha extingit la facultat per a reclamar el reintegrament. Aquest període es pot computar bé des del moment de la concessió ( quan la subvenció es concedeixi en atenció a la concurrència d'una determinada situació en el perceptor de la mateixa), bé, supòsit general, des del moment en que va finalitzar el termini per presentar la justificació, bé des del moment en que hagi vençut el termini durant el qual haguessin d'ésser complides o mantingudes les condicions o obligacions que s'haguessin establert al beneficiari, però, el còmput de prescripció, és susceptible de ser interromput sobretot per la interposició de recursos per part de l'interessat, per qualsevol acció de l'Administració realitzada amb coneixement formal d'aquest, que condueixin a determinar l'existència d'alguna causa de reintegrament o, bé, per una voluntat fefaent de l'interessat a la liquidació de la subvenció o del reintegrament.

Per últim esmentar que de l'apartat c) de l'article 96 del Reglament es dedueix que l'òrgan gestor de la subvenció pot incórrer en responsabilitat si aquesta prescripció té lloc a conseqüència de l'obligació, d'iniciar el procediment de reintegrament, que té a resultes de l'informe emès per la IGAE a conseqüència de l'activitat de control financer duta a terme per la mateixa sobre el beneficiari de la subvenció.

### **Article 40.** Obligats al reintegrament

En primer ordre els beneficiaris en general. En segon lloc quan el/la beneficiari/ària sigui una persona jurídica, membres associats de la mateixa que s'haguessin compromès a efectuar la totalitat o part de les activitats que van fonamentar la concessió de la subvenció en nom i per compte del/de la beneficiari/ària, i les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades les comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat que, tot i no tenir personalitat jurídica, puguin dur a terme els projectes o activitats que fonamenten la subvenció. En ambdós casos la responsabilitat en el reintegrament serà solidària. Respondran, també solidàriament, els representants legals dels beneficiaris quan aquest no tingui capacitat d'obrar. En tercer lloc, responnent subsidiàriament els administradors de les societats mercantils que representen legalment i, subsidiàriament, implica, també, amb el seu patrimoni personal. En quart lloc si la societat es troba dissolta i liquidades aquesta és una "hipoteca" que es transmet als socis o partíceps en el capital que respondran de l'obligació de reintegrament de forma solidària i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagués adjudicat. I, en darrer terme, els drethavents o hereus d'un titular difunt també en són responsables, sens perjudici del que estableixi el dret civil comú, foral o especial aplicable a la successió per determinats supòsits, en particular pel supòsit d'acceptació de l'herència a benefici d'inventari.

## **Capítol II. Procediment de reintegrament.**

### **Article 41.** Comença per la competència per la resolució del procediment de reintegrament.

Bàsicament és l'òrgan concedent qui té la facultat d'exigir al/la beneficiari/ària o entitat col·laboradora el reintegrament. Si la subvenció és de la Unió Europea sol encomanar-se aquesta tasca a l'Administració General de l'Estat.

#### **Article 42.** El procediment de reintegrament

Es regeix pel títol VI de la Llei 30/1992 en el conjunt de matèries relatives al procediment, validesa, silenci, resolució, etc. El reintegrament s'iniciarà d'ofici per acord de l'òrgan competent (bé per iniciativa pròpia, bé per ordre superior), per petició raonada d'altres òrgans o per denúncia. També s'iniciarà a conseqüència de l'informe de control financer emès per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE).

El procediment reuneix les cinc fases clàssiques d'incoació, ordenació, instrucció, execució i finalització, i com és obvi el concedent gaudeix de les facultats de presumpció de validesa i executorietat<sup>32</sup>, restant-li a l'interessat, quan ha exhaurit la via administrativa la possibilitat de recórrer a la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa. El termini màxim per resoldre és de 12 mesos<sup>33</sup> des de la data de l'acord d'iniciació del procediment i al igual que en altres procediments la no resolució del reintegrament dins d'aquest termini màxim produeix la caducitat de l'expedient, però si es troba dins del període de 4 anys – límit per a que no prescrigui - es possible reiniciar un nou procediment de reclamació, en base a la mateixa causa de reintegrament.

#### **Article 43.** Coordinació d'actuacions

L'òrgan gestor actua en qualitat de reclamant en el procediment de reintegrament sense perjudici de les actuacions de control financer que són competència de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, la qual ostenta la facultat última en aquest camp en referència a les subvencions d'àmbit estatal.

### **TÍTOL II. CONTROL FINANCER DE LES SUBVENCIONS<sup>34</sup>**

#### **Article 44.** Objecte i competència

A qui es controla és, òbviament al/la beneficiari/ària. A "grosso modo" un dels principals objectius del control consisteix en verificar l'obtenció correcta de la subvenció, el compliment de les obligacions i dels objectius, l'adequada i correcta justificació, la realitat i regularitat de les operacions finançades amb la subvenció, el finançament adequat i correcte de les activitats subvencionades, l'aplicació material dels recursos....

Qui controla és la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE)<sup>35</sup> però el Tribunal de Comptes té funcions complementàries a aquesta. El com es controla constitueix un mosaic de situacions empíriques, tant de l'atorgant com dels òrgans acabats d'esmentar.

---

<sup>32</sup> Tal i com va determinar el Tribunal Superior de Justícia de València en la seva sentència de 16 d'abril de 1999 "Pues bien de la documentación del expediente se desprende que la actora no justificó en la debida forma las cantidades objeto de la subvención, tal y como estaba obligada por el artículo 9 de la Convocatoria y se hacia constar en la resolución de 23/09/1996 como condición para la percepción de la subvención otorgada (...). Se incumple desde esta perspectiva la probanza que incumbía realizar a la parte recurrente frente a la presunción de legalidad de la actuación administrativa ( artículo 57.1 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre), siendo de aplicación plena la previsión contenida en el artículo 1.214 del Código Civil, ya que cada parte ha de probar el supuesto de hecho de la norma cuyas consecuencias jurídicas invoca a su favor".

<sup>33</sup> El mateix termini que la Llei General Tributària ( Llei 58/2003, de 17 desembre) estableix per dur a terme les actuacions del procediment d'inspecció ( article 150) . De fet, val a dir, que entre ambdós procediments hi ha forces similituds.

<sup>34</sup> El control financer de les subvencions només es regula en la Llei. No hi fa referència el Reglament. Del contingut dels articles que formen aquest títol és pot deduir la diferent naturalesa i abast que tenen les actuacions de comprovació de l'òrgan gestor de les que pot realitzar la IGAE. Les actuacions de l'òrgan concedent és ceneixen sobre l'obligació de justificació que incumbeix a tot beneficiari. És a dir que els òrgans gestors només poden requerir al beneficiari la documentació que estableixi la llei, el reglament i, en tot cas, les bases reguladores de la subvenció als efectes de justificar aquesta. Els òrgans gestor no tenen les facultats que l'article 46 atorga a la IGAE.

El més habitual és control econòmic i implica l'exàmen de registres comptables, comptes i estats financers, també és possible fer micro anàlisi en operacions individualitzades, bé per què hi ha indicis racionals d'incorrecció, bé per portar a terme una mena de cata o mostreig la qual s'atura en el cas que es superi. Òbviament les bases i la convocatòria poden regular modalitats de controls com a suplement de les aquí regulades.

És interessant que el subjecte passiu del control pot no consistir exclusivament en el beneficiari directe o titular de la subvenció. Així res no obstant per a que fossin entrevistats, per exemple, usuaris d'un servei d'acollida a l'immigrant, d'emprenedoria o un grup de comerciants per a conèixer si, en realitat, l'executor titular de la subvenció ha aplicat els recursos destinats a complir, respectivament, l'acollida, la inserció laboral o la dinamització del comerç.

Al fil de la qüestió del control de l'atorgant té sentit significar que aquest, normalment per manca de recursos, no sol fer control a priori, tret de l'adequació del pressupost al cost de mercat d'allò pressupostat, intermitjos o finals més enllà de la lectura de l'expedient i la justificació del beneficiari. En força casos el beneficiari desitjaria aquest control intermig, o assimilable, a l'execució en el sentit de donar solució a dubtes existents sobre la imputació i a poder demostrar a l'atorgant la consecució material dels objectius. No obstant a l'atorgant se li fa difícil, a voltes per manca d'estructura, donar compliment a aquesta aspiració. Únicament s'ha detectat en casos de programes directes entre Administració Local i Unió Europea el control presencial intermig, tant en la vessant econòmica, com de continguts. Aquest seria un aspecte rellevant de millora condicionat, però, per una major de dotació de recursos a l'estructura tècnica que fa el seguiment de l'execució del programa. Així, per exemple, la UAFSE – Unitat d'Administració del Fons Social Europeu - ha aconseguit algunes vegades portar a terme aquestes visites presencials, de gran valor per part de qui es troba executant la subvenció, però, per les fonts empíriques d'estudi emprades a la present recerca, es coneixen pocs casos assimilables.

#### **Article 45.** Control financer en fons comunitaris

En aquest article s'especifica que el Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrària - FEOGA - es regeix pel Reglament (CEE) nº 4045/1989 del Consell de les Comunitats Europees i que és aquest reglament el que estableix els controls que s'hauran de realitzar. Aquest mateix reglament, en el seu

---

<sup>35</sup> Article 141 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària: "Control de subvenciones y ayudas. 1. La Intervención General de la Administración del Estado ejercerá el control sobre entidades colaboradoras y beneficiarios de subvenciones y ayudas concedidas por los sujetos del sector público estatal y de las financiadas con cargo a fondos comunitarios de acuerdo a lo establecido en la Ley General de Subvenciones y en la normativa comunitaria".

I Article 143. "El control a que se refiere este título será ejercido sobre la totalidad de los órganos o entidades del sector público estatal por la Intervención General de la Administración del Estado, a través de sus servicios centrales o de sus Intervenciones Delegadas".

article 11<sup>36</sup> estableix que “en cada Estat membre (...) un servei específic estarà encarregat de vigilar l'aplicació del present Reglament i dur a terme els controls previstos en ell a través d'agents que depenguin directament d'aquest servei específic, o coordinar els controls efectuats per agents que depenguin d'altres serveis.

Els Estats membres podran així mateix establir que els controls a efectuar en aplicació del present Reglament es reparteixin entre el servei específic i altres serveis nacionals, sempre que aquell asseguri la coordinació”.

En aplicació d'aquest article 11 del Reglament CEE 4045/1989, el present article de la llei estableix que els controls previstos en el citat Reglament seran realitzats, d'acord amb les seves respectives competències, per :

- a. l'Agència Estatal de l'Administració Tributària ( AEAT ) i,
- b. Els òrgans de control intern de les Administracions de les Comunitats Autònomes, corresponent a la IGAE la competència per establir, d'acord amb el mateix article 11, la necessària coordinació de controls.

Així mateix, aquest article 45 li atribueix a la IGAE desenvolupar les funcions que el citat article 11 atribueix a aquest servei específic encarregat de l'aplicació del Reglament CEE 4045/1989 a cada Estat membre.

En virtut d'aquestes funcions la Intervenció General té l'obligació d'elaborar els plans anuals de control en coordinació amb els òrgans de control a nivell nacional i autonòmic; dur a terme, directament, els controls previstos en aquests plans quan raons d'ordre territorial o d'altre tipus ho aconsellin, i, en darrera instància, és la Intervenció General de l'Administració de l'Estat qui garanteix l'aplicació del susdit Reglament al conjunt de l'Estat, en tots els seus termes.

---

36 Article 11 del Reglament CEE 4045/1989. 1. En cada Estat membre, a més tardar l'1 de gener de 1991, un servei específic estarà encarregat de vigilar l'aplicació del present Reglament i

- Dur a terme els controls previstos en ell a través d'agents que depenguin directament d'aquest servei específic, o
- Coordinar els controls efectuats per agents que depenguin d'altres serveis.

Els Estats membres podran així mateix establir que els controls a efectuar en aplicació del present Reglament es reparteixin entre el servei específic i altres serveis nacionals, sempre que aquell asseguri la coordinació.

2. El servei o serveis encarregats de l'aplicació del present Reglament hauran de ser independents, en quan a la seva organització, dels serveis o departaments dels serveis encarregats dels pagaments i dels controls efectuats prèviament.

3. El servei específic contemplat en l'apartat 1 adoptarà totes les iniciatives i disposicions necessàries per garantir la correcta aplicació del present Reglament.

4. El servei específic vigilarà, a més:

- la formació dels agents nacionals encarregats dels controls previstos en el present Reglament amb la finalitat que adquireixin els coneixements suficients per al compliment de les seves funcions;
- la gestió dels informes de control i de tota la documentació relacionada amb els controls efectuats i previstos en aplicació del present Reglament;
- la redacció i la comunicació dels informes contemplats en l'apartat 1 de l'article 9, així com dels programes contemplats en l'article 10.

5. L'Estat membre en qüestió concedirà al servei específic el poder necessari per a la realització de les funcions contemplades en els apartats 3 i 4.

El servei estarà integrat per agents el número i formació dels quals seran els adequats per la realització d'aquestes funcions.

6. El present article no s'aplicarà quan el número mínim d'empreses a controlar en virtut de l'apartat 2 de l'article 2 sigui inferior a deu.

L'article finalitza destacant la responsabilitat de la Intervenció General de centralitzar la informació sobre el compliment i aplicació d'aquest Reglament davant la Unió Europea.

El mateix article determina que els òrgans de control de les administracions públiques, en aplicació de la normativa comunitària, podran dur a terme, al seu torn, controls i verificacions dels procediments de gestió dels diferents òrgans gestors que internen en la concessió i gestió i pagament de les ajudes cofinançades amb fons comunitaris per garantir la correcta gestió financera d'aquests. I les despeses en què incorrin aquests òrgans de control, degudament acreditades, podran ser objecte, al seu torn, de finançament amb càrrec a fons comunitaris.

#### **Article 46.** Obligació de col·laboració

Aquest article juga un rol de garantidor, en la praxis, de l'execució i la justificació de les subvencions en el sentit de facilitar la tasca de l'òrgan que fiscalitza i controla i, per aquest motiu, s'esgrimeixen com obligacions dels beneficiaris, les entitats col·laboradores i els tercers relacionats<sup>37</sup>, prestar col·laboració i facilitar tota la documentació que els sigui requerida i, en correlació a aquestes obligacions s'estableixen per als òrgans que tinguin atribuïdes les funcions de control financer les següents facultats: el lliure accés a la documentació objecte de comprovació, inclosos els programes i arxius informàtics; lliure accés als locals i demés establiments i llocs en que es desenvolupi l'activitat subvencionada – físicament parlant -; l'obtenció de còpies o la retenció de les factures, documents equivalents o substitutius o qualsevol altre document relatiu a les operacions en les que es dedueixin indicis de la incorrecta obtenció, gaudi o destí de la subvenció; i el lliure accés a informació dels comptes bancaris en les entitats financeres on es pugi haver efectuat el cobrament de les subvencions o amb càrrec a les quals es puguin haver efectuat les disposicions de fondos. La negativa al compliment d'aquesta obligació es considerarà resistència, excusa, obstrucció o negativa i pot ser causa de reintegrament de conformitat amb el que s'estableix a l'article 37, sens perjudici de les sancions que, en el seu cas, poguessin correspondre.

#### **Article 47.** Facultats del personal controlador.

Els funcionaris de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i els funcionaris dels òrgans que tinguin atribuïdes funcions de control financer d'acord amb la normativa comunitària tindran la consideració d'agents de l'autoritat.

Les autoritats, de qualsevol tipus, caps o directores de les oficines públiques, organismes autònoms i altres entitats de drets públic i aquells que, en general, exerceixin funcions públiques o desenvolupin el seu treball en aquestes entitats hauran de prestar la deguda col·laboració i recolzament als funcionaris encarregats de la realització del control financer de les subvencions<sup>38</sup>.

---

<sup>37</sup> Article 145.3 de la Llei 47/2003, "Toda persona natural o jurídica, pública o privada, estará obligada a proporcionar, previo requerimiento del órgano de control de la Intervención General de la Administración del Estado actuante, toda clase de datos, informes o antecedentes, deducidos directamente de sus relaciones económicas, profesionales o financieras con otras personas, con trascendencia para las actuaciones de control que desarrolle".

<sup>38</sup> Article 145.2 de la Llei 47/2003, "Las autoridades, cualquiera que sea su naturaleza, los jefes o directores de oficinas públicas, los de las entidades integrantes del sector público estatal y quienes en general, ejerzan funciones públicas o desarrollen su trabajo en dichas entidades deberán prestar a los funcionarios encargados del control el apoyo, concurso, auxilio y colaboración que les sean precisos, facilitando la documentación e información necesaria para dicho control".

Alhora s'estableix, també, la col·laboració dels jutjats i tribunals i l'assistència del Servei Jurídics de l'Estat.

#### **Article 48.** Deures del personal controlador

Bàsicament el de guardar la confidencialitat i el secret respecte dels assumptes que coneguin per raó del seu treball<sup>39</sup>.

Les dades, informes o antecedents obtingudes en l'exercici del control financer només podran utilitzar-se per a les finalitats assignades al mateix<sup>40</sup> – que no són altres que exigir el reintegrament en cas d'incorrecció en l'execució -, i, en el seu cas, per posar en coneixement dels òrgans competents els fet que puguin ser constitutius d'infracció administrativa, responsabilitat comptable o penal. En el cas que un "controlador" apreciï que els fets acreditats en l'expedient poden ser susceptibles de constituir una infracció administrativa o de responsabilitats comptables o penals, té l'obligació de comunicar-ho a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i és aquest òrgan que, davant l'acta del funcionari, remetrà tot l'actuat a l'òrgan competent per a l'inici dels procediments que resultin oportuns.

#### **Article 49.** Procediment de control financer

L'exercici del control financer, en el relatiu a subvencions, cal que s'adeqüi al pla anual d'auditories, i les seves modificacions, que aprovi l'IGAE, amb excepció de les comprovacions que sol·licitin altres Estats membres en aplicació de reglaments comunitaris sobre perceptors de fons comunitaris.

En la casuística concreta, abans d'iniciar-se l'auditoria, es notificarà a l'interessat la iniciació de les actuacions, en la qual s'indicarà la naturalesa i abast d'aquestes, la data prevista de personació de l'equip de control, la documentació que, en principi, cal posar a disposició d'aquest i els altres elements que es considerin necessaris.

Els/les beneficiaris/àries i, en el seu cas, entitats col·laboradores hauran d'ésser informats, a l'inici de les actuacions, dels seus drets i obligacions.

L'òrgan que audita posarà en coneixement del concedent la informació que aparegui en cas que el beneficiari incorri en causes de reintegrament, el qual haurà d'informar sobre les mesures que adopti, podent-se suspendre el procediment de control financer. Aquesta suspensió s'ha de comunicar al beneficiari o entitat col·laboradora i serà aixecada quan: s'acrediti que han estat adoptades, per l'òrgan concedent, les mesures que es considerin oportunes i les mateixes hagin estat comunicades a l'òrgan de control; hagin transcorregut tres mesos des de l'acord de suspensió i no s'hagués comunicat l'adopció d'aquestes mesures per part de l'òrgan gestor.

---

<sup>39</sup> Article 145.1 de la Llei 47/2003, "Deberes y facultades del personal controlador, deber de colaboración y asistencia jurídica. 1. Los funcionarios que desempeñan las funciones de control deberán guardar la confidencialidad y el secreto respecto de los asuntos que conozcan por razón de su trabajo".

<sup>40</sup> Article 145.1, segon paràgraf, de la Llei 47/2003, "Los datos, informes o antecedentes obtenidos en el desarrollo de sus funciones sólo podrán utilizarse para los fines del control y, en su caso, para la denuncia de hechos que puedan ser constitutivos de infracción administrativa, responsabilidad contable o de delito".



Per altra banda en el supòsit que l'òrgan que realitza el control trobés indicis de la incorrecta obtenció, destí o justificació de la subvenció rebuda, la IGAE podrà acordar l'adopció de les mesures cautelars que s'estimin precises per impedir la desaparició, destrucció o alteració de factures i altra documentació. Les mesures sempre hauran de ser proporcionades a la finalitat que es persegueix i, en cap cas podran ser tals que produeixin un perjudici de difícil o impossible reparació.

L' auditoria es tanca amb l'emissió dels informes corresponents on es recolliran els fets posats de manifest i les conclusions que se'n derivin.

Entre la incoació de l'auditoria i la finalització (incoació comptada d'ençà de la notificació ) no poden transcórrer més de 12 mesos, però és un termini ampliable si el contingut es especialment complexa (a discreció de l'òrgan que controla o fiscalitza) o bé si es descobreix que ha tingut lloc, per part del/de la beneficiari/ària o entitat col·laboradora, l'ocultació d'informació o documentació essencial per a un adequat desenvolupament del control. Per a aquest fi no computen, òbviament, les dilacions provades per part del beneficiari o entitat col·laboradora.

#### **Article 50.** Documentació de les actuacions de control financer

Les actuacions de control financer es documentaran en diligències i informes i ambdós tindran la consideració de documents públics i, per tant, faran prova dels fet que van motivar la seva formalització, excepte prova en contrari.

Els informes sempre seran notificats al beneficiari o entitat col·laboradora, i se'n remetrà, també, una còpia a l'òrgan gestor que va concedir la subvenció, senyalant, en el seu cas, la necessitat d'iniciar un expedient de reintegrament i sancionador.

#### **Article 51.** Efectes dels informes

L'informe de la unitat que audita és el fonament per a que el concedent iniciï – no més tard d'un mes - l'expedient de reintegrament. Un cop ho notifiqui al beneficiari, o entitat col·laboradora, aquest disposarà del termini de 15 dies per presentar al·legacions.

Aquesta incoació d'expedient de reintegrament per part del concedent és imprescindible que es comuniqui a la Unitat que ha auditat o, en el seu cas, que es comuniqui la discrepància amb la seva incoació, que haurà de ser motivada. En aquest darrer cas la IGAE podrà emetre informe d'actuació dirigit al titular del departament del qual depengui o al qual estigui adscrit l'òrgan concedent, al qual també se'n donarà trasllat. El titular del departament, rebut l'informe, manifestarà a la IGAE, en el termini de dos mesos la seva conformitat o disconformitat amb el contingut del mateix.

La conformitat amb l'informe d'actuació vincularà a l'òrgan gestor per la incoació de l'expedient de reintegrament. En cas de disconformitat, la IGAE podrà elevar, a través del Ministre d'Hisenda, el referit informe a consideració del Consell de Ministres, quan la disconformitat es refereixi a un import superior a 12 milions d'euros, i a la Comissió Delegada del Govern per Afers Econòmics, en la resta de casos, que desenvoluparan un rol de darrer decisor.

Iniciat l'expedient de reintegrament l'òrgan gestor té l'obligació de traslladar les alegacions presentades per l'interessat a la IGAE, juntament amb la seva posició, i la IGAE emetrà informe en el termini d'un mes. L'omissió d'aquest tràmit per part de l'òrgan gestor donarà lloc a l'anul·labilitat de la resolució que es dicti, la qual, no obstant, podrà ser convalidada mitjançant acord del Consell de Ministres, que serà també competent per la seva revisió d'ofici ( en la resta de supòsits en què una resolució pugui incórrer en defectes de nul·lilitat o anul·labilitat l'òrgan competent per a dur a terme aquesta revisió de d'ofici és el propi òrgan gestor de la subvenció, article 36.3).

En tot cas la resolució de reintegrar que emet el concedent no pot diferir ni separar-se de la causa o fonament esgrimit per la Intervenció General en l'informe citat al paràgraf anterior, havent doncs, com a obligació un principi de linealitat i congruència entre informe i resolució, i en cas de discrepància per part de l'òrgan gestor aquesta serà resoldrà de conformitat amb el procediment previst a la Llei General Pressupostària en matèria de despeses. La resolució del concedent, en conseqüència, s'ha de comunicar, també, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

## **TÍTOL IV. Infraccions i sancions administratives en subvencions**

### **CAPITOL I. DE LES INFRACCIONS**

#### **Article 52.** Concepte d'infracció

Seguint el concepte de comportament antijurídic, és infracció administrativa en matèria de subvencions qualsevol acció i ommissió que la llei tipifiqui com a tal, i seran sancionables, inclús a títol de simple negligència, aspecte que la llei s'encarrega de destacar en aquest article per a fomentar el zel i empeny de l'òrgan que executa la subvenció. Òbviament si l'acció o ommissió<sup>41</sup>, fos constitutiva de delictes penal<sup>42</sup>, serà suspesa la via administrativa fins que no estigui resolta la penal<sup>43</sup>.

---

<sup>41</sup> El Codi Penal de 1995, al igual que altres drets positius, no formula un concepte d'acció o ommissió, es limita a declarar quines accions i omissions constitueixen delictes i han deixat el tema de definir una i altra a la doctrina, i de teories certament n'hi ha hagut moltes i variades. Però el que sí es cert és que el primer element amb el qual es troba l'elaboració del concepte de delictes és el de l'acció o ommissió. D'això es dedueix que no poden constituir delictes el simple pensament o la mera resolució de delinquir que no hagi estat posada de manifest per fets externs, ni una mera disposició d'ànim. És de l'acció de qui es prediquen la resta d'elements, que no són més que característiques que s'afegeixen a aquesta. I és la realització de l'acció la dada inicial de la qual parteix el dret penal per intervenir. És a dir per al dret penal només importa la conducta externa, l'externa manifestació de la voluntat de l'home. Per tant, i en definitiva, l'acció en dret penal és una conducta humana voluntària, penalment rellevant, externa, final (dirigida a una finalitat, però a més causal (la causalitat és element de tota acció).

L'ommissió per contra consisteix en la no realització, per qui està en condicions de dur-la a terme, d'una determinada conducta que imposa l'ordenament. Els delictes de comissió per ommissió són causats, únicament, per aquells que tenen el deure d'actuar i, tot i així no ho fan. Per tant, i atenent a la naturalesa de la norma violada, mentre en la comissió s'infringeix una norma prohibitiva i en l'ommissió una norma preceptiva, en els delictes de comissió per ommissió s'infringeixen dos normes de naturalesa contrària, prohibitiva la una i preceptiva l'altre. Substancialment, no obstant, els delictes de comissió per ommissió es caracteritzen per l'incompliment per part del subjecte d'un deure d'actuar.

<sup>42</sup> Article 308 del Codi Penal, LO 10/1995, de 23 de novembre: "1. El que obtenga una subvención, desgravación o ayuda de las Administraciones públicas de más de 80.000 euros falseando las condiciones requeridas para su concesión u ocultando las que la hubiesen impedido, será castigado con la pena de prisión de uno a cuatro años y multa del tanto al séxtuplo de su importe. (segons redacció donada per la LO 15/2003, 25 de novembre). 2. Las mismas penas se impondrán al que, en el desarrollo de una actividad subvencionada con fondos de las Administraciones públicas cuyo importe supere los 80.000 euros, incumpla las condiciones establecidas alterando sustancialmente los fines para los que la subvención fue concedida. (segons redacció donada per la LO 15/2003, 25 de novembre). 3. Además de las penas señaladas, se impondrá al responsable la pérdida de la posibilidad de obtener subvenciones o ayudas públicas y del derecho a gozar de beneficios o incentivos fiscales o de la Seguridad Social durante un período de tres a seis años. 4. Quedará exento de responsabilidad penal, en relación con las subvenciones, desgravaciones o ayudas a que se refieren los apartados primero y segundo de este artículo, el que reintegre las cantidades recibidas, incrementadas en un interés anual equivalente al interés legal del

La pena imposada per l'autoritat judicial exclourà la imposició de sanció administrativa amb l'objectiu de no incriminar i castigar dues vegades per un mateix fet. Si, per contra, posant un exemple, la via penal no resolgués, l'administració recupera la facultat per a continuar donant curs a les sancions administratives. Cal afegir que la llei presenta una tipificació de sancions de signe obert i força interpretable.

Tal i com s'apreciarà més endavant la intenció del legislador, en aquest cas, obeeix probablement a intentar assolir l'objectiu de fiscalitzar de forma escrupulosa la incorrecció en la gestió i atorgament de subvencions atesa la importància econòmica que les mateixes desenvolupen. Potser que aquest fet porti uns espais d'inseguretat jurídica concepte que va relacionat, precisament, a la no existència d'un "numerus clausus" en el relatiu a la tipificació de sancions.

### **Article 53. Responsables**

Ho són evidentment els mateixos subjectes – físics o jurídics, que apareixen a l'article 11 -, no obstant, la llei, i en referència a aquest, posa l'accent en 4 tipologies de subjectes passius simplement perquè són els més recurrents: els beneficiaris de les subvencions, les entitats col·laboradores, els representats legals dels beneficiaris mancats de capacitat d'obrar i, finalment, un aspecte de gran importància és que també són responsables les persones i entitats vinculades amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació, obligades a prestar col·laboració i facilitar quanta documentació sigui requerida (podria ser des de l'entitat bancària que utilitza el beneficiari fins a un proveïdor del/de la beneficiari/ària).

**Article 54.** En aquest article la llei relaciona tres supòsits d'exempció de responsabilitat, és a dir que les accions o omissions tipificades en aquesta llei no donaran lloc a responsabilitat per infracció administrativa, i que són: Quan aquestes accions o omissions han estat executades per part de persones sense capacitat d'obrar (s'entén amb declaració judicial de la manca de capacitat d'obrar); quan concorri força major o quan derivin d'una decisió col·lectiva i la persona física de que es tracti hagi salvat el seu vot separant-se del vot majoritari o no hagi assistit a la reunió en que aquella es va prendre.

---

dinero aumentado en dos puntos porcentuales, desde el momento en que las percibió, antes de que se le haya notificado la iniciación de actuaciones de inspección o control en relación con dichas subvenciones, desgravaciones o ayudas o, en el caso de que tales actuaciones no se hubieran producido, antes de que el Ministerio Fiscal, el Abogado del Estado o el representante de la Administración autonómica o local de que se trate interponga querrela o denuncia contra aquél dirigida. La exención de responsabilidad penal contemplada en el párrafo anterior alcanzará igualmente a dicho sujeto por las posibles falsedades instrumentales que, exclusivamente en relación a la deuda objeto de regularización, el mismo pudiera haber cometido con carácter previo a la regularización de su situación".

Article 309 del Codi Penal: "El que obtenga indebidamente fondos de los presupuestos generales de la Comunidad Europea u otros administrados por ésta, en cuantía superior a 50.000 euros, falseando las condiciones requeridas para su concesión u ocultando las que la hubieran impedido, será castigado con la pena de prisión de uno a cuatro años y multa del tanto al séxtuplo de la citada cuantía".

<sup>43</sup> En la seva sentència del data 11 de desembre de 2002, la Sala Segona del Tribunal Suprem afirmava que "como se ha señalado por la doctrina, la subvención es uno de los instrumentos a través de los cuales el Estado lleva a cabo su intervención en la economía y en general en la vida social. Por ello, hoy día nadie discute que el derecho penal debe ser el instrumento reactivo para sancionar aquellas conductas que valiéndose de artificios o engaños defraudan a la hacienda pública o a la seguridad social, en las cantidades que el legislador ha estimado relevantes para imponer una sanción penal, dejando para la actividad sancionadora administrativa las defraudaciones que estén por debajo del límite marcado (...). La defraudación incide negativamente sobre el gasto público, lesionando gravemente el Estado Social y los intereses generales, constituyendo además una conducta antisocial que, por razones de política criminal, sólo merece una pena cuando la cantidad defraudada supera las barreras señaladas por el legislador".

El segon cas relatiu a la fora major es podria referir, per exemple a l'eventualitat d'una incidència de la justificació econòmica i de la pèrdua de les factures –per exemple- en l'execució d'un programa que finalitzà fa tres anys. En teoria és podrà recollir proveïdor per proveïdor, novament, les factures, però, si en manques alguna per dissolució d'una societat limitada o d'una societat anònima que era proveïdor, no seria responsabilitat de beneficiari, a priori, l'obtenció de la mateixa.

En el tercer cas és tracta, per exemple, d'un plenari anual de l'òrgan de direcció d'una fundació privada –el patronat- en el qual un dels seus membres, contemplat en els estatuts i amb dret a vot, votés contràriament a la presentació d'una sol·licitud en la qual la naturalesa del cofinançament no s'ajustés als requisits de la convocatòria. Es pot imaginar una situació en la qual passada ja l'execució, l'òrgan concedent revoqués per incompliment dels requisits de cofinançament (per exemple per haver imputat despeses de personal propi de la fundació quan la convocatòria ho exclouia explícitament). Aquest membre que ha votat negativament, restaria exempt de responsabilitat, sempre que l'acord constés en una acta de la reunió degudament subscripta per part de qui la signà –normalment el president de la fundació privada.

**L'article 55**, concurrència d'actuacions en l'àmbit penal, destaca, simplement, que si la conducta passa d'infracció a delictes, preval la jurisdicció penal fins que es dicti sentència ferma, tingui lloc el sobreseïment de les actuacions, l'arxiu d'aquestes o es produeixi la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal. Òbviament, i com s'ha comentat, la pena imposada per l'autoritat judicial exclou la imposició de sanció administrativa pel principi de “non bis in idem” (no sancionar pel mateix fet dues vegades). En el cas que no s'hagi estimat l'existència de delictes l'administració iniciarà o continuarà l'expedient sancionador amb base en els fets que els tribunals hagin declarat provats.

**Article 56**, infraccions lleus. La classificació no és tal, en primer lloc perquè la Llei faculta a les futures bases reguladores que també puguin tipificar infraccions lleus. No obstant la Llei cita que “en particular poden ser lleus les següents: 1. presentar fora de termini la justificació dels fons percebuts; presentat els comptes justificatius de forma inexacta o incompleta; incompliment d'obligacions formals assumides com a conseqüència de la concessió de la subvenció; incompliments d'obligacions de tipus registrals i comptables (ometre operacions de comptabilitat, incompliment de l'obligació de portar o conservar la comptabilitat, els registres legalment establerts, i els programes i arxius informàtics que els serveixin de suport; gestió d'una doble comptabilitat en relació a la mateixa activitat; incompliment de l'obligació de conservar justificants i altres documents, accions tendents a dificultar la comprovació, tal com resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de control financer i realitzar actuacions tendents a dilatar en el temps, entorpir o impedir les citades actuacions.

Dins del mateix article es concreta el concepte de resistència, obstrucció, excusa o negativa dient que aquest comportament del beneficiari es concreta en no aportar o no facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, justificants...etc; en no atendre algun requeriment; en no comparèixer en el lloc i temps assenyalat; en negar o impedir físicament l'entrada o l'estada en locals de negoci i demés establiments o llocs en que existeixin indicis provatoris quan s'esdevé l'auditoria i finalment les coaccions al personal controlador.

També es considera infracció lleu segons aquest article l'incompliment de l'obligació de col·laboració que tenen tant el beneficiari, com l'entitat col·laboradora com els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació segons l'article 46 de la Llei, i també, per últim, les altres conductes tipificades com a tal per la normativa de la Unió Europea en aquesta matèria. Cal recordar al fil de les infraccions lleus que es pot esdevenir, evidentment, un requeriment de reintegrament però que sense que això comporti, necessàriament, l'obertura d'un expedient sancionador, ni tant sols lleu. Aquest és un fet important perquè com s'exemplificava anteriorment es pot esdevenir una situació on l'atorgant sol·licita el reintegrament de salaris no executats entre la fi del contracte d'un lloc o plaça a una escola taller o pla d'ocupació i l'inici de l'ocupació del mateix lloc per part d'una altra persona.

Recordar, per altra banda, que si es dona el cas d'infracció, aleshores sí que es produeix l'obertura d'un expedient sancionador d'acord amb els articles 134 a 138 de la Llei 30/1992 i d'acord amb el Real Decret 1398/1993 de 4 d'agost pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora ( i en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat). A "*grosso modo*" es pot emprar un procediment abreujat –per a infraccions lleus- i un d'íntegre – que serà més dilatat en el temps i que preveu plec de càrrecs, alegacions, període de prova, proposta de resolució, tràmit d'audiència, elevació de la proposta de resolució i resolució. En ambdós casos, però, cal garantir el tràmit d'audiència a l'interessat i cal perquè el procediment administratiu és, bàsicament, de naturalesa inquisitiva i no contradictòria en el sentit que l'actuació administrativa està facultada amb la presumpció de validesa i l'executorietat, per aquest motiu s'imposen un reguitzell de garanties cap a l'interessat, i beneficiari, a fi de garantir el principi de defensa.

**Article 57.** Les infraccions greus consisteixen en: la no comunicació d'obtenció d'altres subvencions per la mateixa finalitat (14.1.d) d'aquesta mateixa llei); en alterar els fins per als quals fou concedida la subvenció; en la manca de justificació de l'ús donat als fons rebuts; en l'obtenció de la condició d'entitat col·laboradora falsejant els requisits requerits i, pel que fa a aquestes, en l'incompliment de l'obligació de verificar, en el seu cas, el compliment i efectivitat de les condicions o requisits per a l'atorgament de les subvencions quan, d'aquest fet, se'n derivi la obligació de reintegrament, i, finalment, i al igual que en les infraccions lleus, les conductes tipificades com infraccions greus per la normativa comunitària són també aplicables ja que la Llei les esmenta com un ítem més de la llista.

**Article 58.** Les infraccions molt greus són, bàsicament, obtenir una subvenció falsejant les condicions requerides o ocultant les que haguessin impedit la seva concessió; no aplicar, en tot o en part, l'import de la subvenció al fi que s'havia previst a la sol·licitud i pel qual havia estat concedida; la resistència, excusa, obstrucció o negativa a les actuacions de control, quan d'aquest fet se'n derivi la impossibilitat de verificar l'ús donat als fons percebuts o el compliment de la realitat i regularitat de les accions subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajudes, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat ( apuntar que una altra conseqüència d'aquesta actitud d'excusa, obstrucció o negativa a les actuacions de control financer és, segons l'apartat 3 de l'article 97 del

reglament la impossibilitat de presentar al·legacions o documents que acreditin la improcedència del procediment de reintegrament iniciat a resultes d'aquesta activitat de control financer de les subvencions); la manca de lliurament de fons als beneficiaris per part de les entitats col·laboradores i la resta de conductes tipificades com a molt greus a la normativa comunitària.

El /la lector/a és pot trobar casuística que, a priori, pot semblar concurrent entre greu i molt greu, per exemple la de no aplicació del fons a l'objectiu pel qual la subvenció havia estat atorgada. Els elements de dret penal, com poden ser el dolo<sup>44</sup>, la relació de causalitat<sup>45</sup>, la fi última de l'acció infractora, etc., són els que ajuden a discernir la frontera entre molt greu o greu. Per exemple un executor de subvencions pot canviar el fi i no comunicar-ho però que la subvenció sigui, efectivament destinada al compliment d'un projecte o activitat d'interès públic i socials (seria greu, no molt greu), o bé fer el mateix però amb la intenció prèvia de variar perquè ha falsejat l'objectiu de la subvenció quan la va sol·licitar.

## **CAPÍTOL II. DE LES SANCIONS**

### **Article 59. Classes de sancions**

En primer llocs s'explicita que poden ser pecuniàries o no pecuniàries, igualment les pecuniàries poden consistir en una multa fixa o proporcional (el criteri, en aquest cas, serà l'aplicació proporcional sobre la quantitat total o parcial falsejada o no justificada).

La multa fixa oscil·la entre 75 i 6 mil euros i la proporcional pot arribar fins al triple de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en els casos de les entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o no justificats. La multa pecuniària serà independent de l'obligació de reintegrament.

En matèria de sancions no dineràries, a Llei General de Subvencions aplica criteris semblants a la Llei de Contractes del Sector Públic. Així, en aquest tema, al igual que amb altres (criteris d'adjudicació inclosos), la Llei de Contractes del Sector Públic pot jugar un rol d'atorgament de cobertura a Llei General de Subvencions de forma subsidiària.

---

<sup>44</sup> El codi penal atribueix al dolo i la culpa la condició d'elements fonamentals del delictes. L'article 5 del Codi Penal determina que és impossible imposar pena si no hi intervén un d'aquests dos elements. Hi ha diverses concepcions del dolo, per a la concepció causalista el dolo és una forma de culpabilitat que comprèn, a més de la voluntat de produir un resultat (o d'admetre la seva eventual producció o tenir consciència de la gran probabilitat de que el resultat es produeixi), el coneixement dels elements objectius del tipus i el coneixement de la antijuridicitat. Per a la concepció finalista el dolo és l'element subjectiu del tipus dels delictes dolosos i comprèn la voluntat de produir el resultat o la voluntat de la seva eventual producció, o tenir consciència de la gran probabilitat de que el resultat es produeixi, però que no comprèn, a diferència de la teoria anterior, el coneixement de la antijuridicitat de la conducta. El primer dolo es denomina *dolo malus* i el segon dolo natural o dolo neutre.

Però el dolo, per al codi penal, és, simplement, la consciència o voluntat de la realització dels elements objectius del tipus i un element del tipus dels delictes en si mateix (un element subjectiu). El dolo consta de dos elements, un intel·lectual (que és el coneixement de les dades fàctiques essencials que caracteritzen la seva acció com una acció típica, dels elements objectius del tipus: subjecte, acció, resultat, relació causal, objecte material, etc.). Aquest coneixement és el que diferencia el dolo de l'error on aquest manca o està equivocat) i un de voluntat, de voler. Per actuar dolosament no n'hi ha prou amb el coneixement dels elements objectius del tipus, és necessari, a més, voler realitzar-los. És a dir el dolo no és només consciència sinó, també, voluntat. I amb aquest segon element el dolo es diferencia de la imprudència, la qual, segons la doctrina, es considera l'omissió del deure de cura que té el subjecte.

Vegeu la nota al peu de la Disposició Addicional primera.

<sup>45</sup> En el dret penal entre l'acció realitzada i el resultat típic sempre ha d'existir una relació de causalitat. La relació de causalitat significar que el resultat sigui imputable a la conducta.

Per altra banda la inhabilitació per a sol·licitar subvencions, s'estén a la Llei de Subvencions a la possibilitat de licitar o assolir l'execució de contractes, obres i subministraments amb l'administració, tema que representa un pas endavant en termes de coordinació intersectorial en l'àmbit administratiu quan de sancionar és tracta i que, probablement, contribueix a dissuadir a potencials infractors –sobretot aquells que, en l'àmbit que sigui, obtenen mercat de la contractació pública – (obres, serveis de neteja de menjadors escolars, provisió de enllumenat, mobiliari urbà, etc.).

Qui és sancionat amb una sanció no pecuniària, i en funció de la gravetat ( greus o molt greus), pot ser objecte de les següents sancions:

Pèrdua durant un termini de fins a 5 anys de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajudes públiques i avals; Pèrdua, durant el mateix termini, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades a la Llei; i amb la prohibició, per idèntic termini, per a de contractar amb l'administració pública.

**Article 60.** Graduació de les sancions. L'autoritat administrativa ponderarà la gravetat dels fets en base a la tipificació descrita, existint circumstàncies regulades en aquest article que agreugen o atenuen la sanció i que són:

1. la reiteració, la comissió repetida d'infraccions en matèria de subvencions, que fa augmentar el percentatge de sanció mínima entre 10 i 75 punts si el subjecte infractor ha estat sancionat per una infracció de la mateixa naturalesa, greu o molt greu, en virtut de resolució ferma en via administrativa dins dels 4 anys anteriors. Així un titular que havia estat objecte dos anys enrera d'una sanció de 1000 euros, amb la comissió repetida del mateix fet pot veure incrementada la multa en 1750 euros, dos anys després.

2. La resistència, negativa o obstrucció a les actuacions de control, també és un agreujant amb idèntic criteri de graduació que l'anterior, quan aquesta circumstància concorre en la comissió d'una infracció greu o molt greu.

3. La utilització de mitjans fraudulents en la comissió de les infraccions. Es consideraran mitjans fraudulents, segons la Llei, les anomalies substancials en la comptabilitat i registres, l'ús de factures, justificants o altres documents falsos o falsejats, i la utilització de persones o entitats interposades que dificultin la comprovació de la realitat de l'activitat subvencionada.

Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu el percentatge de sanció mínima es veu incrementat entre 20 i 100 punts.

4. Igualment, l'ocultació de les dades necessàries per la verificació de l'aplicació de la subvenció rebuda ( increment del percentatge de la sanció entre 10 i 50 punts i el fet té lloc en la comissió d'una infracció greu o molt greu).

5. I, finalment, el retard en el compliment de les obligacions formals, només aplicable per a la graduació de sancions per infraccions lleus.

Res obsta perquè aquests criteris siguin aplicats simultàniament i en conseqüència són de naturalesa acumulable. En tot cas, si es tracta d'infracció lleu el muntat econòmic de la sanció no pot superar el total de la subvenció, si es tracta de greus o molts greus aquest límit s'eleva fins al triple de l'import de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada, o, en el cas d'entitats col·laboradores dels fons indegudament aplicats o justificats.

Entre l'article **61** i l'article **63**, la llei de subvencions regula les sancions. Bàsicament són:

1. En infraccions lleus multes d'entre 75 i 6 mil euros.
2. Per a infraccions greus, multa pecuniària proporcional de fins al doble de la quantia indegudament percebuda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores dels fons indegudament aplicats o justificats.

No obstant si l'import del perjudici econòmic corresponent a la infracció representa més del 50% de la subvenció concedida, o de les quantitats rebudes per les entitats col·laboradores, i excedeix de 30 mil euros i, a més, concorren els agreujants de resistència, negativa o obstrucció a les actuacions de control i/o utilització de mitjans fraudulents en la comissió de la infracció, s'acumula a la sanció base la de pèrdua, durant un termini de fins a 3 anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajudes públiques o avals, de celebrar contractes amb l'administració pública o d'actuar com a entitat col·laboradora.

3. Les infraccions molt greus són sancionades amb multa proporcional del doble al triple de la quantitat indegudament percebuda, aplicada o no justificada, o, en el cas d'entitats col·laboradores dels fons indegudament aplicats o justificats. No obstant, quan les infraccions consisteixin en la no aplicació en tot o en part de les quantitats rebudes a la finalitat per a la qual fou concedida la subvenció o en la falta de lliurament dels fons rebuts, per part de les entitats col·laboradores, als beneficiaris de les subvencions, aquestes no seran sancionades si els infraccions reintegren les quantitats i els interessos de demora corresponents sense previ requeriment per part de l'administració.

A l'igual que en el supòsit anterior quan el perjudici econòmic corresponent a la infracció molt greu excedeixi de 30 mil euros i a més concorren els agreujants de resistència, negativa o obstrucció a les actuacions de control i/o utilització de mitjans fraudulents en la comissió de la infracció, els infractors podran ser sancionats, a més a més, amb la de pèrdua, durant un termini de fins a 5 anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajudes públiques o avals, de celebrar contractes amb l'administració pública o d'actuar com a entitat col·laboradora.

**Article 64.** Es deixa a l'empara del desenvolupament reglamentari la facultat d'introduir especificacions o graduacions, no ampliacions, al quadre d'infraccions o sancions establert per la llei. De facto – atès que la Llei General de Subvencions no empra un "*numerus clausus*" - està atorgant al reglament amplies facultats per a ampliar la tipificació de sancions –i també d'infracció– sempre que no s'alterin els límits i naturalesa de les infraccions reflectides a la Llei.



**Article 65.** Prescripció que, per a les infraccions, és de 4 anys a comptar des del dia en què es va cometre la infracció, i per a les sancions és, també de 4 anys, però a comptar des del dia següent a aquell en què hagi obtingut fermesa la resolució per la qual es va imposar. El termini de prescripció es pot interrompre de conformitat amb el que s'estableix a l'article 132 de la Llei 30/1992. La prescripció s'aplicarà d'ofici, sense perjudici que la seva declaració pugui ser sol·licitada per l'interessat.

**Article 66.** Competència per a la imposició de sancions. L'imposa el titular o persona física que resolgué l'atorgament (Ministres, Secretaris d'Estat, Consellers, Directors General, Alcaldes, Regidors, etc.). La regla general resta excepcions quan la sanció implica la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajudes públiques i avals d'Estat, la pèrdua de la possibilitat de celebrar contractes amb l'administració pública o la pèrdua de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en quin cas serà necessària resolució del Ministeri d'Hisenda.

**Article 67.** Procediment sancionador.

Tal i com ja hem esmentat anteriorment la imposició d'una sanció requereix la prèvia instrucció del corresponent procediment sancionador que serà tramitat de conformitat amb el que estableixen els articles 134 a 138 de la Llei 30/1992 ( Capítol II del seu Títol IX).

El procediment s'iniciarà d'ofici, a conseqüència de les actuacions de comprovació desenvolupades per l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, o de les actuacions de control financer. En la tramitació d'aquest procediment es donarà, en tot cas, audiència a l'interessat abans de dictar-se l'acord que correspongui i aquest posarà fi a la via administrativa.

**Article 68.** La responsabilitat derivada de les infraccions s'extingeix pel pagament o compliment de la sanció, per la prescripció o per la defunció del responsable.

**Article 69.** Responsabilitats

Solidàriament responen de la sanció pecuniària els membres, partíceps o cotitulars de les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, comunitats de bens i unitats econòmiques o de patrimoni separat, que tot i no disposar de personalitat jurídica puguin portar a terme activitat de foment (referits a l'article 11.3) en proporció a les seves respectives participacions, això implica que l'atorgant pot accionar, pel valor total de la sanció, contra els responsables de forma indistinta o que, en tot cas, tots, una part o un sol – no necessàriament el/la responsable material - poden haver de respondre per la totalitat de la sanció.

En canvi, subsidiàriament (quan s'ha demostrat que el responsable directe és insolvent o situacions anàlogues) en responen els/les administradors/es de les societats mercantils o aquells que ostentin la representació legal de persones jurídiques (un alcalde per exemple), quan no realitzin els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions infringides, adoptin acords que facin possibles els incompliments o consenteixin els d'aquells que depenguin d'ells.

En societats o entitats dissoltes o liquidades en les quals la Llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partíceps o cotitulars, les sancions pendents es transmetran a aquests que quedaran obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat o se'ls hagi d'adjudicar.

En el mateix supòsit, però en aquells casos en què la Llei no limita la responsabilitat patrimonial dels citats subjectes, les sancions pendents es transmetran a aquests que quedaran obligats solidàriament al seu compliment.

En general s'aprecia, en el règim disciplinari de les subvencions, que en la majoria de casos no hi sol concórrer infracció en la fase de sol·licitud i obtenció i sí, normalment, en la d'execució – lleus normalment - i en la de justificació – el moment en què, potencialment, més importància hi té el potencial d'actuació negligent, incorrecte, amb dol o sense.

### ***Disposicions addicionals.***

La Llei General de Subvencions és rica en quantitat en disposicions addicionals. Això, en rigor, no és una notícia particularment bona perquè en el “vox populi jurídic” sol ser cert que quantes més disposicions existeixen en una llei més temes són els que no s'han pogut regular a l'articulat (o bé que no es vol delegar, en el sentit operatiu i reglamentari, al reglament).

#### **Disposició addicional 1a.** Informació i coordinació amb el Tribunal de Comptes.

Bàsicament la necessitat que la Intervenció General de l'Administració de l'Estat remeti al Tribunal de Comptes un informe anual de seguiment dels expedients de reintegrament i sancionadors derivats de l'exercici del control financer, regulant-se el règim de responsabilitat comptable<sup>46</sup> en matèria de subvencions per la Llei Orgànica del Tribunal de Comptes, Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig, i la Llei de funcionament del Tribunal de Comptes, Llei 7/1988, de 5 d'abril.

---

<sup>46</sup> Determina el Tribunal suprem en la seva sentència de 21 de juliol de 2004 la absoluta compatibilitat entre el procediment administratiu de reintegrament i el procediment de responsabilitat comptable, “ Es, por tanto, perfectamente compatible la dualidad del procedimiento administrativo sancionador i del procedimiento de reintegro, del mismo modo que lo es la potestad disciplinaria i la jurisdicción contable o la actuación de la jurisdicción penal i la jurisdicción contable al ostentar categorías jurídicas distintas y bienes jurídicos protegidos de diferente naturaleza. Se contempla el mismo hecho desde diferentes perspectivas sin que por ello padezca el principio “no bis in idem” (...) Resumiendo a) el procedimiento de reintegro de subvenciones, cuya legalidad examina este orden jurisdiccional ( contencioso-administrativo) solo exige el cumplimiento por el beneficiario de la obligación de justificación del destino de la subvención. Por ello la resolución acordando la procedencia sobre la devolución de los fondos entregados se adopta por el órgano que concedió la subvención (...) con la expresión motivada de las causas objetivas que la originan. Estamos, pues, ante un puro acto administrativo cuya anulación, en su caso, incumbe exclusivamente a la jurisdicción contencioso-administrativa. Incumbirá al ente subvencionado probar el adecuado destino de los fondos recibidos mientras el ente subvencionador estará gravado con la carga de probar el incumplimiento de las obligaciones legalmente establecidas. b) mientras el proceso de responsabilidad contable tiene como requisito ineludible que el menoscabo de caudales se produzca por dolo, culpa o negligencia grave del sujeto o entidad receptora de la subvención. Por tanto la sentencia condenatoria respecto al alcance de fondos o, en su caso, otra resolución que suponga la terminación del proceso, como el auto de sobreseimiento, se dicta por el Tribunal de Cuentas como jurisdicción responsable del enjuiciamiento contable, con el razonamiento motivado acerca de la concurrencia de aquel dolo, culpa o negligencia grave. Es decir requiere la concurrencia de una causa absolutamente subjetiva, como es la realización de una conducta con conciencia y voluntad o una omisión grave. El fin último es la eliminación del perjuicio económico causado al otorgante de la subvención transfiriendo la responsabilidad al causante sin incidencia alguna sobre el acto administrativo del que pueda traer causa fiscalizable ante este orden jurisdiccional”.

**Disposició addicional 2a.** Col·laboració entre la Intervenció General de l'Administració de l'Estat amb altres Administracions Públiques, en les actuacions de control financer de subvencions.

Regula com Intervenció General de l'Administració de l'Estat en coordinació amb els òrgans de control d'àmbit nacional i autonòmic, elaborarà un pla anual de control del FEOGA. Recordem que aquest tema es tracta, també, a l'article 45 al tractar del control financer dels fons comunitaris al qual ens remetem.

Quan l'administració local actua com a atorgant, la corporació pot sol·licitar l'ajut i la col·laboració de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat als efectes de dur a terme els controls financers sobre els beneficiaris de les subvencions concedides per ells.

**Disposició addicional 3a.** Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social.

Es refereix, en particular, a les subvencions concedides per les entitats gestores i serveis comuns de la seguretat social, atribuint la facultat de control financer sobre aquestes subvencions a la Intervenció General de la pròpia Seguretat Social<sup>47</sup>, en el termes previstos en aquesta llei.

**Disposició addicional 4a.** Contractació de la col·laboració per a la realització de controls financers de subvencions amb auditors privats.

Estableix aquesta disposició que el control financer pot ser exercitat, a mode de col·laboració amb la IGAE i per decisió d'aquesta, per auditors privats, i òbviament externs, en els termes previstos en la Llei General Pressupostària, però sense delegar, en cap cas, la realització d'aquelles actuacions que suposin l'exercici de potestats administratives (resolutòria i en matèria sancionadora, en aquest cas). Aquesta possibilitat s'obre també a les corporacions locals, en els mateixos termes.

Fins aquí es pot afirmar, doncs, que la Llei dedica 4 disposicions addicionals al tema monogràfic del control, donant àmplies facultats a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i a l'establiment de formes específiques de control.

De tractar aquest tema, les disposicions addicionals passen a precisar el concepte de subvenció en relació a casuística concreta.

**Disposició addicional 5a.** Ajuts en espècie (article 3 del Reglament)

Les subvencions no dineràries, lliurament de béns i drets a títol gratuït, es regeixen, per regla general, per la legislació patrimonial, no per la Llei General de Subvencions. Es poden regir per la llei de subvencions – en pocs casos – quan l'ajuda consisteixi en el lliurament de béns, serveis o drets que hagin estat adquirits amb la finalitat exclusiva de ser lliurats a tercers (és el cas, per exemple, de l'Agència Catalana de Residus que cedeix camions de recollida selectiva a ajuntaments i que es pot guiar per la llei de subvencions perquè l'Agència Catalana de Residus ha rebut, prèviament, ajut en aquest concepte per part de l'Estat i la Unió Europea).

---

<sup>47</sup> Article 143, segon paràgraf de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària: "En el ámbito del Ministerio de Defensa y de la Seguridad Social, el control se ejercerá, respectivamente a través de la Intervención General de la Defensa, y de la Intervención General de la Seguridad Social, dependientes funcionalmente, a estos efectos, de la Intervención General de la Administración del Estado"

**Disposició addicional 6a.** Crèdits concedits per l'Administració a particulars sense interès o amb un interès inferior al de mercat ( lletra h) de l'apartat 4 de l'article 2 de la llei).

La concessió d'aquest tipus de crèdits només es regeix, per les prescripcions d'aquesta llei que hi siguin aplicables en atenció a la naturalesa d'aquestes operacions ( en particular principis generals, requisits i obligacions dels beneficiaris i entitats col·laboradores i procediment de concessió), de forma subsidiària, és a dir en supòsits de buit legal, a la seva legislació particular –seria el cas dels ajuts del FOMIT per obra pública en municipis que poden acreditar que són destinació turística madura o emergent –com pot haver estat el cas del litoral gironí amb les tempestes aconegudes durant l'any 2009 que destrossaren multitud de paisatges marítims.

Els ajuts a l'emprenedoria, per exemple, conviuen, en quant a referències legals, a mig camí entre la Llei de subvencions i la normativa específica d'interès de crèdits oficials.

**Disposició addicional 7a.** Entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat social.

A aquestes entitats gestores i serveis comuns els serà d'aplicació la llei de subvencions en els mateixos termes que resulta d'aplicació als organismes autònoms.

**Disposició addicional 8a.** Subvencions que integren el programa de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals. Es regiran, també, per la seva normativa específica, essent aquesta llei d'aplicació únicament subsidiària.

**Disposició addicional 9a.** Incentius regionals, ajudes a la mineria i ajudes del Plan PIME. Es compta amb una llei pròpia que és la llei 50/1985, de 27 de desembre, per als incentius regionals, excepte en els temes del règim del control financer i de les infraccions i sancions als quals és d'aplicació la llei de subvencions. No obstant això, els òrgans competents en matèria d'incentius regionals, una vegada emès l'informe de control financer per part de l'IGAE podran exercir, en tot cas, les competències que els atorga el Reglament de la citada llei 50/85, aprovat pel Real Decret 1535/1987, d'11 de desembre, per acordar d'ofici la concessió de pròrrogues per la completa execució del projecte o per incoar un procediment de modificació del projecte inicial.

Es comenta al final d'aquesta disposició addicional, amb caràcter general, que la llei de subvencions és supletòria en mineria i ajuts a PIMES.

**Disposició addicional 10a.** Premis educatius, culturals, científics o de qualsevol altra naturalesa. La llei de subvencions no conceptua els premis que s'atorguin sense la prèvia sol·licitud del beneficiari com a subvenció (en regulació administrativa, però, els premis, distincions honorífiques i subvencions, són els tres pilars de l'activitat de foment). Fa, però, un exercici més curiós la llei General de subvencions que no és altre que emplaçar els premis a la regulació del reglament de la llei.

A partir d'aquí la llei passa a particularitzar situacions més aïllades.

**Disposició addicional 11a.** Procediment de reintegrament de subvencions concedides per INEM. Esmenta que malgrat que en l'article 42.5 de la Llei s'estableix que les resolucions del procediment de reintegrament posen fi a la via administrativa, les resolucions dictades per INEM en aquest tipus de procediment no posen fi a aquesta via i que, per tant, és pot interposar contra les mateixes recors d'alçada en els termes establerts pels articles 114 i 115 de la Llei 30/1992.

**Disposició addicional 12a.** Plans d'aïllament acústic (en compliment de la normativa europea i per això es destaca en una disposició addicional específica). Es comenta que es remeten sempre a la seva normativa específica – la qual sol ser comunitària.

**Disposició addicional 13a.** Plans i programes sectorials. Aquesta disposició determina que els plans i programes relatius a polítiques públiques sectorials que estiguin prevists en normes legals o reglamentàries tindran la consideració de plans estratègics de subvencions, sempre que recullin el contingut previst a l'article 8 de la Llei (principis de gestió de les subvencions).

**Disposició addicional 14a.** Àmbit local. Aquesta disposició estableix que els procediments regulats en aquesta llei s'adaptaran reglamentàriament a les condicions d'organització i funcionament de les corporacions locals. Que la competència per exercir el control financer de les subvencions concedides per les corporacions locals correspondrà als òrgans o funcionaris que en elles tinguin atribuït el control financer de la gestió econòmica de conformitat amb els articles 194 i següents de la Llei d'Hisendes locals. No obstant això la part del títol III de la Llei dedicat a l'objecte del control financer, l'obligació de col·laboració dels beneficiaris, entitats col·laboradores i tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció, així com les facultats i deures del personal controlador, serà d'aplicació al control financer de les subvencions de les administracions locals.

Abandonant la regulació particularitzada per beneficiaris/àries o sectors d'activitat, la Llei de subvencions s'endinsa en un **quart bloc** de disposicions addicionals que és el de *LA RELACIÓ INTERADMINISTRATIVA*.

**Disposició addicional 15a.** Justificació de subvencions per entitats públiques estatals. La Llei es remet al desenvolupament reglamentari, establint d'una banda que el règim de justificació serà simplificat i, per l'altra, que l'únic control financer que es podrà establir serà el de l'IGAE, sense que es puguin exigir altres auditories o controls addicionals.

**Disposició addicional 16a** (En relació amb l'article 2.2, apartat segon de la Llei i l'article 5 del Reglament). Fundacions del sector públic. La Llei de subvencions les conceptua dient que són aquelles majorment participades, de forma directa o indirecta, per les administracions públiques, els seus organismes públics o demés entitats del sector públic, o bé quan el seu patrimoni fundacional, amb un caràcter de permanència, estigui format, en més d'un 50% per béns o drets aportats o cedits per les referides entitats.

La llei determina que els lliuraments dineraris sense contraprestació que realitzin les fundacions del sector públic es regiran pel dret privat, si bé els seran d'aplicació els principis de gestió continguts en aquesta llei i els d'informació recollits a l'article 20. En tot cas les aportacions gratuïtes que es realitzin hauran de tenir relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut a la norma de creació en els seus estatuts.

El **cinquè bloc** temàtic de les disposicions addicionals el constitueix el tema d'avaluació per resultats.

**Disposició addicional 17a.** Control i avaluació d'objectius. El control i l'avaluació de resultats derivats de l'aplicació dels plans estratègics contemplats a l'article 8 de la llei serà competència de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sens perjudici de les competències que la LOFAGE, Llei 6/1997, de 14 d'abril, atribueix als departaments ministerials, organismes i demés ens públics.

**Disposició addicional 18a.** Subvencions de cooperació internacional. La disposició addicional 18a emplaça a una futura regulació del govern central.

**Disposició addicional 19a.** Règim aplicable al Banc d'Espanya. Segons aquesta disposició el Banc d'Espanya es regirà en la matèria objecte de regulació d'aquesta llei per la normativa vigent amb anterioritat a la seva entrada en vigor.

**Disposició addicional 20a.** Actualització de les quanties previstes a la llei. Prèvia audiència a les Comunitats Autònomes, quan l'actualització afecti a un precepte de caràcter bàsic, el Consell de Ministres podrà actualitzar, mitjançant Reial Decret, les quanties que s'indiquen en aquesta llei (es refereix, per exemple, a les multes fixes pecuniàries de l'apartat de les infraccions).

**Disposició addicional 21a.** Règim foral de Navarra. Conciliació de la "Llei Orgànica de Reintegración y Amejoramiento del Régimen Foral de Navarra" amb la llei. El mateix es fa amb el règim foral basc a la disposició addicional 22a (cupos i xecs com a sistema de finançament autonòmic, respectivament).

### ***Disposicions transitòries.***

Orientades, principalment, a preveure el règim d'adaptació entre la normativa anterior i la present llei en termes força funcionals, simplement es preveuen dues disposicions transitòries.

**Disposició transitòria 1a.** Adaptació de la normativa reguladora. La llei de subvencions atorga 1 any, després de l'entrada en vigor de la mateixa, per procedir a l'adequació de la normativa reguladora de les subvencions al règim jurídic establert en la mateixa. Si aquesta adequació no s'hagués dut a terme, exhaurit el termini indicat, la llei de subvencions serà d'aplicació directa.

### **Disposició transitòria 2a.** Règim transitori en matèria de procediments

Als procediments de concessió ja iniciats en la data d'entrada en vigor de la llei els serà d'aplicació la normativa vigent en el moment del seu inici.

Als procediments iniciats durant el termini concedit per a l'adequació de normatives es regiran per la normativa anterior que els sigui d'aplicació, excepte que hagi entrat en vigor la normativa d'adequació corresponent. Sense perjudici del que s'ha establert als dos paràgrafs anteriors, als procediments de control financer, reintegrament i revisió d'actes els serà d'aplicació aquesta llei des del moment de la seva entrada en vigor.

El règim sancionador previst en aquesta llei serà d'aplicació als beneficiaris i entitats col·laboradores en els supòsits previstos en aquesta disposició, sempre que el règim jurídic sigui més favorable al previst en la legislació anterior.

### ***Disposicions derogatòries.***

Una única disposició derogatòria. En general tota la normativa, d'igual o inferior rang, que entri en contradicció amb la llei de subvencions i en particular:

- a) Del Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei General Pressupostària, els articles 81 i 82.
- b) El Decret 2784/1964, de 27 de juliol, sobre justificació de les subvencions concedides amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat i de les entitats estatals autònomes, en quan s'oposin al que estableix aquesta llei.
- c) El Reial Decret 2225/1993, de 17 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de procediment per a la concessió de subvencions públiques, en quan s'oposi a l'establert en aquesta llei.
- d) Del Reial Decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desenvolupa el règim de control intern exercit per la IGAE, el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 37, l'apartat 3 de l'article 38 bis i els articles 43, 44 i 45.

### ***Disposicions finals.***

**Disposició final primera.** Habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica. Es cita la competència estatal, per al dictat de la llei, de l'article 149.1.13a, 14a i 18a de la Constitució i s'estableix que constitueixen legislació bàsica de l'Estat els preceptes següents:

En el títol preliminar, el capítol I ( de l'àmbit d'aplicació de la llei ) i el capítol II ( Disposicions comuns a les subvencions públiques), excepte el paràgraf d) de l'apartat 4 de l'article 9 (Requisits per al atorgament de les subvencions. 4. Addicionalment, l'atorgament d'una subvenció haurà de complir els següents requisits: d. La fiscalització prèvia dels actes administratius de contingut econòmic, en els termes previstos en les lleis), l'article 10 ( Òrgans competents per a la concessió de subvencions), l'apartat 2 ( durada del conveni establert entre l'òrgan concedent i l'entitat

col·laboradora ) i els paràgrafs d) Mesures de garantia que sigui precís constituir a favor de l'òrgan administratiu concedent, mitjans de constitució i procediment de cancel·lació, e) Requisits que ha de complir i fer complir l'entitat col·laboradora en les diferents fases del procediment de gestió de les subvencions, f) En cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, determinació del període de lliurament dels fons a l'entitat col·laboradora i de les condicions de dipòsit dels fons rebuts fins al seu lliurament posterior als beneficiaris, g) En caso de col·laboració en la distribució dels fons públics, condicions de lliurament als beneficiaris de les subvencions concedides por l'òrgan administratiu concedent, h) Forma de justificació per part dels beneficiaris del compliment de les condicions per a l'atorgament de les subvencions i requisits per a la verificació de la mateixa, i) termini i forma de la presentació de la justificació de les subvencions aportada pels beneficiaris i, en cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, d'acreditació per part de l'entitat col·laboradora del lliurament dels fons als beneficiaris, j) Determinació dels llibres i registres comptables específics que ha de dur l'entitat col·laboradora per facilitar l'adequada justificació de la subvenció i la comprovació del compliment de les condicions establertes, k) Obligació de reintegrament dels fons en el supòsit d'incompliment dels requisits i obligacions establertes per a la concessió de la subvenció i, en tot cas, en els supòsits regulats en l'article 37 d'aquesta llei, i l) Obligació de l'entitat col·laboradora de sotmetre's a les actuacions de comprovació i control previstes en el paràgraf d de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta llei, de l'apartat 3 ( contingut del conveni de col·laboració ), de l'article 16 (Convenis i contractes amb Entitats Col·laboradores), els apartats 1 ( aprovació de les bases reguladores a l'àmbit de l'Administració General de l'Estat) i 2 (forma d'aprovar les bases reguladores a l'àmbit de les entitats locals) i els paràgrafs c) Condicions de solvència i eficàcia que han de reunir les persones jurídiques a les que es refereix l' apartat 2 de l'article 12 d'aquesta llei, f) Quantia individualitzada de la subvenció o criteris per a la seva determinació, h) Determinació, en el seu cas, dels llibres i registres comptables específics per a garantir l'adequada justificació de la subvenció, i) termini i forma de justificació per part del beneficiari o de l'entitat col·laboradora, en el seu cas, del compliment de la finalitat per a la que es va concedir la subvenció i de l'aplicació dels fons percebuts, j) Mesures de garantia que, en el seu cas, es consideri precís constituir a favor de l'òrgan concedent, mitjans de constitució i procediment de cancel·lació, k) Possibilitat d'efectuar pagaments anticipats i abonaments a compte, així com el règim de garanties que, en el seu cas, hauran d'aportar els beneficiaris, l) circumstàncies que, com a conseqüència de l'alteració de les condicions tingudes en compte per a la concessió de la subvenció, podran donar lloc a la modificació de la resolució, m) Compatibilitat o incompatibilitat amb altres subvencions, ajudes, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualsevol Administració o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals, i n) Criteris de graduació dels possibles incompliments de condicions imposades amb motiu de la concessió de les subvencions.

Aquests criteris resultaran d'aplicació per a determinar la quantitat que finalment hagi de percebre el beneficiari o, en el seu cas, l' import a reintegrar, i hauran de respondre al principi de proporcionalitat, de l'apartat 3 (La norma reguladora de les bases de concessió de les subvencions concretarà, com a mínim, els següents extrems:) de l'article 17 (Bases reguladores de la concessió de les subvencions) i l'article 21 (Règim de garanties).



En el títol I ( procediments de concessió i gestió de les subvencions), el capítol I ( del procediment de concessió) i el capítol IV ( del procediment de gestió i justificació de la subvenció pública), excepte els articles 32 (Comprovació de subvencions) i 33 (Comprovació de valors).

En el títol II (del reintegrament de subvencions), els articles 36 (Invalidesa de la resolució de concessió), 37 (Causes de reintegrament) i l'apartat 1 de l'article 40, Obligats al reintegrament, (estableix l'obligació dels beneficiaris i entitats col·laboradores de reintegrar la totalitat o part de las quantitats rebudes més els corresponents interessos de demora. Aquesta obligació serà independent de les sancions que, en el seu cas, resultin exigibles).

En el títol III, del control financer de subvencions, els articles 45, Control financer d'ajudes i subvencions finançades total o parcialment amb càrrec a fons comunitaris, i 46, Obligació de col·laboració.

En el títol IV, Infraccions i sancions administratives en matèria de subvencions, el capítol I, de les infraccions administratives, i els articles 59, Classes de sancions, 65, Prescripció de infraccions i sancions, 67, Procediment sancionador, 68, Extinció de la responsabilitat derivada de la comissió d'infraccions i 69, Responsabilitats, del capítol II, de les sancions.

L'apartat 1 de la disposició addicional segona, Col·laboració de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat amb altres Administracions públiques, en les actuacions de control financer de subvencions, i la disposició addicional 16a, Fundacions del sector públic.

**Disposició final segona.** Caràcter bàsic de les normes de desenvolupament.

Aquesta disposició estableix que les normes que es dictin en desenvolupament d'aquesta llei tindran caràcter bàsic quan constitueixin el complement necessari respecte de les normes que tenen atribuïda tal naturalesa de conformitat amb l'anterior disposició.

**Disposició final tercera.** Desenvolupament i entrada en vigor de la llei.

La llei estableix que el reglament per a la seva aplicació s'ha d'aprovar en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la llei. Recordem que aquest reglament es va aprovar pel Real Decret 887/2006, de 21 de juliol.

I que l'entrada en vigor de la llei tindrà lloc als tres mesos de la seva publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat. Aquesta publicació va tenir lloc el dia 18 de novembre de 2003, per tant la mateixa va entrar en vigor el 18 de febrer de 2004.

## **NORMATIVA AUTONÒMICA EN MATÈRIA DE SUBVENCIONS.**

En relació a l'actual legislació autonòmica en matèria de subvencions podem enumerar com a Comunitats Autònomes que arrel de la Llei General de Subvencions han promulgat o modificat la seva pròpia normativa les següents:

- GALICIA: Llei 9/2007, de 13 de juny, de subvencions i Decret 11/2009 de 8 de gener pel qual s'aprova el Reglament d'aquesta llei. És a dir la Comunitat Autònoma de Galícia, no només compta amb una llei de subvencions pròpia sinó que ha promulgat, a més a més, el reglament que desenvolupa aquesta llei. Ambdues disposicions suposen la derogació total del Decret 287/2000, de 21 de novembre pel qual es desenvolupava el règim d'ajuts i subvencions públiques de la Comunitat Autònoma de Galícia.

Tal i com s'exposa en a l'inici del Reglament, tant aquest com la pròpia llei són conseqüència de l'aprovació de la Llei General de Subvencions i del seu Reglament:

*"El 21 de julio de 2006 el Consejo de Ministros aprobó el Real decreto 887/2006, por lo que se aprueba el Reglamento de la Ley 38/2003, general de subvenciones. Con la aprobación de ambas normas se configura el marco al que, en virtud del carácter básico de muchos de sus preceptos, debe adaptarse la gestión de las subvenciones concedidas en nuestro país.*

*Tras la aprobación del reglamento, comenzó la tramitación que llevó a la aprobación por el Parlamento de Galicia de la Ley 9/2007, de 13 de junio, de subvenciones de Galicia con la que se realiza una adaptación a las peculiaridades propias de la gestión de las subvenciones en nuestra comunidad.*

*La Ley 9/2007, publicada en el Diario Oficial de Galicia el 25 de junio de 2007, entró en vigor tras una vacatio legis de tres meses. En su disposición final recoge el mandato al ejecutivo para la elaboración y aprobación de un reglamento que la desarrolle para su aplicación. En cumplimiento de dicho mandato, se aprueba este reglamento".*

- MÚRCIA: Llei 7/2005, de 18 de novembre, de Subvencions de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia. Segons s'indica al preàmbul d'aquesta llei:

*"La publicación de la Ley 38/2003, de 17 de noviembre. General de Subvenciones (BOE de 18 de noviembre), obliga a las Comunidades Autónomas a adaptar su regulación a los preceptos que, con carácter de básicos, en la misma se incluyen.*

*La Comunidad Autónoma de la Región de Murcia tiene regulada la materia en unos pocos artículos del actual Texto Refundido de la Ley de Hacienda, aprobado por Decreto legislativo 1/1999, de 2 de diciembre. Dicha regulación, que hasta ahora se ha demostrado escasa, pero suficiente, para cubrir las necesidades de disciplina de su actividad subvencional, deviene con la nueva ley en totalmente insuficiente y necesitada de adaptación.*

*La referida adaptación puede conseguirse mediante la modificación del texto vigente, manteniéndolo como parte integrante de la norma general de la Comunidad en materia de hacienda pública, o bien, mediante la elaboración de un texto independiente, que dé cumplida satisfacción a las nuevas demandas creadas. Entre esas dos opciones, la más adecuada es la segunda, si se tiene en cuenta que el propósito ha de llevar a la confección de un texto que no tenga el carácter «minimalista» del que gozaba el hasta ahora vigente, sino que, asumida la tarea, resulta conveniente dotar a la Comunidad de una norma con rango suficiente que dé cumplida respuesta a todos y cada uno de los aspectos que se consideran fundamentales en la regulación de esta parcela de su actividad económico financiera".*

- CASTELLA – LA MANXA: Llei 9/2006, de 21 de desembre, de modificació del text refós de la Llei d'Hisenda de Castella-La Manxa en matèria de subvencions. Tal i com molt bé es diu en l'extracte de la llei que literalment s'inclou tot seguit la Comunitat Autònoma de Castella-La Manxa al adaptar la normativa pròpia en matèria de subvencions ha optat per mantenir la regulació d'aquesta matèria dins de la Regulació de la Hisenda Autònoma en lloc de crear una llei expressa en matèria de subvencions fent remissió, en tot allò que no es regula en la normativa autonòmica a la Llei de Subvencions.

*“Con la entrada en vigor de la Ley estatal 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones, se han regulado con carácter general los elementos del régimen jurídico de las subvenciones, constituyendo legislación básica, entre otros aspectos, los elementos subjetivos y objetivos de la relación jurídica subvencional, el régimen de coordinación de la actuación de las diferentes administraciones públicas, determinadas normas de gestión y justificación de las subvenciones, el régimen material de las infracciones y las reglas básicas reguladoras de las sanciones administrativas en el orden subvencional.*

*Como consecuencia de ello es preciso modificar nuestra normativa reguladora de las subvenciones, en cuanto incide en las mencionadas regulaciones, para adecuarla a la normativa básica del Estado.*

*En general, la técnica seguida en esta reforma ha sido, por un lado, la de remisión, en los contenidos de esta materia que constituyen legislación básica estatal y, por otro lado, la regulación que se ha juzgado conveniente de aquellos aspectos en los que existe un ámbito competencial propio de la Comunidad Autónoma, particularmente en el caso de las cuestiones organizativas.*

*Tanto por la importancia cuantitativa como cualitativa de las subvenciones como técnica de fomento de determinados comportamientos o actividades consideradas de interés general o como procedimiento de colaboración de la administración pública con particulares para la gestión de actividades de interés general, como por una cuestión de técnica normativa se ha abordado la regulación de la materia con especificidad propia, en un título aparte dentro del Texto Refundido de la Ley de Hacienda de Castilla-La Mancha.*

*Por otra parte se ha optado por mantener la regulación de la materia en la normativa general reguladora de la Hacienda Regional en lugar de elaborar una ley específica de subvenciones debido a que la Ley 38/2003 citada contiene el régimen jurídico general de las subvenciones otorgadas por las administraciones públicas, con naturaleza básica en una parte muy importante y extensa de su articulado, lo que llevaría a que la tramitación de una ley específica de subvenciones, si pretendiera realizar una regulación completa de la materia en cuanto requiera rango legal, necesariamente incurriría en duplicidad o reproducción literal del articulado de carácter básico dictado por el Estado”.*

- LA RIOJA: Decret 14/2006, de 16 de febrer, regulador del règim jurídic de les subvencions en el Sector Públic de la Comunitat Autònoma de La Rioja.

*“El Decreto 12/1992, de 2 de abril, de normas reguladoras del procedimiento de concesión y gestión de subvenciones y ayudas de la Comunidad Autónoma de La Rioja, ha tenido una vigencia superior a los doce años, y ha sido una norma jurídica muy importante en la Administración de la Comunidad Autónoma de La Rioja, al regular una parcela tan relevante como lo es el gasto subvencional.*

*Ello no obstante, la necesidad de adaptar la normativa autonómica a la nueva Ley General de Subvenciones, justifica la aprobación del presente Decreto, y la consiguiente derogación de su antecesor, el mencionado Decreto 12/1992, al ser necesario introducir considerables modificaciones derivadas de la Ley del Estado.*

*Existe un común denominador normativo, a partir del cual, cada Comunidad Autónoma puede desarrollar sus propias competencias, como se reconoce en la Sentencia del Tribunal Constitucional número 32/1983, de 28 de abril.*

*La Comunidad Autónoma de La Rioja dispone de competencia exclusiva para regular el procedimiento administrativo derivado de la especialidades de su organización propia, tal y como establece el artículo 8.uno.2 del Estatuto de Autonomía, aprobado mediante Ley Orgánica 3/1982, de 9 de junio. Y el común denominador normativo al que ha de ajustarse el ejercicio de dicha competencia ha sido delimitado por el Estado en la Ley General de Subvenciones.*

*Le corresponde ahora a esta Comunidad Autónoma pronunciarse sobre el ejercicio de las competencias que le pertenecen, desarrollando a tal efecto aquellos preceptos que considere necesarios y adaptando aquellos otros que sean precisos para lograr un adecuado funcionamiento de la Administración autonómica en esta materia, dando así cumplimiento al apartado dos, del artículo 8 del Estatuto de Autonomía de La Rioja, aprobado por Ley Orgánica 3/1982, de 9 de junio, que atribuye a la Comunidad Autónoma de La Rioja la potestad reglamentaria en el ejercicio de las competencias que se relacionan en el apartado uno de este artículo.*

*La Ley General de Subvenciones pretende satisfacer esa necesidad de homogeneización, estableciendo un núcleo normativo que garantice un régimen jurídico común, cualquiera que sea la Administración actuante. Respetando ese núcleo normativo básico como garante de un régimen jurídico común, en este Decreto se regulan adicionalmente aquellos aspectos que siendo complementarios, resultan necesarios para el funcionamiento adecuado de los procedimientos y actuaciones aplicables al gasto subvencional. A la vez, esta regulación propia permite introducir una racionalización de los procedimientos que facilite la relación de los ciudadanos con la Administración en un ámbito tan sensible, sin que por ello se renuncie al adecuado control de los fondos públicos”.*

- CANTÀBRIA: Llei 10/2006, de 17 de juliol, de Subvencions de Cantàbria.

*“La Ley 38/2003, de 17 de noviembre. General de Subvenciones, ha regulado por primera vez de forma sistemática y completa la potestad subvencional de la Administración Pública, con la finalidad de dotar a este importante sector de la actividad administrativa de un régimen jurídico propio que permitiera superar las carencias e insuficiencias detectadas hasta el momento de su aprobación. La Ley aborda con carácter general los elementos del régimen jurídico de las subvenciones, dotando a gran parte de sus preceptos de un carácter básico justificado en la necesidad de otorgar un tratamiento homogéneo a la relación jurídica subvencional en las diferentes Administraciones Públicas.*

*La ordenación de un régimen jurídico común que garantice un tratamiento uniforme a los solicitantes de subvenciones públicas, beneficiarios o entidades colaboradoras, cualquiera que sea la Administración subvencionante, no impide que las Comunidades Autónomas, en uso de su potestad de autoorganización y respetando la regulación básica de la figura subvencional, desarrollen el régimen jurídico de las subvenciones por ellas convocadas, adaptándolo a su propio ámbito. Ese es el objeto de la presente Ley, que persigue, respetando las directrices y criterios establecidos por la norma básica, desarrollar la misma con arreglo a las peculiaridades e intereses de la Comunidad Autónoma de Cantabria”.*

- ILLES BALEARS: Decret Legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, pel qual s’aprova el Text Refós de la Llei de Subvencions.

*“(…) En este sentido, la aprobación por el Parlamento de las Illes Balears de la Ley 5/2002, de 21 de junio, de subvenciones, implicó una regulación sistemática del régimen jurídico de las subvenciones dentro del ámbito de la Administración de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears, y, en particular, del procedimiento administrativo para concederlas, el cual, hasta aquel momento, no estaba regulado de manera íntegra en ninguna disposición autonómica de rango legal o reglamentario, sino tan sólo parcialmente en determinados preceptos de las Leyes de Presupuestos Generales de la Comunidad Autónoma para los años 1993 y 1996, y de la normativa reglamentaria de desarrollo de la Ley de Finanzas, y de las Leyes de Presupuestos Generales.*

Posteriormente, la entrada en vigor de la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones, aun recogiendo una serie de soluciones ya incorporadas en la actual Ley autonómica, determinó la necesidad de modificarla en algunos aspectos con el fin de adecuarla a las exigencias de carácter básico que las Cortes Generales habían establecido para el conjunto de las Administraciones Públicas, lo que llevó a la aprobación de la Ley 6/2004, de 23 de diciembre, de modificación de la Ley 5/2002, de 21 de junio, de subvenciones.

La mencionada reforma introdujo en dicha Ley autonómica, no sólo todos los aspectos de la Ley estatal de carácter básico o relacionados íntimamente con cuestiones básicas (como, por ejemplo, en materia de obligados al reintegro), sino también aquellos otros aspectos que, simplemente, constituían una solución más adecuada o completa que la regulación autonómica vigente (como, entre otras, en materia de procedimiento de concesión), además de otras modificaciones puntuales de carácter técnico con la finalidad de mejorarla y perfeccionarla., autoriza al Gobierno de las Illes Balears para que elabore, antes del 31 de diciembre de 2005, un texto refundido de la Ley 5/2002, de 21 de junio, al cual se incorporen las disposiciones contenidas en dicha Ley y en cualquier otra norma de rango legal vigente aplicable en materia de subvenciones, así como, incluso, el texto de los preceptos de la Ley estatal 38/2003, de 17 de noviembre, a los que se remite el articulado de la Ley autonómica, con autorización para regularizar, aclarar y armonizar las disposiciones objeto de refundición”.

- CASTELLA I LLEÓ: Llei 5/2008, de 25 de setembre, de Subvencions de la Comunitat de Castella i Lleó.

“(…) la ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones y su desarrollo reglamentario que han establecido un régimen común para todas las Administraciones Públicas mediante un conjunto de normas básicas.

De esta forma, las subvenciones comprendidas en su ámbito de aplicación se regirán, en primer lugar, por estas normas básicas y, en segundo lugar, por la propia normativa que cada Comunidad y Administración establezca. Las normas básicas que contienen la Ley General de Subvenciones y su reglamento afectan a los principales aspectos de las subvenciones y condicionan y limitan de modo importante la legislación de la Comunidad en la materia. Como afirma el Tribunal Constitucional, las normas básicas constituyen un común denominador normativo a partir del cual cada Comunidad puede legislar sin variarlo o contradecirlo.

Hasta ahora, la regulación general de la Comunidad de Castilla y León sobre las subvenciones era la establecida por los artículos 122, 122 bis y 131 de la Ley 7/1986, de 23 de diciembre, de la Hacienda de la Comunidad de Castilla y León. La importancia que han adquirido las subvenciones ha producido una diversificación de supuestos cuya complejidad ha desbordado la regulación de esos artículos que, además, han acabado por resultar desfasados, como consecuencia de las previsiones de las normas básicas. Esto hace necesaria una nueva regulación que esté a la altura de las circunstancias y que tenga por objeto complementar y desarrollar la normativa básica estatal, así como regular aquellos aspectos que dichas normas básicas no regulen”.

- NAVARRA: Llei foral 11//2005, de 9 de novembre de subvencions. Recordem que la disposició adicional 21a de la llei de subvencions estableix que: “En virtut del seu règim foral, l’aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que es disposa en aquesta llei es portarà a terme amb respecte a la Llei Orgànica de Reintegrament i Amillorament del Règim Foral de Navarra”.

“La Comunidad Foral de Navarra fue pionera en la regulación del régimen jurídico de concesión, gestión y control de las subvenciones, al aprobar la Ley Foral 8/1997, de 9 de junio.

*El tiempo transcurrido desde la aprobación de la Ley Foral 8/1997, de 9 de junio ha puesto de manifiesto ciertas carencias en el marco jurídico que diseñó en su momento. A este respecto, la Cámara de Comptos, en diversos informes de fiscalización, ha emitido ciertas recomendaciones sobre aspectos puntuales, que el Gobierno de Navarra ha recogido en el texto de la presente Ley Foral con objeto de mejorar la regulación de esta importante actividad administrativa”.*

Aquesta llei en la seva exposició de motius no parla en cap moment d'adaptar la regulació continguda l'anterior llei 8/1997, de 9 de juny al contingut de la llei 38/2003, però de la simple lectura de quines són les pretensions de la llei es dedueix que en la redacció d'aquesta està molt present la llei 38/2003.

- PAÍS BASC: En un sentit molt similar al de l'apartat anterior, la disposició adicional 22a de la llei estableix, en relació al País Basc “ En virtut el seu règim foral l'aplicació d'aquesta llei a la Comunitat Autònoma del País Basc es realitzarà amb respecte al que s'estableix al seu Estatut d'Autonomia i en la disposició adicional segona de la llei 7/1995, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local.

La llei reguladora del règim de concessió de subvencions i ajudes al País Basc en la llei 7/1997, de 19 de juny, que gula el règim de subvencions i ajudes i modifica el Text refós de la llei de Principis Ordenadors de la Hisenda General.

Per tant al País Basc encara no ha tingut lloc una modificació de la normativa reguladora de les subvencions a conseqüència de l'aprovació de la llei General de Subvencions .

Altres Comunitats Autònomes que encara no han adaptat la normativa pròpia en matèria d'ajuts i subvencions després de la promulgació de la llei i el Reglament són:

- Madrid, en la qual la matèria de les subvencions es regula a la llei 2/1995, de 8 de març, de Subvencions de la Comunitat de Madrid.
- Canàries: Decret 337/1997, de 19 de desembre, pel qual s'estableix el règim general d'ajudes i subvencions de l'Administració Pública de la Comunitat Autònoma de Canàries, modificat parcialment, pel Decret 103/2000, de 12 de juny.
- Andalusia: Decret 254/2001, de 20 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen els procediments per a la concessió de subvencions i ajudes públiques per l'Administració de la Junta d'Andalusia i els seus Organismes Autònoms i el seu règim jurídic.

## **EL REGLAMENT**

### ***L'exposició de motius.***

El reglament sorgeix per l'habilitació governamental reflectida a la disposició final 3a de la Llei General de Subvencions.

Per altra banda el Reglament segueix idèntica disposició i ordre que la llei però en un ordre operatiu o d'aplicació de les premises de la llei (com es propi en tot reglament). El Reglament, no obstant, no regula allò que requereix d'una regulació singular com són els ajuts a cooperació internacional (disposició 18a de la llei: "el govern aprovarà per reial decret (...) les normes especials reguladores de les subvencions de cooperació internacional), i ajuts concedits per ens locals (disposició addicional 14a: "els procediments regulats en aquesta llei s'adaptaran reglamentàriament a les condicions d'organització i funcionament de les corporacions locals") – que com s'ha esmentat funcionen per la normativa del ROAS (Decret 179/1995, de 13 de juny, Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals)

Així mateix el Reglament tampoc entra a desenvolupar el títol III de la llei dedicat al control financer i es deixa la seva regulació a la regulació que sobre l'exercici d'aquest correspon a la IGAE, i que ha dur-se a terme en aplicació de la disposició final 4a de la llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, que determina que "Es faculta al Govern per dictar quantes disposicions siguin necessàries per al desenvolupament i execució d'aquesta llei".

En un ordre funcional, i abans d'iniciar els seus capítols, el Reglament enumera la normativa derogada que és:

" 1. Queden derogades totes les normes d'igual o inferior rang en allò que contravinguin o s'oposin al que es disposa en aquest reial decret.

2. En particular, queden expressament derogades les següents disposicions:

a) Decret 2784/1964, de 27 de juliol, sobre justificació de les subvencions concedides amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat i de les entitats autònomes.

b) Reial Decret 2225/1993, de 17 de desembre, pel qual s'aprova el reglament de procediment per la concessió de subvencions públiques.

c) Article 46 del Reial Decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desenvolupa el règim del control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

d) Ordre de 28 d'abril de 1986, del Ministeri d'Economia i Hisenda, sobre justificació del compliment d'obligacions tributàries per beneficiaris de subvencions concedides amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat.

e) Ordre de 25 de novembre de 1987, del Ministeri d'Economia i Hisenda, sobre justificació del compliment de les obligacions de la Seguretat Social per beneficiaris de subvencions concedides amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat.

f) Ordre de 13 de gener de 2000, del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual es regula la remissió d'informació sobre subvencions i ajudes públiques per la creació de la Base de dades nacional a la que es refereix l'article 46 del Reial Decreto 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desenvolupa el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

g) Resolució de 28 d'abril de 1986, de la Secretaria General d'Hisenda, de exoneracions de subvencions del compliment dels requisits prevists en l'Ordre de 28 d'abril de 1986, del Ministre d'Economia i Hisenda sobre acreditació del compliment d'obligacions tributàries per beneficiaris de subvencions concedides con càrrec als Pressupostos Generales de l'Estat.

h) Resolució de 29 de maig de 2003, de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, per la qual es modifiquen les especificacions tècniques i l'estructura lògica de la informació en l'intercanvi d'informació amb els òrgans gestors de subvencions i ajudes públiques”.

## **TÍTOL PRELIMINAR. DISPOSICIONS GENERALS**

### **CAPÍTOL I. DE L'ÀMBIT D'APLICACIÓ**

En primer terme el reglament diferencia entre les subvencions que consisteixen en disposicions dineràries i les subvencions que consisteixen en ajuts en espècie. A les primeres dedica els articles 1 i 2 i a les segones l'article 3.

**Articles 1 i 2. ÀMBIT I OBJECTE** ( articles que tenen el caràcter de normativa bàsica de conformitat amb la disposició final primera d'aquest Reglament). La present normativa reglamentària té idèntic àmbit que la Llei General de Subvencions essent d'aplicació als subjectes contemplats a l'article 3 i per a les situacions regulades a l'article 2.1 de la Llei.

El Reglament particularitza, més enllà de l'àmbit normal de les subvencions, i determina que la Llei General de Subvencions i el Reglament seran d'aplicació als convenis entre administracions ( són subvenció sempre que no es refereixin al desplegament de polítiques ordinàries regulades per Llei) i no ho seran, en canvi, als convenis interadministratius que comportin contraprestació a càrrec del beneficiari o als convenis presents a l'article 7 de la Llei 30/1992 i al 86 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària. Tampoc seran d'aplicació, ni la Llei ni el Reglament a les aportacions dineràries que en concepte de quotes ordinàries o extraordinàries satisfaci l'Administració Pública espanyola a organismes internacionals per finançar, total o parcialment, amb caràcter indiferenciat, la totalitat o un sector de l'activitat del mateix<sup>48</sup> i els programes de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals<sup>49</sup>.

---

<sup>48</sup> Recordem que ja la disposició addicional 18a. de la Llei de Subvencions determinava que les subvencions de cooperació internacional es regularan per la normativa específica que ha d'aprovar el Govern per real decret, i que aquesta regulació s'haurà d'adequar amb caràcter general al que estableix la pròpia llei de subvenció a excepció dels principis de publicitat o concurrència ( és a dir que es tracta de subvencions de concessió directa) i altres aspectes del règim de control, reintegraments o sancions.

<sup>49</sup> Segons la disposició addicional vuitena de la llei a aquestes darreres subvencions els serà d'aplicació la seva normativa específica i únicament els seran d'aplicació les disposicions de la llei de forma supletòria



**Article 3.** Ajuts en espècie. La Llei General de subvencions només feia referència a aquests tipus d'ajuts a la disposició final cinquena i ho feia, únicament, als efectes d'efectuar-ne la seva definició i concretar que serien objecte del degut desenvolupament reglamentari. Tant per la Llei, com per al Reglament, un ajut en espècie consisteix en una entrega de béns, serveis o drets que han estat adquirits amb la finalitat exclusiva de ser lliurats a tercers, sempre i quan es compleixin els requisits establerts a l'article 2.1 de la Llei ( *a. que el lliurament es realitzi sense contraprestació directa dels beneficiaris; b) que l'entrega estigui subjecta al compliment d'un determinat objectiu, l'execució d'un projecte, la realització d'una activitat, l'adopció d'un comportament singular, ja realitzats o per desenvolupar, o la concurrència d'una situació, havent el/la beneficiari/ària de complir les obligacions materials i formals que s'haguessin establert; c) que el projecte, l'acció, conducta o situació finançada tingui per objecte el foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o de promoció d'una finalitat pública*). Si és donen ambdós supòsits aquests tipus d'ajuts quedaran subjecte a la Llei i al Reglament.

Aquest article, en principi, estableix que els béns en qüestió han de ser adquirits amb anterioritat a la convocatòria de la subvenció, no obstant, en el segon paràgraf de l'apartat 2 estableix que aquesta adquisició podrà ser posterior a la convocatòria si l'aprovació de la despesa s'ha fet de forma prèvia a aquesta. Pensem que en molts casos serà així perquè, per exemple, les subvencions de l'Agència de Residus de Catalunya en les quals es lliura al beneficiari una deixalleria mòbil, seria obvi pensar que l'ARC no adquirirà, en ferm, les deixalleries fins que no sàpiga amb exactitud el número de subvencions que concedirà. Per tant, abans de la convocatòria aprovarà la despesa, per exemple en relació a les peticions d'anys anteriors, i una vegada sàpiga el número de deixalleries que ha de subvencionar procedirà a la seva adquisició.

**Article 4.** Subvencions a interès o altres contraprestacions d'operacions de crèdit que subvenciona l'Administració General de l'Estat ( disposició addicional 6a de la Llei). En general s'exclouen de l'àmbit de regulació de la Llei General de Subvencions i s'esmenta que serà el Consell de Ministres qui aprovarà una normativa específica al respecte.

Té especial importància l'acció de l'Institut Oficial de Crèdit, respecte de les quals s'estarà al que es disposa a l'article 53.2 de Llei 30/2005 de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2006 i altra normativa específica.

L'apartat h) de l'apartat 4 de l'article 2 de la Llei General de Subvencions determina que el crèdit oficial, excepte en els supòsits en què l'Administració Pública subvencioni al prestatari la totalitat o part dels interessos o altres contraprestacions de l'operació de crèdit, no té el caràcter de subvenció, és a dir que quan és dona aquest supòsit, que l'Administració subvenciona part dels interessos del crèdit, sí que ens trobem davant d'una subvenció, a la qual, no obstant i de conformitat amb aquest article 4 del Reglament, no li és d'aplicació la Llei General de Subvencions o el Reglament sinó la normativa específica que, a aquests efectes i mitjançant reial decret, dictarà el Consell de Ministres, i diu en els termes prevists als apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei, article que recordem regula el procediment de concessió directa de subvencions, determinant, el seu apartat segon, en un sentit molt similar que el Govern aprovarà per Reial Decret (...) les normes especials

reguladores de les subvencions regulades en el paràgraf c) del apartat 2 de l'article 22 de la llei (*Subvencions que es poden atorgar per concessió directa a) Amb caràcter excepcional aquelles altres subvencions en què s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, o altres degudament justificades que dificultin la seva convocatòria pública*). Cal determinar doncs que quan ens trobem davant del supòsit d'un crèdit part dels interessos del qual són subvencionats per l'administració estem davant d'una subvenció que és objecte de concessió directa al tractar-se d'una subvenció atorgada per raons d'interès públic o econòmic. Els dos articles que segueixen són el desenvolupament normatiu del paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 3 de la llei i fan referència als lliuraments dineraris sense contraprestació.

**Article 5.** Els lliuraments gratuïts atorgats per fundacions del sector públic<sup>50</sup> i ens de dret públic dependents de l'Administració General de l'Estat que es regeixin pel dret privat.

De conformitat amb aquest article els lliuraments dineraris sense contraprestació que atorguin:

- les fundacions del sector públic estatal i altres entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat quan no actuïn en l'exercici de potestats administratives,
- i els organismes i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les Administracions públiques que es regeixin per dret privat s'ajustaran, pel que fa a la seva concessió, al procediment elaborat per l'entitat, de conformitat amb les regles i principis establerts en aquest reglament, el qual haurà de contemplar els següents aspectes:
  - a) Òrgan competent per dictar l'acord
  - b) Contingut mínim d'aquest acord: objecte, finalitat i condicions del lliurament dinerari, requisits que han de reunir els perceptors, criteris de selecció, quantia màxima del lliurament.
  - c) Mitjans de publicitat a utilitzar per promoure la concurrència i informació a facilitar sobre el contingut de la convocatòria. Quan la convocatòria superi la quantitat de 300.000 euros o quan les entregues individuals a cada perceptor poden superar la quantitat de 100.000 euros, a més dels mitjans de publicitat que habitualment utilitzi l'entitat, l'acord a que es refereix la lletra anterior es publicarà en el diari oficial de l'Administració pública que correspongui,
  - d) Tramitació de les sol·licituds
  - e) Justificació de l'ús donat a la subvenció
  - f)

Tot i així aquestes entitats, en efectuar aquestes entregues dineràries gratuïtes, estan subjectes als principis de gestió de l'article 8.3<sup>51</sup> de la llei i als principis d'informació de l'article 20<sup>52</sup> que regula la

---

<sup>50</sup> Veure disposició adicional 16a de la Llei de Subvencions.

<sup>51</sup> a) Publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no discriminació, b) Eficàcia en el compliment dels objectius fixats per l'Administració atorgant, c) Eficàcia en l'assignació i utilització dels recursos públics.

<sup>52</sup> 20.1. Els subjectes contemplats en l'article 3 d'aquesta llei hauran de facilitar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a efectes merament estadístics i informatius i en aplicació de l'article 4.1.c de la Llei 30/1992, informació sobre les subvencions per ells gestionades, en els termes prevists reglamentàriament, a l'objecte de formar una base de dades nacional, per donar compliment a l'exigència de la Unió Europea, millorar l'eficàcia, controlar l'acumulació i concurrència de subvencions i facilitar la planificació, seguiment i actuacions de control.

creació de la base de dades nacional i la informació que els subjectes contemplats a l'article 3 de la llei han de facilitar a aquesta.

Aquesta regulació és el desenvolupament reglamentari del paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 3 de la llei i en relació a les fundacions del sector públic, de la disposició addicional 16a de la llei, la qual, a banda de determinar què es considera fundació del sector públic a efectes de la llei, estableix, explícitament que les entregues dineràries sense contraprestació que realitzen aquestes fundacions es regiran pel dret privat, si bé seran d'aplicació els principis continguts als esmentats articles 8.3 i 20 de la llei. Recordem també que la llei, en aquesta disposició addicional, determina, altra cop, que, en tot cas, les aportacions gratuïtes que realitzin aquestes entitats han de tenir relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut en la norma de creació o en els estatuts de les mateixes.

Destaca, en particular, en aquest article del Reglament, d'una banda que en convocatòries superiors a 300 mil euros o quan els lliuraments individuals a cada receptor puguin superar la quantitat de 100 mil euros caldrà la publicació en diari oficial que correspongui i per l'altre que aquests tipus d'entitats podran atorgar subvencions pel procediment de concessió directa, però, únicament en els tres supòsits contemplats a l'apartat 2 de l'article 22 de la llei ( les previstes nominativament als seus pressupostos, aquelles l'atorgament o quantia de les quals els vingui imposada per una norma de rang legal i, finalment, aquelles subvencions en les quals s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic, humanitari o altres degudament justificades que dificultin la seva convocatòria pública).

**Article 6** ( caràcter bàsic). Les subvencions que atorguen altres ens parapúblics, com són mancomunitats, consorcis o altres entitats públiques creades per vàries administracions o organismes o ens dependents d'elles es regeixen per la llei de subvencions i el present reglament en els termes següents:

- Si l'entitat creada s'ha de regir pel dret administratiu i les entitats públiques que la constitueixen no pertanyen o no depenen d'una mateixa administració pública, s'aplicarà el contingut bàsic de la llei General de Subvencions (disposició final primera) i d'aquest reglament (disposició final primera), corresponent al seu estatut indicar la norma aplicable a aquells extrems que no són normativa bàsica.
- Si l'entitat creada s'ha de regir pel dret privat s'hauran d'aplicar, a les disposicions dineràries sense contraprestació que concedeixin, els principis de gestió de l'article 8.3 de la llei, anteriorment ja esmentats, i els d'informació de l'article 20 de la mateixa ( base de dades nacional de subvencions). Però quan l'atorgament d'aquestes subvencions es dugui a terme en exercici de potestats administratives, al igual que en supòsit anterior, s'aplicarà el contingut bàsic de la llei General de Subvencions i d'aquest reglament, corresponent al seu estatut indicar la norma aplicable a aquells extrems que no són normativa bàsica.

---

20.2. La referida base de dades contindrà, almenys, referència a las bases reguladores de la subvenció, convocatòries, identificació dels beneficiaris amb la subvenció atorgada i efectivament percebuda, resolucions de reintegrament i sancions imposades. Igualment contindrà la identificació de les persones incurses en alguna de les prohibicions contemplades en l'article 13 de esta llei.

- En darrer terme quan es concertin convenis de col·laboració entre administracions públiques que impliquin una actuació conjunta en la gestió de subvencions, seran aquests convenis els que determinaran la normativa aplicable, seguint, no obstant, els criteris especificats als dos punts precedents.

Aquest és un factor que no ha de sorprendre en la mesura que l'administració pública ha sofert, en els darrers 15 anys, un procés d'externalització a través d'aquestes formes de gestió indirecte dels serveis públics.

El legislador pretén eliminar mitjançant la inclusió, com a subjecte actiu o atorgant, la possibilitat que l'administració territorial bàsica eludeixi els requisits d'atorgament mitjançant la simple transferència del muntat de subvencions a atorgar a ens parapúblics.

En resum es busca que no s'eludeixin els principis publicitat, transparència, objectivitat, concurrència, etc. propis del dret administratiu. El reglament diferencia, com hem vist, la circumstància que l'ens es regeixi per dret públic que per dret privat. En ambdós casos, no obstant, caldrà, igualment, prendre la Llei de subvencions i el reglament de referència.

Aquest article és el desenvolupament normatiu de l'apartat segon de l'article 5 de la Llei de subvencions<sup>53</sup> i l'apartat segon de l'article 3 de la mateixa<sup>54</sup>.

**Article 7( caràcter bàsic).** Al igual que en la Llei les subvencions a càrrec de fons comunitaris es regiran per la normativa comunitària i per les normes nacionals de desenvolupament o transposició d'aquelles i, en forma supletòria, els seran d'aplicació els procediments de concessió i control previstos a la Llei, igualment el règim de reintegraments i infraccions i sancions si així es preveu en la normativa comunitària que reguli les subvencions ( article 6 de la Llei de Subvencions).

Havent definit qui resta obligat a l'aplicació de la Llei i el Reglament alhora d'atorgar subvencions, aquest passa a regular un figura ni esmentada a la Llei com és la de la Junta Consultiva de Subvencions.

---

53 Article 5.2 de la Llei: Les subvencions que s'atorguen per consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques creades per varies Administracions públiques o organismes o ens dependents d'aquestes i les subvencions que deriven de convenis formalitzats entre aquestes es regularan d'acord amb el que s'estableixi en l'instrument jurídic de creació o en el propi conveni que, en tot cas, hauran ajustar-se a les disposicions contingudes en aquesta Llei.

54 Article 3.2. de la Llei: S'hauran d'ajustar, així mateix, a aquesta Llei les subvencions atorgades pels organismes i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les Administracions públiques en la mesura en que les subvencions que atorguen siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives. Seran d'aplicació els principis de gestió continguts en aquesta Llei i els d'informació a que es fa referència a l'article 20 a la resta de lliuraments dineraris sense contraprestació, que realitzin els ens del paràgraf anterior que es regeixin pel dret privat. En tot cas, les aportacions gratuïtes hauran de tenir relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut en la norma de creació o en els seus estatuts.

## **CAPÍTOL II. JUNTA CONSULTIVA DE SUBVENCIONS**

Depèn del Ministeri d'Economia i Hisenda, els seu funcionament resta determinat pel que es disposa al propi Reglament i a la Llei 30/1992, de 26 de novembre de Règim jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat (LOFAGE).

Les Comunitats Autònomes poden crear, al seu torn, altres juntes consultives amb competència al seu àmbit territorial i, tant les pròpies Comunitats Autònomes com els ens locals, poden sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Subvencions.

La composició i funcionament de la Junta – article 9 - es regula mitjançant ordre ministerial estant formada per òrgans de l'administració.

Les competències de la junta consisteixen en: a) emetre informes, en general, en matèria d'elaboració de normes i en matèria de procediments administratius lligats a la concessió de les subvencions nacionals o finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea i, en particular, sobre el contingut de les normes reguladores de les subvencions i sobre l'abast i contingut de les convocatòries; b) elaborar i proposar mesures o instruccions generals necessàries per garantir l'adequada gestió i aplicació de les subvencions; c) emetre informe sobre els avantprojectes de modificació de la Llei General de Subvencions, i sobre els projectes de reglament de desenvolupament de la mateixa; d) i altres.

En canvi es deixa fora de l'àmbit d'actuació de la Junta allò relatiu a procediment de control, reintegraments i sancions administratives en procediments que hagin estat incoats a l'empara de la Llei General de Subvencions.

De per se la junta, tal i com esmenta el propi nom, té naturalesa no vinculant, justament al propi apartat primer de l'article 8 del reglament s'especifica que es tracta d'un òrgan consultiu, però, en les matèries acabades d'esmentar no hi ha possibilitat ni d'emetre informes no vinculants – s'entén que degut a l'exercici d'autoritat i el component coacció o de sanció que representen.

Per acabar l'article es relacionen els òrgans que poden sol·licitar informes a la Junta Consultiva.

Amb la regulació d'aquesta nova figura de la junta consultiva es pot obrir un escenari de millora i ajustament de la Llei i el Reglament. Tot i no ser la seva decisió vinculant sí que la seva pròpia composició fa que la junta desenvolupi un paper de tutela i correcta aplicació de la normativa.

En altres sectors de regulació de l'activitat pública –contractacions, funció pública, etc. - ja s'ha assajat, de forma prèvia a l'àmbit de les subvencions, la forma de la junta consultiva, portant bons resultats per ser un òrgan no sotmès ni a la pressió del beneficiari ni de l'atorgant

### **CAPÍTOL III. DISPOSICIONS COMUNES A LES SUBVENCIONS**

#### **Secció primera. Plans estratègics de subvencions (article 8.1 i 2 de la Llei General de Subvencions).**

En els **articles 10 a 15** el Reglament aprofundeix en el ja regulat a la Llei, associant, novament, els plans a la consecució dels principis d'eficàcia i eficiència i destacant de forma molt particular que el pla estratègic té d'entre d'altres objectius l'ajustament de l'activitat de foment als objectius de la política econòmica del govern i del principi d'estabilitat pressupostària.

L'àmbit dels plans estratègics va en relació a l'Administració i als òrgans associats a la mateixa – els mateixos que es veuen obligats a atorgar subvencions seguint la Llei.

El pla estratègic general no exclou l'eventual aprovació d'altres plans estratègics quan el sector o activitat tingui pes específic. En tot cas aquests subplans estratègics restaran subjectes a la jerarquia del pla estratègic general.

El termini de treball dels plans estratègics és de 3 anys – de planificació i de vigència – excepte que per la naturalesa del sector afectat es consideri convenient establir un pla estratègic amb un termini de vigència diferent.

Els continguts dels plans estratègics versaran sobre:

1. Els objectius estratègics de les subvencions. Això implicarà que el pla estratègic és l'instrument que vetlla per a què les subvencions desenvolupin una funció correctora evitant l'efecte acumulatiu (obté més qui és més solvent) i no es correctiu (discriminació positiva de persones amb dificultats afegides envers les rendes altres o discriminació positiva de microempreses i pimes envers les multinacionals). Com a objectiu, un efecte corrector important, és el d'evitar el que el reglament en diu “fallos de mercado” (que amb les subvencions s'estigui vulnerant la lliure competència en el mercat, recordis que evitar pràctiques d'oligopoli és un dels objectius reflectits a l'exposició de motius de la Llei ).
2. Les línies de subvenció en les que es concreta el pla d'actuació. Per a cada línia de subvenció hauran d'especificar-se les àrees de competència afectades i sectors als quals es dirigeixen les ajudes, els objectius i els efectes que es pretenen amb la seva aplicació, els costos previsibles per a la seva realització i les fons de finançament, el termini necessari per a la seva consecució, així com el pla d'acció, en el qual es concretaran els mecanismes per posar en pràctica les diferents línies de subvencions identificades al Pla.
3. En tercer lloc el règim de seguiment i avaluació contínua aplicable a les diferents línies que s', s'entén que en matèria de justificació material o compliment dels objectius, vinculant, òbviament, als indicadors prèviament fixats.
4. I finalment els resultats de l'avaluació dels plans estratègics anteriors.

Per altra banda a l'apartat segon d'aquest mateix article s'estableix un contingut reduït ( només memòria explicativa dels objectius, els costos de realització i les fons de finançament) per un determinat tipus de plans estratègics, els que facin referència a les subvencions de concessió directa i les d'escassa rellevància econòmica o social com a instrument d'intervenció pública. En tot cas el pla és una eina no vinculant i purament programàtica per intentar visibilitzar l'acció de foment, per a millorar l'eficàcia i l'eficiència. En aquest sentit, ni per al beneficiari ni per a l'atorgant, crea drets ni deures. No obstant es probable que un beneficiari amb empeny i perícia, que sàpiga vincular els objectius de la seva sol·licitud als del pla estratègic, vegi acreixentades les seves possibilitats d'obtenció de la subvenció per haver "connectat" amb la filosofia i objectiu de l'administració.

A l'**article 13** s'esmenta que la competència per a l'aprovació del pla estratègic és del Ministre o Ministres responsables de la seva execució. El seguiment dels plans estratègics el porten a terme els departaments ministerials i es necessari que, amb caràcter anual, siguin revisats i actualitzats. El control financer del pla estratègic el porta a terme la Intervenció General de l'Estat.

Finalment a l'**article 15** s'esmenta que, si com a conseqüència dels informes de seguiment i dels informes de la IGAE, s'observa que hi ha línies de subvencions que no aconsegueixen el nivell de consecució desitjat en relació als objectius fixats al pla estratègic o el que seria adequat en relació als recursos invertits, aquestes línies de subvencions poden ser objecte de modificació o substitució a canvi de mesures més eficaces i eficients, i que fins i tot és pot produir la seva eliminació. S'entén, doncs, que l'Estat disposa d'una eina de control o mesura d'objectius en relació als concedents, principalment, perquè és el concedent, únicament, el que vetlla perquè es porti a terme per part del beneficiari el compliment del projecte o activitat que ha estat finançada amb subvencions. El pla estratègic és, en resum, un instrument d'estímul i un intent de fiscalització, en positiu, de l'Administració General de l'Estat envers els concedents (les Comunitats Autònomes, principalment) i és una eina inexistente fins l'entrada en vigor del Reglament.

## **SECCIÓ SEGONA. DISPOSICIONS SOBRE ELS ÒRGANS COMPETENS PER A CONCEDIR SUBVENCIONS**

**Article 16**( caràcter bàsic). Referit, bàsicament, a destacar les subvencions atorgades amb fons europeus.

En aquests casos l'inici dels procediments de concessió aniran vinculats a l'efectiva comunicació a l'òrgan europeu competent dels projectes per al seu establiment, concessió o modificació, no essent possible convocar o incoar l'inici de l'expedient d'atorgament si no existeix, prèviament, l'esmentada comunicació<sup>55</sup>.

---

<sup>55</sup> Article vinculat a l'article 9.1 de la Llei de subvencions, que té un redactar similar, i a l'article 10 de la Llei 30/1992 que estableix: 1. Quan en virtut d'una obligació derivada del Tractat de la Unió Europea o dels Tractats de les Comunitats Europees o dels actes de les seves institucions hagin de comunicar-se a aquestes disposicions de caràcter general o resolucions, les Administracions públiques procediran a la seva remissió l'òrgan de l'Administració General de l'Estat competent per realitzar la comunicació a aquestes institucions. En absència de termini específic per complir aquesta obligació, la remissió s'efectuarà en el de quinze dies. 2. Quan es tracti de projectes de disposicions o qualsevol altra informació, en absència de termini específic, la remissió haurà de fer-se en temps útil als efectes del compliment d'aquesta obligació.

L'objectiu d'aquesta comunicació, tal i com expressa l'article 9.1 de la Llei de subvencions, és determinar que la subvenció que es pretén atorgar és compatible amb el mercat comú i, en conseqüència, tal i com estableix el paràgraf segon d'aquest mateix article, el pagament de la subvenció restarà condicionat, d'una banda, a que la Unió Europea hagi adoptat la decisió de no formular cap tipus d'objecció a la mateixa o que hagi declarat, expressament, la citada compatibilitat i, de l'altra, als termes en què aquesta declaració es realitzi. Aquest darrer extrem haurà de figurar en l'acte administratiu de concessió, atès que la Unió Europea pot condicionar la concessió de la subvenció establint exigències o requisits d'obligat compliment per part del beneficiari.

#### **Article 17.** Delegació<sup>56</sup> i desconcentració<sup>57</sup> de competències en l'atorgament de subvencions

És possible la delegació de l'atorgament de subvencions. Per norma, el concedent que otorga també fiscalitza.

El mateix succeeix quan la situació és de desconcentració i no de delegació.

S'entén, en ambdós casos, que l'exercici es completa, o integra, contemplant la concessió, la comprovació de la justificació de la subvenció, així com la d'incoar, instruir i resoldre el procediment de reintegrament, tot i que la resolució de delegació o desconcentració pot establir el contrari.

#### **Secció tercera. Disposicions relatives a beneficiaris i entitats col·laboradores.**

---

<sup>56</sup> Article 13 de la Llei 30/1992. Els òrgans de les diferents Administracions públiques podran delegar l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes en altres òrgans de la mateixa Administració, fins i tot quan no siguin jeràrquicament dependents, o de les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquelles. Tot i haver-se produït la resolució material de l'assumpte per part de l'òrgan delegat, la responsabilitat formal de la mateixa se li imputa l'òrgan delegant, que pot reservar-se una funció de tutela de la competència delegada i revocar la delegació quan ho estimi pertinent. La delegació sempre ha de ser degudament motivada per l'òrgan delegant. Les resolucions administratives que s'adoptin per delegació indicaran expressament aquesta circumstància i, com dèiem, es consideraran dictades per l'òrgan delegant. Excepte autorització expressa d'una Llei, no podran delegar-se les competències que s'exerceixin per delegació. I Les delegacions de competències i la seva revocació hauran de publicar-se en el BOE, en el de la Comunitat Autònoma o en el de la Província, segons l'Administració a què pertanyi l'òrgan delegant, i l'àmbit territorial de competència d'aquest.

<sup>57</sup> La diferència entre la desconcentració i la delegació és que la primera suposa una modificació estable de les competències, ja que a partir d'ella aquestes són exercides com a pròpies per l'òrgan desconcentrat, mentre que la delegació és transitòria. La desconcentració té transcendència normativa, però a diferència de la delegació, no prové, necessàriament de qui tenia, prèviament, les competències.

En matèria de recursos quan es delega no es pot interposar recurs ordinari davant del delegante pels actes del delegat, sinó davant del superior del delegant; quan es desconcentra pot el desconcentrant, si era el superior jeràrquic, conèixer d'aquest recurs.

Art. 12 Llei 30/1992: La competència és irrenunciable i s'exercirà precisament pels òrgans administratius que la tinguin atribuïda com a pròpia, excepte els casos de delegació o avocació, quan s'efectuïn en els termes previstos en aquesta o altres lleis.

L'encomana de gestió, la delegació de firma i la suplència no suposen alteració de la titularitat de la competència, però sí dels elements determinants del seu exercici que en cada cas siguin previstos.

2. La titularitat i l'exercici de les competències atribuïdes als òrgans administratius podran ser desconcentrades en altres jeràrquicament dependents d'aquells en els termes i amb els requisits que siguin previstos a les pròpies normes d'atribució de competències.

La desconcentració administrativa suposa la transferència de competències a d'un òrgan superior a un òrgan inferior. És diferència de la descentralització en el fet que aquesta darrera suposa no el traspàs de competències sinó el traspàs de la titularitat d'una competència i que la mateixa té lloc entre ens públics, és a dir amb personalitat jurídica cadascun d'ells, no entre òrgans. La descentralització pot ser territorial, quan té lloc a través d'ens territorials i suposa el repartiment de poder i competències entre les Administracions territorials, no entre òrgans d'una mateixa Administració, en quin cas estaríem, justament, parlant de desconcentració, o bé funcional que és la que opera en el mateix nivell administratiu en el que està atribuïda una competència i es produeix quan una Administració territorial descentralitza competències en una Administració instrumental creada per ella mateixa, per a una millor o més especialitzada prestació de serveis o una major eficàcia en l'exercici de competències específiques. Entre l'Administració matriu i l'administració instrumental es crea un vincle permanent, que es denomina relació d'instrumentalitat.



**Article 18** (caràcter bàsic). L'obligació de trobar-se al corrent de les obligacions tributàries – desplegant l'enunciat ja a la Llei General de Subvencions - cal que sigui comprovada tothora.

Aquesta obligació dels beneficiaris – que és causa de no poder concórrer, en el cas d'incompliment, a l'obtenció de subvencions - es concreta en haver presentat les autoliquidacions i declaracions d'impostos que es relacionen en aquest article, a no tenir deutes o sancions de naturalesa tributària amb l'administració concedent de la subvenció i a no tenir, pendents d'ingrés, responsabilitats civils derivades de delictes contra la hisenda pública declarades per sentència ferma

En general es pot afirmar que, normalment, les convocatòries i bases reguladores es refereixen a no tenir deutes pendents amb la Hisenda pública i la Seguretat Social i que el beneficiari hagi satisfet possibles reintegraments que tingués pendents com a obligacions a acreditar per part del candidat en el moment de la sol·licitud de la subvenció. No obstant, encara que en les bases o en la convocatòria no sigui esmentada tota la relació d'obligacions que apareixen al Reglament aquestes hi són presents igualment i és obligació del concedent comprovar-les de forma prèvia a l'atorgament. En algunes ocasions ni bases reguladores ni convocatòries fan remissió a aquest article 18 del reglament i, no obstant això, el mateix és de plena aplicació en absolutament totes les subvencions que s'atorguen i executen.<sup>58</sup>

**L'article 19** (caràcter bàsic) es refereix als compliment d'obligacions amb la seguretat social, aspecte ja tractat i particularitzat a la llei però que aquí s'acaba d'especificar. El reglament aporta de nou una MENA de tautologia en dir que moratòries, deutes aplaçades per conveni, concursal o acord singular, són situacions que es poden assimilar a una situació regulada o d'estar al corrent de les obligacions a la seguretat social.

**Article 20** (caràcter bàsic). Residència fiscal.

La Llei General de Subvencions s'hi refereix al punt f) de l'apartat segon de l'article 13 quan estableix que no podran obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora de les subvencions "(...) les persones o entitats (...) que tinguin la residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com paradís fiscal". Per exemple Uruguay, fins fa ben poc, no era un país susceptible de rebre ajuts de la Unió Europea o Espanya per aquesta circumstància tot i disposar de multitud d'acords d'empresa bilaterals amb empresaris espanyols.

Aquest article reitera aquesta prohibició però fa una matització, estableix dues excepcions a la norma, consistentS en el fet que aquestes persones o entitats tinguin la consideració d'òrgans consultius de l'Administració Espanyola, o que sigui la pròpia normativa reguladora de la subvenció, en atenció a la naturalesa d'aquesta, la que ho permeti.

**Article 21.** Obligacions de reintegrament de subvencions. L'obligació o condicionant, bàsicament, d'haver satisfet reintegraments de forma prèvia a l'obtenció de noves subvencions.

---

58 El mateix succeeix, a vegades, en matèria de subcontractació, ni les bases ni la convocatòria expliciten, ni tant sol es remeten, a l'article de la llei que impossibilita subcontractar una quantitat major a la del 20% del muntant atorgat. Aquest aspecte en concret ha estat causa de reintegrament en els dos darrers anys simplement per manca de coneixement del beneficiari. Fet el qual no deixa de constituir una infracció lleu per manca de diligència.

**Article 22** (caràcter bàsic). Acreditacions sobre el compliment de les obligacions tributàries. La forma material sempre consisteix en certificacions administratives. Subsidiàriament, i pel cas que l'obligat a acreditar no estigui obligat a presentar les declaracions o documents a que faci referència l'acreditació, es pot emprar la declaració responsable – sistema més comú en la relació entre concedent i beneficiari quan ambdós són administració pel component de fe pública que, per exemple, té un interventor/a o secretari/ària municipal que actua com a beneficiari/ària.

El Reglament, en la forma d'acreditar, prioritza la presentació de les certificacions per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics de la mateixa la qual, a efectes pràctics, pot generar un problema potencial d'adequació en funció del nivell de desenvolupament de noves tecnologies a l'organització beneficiària. Les bases reguladores poden disposar que sigui l'atorgant el que, d'ofici, obtingui el reguitzell d'acreditacions necessàries (amb la possibilitat, però, que el sol·licitant no atorgui el seu consentiment per a aquest tràmit amb la qual cosa seria llavors ell el responsable d'acreditar).

S'exceptiona, de la possibilitat de presentar declaracions responsables, el supòsit d'acreditació de la residència fiscal del sol·licitant atès que aquest article, en el seu darrer apartat, estableix que “en qualsevol cas” els sol·licitants que no tinguin la seva residència en el territori espanyol hauran de presentar un “certificat” de residència fiscal emès per les autoritats competents del seu país de residència. L'article preveu la possibilitat que les certificacions administratives, que òbviament hauran estat sol·licitades a l'òrgan competent per expedir-les, no siguin emeses dins del termini que aquest òrgan disposa a tals efectes i que finalitzi el termini de presentació de sol·licituds de la subvenció sense que el sol·licitant en disposi, en aquest cas el Reglament permet que s'acrediti la sol·licitud de la certificació i que aquesta sigui presentada posteriorment, tant bon punt es disposi de la mateixa. Al darrer paràgraf de l'article 23 s'estableix que la validesa d'aquestes certificacions és de sis mesos a comptar de la data de la seva expedició.

De conformitat amb l'**article 24**, i amb l'ànim i la intenció de simplificar l'acreditació d'estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i amb la seguretat social, en determinats casos la certificació administrativa corresponent es pot substituir per una declaració responsable (en llenguatge administratiu un fer constar o un declaro).

Els casos en què aquesta substitució o simplificació és possible són les subvencions següents: les concedides a mutualitats de funcionaris, col·legis d'orfes i anàlegs, beques a alumnes i a investigadors; subvencions de quantia inferior a 3 mil euros; aquelles subvencions en què així ho estableix el Ministeri d'Hisenda o òrgan equivalent en cada Comunitat Autònoma o entitat local, en atenció a la seva naturalesa, règim o quantia; les subvencions atorgades a les administracions públiques i als organismes, entitats públiques i fundacions el sector públic que en depenguin, sempre i quan les bases reguladores de la subvenció no determinin el contrari; i les subvencions destinades a finançar projectes o programes d'acció social o cooperació internacional que es concedeixin a entitats sense ànim de lucre, així com a federacions, confederacions o agrupacions d'aquestes.

La resta de l'articulat aprofundeix en l'acreditació, en particular, per a obligacions de reintegrament (declaració responsable), de no trobar-se incurs en cap de les prohibicions establertes a l'article 13 de la Llei (declaració responsable) i d'apreciació de la prohibició per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora (apreciació directa per part de l'òrgan atorgant).

**L'article 29** regula els registres de sol·licitants en el sentit que el concedent pot elaborar-los i els sol·licitants de subvencions inscriure-s'hi voluntàriament, aportant la documentació acreditativa de la seva personalitat i capacitat d'obrar, així com, en el seu cas, la representació d'aquells que actuïn en el seu nom, de tal manera que les certificacions expedides per aquests registres eximiran de presentar, en cada concreta convocatòria, els documents acreditatius d'aquests requisits, sempre i quan no hagin sofert modificacions o alteracions.

Es podran establir, a nivell de l'Administració General de l'Estat i organismes i entitats dependents, els mecanismes necessaris de coordinació entre els diferents registres existents amb l'objecte de possibilitar la seva utilització pels diferents òrgans concedents i així poder validar les obligacions dels sol·licitants en posteriors sol·licituds.

Així mateix, i amb idèntics efectes, es podran establir, per part de cada òrgan titular d'un registre, o pel Ministeri d'Economia i Hisenda, en nom de tots, convenis de col·laboració amb les autoritats autonòmiques (el mateix es porta a terme en el registre de licitadors a la Llei 30/2007).

**Secció quarta: Publicitat de les subvencions concedides** ( article 18 de la Llei General de Subvencions).

**Article 30.** Es refereix a la publicitat de les subvencions concedides. En general cal que siguin publicades les subvencions atorgades en el mes següent al trimestre natural en que han estat atorgades. Els atorgaments de concessió directe cal que siguin individualitzats.

El contingut de la publicitat consisteix en la convocatòria i la identificació de la subvenció, el programa i la partida de crèdit pressupostària a la qual s'imputen, l'existència de finançament a càrrec de fons de la Unió Europea i, en el seu cas, el seu percentatge, el nom o raó social del beneficiari, número d'identificació fiscal, finalitat o finalitats de la subvenció, amb expressió dels diferents programes o projectes subvencionats i la quantitat concedida. Si es tractés de subvencions plurianuals, l'import concedit i la seva distribució per anualitats.

La importància del tema, per a no incórrer en vulneració del dret públic, fa que la majoria de requisits de publicitat, en quant a l'atorgament, hagin estat regulats ja de forma prèvia a la Llei de subvencions. En conseqüència el Reglament es ceneix a una part més informativa que no jurídica de la publicitat de l'atorgant.

**Article 31.** Publicitat per part dels beneficiaris. El Reglament remet a les bases reguladores aquesta mesura. En aquest cas el sentit de la publicitat guarda relació, simplement, amb l'obligació de difondre amb els requisits que apareguin a les bases reguladores.

Per exemple el recent fons d'inversió local estatal amb 8 mil milions de euros per a col·locar 6000 mil aturats ha exigint a les corporacions locals la instal·lació de cartells d'obra peu de projecte amb una distribució molt prevista de logos, tamanys, col·lors (un llibre d'estil en definitiva).

El Reglament en la casuística concreta de la publicitat es remet a cartells, plaques commemoratives, materials impresos, mitjans electrònics – una web per exemple o mencions en mitjans de comunicació. L'objectiu és, sempre, i així ho afirma el Reglament, el de donar a conèixer que aquella activitat o projecte es fa a càrrec de fons d'activitat de foment, tanmateix la intenció de promoció per part del propi atorgant sembla manifesta en aquest tipus d'obligació ja que les subvencions són un instrument per a mostrar també la diligència de l'ens atorgant.

Atès que publicitar és una prioritat el propi reglament dedica part del redactat a esmenar situacions deficitàries atorgant 15 dies al beneficiari per adoptar les mesures de publicitat necessàries (si no es complissin entrarà en joc l'article 37 sobre reintegrament sens perjudici de sancions). Així mateix el concedent, via Reglament, es reserva la possibilitat de mesures alternatives en matèria de publicitat si les primeres són d'aplicació impossible.

### **Secció cinquena. Finançament de les activitats.**

La llei de subvencions esmenta *a grosso modo* tres regles d'or en diferents articles per a les subvencions: 1. que la despesa sigui elegible o permesa, 2. que s'executi en el període de desenvolupament de la subvenció i 3. que no superi el cost de mercat. Més un munt de particularitats en subcontractació, requisits en la presentació d'ofertes de proveïdors, etc.

El Reglament, a aquest respecte, simplement precisa aspectes monogràfics molt funcionals però també molt operatius i d'alt interès per a qui executa la subvenció. Aquest són els següents:

#### **Article 32** (caràcter bàsic). El cofinançament del/de la beneficiari/ària.

Esmenta que l'aportació del concedent serà part del cost total de l'activitat, amb la qual cosa ja es dona a entendre que, per regla general, una subvenció es sempre, també, cofinançada per part de qui la sol·licita.

Al final del mateix article dona a entendre que les bases reguladores i la convocatòria són els instruments encarregats de fixar el percentatge de cofinançament però, sempre, donant a entendre que el/la beneficiari/ària assumirà la diferència entre el cost total i final de l'activitat i el percentatge de subvenció rebut.

#### **Article 33** (caràcter bàsic). Comunicació de subvencions concurrents.

Quan un/a beneficiari/ària sol·licita una subvenció orientada a finançar un activitat ja prèviament finançada per una subvenció anterior – en tot o en part - farà constar a la sol·licitud aquesta circumstància. Algunes convocatòries sol·liciten un informe de subvencions gestionades i altres no, però les que no ho fan solen citar en l'articulat de la convocatòria aquesta referència de l'article 33 o bé esmenten casuísticament el règim d'incompatibilitats.

En el cas que el/la beneficiari/ària obtingui aquesta segona subvenció ho comunicarà d'immediat al primer i al segon concedent. Els dos es "posicionaran" expressament amb resolució administrativa que declari la incompatibilitat o la comptabilitat. La manca de resposta i d'acord amb la Llei 4/99 implica silència negatiu (idèntics efectes que els d'una resolució negativa). En cas de declaració de incompatibilitat es requerirà el reintegrament.

**Article 34** (caràcter bàsic). Excés de finançament sobre el cost de l'activitat

Com és sabut el cost de l'activitat o projecte – pagar senyalística urbana, contractar un tècnic, finançar un anunci en premsa, llogar un local, etc. - no pot superar el cost real de mercat (aquesta és la principal referència que entra en joc, si aquesta no es possible, altres sistemes com el valor de cotitzacions, les taxacions, etc.). En tot cas l'aplicació en la justificació d'un excés de cost sempre es reintegra. Si és el concedent qui el detecta i reclama, el muntat a reintegrar serà el de la totalitat de l'excés fins al límit de la subvenció que aquest hagi concedit.

**Secció sisena** (caràcter bàsic). La base de dades nacional ( article 20 de la Llei General de Subvencions).<sup>59</sup> Es regulen, en els **articles 35 a 41**, els principals elements per a completar i donar compliment operatiu a la llei que són els següent:

En primer lloc les subvencions i les entregues dineràries sense contraprestació en relació a les quals es obligatori facilitar informació, i recordem que, de conformitat amb la Llei, aquesta tramesa d'informació no requereix el contentiment dels afectats.

En segon lloc els obligats a proporcionar la informació, que són els mateixos que la llei contempla com a obligats a l'hora de concedir (administració central, autonòmica i local ( en aquests dos casos no directament els òrgans concedents de les subvencions sino a través de les seves respectives intervencions generals o òrgans que, a l'efecte designin<sup>60</sup>), organismes públics i entitats que es

---

<sup>59</sup> Cal tenir en compte en relació a la base de dades l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 29 de març de 2007 per la qual es determina el contingut i especificacions tècniques de la informació a subministrar a la Base de Dades Nacional de Subvencions.

<sup>60</sup> Aquest punt regulat a l'apartat 4 de l'article 36 del Reglament és molt important atès que el que fa és, en relació a les Comunitats Autònomes i Entitats Local, determinar que la tramesa d'informació a la base de dades nacional s'efectuarà a través d'un òrgan únic ( en relació a totes les subvencions que s'atorguin) sense perjudici dels òrgans gestors o responsables del suministrament d'aquesta informació), ja sigui aquest la pròpia Intervenció General de la Comunitat Autònoma o un altre òrgan que aquesta designi. En virtut d'aquesta disposició i de la resta de regulació sobre la base de dades continguda a la Llei i al Reglament diverses Comunitats Autònomes han promulgat normativa referent a les seves pròpies bases de dades, com per exemple Extremadura: Decret 17/2008, de 22 de febrer, pel qual es regula la Base de Dades de Subvencions de la Comunitat Autònoma d' Extremadura, la qual estableix que atès el que es disposa a la Llei General de Subvencions, al seu Reglament i a la precedentment citada ordre ministerial "se dan todas las condiciones necesarias para abordar la regulación de una base de datos propia de la Comunidad Autónoma, partiendo de que ha sido fijada en la normativa estatal la información mínima a suministrar a la base nacional y que el suministro de la información por las Comunidades Autónomas se efectuará a través de un órgano único, sin perjuicio de los órganos gestores o responsables del suministro de información. Existe, pues, la necesidad de abordar en el ámbito autonómico la forma en que deberá verse por los órganos gestores de las subvenciones la referida información u otra que complementariamente se establezca a la Base de Datos de Subvenciones de la Comunidad Autónoma, desde la cual se trasladará la misma a la Base de Datos Nacional, dejando en todo caso los aspectos técnicos y de detalle o contenido concreto, al igual que hace la regulación estatal, a la Orden que la Consejería de Administración Pública y Hacienda apruebe"

L'article 29 del Decret Legislatiu 2/2005, de 28 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Subvencions estableix que: "1. En cumplimiento de lo previsto en el artículo 20 de la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvencions, se crea una base de datos de subvenciones y ayudas públicas, que ha de permitir el suministro a la Administración del Estado de la información sobre las subvenciones y ayudas otorgadas en el ámbito de la comunidad autónoma. (...) 3. En todo caso, la Intervención General de la comunidad autónoma constituye el órgano responsable del mantenimiento, la custodia y la gestión de la información contenida en la base de datos de subvenciones de la comunidad

regeixen per dret públic i formes parapúbliques de gestió) i els òrgans que dictin resolucions fermes referents a la resolució de contractes celebrats amb l'Administració o a la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions, els quals hauran de comunicar les dades identificatives d'aquells que, per causa d'aquestes resolucions, no podran accedir a la condició de beneficiari o entitat col·laboradora i la durada d'aquesta prohibició.

En tercer lloc a l'**article 37** es fa referència al contingut de la informació a proporcionar a la base de dades nacional, la qual, en relació a les subvencions, es concreta en la relativa a la normativa reguladora ( bases reguladores i convocatòria), els/les beneficiaris/àries, la gestió de les subvencions (resolucions, pagaments, justificació), la resolució de reintegrament i la seva recaptació, sancions, i el termini durant el qual no es podran ostentar la condició de beneficiari/ària o entitat col·laboradora les persones o entitats incurses en alguna de les prohibicions de l'article 13 de la Llei. I en relació al lliurament dinerari sense contraprestació als destinataris, a l'import, a la data dels pagaments i la causa o el motiu del lliurament, així com, en el seu cas, a les devolucions que s'hagin produït a conseqüència de no haver-se executat, total o parcialment, aquesta causa o motiu.

---

autónoma. 4. La organización, el funcionamiento y, en general, el desarrollo del régimen jurídico de la base de datos deben establecerse reglamentariamente". I fruit d'aquest darrer punt de l'article 29 s'aprova el Decret 38/2009, de 26 de juny, de desenvolupament del règim jurídic de la Base de dades de subvencions i ajudes públiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que, de forma molt similar al Decret vist de la CA d'Extremadura estableix que "La regulación legal de la Base de datos nacional de subvenciones ha sido desarrollada por el Real Decreto 887/2006, de 21 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley General de Subvenciones (...), Además, mediante la Orden del Ministerio de Economía y Hacienda de día 29 de marzo de 2007 se ha fijado la información mínima que deben suministrar estos sujetos a la Base de datos nacional, teniendo en cuenta que el suministro de la información por las comunidades autónomas debe hacerse mediante un órgano único, sin perjuicio de las facultades de acceso a la Base de datos de los órganos gestores o responsables del suministro con respecto a la consulta de su contenido. En el ámbito autonómico, el texto refundido de la Ley de Subvenciones, aprobado por el Decreto Legislativo 2/2005, de 28 de diciembre, y modificado por la Ley 6/2007, de 27 de diciembre de Medidas Tributarias y Económico Administrativas, crea y regula, en los artículos 29 y siguientes, la Base de datos de subvenciones y ayudas públicas de la Comunidad Autónoma y designa la Intervención General de la Comunidad Autónoma como el único órgano responsable del mantenimiento, la custodia y la gestión de la información contenida en la mencionada Base de datos, la cual debe nutrir la Base de datos nacional de subvenciones, además de cumplir las exigencias de la Unión Europea. En este sentido, el artículo 29.4 del texto refundido de la Ley de Subvenciones establece que la organización, el funcionamiento y, en general, el desarrollo del régimen jurídico de la Base de datos han de establecerse por reglamento".

Si fem un cop d'ull alguna de les altres lleis autonòmiques de subvencions que hem vist a l'apartat 2.2 trobem per exemple l'article 15 de la Llei 7/2005, de 18 de Novembre de Subvencions de Murcia que estableix: "1. La Intervención General de la Comunidad Autónoma será el órgano encargado de la constitución y mantenimiento de la base de datos autonómica de subvenciones, en la que deberán anotarse los actos y documentos que por Orden de la Consejería de Economía y Hacienda se determinen. Todos los órganos que concedan subvenciones deberán remitir a la Intervención General la información por los procedimientos y en los plazos que en dicha orden se establezca".

A la Llei 10/2006, de 17 de Juliol de Cantabria, l'article 19: "1. Los sujetos contemplados en el artículo 3 de esta ley pertenecientes al sector público de la Comunidad Autónoma de Cantabria deberán facilitar a la Intervención General de la Administración de la Comunidad Autónoma de Cantabria, a efectos meramente estadísticos e informativos, información sobre las subvenciones por ellos gestionadas, en los términos previstos reglamentariamente, al objeto de formar una base de datos de ámbito autonómico, para dar cumplimiento a la exigencia de la Unión Europea, mejorar la eficacia, controlar la acumulación y concurrencia de subvenciones y facilitar la planificación, seguimiento y actuaciones de control. (...)5. La Intervención General de la Administración de la Comunidad Autónoma de Cantabria facilitará a la Intervención General de la Administración del Estado la información exigida por el artículo 20 de la ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones. I de conformitat amb l'article 20 d'aquesta mateixa llei: "1. Las entidades locales podrán establecer bases de datos de subvenciones para dar cumplimiento a la exigencia de la Unión Europea, mejorar la eficacia, controlar la acumulación y concurrencia de subvenciones y facilitar la planificación, seguimiento y actuaciones de control. 2. Se habilita al Consejo de Gobierno para que por decreto establezca los criterios para homogeneizar las referidas bases de datos, que contendrán, al menos, los extremos referidos en el apartado 2 del artículo 19. El Gobierno cooperará con las entidades locales en la implantación de las mismas".

En quart lloc qui administra i custodia la base de dades nacional és la Intervenció General de l'Administració de l'Estat la qual, també, autoritza els accessos a la mateixa. Entra en joc en aquest cas la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i és aquest el motiu pel qual el Reglament estipula que és l'IGAE l'òrgan que dona el dret d'accés.

En cinquè lloc el subministrament d'informació – **article 39** - es porta a terme, a través del sistema d'informació que determini la IGAE, mitjançant un certificat electrònic (Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Signatura Electrònica). La referència temporal per al subministrament de la informació té caràcter trimestral i haurà de ser tramesa a la base de dades durant els 30 dies següents a la finalització de cadascun.

En sisè lloc, **article 40**, l'obligació de subministrar la informació especificada a la base de dades nacional de subvencions es fonamenta en l'article 4 de la Llei 30/1992, en el 20 de la Llei General de subvencions, i en la resta de normes nacionals o comunitàries que imposin aquest deure de cooperació i assistència recíproca. La responsabilitat per l'incompliment d'aquesta obligació correspon a l'òrgan administratiu, organisme o entitat pública obligat als subministrament de la informació ( estem parlant per exemple, de supòsits en què per causa de no haver-se subministrat la informació pertinent s'hagi concedit una subvenció a una persona que estava incurs en una causa que, d'haver-se conegut, hagués provocat la impossibilitat d'obtenir la condició de beneficiari, o que s'hagués atorgat la condició d'entitat col·laboradora a una persona incursa en alguna de les causes de prohibició previstes a l'article 13 de la llei ).

En setè lloc l'accés a aquest instrument és restringit, d'acord amb la Llei de Protecció de Dades. Hi poden accedir, en primer lloc, els usuaris autoritzats ( a l'article 38, apartat 2 d'aquest reglament s'estableix que l'òrgan obligat al subministrament d'informació ( en el cas de les comunitats autònomes i les entitats locals a través de les corresponents Intervencions generals o de l'òrgan que designi l'entitat local ) designarà i comunicarà a la IGAE els usuaris pels quals sol·licita l'autorització necessària per accedir a les dades contingudes a la base de dades). En relació a aquests usuaris autoritzats el Reglament llista els continguts de la base de dades als quals tenen accés i estableix que la IGAE, al seu torn, informará a l'òrgan sol·licitant de les autoritzacions d'accés dels continguts als quals han accedit els seus usuaris autoritzats als efectes que aquests puguin constatar que la base de dades s'ha utilitzat per a la finalitat per a la qual ha estat concebuda i, en cas contrari, depurar responsabilitats.

Recordem aquí que el darrer punt de l'article 20 de la Llei de Subvencions estableix que les autoritats i el personal al servei de les Administracions públiques que tinguin coneixement de les dades contingudes a la base estan obligats al més estricte i complert secret professional respecte de les mateixes.

En segon lloc tenen accés a la base de dades, a banda de la pròpia IGAE, les Intervencions Generals de Defensa i de la Seguretat Social, i les Intervencions Generals de les Comunitats Autònomes i Administracions Locals. El fonament que justifica l'accés d'aquests dos darrers organismes a la base de dades nacional és justament la reciprocitat en relació al subministrament previ d'informació a la mateixa per part dels mateixos atès que de conformitat amb el darrer apartat de l'article 36 d'aquest reglament, en les administracions autonòmiques i locals el subministrament d'informació no es realitza a través dels òrgans concedents de les subvencions sinó de les respectives Intervencions.

Finalment la IGAE, amb fonament en la col·laboració entre els diferents poders de l'Estat, i sempre de conformitat amb l'article 20.4<sup>61</sup> de la Llei de Subvencions, podrà autoritzar accessos directes a la base de dades.

En resum, la base de dades s'erigeix com un sistema del fenomen de creuament de dades entre òrgans de l'autoritat.

## **SECCIÓ SETENA. GARANTIES**

**Article 42.** Règim General. En el cas que es determinin aquestes són fixades per les bases reguladores d'acord amb aquesta secció setena.

El concedent té facultats per a eximir de presentar garanties quan el perfil del sol·licitant ho permeti, però, en tot cas, sempre resten exonerats de l'extrem de presentar garanties: l'Administració pública, beneficiaris/àries que han percebut muntants inferiors a 3000 euros, entitats exemptes per llei de la prestació de caució, fiança o dipòsit davant de l'administració i entitats no lucratives.

El Reglament associa l'exigència de presentar garantia a que l'organització sol·licitant sigui exògena o tingui seu externa al territori nacional.

Els moments i matèries en les quals unes bases reguladores poden sol·licitar garanties són: en els procediments de selecció d'entitats col·laboradores, quan s'hagi previst la possibilitat d'efectuar pagaments anticipats o a compte, quan es consideri necessari per assegurar el compliment dels compromisos assumits pel/per la beneficiari/ària o l'entitat col·laboradora (un criteri podria ser, per exemple, el de la quantia en el sentit que a partir de cert volum de subvenció pot ser recomanable exigir garanties).

---

61 20.4. La informació inclosa en la base de dades nacional tindrà caràcter reservat, sense que pugui ser cedida o comunicada a tercers, excepte que la cessió tingui per objecte: a) La col·laboració amb qualsevol Administració Pública per la lluita contra el frau en l'obtenció o percepció d'ajuts o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea, b) La investigació o persecució de delictes públics pels òrgans jurisdiccionals o el Ministeri Públic, c) La col·laboració amb les Administracions tributària i de la Seguretat Social en l'àmbit de les seves competències, d) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert, e) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes o òrgans de fiscalització externa de les comunitats autònomes en l'exercici de les seves funcions, f) La col·laboració amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme en l'exercici de les seves funcions.



Entrem en el Reglament, en aquest moment, per especificar les subtipologies de subjectes passius obligats a garantia. La pròpia extensió física del text relatiu a garanties denota, i és baròmetre, de la preocupació del legislador per aquest extrem en visites a assegurar que l'atorgament compti amb mecanismes de recuperació de la subvenció per molt que aquesta es tracti d'una liberalitat o gràcia de l'atorgant.

### ***SUBSECCIÓ PRIMERA. GARANTIES EN EL PROCEDIMENT DE SELECCIÓ D'ENTITAT COL·LABORADORA***

Quan, per causa de la naturalesa de l'objecte de la col·laboració, a la selecció de l'entitat col·laboradora s'apliqui la Llei de Contractes del Sector Públic i no la Llei de Subvencions i, en conseqüència, aquesta col·laboració es formalitzi a través d'un contracte ( article 16.6 de la Llei) i no d'un conveni, com és el supòsit general, el règim de garanties serà, també, el que preveu la normativa reguladora de la contractació administrativa<sup>62</sup>.

Quan l'entitat col·laboradora sigui una persona subjecte al dret privat i, per tant, la seva selecció s'hagi de subjecta a un procediment sotmès als principis de publicitat, concurrència, igualtat i no discriminació ( article 16.5 de la Llei), seran les bases reguladores les que determinaran la garantia que hauran d'aportar els participants en el procés de selecció, però, al igual que en el supòsit anterior, el mitjans de constitució i dipòsit i l'extensió de les garanties seran, excepte previsió expressa en les bases, els que es preveuen en la Llei de Contractes de Sector públic.

Aquesta garantia es cancel·larà, per acord de l'autoritat administrativa corresponent, en el termini de 15 a comptar de la data de finalització del procés de selecció, sens perjudici que, en relació a l'entitat que hagi estat seleccionada, la garantia en qüestió pugui ser objecte de retenció fins a la formalització del corresponent conveni de col·laboració i, en aquest moment, si l'entitat col·laboradora ha rebut fons que posteriorment hauran de ser lliurats als beneficiaris, i si així s'estableix a les bases reguladores, s'acordarà la no cancel·lació d'aquesta garantia sino, al contrari, que la mateixa es complementi amb l'extensió fins al total import dels fons rebuts més els interessos de demora corresponents i fins 6 mesos després de la finalització del termini de justificació de l'aplicació dels esmentats fons.

### ***SUBSECCIÓ SEGONA. GARANTIES EN PAGAMENTS ANTICIPATS I PAGAMENTS A COMPTE.***

Els pagaments a compte i anticipats, tal i com afirma la Llei de subvencions, són una excepció, el normal és pagar un cop s'ha executat i justificat la subvenció (article 17 de LGS). No ho esmenta així, literalment, el Reglament però sí que es remet al citat article 17 el qual reflecteix aquest "esperit".

---

62 L'article 84. 1 de la Llei 30/2007 estableix que les garanties exigides en els contractes celebrats amb les Administracions Públiques podran prestar-se en alguna de las següents formes: En efectiu o en valors de Deute Públic, mitjançant aval o mitjançant contracte d'assegurança de caució.

L'import de la garantia es correspondrà amb l'import de la quantitat del pagament a compte o anticipat, incrementada en el percentatge que s'estableixi en les bases reguladores que no podrà superar el 20% d'aquesta quantitat.

Les formes de constitució de la garantia, modalitats i característiques, es regulen al Reial Decret 161/1997, de 7 febrer, pel qual s'aprova el Reglament de la Caixa General de Dipòsits.

L'avalista o assegurador serà considerat part interessada en els procediments que afectin, directament, a la garantia prestada en els termes prevists a la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

La constitució de garanties es porta a terme únicament a la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals, a les Delegacions d'Economia i Hisenda o Tresoreries d'ens locals, segons quina sigui l'Administració davant la qual hagin de tenir efectes. I quan les subvencions s'hagin concedit per representacions en l'exterior en les seus de la respectiva Missió Diplomàtica Permanent o Oficina Consular.

En cas d'incompliment per part del beneficiari la garantia serà l'instrument per a rescabalar les quantitats abonades a compte o pagades anticipadament. S'aplicarà el règim de reintegrament previst a l'article 37 de la Llei i amb caràcter general serà la Caixa General de Dipòsits o equivalent qui executarà les garanties.

Si la garantia no cobris el muntat deutor, entrarà en joc el procediment de constrenyiment (un dels quatre sistemes d'execució de l'administració juntament amb la compulsió sobre les persones, l'execució subsidiària i la multa coercitiva). El reglament esmenta però, estrictament el constrenyiment sobre el patrimoni.

La cancel·lació de garanties té lloc quan es comprova l'adequada justificació del pagament a compte o anticipat o quan s'ha esdevingut el seu reintegrament d'acord amb l'article 37 de la LGS. Els terminis de cancel·lació oscil·len entre 3 i 6 mesos. Nota curiosa és que el concedent reintegra el cost de manteniment de les garanties ( o sigui que és una despesa elegible) quan aquestes garanties es mantinguessin més enllà del termini estipulat per causes no imputables a l'interessat, de conformitat amb l'article 33 de la Llei General Tributària, Llei 58/2003, 17 de desembre<sup>63</sup>.

---

63 Article 53 de la LGT. Reemborsament dels costos de les garanties.

1. L'Administració tributària reemborsarà, prèvia acreditació del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute si aquest acte o deute es declarat improcedent per sentència o resolució administrativa ferma. Quan l'acte o el deute es declari parcialment improcedent, el reemborsament abastarà a la part corresponent del cost de les garanties.

Reglamentàriament es regularà el procediment de reemborsament i la forma de determinar el cost de les garanties.

2. Amb el reemborsament dels costos de les garanties, l'Administració tributària abonarà l'interès legal vigent al llarg del període en el que es devengui sense necessitat de que l'obligat tributari ho sol·liciti. A aquests efectes, l'interès legal es devengarà des de la data degudament acreditada en que s'hagués incorregut en aquests costos fins la data en que s'ordeni el pagament.

3. El que es disposa en el present article no serà d'aplicació respecte de les garanties establertes per la normativa pròpia de cada tribut per respondre del compliment de les obligacions tributàries.

## ***SUBSECCIÓ TERCERA. GARANTIES EN COMPLIMENT DEL COMPROMISOS ASSUMITS PEL/PER LA BENEFICIARI/ÀRIA.***

**Article 53.** Tal i com ja hem comentat anteriorment, quan les bases reguladores estableixin l'obligació, per part de les entitats col·laboradores, de prestar garanties, els mitjans de constitució i el procediment de cancel·lació d'aquestes variaran en funció de si la col·laboració s'ha formalitzat en un conveni o en un contracte. En el primer cas aquests mitjans i procediment s'establiran en el propi conveni, en el segon serà d'aplicació la normativa reguladora de la contractació administrativa.

Igualment per les entitats col·laboradores si la relació contempla el repartiment de fons com a funció cal, tal i com també hem esmentat en un apartat anterior, una garantia total sobre els fons que després l'entitat col·laboradora distribuirà entre els beneficiaris, més els corresponents interessos de demora i per un termini de fins a 6 mesos a comptar de la data de finalització del termini per a justificar l'aplicació d'aquests fons.

**Article 54.** Garanties i altres mesures cautelars en compliment de compromisos assumits pels/per les beneficiaris/àries.

En cas de beneficiaris, que no són entitats col·laboradores, les garanties podran adoptar, a banda de les previstes per a les garanties de pagament a compte i anticipats ( que recordem eren les previstes a la normativa sobre contractació administrativa: efectiu, valors de Deute Públic, aval o contracte d'assegurança de caució), la forma de prenda<sup>64</sup> i hipoteca<sup>65</sup> (a saber les que regula el dret civil), i és possible inscriure-les als registres corresponents o adoptar qualsevol altre tipus de mesura o salvaguarda que es consideri adequada a la naturalesa dels béns, inversions o activitats finançades.

En segon lloc les garantires són exigibles – com ho és una memòria tècnica o un certificat - per a l'obtenció de la subvenció o, bé, per al pagament d'aquesta o, finalment, com a part integrant de la justificació i la seva finalitat és garantir el compliment, i en especial, el manteniment, de les obligacions del/de la beneficiari/ària, amb la qual cosa la falta de constitució i acreditació davant de l'òrgan competent de les garanties exigides poduirà desestimació de la sol·licitud o retenció del pagament de la subvenció concedida.

Són les bases reguladores l'emplaçament on regular la constitució, extensió, acreditació, cancel·lació i l'execució de les garanties. En el rastreig de 54 bases reguladores no s'ha detectant ni un sol cas on aquest extrem fos regulat.

---

64 La prenda és un dret real de garantia sobre béns mobles. En virtut de la prenda el deutor entrega al creditor un bé moble amb el qual garanteix el pagament del deute. Si el deute no es satisfà el creditor té la facultat de vendre el bé que li ha estat lliurat en prenda i de cobrar-se amb l'import de la venda. Si el deute es paga en les condicions i termini estipulats el creditor ha de retornar al deutor el bé en les mateixes condicions en què li va ser entregat.

65 La hipoteca, al igual que la prenda, és un dret real que es constitueix en garantia d'un deute però que a diferència d'aquesta és constitueix, normalment, sobre béns immobles, que es mantenen en poder del seu propietari. I la facultat del creditor del deute, en el supòsit que aquest no li sigui satisfet, consisteix en la possibilitat de promoure la venda del bé gravat amb la hipoteca, encara que aquest hagi canviat de propietari i cobrar-se amb l'import de la venda.

## TÍTOL PRIMER. PROCEDIMENT DE CONCESSIÓ

### Capítol I.- Disposicions preliminars

**Article 55** (caràcter bàsic). Procediments de concessió. El Rglament esmenta que la norma és la lliure concurrència o concurrència competitiva (amb la qual cosa s'estén que la concessió directe és l'excepció reiterant una vegada més el Reglament que aquesta només es podrà utilitzar en els tres supòsits previst a l'apartat segon de l'article 22 de la Llei). Ambdues formes de concessió es troben regulades a la Llei General de Subvencions i al Reglament d'Obres, Activitats i Serveis en el cas dels Ens Locals.

**L'article 56** introdueix una novetat no contemplada en regulació anterior a la Llei de Subvencions i que és la de la tramitació anticipada. Consisteix en la possibilitat que el concedent aprovi la convocatòria en l'exercici pressupostari anterior a la resolució de la mateixa. Els requisits, però, són que 1. l'execució de la despesa tingui lloc durant el mateix exercici de la concessió o resolució, això implica, per exemple, que un concedent aprova la convocatòria al mes de octubre, novembre o desembre però no resolt (la llei li atorga 6 mesos per a fer-ho) fins el gener de l'exercici següent per a donar per satisfeta aquesta primera obligació.

Aquest és un extrem interessant i eficient des de la perspectiva de l'atorgament de subvencions en el sentit que evita l'acumulació, posa sobre avís als futurs sol·licitants, i en resum, fa més diligent l'atorgament de subvencions; 2. que existeixi crèdit adequat i suficient (necessàriament la convocatòria tindrà, en aquest cas, la naturalesa de caràcter estimat fins que sigui aprovat el pressupost de l'exercici següent, fet el qual es sol produir no abans del mes de novembre i essent molt habitual que l'administració –particularment la local i en municipis de poc tamany - prorrogi el pressupost de l'exercici anterior).

No obstant la tramitació anticipada es veu, en general, impregnada d'una MENA de condició suspensiva subjecte, sobre tot, a la formalització de la partida pressupostària per part de l'òrgan concedent. Té l'avantatge de preveure, amb antelació, la sol·licitud de subvencions i d'evitar l'acumulació de romanents, excedents, en atorgaments per part dels concedent ja que no posen en funcionament la maquinària administrativa al mes de gener com era el cas abans del reglament sinó que ho pot fer durant els quart trimestre de l'exercici anterior.

**Article 57.** Subvencions Plurianuals. És d'extrema importància i representa, també, la normativització d'una novetat la possibilitat de portar a terme subvencions plurianuals o, el que és el mateix, imputar la despesa a exercicis posteriors salvant d'aquesta manera el principi pressupostari en hisenda pública de l'annualitat. La decisió de la regulació continguda a l'article 57 ha estat, probablement motivada per la modalitat de contractes programa en lliure concurrència que necessàriament superen la temporalitat anual.

La particularitat consisteix, en aquest cas, en què en la convocatòria s'indica la quantitat total màxima per al conjunt d'anualitat i els desglossament d'aquella en les anualitats, sempre respectant els límits que contempla l'article 47 de la Llei de General Pressupostària ( Llei 47/2003, de 26 de novembre)<sup>66</sup>. Aquesta distribució per anualitats, no obstant, tindrà caràcter estimat quan es contempli la possibilitat que els sol·licitants puguin optar pel pagament anticipat. La modificació de la distribució inicialment aprovada requerirà la tramitació del corresponent expedient de reajustament d'anualitats.

Si existeixen pagaments a compte aquest s'han d'ajustar al ritme d'execució de la subvenció, no obstant, la praxis del contracte programa amb els pagaments a compte es revela difícil perquè la hisenda pública actua amb certesa únicament amb l'anualitat corresponent.

## ***CAPÍTOL II PROCEDIMENT DE CONCESSIÓ EN CONCURRÈNCIA COMPETITIVA***

**Article 58.** Aprovació de la despesa per una quantia màxima i distribució entre crèdits pressupostaris.

La convocatòria sempre ha de fixar la quantia total màxima que l'atorgant concedirà i els crèdits pressupostaris als quals s'imputarà. A l'epígraf 58.2 es contempla la possibilitat d'encabir-hi quanties addicionals – sempre dins del crèdit disponible - en el marc de la mateixa convocatòria ( és a dir sense necessitat de realitzar una nova convocatòria). Però aquesta quantia addicional precisa de certs condicionaments: que els crèdits addicionals no estiguin disponibles en el moment de la convocatòria – però si més endavant, amb posterioritat a la resolució de concessió - degut a un augment de crèdit que pot ser motivat per: arrastrar romanent o excedents de la convocatòria anterior (per exemple perquè en convocatòries anteriors no s'ha exhaurit la partida ) o bé perquè, simplement, s'ha incrementat el crèdit disponible en un moment determinat.

Aquesta mesura ve a esmenar antigues situacions en les quals un atorgant es trobava el darrer trimestre de l'exercici amb romanents i bé havia de convocar una nova convocatòria – amb la qual cosa per procediment administratiu no disposava de temps - o bé la Tresoreria de l'administració a la que correspongués el departament en qüestió subsumia els excedents no atorgats anant a parar aquests a la caixa general.

A la convocatòria que permet ampliació cal que hi consti, de forma separada, que l'efectivitat de la quantia addicional queda condicionada a la disponibilitat de crèdit i quan s'esdevé, o és possible l'ampliació, cal formalitzar, de forma prèvia a la convocatòria de la subvenció, el corresponent expedient de despesa per l'import declarat disponible.

---

<sup>66</sup> Article 47 de la Llei 47/2003. Compromisos de despesa de caràcter plurianual. 1. Podran adquirir-se compromisos de despeses que hagin d'estendre's a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi, sempre que no superin els límits i anualitats fixats en el número següent. 2. El número d'exercicis a que poden aplicar-se les despeses no serà superior a quatre. La despesa que s'imputi a cada un dels exercicis posteriors no podrà excedir de la quantitat que resulti d'aplicar al crèdit inicial a que correspongui l'operació els següents percentatges: en l'exercici immediat següent, el 70 %, en el segon exercici, el 60 %, i en els exercicis tercer i quart, el 50 %.(...).

**Article 59.** Convocatòria oberta. Es defineix com un acte administratiu que encadena successives convocatòries en el marc d'un exercici i per una mateixa línia de subvenció. Aquesta és una altra novetat del reglament certament avantatjosa per als sol·licitants perquè permet preveure el cofinançament o posposar la sol·licitud en el temps i amb la certesa que no caldrà esperar al proper exercici que presentar-se a una petició de subvenció.

A Catalunya inicia aquest sistema la convocatòria d'agents d'ocupació i desenvolupament local dependents del Departament de Treball.

En la convocatòria oberta s'hauran de concretar el número de resolucions successives que hi hauran i per a cada una d'elles es farà constar: l'import màxim a atorgar, el termini màxim de resolució i el termini de presentació de les sol·licituds.

En les subconvocatòries serà possible arrastrar la quantitat no aplicada en les resolucions anteriors sempre hi quan es compleixin els següents requisits: 1. que el concedent ho hagi normativitzat, expressament a les bases reguladores, on s'indicaran, a més, els criteris per a l'assignació d'aquests fons no utilitzats a les successives resolucions; 2. que una vegada s'hagi emès la resolució corresponent, l'òrgan concedent acordi, expressament, les quanties a traslladar i el període en el qual s'aplicaran; i 3. que, això, no afecti o limiti els drets dels sol·licitants del període d'origen (es imaginable una primera convocatòria on el concedent pondera els projectes amb molt major rigor que la darrera convocatòria del l'exercici en la qual es veu obligat a aplicar ja tot el crèdit disponible i amb la qual cosa atorga amb molta major facilitat i menys exigència).

**Article 60.** Criteris de valoració.

Torna a ser, aquest article, una "novetat " no present en l'anterior regulació d'activitat de foment, i és una novetat molt necessària per la subjectivitat de la mateixa i perquè, en resum, acaba essent el fonament i explicació nuclear del perquè s'obtenen o no s'obtenen subvencions.

60.1. Els criteris cal que apareguin a les bases reguladores. A cada criteri – cas que n'hi hagi més d'un - cal que li sigui atribuït una puntuació percentual sobre el total. En el supòsit que el procediment de valoració no sigui un acte únic, sino que s'articuli en diferents fases, s'ha de determinar quins criteris s'aplicaran a cadascuna de les fases i el llinar mínim a obtenir per cada candidat en cadascuna d'elles.

Quan, per raons degudament justificades, no sigui possible associar, precisar, una puntuació a cadascun dels criteris de valoració escollit, es considerarà que tots els ells tenen la mateixa.

**Article 61.** Determinació de l'activitat a realitzar per part del/de la beneficiari/ària.

Aquest article va orientat, bàsicament, a una qüestió d'ajustament entre l'objecte de compliment sol·licitat i el seu pressupost i el compromís de consecució dels mateixos una vegada el concedent ha resolt.

Darrerament les resolucions solen experimentar baixes en el muntant sol·licitat i per aquest motiu s'erigeix com a un acte administratiu important el tràmit de l'acceptació expressa per part del sol·licitant. És vol dir amb això que si a un pressupost li corresponen un resultats, en el cas que el pressupost sigui reduït, els resultats teòricament haurien de ser-ho en la part proporcional que pertoqui per a evitar futurs requeriments.

L'article 27 de la Llei de Subvencions planteja la reformulació de projectes i aquesta reformulació és una espècie de resolució aprovatòria però condicionada, precisament, a ajustar per part del/de la beneficiari/ària. És realment transcendent que si el/la beneficiari/ària no respon a la sol·licitud de reformulació del concedent la sol·licitud s'entén concedida en els termes que es plantejaren inicialment. Això implicaria, per exemple, que si en un programa de polítiques d'ocupació es sol·liciten 300 mil euros per a contractar 8 treballadors/es durant un any en feines de rehabilitació urbana i el concedent redueix a 210 mil euros la subvenció concedida, en teoria i idealment el beneficiari hauria de reduir la contractació del nombre de treballadors. En el supòsit que no realitzi la oportuna reformulació en aquest sentit estarà compromès al compliment dels contractes inicialment plantejats a la sol·licitud, amb la cosa o bé haurà d'incrementar el seu cofinançament o, directament, no complirà amb els objectius materials de la subvenció.

Un altre supòsit, diferent de la reformulació de la sol·licitud inicial presentada pel/per la beneficiari/ària, és la possibilitat que l'Administració, al llarg del procediment de concessió, li proposi a aquest la modificació de les condicions o la forma de realitzar l'activitat proposada. En aquest supòsit l'òrgan concedent haurà de recabar l'acceptació expressa del/de la beneficiari/ària. No obstant aquesta acceptació s'entendrà atorgada si en la proposta de modificació queden clarament especificades les noves condicions i el/la beneficiari/ària no hi manifesta la seva oposició en el termini de 15 dies a comptar de la recepció de la notificació, i sempre i en tot cas, quan no es perjudiquin drets de tercers.

**Article 62.** El contingut de la resolució. Sense perjudici del que estipula la Llei i dels requisits a complir en qualsevol acte administratiu, per al Reglament, la resolució ha de contenir els compromisos assumits pel beneficiari de la subvenció i quan l'atorgament i la percepció d'aquesta depenguin de la realització d'una activitat proposada pel propi beneficiari, cal que aquesta, o el document en què es va formular, quedin, també, clarament identificats. Aquesta circumstància no es compleix, o es compleix poc, en la mesura que no sol ser habitual que el concedent indiqui la finalitat de l'import atorgat perquè implicaria, entre d'altres coses consignar en la resolució el pressupost per accions plantejat per al beneficiari.

El que sí hi sol constar és l'objectiu en genèric, en forma d'enunciat resumit en una frase relativa, per exemple, a la rehabilitació d'una edificació, a la dinamització comercial o turística, a la integració d'immigrants o a les polítiques actives del mercat de treball dependent de la subvenció de la què es tracti.

### **Article 63.** Resolució.

La resolució s'emetrà de conformitat amb el que estableix l'article 89 de la Llei 30/1992<sup>67</sup> i la pròpia convocatòria en el termini de 15 dies d'ençà de la data de la proposta de resolució. En la resolució no només s'acordarà l'atorgament de les subvencions sino també la desestimació i la no concessió per altres motius ( desistiment, renuncia...) de la resta de sol·licituds. En general la resolució de concessió posa fi a la via administrativa.

Fonamental és que el concedent pot – però no en té obligació - indicar en la resolució una relació ordenada de tots els sol·licitants que tot i complir amb totes les condicions establertes no han obtingut subvenció per excedir-se de la quantia màxima del crèdit fixat en la convocatòria, amb indicació de la puntuació obtinguda. Aquest fet implicaria adjuntar o subsumir a la resolució l'acta de la mesa que ha ponderar les sol·licituds en un exercici de transparència i objectivitat per part del concedent. Òbviament un candidat desestimat podria reclamar, eventualment, l'esmentada llista en un recurs en via administrativa com un element necessari i pertinent per a fonamentar la resolució, tanmateix, el concedent, com s'ha esmentat, no resta obligat a aquest extrem.

En el cas que algun dels beneficiaris que han assolit la subvenció hi renunciés – per exemple degut a la disconformitat amb una reformulació o perquè, simplement, no disposava de cofinançament real - el concedent acordarà, sense necessitat d'una nova convocatòria, la concessió de la subvenció al sol·licitant o sol·licitants següents en la llista anteriorment esmentada, sempre i quan amb la citada renúncia s'alliberi crèdit suficient per atendre almenys una de les sol·licituds denegades. De forma prèvia el concedent interpel·larà als possibles beneficiaris amb la finalitat que accedeixin a la proposta de subvenció en el termini improrrogable de 10 dies. Una vegada tingui lloc aquesta acceptació el concedent dictarà l'acte de concessió.

### **Article 64.** Modificació de la resolució.

El beneficiari també ostenta la facultat de sol·licitar la modificació del contingut de la resolució i, per tant, del projecte o activitat sol·licitats, sempre que així estigui establert a les bases reguladores, concorren les circumstàncies que s'hagin previst en aquestes a tal efecte i no es perjudiqui a tercers. L'esmentada sol·licitud cal presentar-la abans no finalitzi el termini de per a la realització de l'activitat.

---

<sup>67</sup> Article 89 de la Llei 30/1992. Contingut ( de les resolucions administratives). 1. La resolució que posi fi al procediment decidirà totes les qüestions plantejades pels interessats i aquelles altres derivades del mateix. Quan es tracti de qüestions connexes que no haguessin estat plantejades pels interessats, l'òrgan competent podrà pronunciar-se sobre les mateixes, posant-ho abans de manifest a aquells per un termini no superior a quinze dies, per a que formulin les alegacions que estimin pertinents i aportin, en el seu cas, els mitjans de prova. 2. En els procediments tramitats a sol·licitud de l'interessat, la resolució serà congruent amb les peticions formulades per aquest, sense que, en cap cas, pugui agreujar la seva situació inicial i sense perjudici de la potestat de l'Administració d'incoar d'ofici un nou procediment, si procedeix. 3. Les resolucions contindran la decisió, que serà motivada en els casos a que es refereix l'article 54. Expressaran, a més, els recursos que contra la mateixa procedeixin, òrgan administratiu o judicial davant el que hagin de presentar-se i termini par interposar-los, sense perjudici de que els interessats puguin exercitar qualsevol altre que estimin oportú. 4. En cap cas podrà l'Administració abstenir-se de resoldre sota pretext de silenci, obscuritat o insuficiència dels preceptes legals aplicables al cas, no obstant podrà resoldre la no admissió de les sol·licituds de reconeixement de drets no previstos en l'Ordenament Jurídic o manifestament mancades de fonament, sense perjudici del dret de petició previst per l'article 29 de la Constitució. 5. L'acceptació d'informes o dictàmens servirà de motivació a la resolució quan s'incorporin al text de la mateixa.



Aquest extrem tant escuet de l'article 64 és, però, d'extrema importància per a l'execució de subvencions. Tal i com s'ha apuntat al primer capítol de la present recerca una de les principals FUNCIONS de les subvencions és la d'innovar. S'entén en conseqüència que un beneficiari planteja una tesis en funció d'una hipòtesi i en funció d'una necessitat o avaluació inicial. Durant l'inici de l'execució o el primer tram d'aplicació de la subvenció, un beneficiari pot observar que la seva hipòtesi no és correcta, amb la cosa el que més sentit comú tindria seria sol·licitar una modificació de la subvenció, però ¿Quin tipus de modificació? Doncs, per exemple, un traspàs de partides per haver projectat una idea que, en el moment de l'execució, s'observa que és o de mala aplicació o, directament, inviable, per exemple un projecte d'ocupació, pot haver sol·licitat, en origen, un acció de generació de llocs de treball en una planta de compostatge o tractament i reutilització de residus orgànics i haver previst al respecte la creació de 8 llocs de treball essent aquesta una de 15 accions previstes a la sol·licitud. Passat un any de l'execució, es pot esdevenir que, únicament, es tingui certesa de la creació de 3 llocs de treball i per tant es produeixin unes despeses menors en posta en marxa, en estructura, etc. L'obligació del beneficiari seria, en aquest cas, comunicar amb celeritat a l'atorgant aquesta circumstància fonamentada en una menor demanda, una menor captació de la matèria primera o qualsevol altre raó legítima i legal que justifiqui la sobreprojectió que es va fer en origen a la sol·licitud. En teoria, i també legalment, el concedent rebrà aquest ofici i donarà resposta al beneficiari, motivada, autoritzant aquest canvi, en forma de nova resolució administrativa que permetrà la reutilització de l'excedent no aplicat a altres capítols de despeses. Aquesta gestió es portarà a terme – com a última ratio - en base a la projecció o hipòtesi que presenta una subvenció (de component innovador i per tant menys cert que la projecció que es pot fer en el desplegament, per exemple, d' un servei).

### **Capítol III. Procediment de concessió directe.**

**Article 65.** Procediment de concessió directe de les subvencions previstes nominativament en els pressupostos.

Aquest article es complement de l'article 22.2.b) de la Llei, essent aquestes les subvencions de caràcter nominatiu, que són aquelles l'objecte, dotació pressupostària i beneficiari de les quals estan expressament determinats en el pressupost de l'òrgan concedent.

Es deixa a l'administració territorial bàsica l'opció que normativa específica pròpia reguli la concessió directe, essent la Llei i el Reglament d'aplicació subsidiària a la regulació específica que pugui aprovar aquest perfil de concedent.

El motiu de la concessió pot esdevenir-se d'ofici – per iniciativa del propi concedent – però, també, a instància de l'interessat. Això implica que res impedeix que un potencial candidat proposi, mitjançant una entrada al registre, l'aprovació d'una subvenció per concessió directe. Si succeís, òbviament, el promotor es guiarà pels principis bàsics de no atemptar contra la lliure concurrència en el mercat, d'igualtat d'oportunitats, etc., essent, per tant, necessari que si existeix més d'un potencial candidat o es tracta d'una quantia elevada sigui emprada la lliure concurrència i no la concessió directe.

El procediment de concessió d'aquestes subvencions pot finalitzar mitjançant una resolució d'atorgament o mitjançant la formalització d'un conveni entre l'òrgan concedent i el beneficiari de la subvenció.

En ambdós casos, tant la resolució com el conveni, tindran la consideració de bases reguladores de la concessió i ambdós hauran d'incloure: la determinació de l'objecte de la subvenció i els seus beneficiaris/àries; el crèdit pressupostari al qual s'imputa la despesa i la quantia de la subvenció atorgada, i si fossin varis els beneficiaris d'aquesta la seva individualització en relació a cadascun d'ells; la compatibilitat o incompatibilitat amb d'altres subvencions, ajudes, ingressos...; els terminis i maneres de pagament de la subvenció i el termini i la forma de justificació.

**L'article 66** aprofundeix en la concessió directe quan aquesta ve imposada per una norma de rang legal.

Serà aquesta mateixa norma la que normativitzarà la concessió, amb aplicació supletòria, en el seu defecte, de la Llei de Subvencions i el seu Reglament. No obstant si es formalitza un conveni caldrà que el mateix contempli els punt senyalats a l'article 65.

**L'article 67** entra en una segona subtipologia de concessió directe quan aquesta ve motivada per raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari o, es diu literalment, "altres degudament justificades que dificultin la seva convocatòria pública" (22.2.c) de la Llei de Subvencions).

D'acord amb l'article 28.3 de la Llei de Subvencions, amb l'instrument del Reial Decret i per part de Consell de Ministres, en Administració General de l'Estat i anàlegs, es dictarà la normativa específica reguladora d'aquest tipus de subvencions, normativa que tindrà el caràcter de bases reguladores de les subvencions que estableixi.

L'elaboració del citat reial decret s'efectuarà de conformitat amb el procediment establert a l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, per a l'elaboració dels reglaments, i a banda de tots els documents que es citen en aquest article, a l'expedient d'elaboració del reial decret s'hi haurà d'adjuntar: 1. una memòria justificativa del caràcter singular de les subvencions, de les raons que acreditin l'interès públic, social, econòmic o humanitari de les mateixes, o d'aquelles altres que justifiquin la dificultat de la seva convocatòria pública, i 2. un informe del Ministeri d'Economia i Hisenda, com a darrer element de l'expedient administratiu abans de tramitar al Consell de Ministres.

Cal observar que mentre en el darrer apartat de l'article 66 s'estableix que per tal que sigui exigible el pagament de les subvencions de concessió directa imposada per una norma de rang legal es necessària l'existència de crèdit adequat i suficient en el corresponent exercici, en el darrer apartat d'aquest article 67 es contempla la possibilitat de dur a terme una modificació pressupostària als efectes de poder atendre les obligacions de contingut econòmic derivades de la concessió de les subvencions que es regulen en el mateix.

## **Títol II Procediment de gestió i justificació de subvencions**

### **CAPÍTOL I. SUBCONTRACTACIÓ**

**Article 68** (caràcter bàsic). Subcontractació d'activitats subvencionades.

El Reglament destaca que el compliment del projecte o activitat subvencionada és una obligació personal del beneficiari i que en el cas que les bases reguladores ho permetin el límit fixat per a la subcontractació a la Llei de Subvencions, i que el reglament recorda, és del 50% de l'import de l'activitat subvencionada, sumant els preus de tots els subcontractes. Especificació aquesta darrera que no figurava a la llei.

Article 68.2. El reglament aprofundeix en la circumstància de la vinculació, la qual impediria, amb algunes excepcions, la subcontracta. El factor d'impediment, en aquest sentit, és una llista tancada en la qual hi apareixen: cònjuges i situacions anàlogues, persones relacionades a través d'una relació laboral retribuïda mitjançant pagaments periòdics, ser membre associat del beneficiari, socis majoritaris de societats, així com consellers o administradors i altres.

Article 68.3. Ens recorda, de conformitat amb els articles 32 (comprovació de subvencions) i 33 (comprovació de valors) de la Llei, la facultat de l'administració, dins del període de prescripció, de comprovar el cost i el valor de mercat de les activitats subcontractades.

### **CAPÍTOL II. JUSTIFICACIÓ DE LES SUBVENCIONS**

#### **SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS**

**Article 69.** Modalitats de justificació de les subvencions.

Les modalitats de justificació de les subvencions cal que constin a la resolució d'atorgament i a *grosso modo* consisteixen en el compte justificatiu, l'acreditació per mòduls o la presentació d'estats comptables.

**Article 70.** Regula la possibilitat d'ampliar el termini de justificació d'una subvenció d'acord amb l'article 49 de la Llei 30/1992<sup>68</sup>.

És obligació del concedent requerir al/la beneficiari/ària si transcorregut el termini aquest no ha presentat la justificació (durant els 15 dies següents a la finalització del termini). Òbviament la no presentació de la justificació comporta el reintegrament, i la justificació dins del termini adicional

---

<sup>68</sup> Article 49 de la Llei 30/1992. Ampliació. 1. L'Administració, excepte precepte en contra, podrà concedir d'ofici o a petició dels interessats, una ampliació dels terminis establerts, que no excedeixi de la meitat dels mateixos, si les circumstàncies ho aconsellen i amb això no es perjudiquen drets de tercers. L'acord d'ampliació haurà de ser notificat als interessats. 2. L'ampliació dels terminis pel temps màxim permès s'aplicarà en tot cas als procediments tramitats per les missions diplomàtiques i oficines consulars, així com a aquells que, tramitant-se en l'interior, exigeixin complimentar algun tràmit a l'estranger o en els que intervinguin interessats residents fora d'Espanya. 3. Tant la petició dels interessats com la decisió sobre l'ampliació hauran de produir-se, en tot cas, abans del venciment del termini de que es tracti. En cap cas podrà ser objecte d'ampliació un termini ja vençut. Els acords sobre ampliació de terminis o sobre la seva denegació no seran susceptibles de recurs.

concedit a resultes del requeriment efectuat per l'òrgan concedent eximeix del reintegrament però no de les sancions que corresponguin per presentació extemporània de la justificació.

**Article 71.** La forma de justificar serà la determinada a les bases reguladores. En el cas que s'observin errors esmenables aquests seran posats en coneixement del beneficiari el qual disposa d'un termini de 10 dies per dur a terme l'oportuna rectificació.

## **SECCIÓ SEGONA. DEL COMPTE JUSTIFICATIU**

### **Subsecció primera. Compte justificatiu amb aportació de justificants de despeses.**

**Article 72.** Contingut del compte justificatiu.

Es refereix, en primer lloc, a una memòria de contingut o de compliment de l'objectiu material de la subvenció, amb indicació de les activitats realitzades i dels resultats obtinguts.

I, en segon lloc, a una memòria econòmica justificativa del cost de les activitats realitzades, la qual ha de contenir:

1. Una relació classificada de les despeses i inversions, amb identificació del creditor i del document, amb import, data d'emissió i, en el seu cas, data de pagament. En el cas de infrautilització d'un concepte del pressupost de la subvenció o sobreús del mateix en relació a la "factura" el beneficiari n'informarà en aquesta memòria. Normalment es possible desviar sense autorització un 10% de les subpartides d'un pressupost – almenys aquesta era un indicació recurrent per part del concedent en les antigues convocatòries europees dels programes now i horizon.
2. Les factures o documents de valor probatori equivalent en el tràfic jurídic mercantil o amb eficàcia administrativa, i, si s'escau, la documentació acreditativa del pagament.
3. Si s'han adquirit bens immobles un certificat d'un taxador independent degudament acreditat i inscrit en el corresponent registre oficial.
4. Indicació dels criteris de repartiment dels costos generals – i/o indirectes - excepte que les bases reguladores hagin previst un tant alçat sense necessitat de justificació. Aquest extrem és important per al beneficiari ja que aquest sol imputar el màxim de despesa indirecte en una subvenció amb l'objectiu de descarregar pressupost ordinari propi. La realitat, en atribució de despeses indirectes, és que la suma d'atribucions en aquest concepte, entre el 7 i 10 % sobre el total de subvencions, poden fer que un servei cobreixi la totalitat de les seves despeses indirectes. Es pot exemplificar amb un equipament de cultura que capta 7 subvencions per un valor total totes elles de 800.000 mil euros, en el supòsit que el cost de funcionament de l'equipament fos de 80.000 euros (el 10%) entre costos de vigilància, neteja, telèfon, gas, aigua i altres, serà ben cert que l'activitat de foment està costejant aquest concepte de funcionament i, conseqüència més important, descarregant despeses del pressupost ordinari d'un ajuntament o altres organitzacions.

Per aquest motiu és cada vegada més habitual que els concedents sol·licitin el context o marc en el qual es desenvolupa la subvenció. L'anàlisi hol·lístic de la mateixa en imputació de despeses indirectes permet veure – si com diu la Llei - s'han imputat les mateixes de forma raonable.

5. El compte justificatiu també precisa d'una relació detallada d'altres ingressos o subvencions que hagin finançat l'activitat subvencionada, amb indicació del seu import i procedència (imaginem una oficina d'ocupació que es nodreix de pressupost ordinari d'un ajuntament, de fons europeus directes, de fons del Ministeri d'administracions públiques i de fons autonòmics, en aquest cas haurien de ser declarats en el seu conjunt).

6. Els tres pressupostos que, en funció de l'article 31.3 de la Llei, haurà d'haver sol·licitat el beneficiari. L'objectiu és acreditar que s'ha optat per l'oferta més avantatjosa. Més avantatjosa sol voler dir, normalment, més avantatjosa econòmicament encara que es pot haver seleccionat una oferta de major preu però que presentava major qualitat i valor afegit en la prestació. A aquesta obligació hi estan obligats els conjunt de beneficiaris sigui quina sigui la seva condició i naturalesa. Si es tracta – com a beneficiari, d'administració - l'obligació ve imposada per la Llei de contractes del sector públic, si són organitzacions d'altre signe per la Llei de subvencions. En tot cas l'objectiu és donar compliment al principi d'eficàcia evitant contractacions antieconòmiques. Per exemple si es fa necessària una reforma d'obres menors – per sota de 50 mil euros - intervén un component alt de discrecionalitat que només pot ser corregit amb el contrast i transparència que implica el fet de sol·licitar tres pressupostos a tres proveïdors amb l'objecte d'evitar el fenomen – i delictes – de la prevaricació (resoldre amb coneixement que s'està beneficiant expressament a algú). Cal pensar, d'altra banda, que la Llei permet contractar el què el beneficiari no pot executar i subcontractar fins el 50% del muntat econòmic atorgat amb la cosa un beneficiari podria estar beneficiant amb adjudicacions, via contractació o subcontractació a societats mercantils proveïdores que en realitat no representen la millor de les ofertes.

Si cal també contindrà, el compte justificatiu, la carta de pagament dels reintegraments que s'hagin efectuat. No obstant el reglament delega en les bases reguladores la facultat de fixar altres continguts del compte justificatiu, a la pràctica, i per l'anàlisi portat a terme, es pot afirmar que la majoria de bases es remeten al contingut d'aquest reglament per a fixar els continguts del compte justificatiu que representa, en definitiva, el principal mètode i sistema de justificació de les subvencions.

**L'article 74** del Reglament fa referència al compte justificatiu amb informe d'auditor i **l'article 75** al compte justificatiu simplificat ( per a subvencions l'import de les quals sigui inferior a 60.000 euros en les quals la comprovació per part de l'òrgan concedent es realitzarà sobre la base d'una mostra representativa ), als quals fem remissió.

I els **articles 76 a 80** a les altres dues possibles formes de justificació econòmica, la justificació a través de mòduls i la presentació d'estats comptables, no obstant, atès que la justificació a través del compte justificatiu és la més aplicada en relació a aquests altres dos sistemes ens remetem al contingut dels citats articles.

**L'article 81** fa referència a la possibilitat d'utilitzar mitjans electrònics en la justificació de les subvencions i **l'article 82** al supòsit en què una entitat o organisme del sector públic estatal rebí una subvenció, sotmesa a la llei de subvencions, d'una altra entitat que pertanyi al mateix sector, estipulant que, en aquest cas, la justificació es realitzarà pel sistema de la compte justificativa simplificada ( sense que en aquest cas resulti d'aplicació el límit de 60.000 euros en l'import de la subvenció) sempre que l'entitat perceptora sigui sotmesa al control financer permanent de la IGAE i que la modalitat de justificació de la subvenció sigui el compte justificatiu (és a dir no es podria utilitzar aquest sistema si el tipus de justificació determinada per les bases reguladores fos, per exemple, el sistema de mòduls).

### **CAPÍTOL III. DESPESES SUBVENCIONABLES**

**Article 83** (caràcter bàsic). Atès que la Llei de Subvencions ja determina, clarament, que es considera despesa subvencionable<sup>69</sup>, el que fa el reglament, en aquest article es determinen aspectes relacionats amb aquest tipus de despeses.

L'aspecte més interessant, en termes operatius, és el reflectit a l'article 83.3 on s'estableix que les bases reguladores poden determinar i concretar el percentatge de despeses indirectes atribuïbles al projecte, les quals no hauran de ser objecte de justificació.

També es destaca, en el mateix article, la importància de l'existència de tres ofertes en despeses que superin els límits dels contractes menors de la Llei de Contractes del Sector Públic, establint-se, pel supòsit que s'incompleixi aquesta obligació o que es demostrï que l'adjudicació s'ha realitzat, sense l'adequada justificació<sup>70</sup>, a una oferta que no fos l'econòmicament més avantatjosa, la facultat de l'òrgan concedent de sol·licitar una taxació pericial del bé o servei.

Les despeses del peritatge seran de compte del beneficiari de la subvenció. I en aquest cas, la subvenció es calcularà prenent com a referència el més baix dels dos valors, el declarat pel beneficiari i el resultat de la taxació.

I en darrer terme i relacionat amb l'apartat de l'article 31 de la Llei que estableix que, en principi, només es consideraran despeses realitzades aquelles que hagin estat efectivament pagades amb anterioritat a la finalització del període de justificació, que es considerat efectivament pagada la despesa, a efectes de la seva consideració com a subvencionable, amb la cessió del dret de cobrament de la subvenció a favor dels creditors per raó de la despesa realitzada.

---

<sup>69</sup> Article 31.1 Es consideren despeses subvencionables, als efectes previstos en aquesta llei, aquells que de manera indubitada responguin a la naturalesa de l'activitat subvencionada, i es realitzin en el termini establert per les diferents bases reguladores de les subvencions.

<sup>70</sup> El paràgraf segon de l'apartat de l'article 31 estableix que l'elecció entre les ofertes presentades, que hauran d'aportar-se en la justificació, o, en el seu cas, en la sol·licitud de la subvenció, es realitzarà conforme a criteris d'eficiència i economia, havent de justificar-se expressament en una memòria l'elecció quan no recaigui en la proposta econòmica més avantatjosa.

**Article 84.** La comprovació de subvencions

És el concedent qui comprova, mitjançant documents, l'adequada aplicació de la despesa.

Quan el pagament de la subvenció depengui de la prèvia aportació del compte justificatiu de la subvenció, la comprovació formal d'aquesta podrà comprendre exclusivament la memòria tècnica que acrediti el compliment de l'activitat o projecte i els resultats obtinguts, la relació classificada de despeses i inversions de l'activitat, i el detall d'altres ingressos o subvencions adreçats a finançar la mateixa activitat que s'ha subvencionat (pressupost ordinari destinat i altres subvencions), i, en aquest cas, l'òrgan concedent disposarà llavors de 4 anys per comprovar les factures i documents de valor provatori equivalent que formin part del compte justificatiu sobre la base d'una mostra representativa.

**Article 85.** En matèria de comprovació material, en teoria, el concedent ha de disposar d'un pla anual d'actuació per comprovar la realització pels beneficiaris de les activitats subvencionades que haurà d'indicar si l'obligació de comprovació abastarà a la totalitat de les subvencions o, bé, a una mostra de les concedides i, en aquest cas, la forma de seleccionar-les. També haurà d'incloure els principals aspectes a comprovar i el moment de la seva realització.

**Article 86.** Efectes de les alteracions de les condicions de la subvenció en la seva comprovació. Estem davant del supòsit en què s'han produït alteracions en les condicions tingudes en compte per la concessió de la subvenció i que les mateixes no foren comunicades en temps i forma ( en virtut del què es disposa a l'article 17.3.1) de la Llei) als efectes d'obtenir la preceptiva autorització per part de l'òrgan concedent.

En aquest cas i si l'alteració en l'execució de la subvenció no representa un canvi substancial en la naturalesa o objectius de la subvenció o no perjudica a tercers, el Reglament permet que el concedent accepti, en el moment de recepcionar la justificació, aquesta alteració o canvi. Seria un canvi no substancial, en principi, tot el relatiu a no modificació d'importos econòmics i conceptes o activitats en relació al pressupost aprovat en el moment de la sol·licitud. Si, per exemple, una subvenció preveia la contractació de 30 agent turístics i se n'ha contractat un més a compte del capítol de difusió aquesta circumstància pel volum de la subvenció no representaria, probablement, el que es pot conceptuar com una alteració substancial.

En tot cas sempre és millor que el beneficiari consulti per escrit i demani autorització, també per escrit, sobre qualsevol canvi, atès que l'acceptació, per part de l'òrgan concedent, d'aquestes alteracions, en el moment de la comprovació no eximeix al beneficiari que no va recabar la preceptiva autorització en el seu moment de les sancions que puguin correspondre ( estaríem davant de la infracció contemplada a l'article 56.c) de la Llei: L'incompliment de les obligacions formals que, no estan previstes de forma expressa en la resta de paràgrafs d'aquest article, han estat assumides com a conseqüència de la concessió de la subvenció, sancionada amb multa de 75 a 900 euros ).

**Article 87.** La taxació pericial contradictòria.

Poc emprada en realitat perquè implica ja una confrontació entre ambdues parts. S'empra el peritatge d'un perit tercer quan, no estan, el/la beneficiari/ària, d'acord amb la valoració de les despeses subvencionables<sup>71</sup> realitzada per l'administració sol·licita una taxació pericial contradictòria i aquesta dona, com a resultat, una diferència amb el valor comprovat per l'Administració superior a 120 mil euros i al 10 % d'aquest valor procedint-se llavors a la designació d'aquest perit tercer la taxació del qual serà, finalment, la que servirà de base per la determinació de l'import de la subvenció, essent, no obstant, realment poc comú l'ús d'aquest mitjà perquè la majoria de conceptes imputats a una subvenció solen disposar d'un referent clar i diàfan en quant a referència del cost de mercat (un contracte, els materials d'obra, el cost de material audiovisual, etc.), en canvi es més freqüent la discrepància en "intangibles" com pot ser el cost per metre quadrat d'un local de naturalesa comercial, per exemple. Recordem per acabar que quan la taxació practicada pel perit tercer sigui inferior al valor justificat pel beneficiari, totes les despeses de la taxació seran abonades per aquest, i, pel contrari, cas de ser superior, seran de comte de l'Administració.

## **CAPÍTOL V. PROCEDIMENT DE GESTIÓ PRESSUPOSTARIA**

**Article 88.** El pagament de la subvenció

El pagament de la subvenció per part del concedent és posterior, per regla general, a la justificació, tant econòmica com material, l'excepció és l'article 34.4 que la Llei de Subvencions que permet els pagaments anticipats. Aquesta excepció es sol aplicar, amb caràcter preferent, a subvencions vinculades a la cooperació internacional i a l'acció social (per la celeritat necessària en aquests àmbits ) concedides a entitats sense ànim de lucre o, de forma general, a entitats sense recursos suficients per a finançar transitòriament l'execució de l'activitat subvencionada. No obstant la majoria d'entitats beneficiàries que no són administració han de recórrer al crèdit bancari per a poder executar la subvenció i preveure, de mitjança, un any de demora en el pagament de la mateixa. L'interès bancari que se'n deriva, però, sol ser un tipus de despesa que es pot imputar com a cost del projecte.

L'article també estableix que el pagament de la subvenció pot realitzar-se de forma parcial quan el beneficiari hagi justificat en igual forma l'execució de l'activitat subvencionada o l'aplicació dels fons rebuts a la mateixa.

**Article 89.** Pèrdua del dret al cobrament de la subvenció.

El Reglament es remet, en aquest cas, als articles 37 i 42 de la Llei de Subvencions.

---

<sup>71</sup> Recordem que segons l'article 32.1 d'aquest reglament, excepte que les bases reguladores estableixin una altra cosa, el pressupost de l'activitat presentat pel sol·licitant serà com a referència per a la determinació final de l'import de la subvenció però hem de tenir en compte també, en relació a aquest tema el que disposa l'article 33 de la Llei de subvencions que estableix que l'administració podrà comprovar el valor de mercat de les despeses subvencionades, és a dir que l'administració pot donar per bo el pressupost del beneficiari o pot comprovar per ella mateixa que el valor que aquest ha donat a les despeses subvencionables són ajustats als corresponents valors de mercat i, si fos el cas que procedeix a aquesta comprovació serà, justament, el valor comprovat per l'Administració el que servirà de base per al càlcul de la subvenció, d'aquí la importància que aquest valor té per al beneficiari.



## **Títol III. Del reintegrament**

### **CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS**

El Reglament desenvolupa tres dels supòsits en què pot esdevenir-se l'obligació, per part del beneficiari, de reintegrar, total o parcialment, les quantitats rebudes: incompliment de les obligacions establertes amb motiu de la concessió de la subvenció, per incompliment de l'obligació de justificació i per incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures de difusió del finançament públic rebut ( article 18.4 de la Llei i 31 d'aquest reglament).

Recordem, no obstant que en l'article 37 de la Llei és contemplen dos supòsits més.

**Article 91** (caràcter bàsic). Reintegrament per incompliment de les obligacions assumides.

Es reintegra, o es fa devolució de la subvenció – total o parcial - davant de l'incompliment de l'activitat o projecte que se subvenciona.

Article 91.2 Pot ser causa de reintegrament – sense perjudici que les bases reguladores puguin ser encara mes precises - quan el beneficiari no a aplicat la despesa segons el pressupost que li havia estat aprovat i d'acord amb els muntats econòmics que aquest havia dissenyat en el moment de sol·licitud i que seran els mateixos que l'òrgan concedent ha aprovat amb resolució administrativa.

I, finalment, i pel supòsit que l'import de la subvenció consistís en un percentatge calculat sobre el pressupost total presentat pel beneficiari, si resultés que el cost efectiu final de l'activitat fos inferior a aquell, la quantitat a retornar seria la part proporcional a aquest cost real final de l'activitat i no la part proporcional del pressupost inicialment presentat.

**Article 92**(caràcter bàsic). En segon lloc es reintegra per incompliment en la justificació (perquè aquesta no es presenta, perquè la naturalesa de les despeses no guarda relació amb l'activitat subvencionada, perquè no són despeses que puguin considerar-se elegibles, perquè ja han estat fiançades per altres subvencions o recursos, o perquè s'han justificat mitjançant documents que no reflecteixen la realitat de les operacions).

En el primer supòsit, incompliment de l'obligació de presentar la deguda justificació de la subvenció, el reintegrament serà total.

En els altres supòsits el reintegrament serà de cadascuna de les despeses que l'administració hagi comprovat que s'ha justificat en forma indeguda, separadament i el beneficiari mantindrà la percepció de les quantitats degudament aplicades i justificades.

És a dir que, tal i com s'ha esmentat, l'obligació de reintegrament no té perquè afectar a tot l'import de la subvenció sinó, únicament, a una part d'aquest.

**Article 93** (caràcter bàsic). I es reintegra, finalment, quan el beneficiari incompleix l'obligació d'adoptar les mesures de publicitat que puguin haver estat regulades a les bases reguladores o les mesures alternatives regulades a l'article 31.3 del present reglament. ( article 37.1.d) de la Llei).

## **CAPÍTOL II. PROCEDIMENT DE REINTEGRAMENT**

### **Secció primera. Disposicions generals.**

#### **Article 94.** Regles generals.

L'atorgant és, tothora, el responsables d'incoar explicitant, en l'acord pel qual s'inicia el procediment, la causa que determina aquest inici ( una de les previstes a l'article 37 de llei), l'obligació que s'ha incomplert i l'import de subvenció afectat. Cal, òbviament, notificar-ho al beneficiari, o entitat col·laboradora, i concedir-li un termini de quinze dies als efectes que presenti les al·legacions o documents que estimi pertinents.

L'inici del procediment de reintegrament interromp el termini de prescripció.

La resolució del procediment identificarà l'obligat al reintegrament, les obligacions incomplides, la causa del reintegrament i l'import de la subvenció a retornar juntament amb la liquidació dels interessos de demora, atès que recordem que el citat article 37 de la Llei determina que juntament amb el reintegrament de les quantitat rebudes s'exigirà l'interès de demora corresponent des del moment en que es fa efectiva la subvenció i fins al moment en què s'acordi la procedència del reintegrament. Aquest interès de demora serà l'interès legal del diner incrementat en un 25%<sup>72</sup>.

La resolució es notificarà a l'interessat el qual haurà de realitzar el reintegrament en la forma i termini que s'estableix al RD 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament General de Recaptació.

#### **Article 95.** Quanties a reintegrar per fundacions del sector públic estatal, i organismes o entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat.

És molt habitual que el reintegrament, en aquest casos, es solventi per la via de la compensació amb deutes, líquids i vençuts, que tingui, alhora, l'Administració o per la via de deduir la quantitat a reintegrar de futurs lliuraments. L'article cosifica, per tant, el principi d'economia processal en el que és la relació interadministrativa.

### **Secció segona. Procediment de reintegrament a proposta de la intervenció general de l'administració de l'Estat.**

**Article 96.** L'inici del procediment de reintegrament pot produir-se, no per l'acció de l'òrgan concedent, sino a resultes de l'activitat de control financer exercitada per la IGAE. Recordem que, de conformitat amb l'article 51 de la Llei, quan aquesta determinava la procedència de reintegrar la totalitat o part de la subvenció atorgada, l'òrgan gestor es veia obligat bé a iniciar el procediment, en el termini d'un mes, bé a presentar discrepància amb la decisió de la IGAE, en quin cas la resolució sobre la conformitat o disconformitat amb l'inici del procediment de reintegrament correspondrà al titular del departament del qual depengui o al qual estigui adscrit l'òrgan concedent i, en darrera instància, al Consell de Ministres o a la Comissió Delegada del Govern per Afers Econòmics.

---

<sup>72</sup> Article 26.6 de la Llei 58/2003, General Tributària, L'interès de demora serà l'interès legal del diner vigent al llarg del període en el que aquell resulti exigible, incrementat en un 25 %, excepte que la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat n'estableixi un altre de diferent.

De l'acord d'inici del procediment adoptat per l'òrgan concedent, sempre en base a l'informe emès per la IGAE, se n'haurà de donar trasllat a aquesta i el mateix haurà de ser notificat a l'interessat a efectes que pugui presentar al·legacions.

En aquest sentit ambdós articles, 51 i 96, tenen un redactat molt similar però el que fa l'article 96 en relació al 51 és determinar que quan l'òrgan concedent no compleix amb l'obligació d'iniciar el procediment de reintegrament en el termini d'un mes a comptar de la recepció de l'informe emès per la IGAE o quan planteja discrepància en relació al mateix:

1. Quedaran automàticament aixecades les mesures cautelars que s'haguessin adoptat en el desenvolupament del control financer ( l'article 49.5 de la Llei determina que quan la IGAE, en l'exercici de les funcions de control financer que té encomanades, detectes l'existència d'indicis de la incorrecta obtenció, destí o justificació de la subvenció rebuda, podrà acordar l'adopció de les mesures cautelars que s'estimin precises a l'objecte d'impedir la desaparició, destrucció o alteració de les factures o altres documents en què tals indicis es manifestin).

2. No es considerarà interromput el període de prescripció per les actuacions de control financer en base a les quals s'hagi determinat la procedència del reintegrament (de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 39 de la Llei el termini de prescripció del dret de l'administració a reconèixer o liquidar el reintegrament s'interromp per qualsevol acció, realitzada amb coneixement del beneficiari o entitat col·laboradora, conduent a determinar l'existència d'alguna de les causes de reintegrament, com ho és l'exercici del control financer realitzat per la IGAE, en relació al qual l'article 49 de la Llei determina que l'inici de les actuacions de control financer s'efectuarà mitjançant notificació als beneficiaris o entitats col·laboradores sobre els quals es dugui a terme).

3. i, en darrer terme, l'òrgan gestor no queda alliberat de la seva obligació d'iniciar el procediment (recordem que la decisió quedarà en mans del Consell de Ministres o de la Comissió Delegada del Govern per Afers Econòmics), sens perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer per la prescripció del dret a iniciar el referit procediment com a conseqüència de l'incompliment de l'obligació dins de termini

**Article 97.** Tràmit d'al·legacions.

Al igual que en qualsevol procediment sancionador, l'interessat, o en aquest cas el beneficiari, disposa de la garantia de defensa mitjançant al·legacions i la presentació de tots els documents o altres mitjans que consideri oportuns davant l'acord d'inici del procediment de reintegrament.

És essencial destacar que aquest no podrà aportar proves o documents que estava obligat a aportar durant el control o que podia aportar i que no ho va fer en temps i forma. Les garanties al futur obligat a reintegrar és limiten, doncs, donant compliment, però, al principi de bona fe (el qual el/la beneficiari/ària vulnera si aporta proves de forma posterior a quant les podia haver aportat).

Es tracta, de forma particular, el supòsit en què el control financer per part de la IGAE va finalitzar a conseqüència de l'actitud d'excusa, ocultació, obstrucció o negativa de l'interessat on la possibilitat d'al·legar, o presentar documents, es redueix a contradir o rebatre aquestes circumstàncies ( és a dir a constatar que tal actitud no va existir) sense que aquesta manca de col·laboració es pugui esmenar de forma posterior ( sens perjudici que aquesta actitud per part del/de la beneficiari/ària en les actuacions de control financer és considera, en si mateixa, una infracció molt greu de conformitat amb l'article 58 de la Llei, i en combinació amb altres infraccions greus o molt greus, un agreujant en la graduació de les sancions).

**Article 98.** A continuació l'òrgan instructor valora les al·legacions.

Si aquestes no s'haguessin presentat, això permet a l'òrgan competent resoldre el procediment en els mateixos termes continguts a l'acord d'inici del mateix. Si l'interessat hagués presentat al·legacions, l'òrgan gestor haurà d'emetre un informe, que haurà de traslladar a la IGAE, en el qual farà expressarà la seva opinió i indicarà quin és, a parer seu, l'import a reintegrar, quan aquest sigui diferent a l'import inicialment exigít, i les causes en què base aquesta diferència ( apartat 3 de l'article 51 de la Llei).

L'article anterior així com els següents són el desenvolupament normatiu del citat apartat 3 i següents de l'article 51 de la llei.

**Article 99.** En aquest sentit aquest article reitera que, a la vista de les al·legacions traslladades i de l'informe emès per l'òrgan gestor, la IGAE emetrà, en el termini d'un mes, l'informe de reintegrament.

**Article 100.** A continuació es pot emetre ja la proposta de resolució que haurà de traslladar el contingut de l'informe de reintegrament emès per la IGAE.

Però pot succeir que l'òrgan gestor no comparteixi el criteri de la IGAE recollit en el citat informe, en aquest cas, l'òrgan gestor, prèviament a formular la resolució, plantejarà la corresponent discrepància que serà resolta pel titular del seu departament o, en darrera instància pel Consell de Ministres o per la Comissió Delegada del Govern per Afers Econòmics<sup>73</sup>. La raó de ser de plantejar aquesta discrepància és que, tal i com s'esmenta al paràgraf segon de l'article 51 de la Llei, en principi, la resolució el procediment de reintegrament no pot separar-se del criteri recollit per l'informe de reintegrament emès per la IGAE.

---

<sup>73</sup> Article 155 de la Llei 47/2003, General Pressupostària. Discrepàncies. b) Quan la discrepància hagi estat formulada per la Intervenció General de la Administració de l'Estat o aquest centre directiu hagi confirmat el d'una altra Intervenció General o delegada, subsistent la discrepància, correspondrà al Consell de Ministres adoptar resolució definitiva.

**Article 101.** La resolució del procediment de reintegrament, s'ajustarà als articles 41 i 42 de la Llei de subvencions, cosa la qual implica que serà l'òrgan concedent de la subvenció qui farà la tramitació de l'expedient en aquesta fase.

De la resolució emesa se n'ha de donar trasllat a la IGAE i alhora, la mateixa, ha de ser notificada a l'interessat.

La formulació de la resolució del procediment de reintegrament sense que s'hagués tramès a la IGAE l'informe que recull el parer de l'òrgan gestor, juntament amb les al·legacions i altra documentació presentada per l'interessat, als efectes que aquella emeti el pertinent informe de reintegrament pot ser causa d'anul·labilitat de la dita resolució (estaríem davant del supòsit recollit a l'apartat segons de l'article 36 de la Llei de Subvencions i primer de l'article 63 de la Llei 30/1992). Anul·labilitat que podrà ser convalidada per acord del Consell de Ministres.

Atès que la declaració, judicial o administrativa de l'anul·labilitat de la resolució comportarà l'obligació, per part del beneficiar, de retornar les quantitats rebudes, la IGAE elevarà al Consell de Ministres informe relatiu a totes les resolucions de reintegrament que incorrin en la citada causa d'anul·labilitat i, als efectes que la IGAE pugui efectuar aquesta comunicació, l'òrgan controlador podrà requerir de l'òrgan gestor informació sobre l'estat de tramitació dels expedients de reintegraments, als efectes de poder constatar si ja s'ha produït l'emissió de la resolució o no.

#### **TÍTOL IV. PROCEDIMENT SANCIONADOR.**

**Article 102.** La regulació de referència es el Real Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora<sup>74</sup> i el regulat a l'article 67 de la Llei de Subvencions (sense oblidar, tal i com esmenta aquest article, els principis del procediment sancionador continguts als articles 134 a 138 (capítol II del Títol IX de la Llei 30/1992).

L'inici de procediment sancionador tindrà lloc d'ofici, a resultes de les actuacions de comprovació dutes a terme per l'òrgan concedent, l'entitat col·laboradora o, en el seu cas, la IGAE a través del control financer dut a terme, o per acord de l'òrgan competent, be per pròpia iniciativa o com a conseqüència d'ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denuncia (article 11 del RD 1398/1993).

Els òrgans de control financer, i els òrgans gestors de la subvenció i entitats col·laboradores en l'exercici de les seves funcions, posaran en coneixement dels òrgans competents per imposar les sancions els fets que potencialment poden ser constitutius d'infracció. A la comunicació que es realitzi a aquests efectes caldrà adjuntar els mitjans de prova de què disposin.

---

<sup>74</sup> A Catalunya cal tenir en compte, com ja hem esmentat, que seria d'aplicació el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

L'article 50 de la Llei estableix, en el seu apartat primer, que les actuacions de control financer es documentarien en diligències i en l'apartat tercer del mateix article que tant aquestes diligències, com els informes emesos, tindran la naturalesa de documents públics i faran prova dels fets que motivin la seva formalització, excepte prova en contrari.

L'apartat 3 d'aquest article 102 reitera el contingut d'aquests apartats de l'article 50 i el posa en relació amb l'article 137.3 de la Llei 30/1992 que determina que *“els fets constatats per funcionaris als quals es reconegui la condició d'autoritat, i que es formalitzin en document públic observant els requisits legals pertinents, tindran valor provatori sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin senyalar o aportar els propis administrats”*<sup>75</sup>, i per acabar hauríem de vincular el contingut d'aquest article, encara que el Reglament no ho fa, a l'apartat primer de l'article 47 de la Llei quan determina que “els/les funcionaris/àries de la IGAE, en l'exercici de les funcions de control financer de subvencions, seran considerats agents de l'autoritat”.

**Article 103.** El procediment sancionador, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, serà instrumentat per l'òrgan competent en base als fets traslladats en la proposta d'inici de l'expedient emesa per a aquella. Atès que qui realitza, directament, el control financer no és la IGAE com a tal sinó els/les funcionaris/àries de la mateixa<sup>76</sup> es de suposar que seran aquests/es funcionaris/àries els/les que arrel de les seves actuacions comunicaran a la IGAE l'existència de fets que permetin iniciar el procediment sancionador però que, finalment, serà la IGAE la que, estudiant tota la documentació del cas, determini si realment existeix base per a incoar el mateix, per aquest motiu el darrer punt de l'apartat primer d'aquest article estableix que si aquesta no considera procedent la iniciació del procediment ho comunicarà a l'òrgan controlador, pensem que a efectes de tancar el procediment de control.

Si l'interessat i/o interessada presentés al·legacions a l'inici d'aquest procediment l'òrgan instructor haurà de sol·licitar informe a la IGAE. El contingut d'aquest informe tindrà caràcter preceptiu i determinant per la resolució del procediment. Aquest informe serà emès per l'òrgan controlador en el termini d'un mes. Igualment es procedirà en la fase de resolució quan l'òrgan competent acordi la realització d'actuacions complementàries. La resolució del procediment es comunicarà a la IGAE a través de l'òrgan controlador.

Aquest “òrgan competent” que es menciona a l'article és, en rigor, qui executarà els extrems del procediment sancionador (tant en fase de resolució com en la fase prèvia de resposta a les al·legacions). La idea és que Intervenció General és qui guia l'actuació de l'òrgan concedent i que és aquest darrer qui, en realitat, instrueix el procediment.

---

<sup>75</sup> Idèntic redactat té l'article 17.5 del RD 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

<sup>76</sup> Article 47 de la Llei de Subvencions “1. Els funcionari de la IGAE, en l'exercici de les funcions de control financer...”, article 48.1 El personal controlador que realitzi el control financer de subvencions...”

Finalitzat l'articulat del reglament, aquest dedica, la seva part final a les següents **DISPOSICIONS ADDICIONALS**:

**Disposició adicional 1a.** Règim jurídic dels convenis entre Administració General de l'Estat i les societats mercantils i fundacions del sector públic estatal per al seu finançament.

Es regulen segons l'article 68 de la Llei 47/2003<sup>77</sup>, Llei General Pressupostària. Un cop més és la IGAE qui controlarà, d'acord amb l'article 171<sup>78</sup> de la Llei 47/2003, la correcta i adequada execució del conveni i dels resultats derivats de la seva aplicació, sens perjudici dels controls que puguin correspondre als respectius departaments, o organismes dels quals depenguin les entitats que hagin subscrit el corresponent conveni, i serà justament en aquest on es determinaran els ajustaments i les correccions a realitzar en cas que es produeixi l'incompliment dels compromisos assumits per les entitats subscriptores. Amb caràcter general es pot afirmar que es busca, amb aquesta disposició adicional, un tractament en la gestió més simplificat i ràpid que el que, per comparació, pot tenir una fundació privada o una societat mercantil ordinària. El motiu bàsicament és que aquest primer tipus d'organitzacions – amb ascendent públic- ja tenen garanties de gestió en termes d'aprovació de despesa – ple sotmetiment, per exemple, a la Llei de Contractes del Sector Públic -.

**Disposició adicional 2a.** Els crèdits concedits per l'administració sense interès a particulars o amb interès per sota del de mercat. Es determina que es regiran per una futura regulació i que de forma subsidiària és la Llei de Subvencions qui, amb caràcter general, completa la regulació d'aquesta realitat ( idèntic redactat, pràcticament, al que establia la disposició adicional sisena de la llei, en relació al contingut de l'article 2.4.h) de la mateixa).

De forma particular per als crèdits gestionats per l'Institut de Crèdit Oficial, s'enuncia, també, una regulació particular.

---

77 Article 68 de la Llei 47/2003. Conveni amb l'Estat. 1. En els supòsits en què s'estipulin Contractes-Programa amb l'Estat que donin lloc a règims especials, tant per les entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 64 d'aquesta llei (Les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials) com per qualsevol altre que rebin subvencions d'explotació i de capital o altra aportació de naturalesa diferent amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat s'establiran, com a mínim, les corresponents clàusules sobre les següents matèries, si be podrà excloure's alguna d'aquestes quan per raó de l'objectiu no sigui necessària la seva incorporació al mateix: a. Hipòtesis macroeconòmiques i sectorials que serveixin de base a l'acord, b. Objectius de la política de personal, rentabilitat, productivitat o reestructuració tècnica de l'explotació econòmica, així com mètodes indicadors d'avaluació d'aquells, c. Aportacions amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat en les seves diferents modalitats a que es refereix aquest apartat, d. Mitjans a utilitzar per adaptar els objectius acordats a les variacions hagudes en el respectiu entorn econòmic, e. Efecte que han de derivar-se de l'incompliment dels compromisos acordats, f. Control pel Ministeri d'Economia i Hisenda de l'execució del Contracte-Programa i dels resultats derivats de la seva aplicació. 2. El control a que es refereix el paràgraf f de l'apartat 1 anterior no exclourà el que pugui correspondre als respectius departaments o organismes dels que depenguin les entitats que hagin subscrit el corresponent Contracte-Programa. 3. La subscripció del Contracte-Programa a que es refereixen els apartats anteriors no exclourà l'elaboració del pressupost d'explotació i de capital i del programa d'actuació plurianual.

78 Article 171. Auditoria de contractes-programes i de seguiment de plans d'equilibri financer. 1. En els supòsits en què, en virtut de contractes-programa o altres convenis entre l'Estat i les entitats a les que es refereix l'article 68 d'aquesta llei, les aportacions a realitzar per l'Estat es troben condicionades en el seu import al compliment de determinats objectius, a l'import o evolució de determinades magnituds financeres, o al compliment de determinades hipòtesis macroeconòmiques, la Intervenció General de l' Administració de l'Estat efectuarà una auditoria la finalitat de la qual serà verificar l'adequació de la proposta de liquidació formulada per l'òrgan previst en el conveni al compliment de las referides condicions.

**Disposició addicional 3a.** Pagaments de Subvencions i ajudes concedides amb càrrec als fons europeus agrícoles.

Estableix l'Obligació del Fons Espanyol de Garantia Agrària de comunicar a la base de dades nacional de subvencions informació sobre les ajudes concedides amb càrrec al FEOGA, principalment, o als FEAGA I FEADER, de conformitat amb el que estableixi la normativa comunitària al respecte. L'interlocutor de la Unió Europea als efectes de controlar la correcta aplicació d'aquests fons és la IGAE.

**Disposició addicional 4a** (caràcter bàsic). Informació d'altres ajudes de la Unió Europea a base de dades nacional de subvencions.

S'incorporarà a la bases de dades nacional de subvencions la informació relativa a totes les ajudes rebudes de la Unió Europea relatives a Fons Estructurals i Fons de Cohesió, donant així compliment a les obligacions d'informació i seguiment establertes per la normativa comunitària. Aquesta informació serà facilitada per les Autoritats encarregades del pagament en el format, abast i periodicitat que determini la IGAE ( per exemple la Unidad Administradora del Fondo Social Europeo ( UAFSE) en el cas de subvencions del Ministeri de Treball com a òrgan gestor de la Direcció General de Treball de la Unió Europea).

**Disposició addicional 5a** (caràcter bàsic). Informació d'altres ajuts nacionals a la base de dades nacional.

Aquesta disposició determina l'obligació, en aplicació de l'article 4.1.c) de la Llei 30/1992, d'incorporar a la base de dades nacional de subvencions la informació que sigui necessària als efectes que en aquesta base hi figuri el registre de totes aquelles ajudes concedides que no tinguin el caràcter de subvenció o de lliurament dinerari sense contraprestació, de conformitat amb el format, abast i periodicitat que determini la IGAE.

Aquesta obligació afecta a tots els òrgans i entitats relacionats als apartats 1 i 2 de l'article 36 d'aquest reglament: a) L'Administració General de l'Estat, b) Les entitats que integren l'Administració Local, c) Les Administracions de les Comunitats Autònomes, d) els organismes públics i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les Administracions Públiques en la mesura en què les subvencions que atorguen siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives, e) els consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques creades per varies Administracions Públiques i organismes o ens dependents d'elles en la mesura en què les subvencions que atorguen siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives, f) els organismes públics i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de qualsevol de les Administracions Públiques que es regeixen pel Dret privat, g) els consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques creades per varies Administracions Públiques i organismes o ens dependents d'elles que es regeixen pel Dret privat, h) Les fundacions del sector públic).



**Disposició addicional 6a.** Registre d'auditors a la Junta consultiva de Subvencions.

La Junta Consultiva podrà crear un registre d'auditors habilitats, registre al qual tindran accés els professionals inscrits com exercent en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes, dependent de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, que ho sol·licitin.

Aquesta disposició addicional cal posar-la en relació al contingut de l'article 74 d'aquest reglament ( Compte justificatiu aportant informe d'un auditor de comptes).

**Disposició addicional 7a.** Control financer en ajuts europeus i seguiment dels seus resultats.

El control financer de fons europeus rebuts per l'Administració de l'Estat i les societats del sector públic estatal es regirà per la normativa comunitària i no per la Llei General de Subvencions.No obstant el funcionaris de la IGAE, en l'exercici de les funcions de control sobre ajudes de la Unió Europea tindran les facultats i els deures establerts als article 47 (facultats del personal controlador en les actuacions de control financer) i 48 ( deures del personal controlador en les actuacions de control financer) de la Llei de subvencions.

Al seu torn els òrgans, organismes o entitats objecte de control, així com els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció, estaran obligats a prestar col·laboració i facilitar quanta documentació sigui requerida en l'exercici de les funcions de control financer que corresponguin a la IGAE, amb quina finalitat els funcionaris designats per dur a terme aquest control, tindran les facultats previstes a l'apartat 1 de l'article 46<sup>79</sup> de la Llei i en la normativa sobre control intern de l'Administració de l'Estat. Observem que el redactat d'aquest paràgraf és pràcticament idèntic al redactat del primer apartat del citat article 46 de la Llei.

Les actuacions de control financer podran documentar-se en diligències i informes, en els termes que estableix l'article 50 de la Llei.

L'òrgan que porta a terme el control financer de fons europeus emetrà un informe borrador que enviarà a l'òrgan, organisme o entitat objecte de control, als efectes que, en el termini de 15 dies hàbils des de la recepció de l'informe, formuli les al·legacions que tingui per convenient i, en la mateixa data de notificació d'aquest borrador, el mateix òrgan de control, l'enviarà a l'Autoritat de Pagament<sup>80</sup> dels fons, per al seu coneixement i perquè, en el seu cas, formuli les consideracions que estimi oportunes en el mateix termini, transcorregut el qual, l'òrgan de control emetrà ja l'informe definitiu que inclourà les citades al·legacions i consideracions. Aquests informes de control la IGAE els farà arribar a: el beneficiari final o òrgan d'execució de l'ajuda, a l'Autoritat de Pagament del Fons, A l'Autoritat de Gestió del Fons<sup>81</sup>.

---

<sup>79</sup> "a) el lliure accés a la documentació objecte de comprovació, inclosos els programes i arxius en suports informàtics; b) El lliure accés als locals de negoci i demés establiments o llocs en que es desenvolupi l'activitat subvencionada o es permeti verificar la realitat i regularitat de les operacions finançades amb càrrec a la subvenció; c) l'obtenció de còpia o la retenció de les factures, documents equivalents o substitutius i de qualsevol altre document relatiu a les operacions en les que es dedueixin indicis de la incorrecta obtenció, gaudi o destí de la subvenció; d) i el lliure accés a informació dels comptes bancaris en les entitats financeres on es pugi haver efectuat el cobrament de les subvencions o amb càrrec a les quals es puguin haver efectuat les disposicions de fondos".

<sup>80</sup> Segons la normativa europea l' "autoritat pagadora": és "una o vàries autoritats nacionals, regionals o locals, o organismes designats per l'Estat membre per a elaborar i presentar sol·licituds de pagament i rebre pagaments de la Comissió. L'Estat membre determinarà totes les modalitats de la seva relació amb l'autoritat pagadora, així com totes les modalitats de les relacions d'aquesta última amb la Comissió" (Reglament CE N° 1260/1999 del Consell).

<sup>81</sup> I segons el mateix Reglament del consell citat a la nota anterior "autoritat de gestió" és tota autoritat o tot organisme públic o privat, nacional, regional o local designat per l'Estat membre o l'Estat membre quan exerceixi ell mateix aquesta funció, per

A partir d'aquí el que fa aquesta disposició és exposar tot un seguit de supòsits que es poden esdevenir a conseqüència de les actuacions de control financer dutes a terme per la IGAE i determina quina és la forma d'actuar en cadascun d'ells:

1. Si a resultes d'aquests informes de control financer sobre ajuts de la Unió Europea, efectuats per la IGAE, es posés de manifest l'existència d'irregularitats, l'Autoritat de Pagament prendrà les mesures que consideri pertinents i aquestes seran comunicades, trimestralment, a la IGAE.

Si el que resultés de l'informe de la IGAE no fos la constatació de certes irregularitats sino meres conclusions o recomanacions, aquestes es comunicaran al beneficiari final i serà aquest el que haurà de realitzar les actuacions pertinents.

2. Si el que es determinés, a resultes de les actuacions de control financer, fos la possible nul·litat o anul·labilitat de l'acord de concessió de la subvenció nacional, es comunicarà, de forma immediata, a l'òrgan concedent de la subvenció als efectes que procedeixi a la revisió d'ofici de l'acte administratiu.

3. Si el resultat del control financer sobre el beneficiari final de la subvenció comunitària fos la detecció d'una causa de reintegrament de la subvenció nacional, de conformitat amb l'article 37 de la Llei, es comunicarà aquesta circumstància a l'òrgan gestor de la subvenció nacional als efectes que iniciï el procediment de reintegrament i, en el termini d'un mes, haurà de comunicar a la IGAE la incoació d'aquest o bé manifestar la seva discrepància al òrgan de control.

Si aquest òrgan de control de la IGAE no acceptés l'opinió disconforme de l'òrgan gestor o si aquest, havent mostrat la seva conformitat amb l'inici del procediment, no l'incoa o l'incoa per un import inferior al proposat, la IGAE, emetrà un informe d'actuació dirigit al titular del Departament del qual depengui o al qual estigui adscrit l'òrgan o entitat controlada, en el que farà constar els fet que provoquen la discrepància.

Quan aquest òrgan o entitat controlada depengui del Ministeri d'Economia i Hisenda la discrepància la resoldrà a aquest Ministre, en la resta de supòsits la competència per a prendre la decisió definitiva sobre la procedència dels reintegraments proposats correspondrà al Consell de Ministres, la decisió del qual serà vinculant.

**Disposició addicional 8a.** Control sobre ajuts europeus realitzats per l'Agència Estatal de l'Administració Tributària.

En aquest cas serà d'aplicació el Reglament CEE 4045/1989 del Consell de Comunitats Europees i aquesta disposició es complementària de l'article 45 de la Llei de Subvencions que establia la competència de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària i dels òrgans interns de les administracions de les Comunitats Autònomes per realitzar el control financer en relació a aquest tipus d'ajuts i l'atribució a la IGAE de les funcions pròpies del servei específic que cada estat membre ha de tenir per a garantir l'aplicació del citat reglament.

---

a gestionar una intervenció dels Fons (...). En cas de que l'Estat membre designi a una autoritat de gestió diferent de ell mateix, aquest Estat fixarà totes les modalitats de les seves relacions amb aquesta autoritat de gestió i de les relacions d'aquesta amb la Comissió.

En determinats casos l'autoritat pagadora i l'autoritat de gestió podran ser la mateixa.

En virtut d'aquesta disposició en els controls realitzats per l'AEAT s'aplicarà, a banda del Reglament 4045/1989 com ja s'ha comentat, el títol III de la Llei de Subvencions ( Del control financer de les subvencions) i la pròpia disposició addicional que estableix que les actuacions de control realitzades finalitzaran amb l'emissió dels corresponents informes que tindran dos parts, una dedicada als aspectes organitzatius del control ( preparació de les actuacions, anàlisi del risc i propostes per a la planificació de futures actuacions) i una altra relativa a l'execució del control on es reflectiran els fets acreditats i les conclusions que se'n derivin.

A l'interessat se li comunicarà, exclusivament, la data de finalització del control.

El redactat que segueix, al igual que ja feia la disposició addicional anterior, passa a exposar tot un seguit de supòsits que poden donar-se arrel de les actuacions de control:

La primera és que l'òrgan gestor de control determini que s'ha d'iniciar un procediment de reintegrament, total o parcial, de les subvencions concedides en quin cas remetrà l'òrgan gestor la segona part de l'informe ( el qual la incorporarà a l'expedient de reintegrament, donant així accés a l'interessat al contingut del mateix ).

Que l'òrgan de control consideri que els fets acreditats en el decurs de les actuacions de control poden ser constitutives d'infracció administrativa en quin cas traslladarà la proposta corresponent a l'òrgan competent per iniciar el corresponent expedient sancionador, acompanyat de tota la documentació en què es fonamenti.

La proposta per iniciar aquest procediment sancionador podrà incloure's en la segona part de l'informe emès per l'òrgan de control.

Que l'òrgan de control consideri que els fets acreditats en el curs de les actuacions de control poden ser constitutives de delictes contra la Hisenda Pública o altres delictes públics. En aquest cas es procedirà de conformitat amb el que estableix l'article 33 del Reial Decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament General del Règim Sancionador Tributari.

**Disposició addicional 9a.** Justificació de subvencions concedides per l'Administració General de l'Estat a Comunitats Autònomes i Entitats Locals, així com als seus organismes i entitats públiques vinculades o dependents d'aquestes.

Aquesta disposició addicional és important perquè regula que l'Estat promourà la celebració de convenis de col·laboració amb les Comunitats Autònomes i les entitats locals als efectes que unes i altres puguin justificar les subvencions concedides per l'Estat a través d'un certificat emès per titular de l'òrgan que ha rebut la subvenció (president comunitat, conseller o alcalde en el cas local) pel qual s'acrediti la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat de la subvenció, sense perjudici que la intervenció o serveis econòmics de l'ens també ha d'emetre, en la dimensió tècnica, un altre certificat que acrediti la veracitat i la regularitat de la documentació justificativa de la subvenció. És a dir que aquest darrer certificat valida la justificació, i d'alguna manera, estalvia tot el procés i requisits d'un compte de justificació o de la segona forma de justificació que són els mòduls.

**Disposició addicional 10a** (caràcter bàsic). Règim especial de les subvencions a formacions polítiques.

Recordem que, de conformitat amb que estableix l'article 4 de la Llei de Subvencions, queden excloses de l'àmbit d'aplicació de la Llei les subvencions regulades en la LO 3/1987, de 2 de juliol, de Finançament dels Partits Polítics. Partint d'aquest principi aquesta disposició addicional estableix que quan les subvencions estatals anuals previstes en la citada llei superen els 12 milions d'euros es requerirà un acord del Consell de Ministres que autoritzi la seva concessió o, en el seu cas, que així s'estableixi a la normativa reguladora d'aquestes subvencions. Aquesta autorització és independent de l'acord d'aprovació de la despesa que correspondrà a l'òrgan competent per a la concessió de la subvenció, el pagament de la qual no podrà realitzar-se en tant el beneficiari no acrediti trobar-se al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

El Ministeri de l'Interior publicarà, trimestralment, en el BOE les quantitats concedides en cada període a les formacions polítiques amb expressió del programa i el crèdit pressupostari al qual s'imputen, l'entitat beneficiària, la quantitat concedida i la finalitat de la subvenció.

**Disposició addicional 11a** (caràcter bàsic). Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social.

La disposició addicional setena de la Llei de Subvencions determinava que a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat social que integren el sistema de la Seguretat Social els era d'aplicació la citada llei en els mateixos termes que als organismes autònoms. I la Disposició addicional tercera, també de la llei, determinava que el control financer sobre les subvencions concedides per les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social seria exercitat per la Intervenció General de la Seguretat Social "en els termes previstos en aquesta llei".

La present disposició addicional 11a copia literalment el contingut de la DA 3a amb la única salvetat que acaba dient que aquest control es realitzarà "en els termes previstos en aquest Reglament".

**Disposició addicional 12a** (caràcter bàsic). Règim de les garanties en les subvencions per al foment de la investigació, desenvolupament i innovació tecnològica.

Aquesta disposició addicional estableix una excepció al contingut de l'apartat 1 de l'article 50 d'aquest reglament que estableix que *"les garanties hauran de constituir-se en la Caixa General de Dipòsits o en les seves sucursals"* atès que de conformitat amb la mateixa quan hagin de constituir-se garanties vinculades a aquests tipus de subvencions, concedides pel Centre per al Desenvolupament Tecnològic Industrial, les mateixes podran constituir-se en aquest organisme el qual s'encarregarà també de la seva cancel·lació o execució.

En qualsevol altre cas s'aplicarà la regla general.

## **DISPOSICIONS TRANSITÒRIES**

**Disposició transitòria 1a.** Adaptació dels plans estratègics. D'ençà de l'entrada en vigor del Reglament – 25 d'octubre de 2006<sup>82</sup> - els òrgans competents disposaven d'un termini de sis mesos als efectes de procedir a l'adequació dels plans estratègics existents, o dels plans i programes sectorials vigents, a les seves disposicions.

**Disposició transitòria 2a.** L'article 24.5) d'aquest Reglament estableix que la presentació d'una declaració responsable substituirà a la presentació de certificacions que acreditin el compliment de les obligacions tributàries i amb la seguretat social en aquells casos en que, per concórrer circumstàncies degudament justificades, derivades de la naturalesa, règim o quantia de la subvenció, així ho estableixi el Ministre d'Economia i Hisenda, mitjançant Ordre Ministerial, o l'òrgan competent en cada Comunitat Autònoma o Entitat Local.

Ara aquesta disposició transitòria 2a el que conté és, d'una banda, l'ordre al Ministre d'Economia i Hisenda per tal que en el termini de 6 mesos a comptar de l'entrada en vigor del Reglament aprovi aquesta ordre ministerial on s'estableixin les subvencions on es declari l'exoneració de presentar aquests certificats atesa concurrència de les esmentades circumstàncies i, de l'altre, una relació de la normativa transitòriament aplicable en tant no s'aprovi aquesta Ordre Ministerial.

Les **disposicions transitòries tercera, quarta** (caràcter bàsic) i **cinquena** (caràcter bàsic) estableixen les particularitats de l'aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en els àmbits, respectivament, de l'Administració de l'Estat, de les Comunitats Autònomes i de les Entitats Locals.

## **DISPOSICIONS FINALS**

La **disposició final primera** (caràcter bàsic) determina quines són les normes d'aquest reglament que tenen caràcter bàsic. En puritat el que fa aquesta disposició, al contrari que el format que dona la llei en la respectiva disposició és determinar que tot el Reglament té caràcter de normativa bàsica amb les següents excepcions:

Article 3. Ajudes en espècie

Article 4. Règim jurídic de les subvencions a interès o altres contraprestacions d'operacions de crèdit subvencionades per l'AGE.

Article 5. Entregues dineràries sense contraprestació atorgades per fundacions de tercer sector i ens de dret públic dependents de l'AGE que es regeixin pel dret privat.

Article 7.2. Aplicació del règim de reintegrament, infraccions i sancions administratives establert a la llei a les subvencions finançades total o parcialment amb càrrec a fons de la UE.

Capítol II del Títol Preliminar. Junta Consultiva de Subvencions.

Secció 1a del Capítol III del Títol Preliminar. Plans estratègics de subvencions.

---

<sup>82</sup> Segons estableix la Disposició Final única d'aquest Reglament el mateix entre en vigor als 3 mesos de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat. Aquesta publicació va tenir lloc el dia 25 de juliol de 2006.

Article 17. Delegació i Desconcentració de competències.

Article 21. Obligacions per reintegrament de subvencions.

Article 24. Simplificació de l'acreditació del compliment d'obligacions tributàries i amb la seguretat social.

Article 25. Acreditació del compliment d'obligacions per reintegrament de subvencions

Article 26. Acreditació del compliment d'altres obligacions establertes en l'article 13 de la llei.

Article 27. Apreciació de la prohibició d'obtenir la condició de beneficiari o d'entitat col·laboradora.

Article 29. Registres de sol·licitants de subvencions.

Article 30. Publicitat de les subvencions concedides.

Article 31. Publicitat de la Subvenció per part del beneficiari

Article 32. Aportació de finançament propi en les activitats subvencionades.

Secció 7a del Capítol III del Títol Preliminar. Garanties

Capítol I del Títol I, Procediment de concessió, disposicions generals , excepte l'article 55, procediment de concessió de subvencions.

Capítol II del Títol I. Procediment de concessió en règim de concurrència competitiva.

Capítol III del Títol I, Procediment de concessió directa, excepte l'apartat 1 de l'article 65, Procediment de concessió directa de les subvencions previstes nominativament en els pressupostos, defineix quines són aquestes subvencions, el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 66, determina que les subvencions la concessió de les quals vingui imposada a l'administració per una norma de rang es regirà per aquesta norma i per les demés que siguin d'específica aplicació a l'administració corresponent, i el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 67, determina que podran atorgar directament, amb caràcter excepcional, les subvencions regulades a l'article 22.2 de la llei ( aquelles en què s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic, humanitari o altres degudament justificades que dificultin la seva convocatòria pública).

Capítol II del Títol II. Justificació de subvencions.

Capítol IV del Títol II. Comprovació de subvencions.

Capítol V del Títol II. Procediment de gestió Pressupostària.

Capítol II del Títol III. Procediment de reintegrament.

Títol IV. Procediment sancionador.

Disposició Addicional Primera. Règim Jurídic del convenis celebrats entre l'AGE i les societats mercantils i fundacions del sector públic estatal per al seu finançament.

Disposició Addicional Segona. Crèdits concedits per l'AGE a particulars sense interès o amb interès inferior al de mercat.

Disposició Addicional Tercera. Pagaments de subvencions i ajudes concedides amb càrrec als fons europeus agrícoles.

Disposició Addicional Sisena. Registre d'Auditors en la Junta Consultiva de Subvencions.

Disposició Addicional Setena. Control financer sobre les ajudes de la UE i seguiment dels seus resultats.

Disposició Addicional Vuitena. Controls sobre ajudes de la UE realitzats per l'AEAT.

Disposició Addicional Novena. Justificació de subvencions concedides per l'Administració de l'Estat a Comunitats Autònomes i Entitats Locals, així com als seus organismes i entitats públiques vinculades o dependents d'aquestes.

Disposició Transitòria Primera. Adaptació de plans estratègics.

Disposició Transitòria Segona. Exoneració de presentació de certificació per l'acreditació de les obligacions tributàries i amb la seguretat social.

Disposició Transitòria Tercera. Aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en l'àmbit de l'Estat.

És a dir, que si féssim l'exercici a la inversa resultaria que les disposicions del Reglament que són normativa bàsica són:

Títol Preliminar. Disposicions generals

Capítol I. De l'àmbit d'aplicació

**Article 1.** Objecte i règim jurídic.

**Article 2.** Àmbit d'aplicació.

**Article 6.** Entregues dineràries sense contraprestació atorgades per consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques i subvencions derivades de convenis.

**Article 7.** Règim jurídic de les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea, amb excepció del seu apartat 2 referent a l'aplicació del règim de reintegrament, infraccions i sancions administratives establert a la llei a les subvencions finançades total o parcialment amb càrrec a fons de la UE.

Capítol II. Disposicions comuns a les subvencions

Secció 2a. Disposicions relatives als òrgans competens per a la concessió de subvencions

**Article 16.** Comunicació a la Unió Europea de projectes d'establiment, concessió o modificació d'una subvenció.

Secció 3a. Disposicions relatives als beneficiaris i a entitats col·laboradores

**Article 18.** Compliment d'obligacions tributàries.

**Article 19.** Compliment d'obligacions amb la Seguretat Social.

**Article 20.** Residència fiscal.

**Article 22.** Acreditació del compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

**Article 23.** Efectes de les certificacions.

**Article 28.** Abast i durada de la prohibició quan deriva de la resolució de contractes.

Secció 5a. Finançament de les activitats

**Article 32.** Aportació de finançament propi en les activitats subvencionades.

**Article 33.** Comunicació de subvencions concurrents.

**Article 34.** Excés de finançament sobre el cost de l'activitat.

Secció 6a. Base de dades nacional de subvencions

**Article 35.** Àmbit objectiu.

**Article 36.** Àmbit subjectiu.

**Article 37.** Contingut de la informació a subministrar.

**Article 38.** Administració i custòdia de la base de dades nacional de subvencions.

**Article 39.** Subministrament de la informació.

**Article 40.** Responsabilitats per incompliment de l'obligació de subministrament d'informació.

**Article 41.** Accés a la base de dades nacional de subvencions.

Títol I. Procediment de concessió

Capítol I. Disposicions generals

**Article 55.** Procediment de concessió de subvencions.

## Capítol II. Procediment de concessió directa,

Apartat 1 de l'article 65, Procediment de concessió directa de les subvencions previstes nominativament en els pressupostos, defineix quines són aquestes subvencions.

El primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 66, determina que les subvencions la concessió de les quals vingui imposada a l'administració per una norma de rang es regirà per aquesta norma i per les demés que siguin d'específica aplicació a l'administració corresponent.

El primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 67, determina que podran atorgar directament, amb caràcter excepcional, les subvencions regulades a l'article 22.2 de la Llei ( aquelles en què s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic, humanitari o altres degudament justificades que dificultin la seva convocatòria pública).

## Títol II. Procediment de gestió i justificació de subvencions

### Capítol I. Subcontractació

**Article 68.** Subcontractació de les activitats subvencionades.

### Capítol III. Despeses subvencionables

**Article 83.** Despeses subvencionables.

## Títol III. Del reintegrament

### Capítol I. Disposicions generals

**Article 91.** Reintegrament per incompliment de les obligacions establertes.

**Article 92.** Reintegrament per incompliment de l'obligació de justificació.

**Article 93.** Reintegrament per incompliment de l'obligació d'adoptar las mesures de difusió del finançament públic rebut.

### Disposicions addicionals

**Disposició addicional quarta.** Informació d'altres ajudes comunitàries a la base de dades nacional de subvencions.

**Disposició addicional quinta.** Informació d'altres ajudes nacionals a la base de dades nacional de subvencions.

**Disposició addicional desena.** Règim especial de les subvencions a formacions polítiques.

**Disposició addicional onzena.** Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social.

**Disposició addicional dotzena.** Règim de las garanties en les subvencions per al foment de la investigació, desenvolupament i innovació tecnològica.

### Disposicions transitòries

**Disposició transitòria quarta.** Aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en l'àmbit de les Comunitats Autònomes.

**Disposició transitòria cinquena.** Aplicació del règim de la base de dades nacional de subvencions en l'àmbit de les Entitats Locals.

### Disposicions finals

**Disposició final primera.** Normes de caràcter bàsic i no bàsic.

**Disposició final segona.** Desenvolupament normatiu.

En els apartats segon i tercer d'aquesta disposició final primera el Reglament copia literalment el contingut de les respectius apartats de la mateixa disposició de la Llei en el sentit que les disposicions del reglament que no tenen el caràcter de normativa bàsica resultaran únicament d'aplicació en l'àmbit de la Administració General de l'Estat, de les entitats que integren l'Administració local i dels organismes i demés entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de les mateixes.



No obstant, respecte de les Comunitats Autònomes amb competències assumides en matèria de règim local, el reglament s'aplicarà a les entitats que integren l'Administració local en l'àmbit territorial de les referides Comunitats Autònomes, d'acord amb el que s'estableix a l'apartat 1 d'aquesta Disposició.

I la **disposició final segona** (caràcter bàsic) autoritza al Ministeri d'Economia i Hisenda per tal que, mitjançant Ordre Ministerial, estableixi les normes que regulin els procediments relatius a la justificació de subvencions mitjançant l'ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Finalment, i per acabar, les Disposicions derogatòria única i final única, que es trobem ubicades després de l'exposició de motius i abans de l'índex del reglament, determinen, respectivament, les disposicions que queden derogades a conseqüència de l'entrada en vigor d'aquest reglament i la data d'aquesta entrada en vigor que va tenir lloc als tres mesos de la seva publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat, és a dir el 25 d'octubre de 2006.

## **LA LLEI DE MÍNIMIS**

### **Ajudes de mínimis, reglament número 1998/2006**

De forma gairebé simultània a l'aparició del reglament de la Llei de subvencions, fou aprovada la Llei de mínimes la qual es deriva dels articles 87 i 88.3 del Tractat de la Comunitat Europea (TCE).

87.1: "...seran incompatibles amb el mercat comú, en la mesura en que afectin als intercanvis comercials entre estats membres, les ajudes atorgades pels Estats o mitjançant fons estatals, sota qualsevol forma, que falsegin o amenacin falsejar la competència, afavorint a determinades empreses o produccions".

88.3: "La comissió serà informada dels projectes dirigits a concedir o modificar ajudes con la suficient antelació per poder presentar les seves observacions. Si considerés que un projecte no és compatible amb el mercat comú, de conformitat amb l'art 87.1, la Comissió iniciarà sense demora el procediment previst a l'apartat 2 de l'art 88. L'estat membre interessat no podrà executar les mesures projectades abans de que en aquest procediment hagi recaigut decisió definitiva".

L'objectiu principal de la Llei de mínimis consisteix en garantir, en l'espai únic europeu, que les subvencions no distorsionin la lliure concurrència en el mercat a determinats sectors, o subsectors, no estrictament privats sinó, també, del sector no lucratiu.

Les ajudes de mínimis són aquelles ajudes concedides per un estat membre que jurídicament no són considerades Ajudes d'Estat i que no necessiten de l'autorització de la CE per la seva concessió per considerar-se que no repercuteixen sobre la competència i el comerç intracomunitari donada la seva petita quantia. (Queden, per tant, exemptes de l'obligació de notificar de l'art 88.3 del tractat constitutiu de la CE). És a dir que la CE, atenent al que es disposava a l'art 87.1 va establir un límit màxim per a les ajudes, per sota del qual és considera que el que disposa aquest article no és aplicable. Aquest límit màxim, inicialment fou establert en 100.000€ i amb el nou reglament s'ha establert en 200.000€ ( en un període de tres exercici fiscals utilitzats per l'empresa en l'estat membre). És a dir es tracta d'ajudes que, en no excedir d'aquests límits no afecten el comerç entre els estats membres i/o no falsejen o amenacen amb falsejar la competència.

El cas, per exemple, de força convocatòries de l'Agència Catalana de Residus és diàfan al respecte. S'empara la convocatòria de sensibilització en la recollida selectiva de residus en l'obligació, per una banda, que l'ajuntament beneficiari de la subvenció subcontracti un percentatge de la mateixa a una empresa d'inserció o d'economia social, però, alhora, exigeixi que l'empresa social esmentada presenti una declaració de mínimis (o sigui no haver superat la quantia de 200 mil euros percebuts al llarg dels tres darrers anys en ajuts que es troben en l'àmbit o objecte d'aplicació dels mínimis). L'espèrit consisteix, en conseqüència, en que les corporacions no potenciïn o reiterin la subcontractació de la subvenció sempre a la mateixa empresa d'inserció als efectes de repartir entre els potencials proveïdors/es de signe social el volum de subvencions subcontractades en el sector medi ambient des dels ajuntaments envers les empreses d'inserció.

El tema pot donar peu a interpretacions de la diferència entre un ajut mínimis i, per exemple, una injecció de capital que un estat per voluntat pròpia i amb fons propis vol atorgar a un determinat subsector. El principi d'inversions en l'economia de mercat del sector públic, més la pròpia sobirania estatal subjacent permetrien doncs traspassar potencials ajuts de mínimis al concepte d'injecció de capital, eludint d'aquesta manera els límits de mínimis.

### ***Cas especial del Sector del Transport.***

La inclusió del sector del transport en el marc d'aquestes ajudes es deu a l'evolució i la reestructuració soferta per moltes activitats de transport després de la seva lliberalització i, pel que fa a la menor quantia establerta per a l'ajuda en aquest sector ( 100.000€ enfront del general de 200.000€), obeeix al fet que la dimensió mitjana de les empreses que operen en el sector del transport de mercaderies i de passatgers per carretera acostuma a ser petita.

Per altra banda el que sí s'exclou, per les mateixes raons i, atenent també a la capacitat del sector i als objectius de la política de transport pel que fa a la congestió de les carreteres i al transport de mercaderies per carretera, les ajudes per a l'adquisició de vehicles de transport de mercaderies per carretera per part d'empreses que realitzen per compte aliena operacions d'aquest tipus.

Sens perjudici no obstant que la Comissió consideri de manera favorable les ajudes estatals per uns vehicles més nets i menys contaminants en altres instruments comunitaris diferents del present reglament.

Els límits de les ajudes de mínimis s'aplicaran independentment de la forma d'aquesta ajuda o de l'objectiu perseguit i indistintament si l'ajuda concedida per l'estat membre està finançada total o parcialment mitjançant recursos d'origen comunitari.

Quan un import global d'ajuda concedit de conformitat amb una mesura d'ajuda superi aquest límit, aquest import d'ajuda no podrà acollir-se al present reglament ni tant sols per una fracció que no superi el citat límit màxim. No obstant tot el que es disposa en el Reglament, aquest no exclou la possibilitat de que una mesura adoptada per un estat membre pugui no ser considerada ajuda estatal en el sentit de l'article 87.1 del Tractat, en base a motius diferents dels establerts, per exemple, tractant-se d'injeccions de capital, si aquesta mesura, ha estat adoptada de conformitat amb el principi de l'inversor en l'economia de mercat.

### ***Àmbit d'aplicació.***

El reglament formula l'àmbit d'aplicació dels mínimis per exclusió i citant quins sectors no s'hi poden encabir o resulten exempts de la llei de mínimis i que són:

- a) L'ajuda concedida a les empreses que operen en els sectors de la pesca i l'acuicultura segons es contemplen en el Reglament ( CE) nº 104/2000 del Consell. És a dir, a aquelles que utilitzen els mitjans de producció que permeten obtenir productes de pesca amb vistes a la primera posada en el mercat.

b) L'ajuda concedida a les empreses que operen en la producció primària dels productes agrícoles que figuren en la llista de l'annex I del tractat,

c) L'ajuda concedida a les empreses que operen en la transformació i comercialització dels productes agrícoles que figuren en la llista de l'annex I del tractat, en els següents casos:

- Quan l'import de l'ajuda es determini en funció del preu o de la quantitat d'aquests productes adquirits a productors primaris o comercialitzats per les empreses interessades.

- Quan l'ajut depengui de que es repercuteixi total o parcialment sobre els productors primaris ( agricultors)

El motiu de l'exclusió dels sectors agrícola i de pesca és que, ateses les normes especials que s'hi apliquen i el risc que imports d'ajuda inferiors als establerts en el Reglament puguin complir en els mateixos, els criteris de l'art 87.1.

d) L'ajuda a activitats relacionades amb l'exportació a tercers països o Estats membres, és a dir l'ajuda vinculada directament a les quantitats exportades ( afavorint als productes nacionals en detriment dels importats), a la creació i funcionament d'una xarxa de distribució o a altres despeses d'explotació vinculades a l'activitat d'exportació. ( normalment les ajudes destinades a sufragar les despeses de participació en fires comercials o d'estudis o de serveis de consultoria necessaris per llançar un nou producte o un d'existent en un nou mercat no constitueixen ajudes a l'exportació)

e) L'ajuda subordinada a un us de bens nacionals amb preferència sobre els bens importats

f) L'ajuda concedida a empreses actives en el sector del carbó, segons es defineix en el Reglament (CE) nº 1407/2002

g) L'ajuda per l'adquisició de vehicles de transport de mercaderies per carretera concedida a empreses que realitzin per compte d'altre operacions de transport de mercaderies per carretera,

h) L'ajuda concedida a empreses en crisi, per la dificultat que entranya la determinació de l'equivalent brut de la subvenció de l'ajuda concedida a aquest tipus d'empreses.

### ***Marc temporal: 3 anys***

Els anys que han de comptabilitzar-se a aquest efecte són els exercicis fiscals, a efectes impositius, per l'empresa en l'estat membre corresponent. El període de tres anys hauria d'avaluar-se amb caràcter permanent de tal manera que, per cada nova subvenció amb ajuda de mínimis, fos necessari determinar l'import total d'ajuda de mínimis concedida en l'exercici fiscal en qüestió, així com durant els dos exercicis fiscals anteriors.

L'ajuda de mínimis es concedeix en el moment en que es confereix a l'empresa el dret legal a rebre l'ajuda en virtut del règim jurídic nacional aplicable.

El límit màxim establert s'expressa com subvenció en efectiu. Totes les xifres utilitzades seran brutes, és a dir, abans de qualsevol deducció en concepte de fiscalitat. Quan es concedeixi una ajuda en forma diferent a la subvenció, l'import de la ajuda serà l'equivalent brut de subvenció de la mateixa.

Les ajudes que es rebin en varis terminis s'actualitzaran al seu valor en el moment de la concessió. El tipus d'interès que s'haurà d'utilitzar a efectes d'actualització i càlcul de l'equivalent brut de la subvenció serà el tipus de referència aplicable en el moment de la concessió.

L'ajuda de mínimis no es pot acumular a cap altra ajuda estatal corresponent a les mateixes despeses subvencionables si aquesta acumulació dona lloc a una intensitat d'ajuda superior a l'establerta per les circumstàncies concretes de cada cas.

### ***Càlcul de l'ajuda de mínimis.***

En ares de la transparència, la igualtat de tracte i la correcta aplicació del límit de mínimis, tots els estats membres han d'aplicar el mateix mètode de càlcul, és a dir que el mètode de càlcul precisa d'homogeneïtat en la seva aplicació entre els països membres.

Per facilitar aquest càlcul els imports d'ajuda que no consisteixin en una subvenció en efectiu s'hauran de convertir en el seu equivalent brut de subvenció.

Per calcular l'equivalent de subvenció de les categories transparents d'ajuda diferents de les subvencions o de les ajudes que es paguen en varis terminis, s'utilitzarà el tipus d'interès de mercat vigent en el moment de concessió de l'ajuda.

El límit màxim establert d'ajuda de mínimis s'expressa com subvenció en efectiu i es calcularà sobre l'import brut de la subvenció, abans dels impostos, qualsevol altra forma es calcularà en base a l'equivalent brut de subvenció.

El Reglament només s'aplica a les anomenades ajudes de mínimis transparents. Les ajudes transparents són aquelles l'equivalent brut de la subvenció de les quals pot calcular-se prèviament amb precisió, sense necessitat d'efectuar una avaluació del risc. Això és predicable per exemple de subvencions, subvencions del tipus d'interès i exempcions fiscals limitades. Però no de les aportacions de capital, les quals no s'haurien de considerar ajuda de mínimis transparent, a menys que la quantitat total de l'aportació pública sigui inferior al límit màxim de mínimis.

Pel que fa a les ajudes consistents en mesures de capital risc (1) no s'ha de considerar ajuda de mínimis transparent, a menys que el règim de capital risc en qüestió aporti capital només fins al límit màxim de mínimis per cada empresa beneficiària.

L'ajuda consistent en préstecs s'ha de considerar ajuda de mínimis transparent quan s'hagi calculat l'equivalent brut de subvenció sobre la base dels tipus d'interès de mercat aplicables en el moment

de la subvenció ( l'equivalent de subvenció en un préstec amb bonificació d'interessos en un any determinat és la diferència entre els interessos que es devengarien aplicant el tipus d'interès de referència i els interessos realment pagats. Els imports estalviats fins el reemborsament total del préstec degut a la bonificació d'interessos han d'actualitzar-se al moment de la concessió del préstec i, a continuació, sumar-se).

Pel que fa l'ajut en règim de garantia per préstecs es considera ajuda de mínimis si aquesta no és superior a 1.500.000€ per empresa, excepte per empreses del sector del transport que no estiguin en crisi que no podrà excedir de 75.000€ per empresa. En el cas de que la part garantitzada del préstec subjacent només correspongui a una proporció determinada d'aquest límit, es considerarà que l'equivalent brut de subvenció d'aquesta garantia correspongui a la mateixa proporció del límit aplicable ( 200.000€ en un període de 3 exercicis fiscals i de 100.000€ pel sector del transport per carretera). En qualsevol cas la garantia no podrà ser superior al 80% del préstec.

### **Control.**

Quan un estat membre es proposi concedir una ajuda de mínimis a una empresa haurà d'informar-la per escrit sobre l'import previst de l'ajuda ( expressat en equivalent brut de subvenció), i sobre el seu caràcter de mínimis, fent referència expressa al Reglament i citant el seu títol i la referència de la seva publicació en el DOCE.

Per altra part, no podrà concedir una nova ajuda de mínimis fins no haver comprovat que això no incrementa per sobre del límit màxim l'import total de l'ajuda de mínimis rebuda per l'empresa en aquell estat membre durant el període fiscal en curs i dels dos exercicis fiscals anterior.

Es per aquest motiu que l'estat membre haurà d'obtenir de l'empresa una declaració expressa, escrita o en suport electrònic, sobre qualsevol altra ajuda de mínimis rebuda durant els dos exercicis fiscals anterior i durant l'exercici fiscal en curs.

Pel contrari, en el cas d'ajudes en règim de garantia cofinançada amb càrrec al Fons Europeu d'Inversions (FEI) el sistema de control serà el següent:

- a) El FEI establirà anualment una llista de beneficiaris d'ajudes de mínimis, segons la informació obtinguda dels intermediaris financers, en la qual s'indicarà l'equivalent brut de subvenció rebut per cada un d'ells.
- b) Així mateix, el FEI haurà d'enviar aquesta informació a l'estat membre corresponent, i a la Comissió; i
- c) L'Estat membre interessat obtindrà una declaració expressa de cada beneficiari de que l'ajuda global de mínimis que ha rebut no supera el límit establert de mínimis. En el cas de que es superi el límit amb respecte a un o més beneficiaris, l'estat membre interessat s'assegurarà de que la mesura d'ajuda que dona lloc a que es superi el límit és notifiqui a la Comissió o es recuperi l'ajuda del beneficiari.

Pel que fa als registres relatius a les ajudes de mínimis, aquests hauran de mantenir-se durant 10 anys a partir de la data de concessió. En el cas de que aquesta ajuda fos dirigida a més d'una

empresa es contaria a partir de la data en que es concedís aquesta última ajuda individual en el marc del règim.

En resum les formes de fiscalització del mínimis s'encomanen a cada estat membre, no obstant, quan la subvenció sigui a compte del Fons Social Europeu o altres fonts de finançament europeu, és el Fons Europeu d'Inversions l'òrgan que centralitza el control (publicant una llista anual de beneficiaris afectats pel mínimis i instruint circulars als estats membres per a que aquests obtinguin les declaracions dels beneficiaris de no haver superat la quantia de mínimis).

Finalment és important desllindar el concepte de mínimes en primer lloc del propi concepte d'ajut estatal. La jurisprudència europea a delimitat, mitjançant la praxis, que l'ajut estatal és incompatible amb l'article 87.1 del TCE quan suposa un benefici per a les empreses (l'efecte "ganga" d'algunes subvencions), quan és concedida per un estat amb concurs de fons públics, quan només afavoreix a determinades empreses i sectors i, sobretot, quan falseja la competència i afecta als intercanvis comercials entre estats.

El concepte "benefici per l'empresa" també ha estat delimitat, atès el seu elevadíssim grau de subjectivitat i les conseqüències que pot tenir en vistes al compliment o no compliment del condicionant que suposa el mínimis. Per "benefici" que genera incompatibilitat, es pot entendre qualsevol avantatge concedida a una empresa sense remuneració o contaprestació o amb un índex de les mateixes de naturalesa simbòlica o per sota del preu de mercat en relació a una activitat econòmica (oferint béns o serveis en un determinat mercat) i, evidentment quan l'operador té una naturalesa lucrativa, estatutàriament parlant. No obstant, i per descomptat, també hi són incloses les entitats sense afany de lucre quan aquesta opera com a proveïdor del sector públic (el cas que s'ha exemplificat anteriorment relatiu a les subvencions de l'Agència Catalana de Residus). Especialment quan aquestes entitats no lucratives a través d'una societat (empresa d'inserció, centre especial de treball, cooperativa socials, etc.) fa ús, per exemple mitjançant la llei de contractes del sector públic, d'una facultat atorgada per l'autoritat realitzant operacions financeres, comercials, immobiliàries. En la recomanació europea emesa l'any 2003, i a l'hora d'aplicar la llei de mínimis, el legislador europeu ha optat per una interpretació de màxims considerant que operador econòmic i empresa ho són fins i tot les activitats a títol familiar o individual, les societats de persones i associacions que portin a terme una activitat econòmica de manera regular.

Així hom es troba, aprofundint en el concepte benefici, que en el fons el que es busca és no només limitar l'atorgament de subvencions dineràries que poden generar un efecte ganga sinó, també, aquells ajuts orientats a descarregar la despesa ordinària d'una empresa.

Per exemple durant la dècada dels 90 existia una empresa amb seu a Lió que ajuntava, com estratègia del seu Departament de Recursos Humans, les subvencions per a la formació continua i ocupacional de joves (creant ad hoc un programa formatiu per a reciclar la plantilla que hauria d'haver finançat amb pressupost ordinari), amb les bonificacions per a prejubilacions del personal major de 52 anys. Amb aquest tipus d'estratègia en l'àmbit de les subvencions i els recursos humans l'empresa aconseguia dos efectes molts importants però poc desitjables potser per a les

polítiques públiques: **a)**- disposar d'un departament de recursos humans a cost zero i molt eficient; i **b)**- materialitzar els conceptes de responsabilitat social corporativa i marketing social perquè col·locava joves aliens al sistema de la forma reglada.

En resum el mínimes pretén evitar el falsejament de la competència, que no és altre intenció que evitar que les subvencions tinguin un efecte dualitzador de les diferències entre empreses grans i la resta i que sí que tinguin un efecte igualador (discriminar en conseqüència les pimes i microempreses).

En segon lloc i després de les ajudes estatals, un altre concepte a vincular amb el mínimis és el del capital risc.

El capital risc es pot definir com un activitat financera consistent en la presa de participacions temporals i minoritàries en pimes que es troben en un procés de creació o reestructuració de la seva activitat aportant un valor afegit, en termes de credibilitat davant tercers, suport gerencial i amb la subsegüent generació de plusvalues en la posterior venda de les mateixes. Les societats privades de capital risc tenen doncs aquesta simple però transcendent participació temporal en empreses no financeres i que no cotitzen en borsa. Alguns altres requisits són que es mantingui el 60% del seu actiu d'accions i participacions en el capital d'empresa que sigui objecte de la seva activitat. Seria l'exemple dels antics fons de l'article 6 de la Unió Europea d'orientació a la generació d'activitat econòmica i que, en principi, no entrarien en l'àmbit de la llei de mínimis.

Semblant a l'anterior però de naturalesa jurídica diferent, la tercera tipologia existent és la dels préstecs participatius, que són finançament no bancari a llarg termini – entre 5 i 10 anys i que es troba a cavall entre la participació en capital i els recursos al finançament lliure. Aquí la posició del titular del crèdit en l'ordre de prelació es preferent envers l'accionista i posterior envers un creditor estandard.

Finalment una quarta modalitat susceptible de ser considerada àmbit del mínimis és la de les ajudes estatals en forma de garantia. Aquestes tenen lloc quan l'administració territorial bàsica permet a l'empresa la consecució d'un préstec en condicions financeres més avantatjoses que les de mercat. Aquests tipus d'ajuts es troben contemplats a l'article 87.1 del TCE i el que en rigor es torna a prohibir és el falsejament de la competència mitjançant instruments d'aquesta naturalesa.

Es considera ajut en forma de garantia bàsicament: quan l'atorgant renuncia a la prima, quan els estatuts de l'empresa exclouen, explícitament l'eventualitat d'un procediment de fallida i quan l'adquisició per l'estat d'una participació en una empresa està acompanyada d'una responsabilitat il·limitada en lloc de la responsabilitat limitada normal. No obstant l'atorgament d'aquesta modalitat precisa que el prestatari no travessi dificultats financeres, que l'ajut es vinculi a una operació financera precisa, que la garantia es sotmeti a examen anuals i que la no prima serveixi per a cobrir els riscos.



En una interpretació àmplia del concepte subvenció i vinculant aquestes diferents tipologies en l'aplicació de mínimis es dedueix que els ajuts a capital risc no es consideren que els siguin d'aplicació el mínimis, sí als préstecs i al règim de garantia dels mateixos.

En resum la llei de mínimis, en essència, busca mantenir el principi de lliure circulació de béns i capitals, vinculant en la normativa europea, evitant efectes reproductors de les diferències entre empreses – bàsicament multinacionals, perquè aquestes disposen d'estratègies d'economia de mercat, d'assignació de recursos fixes per a la captació de subvencions, de constitució i desconstitució immediata i a temps real de nuclis de producció i serveis molt per davant del timing de les micro empreses i primes.

La llei de mínimis entrà en vigor l'1 de gener de l'any 2007 i estarà vigent fins els 31 de desembre de l'any 2013.

## ***GLOSSARI EN RELACIÓ A CERTA TERMINOLOGIA EMPRADA EN AQUESTA LLEI***

### ***Transformació de productes agrícoles.***

Una operació efectuada sobre un producte agrícola el resultat de la qual sigui també un producte agrícola, excepte les activitats agrícoles necessàries per preparar un producte animal o vegetal per la seva primera venda ( per exemple el cossexar, trillar, tallar cereals o l'envasat d'ous...)

### **Comercialització de productes agrícoles:**

És la exhibició amb vistes a la venda, la oferta per la venda, el lliurament o qualsevol altra forma de posada en el mercat, amb excepció de la primera venda d'un productor primari a intermediaris o transformadors i de tota activitat de preparació d'un producte per aquesta primera venda. La venda per part d'un productor primari als consumidors finals es considerarà comercialització si es porta a terme en instal·lacions independents reservades a aquesta finalitat.

### **Ajuda estatal:**

El TCE no aporta cap definició del concepte d'ajuda al qual es refereix, ni proporciona una relació de les mesures que prohibeix, excepte els aspectes inherents a l'origen de les ajudes ( "ajudes atorgades pels estats o mitjançant fons estatals, sota qualsevol forma") i els seus efectes ( "que falsegin o amenacin amb falsejar la competència).

No obstant, la Comissió i el tribunal de justícia han intervingut per delimitar aquest concepte, establint que, per poder considerar que una mesura té caràcter d'ajuda a la que se li pot aplicar el principi d'incompatibilitat amb el mercat comú formulat a l'art. 87.1 del tractat de la CE, ha de reunir 4 requisits:

1. Suposar un benefici per una empresa
2. Ser concedida per un Estat o amb el concurs de fons públics
3. Afavorir només a determinades empreses o produccions
4. Que falsegi la competència, afectant als intercanvis comercials entre estat membres.

## **1. Requisit de suposar un benefici per una empresa**

a) En primer lloc hem d'entendre per benefici l'avantatge econòmic i financer a una empresa de la que no s'hauria beneficiat en la pràctica normal de la seva activitat i si redueix les càrregues que pesen normalment sobre el seu pressupost.

La jurisprudència reiterada ha establert que el concepte benefici correspon a qualsevol avantatge concedida per les autoritats a una empresa, sense remuneració o amb una remuneració que només reflexa de manera mínima l'import en que pot avaluar-se l'avantatge en qüestió.

concepte empresa: Segons jurisprudència reiterada en el context del Dret de la competència, comprèn qualsevol entitat que dugui a terme una activitat econòmica amb independència de l'estatut jurídic de l'entitat i del seu sistema de finançament. Constitueix una activitat econòmica qualsevol activitat consistent en oferir bens o serveis en un determinat mercat, i destinada a la consecució d'un benefici, encara que aquest no es distribueixi o hagi d'utilitzar-se prioritàriament per fins no lucratius.

S'inclouen les Entitats sense finalitat lucrativa ja que ha de tenir-se en compte que quan una entitat actua per si mateixa en sectors d'interès públic o d'utilitat social i fa ús de la facultat que li va atorgar el legislador nacional de realitzar operacions financeres, comercials, immobiliàries i mobiliàries necessàries o oportunes per la consecució dels seus objectius, pot oferir bens o serveis en el mercat en competència amb altres operadors, en sectors com la investigació científica, l'educació, l'art o la sanitat, per ex. Per tant ha de considerar-se que l'entitat és una empresa donat que exerceix una activitat econòmica, i això tot i que l'oferta de béns o serveis es realitzi sense ànim de lucre, ja que aquesta oferta competeix amb la d'operadors que sí que tenen afany de lucre.

A més segons la Recomanació de la Comissió de 6 de maig de 2003 sobre la definició de microempreses i petites i mitjanes empreses “ es considerarà empresa tota entitat, independentment, de la seva forma jurídica, que exerceixi una activitat econòmica. En particular, es consideraran empreses les entitats que exerceixin una activitat artesanal o altres activitats a títol individual o familiar, les societats de persones i les associacions que duguin a terme una activitat econòmica de manera regular”

## **2. Requisit de ser concedida per l'Estat o amb el concurs de fons públics:**

L'art 87.1 s'aplica a “les ajudes atorgades pels estats o mitjançant fons estatals, sota qualsevol forma”. Segons jurisprudència reiterada, el concepte d'ajuda és més general que el de subvenció, ja que comprèn no tant sols les prestacions positives, com les pròpies subvencions, si no també les intervencions que, sota formes diverses, alleugereixen les càrregues que normalment recauen sobre el pressupost d'una empresa i que, per tant, sense ser subvencions en el sentit estricte del terme, són de la mateixa naturalesa i tenen efectes idèntics.

Pel que fa al mètode de finançament del benefici concedit a una empresa, el tribunal de justícia de la CE, en recent jurisprudència, ha considerat que, del a pròpia formulació de l'art. 87.1 i de les normes de procediment de l'art 88, es desprèn que els avantatges concedits per mitjans que no siguin recursos públics no entren en l'àmbit d'aplicació de les disposicions en qüestió.

### **3. Requisit d'afavorir només a determinades empreses o produccions ( caràcter selectiu)**

L'art 87.1 TCE prohibeix les ajudes que s'atorguen afavorint a determinades empreses o produccions, és a dir les ajudes selectives. Quan una mesura no s'aplica a tots els operadors econòmics, no pot ser considerada com una mesura general de política fiscal o econòmica. Per contra les mesures generals, que s'apliquen a totes les empreses en tots els sectors en tot el territori de l'estat membre, no són selectives, donat que l'estat no té cap poder discrecional com l'elecció del beneficiari, l'import o les condicions de la intervenció per la qual cosa no compleixen tots els criteris de l'art 87.1 i no constitueixen ajuda estatal.

### **4. Requisit de falsejar la competència, afectant als intercanvis comercials entre estats membres**

El falsejament de la competència es produeix automàticament quan l'ajuda afavoreix a determinades empreses en detriment d'altres, principalment en sectors amb gran competència; l'afecció als intercanvis comercials es produeix sempre, excepte en els casos de mínimis o les destinades a petites empreses que duguin a terme activitats purament locals.

Per determinar, per tant, les repercussions sobre el comerç intracomunitari ni ha prou amb que el beneficiari dugui a terme, encara que sigui parcialment, activitats que impliquin un comerç significatiu entre estats membres.

Als efectes de la qualificació per la Comissió d'una mesura nacional com ajuda d'Estat, no és necessari acreditar la incidència real de l'ajuda sobre els intercanvis comercials entre els estats membres i el falsajament efectiu de la competència si no, únicament, examinar si tal ajuda pot afectar a aquests intercanvis i falsejar la competència. En particular, quan una ajuda atorgada per un Estat membre serveix per reforçar la posició d'una empresa enfront a altres empreses que competeixen amb aquesta en els intercanvis intracomunitaris, aquests intercanvis han de considerar-se afectats per l'ajuda.

Per últim dir que, no és necessari que l'empresa beneficiària participi en els intercanvis intracomunitaris. Quan un estat membre concedeix una ajuda a una empresa, l'activitat interior pot mantenir-se o augmentar, amb la conseqüència de que es redueixin amb això les possibilitats de les empreses establertes en altres estats membres d'entrar en el mercat de l'estat membre en qüestió. A més, el reforçament d'una empresa que fins aleshores no participava en els intercanvis intracomunitaris pot col·locar-la en una situació que li permeti entrar en el mercat d'un altra estat membre.

La manca de qualsevol dels requisits descrits suposa la inaplicabilitat de la prohibició de l'art 87.1 TCE

El capital de risc és una activitat financera consistent en la presa de participacions temporals i minoritàries en PIMES que es troben en un procés d'inici, de creixement o de reestructuració de la seva activitat, aportant un valor afegit en forma de credibilitat davant tercers i suport gerencial, amb objecte de generar plusvàlues en la posterior venda de les mateixes. El que es persegueix és la capitalització de la societat possibilitant l'execució d'un pla d'empresa, que habitualment preveu un creixement, estalviant temps d'execució i possibilitant un augment del valor de mercat de l'empresa.

Les societats privades de capital de risc són societats anònimes que tenen per objectiu la participació temporal en el capital d'empreses no financeres els valors de les quals no cotitzen en el primer mercat de les borses de valors. Per al desenvolupament del seu objectiu, les societats de capital risc poden facilitar préstecs participatius i altres fórmules de finançament a les societats participades així com un servei d'assessorament.

La regulació del capital risc a Espanya es fonamenta en la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores, que diferencia dos tipus d'entitats de capital risc: les societats de capital risc i els fons de capital risc.

Han de mantenir com a mínim el 60% del seu actiu en accions i participacions en el capital d'empreses que siguin objecte de la seva activitat. Dins d'aquest coeficient obligatori d'inversió, poden dedicar fins a trenta punts percentuals del total del seu actiu a préstecs participatius a empreses que siguin objecte de la seva activitat. No poden invertir més del 25% del seu actiu en una mateixa empresa ni més del 35% en empreses d'un mateix grup.

### ***Préstec participatiu.***

El préstec participatiu és un instrument de finançament no bancari a llarg termini ( 5 o 10 anys) que constitueix una alternativa a l'aportació de capital per part de nous socis, és a dir que no suposa per l'empresa ni l'entrada de cap soci aliè. Està a cavall entre la participació en capital i el recurs al finançament aliè i es considerat capital a tots els efectes excepte en ordre de prelación de crèdits, com veurem. Es tracta de préstecs amb un interès fixa i un de variable que es determinarà en funció de l'evolució de la societat que rep el préstec, prenent com a referència l'evolució del benefici net de l'empresa o qualsevol altre indicador acordat per les parts ( vendes, patrimoni net, etc), per aquest motiu s'anomena participatiu. No obstant aquest interès variable sol tenir un límit màxim per evitar pagaments excessius en períodes de bonança, així mateix té una remuneració fixa mínima a un tipus de mercat més diferencial.

En un préstec participatiu està subordinat a qualsevol altre crèdit o obligació prestatària, de forma que el prestador participatiu només podrà cobrar després de la resta de creditors i immediatament abans que els accionistes.

Per l'empresa, l'objectiu és que a curt termini el cost del préstec participatiu és normalment inferior al d'un préstec ordinari, tot i que es pagarà un interès més elevat en el moment en que la situació financera ho permeti.

Addicionalment, els interessos del préstec participatiu ( tant en la part fixa com en la part participativa) són deduïbles fiscalment per l'empresa a l'impost de Societats, a diferència del que

succeeix amb la distribució de dividendes. El préstec participatiu es considera patrimoni comptable als efectes de reducció del capital i liquidació de societats previstes a la legislació mercantil.

Els préstecs participatius no poden amortitzar-se anticipadament, a menys que l'amortització es compensi amb una ampliació dels fons propis pel mateix import i sempre que aquesta ampliació no provingui de l'actualització d'actius.

El préstec participatiu s'articula com un contracte de préstec i, per exemple, pot ser concedit a PIMES per a finançar un projecte d'inversió integral, estratègic i rendible. El límit quantitatiu del préstec participatiu sempre està per sota dels fons propis de l'empresa i normalment se situa entre els 100.000 i el 1.000.000 d'euros. La durada, que ha de permetre la maduració del projecte per retornar el préstec, se situa entre cinc i deu anys, i s'acostuma a contemplar un període de carència.

Està regulat a l'art 20 del RD Llei 7/1996 de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i lliberalització de l'activitat econòmica i per la llei 10/1996, de 18 de desembre, de Mesures fiscals urgents.

### ***Ajudes estatals en forma de garantia.***

La garantia de l'estat permet a l'empresa obtenir un préstec en condicions financeres més avantatjoses que les normals en els mercats financers. Les garanties de l'estat poden facilitar la creació de noves empreses i permetre a aquestes mobilitzar fons amb la finalitat de realitzar noves activitats o simplement seguir una activitat en lloc de ser liquidades o reestructurades. Aquesta classe d'ajuda condueix fàcilment a distorsions de la competència.

Constitueix una ajuda estatal tota garantia concedida directament per l'Estat, és a dir, per les autoritats centrals, regionals o locals, així com tota garantia concedida per empreses situades sota la influència dominant dels poders públics.

De manera general les ajudes estatals en forma de garantia estan contemplades en l'art. 87.1 del TCE sempre que puguin afavorir a un prestatari o a un prestamista i tinguin com efecte falsejar la competència o afectar als intercanvis entre estats membres.

El beneficiari de l'ajuda: el prestatari o el prestamista

El beneficiari de l'ajuda és el prestatari, generalment, però també pot succeir que, en algunes ocasions, el prestamista també és beneficiï.

La Comissió considera que es pot parlar d'ajuda al prestatari en forma de garantia quan:

- L'estat renuncia a la prima destinada a cobrir els riscos per falta de pagament de la garantia.
- L'estatut jurídic de l'empresa exclou la possibilitat d'un procediment de fallida o insolvència o preveu explícitament una garantia de l'estat o una cobertura de les pèrdues per l'estat
- l'adquisició per l'estat d'una participació en una empresa està acompanyada d'una responsabilitat il·limitada en lloc de la responsabilitat limitada normal.

Encara que el beneficiari de l'ajuda és el prestatari, generalment, no es pot excloure la possibilitat, en algunes situacions, de que el prestamista es beneficiï també. Aquest és el cas, per exemple,

quan s'utilitza un préstec garantit per reemborsar un altre préstec, no garantit, a la mateixa institució de crèdit. En aquest cas el prestamista es beneficia també d'una ajuda en la mesura en que el préstec es torna més segur.

En el supòsit d'una garantia individual de l'estat, l'element d'ajuda ha d'apreciar-se respecte a les característiques de la garantia i al préstec ( o altre obligació financera). Els factors que han de tenir-se en compte son:

- La durada i l'import de la garantia i el préstec
- La solvència del prestatari
- El preu pagat pel prestatari de la garantia
- La naturalesa de la garantia eventualment oferta
- Les modalitats i el moment del pagament eventual d'un deute per l'Estat
- I els mitjans ( per ex. declaració de fallida ) que ha d'aplicar-se per recuperar els imports deguts pel prestatari després de la mobilització de la garantia.

Condicions d'exempció amb respecte a les normes sobre competència:

- Les garanties poden concedir-se individualment ( garanties individuals) o en el marc d'un règim ( règims públics de garantia). La Comissió considera compatible amb les normes de competència i, en conseqüència, exempta, tota ajuda estatal que compleixi les següents condicions:

#### ***Garantia individual.***

- El prestatari no atravesca dificultats financeres
- El prestatari podria en principi obtenir un préstec en condicions de mercat en els mercats financers sense intervenció de l'Estat
- La garantia està lligada a una operació financera precisa
- La garantia dona lloc al pagament d'una prima a preu de mercat

#### ***Règims públics de garantia.***

- El prestatari no atravesca dificultats financeres
- El prestatari podria en principi obtenir un préstec en condicions de mercat en els mercats financers sense intervenció de l'Estat
- La garantia està lligada a una operació financera precisa
- S'efectua una avaluació realista del risc
- La garantia està sotmesa, almenys un cop l'any, a un examen del finançament general
- Les primes cobreixen a la vegada els riscos normals associats a la concessió de garantia i els costos administratius del règim, i permeten una remuneració normal del capital inicial

L'incompliment de les condicions previstes no implica automàticament la qualificació com ajuda estatal per la garantia o el règim en qüestió.

#### ***Legislació a nivell local.***

Vuit anys abans de l'aparició de la Llei de Subvencions un reglament, el Decret 179/1995, de 13 de juny pel qual s'aprova el Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels ens Locals (ROAS), ja havia regulat l'atorgament de subvencions en l'àmbit local. Les similituds entre ambdós normes són molt importants i en conseqüència per evitar reiteracions hi haurà girs i articulats en la present recerca que no seran reproduïts.

La llei coincideix amb el ROAS en el relatiu a la definició de subvenció i als procediments d'atorgament (articles 240 en endavant), introduint, però, de forma prèvia, a l'article 135, la figura de l'acció concertada (figura típica d'altra banda en l'antiga llei de contractes). La regulació del ROAS s'entronca o té fonament en l'article 25.1 de la Llei de Bases de Règim Local que estipula que els ens locals tenen la facultat de promoure tota classe d'activitats orientades a satisfer necessitats de la comunitat (no fa referència al creixement econòmic ni a la cohesió social).

Amb tot es pot afirmar que en l'activitat de foment els ens locals gaudeixen de major autonomia ja que al ser objectiu, tant pel principi de reserva de llei per part de l'Estat o Comunitat autònoma es menys operatiu.

El cert és que el ROAS té major transcendència de la que a priori es podria pensar. Al parlar d'ens locals l'imaginari col·lectiu recrea o assigna a les corporacions (ajuntaments principalment, els prop de 6000 que hi ha a Espanya) un rol de beneficiari de la subvenció, on la Unió Europea, l'Estat o la Comunitat Autònoma són els atorgants. El cert, però, és que multitud d'ajuntaments, de forma regular, han vingut i venen atorgant subvencions a emprenedors, per organitzar festes populars, per als actes de setmana santa, per a potenciar tasques socials de les ONG del territori, etc. D'aquí la gran importància que ha suposat la llei i el reglament de subvencions envers el ROAS en el sentit que el complementen o perfeccionen sobretot en el relatiu a les formes de control financer de les subvencions perquè, en rigor, el ROAS ja diferenciava entre sistema de lliure concurrència i concessió directa i formalitzava de forma, es pot dir que encertada, la concessió directa a fi que fos el menys discrecional possible.

En resum el ROAS fou un precedent i precursor de la Llei General de Subvencions que, en primera instància era estrictament aplicable als ens locals quan aquests feien d'atorgant. La font continua vigent i de forma supletòria – també per raons de jerarquia normativa – la cobreix la Llei general de subvencions.





---


## **CAPÍTOL 5**

*AUTOR: VICENÇ ESTANYOL*

**CINQUÈ PUNT CLAU:  
LA VISIÓ DEL/DE LA BENEFICIARI/ÀRIA**

---





---

***“En sentit ampli, l’artesania implica el desig de fer bé quelcom pel simple fet de fer-ho bé. Tots els éssers humans desitgen tenir la satisfacció de fer quelcom bé i tots desitgen crear en allò que fan”.***

**Richard Sennett, *La cultura del nuevo capitalismo*.**

### ***Beneficiaris/àries de la subvenció.***

Té la consideració de beneficiari/ària de subvencions la persona que hagi d’exercir l’activitat que en va fomentar l’atorgament o que estigui en la situació que en legítimi la concessió.

Pot ser una persona física o jurídica, així com agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, les comunitats de béns o qualsevol altre tipus d’unitat econòmica o patrimoni separat que tot i no tenir personalitat jurídica, puguin portar a terme els projectes, les activitats o els comportaments o estigui en situació que motiva la concessió de la subvenció (article 11 de la LGS).

### ***El perquè un sol·licitant presenta la candidatura.***

Tal i com s’ha exposat les subvencions es sol·liciten, en essència, o bé per a innovar o bé per a cobrir dèficits ordinaris del pressupost. Molt a *“grosso modo”* les subvencions que innoven van a associades a convocatòries d’abast emeses per la Unió Europea i les orientades a complementar el finançament ordinari són les convocades per instàncies estatal i del govern de la Generalitat<sup>83</sup>.

L’afirmació té un alt component de simplificació i, no obstant, si es recreen els requisits dels atorgants es pot apreciar que, en la majoria d’ocasions Europa exigeix partenariat, cofinançament d’aquests partners o socis, transferència de bones pràctiques i obliga a l’intercanvi transregional i transnacional. En canvi, en la resta d’instàncies, la subvenció pot i sol ser executada de forma autònoma per part del beneficiari. El tema, en termes d’impacte, planteja la qüestió de l’impacte per a l’atorgant (en la Unió Europea tindria, en aquest cas, clarament, un impacte de millora en polítiques i tècnica i en la resta d’instàncies un impacte que es podria qualificar com a directe o orientat al destinatari).

La vessant de sol·licitar per a cobrir dèficits pot contemplar també – o es pot subdividir- entre cobrir dèficits de polítiques ordinàries i consolidades (els serveis socials, l’urbanisme, etc.) en l’àmbit local o, en segon lloc, per cobrir dèficits en relació a noves temàtiques (la participació, el gènere, les noves tecnologies, etc.). Així doncs hom en troba en un moment en el qual el beneficiari té l’apreciació subjectiva sempre que cal trobar finançament extraordinari mitjançant les subvencions per a donar resposta a necessitats (d’innovació o de peremptorietat econòmica se’n podria dir).

---

<sup>83</sup> Organització interna del/de la beneficiari/ària de la subvenció, quan es parla de sistemes centralitzats de captació de subvencions. Les subvencions són un camp de treball per a l’Administració. Local que manifesta o posa de relleu la necessitat d’aplicar polítiques de forma territorialitzada i no territorial. Per molt que les polítiques públiques es dissenyin a altres instàncies de forma sectorial i arriben de forma vètical al territori, es fa necessari integrar-les és donar una resposta ferderada de recursos a ciutadans/es i empreses a temps real.

### ***La Identificació.***

Normalment la majoria de potencials beneficiaris rastregen principalment les convocatòries en els diaris oficials (BOP's, DOGC's, BOE's i DOUE's...), perquè precisament la llei ha aconseguit que l'atorgant es vegi obligat, mitjançant els requisits que depassen el límit de la concessió directe a haver de publicar la "licitació" de la subvenció.

Altres opten per l'encàrrec extern en la identificació que pot decantar a la pura informació per part de consultores privades o, també, a la redacció i ideació del projecte i activitat objecte de subvenció (amb fórmules de retribució diverses com poden ser el tant per cent en funció del resultat o bé la quota fixa, atorguin o no la subvenció).

### ***L'Anàlisi de la convocatòria i la decisió de presentar la sol·licitud.***

L'anàlisi de la convocatòria i la decisió de presentar la sol·licitud constitueix en rigor la quarta fase per al futur beneficiari/ària. Aquesta decisió sol emprendre-la un tècnic i proposar-la al regidor, en el cas de l'administració local. El/la tècnic/a sol apreciar tres ítems fonamentals a l'hora de decidir tirar endavant una subvenció com són, simplement, el termini del qual disposa per a presentar-la, l'índex de cofinançament i, de forma més intangible, el cost-oportunitat (possibilitats d'obtenció de la mateixa).

En l'anàlisi portat a terme en la present recerca de buidatge de convocatòries es pot apreciar que cada vegada sovinteja més la reducció en matèria de subvenció pura – i per tant una major exigència de cofinançament. També s'aprecia que aquest cofinançament cada vegada més és un requisit que sigui en forma dinerària i no en espècies. Evidentment per a un eventual sol·licitant la situació ideal consisteix en un percentatge de cofinançament reduït i que aquest a més tingui naturalesa en espècies i no dinerària.

En tot cas la volta de clau de la sol·licitud i decisió de presentar radica en les possibilitats – si la convocatòria ho exigeix - de presentar un certificat de cofinançament amb número de partida o bé, i en el seu defecte, deixar aquest extrem com un element de l'expedient administratiu que el concedent ja sol·licitarà durant els 10 dies que hi ha de moratòria per al beneficiari per esmenar la sol·licitud.

En l'estat actual de finançament de la hisenda pública és poc habitual disposar d'un cofinançament immediat simplement perquè molts serveis municipals no habiliten una partida de cofinançament en previsió de sol·licitud de subvencions (partida ordinària en el pressupost aprovat per Ple). Aleshores la dificultat consisteix en aconseguir l'habilitació de crèdit extraordinari per a cofinançament.

Al respecte sempre queda la possibilitat de, a la recepció d'un atorgament favorable aconseguir un cofinançament real i efectiu, sempre que el concedent hagi permès, fins aleshores, la continuació de l'expedient sense una partida pressupostària concreta del/de la beneficiari/a.

### **L'Expedient.**

L'òrgan administratiu prepara l'expedient el qual estarà conformat pels elements que exigeix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de l'administració pública i del procediment administratiu comú i que, com a mínim, seran la pròpia convocatòria de la subvenció, l'informe de sol·licitud – o l'aprovació per a sol·licitar la subvenció, etc. Al final de l'execució de la subvenció aquest expedient estarà conformat de mitjana per no menys d'uns deu actes administratius i no més d'una trentena (inclosos els actes administratius relatius a la sol·licitud, execució i justificació).

L'article 164 del Real Decret 2568/1986 de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les Entitats locals defineix l'expedient administratiu com **“el conjunt d'actes administratius encaminats a culminar una actuació de l'administració sigui per a fomentar, subvencionar, limitar, sancionar o prestar serveis”**.

També es pot definir l'expedient com la relació ordenada d'actes administratius que reflecteixen els conjunt dels generats a l'entorn d'una activitat prestacional, limitadora o de foment, en conseqüència l'expedient del/de la beneficiari/ària. Conceptua l'expedient administratiu com la relació ordenada d'actes administratius que reflecteix els conjunt d'actes administratius generats a l'entorn d'una activitat prestacional, limitadora o de foment, en conseqüència l'expedient del beneficiari compilarà tots aquests actes, en un sentit ampli del terme. Ampli perquè, per exemple, una consulta intermèdia sobre l'elegibilitat d'una despesa hauria de ser idealment consultada per escrit mitjançant un ofici o petició i obtenir, alhora, una resposta del concedent i gestor la qual s'annexaria, també, a l'expedient amb la subsegüent certesa jurídica que reporta disposar, per part del beneficiari, d'una resposta escrita de part de qui fiscalitza la subvenció.

Al mateix expedient de sol·licitud hi constarà la memòria tècnica que s'haurà elaborat en base als criteris i informacions que exigia la convocatòria o les bases reguladores. A aquest respecte la memòria tècnica que reflecteix l'objecte, activitat o projecte que el promotor executarà amb la subvenció, presenta múltiples variants formals (espais, taxat, sol·licitud únicament telemàtica, etc.) i encara més variants en els seus continguts. En matèria de continguts normalment els temes fixos a determinar solen tractar sobre: els principis o valor a que respon la subvenció, els objectius, les accions, la metodologia de treball, els recursos que s'hi empraran, el pressupost, l'avaluació i determinats annexos.

En aquest moment de presentació de la sol·licitud, en un ordre intern del sol·licitant, es diferencien amb claredat la part administrativa de l'expedient de la part tècnica o redacció de la memòria. Normalment en ajuntaments i altres ens – sector no lucratiu - de poc volum i recursos una sola persona o treballador completa ambdues parts. En altres ocasions, es troben casos on l'organització ha optat per especialitzar a un treballador d'administració en la conformació i elaboració de l'expedient (emplenar el formulari de sol·licitud, la recollida de certificats acreditatius i declaracions, etc.) i especialitzar a tècnics i tècniques en la ideació i redacció de la memòria.

D'aquesta manera es racionalitzen recursos en el sentit que dins de la mateixa organització no es crea l'efecte antieconòmic de que un conjunt de treballadors es dediquen a formar-se en l'elaboració de l'expedient o en el coneixement de la justificació sinó que un pool de serveis en subvencions dins de l'organització és qui presta als tècnics l'ajut de complir amb els tràmits administratius de sol·licitud i justificació, principalment. Curiosament es troba aquest tipus de funcionament en ajuntaments petits-mitjans (per sota de 10 mil habitants com potser Maçanet de la Selva o Cardedeu) o bé en ajuntaments capitals de demarcació – particularment Barcelona.

### ***El Resultat.***

El beneficiari esperarà, entre el dia de presentació de la subvenció amb número de registre i el període del que disposa l'atorgant per a resoldre, l'atorgament o denegació. La Llei general de subvencions atorga 6 mesos de termini màxim per a resoldre, però, la mitjana real és que, normalment, se n'utilitzen tres. D'altra banda el silenci – fet força impropï - es sempre negatiu. Es comentava que el silenci es força impropï perquè la totalitat de casos estudiats ha revelat que sigui per atorgar o per denegar el concedent sempre sol resoldre per escrit i amb avís de recepció. En el cas que la subvenció hagi estat atorgada, es particularment freqüent en els darrers anys que l'atorgant exigeixi, a l'empara de la Llei de subvencions i del seu reglament, una acceptació expressa i no tàcita o presumpta del beneficiari. Aquest fet sol venir motivat per un creixement en les reduccions de l'import sol·licitat en origen per part del beneficiari. En teoria aquesta circumstància hauria d'implicar, alhora, una reducció en la consecució dels objectius materials de la subvenció. Es plausible, en aquest sentit, que l'atorgant exigeixi cada vegada més acceptacions expresses per a evitar futures impugnacions, no relatives al moment de sol·licitar, sinó vinculades a l'execució i justificació material ja que amb un cent per cent de pressupost és obvi que el beneficiari ha de polir el cent per cent dels resultats. Però per exemple amb una reducció del 50%, en teoria, els resultats de l'activitat o projecte, també haurien de ser reduïts proporcionalment.

En el cas que efectivament es reformuli el projecte per adequar-lo a una reducció de l'import sol·licitat, i en tot cas, el més correcte per part del beneficiari seria formalitzar el reajustament i esperar una nova resolució aprovatòria o denegatòria de la subvenció abans d'iniciar el projecte.

### ***La Denegació.***

El recurs que procedeix contra una denegació<sup>84</sup> s'especifica a l'article 63 de la Llei quan esmenta que la resolució posa fi a la via administrativa excepte en els supòsits establerts a la mateixa llei o que vinguin determinats a les bases reguladores. La Llei de subvencions torna a donar marge de maniobra a les bases per a la presentació d'al·legacions en dos moments, almenys, abans de recórrer a un tribunal ordinari (la jurisdicció contenciosa-administrativa).

---

84

L'atorgament que preten una aplicació estricta dels recursos i, en conseqüència, una relació directe entre l'àmbit temàtic que vol potenciar i les accions que planteja el sol·licitant, presenta un posicionament tendeix a denegar accions de difusió en general, d'inversió, de formació no específica o transversal (gestió, comptabilitat, informètica, i similars i en general a evitar solapaments amb d'altres convocatòries que poden finançar accions anàlegues

En via administrativa el recurs més simple és el de reposició el qual s'interpola davant el mateix òrgan i titular que va subscriure la resolució denegatòria. I el mateix es troba regulat als articles 116 i 117 de la Llei 30/1992 i al 52.1 de la Llei 7/1985, específicament per als ens locals. En la pràctica denegatòria, s'ha detectat que la majoria de peus de recurs col·loquen la reposició com a primera solució en cas d'al·legacions de l'interessat. L'altra opció consisteix en el recurs d'alçada, que es sol interposar al superior jeràrquic de l'òrgan que ha resolt i el qual es regula als articles 114 i 115 de la Llei 30/1992. Els terminis per a la seva presentació oscil·len entre 1 mes si la resolució és expressa i 3 mesos si l'acte es presumeix i el termini per a resoldre per part de l'òrgan que ha denegat la subvenció és de 3 mesos.

Exhaurida la via administrativa (la interlocució amb l'òrgan que hauria d'haver concedit), resta l'opció de recórrer al contenciós administratiu. El recurs, en aquest cas, es regula a la Llei de la jurisdicció contenciosa-administrativa de l'any 1998, la qual, al seu article 25 concedeix un termini de presentació de 2 mesos des del dia després de la notificació de la denegació de la subvenció (6 mesos en actes presumptes o sigui quan no s'ha resolt la subvenció i s'interpreta aquesta manca de resolució com a silenci negatiu).

El/la candidat/a que no ha obtingut la subvenció i es troba immers en un procés de reclamació, intentarà, per regla general, al·legar errors greus de forma o fons, la vàlua de la memòria tècnica presentada, i altres extrems regulats als articles 62 i 63 de la Llei 30/1992.

En el cas de denegació l'atorgant que ha resolt pot indicar –després de citar els antecedents de fet i de dret que motivaren la convocatòria -, un ampli ventall d'opcions orientadores per a les persones candidates i relatives al fonament fàctic o tècnic de la denegació. Una resolució denegatòria prototípica indicaria, per exemple, la puntuació obtinguda pel projecte denegat, el lloc o posició ocupada en relació a la resta de beneficiaris, la discordança entre els criteris que es puntuaven o baremaven i la sol·licitud formulada pels/per les beneficiaris/àries, etc.

Normalment, però, en la majoria de resolucions analitzades, la majoria d'atorgants es dediquen a esmentar que la sol·licitud ha estat, simplement, atorgada o denegada, sense més precisions. És vinculant, en canvi, que l'atorgant que ha resolt indiqui el peu de recurs o al·legacions que el sol·licitant pot emprendre. La forma més habitual és la d'indicar un recurs de reposició que és en via administrativa. L'altre opció en primera instància és el recurs d'alçada el qual es dirigeix al darrer òrgan de decisió de la unitat, secció o servei des d'on ha emanat la resolució

Són comptades les ocasions en què un/a candidat/a decideix recórrer i menys les que el mateix opta per – havent exhaurit la via administrativa - recórrer a la jurisdicció ordinària per la via del recurs contenciós – administratiu.

En primer lloc perquè es probable que l'atorgant ho sigui de forma recurrent per al candidat i que una convocatòria li sigui denegada, però no moltes altres de les que, per exemple, els ajuntament presenten al Departament de Treball, al Departament d'Acció Social etc.

En segon lloc perquè l'estratègia de no pocs sol·licitants consisteix en diversificar les sol·licituds i diversificar implica, en aquest cas, tenir una actitud extensiva en quant a sol·licituds o anar als màxim de convocatòries possibles. És més útil invertir el temps i empeny en redactar una nova sol·licitud en una altre convocatòria que insistir en una denegació per a remuntar-la.

En tercer lloc perquè, particularment en les polítiques públiques de naturalesa intangible com els serveis, el component de subjectivitat és molt alt i es fa realment difícils per als candidats i candidates demostrar que el seu projecte és innovador, que transfereix, que implica al públic destinatari o altres criteris de valoració que són de mal objectivitzar i per tant de replicar.

Sí, en canvi, que sol ser més freqüent recórrer denegacions de subvencions o bé de quantia molt important o bé de caràcter eventual o esporàdic especialment quan el sol·licitant ha invertit recursos i temps de forma ingent per a la formulació de la sol·licitud.

### ***L'Execució.***

Amb l'acceptació expressa o tàcita, el sol·licitant iniciarà el compliment de l'activitat o projecte reflectida a la memòria tècnica segons les pautes indicades en el pressupost que formarà part de la sol·licitud.

Les comunicacions formals entre concedent i beneficiari són realment poques a no ser que el projecte planteji mitjans de control intermedis— poc habitual - de signe econòmic o material (sobre el compliment de l'activitat). També, en algunes ocasions, el concedent exigeix sistemes d'avaluació intermèdia per a conèixer el grau de consecució dels objectius plantejats, essent, però aquesta, una tècnica poc habitual.

### ***La Justificació.***

Essent aquesta tan d'objectius i la corresponents acreditació d'haver obtingut el resultats (col·locar persones en situació d'atur, executar obra, oferir formació en noves tecnologies a la ciutadania, etc.), i econòmica sigui pel sistema de compte justificatiu (el mes habitual) o mòduls.

### ***Obligacions del beneficiari i/o beneficiària.***

- Complir l'objectiu, executar el projecte, exercir l'activitat o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de les subvencions.
- Justificar davant l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, si s'escau, el compliment dels requisits i les condicions, i també, la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.
- Sotmetre's a les actuacions de comprovació, que ha d'efectuar l'òrgan concedent, i qualsevol altre comprovació i control financer que puguin dur a terme els òrgans de control competents, tant nacionals com comunitaris, i portar tota la informació que li sigui requerida en l'exercici de les actuacions anteriors.



- Comunicar a l'òrgan concedent d'altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos que financin les activitats subvencionades. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar tan aviat com es conegui i, en tot cas, abans de la justificació de l'aplicació donada als fons percebuts.
- Acreditar abans de dictar-se la proposta de resolució de concessió que s'està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social, en la forma que es determini per reglament, i sens perjudici del que estableix la disposició addicional divuitena de la Llei 30/92 de 26 de novembre.
- Disposar dels llibre comptables, els registres diligenciats i altres documents degudament auditats en els termes que exigeix la legislació mercantil i sectorial aplicable al beneficiari/ària en cada cas, així com tots els estats comptables i els registres específics que siguin exigits per les bases reguladores de les subvencions amb la finalitat de garantir l'exercici adequat de les facultats de comprovació i control.
- Conservar els documents justificatius de l'aplicació dels fons rebuts, inclosos els documents electrònics, mentre puguin ser objecte de les actuacions de comprovació i control.
- Adoptar les mesures de difusió que conté l'apartat 4 de l'article 18 de la Llei 38/2003 Llei General de Subvencions.
- Procedir al reintegrament dels fons percebuts en els casos que preveu l'article 37 (causes de reintegrament) de la mateixa llei.



---

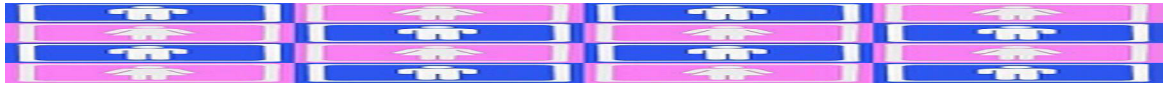
## **CAPÍTOL 6**

*AUTORA: GEORGINA ANDREU*

**SISÈ PUNT CLAU:  
LA PERSPECTIVA DE GÈNERE EN LES SUBVENCIONS**

---





***“...la igualtat és el dret fonamental que té tota persona a un tracte igual malgrat les diferències. És donar tracte igual a qui no ho és. És un dret universal relacionat amb la dignitat i la llibertat humanes. El principi d’igualtat va lligat al principi de no discriminació.”***

### ***Justificació de les polítiques de dones***

A Catalunya, de conformitat amb l'article 9.27 de l'Estatut d'Autonomia de 1979 i l'article 153 del nou Estatut, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de polítiques de gènere.

Des de la creació de l'Institut Català de les Dones, l'any 1989, el Govern de la Generalitat ha manifestat un compromís explícit amb la igualtat mitjançant el desenvolupament d'una política activa i l'aplicació de mesures d'acció positiva, en sintonia amb les directrius establertes per les polítiques europees. Això, demostra que el camp estratègic i normatiu per implantar polítiques d'igualtat és ampli i està suficientment regulat per a que s'apliquin en qualsevol racó del territori europeu. Tot i això, al nostre país i a la nostra comunitat, si bé és cert que s'han produït clars avenços en benefici de la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en quant a normativa, també és cert que aquests s'han materialitzat a la pràctica de diferent manera pels diferents sectors femenins de la població.

*A escala internacional, cal fer esment a la Carta Europea de les Dones a la Ciutat (1994), les Conferències Mundials per les Dones de Nacions Unides i les Conferències Internacionals Pequín +5 i Pequín +10 (Nova York 2000 i 2005 respectivament). A escala local, cal fer esment de les recomanacions de la federació de Municipis de Catalunya i les Jornades “XX Anys de Feminisme a Catalunya” (Barcelona, 1996).*

### ***Normativa internacional***

Al 1948 amb la Declaració Universal dels Drets Humans a les Nacions Unides s'estableix per primera vegada a la història la igualtat entre els sexes com a dret fonamental.

L'Assemblea general proclama:

Art. 1. “Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitats i drets”. Ja al 1919 la OIT (Organització Internacional del Treball), proclamava “ *tots els éssers humans amb independència de la seva raça, creença o sexe tenen el dret a gaudir del seu progrés material i el seu desenvolupament espiritual dintre la llibertat i la dignitat, ...*”

L'ONU, l'any 1979, va fer una Convenció per a l'eliminació de tota mena de discriminació. Es defineix l'expressió “discriminació contra la dona” com “(...) tota distinció, exclusió o restricció basada en el sexe que tingui per objecte o per resultat menyscar o anul·lar el reconeixement o exercici per la dona (...)”.

En el Conveni núm. 100 OIT de 1951 es recull la igualtat de remuneració entre la mà d'obra masculina i la femenina per a un treball del mateix valor. I també en el Conveni núm. 111 OIT de 1958 es fa referència a la discriminació en matèria de treball i ocupació, especificant que *"Tot Estat membre s'obliga a formular i portar a terme una política nacional que promogui la igualtat d'oportunitats i de tracte en matèria de treball i, d'ocupació (...)"*.

Preàmbul. *"Considerant que en la Carta de les Nacions Unides els pobles han proclamat llur fe en els drets fonamentals de l'home, en la dignitat i la vàlua de la persona humana, en la igualtat de drets d'homes i dones, i que s'han demostrat disposats a afavorir el progrés social i instaurar millors condicions de vida dins d'una més gran llibertat"*.

El 19 de setembre de 1966 es va aprovar el Pacte internacional de drets civils i polítics. En aquest pacte es recull també la igualtat davant de la llei sense distingir raça, color, sexe,....

Per desenvolupar aquest principi des de la Unió Europea s'han aprovat diferents normes: Directives, normes d'obligat compliment que modifiquen la legislació interna dels diferents països; Decisions, obligatòries per als destinataris; Recomanacions, que no tenen caràcter d'obligatorietat.

Dins la Unió Europea, el Tractat d'Amsterdam ratificat per la Llei orgànica 9/98 de 16 de desembre diu que la Unió Europea tindrà com a missió: *"promoure la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, introduint aquest principi a totes les polítiques i tots els programes."* (art. 2 i 3).

### **Legislació espanyola**

A Espanya des de l'any 1978 amb la instauració de la democràcia i l'aprovació de la Constitució s'intenta adaptar l'ordenament jurídic a la no discriminació per raó de sexe. Així aquest principi queda recollit en els diferents articles de la Constitució de la següent manera:

Art. 1. 1. *"...Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de dret, que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític..."*

Art. 9.2. *"Correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives, remoure els obstacles que impedeixen o dificulten la seva plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans a la vida política, econòmica, cultural i social"*.

Art. 14. *"Els espanyols són iguals vers la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social."*

L'Estatut dels treballadors també ho fa constar als següents articles:

Art. 4.2.c *"... els treballadors tenen dret a no ser discriminats per al treball, o una vegada treballant, per raons de sexe, estat civil..."*

Art. 16.2. "... les agències de col·locació hauran de garantir, en el seu àmbit d'actuació, el principi d'igualtat en l'accés al treball, no podent establir cap discriminació basada en motius de raça, sexe, edat, estat

Art. 17.1. Principi de no discriminació en les relacions laborals.

Art. 24.2. Igualtat de tracte en els criteris d'ascens.

Art. 28. Igualtat de remuneració per raó de sexe.

### **Legislació catalana**

A l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979 es reconeix la igualtat entre homes i dones com un dret fonamental i s'atorga al govern de la Generalitat de Catalunya les competències exclusives en matèria de promoció de la dona.

El 18 de juny de 1986, al Parlament de Catalunya, mitjançant una proposició no de llei de tots els grups parlamentaris, es va aprovar la Resolució 81/II sobre la promoció de la dona, i pel Decret 25/1987, de 29 de gener, es va crear la Comissió interdepartamental amb els objectius següents: promoure la igualtat de drets i de fet i la no discriminació entre homes i dones; promoure equitativament la participació de les dones en la vida social, cultural, econòmica i política. Al 1989, per la Llei 11/1989, de 10 de juliol, es va crear un organisme executiu: l'Institut Català de la Dona. Són objectius de l'Institut Català de la Dona: fomentar, en col·laboració amb els departaments, la prestació de serveis específics en favor de les dones. Fomentar i coordinar la prestació de serveis de tota mena a la dona, a través de l'establiment de convenis amb entitats públiques i privades.

*També el Codi penal en el seu articulat fa referència a la discriminació (articles 22.4, 314, 510, 511 i 512), establint penes i multes. L'any 1983 es va crear, per la llei 16/1983, de 24 d'octubre, l'Institut de la Mujer, per tal de promoure actuacions per afavorir la igualtat d'oportunitats per a la dona.*

### **Legislació municipal**

Pel que fa a l'Administració local, l'actual marc jurídic i organitzatiu faculta per exercir *competències complementàries a la resta d'administracions en l'àmbit de la promoció de la dona*.

**Així ho especifica l'article 68 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya al seu paràgraf c (Llei 8/1987, de 15 d'abril).**

### **Altres referents.**

La Diputació de Barcelona, a l'any 1992 crea una Comissió Especial per al desenvolupament del Programa per a la promoció de la igualtat de les dones. Així mateix al mandat 1996-1999, concreta la creació de l'Oficina Tècnica del Pla d'Igualtat per a la promoció de polítiques favorables a la igualtat d'oportunitats que desenvolupin les administracions locals.

L'Oficina tècnica actua especialment amb els municipis, per la seva proximitat a la ciutadania i perquè la Llei de règim local els reconeix com a ens que han de fer activitats en l'àrea de promoció de la dona i de la igualtat d'oportunitats.

D'acord amb les estratègies marcades al Pla integral per a la igualtat d'oportunitats, ofereix “suport a les actuacions municipals que vulguin impulsar polítiques per a la igualtat d'oportunitats i a les iniciatives ciutadanes que promoguin la participació de les dones”; “facilita la formació, la investigació i l'avaluació permanent, per incorporar els avenços conceptuals en matèria de gènere i d'igualtat d'oportunitats”; proporciona a través d'actuacions, publicacions de material divulgatiu i celebració d'actes, la possibilitat de sensibilitzar i informar per incorporar la perspectiva de gènere en totes les polítiques locals”.

La situació en el centre de l'agenda política internacional de la igualtat d'oportunitats entre dones i homes a que ha contribuït les conferències de Nacions Unides ha unit la comunitat internacional en el compromís amb els drets de les dones, mitjançant l'aprovació dels respectius plans d'acció sorgits de cada una d'elles, que afecten tots el àmbits de la vida pública i privada. Tot aquest desenvolupament internacional ha estat molt present a les línies directrius dels quatre programes d'acció comunitària per a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones aplicats a la Unió Europea des de 1982, els quals han suposat un impuls considerable de les polítiques d'igualtat als estats membres.

És a l'entrada en vigor però, del Tractat d'Amsterdam, l'any 1999, quan el principi d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes es converteix en un principi bàsic i fonamental en la concepció ciutadana europea: “(...) amb l'objecte d'assolir una igualtat real a la pràctica, el principi d'igualtat de tracte no impedeix que els estats membres mantinguin o adoptin mesures que suposin avantatges específiques per facilitar al sexe menys representat el desenvolupament d'una activitat laboral o per prevenir o compensar avantatges en la carrera professional” (article 141 TCE), consagrant, doncs, les accions positives.

A Catalunya, de conformitat amb l'article 9.27 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té competència exclusiva sobre la promoció de la dona. Des de la creació de l'Institut català de la Dona, l'any 1989, el Govern de la Generalitat ha manifestat un compromís explícit amb la igualtat mitjançant el desenvolupament d'una política activa i l'aplicació de mesures d'acció positiva, en sintonia amb les directrius establertes per les polítiques europees.

### ***Un model de desenvolupament local des d'una perspectiva de gènere?***

Existeix una forta relació entre el desenvolupament local i la igualtat de gènere. Molts estudis detecten una forta relació entre el creixement econòmic i la presència femenina en el mercat laboral. Aquesta relació implica una interdependència en dos aspectes, per una banda la igualtat d'oportunitats permet millorar el desenvolupament local i, per l'altra el desenvolupament local permet millorar la condició de les dones en el teixit social. Aquesta hipòtesis no es basa en un principi ètic sinó en evidències socioeconòmiques molt concretes que ens aporten a la conclusió que el paper cada vegada més important de les dones en els processos de creixement socioeconòmic, degut a una innegable relació positiva entre creixement i igualtat d'oportunitats en el mercat de treball; els



Països amb taxes de creixement més elevades i majors nivells de renda per càpita són els mateixos que presenten el nivells de participació i ocupació de les dones. La causa d'això es té que buscar, principalment, en l'increment de paritat de gènere, per que a major grau de desenvolupament majors nivells de democràcia, nivells més elevats de titulació i d'igualtat entre dones i homes (Lofdtrom, 2001).

Un nivell més elevat de participació i ocupació de les dones comporta un major creixement futur, degut a les repercussions en les noves promocions (major renda familiar, major inversió en capital humà i salut). Conforme estudis recents (Olsson, 2000) l'augment de la participació de les dones en el mercat de treball podria explicar, per que del 1980 al 1999, aproximadament una cinquena part del PIB europeu, amb aport negatiu de les forces de treball masculines. Al créixer l'ocupació femenina també creixen les rendes familiars, repercutint positivament en la demanda agregada i la recaptació tributària.

El benefici de les polítiques d'igualtat d'oportunitats és evident, tant a curt termini com a llarg termini. La igualtat de condicions productives i reproductives de dones i homes té un impacte positiu en la qualitat de vida, a l'augmentar les opcions per a les dones. Així es redueixen els riscos de pobresa de la població femenina, es milloren les condicions laborals de dones i homes, i en general, les condicions de vida de tota la població.

Així doncs, l'àmbit local és important per la integració de la perspectiva de gènere (en la doble acceptació d'actuacions de mainstreaming i accions positives) per molt motius:

- L'àmbit local està tornant-se cada vegada més important per dissenyar i aplicar moltes polítiques territorials.
- Resulta ser més immediat en assumir un enfoc de gènere en l'àmbit local, a on la integració entre polítiques sol ser més corrent què en els àmbits decisoris superiors.
- L'àmbit local permet detectar i involucrar més fàcilment a tots els actors importants, i sensibilitzar sobre els assumptes de gènere.
- En l'àmbit local de proximitat és més fàcil promoure processos participatius en que les dones puguin involucrar-se, consolidant-se així el capital social d'un territori i els processos de «democràcia local».

### ***Les subvencions i la perspectiva de gènere.***

Totes les propostes polítiques del Govern (disposicions generals, actes, plans i programes) han de ser examinades per avaluar si afectaran les dones d'una forma diferent que els homes, amb l'objectiu d'eliminar els possibles efectes discriminatoris i garantir la igualtat entre dones i homes. Els informes d'impacte de gènere analitzen les necessitats pràctiques d'ambdós sexes, les obligacions relacionades amb la vida quotidiana, les diferents situacions de partida i els potencials efectes diferencials que es poden derivar de l'aplicació de les propostes polítiques.

L'impacte de gènere és, per tant, una metodologia d'anàlisi de les intervencions i polítiques públiques per promoure l'aplicació de la perspectiva de gènere en tots els àmbits. (**Llei 4/2001, de 9 d'abril, de modificació de l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei 12/1989**).

La perspectiva de gènere implica, entre altres coses, que hi hagi nomenaments paritaris en els consells assessors i les comissions; que les dades de tots els àmbits es desglossin per sexes (estadístiques, enquestes, sondejos, estudis d'opinió, i altres), perquè les dones no quedin invisibilitzades; i que es valorin les necessitats de les dones a l'hora d'elaborar disposicions i lleis. També és un criteri d'assignació per a l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat, per no discriminar a ningú per motiu del seu sexe. Els ajuts i subvencions dels diversos departaments del Govern també inclouen la perspectiva de gènere.

### ***Pressupostos de gènere.***

Els pressupostos de gènere permeten fer visible l'impacte de les polítiques econòmiques del Govern en dones i homes. A la Generalitat de Catalunya s'ha començat a treballar per incorporar la perspectiva de gènere als comptes públics. Així, els pressupostos de la Generalitat de Catalunya consideren la perspectiva de gènere en els seus programes pressupostaris, i aquesta es concreta de dues maneres: programes específics de gènere i programes amb impacte de gènere. Per a avançar en aquest àmbit, es faciliten als departaments i als organismes públics el suport i les eines necessàries per incloure la perspectiva de gènere en tot el procés pressupostari.

Alguns ens locals de Catalunya ja han realitzat pressupostos participatius incorporant la perspectiva de gènere.<sup>85</sup>

### ***Pla de Polítiques de dones del Govern de la Generalitat 2008-2011.***

El 29 de juliol de 2008 es va aprovar el Pla de polítiques de dones del Govern de la Generalitat 2008-2011. Aquest document conté 560 actuacions pensades per contribuir a la consecució dels canvis necessaris que permetin una relació més equilibrada entre dones i homes en tots els àmbits.

El Pla recull el compromís de tots els departaments del Govern per a afavorir l'avenç cap a una Catalunya més justa i equilibrada. Per això, el Pla concreta l'actuació per als propers quatre anys en polítiques de dones i incorpora, com a novetat, l'establiment d'indicadors destinats a dur-ne a terme l'avaluació. Totes les actuacions que recull el Pla han estat plantejades des d'una concepció integral, perquè les polítiques de dones tenen a veure amb tots els àmbits de la societat. Per això s'ha tingut en compte la interrelació i la integració dels diferents aspectes que incideixen en les situacions que cal modificar, millorar o superar perquè cap dona, per motiu de gènere, pateixi cap mena de discriminació. En aquest sentit, el principi de la transversalitat s'ha prioritzat com a guia a l'hora de definir les actuacions previstes pel Pla.

El Govern ha aprovat, fins l'actualitat, sis plans que abasten els períodes 1989-1992, 1994-1996, 1998-2000, 2001-2003, 2004-2007 i 2008-2011.

---

<sup>85</sup> <http://www.gwnocat.net/icdona/docs/pressupostos.pdf>

El Pla 2008-2011 s'ha construït a partir de l'experiència de l'equip de l'Institut Català de les Dones i de les persones dels diferents departaments de la Generalitat que, conjuntament, van treballar de forma coordinada al llarg de la implementació del pla anterior, el Pla d'acció i desenvolupament de polítiques de dones 2005-2007.

### ***L'ús del llenguatge en les subvencions.***

S'ha de tenir en compte que el llenguatge, tant l'escrit com el verbal, ha de visibilitzar als dos sexes i per fer-ho s'ha de treballar per aconseguir canviar expressions on de manera inconscient i tradicional només visibilitzen a una part que és la masculina. És freqüent trobar l'ús del masculí com a llenguatge genèric, per exemple trobem convocatòries on a les bases hi surt només la paraula «alcalde» en lloc d'alcalde i alcaldessa, o «secretaria» en lloc del/ de la secretari/a, «tècnics» en lloc de tècnics i tècniques, «arquitectes tècnics» en lloc «d'arquitectura tècnica», etc. També trobem llenguatge andocentrista en formularis oficials de sol·licitud de subvencions on figura «signatura del representant legal en lloc» de «signatura del/de la representant legal» o «signatura de la persona representant», «nom del responsable tècnic» en lloc de nom del/de la responsable tècnic/a», dades dels professors..» en lloc de «dades del professorat», etc.

La Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya va editar el manual «**Marcar les diferències: la representació de dones i homes a la llengua**». Aquest manual té l'objectiu d'avançar en la creació d'un llenguatge que abandoni qualsevol ús discriminatori, ja sigui sexista o androcèntric i s'adapti a les exigències de la nostra societat. El manual ha estat elaborat amb la col·laboració de l'Institut Català de la Dona i analitza les formes concretes, les formes genèriques, les formes dobles, els noms d'associacions, col·legis professionals i cossos funcionaris, la millora i llegibilitat del text, els documents administratius i les professions, condicions i càrrecs. L'obra recull molts exemples pràctics de fórmules que poden ser útils per evitar la utilització de formes sexistes i androcèntriques estereotipades aplicables en el llenguatge que s'utilitza tant en l'elaboració de textos administratius com en els textos d'ús públic en general.<sup>86</sup>

Per tant, no és suficient exigir una paritat de 40-60% en la contractació de candidats/candidates a ocupar un lloc de treball subvencionat, com és el cas dels plans d'ocupació, sinó que s'ha de tenir en compte també altres aspectes com la visibilització dels dos sexes en el llenguatge, lluitar per la no discriminació per raó de gènere i contra l'assetjament per raó de sexe i/o gènere, etc. En aquesta línia i partir de la llei 3/2007 de 22 de març i la 5/2008 del 24 d'abril trobem que les convocatòries ja exigeixen per llei mesures que tres anys enrere no s'exigien com poden ser: tenir un protocol o document anàleg contra l'assetjament sexual o per raó de gènere. També trobem que es planteja puntuar favorablement en algunes convocatòries aquelles entitats que tinguin un pla d'igualtat fet dins de l'entitat i/o demostrin «bones pràctiques» en aquest àmbit (es parlava d'atorgar-los-hi un segell distintiu amb el qual a igual condicions tindrien més punts i/o possibilitats de rebre aquestes la subvenció versos una altre entitat que no tingui el segell (com a mesura d'impuls d'accions de responsabilitat social).

---

<sup>86</sup>

<http://www20.gencat.cat/portal/site/Llengcat/menuitem.b318de7236aed0e7a129d410b0c0e1a0/?vgnextoid=6867bd051ca62110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=6867bd051ca62110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>

## ***Les dones com a col·lectiu preferent.***

En moltes subvencions relacionades amb la inserció laboral contemplem una sèrie de col·lectius preferents: dones, aturats de llarga durada, majors de 45 anys i altres col·lectius amb dificultats especials d'inserció laboral, també en trobem d'altres com per exemple els plans d'ocupació del SOC que des del 2007-08 exigeixen una paritat en l'elecció de candidats (40-60% de representació d'ambdós sexes ( amb l'entrada en vigor de la llei 3/2007 de 22 de març).

- dones soles amb responsabilitats familiars (mares solteres, vídues, separades i divorciades)
- dones que accedeixen per primera vegada a sectors professionals o categories tradicionalment masculines (en les quals les dones tenen poca presència) o que ocupen llocs de treball que tradicionalment s'han considerat destinats als homes
- dones joves que acaben d'aconseguir la seva primera feina (generalment de caràcter temporal o atípic)
- dones amb discapacitats
- dones immigrants i que pertanyen a minories ètniques
- dones amb contractes eventuais i temporals; dones subcontractades

Les víctimes de violència de gènere és un altre dels col·lectius prioritaris que trobem en moltes subvencions.

## ***Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista i el protocol contra l'assetjament per raó de sexe.***

Comencem fent un repàs del principal marc legal en aquest àmbit:

- Norma obligatòria o recomanació 2002/1973,
- Llei orgànica 3/2007 de 22 de març (*"Les empreses han de promoure condicions de treball que evitin l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe i arbitrar procediments específics per prevenir-los i donar curs a les denúncies o reclamacions que puguin formular els qui n'hagin estat objecte. Amb aquesta finalitat es poden establir mesures que s'han de negociar amb els representants de les persones treballadores, com ara l'elaboració i difusió de codis de bones pràctiques, la realització de campanyes informatives o accions de formació".* )
- Articles 4.1 Text refós de la Llei del Estatut dels treballadors
- Article 14 de la Llei 31/1995 de 8 de novembre
- Article 1 RD 39/1997 de 17 de gener: S'aprova el reglament de prevenció
- La Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista va ser aprovada pel Govern de la Generalitat el 16 d'abril del 2008, per unanimitat, pel Parlament de Catalunya. Llei 5/2008 de 24 d'abril. Llei d'eradicació de la violència no sexista. Menciona especialment, i per primera vegada, la presència de la violència envers les dones en l'àmbit laboral a través de l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe. Destaquem l'article 29 (*"Les empreses amb una plantilla igual o superior a vint-i-cinc persones, tenen l'obligació, d'acord amb els agents socials, d'indicar els mitjans que utilitzen per prevenir o detectar casos d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe i intervenir-hi en llurs centres de Treball, d'acord amb la modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya feta per la llei 5/08 de 24 d'abril del dret de les dones d'eradicar la violència masclista" TEXT EXACTE DELS REQUERIMENTS PER SUBVENCIONS).*)

Els continguts bàsics que s'han de contemplar són:

- Una declaració institucional on l'empresa reconeix la seva voluntat de lluitar contra l'assetjament sexual o per raó de sexe
- Definicions dels conceptes i exemples pràctics
- Obligacions de la direcció de l'empresa i de la representació de les persones treballadores.
- Drets i obligacions de les persones treballadores
- Orientació pràctica en cas d'assetjament
- informació, formació i sensibilització envers aquest tema
- Assessorament i assistència a les persones afectades
- Vies de resolució i resposta a l'interior de l'empresa
- Garanties del procés i terminis.
- Sancions, accions correctives i seguiment del protocol

Des del Departament de Treball de la Generalitat s'ha editat un instrument per definir, implementar i comunicar un protocol contra l'assetjament en el si de l'empresa <sup>87</sup>

### ***Suport per als ens locals pel foment de la igualtat***

*Per impulsar i fomentar la igualtat existeixen subvencions de l' Institut Català de les Dones, del Instituto de la Mujer, del Ministerio de Igualdad, del Departament de Treball (Subdirecció General d'Igualtat d'Oportunitats), de les Diputacions provincials, etc.*

Per exemple em formació en TIC i material informàtic (Convocatòria Ende 2009, publicada al DOGC 5412 núm de 02.07.2009.Resolució de 3 de juny, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions a entitats de dones, consistent en el lliurament d'equipament informàtic destinat a l'apropament de les entitats de dones a les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), i s'obre convocatòria pública per a l'any 2009), Subvencions de projectes per subvencionar a entitats la realització d'activitats o projectes d'utilitat pública o interès social per promoure la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i/o que facin palès el caràcter transformador de les experiències i els sabers femenins. (Convocatòria publicada al DOGC núm. 5360 de 16.04.2009.RESOLUCIÓ ASC/982/2009, de 6 d'abril, de convocatòria per a la concessió de subvencions a entitats per a la realització d'activitats o projectes d'utilitat pública o interès social per promoure la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i/o que facin palès el caràcter transformador de les experiències i els sabers femenins dins l'exercici 2009).RESOLUCIÓ ASC/362/2009, de 5 de febrer, per la qual s'aproven les bases que regiran la concessió de subvencions a entitats per a la realització d'activitats o projectes d'utilitat pública o interès social per promoure la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i/o que facin palès el caràcter transformador de les experiències i els sabers femenins, subvencions per a ens locals per finançar les despeses derivades de l'elaboració, implementació o desenvolupament de polítiques de dones.

---

87

<http://www20.gencat.cat/portal/site/treball/menuitem.32aac87fcae8e050a6740d63b0c0e1a0/?vgnextoid=debf9c87969af110VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=debf9c87969af110VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnextfmt=default>

L'Institut Català de les Dones té convocatòries des del 2007-08 de subvencions a ens locals per finançar les despeses derivades de l'elaboració, la implementació o el desenvolupament de plans o polítiques transversals de dones.), per a Universitats públiques i privades (l'Institut Català de les Dones concedeix subvencions a les universitats per a realitzar activitats formatives i treballs de recerca, en l'àmbit de la universitat, relacionats amb les àrees de competència de l'ICD), etc.

### ***La figura dels i de les Agents d'Igualtat.***

La figura dels i les agents d'igualtat és una figura que en altres països com Bèlgica ja fa temps que està consolidada, no obstant a Catalunya és relativament nova. La Diputació de Barcelona va ser pionera en el 2007, i arrel de la nova llei 3/2007 de 22 de març, en repartir una xarxa de 60 agents d'igualtat pel territori barceloní. Pocs mesos després la resta de províncies catalanes van fer el mateix (Girona, Tarragona i Lleida). Aquest servei neix a partir d'un conveni entre Diputacions i el Departament de Treball, a través de la Direcció General d'Igualtat d'Oportunitats en el Treball i el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC).

L'objectiu general del programa és establir les bases per incorporar la figura professional de l'agent local d'igualtat als ajuntaments de les diferents províncies durant el període 2007/08-2010/11, mitjançant la col·laboració entre el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i les Diputacions.

Els objectius específics del Programa d'agents locals d'igualtat eren per una banda, desplegar una xarxa d'agents per la igualtat amb la finalitat de promoure la realització de programes i la creació d'estructures en l'àmbit local per fomentar la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, amb especial dedicació a l'àmbit laboral per tal d'afavorir una inserció laboral de qualitat del col·lectiu de dones; i per l'altra, planificar i implementar mesures que incorporin la perspectiva de gènere i impulsin la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en tots els àmbits i de forma transversal, dedicant una especial atenció a l'àmbit laboral i al desenvolupament de mesures que fomentin l'accés i permanència de les dones al mercat de treball.

L'agent local d'igualtat es configura com un nou perfil professional especialitzat en l'àmbit de la igualtat d'oportunitats.

S'entén per agent local d'igualtat aquella persona professional, amb formació i/o experiència especialitzada en matèria de gènere, que dissenya, coordina, implementa i avalua polítiques d'igualtat de gènere dins l'àmbit local.

Alhora, també assessora en la posada en funcionament de projectes encaminats a assolir la igualtat d'oportunitats i la integració de la perspectiva de gènere en tots els àmbits. Els coneixements, les competències d'aquests/es agents es constitueixen a partir de l'àmbit de la gestió pública local, la intervenció en polítiques socials i de ciutadania, i, especialment, a partir del conjunt de sabers propis d'aquesta nova professió (teories sexe- gènere, incorporació de la perspectiva de gènere a les polítiques públiques, transversalitat, treball en xarxa...).

## ***Tasques principals de l'agent d'igualtat.***

Aquest nou perfil professional té com a principals funcions encomanades:

- Realitzar una diagnosi interna i externa dins de la pròpia unitat de treball i de l'entorn d'influència del seu lloc de treball (a nivell municipal, comarcal, etc) per tal de conèixer en profunditat quines són les possibles situacions de desigualtat que es produeixen.
- Elaborar un pla d'actuació amb mesures que es puguin desenvolupar dins del seu àmbit de treball i que poden incloure, entre d'altres, accions concretes que permetin:
- Promocionar la transversalitat dins la pròpia administració per tal que totes les polítiques locals incorporin la perspectiva de gènere.
- Incorporar la perspectiva de gènere tant dins la pròpia administració com en totes les polítiques locals que es promoguin.
- Incorporar la perspectiva de gènere tant dins la pròpia administració com a totes les polítiques locals que es promoguin.
- Fomentar la sensibilització en matèria de gènere i impulsar una cultura d'igualtat.
- Desenvolupar i aplicar mesures amb perspectiva de gènere.
- Fomentar l'ús del llenguatge no sexista.
- Sensibilitzar sobre mesures i actuacions en matèria de gènere i impulsar una cultura d'igualtat.
- Dissenyar i coordinar, plans, programes i projectes concrets en l'àmbit de la igualtat d'oportunitats en diferents escenaris.
- Afavorir la inserció laboral de les dones en situació d'atur.
- Fomentar la corresponsabilitat i la conciliació de la vida personal i professional.
- Introduir accions per reduir la segregació horitzontal i vertical en l'àmbit laboral.
- Prevenir i tractar l'assetjament sexual, psicològic i moral de les dones a l'àmbit laboral.
- Vetllar per la igualtat retributiva entre homes i dones.
- Assessorar entitats ciutadanes i molt especialment aquelles relacionades amb l'àmbit laboral i /o empresarials.
- Assessorar sobre el desplegament de plans d'igualtat a les empreses.
- Implementar les mesures incloses en el pla d'actuació i creació de comissions específiques per a garantir l'aplicació i el seguiment d'aquestes.
- Avaluar el grau d'acompliment de cadascuna de les actuacions que s'inclouen en el pla d'actuació.
- Assessorar les empreses del municipi en l'elaboració del seu propi pla d'igualtat.

### ***La xarxa d'agents d'igualtat de la província de Girona i la subvenció..***

A la província de Girona es fa un desplegament de 15 agents d'igualtat pel territori. Cal destacar que a la província de Girona, a diferència de Barcelona, els i les agents d'igualtat estan ubicats/ades laboralment en àrees de Promoció econòmica, i per aquest motiu en alguns casos ens trobem que fan suport al personal tècnic dedicant part de la seva jornada laboral a la identificació, sol·licitud, execució i justificació de subvencions relacionades amb la igualtat d'oportunitats, l'ocupació i el desenvolupament local.

Aquest conveni es realitza entre el Departament de Treball, a través de la Direcció General d'Igualtat d'Oportunitats en el Treball (DGIOT), el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), i la Diputació de Girona preveu una vigència mínima de tres anys. Aquest projecte suposa un finançament del mateix per part de la Generalitat de Catalunya i la Diputació, amb més d'1 milió d'euros i 150.000 euros respectivament (amb la previsió que a partir del setembre de 2010, la Diputació passi a assumir el cofinançament del projecte juntament amb els ens locals beneficiaris). El SOC assumeix el 100 % dels costos de contractació dels 15 agents locals durant els tres primers períodes en què s'ha dividit el conveni, i a partir del quart període (de setembre 2010 a agost de 2011), la Diputació haurà de donar suport econòmic per a la contractació dels agents de les entitats locals que continuïn adherides al programa d'actuació, aportant el 25% del cost de la contractació, mentre que el 75% restant del cost, anirà a càrrec de l'entitat local corresponent. Per la seva banda, el SOC assumeix el finançament de la formació inicial i contínua dels agents locals d'igualtat durant els anys 2008, 2009 i 2010, amb un import màxim total de 9.000 €.

En quan a les bases específiques reguladores de la subvenció només es podien acollir al desplegament de la xarxa d'agents locals d'igualtat els ajuntaments de municipis de més de 20.000 habitants o agrupacions de municipis i Consell Comarcal de La Cerdanya de la demarcació de Girona (BOP de Girona núm. 120, de 20 de juny de 2008).

Els *objectius específics* que concreta el conveni són: desplegar una xarxa de 15 agents d'igualtat amb la finalitat de promoure la realització de programes i la creació d'estructures en l'àmbit local, per fomentar la igualtat d'oportunitats entre dones i homes a l'àmbit laboral; orientar les administracions i els agents socials i econòmics dels municipis, i afavorir que puguin desenvolupar programes específics per col·laborar en la intermediació laboral de dones; promoure la incorporació dels agents una vegada finalitzades les accions establertes en el conveni.







---

## **CAPÍTOL 7:**

***AUTOR: VICENÇ ESTANYOL***

## **SETÈ PUNT CLAU: EL CONTINGUT DE LA SUBVENCIÓ**

---



*“...L’observació, la bibliografia especialitzada, les entrevistes, els qüestionaris són mitjans tots els orientats a ajudar a concretar el diagnòstic i són òbviament alhora la forma de portar a terme l’avaluació inicial del projecte...” Vicenç Estanyol.*



*“Tot govern, el mateix que tot benefici i gaudi humà, tota virtut i tot acte de prudència està basat sobre un compromís i un intercanvi”.*

**Burke, Speech, 1775.**

El/la beneficiari/ària de la subvenció, la sol·licita òbviament per a emprendre o executar una activitat o projecte. La forma amb que l’atorgament sol·licita que sigui presentada l’activitat pot variar. Efectivament en el buidatge de convocatòries i en l’apartat referent als resultats per a l’elaboració de la memòria, s’aprecien **models tancats** de sol·licitud o amb espais taxats i **models oberts** o amb espais i temàtica lliure. Per norma general les convocatòries europees són les que major complexitat tècnica presenten independentment de la quantia que s’està licitant. A continuació es recrea un guió de la memòria o projecte de sol·licitud “tipus” que conté les variables que usualment es solen exigir al/ a la convocant de la subvenció.

A les convocatòries –a excepció de les europees- l’explicació de la persona qui aspira aconseguir la subvenció referent a la situació sobre la que es vol intervenir, sol ser poc definida. La quantificació del diagnòstic –social, econòmic, mediambiental, en noves tecnologies,... és un camp de treball que resta en mans dels tècnic que sol·licita la subvenció.

### ***Les fonts estadístiques oficials i les fonts de signe mes ad hoc”.***

Així el sol·licitant sol recórrer bàsicament a dues fonts: les fonts estadístiques oficials i les fonts de signe mes ad hoc o “artístics”. En primer lloc, les **fonts estadístiques oficials** s’encarreguen de recollir com a mínim els següents ítems: el nombre de població, el nivell de renda, el cens d’equipaments públics (centres sanitaris, biblioteques, oficines d’atenció al ciutadà, etc.), el nombre de vehicles, l’extensió de cablejat o fibra òptica, el nombre d’empreses i l’estructura econòmica del municipi, l’atur i la seva composició, el nivell de formació reglada de la població, dades sobre el mercat immobiliari (preu metre quadrat residencial i comercial), els índexs de consums, etc. Aquest conjunt de dades es poden, a la seva vegada segmentar per barris, si per exemple el programa o subvenció va orientada a re equilibrar diferències econòmiques o socials entre barris dins d’un municipi o a l’entorn d’una determinada àrea urbana.

Les fonts oficials a les que un tècnic local, d’ONG’s o del sector privat pot recórrer són diverses a nivell de Catalunya és molt representatiu d’ IDESCAT, sense perjudici d’euro estats de fonts INEM per a nivell d’atur, i de les webs oficials del conjunt de conselleries a la Generalitat Així mateix es sol recórrer amb freqüència al padró municipal. L’impost d’Activitats Econòmiques (l’IAE) era una font molt valuosa a nivell local abans que fos extingit. En segon lloc, un altre recurs per a fixar la necessitat que vol atendre la subvenció o bé el diagnòstic i sobre el qual s’actuarà, es recórrer a **fonts de signe mes ad hoc o “artístics”** com poden ser memòries d’activitat dels serveis, departaments, unitats, seccions d’actuació per exemple municipals.

### ***La interpretació de les dades.***

La interpretació de les dades en la prestació i producció de serveis contribueix sense dubte a detectar necessitats reorientar actuacions públiques i també justificar la sol·licitud d'una subvenció. Valgui l'exemple d'una ciutat de renda alta i que per aquest motiu tenia escasses dificultats en poder assolir la subvenció (perquè l'atorgament prioritzava municipis amb un nivell alt d'atur i baix de renda econòmica mitja) i aconseguir un major barem mitjançant la demostració dels lots d'aliments que s'entregaven a persones sense sostre i a unitats de convivència amb majors necessitats. Aquesta no es tractava d'una font oficial però servia per a corregir una situació de partida que posicionava al candidat a la subvenció en una situació desfavorable per a la consecució de la mateixa.

Altres promotors/es de subvencions opten per a encarregar enquestes ad hoc a fi de definir el diagnòstic, no obstant l'alt cost d'aquest mitjà i la no certesa d'assolir la subvenció, fan que aquest en general sigui un recurs poc o escassament utilitzat. De fet i en rigor no són poques les convocatòries orientades a finançar estudis, els quals han de servir a posteriori per conèixer la necessitat o situació sobre la qual vol intervenir la subvenció. En el decurs del projecte subvencionat i com a forma de treball s'idea l'avaluació intermèdia i amb aquesta caldria fer el contrast de la hipòtesis o avaluació inicials –que és el diagnòstic. En el mateix sentit caldria que l'avaluació final –més enllà dels resultats quantitius de la subvenció servís per conèixer el grau de consecució dels reptes que el projecte s'havia plantejat inicialment a l'inici de la subvenció. De fet la legislació, ha d'anar lligada amb els conceptes d'eficàcia i d'eficiència i també amb la figura del pla estratègic al qual s'està referint (més directament o menys indirectament a aquest tipus d'objectius) a fi de minorar les polítiques públiques.

Els tres nivells d'avaluació –inicial, intermedi i final- solen però complir-se poc i la majoria tant de convocatòries com de beneficiaris/àries que han obtingut la subvenció tendeixen a centrar l'interès en la justificació material o amb el compliment de l'activitat i projecte, que just es porta a terme en finalitzar el projecte. Tampoc es sol exigir en les convocatòries que les necessitats detectades en el diagnòstic i les accions proposades no es solapin amb les actuacions ja existents (nota qualitativa important). En la present recerca únicament s'ha trobat un cas – convocatòria europea "Equal" - en la qual a l'apartat de diagnosi de la memòria de sol·licitud es requereix que s'indiquin quines polítiques d'aquell signe s'estan desenvolupant en el territori. La mesura va orientada exactament a evitar incórrer en el solapament i duplicitats entre les polítiques ordinàries i les d'activitat de foment, però això és poc habitual atès que cal recordar que una de les funcions de les subvencions consisteix en cobrir quantitativament allò que per la via del finançament ordinari no es pot abastar.

### ***La filosofia del projecte o els valors de treball.***

Pel que fa a la filosofia del projecte o els valors de treball tampoc no són molts els projectes que exigeixin al/ la sol·licitant precisar de l'orientació com a un valor final de la subvenció. En l'àmbit de les subvencions on darrera hi subjau una intenció innovadora sí que sol ser habitual que la memòria o guió de memòria a complimentar que apareix a la convocatòria, compti amb un apartat de raó de ser del projecte, filosofia, valors o orientacions per a l'acció.

Els valors que orienten els projectes a subvencionar ho poden ser en matèria de forma o de fons. De forma per què es proposen a l'encapçalament de la sol·licitud idees- clau o idees força que poden innovar o millorar polítiques en aspectes generals no vinculats directament al contingut o sector d'activitat pública. Per exemple una subvenció pot ser innovadora perquè aporta millores en la concertació público-privada, en la relació amb els usuaris/àries, en la relació entre el sector públic o sector no lucratiu i el sector privat, en aspectes procedimentals de la prestació del servei, i un llarg etcètera. De fons és per què es redefineix polítiques públiques de comerç, medi ambient, serveis socials, etc. intentar renovar conceptualment el disseny i la forma de prestació d' aquestes polítiques. Per exemple: 1.- *"...una subvenció en ocupació orientada a definir models models de contractació laboral d' acord amb els nous models de producció existents..."*, 2.-*"...una subvenció en comerç orientada a trobar el just equilibri entre la implementació de franquícies i el comerç autòcton local..."*, 3.- *"... una subvenció en turisme destinada a requalificar professionalment el sector i les qualificacions reglades del sector..."*, 4.- *"... una subvenció en serveis socials que diferenciés la intervenció social en conjuntures de creixement econòmic i en conjuntures de crisis..."*, 5.- *"... una subvenció en seguretat que incorpores mitjans i recursos de mediació per a evitar litigis judicials..."*.Els cinc casos podrien exemplificar que amb la subvenció es busca superar d'alguna manera la intervenció dels serveis públics estipulats com a servei de prestació obligada per la llei de bases de règim local en cas dels ajuntaments si la subvenció, per exemple la sol·licites una corporació local.

Generalment en les convocatòries de signe innovador una idea força afortunada salva sempre i esdevé la medul·la de la subvenció amb la qual les possibilitats de consecució de la mateixa s'acreixen exponencialment. Es tracta d'una qüestió subjectiva i creativa més que tècnica i guarda una relació directa amb una mena d'hipòtesi de treball de qui redacta la sol·licitud de subvenció. Fou una subvenció a França qui inventà ara fa 17 anys la possibilitat que la contractació pública emprés el recurs de la clàusula social per a portar a terme la reserva de llocs de treball per a col·lectius amb dificultats, creant d'aquesta manera un recurs d'inserció inestimables i directe al món del treball si és té en compte que la contractació pública representa el 18% del PIB a Europa. Tot i que sembla una hipòtesi operativa molt atrevida fou adoptada per una directiva europea i en concret aplicat als articles 102 principalment de la llei 30/2007 de contractes de l'administració pública. O sigui que d'una idea força d'una subvenció que es podria aprofitar les licitacions públiques per a obligar a l'adjudicatari/ària a contractar persones en situació d'atur durant l'execució del contracte, aquesta hipòtesi al cap de 17 anys s'ha acabat convertint en una política ordinària i regulada per la llei orgànica entre els Estats Membres de la UE, és una bona mostra del poder i potencial de les subvencions per a influir en les polítiques ordinàries de l'administració pública.

### ***Els objectius i les accions.***

En quan als objectius i les accions, els objectius han de reflectir necessàriament la materialització de les idees-força contemplades a l'apartat de valors i així ho intenten fer la majoria de projectes analitzats en la present recerca. Per exemple si el valor d'una subvenció de pla de barris es regenerar socialment, urbanísticament i mediambientalment un barri degradat als efectes d'assolir un recurs d'equilibri territorial, es deriva d'aquest valor que se'n desglossaran al menys tres objectius principals consistents en les actuacions urbanístiques, les socials i les mediambientals, al seu torn cadascun

d'aquests tres objectius podrà tenir quatre o cinc associacions que en últim terme han de contribuir a l'assoliment dels objectius i sobretot estar en coherència o en sintonia amb el valor de treball fixat a la part de filosofia d'intervenció.

No solen tenir sentit les subvencions on purament es ressalten accions sense tenir emmarcades les mateixes a la consecució d'uns objectius, com encara tenen menys sentit les accions i objectius que no contribueixen o inclús poden ser contradictoris amb l'assoliment dels valors fixats a l'apartat introductori de la subvenció. El tema sembla diàfan i senzill però es pot posar l'exemple d'una subvenció per exemple en ocupació que el seu valor fos el de col·locar persones en el mercat de treball (aconseguir l'accés a contractes laborals amb criteris de corregir la tendència de contractació del sector privat –que consisteix en contractar més homes que dones, més joves que grans, més qualificats que no qualificats, etc.-) doncs bé, una acció de la subvenció que anés orientada a aconseguir ofertes de treball però que aquestes no permetessin la inserció laboral de col·lectius a discriminar positivament seria contraproductent per l'objectiu final de la subvenció. En aquest cas no es compilaria bé l'assoliment d'un objectiu intermig posant d'alguna manera en crisi l'objectiu final de la subvenció (perquè d'una banda sí s'aconseguirien moltes ofertes de treball però per l'altra cal concretar que aquestes no tindrien de la qualitat necessària o no estarien ocupades les persones beneficiàries desitjades).

### ***El personal, els recursos, procediments i mitjans.***

Tota subvenció precisa -a exposició feta que no sigui una despesa elegible a la convocatòria- de personal. Aquesta circumstància requereix que el tècnic que sol·licita la subvenció faci l'esforç de recrear com es combina el servei ordinari que gestiona amb l'entrada possible de nous recursos fruit d'haver assolit la subvenció. Un ajuntament per exemple gestiona les escoles des de la perspectiva d'equipaments i organitza escoles bressol. Si aquesta corporació es proposa finançar amb subvencions el personal d'escoles bressol, haurà necessàriament de preveure l'encaix de la font extraordinària de recursos que representa la subvenció amb els recursos de la plantilla que li ofereixi d'habitud i ordinàriament el pressupost municipal. És en resum un esforç de recreació de situacions futures en el moment de redactar la memòria tècnica de la sol·licitud.

La contractació de personal en funció de l'EBEP 7/2007 revesteix particular importància. Des de l'entrada en vigor de l'esmentada llei, en teoria el/la beneficiari/ària d'una subvenció que contracta personal el qual es preveu que superi el període contractual de 2 anys o més, hauria de proveir el lloc d'entrada segons les normes d'accés a la funció pública. Simplement per què un contracte igual o superior a dos anys implica segons la normativa, l'aplantament o ocupació en propietat de facto del lloc de treball. En conseqüència el gestor que es troba redactant una sol·licitud de subvenció alhora de sol·licitar-la i formular la memòria tècnica es troba amb el repte afegit de diferenciar entre el personal de programes que no estableix una relació contractual continuada i el que sí.

El segon cas seria per exemple el de mestres d'escola taller (que se'ls contractarà per dos anys) i seria el mateix cas també els dels agents d'ocupació i desenvolupament local (AODL) abans que el departament de treball passés del període de contractació de quatre anys al d'un any (mesura adoptada probablement per no incórrer en contradiccions envers la normativa de l'EBEP exposada).



El tema important és però que un tècnic que sol·licita la subvenció en l'apartat pressupostari, i particularment en el de personal ha de preveure aquestes circumstàncies. Certament –idea qualitativa per a les conclusions, sol·licitar subvencions i en major mesura executar-les implica tenir un coneixement de la normativa com a mínim contractual, de funció pública i de procediment administratiu.

Sol coincidir però que qui més subvencions sol·licita són els serveis i àrees amb menys ascendents en matèria d'exercici d'autoritat i que, això, pot ser un impediment per a la correcta sol·licitud i execució de les mateixes. És vol dir amb això que les tasques de fe pública d'una secretaria municipal o àrea de règim intern o bé les de control econòmic d'una àrea d'intervenció o serveis econòmics, tenen uns objectius de treball d'exercici d'autoritat important, prefigurats i que deixen poc espai per a la sol·licitud de subvencions però són, alhora les àrees més avesats al coneixement del dret administratiu. Per contra les àrees per exemple de promoció o cultural en l'àmbit municipal (viuen de les subvencions, i representen menys d'un 35-50% del seu pressupost ordinari) però en algunes ocasions el coneixement de les especialitats bàsiques del dret administratiu poden generar no temeritat però si incertesa a les àrees de règim intern i serveis econòmics.

Amb tot això és amb el que es troba un tècnic local alhora de redactar una sol·licitud, la qual, compromet i la qual cal demanar autorització per a modificar en cas que s'hagi atorgat i no sigui viable la seva execució.

Per altra banda, la part de la memòria de la sol·licitud destinada als recursos preveu també tasques d'especial dificultat tècnica com és imputar les despeses indirectes en un marge, tal i com esmenta la llei "raonable", implica preveure si es podran imputar amortitzacions de material informàtic, de vehicles, etc. implica en definitiva lligar amb precisió tècnica l'elegibilitat o permissió de conceptes de despesa amb les necessitats que es volen atendre econòmicament quan s'executi la subvenció.

La incertesa entre la sol·licitud, la resolució aprovatòria i l'execució és un fenomen inevitable. Pel tècnic/a que sol·licita la subvenció per molt acurada que sigui la preparació de la mateixa.

En l'àmbit administratiu, el de la conformació de l'expedient recollint totes les declaracions, certificats, donos fe i anàlegs que es precisa és també a voltes una esfera no d'incertesa però si del que es pot qualificar com a procés de treball accelerat perquè pel pol administratiu sol ser difícil aconseguir la recollida de signatures d'aprovació de la sol·licitud, de cofinançament, de certificat de complir el 4% d'inserció de persones amb disminució,... en el període –sempre just- entre la convocatòria i el dia que s'extingeix el termini de presentació de la sol·licitud.

### ***Els resultats, indicadors i avaluació final.***

La memòria tècnica i l'expedient administratiu que conformen el cos de la sol·licitud, sol constar sempre d'un capítol que pot tenir diferents anunciats però que en resum venen a ser sempre els resultats que es poden esperar del compliment de l'activitat o projecte.

En els casos estudiats al present estudi es revela que tots els sol·licitants indiquen –idea qualitativa- els resultats que es poden esperar però en un pla es pot afirmar que és molt empíric. Però molt empíric s'entén que es solen consignar a la memòria de sol·licitud o projecte els resultats finals i sempre orientats a la part més visible o específica de la subvenció. Tantes persones inserides, tantes accions de dinamització comercials realitzades, tants contenidors de recollida selectiva repartits, o tants actes de cultura portats a terme. Però en les memòries hi apareixen poc altres resultats tan o més necessaris que els consignats com poden ser: la millora en les índexs de concertació local, el com ha canviat o no la relació amb els usuaris/àries o destinataris/àries de la subvenció la relació, la millora metodològica, etc. En part s'entén aquesta actitud tant del que convoca com del que sol·licita: una subvenció s'esperen resultats tangibles, però el cert és que l'avaluació a voltes peça o aboleix de certa superficialitat.

És perfectament combinable l'impacte quantitatiu amb el qualitatiu i la subvenció ha de ser –ja des del moment de la seva redacció- tant per a millorar els índexs de cohesió social, l'ocupació, la democratització de polítiques culturals, etc. com per a innovar plantejar-se reptes, metodologies, procediments de partenariat, i de relació amb les persones destinatàries. Resta alhora una assignatura pendent que és la de que el sol·licitant especifiqui a la memòria la forma amb que acreditarà la consecució dels objectius i les accions. Aquí normalment l'atorgant sol·licita una memòria final que en teoria significa i visibilitza el bon ús dels recursos atorgats per la subvenció.

En realitat però i en algunes ocasions la justificació material de la subvenció es revela insuficientment perquè per exemple es mesura la cobertura de l'acció empresa amb la subvenció però no la intensitat o la qualitat. Un exemple clar són les polítiques d'ocupació en les aules, és possible computar persones que s'han col·locat en el mercat de treball mercès a la subvencions però no la seva continuïtat en el contracte de treball generat.

### ***Temporalització.***

Els requisits de la sol·licitud en termes de memòria tècnica o projecte, solen sol·licitar que es calendaritzi el desplegament de les actuacions. Aquest és un epígraf especialment interessant pel/per la sol·licitant perquè l'obliga a recrear el desenvolupament del projecte en el termini d'execució que el projecte o activitat tingui assignat.

Aparegui o no a la convocatòria té especial interès assignar a la memòria la hipòtesi inicial que justifica la subvenció, una primera fase de desplegament d'accions, l'avaluació intermèdia per a corregir disfuncions, l'etapa de consolidació en el relatiu desplegament de les actuacions i el tancament.

A la fase de tancament li caldria que seguís la de transferència

### ***Transferència de lliçons apreses i de bones pràctiques.***

Sovint les convocatòries que es sol·liciten puntuen aquest aspecte, però cal destacar que si per un costat al/la beneficiari/ària la subvenció li permet aplicar polítiques per a l'atorgant les subvencions li han de permetre dissenyar polítiques. I l'atorgant pot dissenyar polítiques correctes si es disposa d'un retorn per part d' aquest beneficiari/ària.

Aquest retorn dels resultat de l'aplicació és més possible si l'atorgant exigeix que s'especifiqui a la memòria els sistemes de transferència de les lliçons apreses durant l'execució o de les conclusions més qualitatives que s'han obtingut.

Les polítiques dissenyades dels tres nivells d'administració, es dissenyen i se'ls assigna una dotació pressupostària en funció de diferents causes o elements: una d'elles poden ser els assessors dels càrrecs electes, atès la pròpia inèrcia i una tercera font d'inspiració el resultat de les subvencions. Per aquest motiu és tant important que el beneficiari/ària –es sol·liciti o no a la convocatòria. Tingui l'empeny i diligència d'explicar a l'atorgant que en treurà aquest de la subvenció aplicada per altri en el potencial de redisseny, definició i formulació de minores en polítiques públiques<sup>88</sup>.

### ***1 després de la subvenció.***

Alguns sol·licitants fan l'esforç alhora de dir què faran amb l'experiència, servei, acció sorgida arrel o conseqüència de la subvenció una vegada aquesta s'hagi extingit. En teoria –i a això podia ser un criteri de puntuació en unes bases o convocatòria de subvenció- un sol·licitant es podria comprometé eventualment a una espècie de declaració en virtut de la qual es compromet a consolidar l'actuació iniciada amb la subvenció i per tant convertir el que era un projecte amb un servei o dir de forma més simple, consolidar la subvenció.

### ***Annexes i documentació addicional a una memòria tècnica de sol·licitud de subvenció.***

Tret del cas que una sol·licitud sigui telemàtica, pot ser important que el sol·licitant de la subvenció pensi que els/les tècnics/tècniques que seleccioni puntuen i acaben elaborant un informe de proposta de resolució d'atorgament i denegacions, tenen a sobre de la taula del despatx a un volum enorme de sol·licituds a resoldre, a puntuar i a comentar per a que l'òrgan amb facultat de resolució resolgui.

L'exercici de posar-se a la pell de l'altre pot ser interessant per a plantejar-se fer un resum de les actuacions, pressupostos, sol·licituds, valors i recursos. I quan es diu un resum es refereix literalment a un resum o quadre que ompli el conjunt de la subvenció sol·licitada simplement per que en una lectura ràpida l'atorgant pugui visualitzar el conjunt de la memòria o projecte sol·licitat. Igualment un segon annex a la memòria de la sol·licitud és recomanable, per tal d'avaluar criteris de puntuació que apareixen a la convocatòria i aspectes de la sol·licitud que guarden relació amb els criteris de puntuació, simplement i també per a facilitar la tasca de baremació.

En conclusió el procés de redacció d'una memòria tècnica de sol·licitud de la subvenció, i atesos els casos estudiats es diferencia entre el que es podria qualificar de **sol·licituds Express o més ràpides** i reiterades de recursos que de forma recurrent es convoquen i que serveixen per a cobrir necessitats que potser s'haurien de cobrir amb pressa; i **sol·licituds on el leitiv motiu principalment és realment la recerca, innovació i desenvolupament de noves accions.**

---

88

Funció de transferència de les subvencions.- Quan es parla de transferència de baix a dalt, en una situació ideal, es fa referència a la transferència de fenòmens universals o atemporals, deixant la vessant empírica i descriptiva en un segon terme o, en tot cas, recorre a la vessant empírica per a exemplificar.. L'acció investigació no es fonamenta tant en relatar fets com en ser camp de compilar les lliçons apreses fet el qual implica emetre conclusions pròpies del moment intermedi o d'avaluació processal del projecte.

En el primer dels casos es detecta certa reiteració en els continguts de la sol·licitud potser en part amb l'ànim de concórrer al màxim de convocatòries possibles i sota la lògica que simplement cal finançament, en el segon cas en canvi es cerca genuïnament la innovació. Un i altre objectiu són igual de legítims per part del sol·licitant en la mesura que, en el primer cas, es cerca finançament **–imprescindible per actuar** i en el segon **–imprescindible per a millorar**.

### ***Després del tancament de la subvenció.***

Teòricament un promotor de subvenció, en haver finalitzar aquesta es planteja convertir, o no, en servei allò que durant la subvenció era simplement un projecte. Per tant, i en teoria, seria desitjable que les subvencions que “han generat” resultats (creant noves polítiques, reformulant-ne d'existents, ideant nous sistemes, etc.) es consolidessin en serveis.

### **No obstant aquesta afirmació compta amb impediments clars, principalment dos:**

- El primer que precisament es sol·liciten i gestionen subvencions per a cobrir el dèficit del pressupost ordinari. Per exemple pocs ens locals no disposen de cap tipus de política d'ocupació, i no obstant, l'ocupació no és una competència ni bàsica ni delegada ni complementària dels ajuntaments, en conseqüència, i en aquest cas, el que imperaria és que l'ajuntament que ha estat beneficiari, consolidés la política d'ocupació amb pressupost ordinari. Consolidar, en aquest cas, implicaria consolidar personal al Capítol I, i consolidar els sous o retribucions aportades als usuaris, els materials i les despeses corrents, per exemple, de la seu del local d'ocupació.
- El segon motiu és del tot diferent i consisteix en què, efectivament, algunes subvencions, o els resultat de les mateixes, no tenen la suficient entitat o pes per a convertir-les en política consolidada amb pressupost ordinari simplement perquè per raons tècniques s'ha observat durant l'execució i tancament de la subvenció que la hipòtesi formulada no era la correcta.

---

## **CAPÍTOL 8**

*AUTOR: VICENÇ ESTANYOL*

### **VUITÈ PUNT CLAU: LA VISIÓ DE L'ATORGANT**

---





***“Des de la perspectiva política l’avaluació és un instrument clau per que els representants polítics comprovin que l’Administració està realment executant les tasques que se li han assignat”.***

***Críteris de concessió, de puntuació i de gestió: les bases reguladores i la convocatòria.***

Sota les pautes regulades a la Llei General de Subvencions i al seu reglament, l’atorgant de la subvenció té l’obligació de aprovar unes bases reguladores i posteriorment una convocatòria que fonamentaran l’atorgament de la subvenció.

Les bases reguladora són emeses per l’òrgan concedent directe, essent aquest en una Conselleria, un Ministeri, una Corporació local, etc. L’estructura d’unes bases reguladores és la següent:

- A l’**objecte** si sol anunciar els programes que més endavant disposaran d’una convocatòria per a ser atorgats. En aquest sentit unes bases reguladores poden donar cobertura legal a una o, a més d’una, convocatòria d’un, o de més d’un, programa.
- A les **línies estratègiques** és habitual esmentar-hi els objectius per a l’atorgant en matèria de creixement econòmic, cohesió social, millorar els índexs d’ocupació, etc.
- A la **durada** dels projectes i accions s’especifica la temporalitat, podent ser aquesta de dos exercicis en virtut de la figura del contracte programa regulada al reglament de subvencions. Si l’activitat de foment va vinculada a serveis a les persones (ocupacional, educacional, formatiu, cultural, sanitari, etc.), és habitual que les bases reguladores esmentin els col·lectius prioritaris (en llenguatge d’Unió Europea el *target* o públic destinatari).

Es també habitual que les bases reguladores sigui l’espai on es fa referència a temes transversals que han de ser presents a la memòria o projecte i a l’execució de la subvenció. Així, s’erigeixen com a fonamentals la igualtat de gènere (regulada a la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març), les noves tecnologies i el medi ambient en general, sense perjudici, també, de la participació, aspecte cada vegada més recurrent en l’àmbit de les subvencions.

Sigui quin sigui l’àmbit sectorial o especialitat de l’activitat de foment que es regula aquests aspectes solen tenir un reflex, en forma de puntuació, a la convocatòria i la forma de valorar-los depèn de la perícia del sol·licitant per a demostrar, per exemple, que una subvenció de pla únic d’obres i serveis ha tingut en compte la perspectiva de gènere o, per exemple, que un d’ocupació prioritza els projectes vinculats al medi ambient i a les noves tecnologies o als serveis de proximitat vinculats a la dependència.

Encara que les bases tenen un caràcter genèric és habitual fer referència, en algun moment, del seu articulats al contingut o accions concretes del projecte. En aquest aspecte, com en la quasi majoria, la convocatòria sol acabar d'especificar el que les bases han, purament, enunciat o, en el seu defecte, abstenir-se de regular allò que es troba ja detallat a les bases. Es pot afirmar que no hi ha un patró o referència al respecte i que, per regla general, les bases enuncien i apunten i la convocatòria acaba de detallar.

Es normal que si unes bases aglutinen diferents programes, facin una **referència específica i permenoritzada** envers aquests en termes d'objectius, accions i esperit final de cadascun dels programes. En aquest sentit es poden apreciar importants diferències entre bases que regulen un contracte programa (on, a voluntat, d'origen s'aglutinen diferents projectes i convocatòries) de bases que regulen de forma prèvia una convocatòria estàndard i anual per tant.

A continuació les bases solen regular la persona jurídica beneficiària així com els requisits dels sol·licitants fent, normalment, reiteració de les causes d'incompatibilitat i no accessibilitat regulades a llei i al reglament.

També se sol regular el contingut mínim de la memòria que com sol ser habitual conté una diagnosi, els objectius, les accions, la temporalitat, els costos, i els mecanismes d'avaluació i seguiment (essent el seu conjunt, pròpiament, l'activitat o projecte a complir).

A continuació les bases reguladores estipulen aspectes funcionals vinculats a la presentació de la sol·licitud indicant, normalment, el termini concret a la convocatòria. Sí, en canvi, que són les bases les que solen normativitzar el procediment de concessió indicant si es tracta de concurrència competitiva o bé concessió directa. S'aprofita, en aquest sentit, la determinació de la modalitat de concessió per a fixar criteris de ponderació, informació sobre l'òrgan col·legiat que avaluarà les sol·licitud i regular els extrems que orienten l'informe previ emès per l'òrgan col·legiat titular que emetrà la resolució d'atorgament o denegació. Aquest és, en rigor, un fet novedós (dels darrers 5 anys) que supera els atorgaments fonamentats únicament en l'informe d'un funcionari o tècnic. És normal que els òrgans col·legiats que puntuen les sol·licituds estiguin conformats per personal multidisciplinari i, fins i tot, que compti amb l'assistència d'experts aliens i independents a l'estructura de personal del concedent.

De forma seguida als punts anteriors es també recurrent que les bases estipulin el termini de resolució de les sol·licituds recreant d'aquesta manera la seqüència administrativa per a l'atorgament d'una subvenció des de la perspectiva de l'atorgant.

Els criteris de valoració són, almenys, sempre enunciat a les bases i acabats de desenvolupar o perfilar a la convocatòria. El més habitual, en aquest sentit, és que es puntuï amb valors diferents: la qualitat tècnica de la memòria, l'aportació financera del sol·licitant, l'abast territorial de la proposta, els mecanismes de seguiment, el perfil dels usuaris atesos, l'experiència, la innovació, el compromís de transferibilitat de bones pràctiques, la presència de temes transversals com les noves tecnologies, el gènere, el medi ambient, o les polítiques d'emancipació.



A priori pot semblar que les bases i la convocatòria sempre, i per definició, puntuen als projectes mes experimentats, de major població o que més garanties d'èxit en l'execució de la subvenció presenten. En realitat, però, s'observa, tant a la Direcció General de Relacions Institucionals i Participació, com a la de Comerç, o Treball una tendència creixent a atorgar major puntuació a candidatures que no disposen d'estructura, que no han executat anteriorment una subvenció, que tenen una baixa densitat de població, etc.

L'objectiu, en aquest cas i en la tessitura de l'atorgant, no és altre que el de discriminar positivament territoris i organitzacions amb menors possibilitats de consecució de les subvencions per no disposar d'una estructura consolidada per a sol·licitar-ne, o no haver tingut experiència en la seva captació i execució. L'atorgant, en aquest cas, amb la política o criteri d'atorgament està corregint diferències econòmiques, poblacionals, territorials i geopolítiques entre els candidats que, òbviament, pateixen d'orígens diferents en termes de potencial per a la captació de subvencions.

Així, i eventualment, un atorgant no té impediment per a regular a les bases que, del total de la línia de crèdit que finança una determinada subvenció, un percentatge serà necessàriament per ajuntaments de menys de 5.000 habitants exclouent, en conseqüència, d'aquest percentatge als ajuntaments amb major potencial de consecució o més experiències i creant, en resum, dos públics destinataris de candidatures per a corregir diferències insalvables en termes de potencial i competitivitat.

### ***Control econòmic part de l'atorgant.***

En matèria de control econòmic, l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya, mitjançant la seva comissió tècnica i de control de qualitat, emeté el 7 de març de l'any 2008 la circular número E05/2008 –guia d'actuació número 15- per a donar pautes operatives sobre com portar a terme les auditories de subvencions en el cas del compte justificatiu i d'acord amb l'article 74 de la Llei i el Títol II del reglament de subvencions

La figura del censor de comptes privat, resta exclòs en el que a la relació interadministrativa es refereix i és vàlida en canvi per a auditar l'activitat com a beneficiari/ària d'entitats privades i no lucratives.

Els elements més revellants d'aquesta guia són:

- El fet que el compte justificatiu és pot veure abreujat i aquest va acompanyat d'una memòria econòmica abreujada i rubricada per un censor de comptes.
- La diferència entre beneficiaris/àries obligats/ades a auditar les seves comptes amb caràcter general i beneficiaris/àries no obligats/ades. Els primers ho són en virtut de la Llei 19.1988 de 12 de juliol (RCL 1988, 1538) i, en aquest, cas, l'auditoria de subvencions estableix la circular, que es portarà a terme per part del mateix auditor/a que hagi fiscalitzat els comptes generals.

- Que la despesa d'auditoria podrà tenir la condició de despesa subvencionable quan així ho estableixin les bases reguladores de la subvenció.
- Que l'element normatiu que atorga facultats als/a les auditors/es col·legiats per a la revisió de comptes justificatius des de l'ordre ministerial EHA/1434/2007 (la qual entra en vigor el dia 26 de maig de l' any 2007).
- Que en el cas de subvencions no subjectes a la llei i al reglament (tampoc per tant a l'ordre ministerial abans esmentada) i com ara poden ser, per exemple, els incentius regionals, es recomana seguir igualment les indicacions de l'ordre ministerial 1434/2007 .
- Que l'auditor/a abans d'acceptar l'encàrrec de fiscalització tingui en consideració: les circumstàncies específiques del/de la client/a i el risc associat al mateix encàrrec, el tipus de subvenció, la pròpia capacitat tècnica de l'auditor/a, la possibilitat o no d'emprar tècniques de mostreig i els honoraris estimats. Planteja al respecte d'aquest darrer aspecte la dificultat d'establir "un just preu del treball realitzat per al/la client/a" –en termes d'auditoria. Planteja així mateix que tingui en compte l'auditor/a que ell/a com a Professional col·legiat i persona física és coresponsable de la custòdia de la informació en els següents anys tal i com s'estipula en el cas d'auditoria de subvencions i que, això, té un cost afegit.
- L'obligació de l'auditor/a de reflectir en l'informe els fets o circumstàncies que poden suposar un incompliment per part del/de la beneficiari/ària en el relatiu a la normativa aplicable o de les condicions imposades per a la percepció de la subvenció.
- Els drets i deures entre auditor/a i client/a que passen per: obligació del beneficiari/ària de confeccionar i facilitar a l'auditor/a tota la documentació consignada a l'apartat 2 de l'article 3 de l'ordre, l'obligació de l'auditor/a de portar a terme i la revisió i emetre informes; el compliment dels deures d'imparcialitat i no incórrer en incompatibilitats per part de l'auditor/a, el deure de confidencialitat, el compromís del beneficiari/ària d' autoritzar la comunicació entre auditors/es, i la fixació dels honoraris a percebre amb indicació de les hores estimades de treball.
- El fet que l'informe econòmic de compte justificació emès per l'auditor/a , no resta subjecte amb caràcter general a la llei 19/1988 d'auditoria però que no obstant si que resta subjecte –l'auditor/a- al compliment subsidiari de regles i principis sota la independència i diligència professional.
- En el cas que l'entitat hagi estat auditada per un professional diferent al que controla la subvenció, aquest segon auditor té l'obligació de sol·licitar al primer tota la informació que cregui pertinent i sobretot tota la informació que cregui que pot condicionar o limitar l'objectiu de treball.

- L'auditor/a de subvencions pot comptar amb la col·laboració de professionals independents per exemple per a la revisió del certificat de taxació de béns immobles (en el cas òbviament que la subvenció hagi estat destinada a aquest objecte). La participació de tercers experts s'hauria d'avenir o estar conforme amb la norma tècnica d'auditoria prevista als apartats 4.2., 4.2 4.3 i següent de l'esmentada norma tècnica. L' expert és veu afectat en aquest sentit per les causes de recusació i in comptabilitats i comuns. La relació entre auditor/a i expert/a, no implica que el primer tingui l'obligació de conèixer el detall de coneixements de l'expert però sí que l' auditor/a ha d'obtenir una adequada comprensió de les hipòtesis formulades per l'expert per a determinar si són o no raonables.
- Que la base de la justificació ha de ser realitzada sobre el cent per cent dels justificants de despesa.
- Que l'informe ha de ser adreçat a l'òrgan concedent i no al beneficiari/ària. No obstant per part de l'auditor/a no és necessari identificar-se com a membre del registre oficial d'auditors/es de comptes atés que l' activitat d'auditoria de subvencions resta subjecte als treballs generals d'auditoria de comptes.
- En el relatiu al model o informe de revisió de comptes justificatius, aquest cal que contempli els següents elements: designació de l'auditor/a per a portar a terme la revisió, còpia del compte justificatiu de la subvenció, el compliment de les prescripcions de l'eha 1434/2007 (que implica la comprensió de les obligacions imposades a la societat, la verificació i la comprovació del compte justificatiu, la presència dels comptes anuals de la societat o entitats auditades, la concordància entre la informació present a la memòria d'actuació i els documents aportats per a la revisió econòmica, la comprovació que l'activitat o projecte subencionat ha estat portat a terme, la relació i classificació de les despeses, la verificació dels documents originals i acreditatius, la comprovació de despeses i la concordança d'aquests amb l'elegibilitat de la despesa, la comprovació d'ofertes de diferents proveïdors , la declaració de les activitats subcontractades, la comprovació de despeses i inversions amb les necessitats per al compliment de l'activitat o projecte, la verificació de la independència i acreditació de l'expert en el cas que intervingui un tercer, la comprovació de la carta de reintegrament de romanents a l'òrgan concedent.
- Als efectes de materialitzar aquest conjunt d'activitats per part de l'aditor/a s'elabora la carta de manifestacions que d'entre d'altres extrems inclou: una delclaració de responsabilitat i preparació del compte justificatiu, la font d'obtenció per a la fiscalització (llibres i registres de comptabilitat de la societat normalment), la detecció de no irregularitats, la naturalesa i criteris de repartiment emprats en la preparació del compte justificatiu, les raons que justifiquin l'elecció de proveïdors, circumstàncies de la subcontractació, la relació detallada d'altres recursos destinats a finançar la mateixa activitat.

L'auditoria de subvencions –tant si el/la beneficiari/ària és una administració com una empresa o entitat-, obeeix en definitiva a un acció de control. Control entés com a elemetns del procés administartiu que pretén garantir que eles operacions reals coincideixin amb les planificades amb anterioritat i- en les cas de les subvencions-, les sol.licitades.

Els factors controladors en subvencions principalment mitjançant el compte justificatiu- consisteixen en: controlar la quantitat , el temps o el termini d'execució, el cost (valor de mercat, taxació, etc.) i la qualitat a més del valor afegit. Això en definitiva és el que observa la interveció general quan audita una administració i el censor jurat-auditor quan audita una empresa o entiat que ha executat subvencions.

Parlar de control és parlar de control econòmic, però el cert és que l'altre element important del control parlant de subvencions és el relatiu al control de l'exeució arterial de l'activitat o projecte o, el que és el mateix, la consecució dels resultats plantejats. Així doncs, el control es pot referir als estats financers, a la gestió econòmica, a la gestió en general als sistemes, a la qualitat, als aspectes medi ambientals, als riscos laborals, a la responsabilitat social corporativa i a la protecció de dades personals.

La normativa reguladora d'autoria i d'aplicació subsidiària en el cas de les subvencions es troba regulada en quatre referències : la llei d'auditoria obligatoria del l'any 1988, la llei d'auditoria general de l' any 1993, les lleis de reforma de la l'elgislació mercantil –la darrera de l'any 2007 i la llei del mercat de valors.

En tot cas però i cenyint-nos a la qüestió què fa referència a la vessant i dimensió de les subvencions. el rol o papers de l'auditor/a consisteix bàsicament en l'emissió d'una opinió responsable, i responsable es cita aquí com a un adjectiu i no com a nominal. L'auditor/a primer ha de rebre l'encàrrec, això implica que l'entiat o beneficiari/ària cerca l'auditor/a. L' auditor/a ha de ser independent, acreditar capacitat i col.legiació i pactar el honoraris amb els clients/es. I finalment la tasca de l'auditor/a consisteix essencialment en portar a terme en relació al control de les subvencions i als efectes de poder emetre un informe solvent en: 1.- portar a terme exàmens físics,, 2.-realitzar inspeccions , 3.- emetre clàusules, 4.- comparar, 5.- establir ràtios, 6.- comptar amb informacions de pèrits, tercers i experts en matèries d'especial complexitats tècnica, 7.- fer exàmens documentals, 8.- i, acudir al sistema o mètode verbal si és necessari.

**Per posar un exemple:** l'execució per part d'un/a beneficiari/ària d'una subvenció –per exemple- de plans d'ocupació per part d'una entitat sense afany de lucre ha d'obeeir a la contractació de personal en situació d'atur i destinat a tasques d'interés públic i socials. L'auditor/a el que farà aquí es controlar els vuit aspectes ressenyats anteriorment la correcta imputació de les despeses salarials, dels materials imputats per a la viabilitat de les obres o projectes plantejats, l'adequació del cost real de mercat dels materials emprats amb els imputats com a despesa, elegible, etc. El tema real i fàctic per a l'auditor/a és asoslir un estat de certesa i verosimilitud en aquest control, certesa que l'audior/a intentarà reflectir a l'informe de justificació del compte justificatiu.

En funció de es conclusions l'auditor/a emetrà un informe totalment favorable, amb salvetats o desfavorable, fet el quals –en els dos darrers casos- pot donar peu a posteriors requeriments per part de l'òrgan otorgant, ja que aquest haurà rebut l'informe de l'auditor/a independent.

En resum l'auditoria en subvencions representa la prova material de la correcta execució no no del finançament destinat a l'activitat de fomentar. Fomentar la cohesió social, el benestar i el creixement econòmic, basat sempre en motius d'interès públic. Per aquesta raó adquireix una especial importància el treball d'auditors/es externs/s a la de la normativa esmentada que no fan més que suplir la fiscalització que precisa l'administració atorgant.



---

## **CAPÍTOL 9**

***AUTOR: VICENÇ ESTANYOL***

**NOVÈ PUNT CLAU:  
PARTENARIAT I MECENATGE EN LES SUBVENCIONS**

---







***“La sociedad no son los hombres, sino la unión de los hombres”***

**Montesquieu**

### ***El Partenariat.***

Partenariat és un procés on dos o més organitzacions s'uneixen per crear quelcom nou, quelcom que no podrien aconseguir pe si sols i inclòs quelcom que és més que la suma d'ells dos. En aquest procés és indispensable que la unió tingui lloc entre organitzacions de diferent naturalesa perquè contràriament, estaríem parlant únicament de coordinació.

És discutible dir que partenariat només pot tenir lloc si es dona al voltant d'un projecte. L'experiència demostra sense projecte es possible l'existència de partenariat.

Els conceptes d'articulació i coordinació no són partenariat. L'articulació ha d'associar-se a la gestió i l'organització; la coordinació al fet de col·laboració (que ni és estable o que no comporta valors afegits i aquell plus propi del partenariat). La pròpia semàntica de la paraula partenariat és controvertida. No obstant en tots els estats es relacionable amb la idea “d'estar junts” o el concepte de “causa comú.

El partenariat permet superar el corporativisme, la concentració de poder, la compartimentació en la intervenció i és una desposta als nous reptes de l'estat de benestar.

La importància creixent del partenariat, corre parella a la major importància atorgada en els darrers anys no només al disseny de les polítiques públiques si no també la seva aplicació.

### ***Aspectes qualitius de partenariat: la Política social.***

Compartir riscos i beneficis reverteix al final en compartir més beneficis que pèrdues per al conjunt de partners. No obstant, el partenariat adquireix un valor afegit molt rellevant quan parlem de lluita contra l'exclusió i la desocupació: es tracta de la unió de dos o més parts per beneficiar a una tercera que es troba exclosa.

Per una altra part és, més que una virtut, un mínim de suficiència per la següent raó: les necessitats socials són multidimensionals i han de tractar-se abordant simultàniament dimensions com la laboral, cultural, sanitària, educacional, etc. Però també perquè són multidimensionals en el sentit que no es solucionen només oferint serveis ja que es fa indispensable recórrer a allò regulatiu, a la millora de les prestacions i inclòs als serveis públics no econòmics (contributius o no) que ofereix l'estat del benestar. Si les necessitats són multidimensionals, si ha de respondre amb accions integrades. Accions que siguin una desposta federada de recursos davant d'un problema concret la solució del qual no depèn d'un únic actor local. La única manera d'integrar accions és concentrant. Disposant d'un espai on es produeixi una obertura tècnica, operativa i cultural entre diferents actors, en que cada un presenta la seva tècnica i cultura pròpies.

### ***Aspectes qualitius de partenariat.***

El partenariat no implica negar l'interès individual. Al contrari es parteix de la base que l'interès individual és un poderós motor de motivació i que una de les millors maneres de fer funcionar el partenariat (si no la única) és partir de la filosofia de “tu guanyes i jo guanyo”.

Això sí, el partenariat requereix un mínim de confiança interpersonal i una actitud on no imperi la reciprocitat immediata si no la reciprocitat a mitjà i llarg termini (jo inverteixo o jo dono sabent que cap partener desertarà de l'acció col·lectiva quan ja hagi aconseguit allò que desitjava).

Una condició per dur a terme el partenariat consisteix en aprendre a conviure amb la dinàmica del conflicte. El partenariat és en definitiva l'art de perseguir allò comú i enllaça molt malament amb les cultures de treball opaques, familiaristes i immediatistes, encara que ve al cas insistir en que el partenariat no es basa en l'altruisme incondicional. Es basa en definitiva en el compromís, en la reciprocitat en el convenciment de que no és possible treballar des d'una única lògica per millorar la cohesió social.

La única forma de no basar solament la intervenció en el públic afectat, és desposar per un servei i/o projecte d'un partenariat.

Durant anys es va atorgar més importància al disseny de polítiques que a la seva aplicació. En conseqüència durant anys es va relegar l'àmbit local a un segon terme. Avui en dia és al contrari: l'àmbit local podríem dir que està de moda. No es tracta de caure ni en extrem ni en l'altra, per tant no s'han de negar els dos grans valors de l'àmbit local.

El primer gran valor, el fet que és l'àmbit local el lloc on integrar accions i federar recursos per antonomàsia. Hienaux parla de l'àmbit local com el lloc on integrar accions “per vocació”. Taviscok Institue parla del concepte de la “capacitat local per l'acció”. Simplement perquè és el lloc on operativament són realitzable els propòsits i on es poden experimentar mitjançant l'acció/investigació.

El segon gran valor, és l'àmbit local on més visibles es fan els reptes, gràcies a la proximitat eles necessitats. L'afirmació és especialment certa en allò que es refereix al món laboral on, es una economia parcialment globalitzada, el treball es converteix cada vegada en quelcom més local.

Finalment, des de la vessant local es pot transferir de “dalt a baix” per influenciar en el disseny i redisseny de les noves polítiques. Però com molt be adverteix R. Castel, la importància de la vessant local no es pot sobredimensionar.

Certs drets bàsics depenen poc o molt de la capacitat local per l'acció i, en un determinat moment, el discurs local d'experimentació i assaig pot ser instrumentalitzat per corrents neoliberals, arribant,se inclòs a utilitzar aquesta “moda” fins i tot per dur a terme una regressió en els drets mínims que normalment ha de garantir l'estat.

En la política social i polítiques d'ocupació la utilitat general del partenariat radica en respondre a les necessitats de manera no compartimentada, evitant a més la concertació del poder. Però és obvi que per cada partener hi ha un interès individual.

### ***Aspectes funcionals de partenariat: models.***

Model A- és vertical amb tendència a horitzontalitzar-se. L'inicia un animador/a-director/a que contracta, planeja, convoca, dirigeix, compendia, proposa etc. Pot tenir el perill potencial de caure en la unilateralitat, però també pot desembocar en major horitzontalitat a mesura que la resta de parteners s'impliquen.

Model B- és horitzontal des del començament, més informal i espontani i probablement menys subjecte a interessos descompensats. Tot i ésser una mica menys "teledirigit" en els seus inicis, és també una mica més potencial de diluir-se al cap de poc temps.

A partir d'aquests dos tipus de partenariats<sup>89</sup>, com es suposa, la casuística pot variar i varia enormement. No obstant sembla important aclarir que models que poden semblar partenariat, no ho són. Les absorcions, fusions, estructures plurals formalitzades i antigues meses partenarials que han derivat en agències, no són al nostre entendre altres models de partenariat. Bàsicament perquè per que es doni partenariat cada partener ha de mantenir la seva identitat (encara que comparteixi una identitat col·lectiva) i la seva especificitat.

Per entendre els dos models citats i perquè no són partenariat els casos citats, seria necessari recuperar la definició abans citada.

L'acumulació d'exemples en articulació i concentració ajuda sens dubte a aconseguir un estat "superior" que és el partenaria. Aquestes articulacions i concentracions poden concentrar-se en protocols, convenis, acords, pactes o qualsevol altre instrument d'organització i/o col·laboració entre dos o més actors de distinta naturalesa.

No obstant el món de la vessant informal (acords tàcits, relacions precedents, col·laboració que sorgeix de manera espontània, etc.) són també una excel·lent base per arribar a un estadi partenarial.

En les primeres etapes de partenariat pot unir-se la sensació de « salt al buit » ; de que existeix un desordre on un no sap què és el que és important i el què és complementari. No és fins almenys transcorreguts dos anys que no es comenta a percebre el treball invertit i que es comencen a veure els resultats. El més important durant els dos primers anys és aconseguir passar d'allò bilateral i focalitzat des d'un centre a un tipus de relacions que no siguin només bilaterals i que no hagin de passar sempre per un centre.

---

<sup>89</sup> Segons Pierre Hiernaux, a "El partenariado social en Europa", el partenariat és un procés on dues o més organitzacions s'uneixen per a crear quelcom nou, quelcom que no podem aconseguir per si sols i incloent en aquest terme quelcom que és o representa més que la suma dels parteners. És indispensable que la unió s'esdevingui entre organització de diferents naturalesa perquè, contràriament, s'estaria plantejant únicament una situació de coordinació

És fonamental que, qui dirigeix i anima, sigui a la vegada una organització que té recursos propis, que aplica polítiques i gestiona recursos i que, en resum, és també un operador. Animar d'aquesta manera legítima però sobretot permet conèixer la realitat de l'entorn.

A la vegada sembla també que té més sentit que qui crea la mesa de partenariat sigui a la vegada qui l'anima i qui el dirigeix en els seus primers compassos.

No sembla convenient una figura aliena que es dediqui exclusivament a "crear" el partenariat per després retirar-se de l'escena. I, com és obvi, que aquest tercer decret que ha de crear-se una mesa de partenariat.

En termes de creació i animació un partenariat pot ser creat per organitzacions de qualsevol naturalesa. Si bé des del sector públic és més fàcil convocar als partners. També és cert que des del sector no lucratiu poden fer-se evidents al sector públic la necessitat i el benefici de disposar d'una mesa de partenariat.

### ***Exemples pràctics de partenariat.***

De 1984 a 1994 dins del programa Pobresa 3 es sol·licita als projectes que desenvolupin tres conceptes clau: multidimensionalitat, participació i partenariat.

De 1994 a 1999 dins de les iniciatives europees de la Direcció General número V (Nou, Horizon, Integra, Youthstart i Adapt), es requereix un partenariat transnacional, la qual cosa implica signar projectes transnacionals entre 3 o més socis de diferents països per intercanviar experiències en l'aplicació dels projectes.

El concepte de partenariat local queda potser en un segon terme, o en tot cas una mica més arraconat.

Del 2000 al 2006 mitjançant la iniciativa EQUAL es recupera el concepte de partenariat local fins al punt que s'estableix com a condició que els projectes siguin presentats per un titular però que federi de manera formalitzada a la resta d'organitzacions (públiques, privades i no lucratives) del territori.

### ***Funcions fixes que pot desenvolupar una mesa de partenariat local sense finançament específic.***

- VALIDAR: quan un partner presenta un programa nou, busca en la mesa l'aprovació i el reforçament amb una declaració conjunta.
- CONSENSUAR EL DIAGNÒSTIC: actors de diferents lògiques no tenen perquè coincidir en la percepció de la situació, però sí que poden arribar a conèixer quina lectura fa l'altre de la situació i pactar un diagnòstic comú.

- **APROPAR EXPERIÈNCIES:** aquestes meses són un bon espai per conèixer com es treballa per i per a la cohesió social. Pot ser molt valuós organitzar visites conjuntes i de la mateixa manera rebre visites conjuntament. Aquesta funció conté també el transfer d'enginyeria de la inserció (Codi Rome de l'Anpe).
- **OBTENIR RECURSOS ESPECÍFICS PER A LA MESA:** hi ha preocupacions comunes que es poden abordar de forma també comuna.
- **AVALAR AL SECTOR NO LUCRATIU ENFRONT A LES EMPRESES:** per obtenir insercions, llocs de pràctiques en empreses, finançament a través del mecenatge social, etc.). Es fa, a vegades necessari, que un tercer avali la solvència financera i tècnica de les entitats del tercer sector. La mesa de concertació local pot ser un bon agent per fer-ho. Això inclou a més la capacitat que té una mesa d'aquest tipus per reunir a tots/es els empresaris/àries i als responsables del tercer sector.
- **ARTICULAR RECURSOS:** aquesta és la funció més emblemàtica del partenariat. Es tracta, bàsicament d'aconseguir evitar duplicitats i generar sinèrgies o dit d'una altra manera s'aconseguí que els recursos s'adaptin a les necessitats i no a la inversa, o si es prefereix, aconseguir capitalitzar socialment al màxim els recursos existents.

***Mecenatge i subvencions: les diferències de fons i forma.***

La llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al patrocini preveu incentius a empreses que destinin part del marge comercial amb la finalitat d'interès públic (sigui en l'àmbit de la cultura, l'educació, la cultura, l'art, etc.).

Al seu torn les caixes i entitats socials de signe financer, es troben en aquest cas obligades per llei a destinar part dels seus beneficis en obres socials.

L'àmbit del mecenatge s'allunya per tant del de les subvencions per dos motius: en primer lloc perquè l'atorgant és el sector privat, en segon lloc perquè, si es vol, es tracta igualment d'una llibertat però almenys a l'Europa occidental aquesta no resta subjecte al compliment d'una activitat o projecte amb el vigor que preveu la llei 38-03

Més aviat el mecenatge, a igual que l'esponsorització troba la seva raó de ser en les motivacions pròpies de l'atorgant i, aquestes poden diferir substancialment de la finalitat pròpia de les subvencions.

Els principals motius pels quals es porta a terme l'acció de mecenes poden guardar relació amb l'exercici de la responsabilitat sorgida de les empreses, el màrqueting amb causa, el fet de trobar una major i millor arrelament en l'entorn local, o l'associació amb nuclis d'interès del Target o clientel.la natural de l'empresa.

A banda de les motivacions també varia entre mecenatge i subvencions els sectors que es financen. Mentre les subvencions tenen tendència a finançar de forma general tot tipus de sectors d'activitat en la què hi hagi subjacent un interès públic i social (social en un sentit ampli); el mecenatge cenyit a l'àmbit de l'integrés del mecenes.

Si fa anys aquest interès es decantava cap a la "inversió" en cultura i art ja fa anys que el mateix passa a l'àmbit de les polítiques socials (de mesures per a persones amb disminució, amb risc d'exclusió social, etc.). Aquesta tendència del mecenatge resta palesa, per exemple en polítiques socials en una prioritjació dels col·lectius socials –gent gran i infància, principalment-, que més bona acceptació presenten a nivell d'imaginari col·lectiu.

Es diferencien també les subvencions del mecenatge en la circumstància que la primera de les modalitats sol ser gestionada pel propi atorgant o finançador. Alguna multinacionalment eventual pot agafar de referència un consulting i externalitzar-li l'atorgament i detecció de l'objecte a finançar. En canvi, les subvencions es regeixen per la llei i el reglament i l'accessibilitat a les mateixes se sotmet als criteris d'igualtat, mèrit, capacitat i transparència. Igual succeeix en la concessió directe encara que es tracti d'això mateix- una concessió directe, perquè es doni han de concórrer les circumstàncies que ho justifiquen.

El que és objecte de finançament, per contra, no varia excessivament d'una subvenció a un mecenatge, es finança contractació de personal, obra, jornades, seminaris, exposicions, beques, etc. El que sí certament varia són les formes alternatives en la forma de la presentació o ajut que al mecenatge probablement siguin més complexes o riques en forma no només de fer aportacions dineràries sinó també cercant fórmules que es podrien qualificar d'aportació en espècies (cessió d'immobles, cessió temporal de personal, prestació de serveis sense cost, etc.).

Però el que debò contribueix a la diferència paradigmàtica entre atorgant i beneficiari en relació a les subvencions i el mecenatge són les diferències entre ambdós protagonistes. En la mesura que l'atorgant de subvencions és sempre l'administració, aquesta no tria discrecionalment el/la beneficiari/ària sinó que el beneficiari –normalment per lliure concurrència- obté el mèrit de gestionar una subvenció. Per contra en el cas del mecenatge es pot seleccionar el beneficiari segons els interessos dels mecenes. Fet diferent és per exemple que no pocs mecenes redueixen formes d'atorgament com si es tractes d'una subvenció per a potenciar, precisament, l'atorgament al millor del projectes, etc. però en rigor no hi tenen cap obligació. Però així com la subvenció és un acte administratiu reglat –de llibertat però reglat- el mecenatge bascula en funció de la imatge recíproca que ambdues parts s'ofereixen entre sí. En aquest sentit la imatge que l'atorgant ofereix al potencial beneficiari i a l'inrevés són factors essencials.

Un/a beneficiari/ària per exemple pot sentir inquietud en voler ser instrumentalitzat a canvi d'una aportació econòmica d'un determinat mecenes que també, en un moment determinant requereixen per imatge de marca o d'empresa portar a terme una acció social. Alhora un mecenes pot dubtar de la manca de professionalitat o de la poca claredat del projecte o en resum de la solvència tècnica del beneficiari. Aquestes circumstàncies no intervenen, en canvi, en una subvenció sí.

---

## **CAPÍTO 10**

***AUTOR: VICENÇ ESTANYOL***

### **DESÈ PUNT CLAU: INFRACCIONS, SANCIONS I EFECTES INDESITJATS DE LES SUBVENCIONS**

---







***“Les querelles no durarien molt si l’error estigués en una sola part”.***

**La Rochefoucauld, Maximes.**

### **1. Infraccions i sancions<sup>90</sup>.**

Com assenyalava en la seva exposició de motius, un dels principals objectius que persegueix la Llei General de Subvencions, és el de tipificar adequadament les infraccions administratives en matèria de subvencions, incloent una graduació de l’il·lícit administratiu per raó de la conducta punible, i un règim jurídic de sancions concorde amb la naturalesa de la conducta infractor<sup>91</sup>.

Per a això, s’ha tingut en compte no solament els preceptes inclosos en el Títol IX de la LRJ-PAC, sinó també la jurisprudència recaiguda en matèria sancionadora en l’àmbit tributari, algun dels quals il·lícits guarden analogia amb els recollits en la Llei tenint en compte la tramitació simultània de l’avantprojecte de LGS i del de la nova Llei General Tributària. També s’ha tingut en compte el regulat en la normativa autonòmica en matèria de subvencions.

Igualment, s’ha pretès separar en tot el possible els supòsits de reintegrament dels d’infracció, atenent el diferent caràcter d’un i un altre procediment, destinat el primer a replicar a les hisendes públiques els fons no emprats o emprats indegudament pels beneficiaris o col·laboradors, i el segon a depurar responsabilitats per il·lícites comeses per uns i d’altres, hagut compte que si bé en la generalitat dels casos una mateixa actuació pot donar lloc a ambdós procediments, la seva connexió no ha de ser sempre i en tot cas necessària.

La Llei tipifica les infraccions, incloent una graduació de l’il·lícit administratiu per raó de la conducta punible, i un règim jurídic de sancions concorde amb la naturalesa de la conducta infractora<sup>92</sup>. El Títol IV regula el règim de infraccions i sancions<sup>93</sup>, estructurant el seu contingut en dos Capítols.

---

<sup>90</sup> ***Aquest apartat d’aquest Capítol ha estat redactat per la Sra. ESTER IBÁÑEZ CORRAL, Advocada.***

<sup>91</sup> La regulació vigent anteriorment a la promulgació de la Llei general de Subvencions en matèria de les infraccions i sancions, en el qual als ajuts i subvencions públiques la gestió del qual correspon en la seva totalitat a l’Administració General de l’Estat o els seus organismes autònoms es refereix, es contenia a l’article 82 del Text Refós de la Llei General Pressupostària, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, a la redacció donada al mateix per la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de Pressuposts Generals de l’Estat per a l’any 1991. La redacció del precepte, per les dates en les quals es va produir, no s’adaptava als principis que, per a l’exercici de la potestat sancionadora, estableix la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, 30/1992, de 26 de novembre i, conseqüentment, tampoc a la doctrina formulada pel Tribunal Constitucional en interpretació de l’Article 25 de la Constitució Espanyola. DEL VAIXELL FERNÁNDEZ - MOLINA, J.; PANIZO GARCÍA, A.; SILVA URIEN, I.; ARELLANO BRU, PÀG., "Comentarios Prácticos a la Nueva Ley General de Subvenciones", Lex Nova, Valladolid, 2004.

<sup>92</sup> GONZÁLEZ PUEYO, J.M., La reforma de la Ley General de Subvenciones I y II. Comentario a la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, article publicat en el Butlletí de Legislació El Derecho, nº 326 Y 327, Editorial El Derecho, Madrid, 26 d’abril de 2004.

<sup>93</sup> En los arts. 52 a 69 LGS.

En el Capítol I es tipifiquen les conductes dels beneficiaris, entitats col·laboradores i tercers relacionats amb el objecte de la subvenció o la seva justificació, que són constitutives d'infracció administrativa, classificant-les en lleus<sup>94</sup>, greus<sup>95</sup> i molt greus<sup>96</sup>. Al Capítol II es regulen les classes de sancions que correspon imposar a conductes tipificades com a infraccions, en funció de la seva qualificació. També es regula el termini de prescripció d'infraccions i sancions<sup>97</sup>, i les causes d'extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions.

Quant a la competència per imposar sancions, s'atribueix als òrgans de govern que tinguin atribuïdes tals funcions<sup>98</sup>. Finalment, s'especifica la responsabilitat subsidiària o solidària que afecta als administradors de societats mercantils o aquells que ostenten la representació legal d'altres persones jurídiques, i als socis i participis en el capital de societats dissoltes i liquidades en la forma i en els termes previstos en aquesta Llei<sup>99</sup>.

La regulació continguda en aquest Títol es completa amb el disposat en el Títol IX de la LRJ-PAC i el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat per Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost (RPEPS).

### ***Caràcter bàsic dels preceptes del títol.***

Com ja hem comentat abans la disposició final primera, apartat un, declara bàsics el Capítol I, relatiu a les infraccions administratives, i del Capítol II, referent a les sancions, els articles que contemplen les classes de sancions<sup>100</sup>; la prescripció d'infraccions i sancions<sup>101</sup>; el procediment sancionador<sup>102</sup>; l'extinció de la responsabilitat<sup>103</sup>; i les responsabilitats<sup>104</sup>. Conseqüentment, queden al marge del bàsic la graduació de les sancions<sup>105</sup>, les concretes sancions en funció de les infraccions<sup>106</sup> i la competència per a la imposició de sancions<sup>107</sup>.

---

<sup>94</sup> Art. 56 LGS.

<sup>95</sup> Art. 57 LGS.

<sup>96</sup> Art. 58 LGS.

<sup>97</sup> Art. 65 LGS.

<sup>98</sup> Art. 66.3 LGS. En aquest sentit, és procedent aclarir que Conforme als Arts. 21 ñ) i 22 n) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL), competirà a l'Alcalde o al Ple, en funció de la seva quantia. I conforme als Arts. 124 n) i 125 f) de la mateixa Llei, en els municipis de gran població, correspondrà a l'Alcalde o a la Junta de Govern, segons les seves competències, i d'acord amb el Pressupost i les seves Bases d'Execució.

<sup>99</sup> Art. 69 LGS.

<sup>100</sup> Art. 59 LGS.

<sup>101</sup> Art. 65 LGS.

<sup>102</sup> Art. 67 LGS.

<sup>103</sup> Art. 68 LGS.

<sup>104</sup> Art. 69 LGS.

<sup>105</sup> Art. 60 LGS

<sup>106</sup> Arts. 61 a 64 LGS

<sup>107</sup> Art. 66 LGS

El fonament constitucional per atribuir caràcter bàsic a aquests preceptes és, una vegada més, la regla 18a de l'apartat 1 de l'article 149 de la CE en connexió amb el punt 1r del mateix apartat i article: *“Artículo 149. 1. El Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias: 1. La regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales. (...). 18. Las bases del régimen jurídico de las Administraciones públicas y del régimen estatutario de sus funcionarios que, en todo caso, garantizarán a los administrados un tratamiento común ante ellas; el procedimiento administrativo común, sin perjuicio de las especialidades derivadas de la organización propia de las Comunidades Autónomas; legislación sobre expropiación forzosa; legislación básica sobre contratos y concesiones administrativas y el sistema de responsabilidad de todas las Administraciones públicas”*.

En matèria sancionadora el Tribunal Constitucional ha assenyalat que les Comunitats Autònomes tenen potestat sancionadora en les matèries substantives sobre les quals ostenten competències i, en el seu cas, poden regular les infraccions i sancions atenint-se als principis bàsics de l'ordenació estatal, però sense introduir divergències desraonades o desproporcionades a la fi perseguit respecte del règim jurídic aplicable en altres parts del territori, per exigències derivades de l'article 149.1.1<sup>a</sup> de la Constitució: en aquest sentit, veure les SSTC núm. 87/1985, 102/1985, 137/1986 i 48/1988; i per això ha declarat que pot regular-se amb caràcter bàsic, de manera general, els tipus d'il·lícits administratius, els criteris per a la qualificació de la seva gravetat i els límits màxims i mínims de les corresponents sancions, sense perjudici de la legislació sancionadora que estableixin les Comunitats Autònomes, que poden modular tipus i sancions en el marc d'aquelles normes bàsiques: en aquest sentit, veure les SSTC número 156/1995, 17/1990, 48/1998 i 227/1988, entre d'altres.

### **Les infraccions administratives**

Constitueixen infraccions administratives en matèria de subvencions les accions i omissions tipificades en la LGS, les quals seran sancionables fins i tot a títol de simple negligència<sup>108</sup>.

Com es pot observar, la definició de les infraccions acull la doctrina constitucional en matèria de Dret Administratiu sancionador, i en conseqüència, configura la infracció administrativa de la mateixa manera que el delictes com a acció típica, antijurídica i culpable.

Així, al principi de tipicitat i tal com s'ha fet al·lusió al començament del present epígraf, són infraccions administratives en matèria de subvencions les accions i omissions tipificades en la Llei, o el que és el mateix, prohibit de forma clarament determinada o si més no determinable per aquella<sup>109</sup>.

---

<sup>108</sup> Veure article 52 de la LGS. *“Artículo 52. Concepto de infracción. Constituyen infracciones administrativas en materia de subvenciones las acciones y omisiones tipificadas en esta ley y serán sancionables incluso a título de simple negligencia”*.

Aquest article, com els altres del Capítol I, té caràcter bàsic en virtut de l'establert en la Disposició Final Primera, apartat I. Resulta per tant d'aplicació a l'Administració General de l'Estat i ens dependents, amb caràcter bàsic i sense perjudici del seu desenvolupament normatiu a les Comunitats Autònomes, i amb caràcter ple a les entitats que integren l'Administració Local, si bé en aquest cas l'aplicació a les entitats existents en l'àmbit territorial de les Comunitats Autònomes que hagin assumit competències en matèria de règim local es produeix amb subjecció en el seu cas a la legislació autonòmica de desenvolupament de la normativa bàsica (Veure Disposició Final Primera.2)

<sup>109</sup> En aquest sentit, veure STC 27/1994 y STS, Sala 3<sup>a</sup>, Secció 7<sup>a</sup>, de 26 de setembre de 1996.

Això no obstant això, la jurisprudència constitucional ha matisat el principi de tipicitat, en el que a la reserva de llei es refereix, quant al dret administratiu sancionador, de manera que aquell és menys rígid que en el dret penal, admetent la possibilitat de remissió al reglament amb certs límits<sup>110</sup>.

Així mateix l'acció ha de ser culpable, per tal com sense la culpa de l'imputat no existeix responsabilitat, tota vegada que el principi de culpabilitat ha estat declarat aplicable al dret administratiu sancionador per la jurisprudència constitucional<sup>111</sup> i del Tribunal Suprem<sup>112</sup>.

### ***En l'actuació de l'infractor hi ha d'haver frau o culpa.***

Existeix frau quan es presenta a l'acció del subjecte l'element intel·lectual, coneixement del que es fa i de la seva significació jurídica, i l'element volitiu, el subjecte vol el resultat de la seva acció.

La culpa es produeix quan l'infractor omet la diligència deguda, aquella que li és exigible. Malgrat la imprecisió terminològica en la normativa i en la doctrina, se sol acceptar la distinció de tres formes de culpa, negligència, imprudència i imperícia.

La negligència és la distracció en el moment de l'acció; la imprudència consisteix que el subjecte actua sense la cautela que hauria evitat el fet lesiu; i la imperícia és una imprudència qualificada, caracteritzada per una ineptitud o insuficiència professional, de la qual és conscient el subjecte i que no li impedeix actuar. Per la seva gravetat, es distingeix entre culpa greu o lata, culpa lleu, i culpa llevíssima. La terminologia tributària, de la que es fa eco alguna jurisprudència, recull aquella gradació, distingint entre culpa greu, culpa lleu i simple negligència. És a aquesta última, sinònima de culpa llevíssima, a la qual es refereix el precepte que estem comentant, per posar de manifest que es castiguen tots els graus de culpa, inclosos els levíssims. Significa així mateix que el precepte exclou les infraccions objectives o pel resultat en les que no es presenti culpa<sup>113</sup>.

### ***Responsables***

En definir els subjectes infractors, és a dir, en determinar l'àmbit subjectiu d'aplicació del Títol<sup>114</sup>, es perfila en la LGS el caràcter de la potestat sancionadora exercitable ad extra davant els beneficiaris, entitats col·laboradores, i tercers relacionats amb la subvenció, i no la potestat disciplinària, ad intra, davant els agents de l'Administració que concedeixen la subvenció, que apareix regulat en altres

---

<sup>110</sup> Per totes, veure STC 3/1998, de 21 de gener.

<sup>111</sup> SSTC 76/1990, 65/1986, 14/1988 y 149/1991, entre d'altres.

<sup>112</sup> SSTs de 23 de gener 1992, Ar: 750 i 11 de desembre de 1995, Ar: 9328.

<sup>113</sup> En aquest sentit, l'article 52 LGS és més estricte en el que al principi de culpabilitat es refereix que l'establert amb caràcter general per l'article 130.1 de la LRJ-PAC que permet sancionar els fets constitutius de la infracció fins i tot a títol de "simple inobservança".

<sup>114</sup> Veure article 53 de la LGS: "*Artículo 53. Responsables.* Serán responsables de las infracciones administrativas en materia de subvenciones las personas físicas o jurídicas, públicas o privadas, así como los entes sin personalidad a los que se refiere el apartado 3 del art. 11 de esta ley, que por acción u omisión incurran en los supuestos tipificados como infracciones en esta ley y, en particular, las siguientes: a) Los beneficiarios de subvenciones, así como los miembros de las personas o entidades contempladas en el apartado 2 y segundo párrafo del apartado 3 del art. 11 de esta ley, en relación con las actividades subvencionadas que se hubieran comprometido a realizar. b) Las entidades colaboradoras. c) El representante legal de los beneficiarios de subvenciones que carezcan de capacidad de obrar. d) Las personas o entidades relacionadas con el objeto de la subvención o su justificación, obligadas a prestar colaboración y facilitar cuanta documentación sea requerida en cumplimiento de lo dispuesto en el art. 46 de esta ley".

llocs<sup>115</sup>. Cal tenir en compte que en el precepte que analitzem es regula la responsabilitat directa i individualitzada dels autors<sup>116</sup>. El precepte comença amb una formulació genèrica dels responsables per continuar amb una enumeració que concreta, però no limita, aquesta formulació genèrica.

Així, són responsables de les infraccions administratives en matèria de subvencions les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com els ens sense personalitat<sup>117</sup> que per acció o omissió incorrin en els supòsits tipificats com a infraccions en les lleis, és a dir, els autors de l'acte il·lícit.

Aquesta autoria, com a conseqüència del principi de culpabilitat aplicable al dret administratiu sancionador i comentat en l'apartat anterior, precisa de la concurrència de frau o culpa. Això no obstant això, com és habitual en el dret administratiu sancionador, a diferència del dret penal, es declara també la responsabilitat de les persones jurídiques, la qual cosa resulta conciliable amb el principi de culpabilitat, si bé aplicant-lo en forma diferent que respecte de les persones físiques, doncs encara que falta l'element volitiu (frau o culpa) en sentit estricte, no succeeix així amb la capacitat d'infringir (imputabilitat)<sup>118</sup>.

Quant a l'enumeració concreta dels responsables que es contempla en la LGS, són els següents:

- "Els/les beneficiaris/àries de la subvenció": Això inclou tant el beneficiari en sentit estricte<sup>119</sup>, com als membres associats<sup>120</sup>, i les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, les comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat mancat de personalitat jurídica<sup>121</sup>.

Quant a l'últim tipus la norma estableix una regla especial, establint una limitació de responsabilitat de dos grups específics de beneficiaris/àries:

---

<sup>115</sup> Cal matisar que tampoc no es refereix a la responsabilitat patrimonial del personal al servei de l'Administració per danys a la hisenda Pública, regulats, en la qual cosa a l'Estat es refereix, en el vigent Títol VII del TRLGP, i en el Títol VII de la nova LGS, ni a la responsabilitat comptable de qui manegin fons públics, regulada en la Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes i en la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament de l'esmentat òrgan.

<sup>116</sup> I no els casos de responsabilitat solidària i subsidiària que es recullen a l'art. 69 de la LGS, com veurem.

<sup>117</sup> Aquests ens sense personalitat són als que es refereix l'apartat 3 de l'article 11 de la LGS:

*"3. Cuando se prevea expresamente en las bases reguladoras, podrán acceder a la condición de beneficiario las agrupaciones de personas físicas o jurídicas, públicas o privadas, las comunidades de bienes o cualquier otro tipo de unidad económica o patrimonio separado que, aun careciendo de personalidad jurídica, puedan llevar a cabo los proyectos, actividades o comportamientos o se encuentren en la situación que motiva la concesión de la subvención."*

Aquesta referència als ens sense personalitat ha d'entendre's matisada en la seva imprecisió terminològica pel disposat en els apartats a) i b) subsegüents de l'article analitzat, així com per l'article 69.1 de la llei: "1. Respondran solidàriament de la sanció pecuniària els membres, partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'art. 11 en proporció amb les seves respectives participacions, quan es tracti de comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat". En efecte, malament poden ser responsables "ens" mancats de personalitat - agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, comunitats de béns o qualsevol un altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat; els responsables són les persones físiques o jurídiques, subjectes de dret, que l'integren o que són titulars dels seus elements patrimonials.

<sup>118</sup> Així ho ha declarat el TC en Sentència de 19 de desembre de 1991.

<sup>119</sup> El definit per l'Art. 11.1 LGS: "1. Tendrá la consideración de beneficiario de subvenciones la persona que haya de realizar la actividad que fundamentó su otorgamiento o que se encuentre en la situación que legitima su concesión".

<sup>120</sup> Veure Art. 11.2 LGS: "2. Cuando el beneficiario sea una persona jurídica, y siempre que así se prevea en las bases reguladoras, los miembros asociados del beneficiario que se comprometan a efectuar la totalidad o parte de las actividades que fundamentan la concesión de la subvención en nombre y por cuenta del primero tendrán igualmente la consideración de beneficiarios".

<sup>121</sup> Veure peu de pàgina 27.

- Els membres associats a la persona jurídica beneficiària que es comprometin a efectuar tot o part de l'activitat subvencionada, respecte dels quals es limita la responsabilitat a allò que s'haguessin compromès a realitzar.
- Els membres de les agrupacions de persones físiques o jurídiques sense personalitat, cas en el qual la seva responsabilitat es limita als compromisos d'execució que haguessin assumit.

No s'estableixen regles especials de límit de responsabilitat respecte de les comunitats de béns, un altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat mancats de personalitat jurídica.

En aquest cas, entenem que resulta d'aplicació la imposició de la responsabilitat dels partícips o cotitulars en proporció amb les seves respectives participacions<sup>122</sup>:

- "Les entitats col·laboradores"<sup>123</sup>
- "El representant legal de les entitats beneficiàries de la subvenció que manquin de capacitat d'obrar".

Es recull un supòsit de responsabilitat directament imputable al representant legal per la seva actuació i no un supòsit de responsabilitat subsidiària, de manera que la culpabilitat de l'acció, el frau o culpa és exigible al representant legal i no a l'incapaç<sup>124</sup>.

- "Les persones o entitats relacionades per tal de la subvenció o la seva justificació, obligades a prestar|deixar col·laboració i facilitar quanta documentació sigui requerida en compliment del disposat a l'article, 46 de la llei<sup>125</sup>". La responsabilitat d'aquests tercers es limita a d'incompliment del deure de col·laboració, castigada com a infracció lleu en la LGS<sup>126</sup>.

---

<sup>122</sup> Via Art. 69.1 LGS: "1. Responderán solidariamente de la sanción pecuniaria los miembros, partícipes o cotitulares de las entidades a que se refiere el apartado 3 del art. 11 en proporción a sus respectivas participaciones, cuando se trate de comunidades de bienes o cualquier otro tipo de unidad económica o patrimonio separado".

<sup>123</sup> Definides a l'Art. 12 LGS, incloent en el seu cas a Administracions públiques i ens d'elles dependents o vinculats.: "Artículo 12. Entidades colaboradoras. 1. Será entidad colaboradora aquella que, actuando en nombre y por cuenta del órgano concedente a todos los efectos relacionados con la subvención, entregue y distribuya los fondos públicos a los beneficiarios cuando así se establezca en las bases reguladoras, o colabore en la gestión de la subvención sin que se produzca la previa entrega y distribución de los fondos recibidos. Estos fondos, en ningún caso, se considerarán integrantes de su patrimonio. Igualmente tendrán esta condición los que habiendo sido denominados beneficiarios conforme a la normativa comunitaria tengan encomendadas, exclusivamente, las funciones enumeradas en el párrafo anterior. 2. Podrán ser consideradas entidades colaboradoras los organismos y demás entes públicos, las sociedades mercantiles participadas íntegra o mayoritariamente por las Administraciones públicas, organismos o entes de derecho público y las asociaciones a que se refiere la disposición adicional quinta de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, así como las demás personas jurídicas públicas o privadas que reúnan las condiciones de solvencia y eficacia que se establezcan. 3. Las comunidades autónomas y las corporaciones locales podrán actuar como entidades colaboradoras de las subvenciones concedidas por la Administración General del Estado, sus organismos públicos y demás entes que tengan que ajustar su actividad al derecho público. De igual forma, y en los mismos términos, la Administración General del Estado y sus organismos públicos podrán actuar como entidades colaboradoras respecto de las subvenciones concedidas por las comunidades autónomas y corporaciones locales".

<sup>124</sup> L'incapaç és inimputable en virtut de l'establert a l'article 54.a) de la LGS: "Las acciones u omisiones tipificadas en esta ley no darán lugar a responsabilidad por infracción administrativa en materia de subvenciones en los siguientes supuestos: a) Cuando se realicen por quienes carezcan de capacidad de obrar".

<sup>125</sup> A l'esmentat article 46 de la LGS es preceptua el següent: "Artículo 46. Obligación de colaboración: 1. Los beneficiarios, las entidades colaboradoras y los terceros relacionados con el objeto de la subvención o su justificación estarán obligados a prestar colaboración y facilitar cuanta documentación sea requerida en el ejercicio de las funciones de control que corresponden, dentro del ámbito de la Administración concedente, a la Intervención General de la Administración del Estado, de las comunidades autónomas o de las corporaciones locales, así como a los órganos que, de acuerdo con la normativa comunitaria, tengan atribuidas funciones de control financiero, a cuyo fin tendrán las siguientes facultades: a) El libre acceso a la documentación objeto de comprobación, incluidos los programas y archivos en soportes informáticos. b) El libre acceso a los locales de negocio y demás establecimientos o lugares en que se desarrolle la actividad subvencionada o se permita verificar la realidad y regularidad de las operaciones financiadas con cargo a la subvención. c) La obtención de copia o la retención de las facturas, documentos equivalentes o sustitutivos y de cualquier otro documento relativo a las

### **Supòsits d'exempció de responsabilitat.**

En la LGS<sup>127</sup> s'inclouen causes d'exempció de responsabilitat per absència de culpabilitat<sup>128</sup>, junt amb un supòsit objectiu de ruptura del nexa causal<sup>129</sup>, guardant homogeneïtat amb la nova Llei General Tributària.

Si bé d'una primera lectura del precepte pogués deduir-se que només i exclusivament quan es presentin els supòsits enunciats s'exclou la responsabilitat, això no és així, doncs una interpretació sistemàtica comparativa del precepte amb l'establert en la definició de les infraccions<sup>130</sup>, unida amb la jurisprudència constitucional que exigeix la culpabilitat en les infraccions administratives, fa que l'exempció de responsabilitat hi hagi necessàriament d'ampliar-se.

En efecte, perquè pugui declarar-se culpable a l'infractor és necessari que sigui imputable, que existeixi un nexa psicològic de contingut dolós o culpós entre l'autor i el fet que se li imputa, i que hagi actuat en circumstàncies de normalitat.

Així són d'aplicació les causes d'exclusió de la responsabilitat per exclusió de l'acció<sup>131</sup>, de l'antijuridicitat<sup>132</sup> i de la culpabilitat<sup>133</sup>.

Falta la normalitat de l'acte volitiu quan el subjecte ha actuat restringida per violència física, existint força major, quan el fet s'hagués produït de manera fortuïta o quan hagués existit error invencible.

Tampoc no pot declarar-se culpable al subjecte agent quan apareix viciada la lliure determinació de l'acció que se li imputa o la representació de les seves circumstàncies. Així, no solament s'exclou la responsabilitat en cas d'incapacitat d'obrar, força major o no

---

operaciones en las que se deduzcan indicios de la incorrecta obtención, disfrute o destino de la subvención. d) El libre acceso a información de las cuentas bancarias en las entidades financieras donde se pueda haber efectuado el cobro de las subvenciones o con cargo a las cuales se puedan haber realizado las disposiciones de los fondos. 2. La negativa al cumplimiento de esta obligación se considerará resistencia, excusa, obstrucción o negativa a los efectos previstos en el art. 37 de esta ley, sin perjuicio de las sanciones que, en su caso, pudieran corresponder”.

Entre els tercers relacionats per tal de la subvenció als quals l'article 46 LGS imposa un deure de col·laboració amb l'Administració s'inclouen, entre d'altres, els contractistes del beneficiari a qui es refereix l'Art. 29 de la LGS, que regula la subcontractació de les activitats subvencionades pels beneficiaris.

<sup>126</sup> Veure Art. 56.h) LGS: “Constituyen infracciones leves los incumplimientos de las obligaciones recogidas en esta ley y en las bases reguladoras de subvenciones cuando no constituyan infracciones graves o muy graves y no operen como elemento de graduación de la sanción. En particular, constituyen infracciones leves las siguientes conductas: h) El incumplimiento de la obligación de colaboración por parte de las personas o entidades a que se refiere el Art. 46 de esta ley, cuando de ello se derive la imposibilidad de contrastar la información facilitada por el beneficiario o la entidad colaboradora”.

<sup>127</sup> Veure Art. 54 LGS: “*Artículo 54. Supuestos de exención de responsabilidad.* Las acciones u omisiones tipificadas en esta ley no darán lugar a responsabilidad por infracción administrativa en materia de subvenciones en los siguientes supuestos: a) Cuando se realicen por quienes carezcan de capacidad de obrar; b) Cuando concorra fuerza mayor; c) Cuando deriven de una decisión colectiva, para quienes hubieran salvado su voto o no hubieran asistido a la reunión en que se tomó aquélla”.

<sup>128</sup> Veure lletres a) y c) de l'Art. 54 LGS. Si bé que en el primer supòsit s'ha optat per la referència al concepte civil de capacitat d'obrar.

<sup>129</sup> Veure lletra b) de l'Art. 54.

<sup>130</sup> Veure Art. 52 LGS.

<sup>131</sup> Exemple: Estats d'inconsciència, força irresistible, ...etc.

<sup>132</sup> Exemple: Compliment de deures o exercici de drets, l'obediència deguda, ...etc.

<sup>133</sup> Exemple: Alienació i trastorn mental transitori, la incapacitat, l'error invencible, la força major, ...etc.

participació en la decisió col·lectiva d'una persona jurídica, sinó també en qualssevol altres supòsits en els quals jugui el principi de no exigibilitat d'un comportament il·lícit. En aquest sentit s'ha de fer particular referència a l'error com a causa d'exempció de responsabilitat<sup>134</sup>.

No obstant això, cal tenir en compte que el criteri general de l'error com a causa d'exempció de responsabilitat, s'ha de matisar en el dret administratiu sancionador. D'un costat, l'actuació d'un professional pot convertir un error en principi invencible en vencible, quan l'error recau sobre aspectes el coneixement dels quals és raonable presumir que posseeix el professional precisament pel fet de ser-ho<sup>135</sup>. D'un altre, l'error com a causa d'exoneració està referit a les infraccions en les quals és possible apreciar l'existència de frau o culpa, però no així en els casos d'infraccions objectives<sup>136</sup>.

Finalment ha d'assenyalar-se que la nostra jurisprudència, tant la constitucional com l'ordinària, no admet com a causa d'exoneració de la responsabilitat l'error provocat per la tolerància de l'Administració a l'incompliment de la norma.

Seguidament, comentem els supòsits que enuncia la LGS com a causes d'exoneració de responsabilitat:

- "Falta de capacitat d'obrar". Per tal han d'entendre's els supòsits contemplats|previstos pel Codi Civil: Els menors d'edat no emancipats subjectes a la pàtria potestat, tutela, acolliment i guarda, els menors d'edat emancipats quant als actes subjectes a curatela, i les incapacitats sotmeses a tutela o curatela<sup>137</sup>.

Quant a les incapacitats, la jurisprudència civil permet apreciar el jutge la incapacitat per a la realització de determinats actes fins i tot quan no hagués existit declaració judicial prèvia en tal sentit, quan de la prova pericial així resulti<sup>138</sup>.

Aquesta doctrina és d'aplicació en major mesura al cas previst en la LGS, on el determinant és l'apreciació de d'inimputabilitat de l'infractor i no la seva capacitat per actuar en la vida civil; per això l'instructor pot apreciar, de resultes de les proves practicades, l'existència d'incapacitat per cometre la infracció encara que aquella no hagués estat declarada judicialment.

Faltant la capacitat d'obrar, quan l'actuació s'hagi produït pel representant legal del menor o incapaç en el seu nom, és aquell el subjecte responsable<sup>139</sup>.

---

<sup>134</sup> És necessari distingir entre l'error sobre el tipus, que recau sobre aquelles característiques positives o negatives d'ell la realització del qual depèn de la voluntat del subjecte, i l'error de prohibició, que resulta de la creença equivocada sobre la il·licitud que pugui tenir la conducta de l'autor.

<sup>135</sup> En aquest sentit, SSTC 219/1989 i 93/1992..

<sup>136</sup> La doctrina del TS en aquests casos és que el caràcter objectiu de la infracció exclou l'error com a causa d'exoneració: STS de 2 de juny, Ar. 4183; si bé pot incidir sobre la gradació de la sanció: STS de 15 de juny de 1985.

<sup>137</sup> Veure Arts. 154 a 302 del CC.

<sup>138</sup> Per totes, STS de 30 de gener de 1995.



- "Força major". En la teoria subjectiva de la distinció entre força major i cas fortuït la força major es produeix quan l'esdeveniment imprevisit, si s'hagués previst, hauria estat inevitable, i el cas fortuït quan l'esdeveniment, d'haver pogut preveure'ls, pogués haver estat evitat.

Així, perquè existeixi força major és precís que es tracti d'un esdeveniment independent de la voluntat de l'autor; i per tant no imputable a ell; que sigui imprevisit o bé previst però inevitable; que l'esdeveniment impossibiliti el deutor per al compliment de l'obligació; i que entre l'esdeveniment i la impossibilitat del compliment de l'obligació existeixi un vincle de causalitat, sense que intervingui en aquesta relació com a factor apreciable l'activitat de l'actor.

Així mateix, és precís distingir entre l'error vencible, que l'autor pot evitar posant la suficient diligència, i l'error invencible, que és aquell que no hagués pogut evitar encara que el subjecte hagués posat tota la diligència que és capaç. L'error essencial i invencible exclou el frau i la culpa i, per tant, la responsabilitat; mentre que l'error essencial però vencible exclou sempre el frau però no la culpa, en faltar la diligència deguda.

En aquest sentit, assenyala la jurisprudència civil que perquè pugui apreciar-se força major es necessita precisa que l'esdeveniment sigui imprevisible o insuperable i irresistible i, per tant, no es degui a la voluntat de l'obligat, que faci impossible el compliment de l'obligació<sup>140</sup>.

En la LGS només s'eximeix de responsabilitat en els casos de força major en sentit estricte. En els supòsits de cas fortuït definits d'acord amb la teoria subjectiva, abans referida, només estarà exempt de responsabilitat el subjecte quan la causa d'infracció no s'ha evitat per haver-ne produït una falta de previsió de l'esdeveniment que no li sigui exigible al subjecte agent fins i tot a títol de culpa llevíssima<sup>141</sup>.

- "Exclusió dels qui no haguessin participat en la decisió col·lectiva origen de la infracció". És un cas típic d'exclusió de responsabilitat per simple falta d'autoria, tota vegada que aquells que no haguessin participat en la decisió o haguessin dissentit d'ella no tenen la consideració de subjecte agent.

### **Tipologies de les infraccions.**

Les infraccions poden ser: Lleus (article 56 LGS), Greus (article 57 LGS) i Molt greus (article 58 LGS)

---

<sup>139</sup> D'acord amb el previngut a l'article 53.c) de la LGS que, literalment, preceptua el següent: "*Serán responsables de las infracciones administrativas en materia de subvenciones las personas físicas o jurídicas, públicas o privadas, así como los entes sin personalidad a los que se refiere el apartado 3 del art. 11 de esta ley, que por acción u omisión incurran en los supuestos tipificados como infracciones en esta ley y, en particular, las siguientes: (...) c) El representante legal de los beneficiarios de subvenciones que carezcan de capacidad de obrar*".

<sup>140</sup> Entre altres, SSTS de 7 d'abril de 1995, 9 de juny de 1986 i 10 de juny de 1986.

<sup>141</sup> Tenint en compte el tenor del disposat a l'Art. 54 i a l'Art. 53 de la LGS.

## **Infraccions lleus**

En la LGS, la infracció lleu es presenta com una categoria residual d'incompliments legals que es delimiten negativament<sup>142</sup>.

En la LGS, en tractar de les infraccions lleus, s'al·ludeix a l'incompliment de les obligacions recollides en les bases reguladores de les subvencions. Aquesta al·lusió no ha d'entendre's com una deslegalització que permeti a les bases reguladores tipificar infraccions, ja que la referència a les bases reguladores ha d'entendre's feta a les obligacions exigibles als beneficiaris o entitats col·laboradores i no a les infraccions. La raó rau que les bases reguladores preveuen obligacions que són diferents en funció de la naturalesa i finals|finalitats de la subvenció, fent que resulti impossible recollir en la llei un il·lícit administratiu que correspongui amb cada obligació, havent-se optat per la tipificació genèrica d'us incompliments d'obligacions recollits en les bases reguladores.

Es tracta, per tant, d'il·lícits referencials, una fórmula de tipificació indirecta o per remissió|tramesa que permet formar tipus d'infracció per vulneració de normes reglamentàries<sup>143</sup>. La delimitació negativa a què es feia al·lusió al començament del present epígraf, la trobem amb l'establiment d'una clàusula d'exclusió a la qualificació genèrica de conductes com a faltes lleus "quan no constitueixin infraccions greus o molt greus i no operin com a element de graduació de la sanció".

---

<sup>142</sup> Veure Art. 56 LGS: "Constituyen infracciones leves los incumplimientos de las obligaciones recogidas en esta ley y en las bases reguladoras de subvenciones cuando no constituyan infracciones graves o muy graves y no operen como elemento de graduación de la sanción. En particular, constituyen infracciones leves las siguientes conductas: a) La presentación fuera de plazo de las cuentas justificativas de la aplicación dada a los fondos percibidos. b) La presentación de cuentas justificativas inexactas o incompletas. c) El incumplimiento de las obligaciones formales que, no estando previstas de forma expresa en el resto de párrafos de este artículo, sean asumidas como consecuencia de la concesión de la subvención, en los términos establecidos reglamentariamente. d) El incumplimiento de obligaciones de índole contable o registral, en particular: 1º La inexactitud u omisión de una o varias operaciones en la contabilidad y registros legalmente exigidos. 2º El incumplimiento de la obligación de llevar o conservar la contabilidad, los registros legalmente establecidos, los programas y archivos informáticos que les sirvan de soporte y los sistemas de codificación utilizados. 3º La llevanza de contabilidades diversas que, referidas a una misma actividad y ejercicio económico, no permitan conocer la verdadera situación de la entidad. 4º La utilización de cuentas con significado distinto del que les corresponde, según su naturaleza, que dificulte la comprobación de la realidad de las actividades subvencionadas. e) El incumplimiento de las obligaciones de conservación de justificantes o documentos equivalentes. f) El incumplimiento por parte de las entidades colaboradoras de las obligaciones establecidas en el art. 15 de esta ley que no se prevean de forma expresa en el resto de apartados de este artículo. g) La resistencia, obstrucción, excusa o negativa a las actuaciones de control financiero. Se entiende que existen estas circunstancias cuando el responsable de las infracciones administrativas en materia de subvenciones, debidamente notificado al efecto, haya realizado actuaciones tendentes a dilatar, entorpecer o impedir las actuaciones de los funcionarios de la Intervención General de la Administración del Estado o de las comunidades autónomas en el ejercicio de las funciones de control financiero.

Entre otras, constituyen resistencia, obstrucción, excusa o negativa las siguientes conductas: 1ª No aportar o no facilitar el examen de documentos, informes, antecedentes, libros, registros, ficheros, justificantes, asientos de contabilidad, programas y archivos informáticos, sistemas operativos y de control y cualquier otro dato objeto de comprobación. 2ª No atender algún requerimiento. 3ª La incomparecencia, salvo causa justificada, en el lugar y tiempo señalado. 4ª Negar o impedir indebidamente la entrada o permanencia en locales de negocio y demás establecimientos o lugares en que existan indicios probatorios para la correcta justificación de los fondos recibidos por el beneficiario o la entidad colaboradora o de la realidad y regularidad de la actividad subvencionada. 5ª Las coacciones al personal controlador que realice el control financiero. h) El incumplimiento de la obligación de colaboración por parte de las personas o entidades a que se refiere el art. 46 de esta ley, cuando de ello se derive la imposibilidad de contrastar la información facilitada por el beneficiario o la entidad colaboradora. i) Las demás conductas tipificadas como infracciones leves en la normativa de la Unión Europea en materia de subvenciones".

<sup>143</sup> Aquesta tècnica de remissió és admesa per la jurisprudència, si bé sotmesa a certes limitacions. Així, la tècnica de remissió|tramesa per adequar-se a la CE ha d'evitar que aquella es converteixi en una llei de deslegalització, exigint que en la llei que li serveixi de cobertura quedin prou determinats els elements essencials de la conducta antijurídica a l'en naturalesa i límits de les sancions a imposar: SSTC 42/1997 i 3/1998; a més la retramesa ha de ser expressa i estar justificada a raó del bé jurídic protegit per la norma legal: STC 127/1990. A més, el Tribunal ha assenyalat que aquests requisits són més laxos quan fan referència a relacions de subjecció especial: STC 219/1989, el que és el cas en els obligats per la relació jurídica subvencional, beneficiaris i entitats col·laboradores, encara que no el cas dels tercers que tinguin relació per tal de la subvenció. En suma, la remissió|tramesa continguda a l'article és constitucionalment legítima.

L'objecte no és altre que limitar en el cas d'infraccions lleus supòsits de concurs ideal de sancions, quan uns mateixos fets puguin ser constitutius d'un altre tipus d'infraccions, o constituir causa d'agreujament de la sanció, optant en aquest cas per l'aplicació de la sanció fixada al tipus d'infracció més greu, o el que resulti d'aplicar a un fet concret la sanció assenyalada al tipus d'infracció incrementat amb la causa d'agreujament.

A partir d'un examen de la relació d'infraccions i de la seva delimitació respecte de les infraccions greus o molt greus poden assenyalar-se com|com a notes que ajuden a necessitar|precisar el concepte, les següents:

- L'objecte propi d'aquestes infraccions el constitueix l' incompliment de deures formals que recauen sobre beneficiaris i entitats col·laboradores de menor gravetat que els que es tipifiquen com a greus, o l' incompliment del deure de col·laboració.
- De les infraccions simples no deriven perjudicis directes als cabals o fons públics, entenent per tals la incorrecta obtenció o aplicació dels mateixos, que constitueixen les obligacions principals dels beneficiaris i entitats col·laboradores.
- Aquesta classe d'infraccions es caracteritza pel seu caràcter obert, de tal manera que qualsevol altra infracció diferent de les enunciades es podrà considerar infracció simple sempre que no estigui qualificada com a greu o molt greu.

### ***Infraccions greus***<sup>144</sup>

La major gravetat d'aquestes infraccions respecte a les simples rau en que els deures incomplets pels beneficiaris, o bé són de caràcter substantiu i, per tant, productors de perjudicis directes als cabals públics<sup>145</sup>, o bé, fins i tot sent de caràcter formal<sup>146</sup>, s'aplica la presumpció<sup>147</sup> que s'han incomplert deures substantius. Si la comparació s'estableix amb les infraccions molt greus la conclusió que es dedueix és que el perjudici no és ple, doncs o bé només afecta a l'obtenció, quan que és excessiva, però no íntegrament il·legal, o bé l'aplicació als seus finals|finalitats no ha estat l'adequada pitjor tampoc es tracta d'un supòsit de "no aplicació".

Respecte a la diferència entre la presentació fora de termini dels comptes justificatius<sup>148</sup> i la falta de presentació<sup>149</sup>, es troba a faltar una precisió reglamentària que delimiti ambdós supòsits, ja que, en

---

<sup>144</sup> Art. 57 LGS.: "Constituyen infracciones graves las siguientes conductas: a) El incumplimiento de la obligación de comunicar al órgano concedente o a la entidad colaboradora la obtención de subvenciones, ayudas públicas, ingresos o recursos para la misma finalidad, a que se refiere el párrafo d) del apartado 1 del art. 14 de esta ley. b) El incumplimiento de las condiciones establecidas alterando sustancialmente los fines para los que la subvención fue concedida. c) La falta de justificación del empleo dado a los fondos recibidos una vez transcurrido el plazo establecido para su presentación. d) La obtención de la condición de entidad colaboradora falseando los requisitos requeridos en las bases reguladoras de la subvención u ocultando los que la hubiesen impedido. e) El incumplimiento por parte de la entidad colaboradora de la obligación de verificar, en su caso, el cumplimiento y efectividad de las condiciones o requisitos determinantes para el otorgamiento de las subvenciones, cuando de ello se derive la obligación de reintegro. f) Las demás conductas tipificadas como infracciones graves en la normativa de la Unión Europea en materia de subvenciones".

<sup>145</sup> Veure Art. 57.a) y b) LGS:

<sup>146</sup> Veure Art. 57.c) LGS.

<sup>147</sup> A qui correspon destruir aquesta presumpció és al beneficiari.

<sup>148</sup> Constitutiu d'infracció lleu.

rigor, tota falta de presentació ho és amb relació a una determinada data. El criteri delimitador podrà ser l'haver justificat extemporàniament però anteriorment al requeriment de l'Administració. Poden incórrer en infracció greu també les entitats col·laboradores per l' incompliment dels deures que la Llei especifica.

### **Infraccions molt greus**

Les conductes que apareixen tipificades en la LGS com a infraccions molt greus<sup>150</sup> són especialment perjudicials tant per a la Hisenda Pública, per tal com suposen un ús indegut dels recursos públics, com per a l'interès o finalitat pública que es pretén arribar amb la subvenció, que quedarà totalment incomplerta.

Es tracta de conductes que es relacionen amb incompliments de les principals obligacions que s'imposen als beneficiaris<sup>151</sup> o a les entitats col·laboradores<sup>152</sup>, o amb una obstrucció a les actuacions de control de tal magnitud que fa impossible que l'Administració verifiqui si les esmentades obligacions s'han complert. Totes aquestes conductes constitueixen al propi temps causa de reintegrament de les subvencions percebudes<sup>153</sup>.

## **2. Efectes indesitjats de les subvencions.**

Així com l'activitat de foment ha tingut múltiples beneficis i ha deixat llegat aconseguint innovar i altres actituds, es poden llistar també, eventualment, efectes indesitjats, en algun cas perversos, que poden haver generat i que, amb molta probabilitat la llei i el reglament, juntament amb una millora de bases i convocatòries, es milloraran. Essent aquests els que s'exposen a continuació:

### **2.1. Efectes “ganga” i efectes “pes mort”**

Són aquelles subvencions en les quals el resultat obtingut s'hauria esdevingut igualment. És el cas, per exemple, que cita Toharia en seu llibre *“El mercado de trabajo en España”* quan afirma que l'any 98 s'esdevingueren “2 mil milions de pessetes” en matèria de bonificacions a contractació

---

<sup>149</sup> Constitutiu d'infracció greu.

<sup>150</sup> Art. 58 LGS.: “Constituyen infracciones muy graves las siguientes conductas: a) La obtención de una subvención falseando las condiciones requeridas para su concesión u ocultando las que la hubiesen impedido o limitado. b) La no aplicación, en todo o en parte, de las cantidades recibidas a los fines para los que la subvención fue concedida. c) La resistencia, excusa, obstrucción o negativa a las actuaciones de control previstas, respectivamente, en el párrafo c) del apartado 1 del art. 14 y en el párrafo d) del apartado 1 del art. 15 de esta ley, cuando de ello se derive la imposibilidad de verificar el empleo dado a los fondos percibidos, o el cumplimiento de la finalidad y de la realidad y regularidad de las actividades subvencionadas, o la concurrencia de subvenciones, ayudas, ingresos o recursos para la misma finalidad, procedentes de cualesquiera Administraciones o entes públicos o privados, nacionales, de la Unión Europea o de organismos internacionales. d) La falta de entrega, por parte de las entidades colaboradoras, cuando así se establezca, a los beneficiarios de los fondos recibidos de acuerdo con los criterios previstos en las bases reguladoras de la subvención. e) Las demás conductas tipificadas como infracciones muy graves en la normativa de la Unión Europea en materia de subvenciones”.

<sup>151</sup> Veure Art. 11 LGS.

<sup>152</sup> Veure Art. 14 LGS.

<sup>153</sup> D'acord amb el disposat a l'Art. 37 de la LGS.

de certs col·lectius, essent, aquests, contractes que s'haurien formalitzat igualment perquè Toharia demostra que el mercat de treball a Espanya els necessitava. La bonificació total de "2 mil milions de pessetes" va tenir en conseqüència un efecte pes mort com a política de foment i un efecte ganga per al sector privat.

Constituiria un altre fenomen el propi de subvencions – particularment en FEDER i PUOSC, i totes les vinculades al finançament d'obra pública- aquelles situacions en les quals certs subsectors d'activitat econòmica es veuen directament beneficiats per la inversió pública –per exemple la construcció d'un palau de congressos que reverteix en un major índex d'ocupació hotelera i de consums en el sector de la restauració. I que, no obstant, no participen coordinant en cap aspecte de gestió de l'esmentat equipament.

## **2.2. Un efecte Sísif**

Es pot definir com aquella situació en la qual l'activitat de foment arriba a un punt per retornar d'immediat al punt de partida. Sísif pujava cada nit una pedra, segons la mitologia grega, dalt d'una muntanya i al no faltar-la cada nit es tornava a trobar la pedra a baix. El mateix ha succeït a Catalunya en els darrers 20 anys en matèria de polítiques d'ocupació. S'han orientat, motivat, informat, acompanyat laboralment a milers d'usuaris com a mesura activa del mercat de treball i sota el principi de la millora de la ocupabilitat dels mateixos però, en no culminar – particularment en col·lectius amb dificultats afegides- aquestes mesures en un contracte de treball –que era l'objectiu final- els esmentats usuaris i usuàries han iniciat i reiniciat per diverses vegades processos de motivació, orientació, acompanyament, formació etc. En aquest sentit, i a banda de no culminar aquestes mesures prèvies en un procés real d'inserció en el mercat de treball, es podria afegir que el cost resultat de les mesures o el finançament ha estat alt.

L'efecte sísif de retorn al punt de partida és identificable també en subvencions de naturalesa intangible o serveis.

## **2.3. L'efecte de discriminació negativa**

Algunes persones amb menor habilitats socials, o menor presència en xarxes personals i, en conseqüència aïllades, disposen d'una situació de partida pitjor per accedir a les subvencions. Valgui d'exemple la formació adreçada a persones en situació d'atur la qual pot revertir en estudiants de telecomunicacions o en usuaris de rendes mínimes d'inserció.

Igual que les persones, algunes empreses – particularment en micro empreses i pimes - es troben, d'acord amb els principis d'economia d'escala pitjor posicionades, també, per accedir a fons públics de finançament extraordinari com ho són les subvencions.

Es podria portar a terme l'exercici d'analitzar quantes pimes de sector productiu han gaudit de subvencions i quantes multinacionals –en contraposició- per a evitar deslocalitzacions d'empreses a Catalunya en els darrers 10 anys.

En resums alguns/es usuaris/àries i algunes empreses per motius d'aïllament, de menors oportunitats, de xarxes o altres tenen majors dificultats per accedir a l'activitat de foment amb la qual cosa es pot estar discriminar negativament a perfils de ciutadans i empreses que són precisament, i paradoxalment qui més precisen de ser beneficiaris/àries de les subvencions.

#### **2.4. Efecte desplaçament**

Però, alhora, es pot incórrer en la contradicció, per part de l' atorgant, que dins de l'àmbit de les persones, empreses, tercer sector i beneficiari/ària més necessitat/ada, objectivament, de la subvenció, es generi un efecte desplaçament entre aquest. En resum que es prioritzi un perfil que ho necessita per fer-ne fora, desplaçar-ne un altre.

#### **2.5. Efecte reproductor i dualitzador**

L'ús de l'activitat de foment en el marc de les polítiques públiques pot igualar, reproduir, les diferències socials i econòmiques o encara dualitzar més la cohesió social.

---

## **CAPÍTOL ONZÈ**

### **ONZÈ PUNT CLAU:**

### **LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ I LA CONTRACTACIÓ DE PERSONES EN L'ÀMBIT LOCAL. ANÀLISI I REPTES**

---





## LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ I LA CONTRACTACIÓ DE PERSONES EN L'ÀMBIT LOCAL. ANÀLISI I REPTES<sup>154</sup>

---

Al llarg del segle XX la major part del països desenvolupats van experimentar canvis notables en els seus mercats de treball, els reptes de la desocupació i els canvis en la composició de l'oferta i la demanda de treball estan darrere els fonaments de les diferents polítiques d'ocupació que han practicat les administracions públiques. Aquests canvis s'han intensificat amb una sèrie de fenòmens com la participació més gran de la dona en el mercat de treball, l'augment de la qualificació mitjana dels treballadors, la irrupció de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), l'envelliment de la població i la creixent rellevància que pren la immigració en la dinamització de l'oferta de treball. En aquest context és obvi que les polítiques d'ocupació tenen un paper cada vegada més important en el conjunt de la política econòmica practicada arreu, sobretot per la importància de l'ocupació com a element vertebrador de la cohesió social una prova de l'augment de consideració de les polítiques d'ocupació en els països de la Unió Europea en el procés de coordinació iniciat amb la inclusió d'un capítol en el Tractat d'Amsterdam i impulsat pel Consell de Govern de la Unió Europea, reunits a Luxemburg el novembre de 1997.

Les polítiques d'ocupació les podem dividir en actives i passives, una distinció que fa l'OCDE i que disposa d'un ampli consens.

Les polítiques actives són considerades el millor instrument de lluita contra l'atur: d'una banda faciliten que els treballadors aturats trobin feina en el menor temps possible, i, de l'altra, contribueixen al manteniment de l'ocupabilitat dels treballadors ocupats; a més, també es considera que actuen com a mesura preventiva contra l'atur. Més endavant veurem més detalladament aquest tipus de polítiques d'ocupació.

Pel que fa a les polítiques passives d'ocupació podríem definir que consisteixen en el manteniment d'un nivell de renda per a les persones afectades per la desocupació. Aquesta renda els ha de permetre, durant un cert temps, sortir de la situació d'atur mitjançant la participació en programes d'inserció en el mercat de treball. En aquest sentit, en el marc de la Unió Europea, tot i que actualment es destinen més recursos a polítiques passives que a actives, la tendència és incrementar les mesures actives en detriment de les passives i cercar fórmules per activar les polítiques passives, com és el cas de condicionar la percepció d'una prestació o renda determinada al compromís de seguir un itinerari d'inserció laboral, per exemple.

---

154

*Aquest Capítol ha estat redactat per la Sra. SILVIA BIOSCA ESTOPA, Tècnica d'administració Local.*

## TEORIES SOBRE ELS DESEQUILIBIRS DEL MERCAT DE TREBALL

### ***Teoria neoclàssica.***

Si es deixa que el mercat funcioni lliurement no es produiran desequilibris permanents: hi haurà un salari real d'equilibri i una quantitat de treballadors disposats a treballar per aquest sou; per tant, l'únic atur serà friccional. D'altra banda, només hi podria haver una altra classe d'atur, l'involuntari, treballadors que volen treballar pel salari que ofereix el mercat i no poden, si s'imposa des de fora del mercat (administració) un sou real superior al que generen les forces del mercat mateix. En aquest supòsit, són les rigideses institucionals les responsables de la desocupació, i per evitar l'atur, caldria suprimir-les.

### ***Teoria keynesiana.***

A diferència de la neoclàssica, la keynesiana considera que hi pot haver atur involuntari. Segons aquest concepte de desocupació involuntària, una persona està a l'atur quan no té un lloc de treball i vol ser ocupada als nivells de salari que existeixen en el mercat. Es produirà la plena ocupació quan no hi hagi atur involuntari. Aleshores, la desocupació serà únicament la voluntària i la friccional.

### ***La teoria marxista***

El treballador complirà més les exigències que li imposi l'ocupador, serà més productiu, i farà menys reivindicacions salarials, si el nivell d'atur és elevat.

### ***La teoria institucionalista.***

Les polítiques d'ocupació s'han d'aplicar des de les institucions. L'administració ha d'afavorir mitjançant diversos programes, el pas de sector secundari, conjunt de llocs de treball amb baixes retribucions salarials, inestabilitat en l'ocupació i poques possibilitats de promoció configurat per ocupacions habitualment amb una baixa consideració social, al sector primari, configurat per aquells llocs de treball amb elevades retribucions salarials, estables i amb possibilitats de promoció, i també millorar les condicions laborals del sector secundari.

## ESTRATÈGIA EUROPEA PER A L'OCUPACIÓ I LA SEVA IMPLEMENTACIÓ

### ***Els inicis de l'Estratègia Europea per a l'Ocupació (EEO.)***

El punt de partida és la cimera d'Essen, que va tenir lloc el desembre de 1994, en la qual es van remarcar cinc àrees clau d'intervenció dels poders públics adreçades a fer front als problemes de l'ocupació de la Comunitat d'aleshores, àrees que van ser ratificades i desenvolupades en les cimeres comunitàries posteriors. Després de la cimera d'Essen, podem trobar les cimeres de Canes i Madrid el 1995, Florència i Dublín el 1996 i Amsterdam el 1997, on França va plantejar la inclusió d'un capítol dedicat a l'ocupació en el Tractat d'Amsterdam.

L'estratègia coordinada implica la participació dels estats membres de la Unió Europea i de les institucions comunitàries per tal de definir una via d'acció comuna que tingui com objectiu l'augment dels nivells d'ocupació. Per assolir aquest repte es fixa com a objectius potenciar una mà d'obra qualificada, formada i adaptada així com uns mercats laborals capaços de respondre als canvis constants en les condicions econòmiques.

Concretament s'estableix que cada any el Consell de la Unió Europea i la Comissió Europea elaboraran un informe sobre la situació de l'ocupació de la Unió Europea. Sobre la base d'aquest informe, el Consell Europeu (reunió dels caps d'estat i de govern dels estats membres) adoptarà unes conclusions que, alhora, serviran de base perquè el Consell de la UE, a proposta de la Comissió Europea, elabori unes orientacions de política d'ocupació que els estats membres hauran de considerar en l'elaboració dels respectius plans nacionals d'acció per a l'ocupació. És a dir, les institucions comunitàries plantejaran els reptes i els desequilibris i els estats membres disposaran les accions per assolir els primers i lluitar contra els segons.

A finals de l'any 1997, el Consell Europeu de Luxemburg es van definir per primera vegada unes línies directrius per a l'ocupació, iniciant-se així la posada en pràctica de l'Estratègia Europea per a l'Ocupació.

### ***L'impuls de Lisboa.***

En el Consell Europeu de Lisboa de març de 2000 el procés de coordinació de les polítiques d'ocupació va rebre un nou impuls, ja que van actualitzar les prioritats de l'Estratègia. Concretament, s'adoptà l'objectiu de la plena ocupació; es van fixar objectius d'ocupació a mitjà termini i s'acordà la integració de l'estratègia en un marc més ampli de coordinació de les polítiques. En aquell Consell Europeu, la Unió Europea va establir com a objectiu per a l'any 2010 convertir-se en l'economia més competitiva del món, capaç de créixer econòmicament de manera sostinguda, amb més i millors llocs de treball i amb més cohesió social. Per aconseguir aquest repte es creu necessari, per una banda, avançar en l'economia del coneixement i aprofitar totes les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies i, d'altra banda, elevar els nivells d'ocupació, afavorir la inclusió social i modernitzar els sistemes de protecció social i els sistemes educatius.

### ***Els plans nacionals d'acció per a l'ocupació i l'Estratègia Catalana per a l'Ocupació.***

El Pla Nacional d'acció per a l'ocupació (PNAE) és el resultat de la integració de les polítiques que es pretenen aplicar a l'economia espanyola amb la finalitat de donar desposta a les directrius de l'Estratègia Europea per a l'Ocupació.

En l'àmbit català cal destacar l'elaboració de l'Estratègia Catalana per a l'Ocupació pel període 2007-2013 per tal d'atendre tots els canvis produïts<sup>155</sup> amb la voluntat de cercar el consens de totes les forces polítiques, administracions i agents socials, des de la premissa prèvia de la necessitat de

---

<sup>155</sup> Recomanacions de l'OIT per tal que els estats membres tinguin en consideració el concepte de treball decent per a tothom, de la revisió de la UE de l'Estratègia de Lisboa, que es concreta en el marc de les polítiques d'ocupació en les directrius 2005-2008. També la incorporació de 10 Estats a la UE des del mes de maig de l'any 2004. També l'entrada en vigor de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, que estableix un nou marc legal de gestió i d'execució de les polítiques d'ocupació reconeixent per primera vegada el paper que poden tenir les administracions locals en les polítiques d'ocupació.

posar en marxa polítiques de defineixin uns objectius clars sobre els reptes de la política d'ocupació catalana –inserida plenament en el marc comunitari i estatal- i quines mesures s'han d'adoptar per tractar de resoldre els problemes pendents tot assumint que la qualitat de l'ocupació és un repte de primera magnitud de la nova Estratègia, és a dir, que la recerca d'un treball estable i de qualitat ha de ser la guia de les actuacions que es posin en marxa pels poders públics en estreta col·laboració amb totes les forces socials. Gran part dels recursos dedicats en aquestes polítiques provenen del pressupost del Servei d'Ocupació de Catalunya tot i que ja s'apunta la necessària relació amb altres departaments donat el caràcter transversal de les polítiques d'ocupació.

En quant a la despesa en polítiques actives i durant l'exercici pressupostari del govern de la Generalitat de Catalunya de l'any 2008, la despesa va ser del 1,25 % del PIB català.

## **LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ**

Les polítiques actives d'ocupació afavoreixen la inserció sociolaboral facilitant la participació en l'ocupació, la lluita contra la discriminació en el mercat de treball i la prevenció de l'exclusió de les persones del món laboral. Especialment, les mesures que s'han de prendre han de tenir en compte la situació de les persones amb més dificultats d'inserció en el mercat de treball, com són els joves que deixen l'escola prematurament, les persones discapacitades, els immigrants o els treballadors poc qualificats, i desenvolupar la seva capacitat d'inserció professional i la seva adaptabilitat.

### ***Definició de política activa d'ocupació.***

Les polítiques actives d'ocupació són el principal instrument per a incidir en el funcionament del mercat de treball, augmentant el nivell d'ocupació i reduint l'atur.

Es consideren polítiques actives d'ocupació el conjunt dels programes i mesures d'orientació, ocupació i formació que tenen per objecte, d'una banda, millorar les possibilitats d'inserció dels desocupats en el mercat de treball i de l'altra, adaptar la formació i la requalificació professional dels treballadors, tant aturats, com ocupats. També es consideren polítiques actives d'ocupació les mesures destinades a fomentar l'esperit empresarial i l'economia social.

### ***Models europeus de polítiques actives d'ocupació:***

#### ***Model continental.***

Té com a paradigma Alemanya tot i que també hi ha altres referents europeus com Àustria o França o pel que fa a la tradició del diàleg social, a Dinamarca i els Països Baixos. Es caracteritza per una alt protagonisme dels acords socials i la participació en la gestió d'empreses i d'algunes institucions. Una altre aspecte a destacar és l'existència d'un model formatiu per als joves caracteritzat per l'alternança de la teoria amb nombroses pràctiques a empreses a canvi d'una retribució modesta-anomenat sistema dual- el qual es vigent a Alemanya, Àustria i Suïssa. El grau de regulació laboral es considera com a mitjà dins el context europeu. La despesa en polítiques de mercat de treball és alta, com a resultat d'unes prestacions generoses, i d'una activitat intensa tant en formació com en l'ocupació que va majoritàriament adreçada a subvencionar contractes en el sector privat en lloc d'oferir feina als aturats en el sector públic.

### ***Model anglosaxó.***

El concepte bàsic és que les forces del mercat de treball s'han de deixar actuar en llibertat i flexibilitat, perquè elles s'encarregaran de portar l'economia a l'ocupació plena. Això es tradueix en una normativa laboral escassa i tan flexible com es pugui: llibertat en els contractes temporals, costos d'acomiadament baixos, prestacions per atur també baixes i de curt durada, no regulació de la jornada laboral ni de salari mínim. La despesa pública en matèria de mercat de treball és limitada, i la formació per aturats es concentra bàsicament en els joves i en els desocupats de llarga durada. Orientades preferentment a ajudar als aturats a buscar feina i a controlar que aquesta cerca sigui intensa. Aquest model es combina, però, amb una economia en què les activitats formatives de les empreses són importants i en què l'estat de benestar es tradueix en un sistema educatiu i una atenció sanitària de qualitat.

### ***Model nòrdic.***

Històricament representat per Suècia. Contraposat a l'anterior. La idea central és la de reforçar l'eficàcia del mercat de treball amb polítiques actives i, alhora, preservar la cohesió social. Un tret bàsic és la forta sindicalització i una tradició darrerament perduda de pactes socials d'abast estatal. La normativa, decantada a favor dels assalariats en molts aspectes fa que la regulació dels contractes temporals i de l'acomiadament sigui força estricta. La presència pública en el mercat laboral és intensa per mitjà de polítiques actives amb dues peces bàsiques: la formació i els ajuts a la col·locació i arriben a oferir llocs de treball públics temporals als aturats de llarga durada. El servei públic de col·locació també es complet i eficaç i es gestionat per sindicats i corporacions locals. La política d'inserció dels col·lectius més desfavorits també és intensa.

### ***Model mediterrani.***

Podem fer referència al model mediterrani tot i que està en evident transició cap al model continental, en el qual podríem trobar països com Portugal, Grècia i a més distància Espanya i Itàlia. Es caracteritza per una sindicació baixa, però una cobertura similar a l'Europa gràcies a diversos mecanismes legals d'extensió dels acords. La normativa laboral és extensa, detallada i proteccionista. Com a exemple podem destacar els costos d'acomiadament o la legislació sobre el tems de treball. El resultat és un mercat de treball menys flexible, tot i que en els darrers anys s'han fet esforços en aquest camp. La despesa en polítiques de mercat de treball és relativament baixa.

### ***Finançament de polítiques actives.***

Les fonts que s'utilitzen per finançar les polítiques actives d'ocupació a l'estat Espanyol són les següents:

- a. La cotització per atur, en la part que no estigui destinada a finançar la protecció econòmica per desocupació.
- b. la quota de formació professional
- c. La participació en els fons procedent de la Unió Europea: FSE.
- d. Els rendiments del patrimoni i altres ingressos generats per l'activitat dels serveis públics d'ocupació.
- e. Les aportacions de l'Estat i les comunitats autònomes.

### ***Línies d'intervenció de les polítiques actives d'ocupació.***

Són molts els programes que configuren les polítiques actives. Per tal de presentar les principals línies d'actuació, s'ha establert una classificació agrupant-les segons el tipus de serveis que ofereixen: programes d'orientació, programes de formació, intermediació laboral i programes de foment de l'ocupació.

---

#### **PROGRAMES D'ORIENTACIÓ**

ORIENTACIÓ LABORAL

---

#### **PROGRAMES DE FORMACIÓ**

FORMACIÓ OCUPACIONAL per a persones en actiu

---

FORMACIÓ OCUPACIONAL (atur)	Formació específica per a dones Formació persones més de vint-i-cinc anys Formació persones menys de vint-i-cinc anys Formació a col·lectius amb dificultats especials
PROGRAMES MIXTOS (atur)	Escoles Taller i Cases d'Oficis Tallers d'Ocupació Plans d'Ocupació

---

#### **INTERMEDIACIÓ LABORAL**

SERVEI D'INTERMEDIACIÓ LABORAL- BORSA DE TREBALL

---

#### **PROGRAMES DE FOMENT DE L'OCUPACIÓ**

PROGRAMA DE PROMOCIÓ DE L'OCUPACIÓ AUTÒNOMA

PROGRAMA D'AUTOOCUPACIÓ

INICIATIVES LOCALS D'OCUPACIÓ (ILO)

**FOMENT DE L'ECONOMIA SOCIAL**

---

*FONT: Elaboració pròpia*

L'orientació professional és un instrument important, de caràcter universal, que ha d'acompanyar els treballadors en tota la seva trajectòria professional. Aquesta política activa ha estat molt reconeguda i potenciada per les directrius europees en matèria d'ocupació. L'orientació professional és una activitat que té per objecte proporcionar a les persones sobre les quals s'actua els recursos per a dirigir amb més possibilitats d'èxit el seu futur professional, per mitjà d'un millor coneixement d'ells mateixos i de les alternatives que ofereix el mercat laboral.

Els serveis públics d'ocupació poden portar a terme les accions d'orientació amb els seus propis mitjans o amb entitats col·laboradores especialitzades en matèria d'orientació professional encomanant aquesta tasca.

La formació ocupacional és un instrument fonamental per assolir la promoció professional dels treballadors i, alhora, per fer front a l'atur. La formació professional ocupacional es programa d'acord amb els certificats de professionalitat en aquelles especialitats que estan determinats. L'organització dels cursos depèn de l'especialitat, del nivell i de la durada de cadascun.

La programació es porta a terme segons els llocs de treball als quals estan dirigits, de manera que l'oferta s'adequa a la demanda formativa del mercat laboral. Podem agrupar l'oferta formativa en cursos adreçats a dones, desocupats de més i de menys de vint-i-cinc anys i per col·lectius amb dificultats especials com persones amb disminució física, psíquica i/o sensorial, exdrogaaddictes, entre d'altres.

Els programes de Formació i Treball (mixtos) també anomenats programes d'experienciació, tenen com a principal característica la combinació d'accions de formació i d'experiència pràctica mitjançant la contractació laboral per tal de qualificar els treballadors desocupats en l'aprenentatge d'oficis que incrementin les seves possibilitats d'ocupació en acabar el programa. Tots aquests programes consisteixen en la realització d'un treball d'interès general i social. En aquest grup hi trobem els programes d'escoles taller i cases d'ofici, els taller d'ocupació i els plans d'ocupació.

Els programes d'escola taller i cases d'ofici neixen a la dècada dels vuitanta per donar resposta als alts nivells d'atur juvenil. La gestió d'aquest programa correspon a l'Inem i, si escau, a les comunitats autònomes que tenen transferida la competència de les polítiques actives d'ocupació, com és el cas de Catalunya. El programa té una durada d'un o dos anys, segons el cas i els participants tenen la possibilitat d'aprendre un ofici i d'assolir els objectius de l'educació secundària obligatòria i de treballar, cobrant el salari mínim interprofessional, en la realització d'un projecte d'interès per la comunitat.

El programa de tallers d'ocupació es posà en marxa al final de la dècada dels anys noranta i va obrir la possibilitat a les persones en situació d'atur de més de vint-i-cinc anys de participar en accions mixtes de formació i treball. El projecte té una durada d'un any i els col·lectius prioritaris són els aturats de llarga durada, les persones de més de quaranta-cinc anys, les dones i les persones amb disminució.

Els plans d'ocupació són una altra mesura de foment de l'ocupació que té per finalitat facilitar la pràctica i l'experiència professionals a les persones que es troben en situació d'atur. Les entitats col·laboradores reben una subvenció del Servei d'Ocupació de Catalunya. La diferència principal amb altres programes anteriorment esmentats és la simplicitat dels projectes que requereixen menys elaboració i planificació per part de l'entitat promotora.

Finalment en l'àmbit de la formació, cal esmentar també la formació dirigida als treballadors/es ocupats/des. Aquestes actuacions cofinançades per l'FSE es financen a l'Estat Espanyol amb els recursos provinents del 0,7 % de la quota de formació professional. L'any 2005 es destinava el 0,42% a la formació contínua i el 0,28 % restant a la formació ocupacional.

Dins de l'Estratègia europea per a l'ocupació, una de les directrius més importants és la de fomentar l'esperit d'empresa i la creació d'activitat amb la finalitat de crear més i millors llocs de treball. En aquest sentit, cal esmentar els programes d'autoocupació, d'empreses i foment de l'economia social.

## **EL MODEL DE DESENVOLUPAMENT LOCAL I LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ**

El potencial d'un territori o d'una col·lectivitat ja no es situa únicament en la seva capacitat d'adaptar-se a les regles del joc dels grans circuits econòmics externs, per incloure també, i sobretot, les seves aptituds per inventar i promoure una dinàmica de societat local que permeti la innovació i la realització de projectes i espais d'autonomia (Vachon, 2001). Des de l'òptica plantejada per Bernard Vachon, en el desenvolupament local el recurs no ha de crear el projecte sinó que és el projecte el que possibilita el recurs. És necessari passar d'una actitud passiva a una posició activa, en la que tots els interessats en el procés de desenvolupament s'impliquin i es comprometin decididament en la definició i posta en marxa d'un projecte comú de millora econòmica i social a nivell local.

Pel que fa a aquest aspecte clau, el model desenvolupament espanyol no ha tingut aquesta premissa i el nostre sistema s'ha caracteritzat per ser un model de reacció iniciat a la dècada dels anys vuitanta com a resposta a una greu situació de crisi econòmica amb implicacions sociolaborals molt importants- unes taxes d'atur molt superiors a les europees causades per tancaments massius d'empreses, expedients de regulació e intensius processos de substitució de mà d'obra. Des del mateix origen el model neix sense unes directrius clares i ben definides, sense objectius concrets fet que marcarà la seva evolució futura.

Una mostra de com s'ha configurat el model de desenvolupament local es també la regulació oficial de la figura de l'activitat de l'Agent de Desenvolupament Local que no es regula fins l'any 1999<sup>156</sup> que suposa el reconeixement a nivell oficial d'una nova activitat a desenvolupar a nivell local amb implicacions tant socials com econòmiques. Els anomenats en l'àmbit autonòmic Agents d'Ocupació i Desenvolupament Local (AODL) es configuren com treballadors dels ens local o entitats dependents o vinculades a l'Administració local que té com a funció principal col·laborar en la promoció i implantació de les polítiques actives d'ocupació relacionades amb la creació d'activitat empresarial. La seva tasca principal és d'actuar com a impulsors del desenvolupament local des de la perspectiva de l'existència d'oportunitats no explotades susceptibles de generar ocupació. És precisament en l'àmbit local on es troben més possibilitats de detecció degut a la proximitat de l'àmbit productiu a l'Administració. En aquest sentit, la normativa s'orienta cap a l'establiment d'una línia de subvencions i directrius genèriques per concretar el procés de contractació d'aquesta nova figura que apareixen la dècada dels vuitanta. Aquesta relació s'establirà a través d'un conveni de col·laboració entre l'INEM, en aquell moment, i la corporació local i, després del traspàs de competències a les autonomies, d'aquestes amb les entitats locals.

---

<sup>156</sup> Ordre de 15 de juliol de 1999 del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales, modificada parcialment per la Orden de 27 de diciembre de 1999, por la Orden 49/2005, de 14 de enero y por la Orden TAS/360/2008, de 6 de febrero.



Juntament a l'aparició de la figura de l'agent cal destacar la mancança de finançament autònoma dels municipis que l'acullen. Els diversos programes per l'ocupació s'han configurat al voltant d'una sèrie d'ajudes i subvencions.

Des de l'establiment de l'Estratègia Europea per l'Ocupació, l'impuls comunitari al desenvolupament local no s'ha aturat i ha coincidit amb la dotació de determinats fons de caràcter estructural que han servit per impulsar i promoure diferents línies de millora de l'ocupació, destacant aquelles relacionades amb la formació i l'orientació laboral. L'Estat Espanyol ha estat receptor d'aquests fons estructurals i els AODL's -a través de les seves comunitats autònomes- han estat claus en el procés d'accés a aquestes subvencions i captació de recursos econòmics al territori. En aquest sentit és molt important el grau de coneixement del territori per part de l'agent que ha de facilitar la cerca i l'aplicació adequada dels recursos necessaris per obtenir una major eficiència en l'aprofitament dels mateixos. Segons Vázquez Barquero (1988) *tot procés de desenvolupament local té tres objectius generals: la transformació del sistema productiu local, el creixement de la producció i la millora del nivell de vida i l'ocupació de la població amb l'objectiu de crear llocs de treball qualificats per a la població, aconseguir una estabilitat econòmica local i construir una economia local diversificada.*

Es tracta, doncs, d'un model de desenvolupament local proactiu constituït essencialment per un conjunt d'iniciatives desenvolupades a nivell micro dirigides a dinamitzar l'economia, l'activitat productiva i empresarial del territori, afavorint la implicació dels diversos agents socials presents i cercant a l'hora una millora social de la població.

## **MARC ANALÍTIC: TEORIA I PRÀCTICA DE LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ I LA CONTRACTACIÓ DE PERSONAL PER LES ENTITATS LOCALS.**

### ***Descripció de la metodologia emprada.***

S'han realitzat quinze enquestes semidirigides a personal tècnic responsable de l'execució de polítiques actives d'ocupació en l'àmbit de l'administració local. Totes les entitats seleccionades tenen com a mínim dos anys d'experiència en la gestió d'aquest tipus d'activitats i totes elles, a excepció d'una que està ubicada a alcaldia, a l'actualitat depenent d'una regidoria, àrea o departament dedicat exclusivament a aquestes funcions. L'abast territorial de l'estudi ha estat la província de Girona (amb nou entitats seleccionades) i Barcelona (amb sis entitats) tot i que no s'ha observat comportaments diferenciats entre ambdós províncies fet que podria fer extensius els resultats, a nivell de tendències i no d'estadística, a la resta d'entitats que executen polítiques actives amb el mateix marc competencial i normatiu autonòmic.

Del total de les enquestes realitzades, tretze s'han realitzat a Ajuntaments i dos a consells comarcals<sup>157</sup>.

L'enquesta (annex 1-model) s'ha dividit en tres parts: una primera formada per tres preguntes sobre l'inici de l'activitat en l'àmbit de la promoció. Una segona part composta per onze preguntes sobre el tipus d'activitat realitzat per l'entitat i sobre el personal contractat per la mateixa.

---

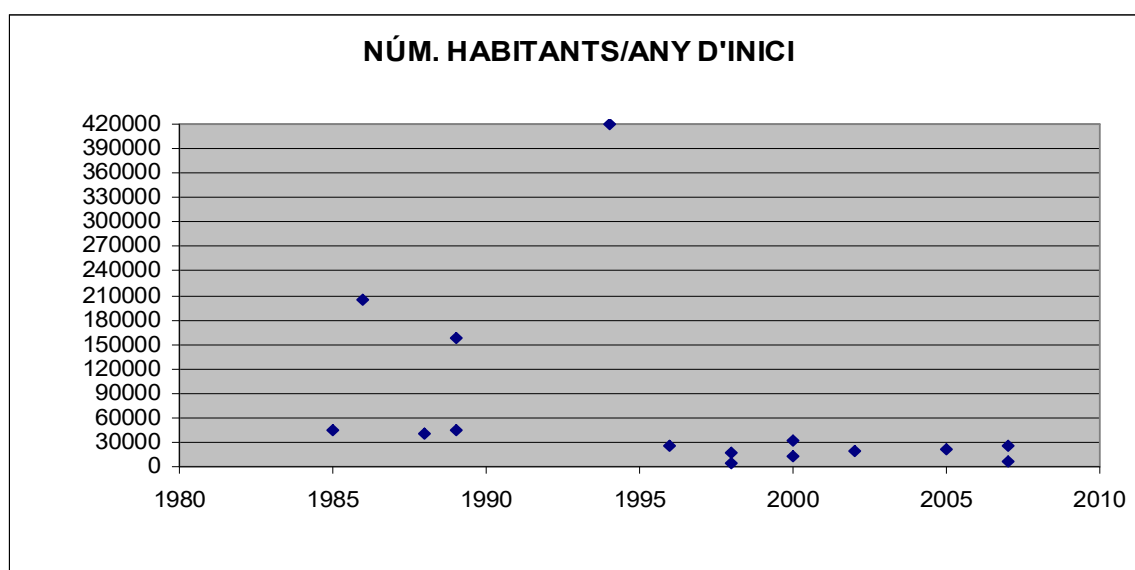
<sup>157</sup> Han participat personal responsable de les entitats: Ajuntament de Blanes, Ajuntament de El Masnou, Ajuntament de Malgrat, Ajuntament de Palafrugell, Ajuntament de Sant Hilari, Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, Ajuntament de Sarrià de Ter i vuit entitats més que prefereixen mantenir-se en l'anonimat.

Finalment, la última part de l'enquesta està formada per unes fitxes a complimentar per cada persona contractada durant els tres darrers anys (2006, 2007 i 2008) amb l'objectiu d'extreure un perfil del personal contractat subvencionat. En total s'ha inclòs tres preguntes d'opinió sobre diferents temàtiques relacionades amb l'objecte d'estudi.

### ***Els resultats de l'estudi :***

#### ***Els inicis de l'activitat en l'àmbit de la promoció local.***

Les entitats enquestades inicien l'activitat en l'àmbit de la promoció local l'any 1996, com a mitjana. Podem observar en general, una relació directa amb el nombre d'habitants de les entitats amb l'any d'inici, és a dir, que les entitats amb més nombre d'habitants han iniciat abans aquest tipus d'activitats. Així, les entitats a partir de 40.000 habitants s'inicien entre l'any 1986 i 1989 mentre que les que compten amb menys de 40.000 habitants inicien l'activitat a partir de 1996.



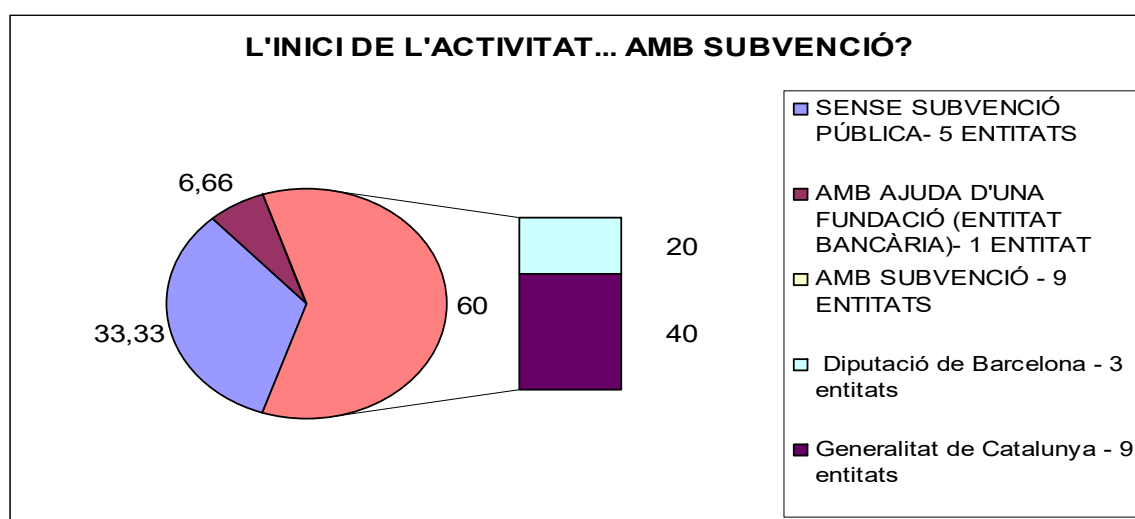
A més, podem veure també una relació directa amb l'antiguitat d'aquesta experiència com a entitat amb el nombre de serveis relacionats amb el desenvolupament local que realitzen les entitats a l'actualitat. Les entitats que fa més anys que varen iniciar l'activitat, realitzen també més nombre de serveis. Aquest fet també es dona en relació amb el nombre d'habitants de les entitats o del seu àmbit d'actuació. Així, les entitats que tenen més habitants, també ofereixen més serveis als ciutadans i a les empreses que les que tenen menys nombre d'habitants.

En quant a la ubicació en la organització, la majoria d'entitats (53%) van iniciar l'activitat sense cap dependència directa amb cap altre departament a nivell intern de la organització, constituint-se com àrea de dinamització econòmica, departaments o àrees de Promoció Econòmica o departaments específics segons l'àmbit d'actuació, de turisme o comerç, per exemple. En alguns casos (20%) van iniciar l'activitat ubicats en un altre departament com l'Àrea d'Economia o de Serveis Socials.

Només en dos entitats (poc més del 10% sobre el total) varen iniciar l'activitat directament a l'Alcaldia i en la mateixa proporció com a organisme autònom, dependent de la mateixa entitat. Cal esmentar que aquests dos casos es produeixen a partir de l'any 2000.

D'altra banda, podem observar que un 60% de les entitats enquestades varen iniciar les activitats relacionades amb la promoció local coincidint amb l'atorgament d'alguna subvenció. En la majoria dels casos, subvencions provinents de la Generalitat de Catalunya (subvencions en formació ocupacional, agents d'ocupació i desenvolupament local, programes de formació i treball com Escoles Taller i dinamització territorial en el cas dels dos consells comarcals estudiats). En menor mesura també es va iniciar l'activitat gràcies a subvencions provinents de la Diputació de Barcelona, en el cas de tres ajuntaments del territori provincial de Barcelona en què el punt de partida dels departaments és la subvenció d'Agents d'Inserció Laboral (AILL) a mitjans dels anys noranta.

En quant a les entitats que varen iniciar la seva activitat sense cap ajuda ni subvenció (5, en total) cal fer esment que es troben les dos entitats en què varen iniciar-se com a organismes autònoms de les mateixes entitats públiques.



### ***Anàlisi dels serveis oferts per les entitats.***

Els serveis més oferts per les entitats són: el servei d'atenció a l'emprenedoria (creació d'empreses), dinamització comercial, orientació i intermediació laboral, formació i turisme i desenvolupament territorial, en general.

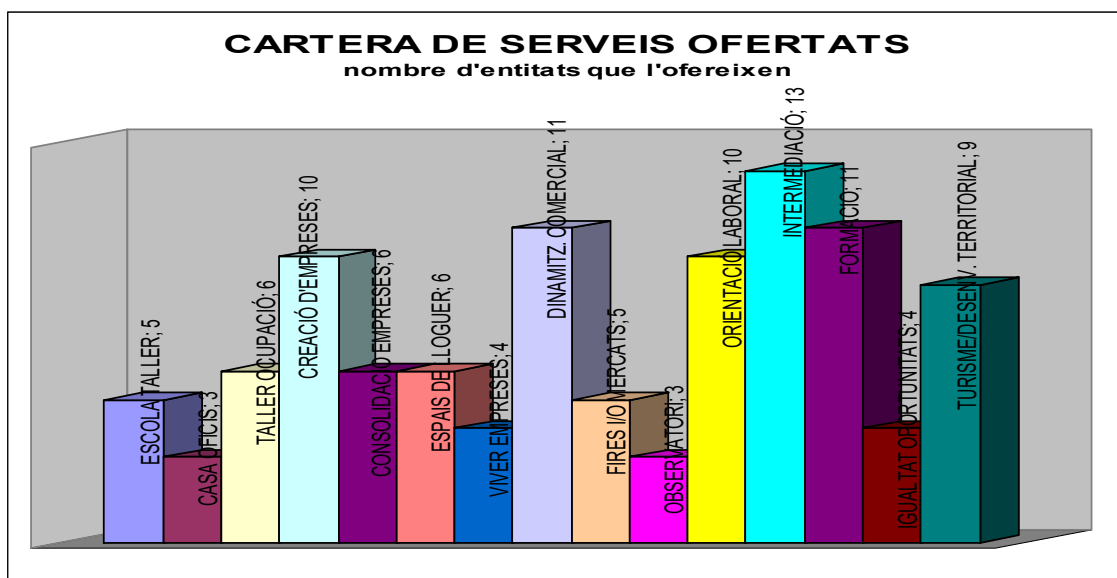
El servei de Borsa de Treball és el més realitzat entre totes les entitats enquestades ja que un 85% d'entitats el tenen a la seva cartera de serveis. En segon lloc, cal destacar el servei de creació d'empreses que es ofert per nou de cada deu entitats amb una experiència de vuit o més anys en l'àmbit de la promoció local amb un àmbit d'influència territorial, a més, a partir de 22.000 habitants. En quant al servei de consolidació d'empreses també cal destacar que tot i no ser tant habitual (només a sis entitats) sol ser realitzat per entitats amb una experiència mínima de deu anys. També a destacar l'activitat de foment i la dinamització comercial i la realització (en diferents nivells de participació per cada entitat) de formació ocupacional tant per persones en actiu com per persones en situació d'atur.

En ambdós casos, la majoria de les entitats realitzen aquestes funcions (més del 70% de les entitats). També cal destacar el servei d'orientació laboral que es realitzat en la majoria de les entitats (66%).

En quant als programes de Formació i Treball, Escoles Taller, Cases d'Ofici i Tallers d'Ocupació cal comentar que el més habitual són els Tallers d'Ocupació (en un 40% de les entitats) seguit de les Escoles Taller (33 %) i que les Cases d'Ofici només són programes executats per entitats amb una certa experiència (vint anys de mitjana) en altres programes d'ocupació i promoció local que a més tenen un àmbit d'influència en quant a nombre d'habitants amb certa importància (a partir de 40.000 habitants).

Tant els serveis de lloguers d'espais com els vivers d'empreses també són oferts per entitats amb certa experiència en el l'execució d'altres programes i/o projectes. Concretament, en el cas dels vivers d'empresa, el 50% de les entitats amb més de tretze anys d'experiència ofereixen aquest servei coincidint totes les entitats amb un àmbit territorial d'influència (a nivell de nombre d'habitants) superior a 30.000.

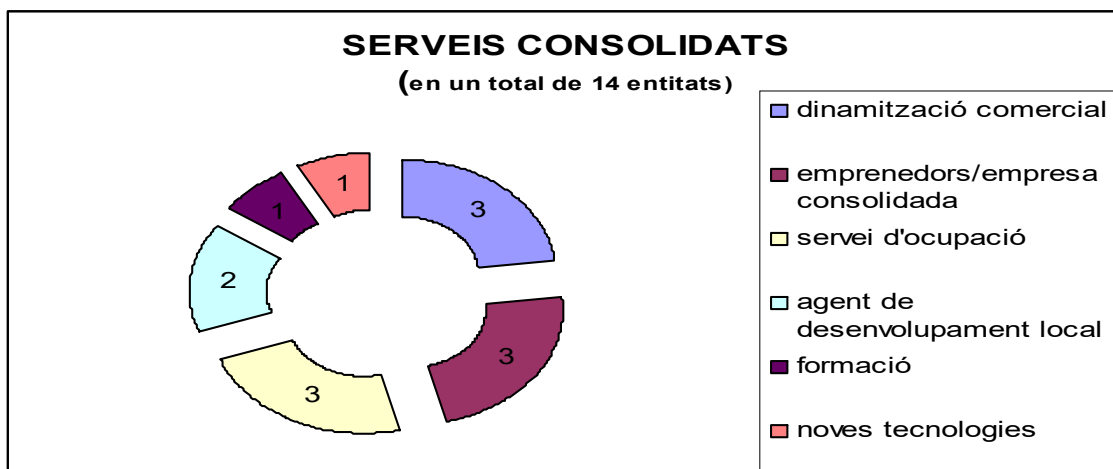
Les activitats relacionades amb la dinamització turística del territori i/o les relacionades amb el desenvolupament del territori, en general són realitzades per més de la meitat de les entitats enquestades.



Com a mitjana els programes i/o projectes subvencionats que han executat les entitats enquestades durant els tres darrers anys (2006, 2007 i 2008) ha estat d'onze per cada entitat. L'entitat amb menys nombre de programes subvencionats en aquests període ha obtingut quatre resolucions favorables mentre que l'entitat que ha percebut un nombre més elevat de programes provinents de subvencions públiques n'ha rebut 19. No s'ha pogut observar cap relació entre el nombre d'atorgaments d'aquests tipus de subvencions ni amb el nombre d'habitants ni amb l'antiguitat – experiència- de les entitats analitzades.

En quant als serveis consolidats, que no depenen actualment de cap subvenció podem observar que nou de les catorze entitats consultades han consolidat algun tipus de servei/programa essent els més nombrosos els relacionats amb l'àmbit de l'assessorament a empreses i emprenedors,

dinamització comercial i algun servei relacionat amb l'àmbit de l'ocupació (orientació i intermediació laboral).



En quant a la percepció de si l'existència de les subvencions ha contribuït a la millora dels serveis públics que ofereixen les entitats, els/les responsables afirmen en un 90% afirmativament ja que les subvencions permeten ampliar l'oferta dels serveis que no són competència obligatòria de les entitats locals. A més, es valora positivament el fet que aquests serveis/programes puguin esdevenir imprescindibles i que per tant, l'estructura de personal per executar-los s'acabi consolidant.

#### ***Dedicació pressupostària a les activitats de promoció local.***

A l'enquesta realitzada s'ha realitzat dues preguntes referents a la despesa realitzada pel departament de promoció econòmica o similar en relació a la despesa ingressada mitjançant subvencions, durant l'exercici pressupostari 2008. En quant al total de la despesa corrent dedicada a l'àmbit de promoció local, un 64,22% prové de subvencions mentre que si ens fixem en la despesa en capítol I, despesa referida a personal, del total del personal dedicat a projectes i/o programes de promoció (incloent el personal en estructura de l'entitat) un 54,33 % ha estat subvencionat mitjançant subvenció pública.

#### ***Perfil del personal contractat (lligat a subvenció).***

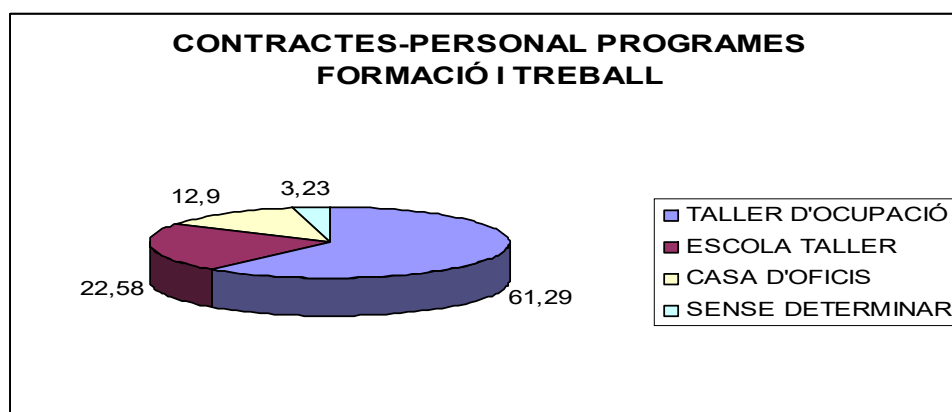
L'objectiu d'aquest apartat és perfilar la tipologia de contractació que es produeix a les entitats com a conseqüència de l'atorgament de subvencions públiques per executar diversos programes i/o projectes. No s'ha tingut en compte els contractes realitzats en el marc de programes en els que el mateix programa consisteix en la contractació de personal com per exemple els Plans d'Ocupació ni els contractes realitzats a alumnes en el marc de programes de Formació i Treball<sup>158</sup>. Per a realitzar aquest anàlisi hem analitzat les dades corresponents al personal contractat durant els darrers tres anys (convocatòries 2006, 2007 i 2008) per set entitats amb característiques similars en quant a l'experiència en la gestió de programes i projectes i en quant al nombre d'habitants de les seves àrees d'influència, d'entre 10000 a 40000 habitants.

En primer lloc, cal destacar la relació directa entre el nombre de contractes realitzats amb el nombre de programes de Formació i Treball, és dir que les entitats que més treballadors han contractat són

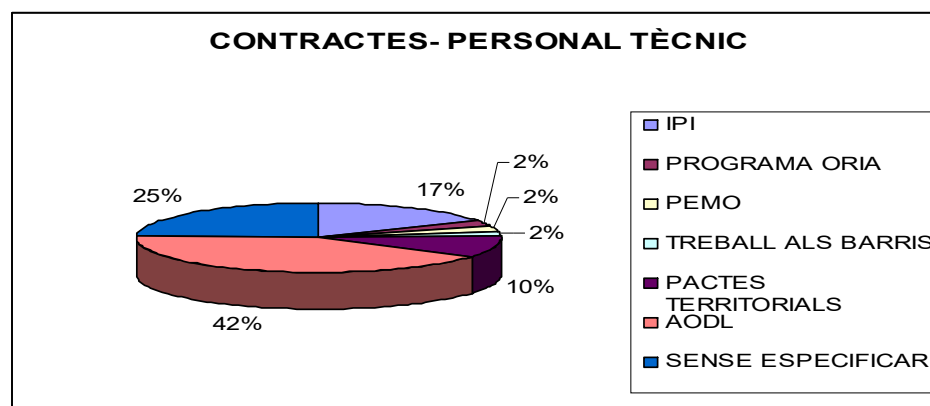
<sup>158</sup> Programes de Formació i Treball: Escoles Taller, Cases d'Ofici i Tallers d'Ocupació

les que executen aquests tipus de programes degut a la necessitat d'un nombre mínim de personal en estructura per poder gestionar els mateixos.

Si ens fixem amb el personal contractat per aquests programes podem veure que la mitjana de treballadors contractats en el període estudiat ha estat de 24 treballadors mentre que el programa que més contractes ha generat ha estat el de Tallers d'Ocupació donat que és un programa que té una durada d'un any però dividit en dos fases de sis mesos fet que provoca més contractació tot i que en la majoria dels casos es tracta de pròrroques contractuals al mateix treballador. El programa de Cases d'Ofici també inclou dues fases de sis mesos però l'impacte en el nombre de contractes no és tant important donat que no és un programa tant sol·licitat com el de Tallers d'Ocupació fet que implica un pes relatiu inferior.



En el període estudiat (tres convocatòries) i en quant al personal tècnic contractat per l'execució de projectes i programes de desenvolupament local la mitjana ha estat de 5,5 mentre que el personal de suport ha estat de 2,7 sobre el total de les entitats tot i que cal remarcar que només la meitat de les entitats enquestades han contractat personal d'aquest tipus. Els contractes més nombrosos en el cas del personal tècnic són els Agents d'Ocupació i Desenvolupament Local (AODL), en un 42%, seguit dels Itineraris Personals d'Inserció (IPI). En la gran majoria dels contractes el motiu de la finalització de la relació contractual és la finalització mateixa del contracte vigent mentre que només un 13% el treballador decideix voluntàriament rescindir el contracte. En el cas del personal de suport la proporció és lleugerament inferior, al voltant del 12%.

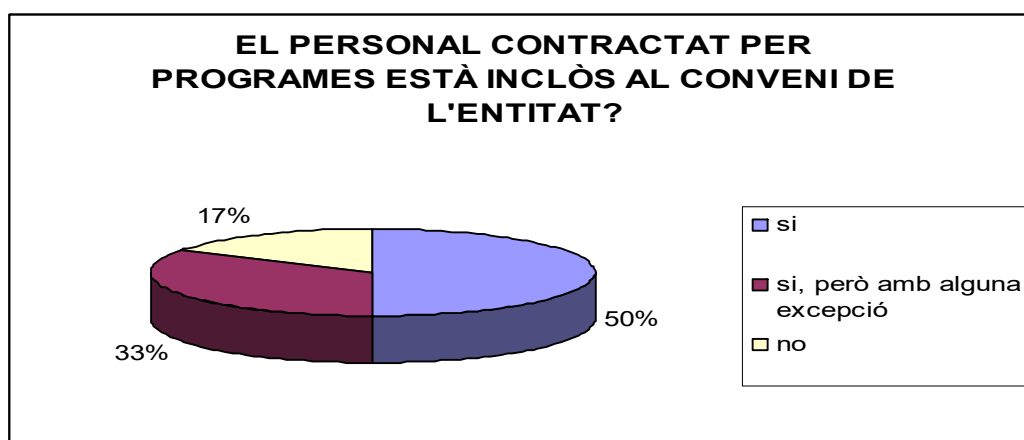


En tots els casos analitzats, en el cas del personal tècnic, la categoria professional triada ha estat l'A2 mentre que en el personal de suport ha estat la C2, en la majoria dels casos. En el cas dels monitors/docents de programes de Formació i treball la categoria més utilitzada és la C1.

En general, la durada dels contractes va directament lligat al tipus de subvenció a la qual va lligat essent el més habitual els dotze mesos tot i que hi ha algun programa que si la durada ha estat inferior, el contracte s'ha ajustat al període subvencionat. Tots els contractes analitzats han estat per obra i servei determinat.

En quant al grau de cofinançament del personal tant tècnic com de suport contractat podem observar que en la meitat dels contractes hi hagut algun tipus d'aportació per part de l'entitat contractant i que aquesta aportació ha estat com a mitjana del 30%.

Els personal contractat està inclòs al conveni de l'entitat que l'ha contractat? En un 50% dels casos estan inclosos i en un 33% també però excloent en la majoria dels casos a els i les alumnes de programes de formació i treball i/o el personal contractat per la subvenció de Plans d'Ocupació.



### ***Consolidació de llocs de treball.***

Gairebé la meitat de les entitats enquestades varen iniciar la seva activitat sense cap personal d'estructura a la plantilla del departament de promoció econòmica. A l'actualitat, totes aquestes entitats han consolidat algun lloc de treball a la plantilla de l'entitat, concretament 2,43 llocs com a mitjana amb un temps mig d'11 anys.

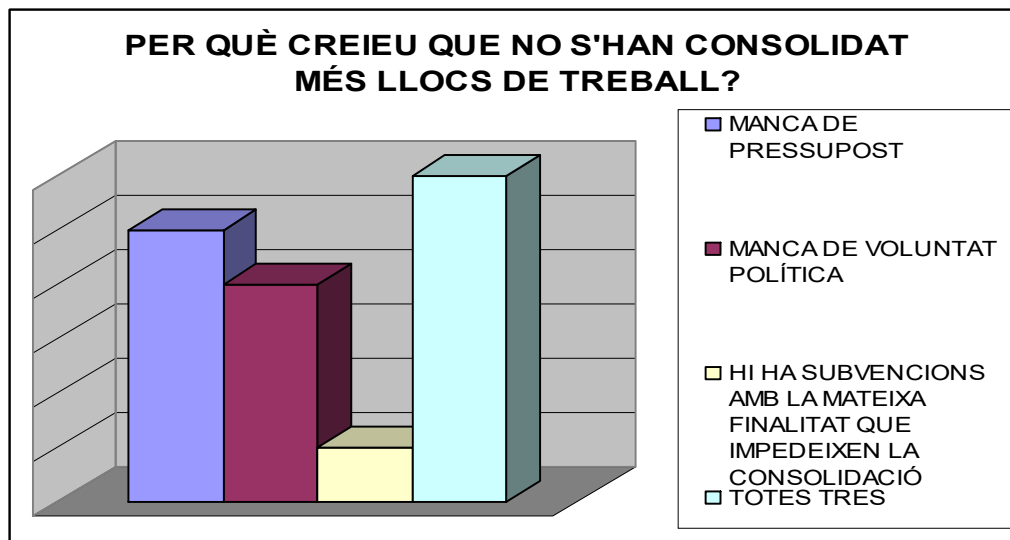
Pel que fa a les entitats que varen iniciar l'activitat amb alguna persona en plantilla, l'evolució ha estat similar pel que fa als llocs creats, en concret 3 com a mitjana amb una temporalitat mitjana de 12 anys<sup>159</sup>.

Tant en el cas de les entitats que varen iniciar l'activitat sense cap tipus de personal en plantilla com les que sí que en tenien, no s'observa cap relació d'aquestes variables amb el nombre d'habitants de l'àrea d'influència de l'entitat local estudiada.

A la pregunta d'opinió realitzada a les persones responsables de les entitats sobre per què creuen que no s'ha consolidat més llocs de treball, gairebé la meitat pensen que es deu a un problema de manca de pressupost, voluntat política i també per què segueixen existint subvencions que

<sup>159</sup> A l'hora de calcular la mitjana, s'ha ignorat les dades d'una entitat que ha creat 39 llocs en 22 anys per considerar que és un comportament aïllat i poc representatiu que distorsiona la mitjana general.

cobreixen les necessitats actuals i que dificulten la creació de nous llocs de treball. A continuació l'opinió més nombrosa és exclusivament a la manca de pressupost (35,7%) i un tema de decisió, de voluntat política (28,5%). Les respostes a la pregunta eren múltiples amb el què es podien escollir diverses opcions.



### **CONCLUSIONS**

Disposar d'un mercat de treball que funcioni correctament és un repte molt important per tal d'assegurar la bona marxa d'un àmbit territorial (Europa, Espanya, Catalunya, l'àmbit municipal...) tant des d'un punt de vista econòmic com social. Les nostres empreses necessiten ser competitives dins d'un mercat globalitzat. Per a aconseguir-ho, cada vegada més s'han de basar en uns recursos humans amb un nivell de formació adequat i actualitzat permanentment, i que a la vegada disposin de les habilitats necessàries.

Els canvis ràpids als quals estem sotmesos fan que, moltes vegades, els coneixements dels treballadors no s'adaptin a la mateixa velocitat a les necessitats de les empreses. A més, la manca d'inversió en recursos humans per part de les empreses i l'existència de persones amb dificultats d'inserció laboral (persones amb baixes qualificacions, o amb qualificacions que han quedat obsoletes, i d'altres amb especials dificultats, com ara aquelles que tenen algun tipus discapacitat), junt amb el funcionament, sovint inadequat, dels serveis públics d'ocupació, són, a grans trets, els problemes principals que han fet que la desocupació i també l'ocupació (en termes de qualitat) esdevinguin un dels principals objectius de la política actual.

A més, els diferents canvis socials tenen i han tingut un efecte clar sobre el funcionament del mercat de treball. L'allargament de l'esperança de vida, l'envelliment de la població, la incorporació de la dona al mercat de treball, la necessitat de conciliar la vida familiar i la professional en són exemples clars.

Cal afegir que l'entorn en què estem immersos té un model social propi que no es dona en altres zones del món i que es basa en la protecció social, l'educació, la sanitat, l'habitatge, la seguretat... però per a què funcioni per garantir els ingressos suficients per a fer front a les despeses



necessàries requereix taxes d'ocupació molt altes. Però no només això, està demostrat que l'ocupació és la millor protecció contra l'exclusió social.

En quant al model de desenvolupament local com a promotor de polítiques actives d'ocupació podem afirmar que l'àmbit local és el més adequat per incidir en polítiques contra l'atur donat que:

- tradicionalment, les entitats locals són les responsables d'altres mesures de polítiques socials.
- reben, abans que cap altra administració, l'impacte dels problemes, als quals es veuen obligades a donar resposta.
- donada la proximitat als ciutadans i a les empreses, tenen més informació de les característiques socioeconòmiques del territori.
- tenen més capacitat per elaborar estratègies específiques per a cada situació (principi de subsidiarietat)
- presenten facilitats per fomentar el contacte i la cooperació entre els diferents actors que intervenen en el desenvolupament local

En contra, també, recordar els principals problemes de les autoritats locals per solucionar el problema de l'atur que es podrien resumir en la limitació de recursos i l'aparició constant de noves situacions en què l'àmbit local també ha de donar resposta.

En quant a la realitat de les entitats locals vist el resultat de l'estudi realitzat a les persones responsables d'àrees de desenvolupament local o similar de l'àmbit local podem afirmar l'existència del vincle entre el desenvolupament d'accions i programes per fomentar l'ocupació amb l'existència d'actuacions subvencionades i que a més un cop atorgades, es solen sol·licitar any rere any incorporant, en la majoria dels casos, el servei subvencionat a la cartera de serveis de l'entitat beneficiària (com un servei estructural de la mateixa). No obstant, el 90% del personal responsable enquestat opina que l'existència d'aquestes subvencions ha contribuït a la millora dels serveis públics que ofereixen les seves entitats ja que ha permès ampliar l'oferta dels serveis que no són competència obligatòria de les entitats locals. També hem pogut observar una clara dependència del model de desenvolupament local amb l'existència de subvencions per al desenvolupament de programes de foment de l'ocupació. Així hem pogut constatar que el 54,33% del cost del personal dedicat a aquests programes ha provingut de subvencions públiques mentre que si ens fixem en la despesa corrent, el 64,22% del total de la despesa corrent dedicada a aquests programes han provingut de subvencions diverses.

Aquesta dependència no es manifesta per part de les entitats promotores en el desenvolupament d'aquest tipus d'actuacions ja que en nou de les catorze entitats analitzades s'ha consolidat algun servei que inicialment estava finançat a partir d'alguna subvenció.

Els serveis/programes que s'han consolidat són els relacionats amb l'àmbit de l'assessorament a empreses i emprenedors, dinamització comercial i algun servei relacionat amb l'àmbit de l'ocupació (orientació i intermediació laboral).

Els factors del context funcional del model (tipus d'activitat, temporalitat de les actuacions, terminis, convocatòries) del personal subvencionat juntament amb l'existència d'un reduït nombre de personal en plantilla fix pot produir una manca de definició d'estratègia i planificació a llarg termini que pot dificultar la bona consecució de les polítiques d'ocupació. En aquest sentit, cal recordar que les entitats han consolidat només tres llocs de treball amb una mitjana de 12 anys.

En quant al grau de cofinançament del personal contractat per les entitats promotores ha estat com a mitjana del 30% i s'ha pogut constatar que la meitat dels contractes realitzats hi hagut algun tipus d'aportació per l'entitat local.

Com a aspecte negatiu destacar que la meitat del personal contractat no està inclòs al conveni de l'entitat contractant fet que discrimina aquests treballadors vers la resta de personal adscrit a les entitats beneficiàries.

### Algunes dades d'interès...

- ❖ Els programes subvencionats tenen tendència a repetir-se al llarg dels anys.
- ❖ Les entitats locals tenen un grau alt de dependència pressupostària de les subvencions (un 64,22%, en despesa corrent i un 54,33% en recursos humans prové de subvencions, com a mitjana).
- ❖ Un 70% de les entitats han consolidat algun servei des de l'inici de la seva activitat.
- ❖ El 90% del les persones responsables de les entitats locals opinen que l'existència de subvencions ha contribuït a la millora dels serveis públics oferts ja que permeten ampliar l'oferta dels mateixos i que el personal contractat pugui esdevenir imprescindible.
- ❖ La manca de personal fix provoca disfuncions a l'hora d'establir una planificació estratègica a mig i llarg termini.
- ❖ En la meitat dels contractes realitzats a personal que executen els programes subvencionats hi hagut algun tipus d'aportació econòmica per part de l'entitat beneficiària –un 30% de mitjana-
- ❖ La meitat del personal contractat no està inclòs al conveni de l'entitat promotora.

Per a finalitzar, ens agradaria reflexionar sobre l'actual model de desenvolupament local.

Hem pogut constatar, és una evidència, que el model depèn en gran mesura de les subvencions atorgades probablement i en part, per les dificultats per dedicar recursos pressupostaris propis però també per una decisió, una voluntat com així ho manifesten el personal responsable de les entitats

locals, que pot abocar el model al anomenat *clientelisme subvencionat* (Calvo i Lerma) entès com la dependència màxima del model de les subvencions i amb conseqüències a tres nivells diferents:

- 1) Clientelisme del ciutadà, que participa directament als programes, i que els perceben com una intervenció provisional a la seva situació d'atur.
- 2) Clientelisme per les agències de desenvolupament que planifiquen la seva estructura i funcionament segons aquests programes subvencionats i,
- 3) Clientelisme de la corporació local, que realitza actuacions i obres de caràcter social finançades per aquestes subvencions econòmiques de caràcter fix que es repeteixen tots els exercicis pressupostaris, però discontinües en el temps, si es dóna el cas, fet que pot paralitzar el servei en el moment que finalitza la subvenció.

Pensem doncs, que se'ns plantegen tres grans reptes futurs: en primer lloc, hem d'aconseguir una implicació més elevada per part de les entitats locals, una professionalització de l'activitat del desenvolupament local i dels actors que hi intervenen i finalment, establir mecanismes d'avaluació dels efectes de les programes executats des de l'àmbit local.

En quant a la implicació de les entitats locals, és necessari un augment de l'aportació econòmica pròpia de les mateixes, no dependent de les subvencions, així com una definició estratègica d'on estem i on es vol anar a parar. És convenient definir els objectius i les línies estratègiques de les actuacions en l'àmbit local.

Pel que fa a la professionalització del personal assignat als projectes de promoció local és important articular un procés de reconeixement de l'àmbit de treball tant a nivell intern com extern de les entitats així com una definició de les tasques, funcions i activitats que han de desenvolupar els professionals adscrits als programes.

Finalment, és important mesurar i avaluar els programes i els serveis d'ocupació que s'ofereixen des de l'àmbit local, problema també extensiu a la resta de l'actual model de desenvolupament local. Aquest coneixement aportarà sistemàtica, metodologia i informació a l'hora de prendre les decisions més encertades a cada moment.



---

## **RESULTAT DE LES ENQUESTES**

---

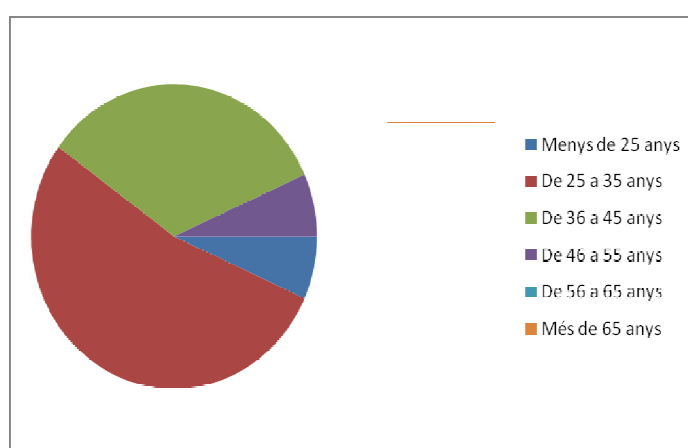


## RESULTAT DE LES ENQUESTES

Amb l'objectiu de conèixer d'una font directa la situació en matèria de gestió i de legalitat deixat per les subvencions, la present recerca ha acudit a la font de les entrevistes. Han estat trameses en via telemàtica o presencialment amb un total de **345 entrevistes emeses de les quals han obtingut una resposta integral un total de 112 contestades**<sup>160</sup>.

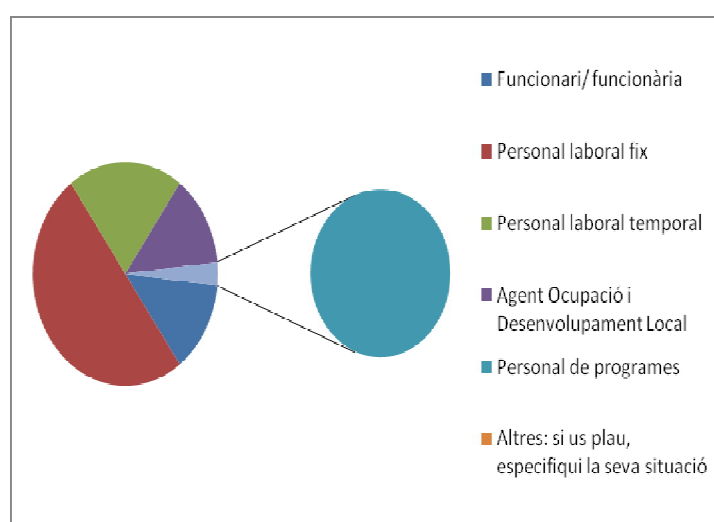
El perfil de les persones enquestades ha estat predominantment el de tècnics i tècniques superiors d'administració local i pel què fa a la situació laboral dels mateixos ha predominat el grup del personal laboral fix indefinit a l'Administració. No obstant això han estat també entrevistades persones vinculades a cambres de comerç, empreses públiques, col·legis professionals, fundacions i associacions, mancomunitats i consorcis. Només s'hi troben 3 casos d'empresa privada.

**Gràfic 1.-Edat de la persona enquestada:**



La major franja d'edat de les persones que han contestat l'enquesta ha estat de 25 a 45 anys.

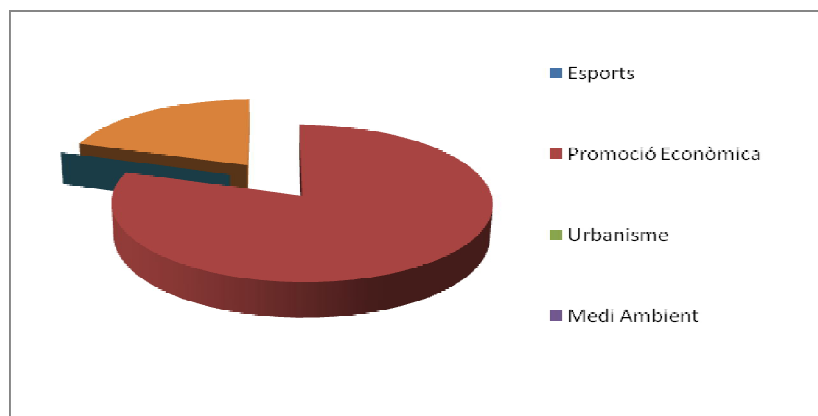
**Gràfic 2.- Situació dels persona enquestada:**



<sup>160</sup> Les enquestes han estat recollides per en Carles Benítez (membre del grup de recerca)

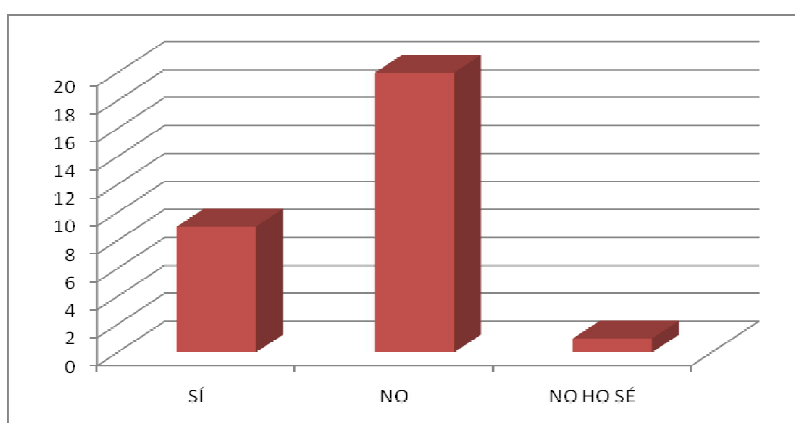
La meitat de les persones enquestades eren personal laboral fix, i la resta a parts semblants: personal laboral temporal, Aodl's, funcionaris/àries i personal de programes. Per àrees de treball més de tres quartes parts de les persones entrevistades treballaven com personal tècnic d'àrees de promoció econòmica.

**Gràfic 3.- Àrea de treball a la qual pertany:**



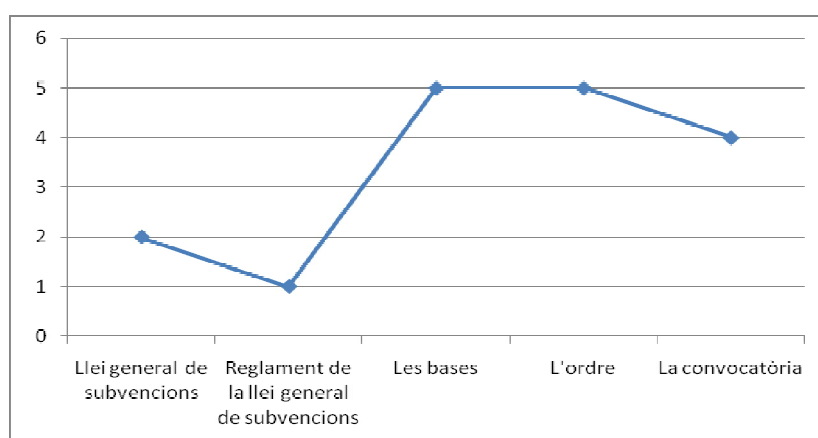
A la pregunta de si disposen d'un departament específic especialitzat en gestió de subvencions dins de l'estructura de la seva organització, la majoria responen que "NO".

**Gràfic 4.-Disposen a la seva organització d'un departament específic en gestió de subvencions?**



A la pregunta amb quin ordre de prioritats utilitza els següents documents relacionats amb qualsevol subvenció d'1 a 5 (1 poc i 5 molt), les respostes són les següents:

**Gràfic 5.- Amb quin ordre de prioritats utilitza els següents documents?**

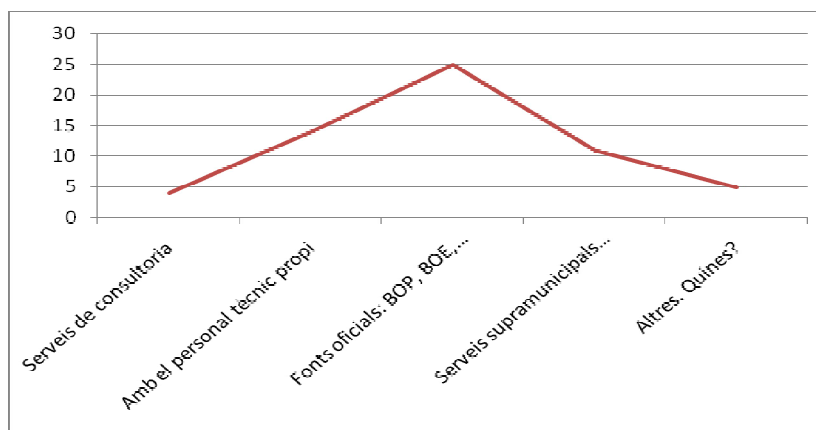




### Com s'identifiquen les subvencions.

A la pregunta com s'identifiquen les subvencions, un **65%** dels enquestats ha afirmat que principalment s'identifiquen les subvencions amb personal propi i mitjançant el buidatge sistemàtic i rastreig de diaris oficials (fonts oficials) de la demarcació, de la Generalitat de Catalunya de l'Administració Central (BOE) o mitjançant el Diari Oficial de la Unió Europea (DOUE).

**Gràfic 6.- Com identifiquen les subvencions?**



Això implica a priori que una bona part dels tècnics i tècniques municipals situats en àrees o serveis de promoció econòmica acostumats a sol·licitar subvencions, auto produeixen la identificació de les mateixes, s'entén que deslliurant un part del propi temps de treball i, amb molta probabilitat, perquè les subvencions són un camp fix de treball (com ho pot ser la gestió del pressupost o la tramitació d' una llicència) en la definició del perfil de llocs de treball que ocupen<sup>161</sup>

Destaca entre les persones enquestades el pocs usos de serveis de consultoria per a la identificació de subvencions el qual representa únicament en 6,7% com a mitjà de recerca per a tècnics i tècniques de l'Administració. En canvi la majoria utilitzen les consultories per a la redacció de memòries tècniques i/o estudis a través de la subcontractació o externalització.

Destaca en canvi un ús raonable dels serveis supramunicipals d'informació sobre convocatòries – Federacions de Municipis, Associació Catalana de Municipis, Consells Comarcals i Diputacions- els qual solen editar butlletins a tot Catalunya amb una periodicitat regular identificant convocatòries i erigint-se aquest fet com un servei a agents del territori interessats en la captació de les mateixes. Aquesta font de treball per a la identificació ha estat emprat en un 16% dels casos.

En el capítol relatiu a altres sistemes d'identificació s'obté un resultat del 5,4%. En aquest capítol s'entén que s'hi submergeix la via de les xarxes de relacions informals en la identificació de subvencions de concessió directe o per lliure convocatòria.<sup>162</sup>

<sup>161</sup> L' EBEP en teoria contempla la relació de llocs de treball de la funció pública la qual ha de descriure tasques, i responsabilitats de cada lloc de treball i que és complement de la platilla municipal. És obvi que en perfils que potencialment es poden sol·licitar prèvia identificació de subvencions seria precís la inclosió de l'ítem de recerca, captació, gestió i justificació de subvencions.

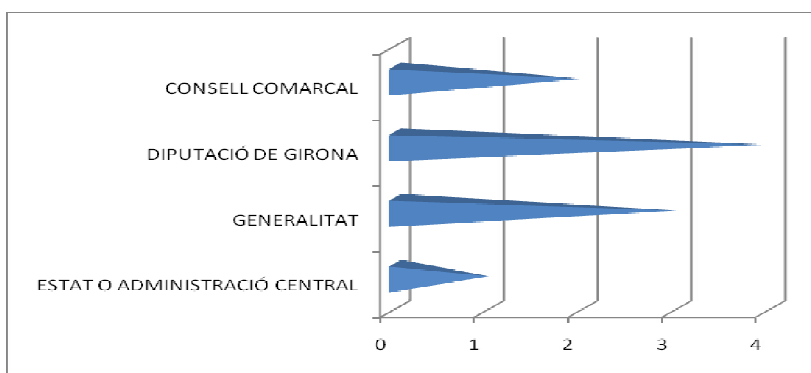
<sup>162</sup> Sorpren perquè per exemple una funció de les xarxes constituïdes en associacions o fundacions a banda de portar a terme funcions d'intercanvi, de lobby o altres és la de captar o identificar subvencions conjuntament.

Se'ls pregunta específicament als/les enquestats/ades la forma en que havien identificat subvencions en les cinc darreres ocasions que n'havien sol·licitat. Torna a destacar per exemple com a element sorpresiu que el BOP –Butlletí Oficial de la Província- ocupi el primer lloc i en canvi el DOGC el cinquè.

També la diferència en el ranking entre l'ACM i la FEMP, tot i que en aquests sentit cal considerar que l'univers de persones enquestades corresponien a la demarcació de Girona. Si l'estudi hagués estat global de Catalunya o específic de la demarcació de Barcelona hauria estat molt probablement que la FEMP hagués superat l'ACM. En tot cas es ratifica que es tendeix a emprar poc o molt la Consultoria externa per a identificar convocatòries perquè aquest sistema “mercantil” ocupa la darrera posició del ranking.

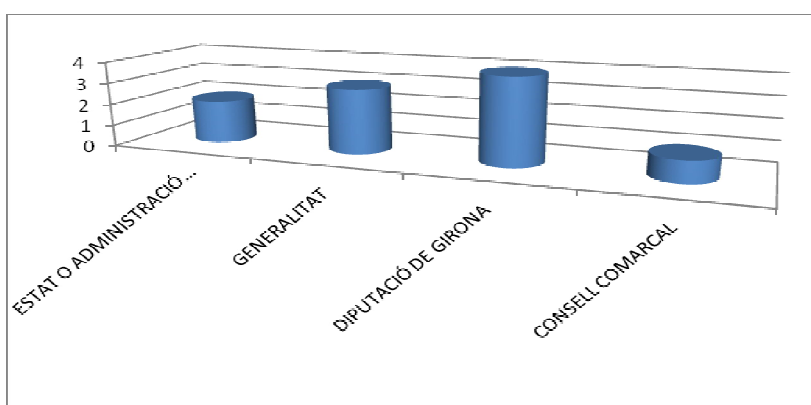
A la pregunta quina institució creu que facilita més la tramitació i justificació de les subvencions destaca la Diputació a l'àmbit de la demarcació de Girona.

**Gràfic 7.- Quina institució creu que facilita més la tramitació i justificació de les subvencions?**



A la pregunta quina institució creu que sol ser més àgil per a la justificació i ràpida en el pagament de les subvencions també destaca la Diputació de Girona seguit de la Generalitat de Catalunya.

**Gràfic 8.- Quina institució creu que sol ser més àgil per a la justificació i pagament?**



**La gestió de les subvencions.**

Una tercera part de les persones enquestades ha contestat que disposa d'un Departament específic per a la identificació, captació, gestió i justificació de les subvencions. Atès que la pregunta formulada en l'enquesta és limitada a la fórmula de la resposta afirmativa o negativa, no és possible precisar que entén la persona enquestada per un sistema específic de gestió de subvencions.

Si es tracta en definitiva d'una unitat especialitzada a l'organització o bé que un/a treballador/a hi està especialitzat/ada (extremes o situacions que són molt diferents). Aquesta falta de concreció pot haver provocat que la resposta afirmativa a l'existència d'un servei específic o centralitzat de gestió de subvencions es trobi en la present recerca sobrevalorat, perquè el cert és que de les 112 persones enquestades, únicament 6 es dedicaven a "servir" a altres àrees i seccions per a gestionar subvencions. Es vol significar amb això que certament hi ha tècnics i tècniques especialitzats en subvencions però, poques unitats específiques dedicades a les subvencions (potser és un fenomen més recurrent en el sector no lucratiu i privat que no pas en l'àmbit de l'administració pública territorial bàsica).

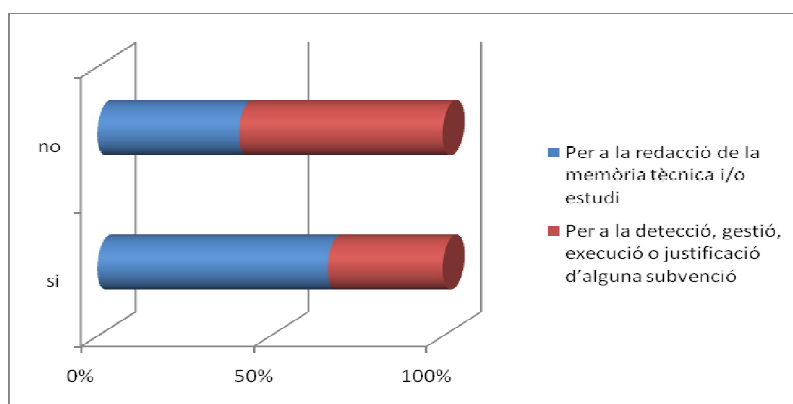
Dins del mateix qüestionari es plantejava la pregunta del percentatge de temps que les persones enquestades dedicaven a tasques vinculades a la gestió en continguts o forma de subvencions. Es pot apreciar com gairebé la meitat de l'univers de l'enquesta dedica entre el 10% i 25% del seu temps laboral a temes de treball vinculats a les subvencions. La dada és rellevant en la mesura que una majoria del personal enquestat és laboral fix indefinit a l'administració local i que, per tant, no es tracta de personal contractat ad hoc per programes o subvencions als quals se'ls suposaria una ràtio alta de dedicació en aquest camp.

La segona idea alhora i en la línia d'aquesta dada revela que amb molta probabilitat les subvencions s'hagin convertit en un recurs recurrent i consolidat com a recurs o simple estratègia de captació de fons a l'administració local atès que com s'ha esmentat a la introducció l'índex de finançament per la via de transferències ordinàries presenten en el cas espanyol la proporció més baixa de la Unió europea –un 12 % per als ens locals- i aquesta, circumstància provoca que assistir a convocatòries sigui no un virtut sinó una simple necessitat per a cobrir necessitats en matèria de serveis públics

### **Agents externs i/o consultories.**

Agents externs i/o consultories han participat en la fase de sol·licitud, execució o justificació de les subvencions. En el casos que han participat consultories en alguna de les fases de treball envers les subvencions –un 45% dels casos la resposta dels enquestats revela que en un 46% dels casos les consultories han estat emprades per part del contractant per a redactar la memòria tècnica o de sol·licitud.

**Gràfic 9.- Utilitzen els serveis d'agents externs i/o consultories en la fase de sol·licitud, execució o justificació de les subvencions?**

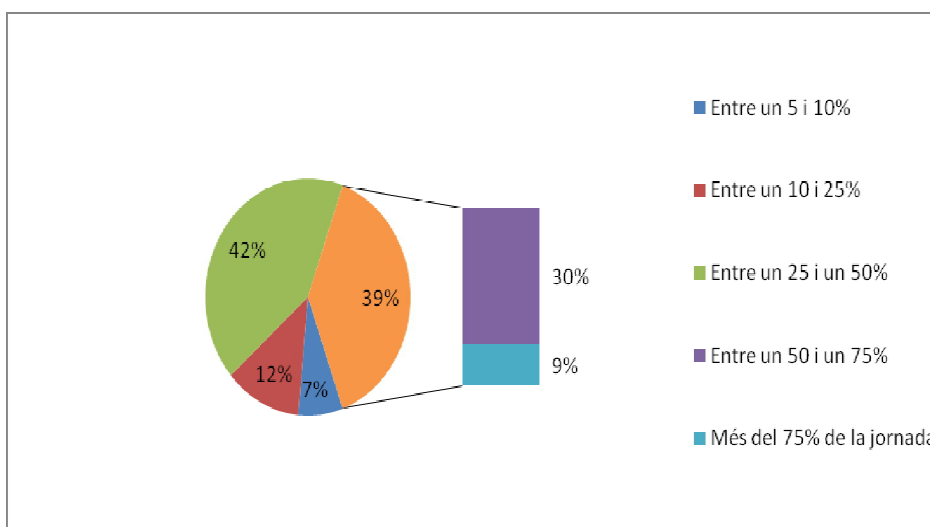


En la resta de casos – un 53% la consultoria ha estat emprada de forma holística i més integral participant des de la identificació fins a la justificació, amb la qual cosa es pot assegurar que la principal tasca del consulting quan es demanen subvencions es ceneix a la redacció de sol·licituds.

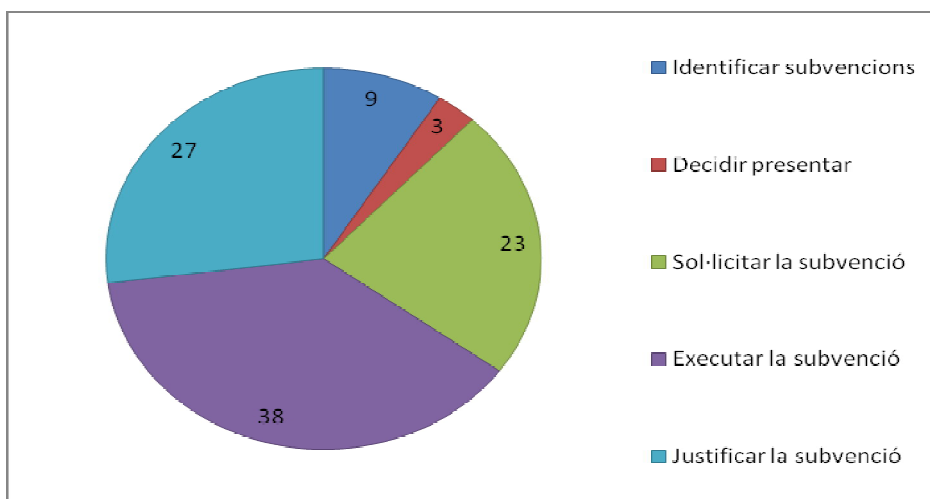
**El detall de les tasques dels professionals dedicats a les subvencions.**

A la pregunta de amb què els professionals implicats en subvencions, dediquen o utilitzen el seu temps, els resultats han reportat que:

**Gràfic 10.- Quin percentatge del seu temps dedica a la gestió de subvencions?**



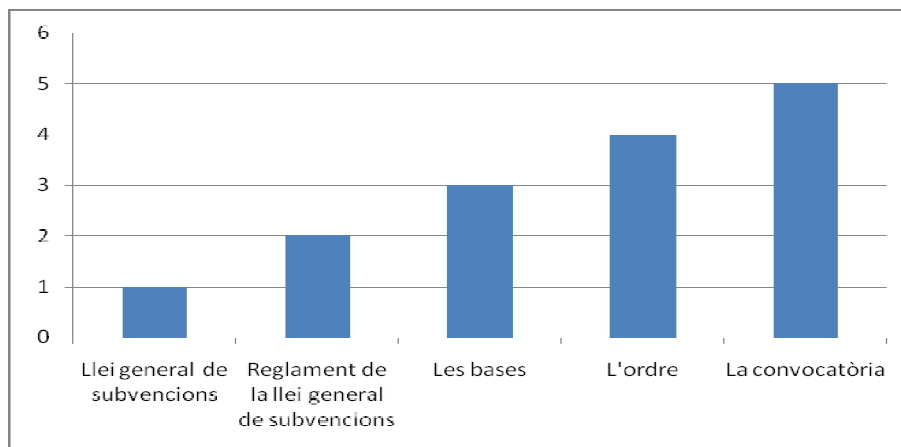
**Gràfic 11.- Quin percentatge del seu temps dedica a la identificació, decisió, sol.licitud, execució i justificació?**



Es percep un repartiment gairebé proporcional i molt equitatiu de naturalesa de les tasques entre i sol·licitar, executar i justificar la subvenció. Aquesta dada per si sola por revelar que a l'Administració local – i més en municipis de menys de 20.000 habitants- el/la tècnic/a ho "fa tot" des de la identificació fins a la justificació de la pròpia subvenció.

Alhora d'utilitzar les fonts jurídiques de treball de les subvencions, un percentatge important, reconeix no emprar ni la llei general de subvencions ni el reglament de subvencions; en canvi sí i com és natural i obvi les bases i la convocatòria.

**Gràfic 12.- Amb quina ordre de prioritats utilitza els següents documents relacionats amb qualsevol subvenció? Ordeni d'1 a 5 (1 poc i 5 molt)**

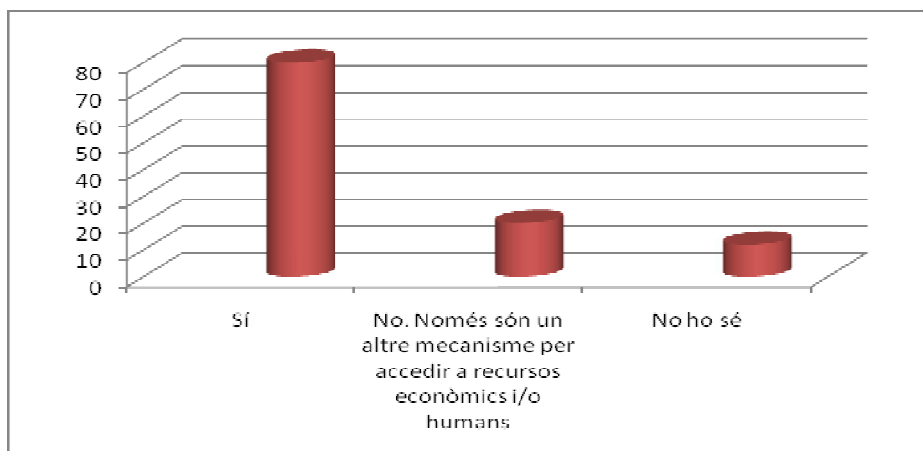


La pròpia reactivitat de tasques a l'administració local –per la proximitat i l'alta demanda o entrada d'imputs-, fa que el/la tècnic/a local “no tingui” temps d'analitzar la llei i el reglament, tot i que algunes novetats –subcontractes, elegibilitat de la despesa, etc.- suggereixen fer-ho. Es lògic que en una posició potser immediata però també pràctica de la feina i els objectius s'opti per entrar la subvenció havent llegit just la convocatòria i complimentant l'expedient administratiu i la memòria tècnica i s'espera la resolució per a “entrar” de debò ex post o a posteriori en les regles del joc de la subvenció. De fet la les bases reguladores es sol reproduir literalment amb habitud epígrafs sencers de la llei i el reglament en l'ordre de justificació, de procediment, d'execució, etc. Aquest fet pot subsanar teòricament la no lectura de la llei i el reglament. No obstant no només en l'àmbit de les subvencions es produeix aquest fenomen. Un/a tècnic/a local té poc temps per a estudiar –sigui lletrat o no- el marc jurídic en el qual treballa (ocupació, medi ambient, urbanisme, etc.) perquè es troba en la producció dels serveis i no en la reflexió o estudi de necessitats o planificació. S'entén, en aquest sentit, perfectament el baix percentatge de persones que han contestat que han llegit la llei i el reglament.

### ***L'impacte de les subvencions i el seu llegat.***

Al qüestionari tramés es formula la pregunta precisa en fons però oberta en la forma de si l'existència de subvencions contribuï a la millora en general dels serveis de l'àrea on treballa.

**Gràfic 13.- Creu que l'existència de subvencions ha contribuït a la millora en general dels serveis de l'àrea on treballa?**

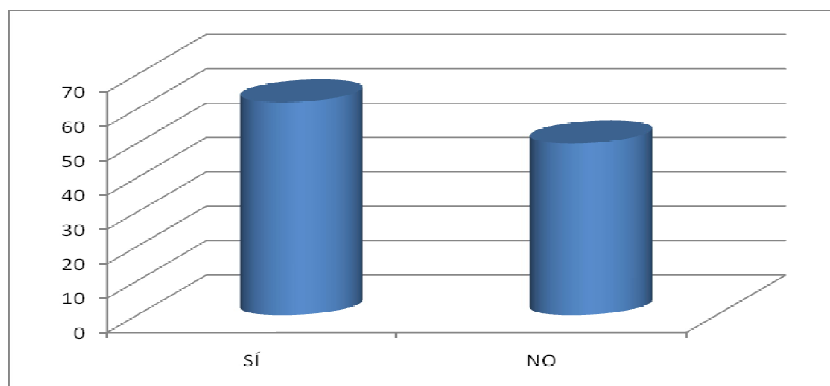


Hauria calgut – i pot ser objecte d'un proper estudi o recerca - saber la raó o el perquè, però es pot afirmar que els/les tècnics i tècniques locals interpreten molt positivament el llegat deixat per les subvencions i no només en l'ordre estrictament de la captació de fonts de finançament extraordinari.

En entrevistes presencials i col·loquis s'ha pogut constatar que alguns tècnics i tècniques consideren que les subvencions milloren la cooperació públicoprivada, els sistemes d'avaluació dels serveis públics la concertació o el partenariat, la coordinació interna municipal i la renovació o contribució a l'eficiència de les polítiques públiques ordinàries via polítiques públiques extraordinàries (que és el que són les subvencions).

Dins del mateix tema –el del llegat deixat per les subvencions- es formulava la pregunta de si després de l'execució de la subvenció l'òrgan o organització beneficiària consolidava en pressupost ordinari l'actuació que en primera instància havia estat finançada per la subvenció. Sorpren que aproximadament un 55% hagi contestat afirmativament, cosa que implicaria que l'univers de persones enquestades –o millor dit- les organitzacions on treballen passen a pressupost ordinari gairebé de la meitat del que constitueix finançament extraordinari.

**Gràfic 14.- Creu que després de la execució de les subvencions es consoliden en pressupost ordinari els serveis iniciats amb aquesta?**



Una mica més de la meitat de les persones enquestades afirma haver viscut mentre exercia de tècnic/a la conversió de projectes en serveis o, el que és el mateix, el pas a la consolidació de subvencions.

**De les enquestes es deprenen algunes cites literals com:**

*“...crec que després de l'execució de les subvencions sí es consoliden el pressupost ordinari els serveis iniciats per que hi ha personal (AODL) que es queda a la plantilla, hi ha projectes desenvolupats que queden consolidats i necessiten del pressupost ordinari per continuar la tasca, sobretot manteniment, comunicació, etc....”.*

*“...després de l'execució de les subvencions no es consoliden en pressupost ordinari els serveis iniciats amb aquesta ja que sempre es considera un més a més i el dia que ja no hi ha un ajut es prescindeix del servei...”*

*“...en la majoria d’ens públics on he treballat s’aprofitaven els recursos que donaven les subvencions i quan s’acabava aquesta s’enllaçava amb un altra. La major dificultat era la consolidació de serveis i persones. La característica principal que es desprèn de les subvencions és la inestabilitat i el canvi continu. Per això crec que costa tant professionalitzar els serveis. Personalment sóc AODL des de fa 2,5 anys i el meu màxim objectiu és consolidar el servei que he creat i assegurar-me un lloc de treball, pel que estic a l’expectativa del què passarà quan finalitzi la meva subvenció...”*

*“...els projectes varien i les administracions no tenen recursos propis per consolidar-los....”*

*“...després de l’execució de les subvencions no es consoliden en pressupost ordinari els serveis iniciats amb aquesta per què costa molt justificar l’augment de la plantilla, no hi ha un comprimís polític moltes vegades i es poden demanar altres subvencions....”*

*“...en la majoria d’ens públics on he treballat s’aprofitaven els recursos que donaven les subvencions i quan s’acabava aquesta s’enllaçava amb un altra. La major dificultat era la consolidació de serveis i persones. La característica principal que es desprèn de les subvencions és la inestabilitat i el canvi continu. Per això crec que costa tant professionalitzar els serveis. Personalment sóc AODL des de fa 2,5 anys i el meu màxim objectiu és consolidar el servei que he creat i assegurar-me un lloc de treball, pel que estic a l’expectativa del què passarà quan finalitzi la meva subvenció...”*

*“...en quan a la consolidació del personal originari del contracte programa després de dos anys el servei actual no disposen de cap programa concret, doncs el servei és nou de fa dos anys i es pretén consolidar la base estructural del mateix, fins al moment només he aconseguit una auxiliar administrativa interina que en el 2009 se li crea la plaça. A partir d’aquí, no tenim espai físic per augmentar els recursos humans del servei a través de programes concrets. A finals de 2008, vam incorporar a l’equip una agent d’igualtat però des de l’Ajuntament, de moment no hi ha pretensions de consolidar-la pel que dependrà de la feina que hagi realitzat durant els primers dos anys...”*

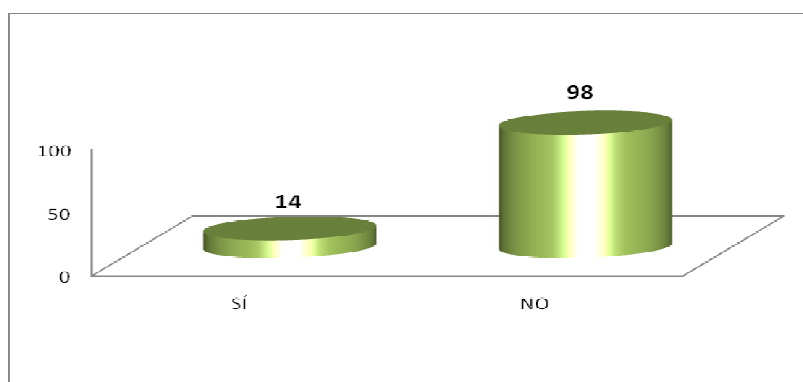
Aquestes dades es revelen com a poc verosímils però sí interpretables. Una interpretació literal implicaria que l’atorgant de les subvencions aconsegueix en un espai breu de temps que el/la beneficiari/ària assumeix l’activitat que a primera instància ha estat finançada de forma extraordinària. Si això fos cert no es repetirien convocatòries en àmbits tant dispersos com el medi ambient, la cultura, l’ocupació o d’urbanisme.

El llegat deixat per les subvencions i el grau de consolidació del finançament amb pressupost ordinari del beneficiari/ària al cap del temps porta a la qüestió de la inclusió del personal en plantilla de capítol 1. La consolidació en pressupost ordinari –per tant com a servei – del que abans ha estat un finançament extraordinari –per tant una subvenció o projecte, no sempre s’esdevé. Succeeix amb freqüència que la subvenció s’ha executat amb fortuna, ha obtingut bons resultats, ha innovat però que –simplement – l’organisme beneficiari està mancat de recursos per a convertir en servei quelcom que era una pràctica pilot i/o experimental o un projecte. No sembla en rigor que la manca de pressupost pugui ser la única causa; els cicles de mandats polítics (breus de 4 anys, quan un projecte necessitat de mitjana també quatre anys per a poder consolidar-se) poden ser una altra de les causes de no conversió dels projectes en serveis.

En l'àmbit de la Generalitat de Catalunya cada vegada són més les Conselleries que opten per convertir en contractes programes el que antigament eren convocatòries anuals. Ho fa el Departament d'Acció Social i Ciutadania, ho fa el de Departament de Polítiques Territorials, el Departament de Treball, etc. El contracte programa (CP) és una subvenció bianual, que per tant aporta major estabilitat en el finançament i sotmesa a la revocació en funció dels resultats. És però també i en realitat una modalitat de concedir (per lliure concurrència i al capdavant que es sol emprar en finançament imprescindible per als ens locals i que potser hauria de ser objecte de transferència ordinària i des fa cert temps més que no pas de subvenció –per molt que s'utilitzi la fórmula del contracte programa).

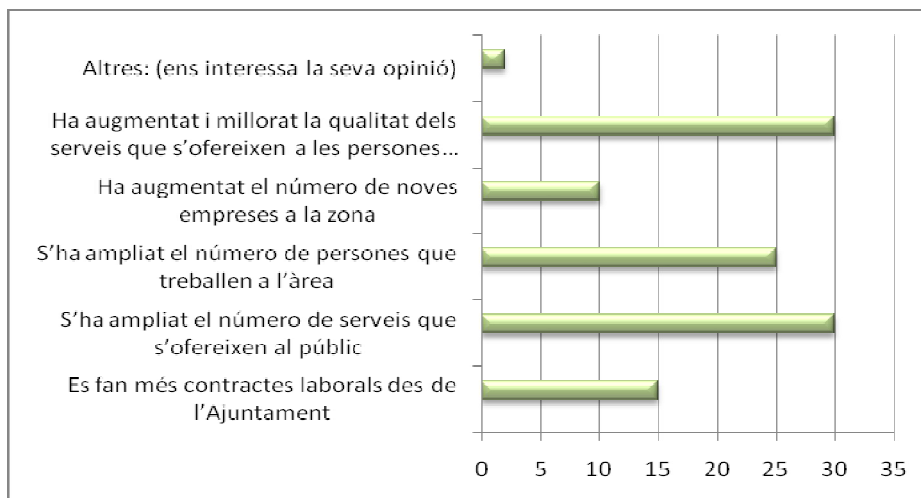
A l'enquesta únicament un 20% de les persones enquestades, concretament 14 persones ha contestat que algun cop ha emprat aquesta fórmula. En conseqüència es susposa que el personal tècnic local continua en general i a *grosso modo* anant de convocatòria en convocatòria i no presentant-se a convocatòries marc que apleguen diferents programes.

**Gràfic 15.- Ha fet mai us dels contractes programes per a projectes?**



La pregunta sobre l'**ús del contracte programa** condueix directament a la pregunta de consolidació o no del personal de "programes" o del personal no finançat amb el Capítol I del pressupost municipal. A l'enquesta es pregunta de forma oberta com el personal tècnic solucionaven la consolidació del personal.

**Gràfic 16.- Com soluciona la consolidació del personal originari del contracte programa després de dos anys?"**



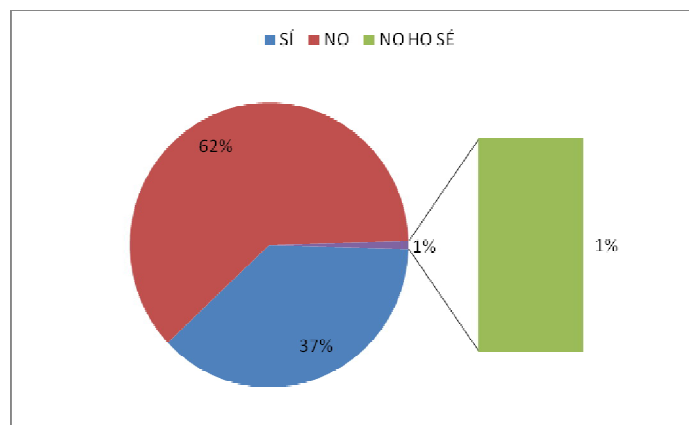


Es pot assegurar que, la manca de continuïtat de l'estructura tècnica i administrativa en serveis molt dependents de subvencions, representa un repte a superar per a la millora dels serveis públics particularment en els camps de determinades accions socials, la quasi totalitat de serveis d'ocupació, accions vinculades a noves tecnologies i forta oferta pública vinculada a l'àmbit del medi ambient, com el 56 % de els persones enquestades afirma que el percentatge de finançament al conjunt total del servei o àrea que representen les subvencions assoleix entre un 25% i un 75% del total del pressupost. Per contra només un 9 % diu que les subvencions representen un valor inferior al 10% del pressupost global de l'àrea.

Es desprèn que si la mostra d'enquestes s'hagués repartit entre tècnics d'àrees relatives per exemple a serveis econòmics o jurídics, s'haurien obtingut molt probablement uns resultats molt menors en termes del pes significatiu de les subvencions com a font de finançament. No obstant també és cert que la mostra sobre un univers de 112 enquestes ha estat tramesa a tècnics i tècniques d'ocupació, de cultura, de polítiques socials, etc, o sigui a un conjunt de tècnics locals prou representatiu en el que a serveis sectorials es refereix.

La importància de les subvencions com a font de recursos deixaria per tant en molts serveis de ser complementaris –perquè un 57% afirma que les subvencions representen entre un 25% i un 75% dels recursos totals. Per convertir-se en un recurs imprescindible als efectes de mantenir la prestació de serveis. I les subvencions desenvolupen un rol tant significatiu, seria essencial l'existència d'un pol i uns serveis tècnics especialitzats en la seva captació, execució i justificació amb, també, uns coneixements generals en tots els aspectes vinculats a les subvencions. Per aquest motiu s'incloué a l'enquesta la pregunta relativa a si es coneixia la llei de mínimis.

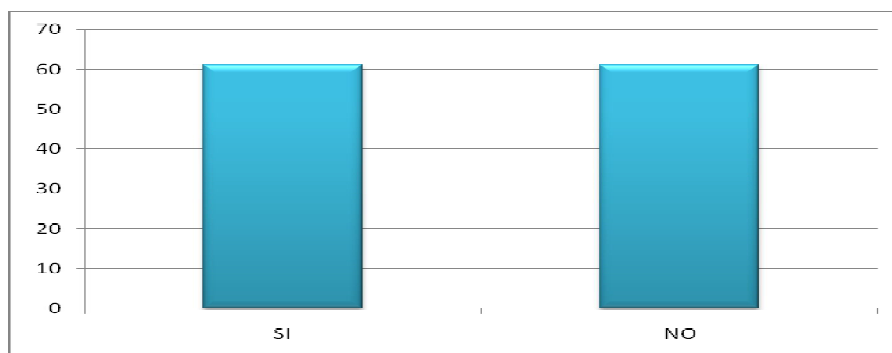
#### **Gràfic 17.- Coneix la llei de mínimis?**



Al respecte, el 62% va respondre que no, fet que pot implicar que realment el personal tècnic de subvencions maneja unes eines de treball jurídiques, econòmiques o de definició de polítiques públiques que o bé són recurrents (la convocatòria, les bases i el contingut del que és té pensar sol·licitar), o bé podrien ser en algunes ocasions insuficients. Insuficients però relativament perquè la tendència senzillament sembla ser que s'acudeix a la llei, al reglament o en el cas exposat a la llei de mínimis quan realment es necessita (que la convocatòria expliciti per exemple que la mateixa se sotmet a la llei de mínimis) i no a fons perdut. De forma genèrica i com a pura inversió territorial i de gestió normalment no s'analitza allò perifèric –per molt essencial que pugui ser- com la legislació vinculada a la gestió econòmica –lleí general tributària, lleí general pressupostària o la mateixa lleí de mínimis).

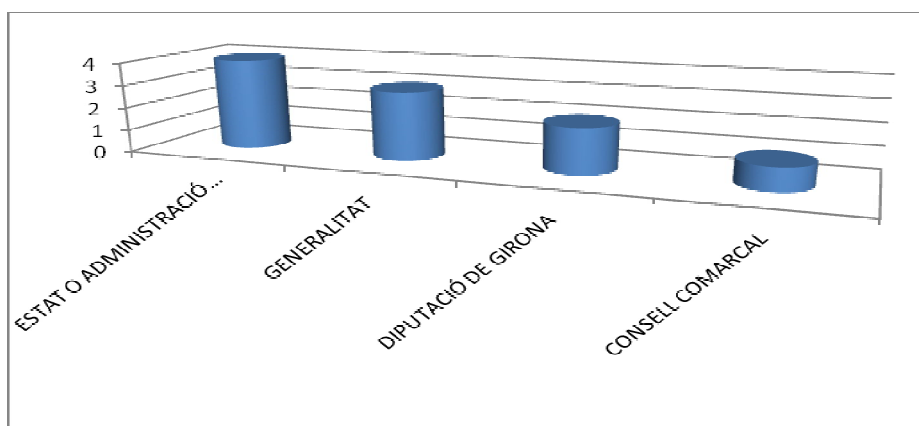
En el mateix sentit fou formulada la pregunta de si es coneixen fonts d'informació sobre convocatòries de subvencions. Exactament la meitat de les persones enquestades contesta que no.

**Gràfic 18.- Coneix alguna xarxa d'informació que agrupi subvencions de totes les administracions?**



En la relació atorgant-beneficiari/ària es preguntava a l'enquesta, i si bé de forma molt oberta, quina administració atorgant presentava uns majors índex d'eficiència i de comoditat per a l'atorgant.

**Gràfic 19.- Quina administració atorgant presentava uns majors índex d'eficiència i de comoditat per a l'atorgant?**

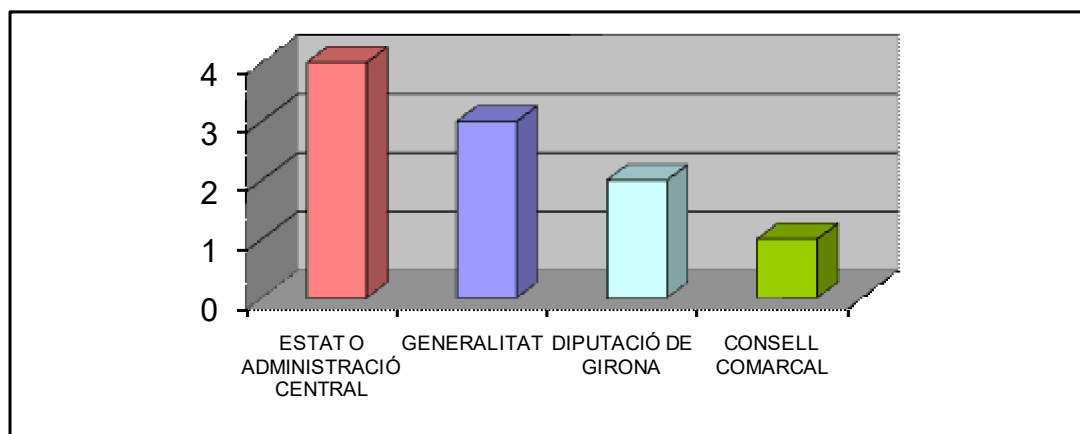


El rànquing en termes d'eficiència i eficàcia l'ocupa en primer lloc l'Administració central, l' Estat limita la figura dels consells comarcals. Els resultats sorprenen en la mesura que la majoria de convocatòries a les que deuen haver acudit els tècnics i tècniques entrevistats/ades són relatives a les de la Generalitat de Catalunya. S'aprecia una posició destacada per part de l'administració central en aquest sentit.

És plausible afirmar que l'Estatut d'Autonomia aprovat l'any 2006 i la subsegüent atribució de competències –també en subvencions a Catalunya en particular. Hagi provocat que les convocatòries i subvencions d'administració central puguin presentar uns majors índexs d'originalitat o qualitat tècnica en la forma de barem presentant mitjançant iniciatives com el programa Avanza i altres similars. No obstant això seria tant com afirmar que a menor responsabilitat major qualitat en l'atorgant, equació la qual té un sustent o fonament feble argumentalment. En rigor no es pot donar explicació –si no fos aprofundint en una nova ad hoc i molt monogràfica- a aquest resultat.

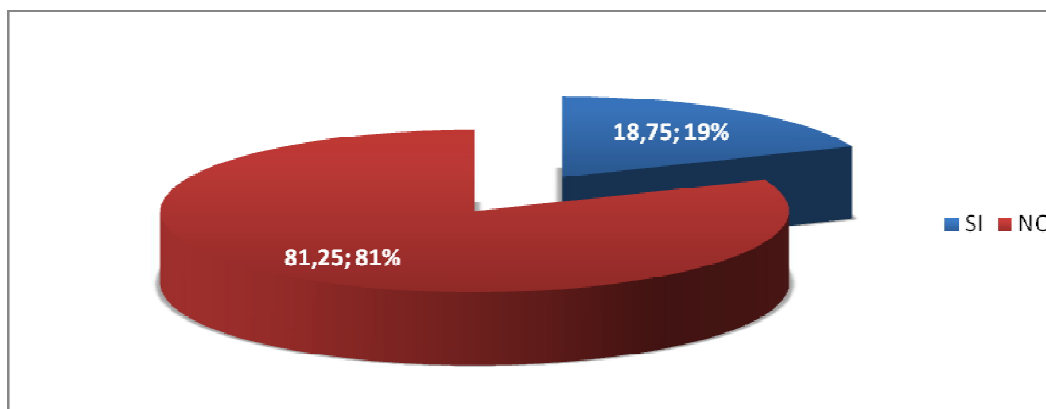
Idèntic resultat ha tingut la pregunta on es formulava quin atorgant era més àgil alhora de validar la justificació de la subvenció i, sobretot alhora de fer efectiu el seu pagament. Els resultats han estat:

**Gràfic 20.- Quin atorgant era més àgil alhora de validar la justificació de la subvenció i, sobretot alhora de fer efectiu el seu pagament?**



També en un ordre de matèries concatenat amb l'anterior, sorgeix un segon tema d'importància en el que a la relació interadministrativa es refereix. És el relatiu al potencial d'agrupació entre beneficiaris/àries –en aquest cas municipis- per a concórrer a subvencions. El 18,75 % ha manifestat que almenys en una ocasió ha acudit a convocatòries juntament amb d'altres municipis.

**Gràfic 21.- Ha format part d'alguna subvenció conjuntament amb altres municipis?**



Certament alguns atorgants ja estimulen la fórmula d'agrupació de beneficiaris/àries. Per exemple les diputacions per a corregir positivament la discriminació que poden patir municipis de menys de 5.000 habitants, exigeix que la personalitat jurídica del sol·licitant tingui forma d'agrupació de municipis. Per exemple la direcció general número 5 de la que obligava a la constitució del que s'anomenen agrupacions de desenvolupament –amb o sense personalitat jurídica pròpia- i per exemple finalment es detecten en un escriu de convocatòries en les quals es potencia l'accessibilitat a les subvencions on el subjecte passiu són consorcis, mancomunitats i entitats públiques empresarials.

Es pot afirmar en consecució que les subvencions són o poden ser excusa i pretext per aconseguir economies d'escala en l'ordre de l'administració potenciant l'aglutinació o la concertació de polítiques entre municipis de menys de 5.000 habitants per millorar el seu potencial d'accessibilitat a recursos.

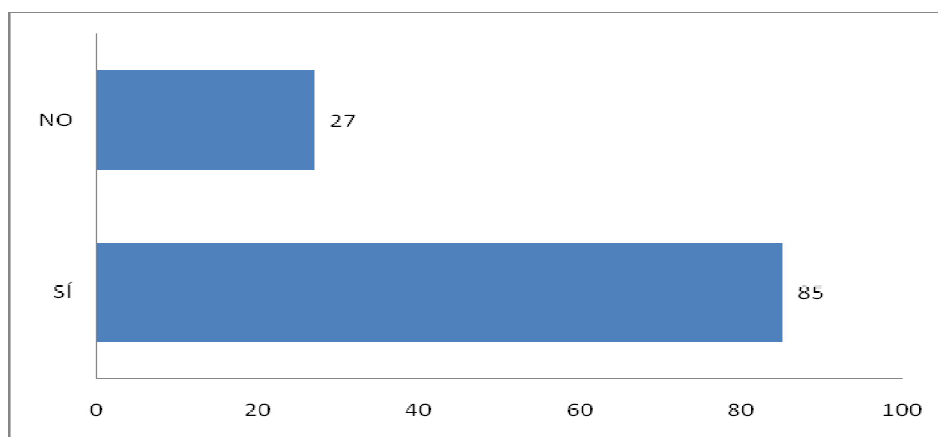
De fet és lògic que òrgans supramunicipals emprèn les subvencions per enfocar les polítiques a potenciar petits municipis que, de forma recurrent en sis anys, no han accedit a convocatòries perquè simplement els mancava l'estructura tècnica administrativa necessària per a identificar i sol·licitar la subvenció.

El paràgraf tercer del punt 3de l'article 23 de la Llei estableix que la presentació telemàtica de les sol·licituds i documentació complementària es realitzarà en els termes previstos a la disposició addicional 18a de la Llei 30/1992, de 26 de novembre i l'article 81 del Reglament determina que podran utilitzar-se mitjans electrònics, informàtics i telemàtics, en els procediments de justificació de les subvencions sempre que en les bases reguladores s'hagi establert la seva admissibilitat.

El reglament autoritza a la gestió integral de forma telemàtica de les subvencions, tant per a l'atorgant com per al/la beneficiari/ària. El tema no és reduït a la major celeritat eficaçia i eficiència dels actes administratius propis d'una subvenció; la qüestió pot tenir transcendència també en el fons –no tant sols en la forma i procediment.

En primer lloc, la pròpia sol·licitud es veu alterada o reduïda per la circumstància de l'espai taxat alhora de plantejar el conjunt d'accions de la subvenció. En segon lloc, cal un ple rendiment dels sistemes que van associats a al gestió telemàtica com ara la signatura electrònica del titular de l' entitat. Com es probable que s'experimenti un in crescendo en al forma telemàtica de sol·licitar, fou preguntar a l'enquesta les convocatòries en que els tècnics i tècniques locals, empraren noves tecnologies i/o sol·licituds de forma telemàtica de subvencions.

#### **Gràfic 22.- Ha tramitat alguna subvenció per Internet?**

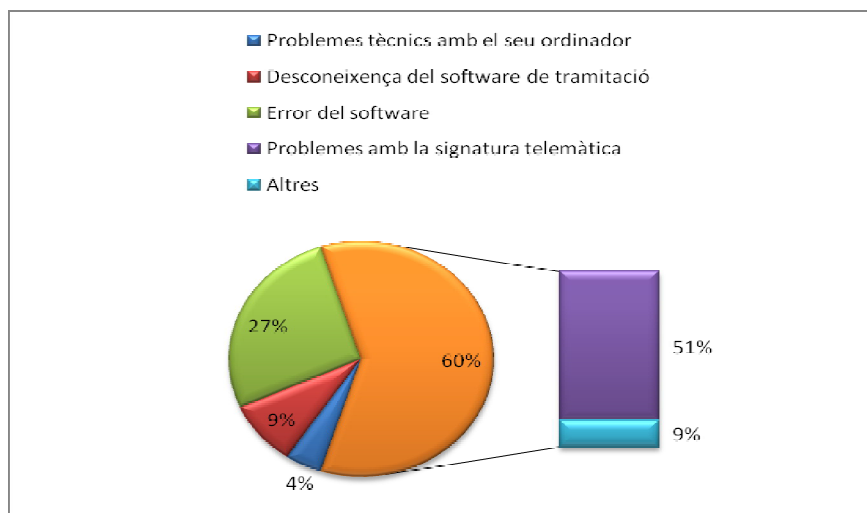


Es pot apreciar per tant un altíssim índex d'utilització del sistema de sol·licitud telemàtica, sistema que, al capdavall, decideix o selecciona l'atorgant. El sistema telemàtic de sol·licitud ha estat valorat positivament per les persones, en l'enquesta en un 76 % dels casos (és a dir un total de 85 persones han contestat que sí havien tramitat una o més vegades una subvenció per internet i tant sols 27 han contestat el contrari).

En les entrevistes no escrites en general s'ha valorat positivament per a la simplificació que implica la sol·licitud per al beneficiari/ària.

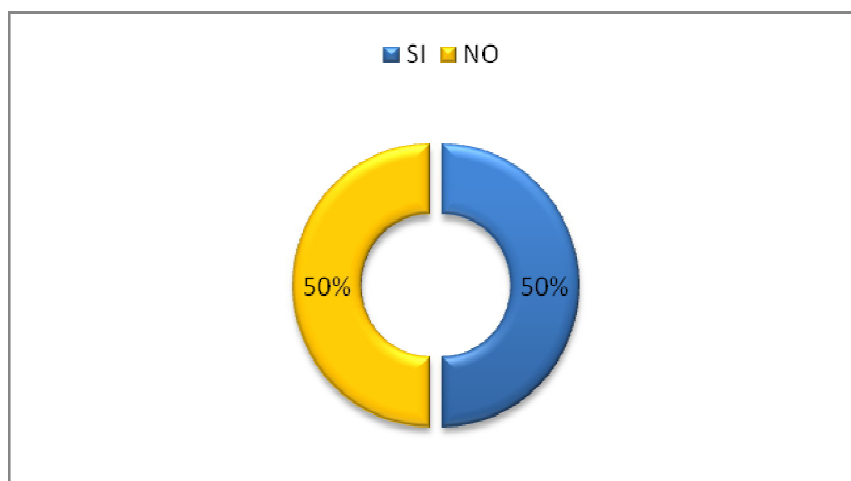
No obstant, entre els aspectes negatius o d'aquests sistemes de gestió, les persones enquestades han manifestat:

**Gràfic 23. En cas negatiu, pot determinar quin ha estat el principal problema?**



Com es pot apreciar els problemes relatius a la signatura electrònica –no acceptació o validació de la mateixa, s’entén, ocupa el primer lloc en el rànquing dels “problemes”, seguit d’una segona problemàtica-no atribuïble aquesta a sol·licitar com és el de les disfuncions del software, fets ambdós que porten a pensar que manquen anys per a un ús desitjat regular i normalitzat de les noves tecnologies alhora de sol·licitar subvencions. .

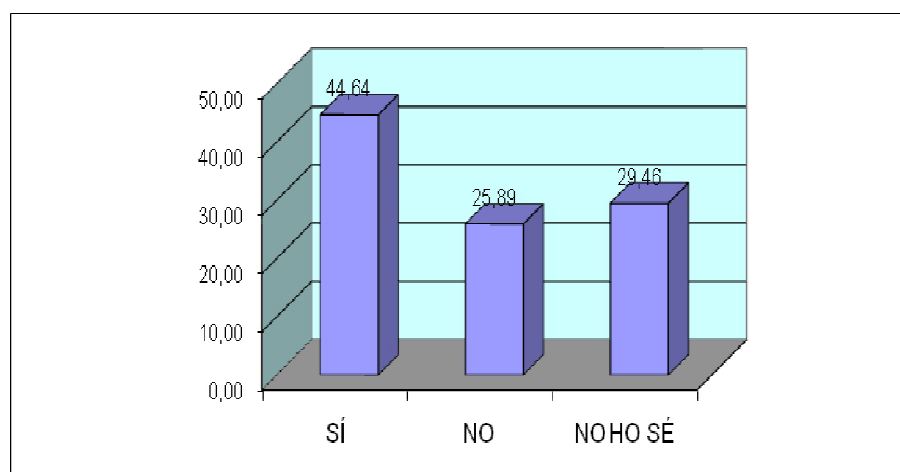
**Gràfic 24.- Sap utilitzar la signatura electrònica per fer efectiu l’entrega de la memòria de la subvenció?**



No es tracta potser tant d’una manca de coneixements en l’ús de les Tic’s per part de la persona usuària –ja que el 50% afirma per exemple saber utilitzar el sistema de forma electrònica-, com de la solvència tècnica dels equips i sistemes emprats.

A la pregunta si els ajuntaments empraven la lliure concurrència, bases o convocatòria alhora d'atorgant els enquestes han contestat que:

### Gràfic 25.- La seva institució genera subvencions de lliure concurrència?

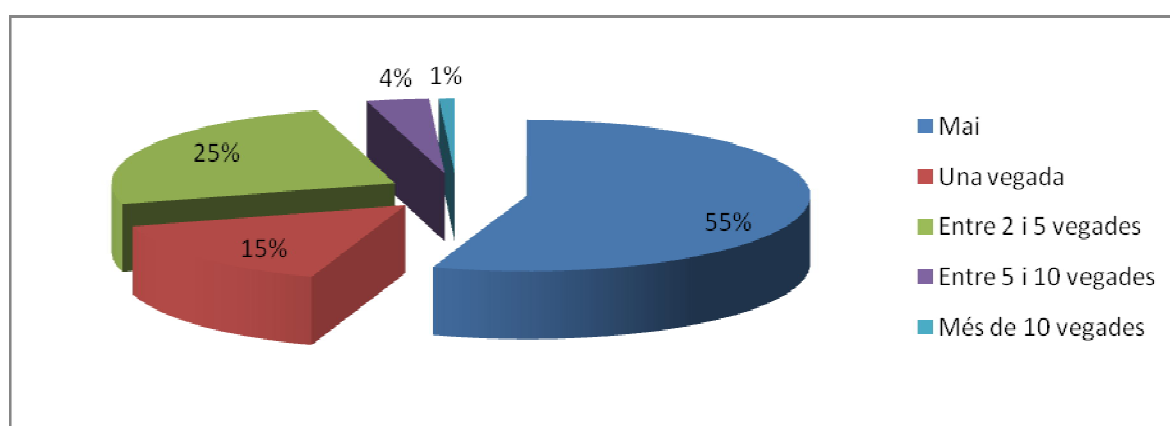


Es pot suposar que gairebé el 26% que ha contestat negativament és degut a que literalment l'ajuntament organitza atorga amb altres sistemes que no són la lliure concurrència o bé, com a segona opció, que l'ajuntament on pertany la persona enquestada no atorga subvencions –tema plausible per exemple en municipis de menys de 5.000 habitants.

### **Renúncia a subvencions.**

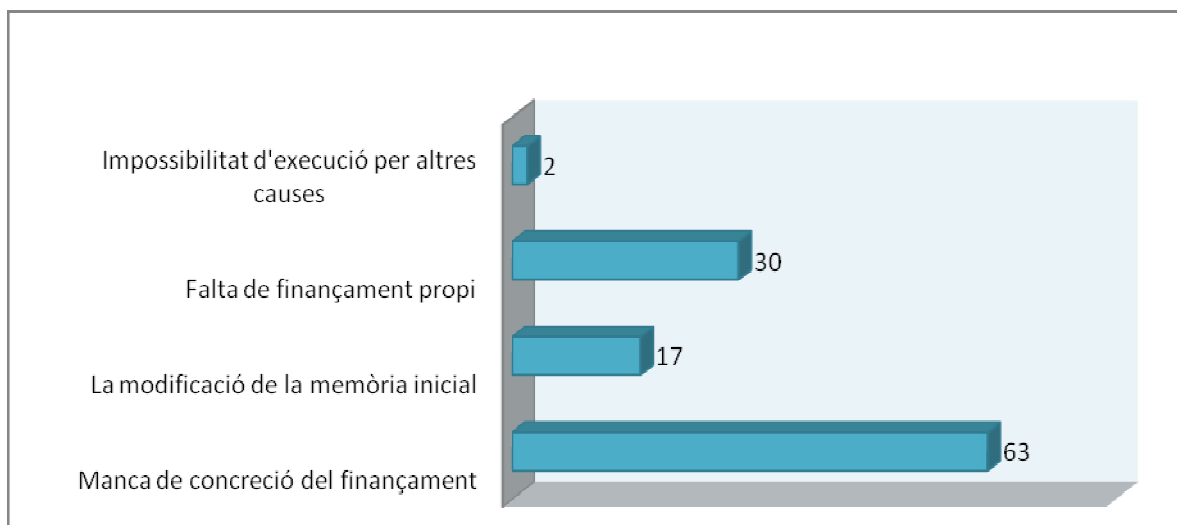
En quan a les circumstàncies internes a l'hora de sol·licitar i gestionar subvencions: la coordinació interna municipal i altres extrems una informació sorprenent de la present font empírica d'estudi és que únicament el 55%, és adir un total de 62 persones diuen no haver renunciat mai a una subvenció un cop aquesta ja estat atorgada. La resta –les persones que si hi han renunciat- presenten resultats molt diversos des de la perspectiva del nombre de vegades que hi ha renunciat.

### Gràfic 26.-Ha renunciat alguna vegada a una subvenció concedida?



Les causes per les quals un 45% dels enquestats ha renunciat en alguna ocasió o més a una subvenció amb resolució de concessió són les següents.

**Gràfic 27.-**



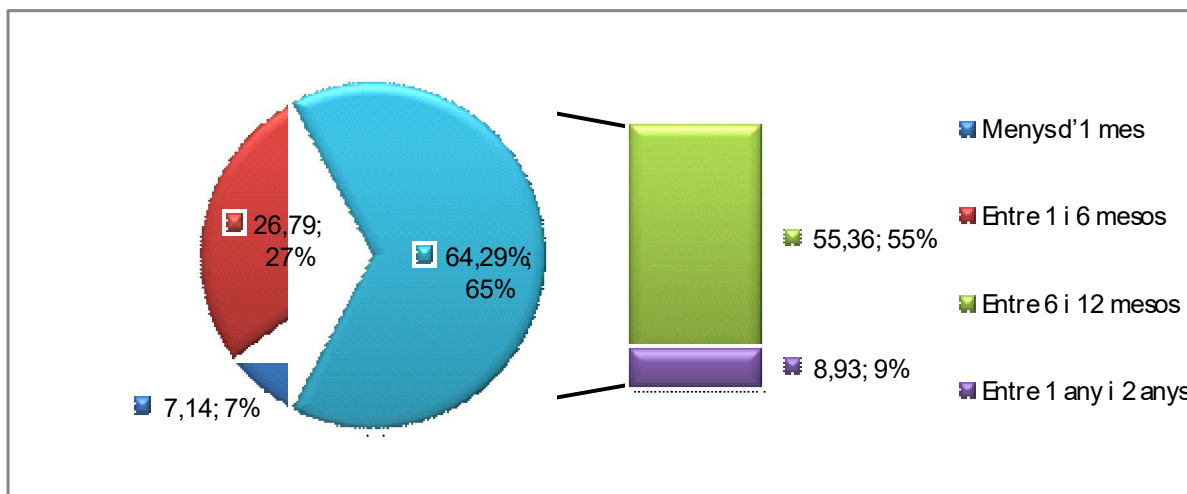
Com es pot apreciar la primera de les causes és la **manca de cofinançament** (amb 63 persones que han contestat aquesta opció de resposta). Això eventualment pot implicar –i així sembla ser en la pràctica de sol·licitud de les subvencions-. Que no són pocs els/les beneficiaris/àries que opten sol·licitar sense haver concretat de forma prèvia el cofinançament que ha estat plasmant prèviament com un requisit en la convocatòria. No obstant no deixa de sorprendre que un promotor/a renunciï a una font de finançament que com a mínim li reporta la meitat del cost de l'activitat o projecte que vol emprendre. La segona causa en importància és la **falta de finançament propi**, i pot obeir a una etiologia tan diversa que va des de la fixació d'uns objectius i resultats massa ambiciosos en el moment de sol·licitar fins a la renúncia per haver formulat dues sol·licituds amb idèntic contingut i haver obtinguts dues resolucions aprovatòries amb la qual cosa es fa imprescindible renunciar a una d'elles (amb un total de 30 respostes). Finalment i en tercer lloc, la **modificació de la memòria inicial** (amb 17 respostes) i només dos persones han respòs **impossibilitat material d'execució per un altra de les causes**. Certament cada vegada és un fet més freqüent que l'atorgant resolgué favorablement però rebaixant l'import i mantenir els resultats que ha plantejat el sol·licitant. Aquí un sol·licitant correcte el que faria o fa és reduir proporcionalment els resultats amb el mateix percentatge en que ha estat reduït el finançament o la diferència entre el finançament sol·licitat i el finançament atorgat.

En resum un tipus d'estratègia intensiva i extensiva en termes de sol·licitar subvencions (presentar-se a totes les convocatòries que es pugui, dit col·loquialment), podria comportar un increment proporcional de renunciés bé perquè no s'ha conreat el cofinançament, perquè ja s'ha formulat la mateixa sol·licitud i s'ha atorgat en una altra via d'activitat de foment l'activitat o projecte o bé -la més inusual. O per manca de viabilitat en l'execució material de l'activitat o projecte que es plantejava.

#### ***Termini mig cobrament de les subvencions.***

També en un ordre intern de gestió de subvencions, es planteja la qüestió de la relació entre serveis econòmics (la unitat de comptabilitat del que seria una empresa ordinària) i la unitat o departament que sol·licita la subvenció. Preguntant a les persones enquestades sobre el termini real i efectiu de recepció o ingrés a caixa de la subvenció, els resultats han estat:

**Gràfic 28.- Quin termini mig de pagament ha experimentat en la recepció dinerària als serveis econòmics de les subvencions?**



Rebre abans o després l'ingrés és en rigor (i especialment a l'Administració) un problema de serveis econòmics o intervenció- els quals es poden veure abocats tot i tenir la certesa de cobrament a negociar crèdit amb entitats financeres per a fer l'avançament de la subvenció. Aquesta circumstància encara és més notòria i punyent en els casos del tercer sector o organitzacions no lucratives i sector privat. En gairebé el 56% de les persones enquestades han rebut l'ingrés en un període d'entre 6 mesos i un any fet el qual probablement significatiu la millora en escurçament de terminis de pagament per part de l'atorgant en relació a èpoques anteriors.

S'intueix que el que preocupa en el fons és que al retrassar-se el pagament generar dues consciències en funció del tipus d'organització de que es tracti 1.- en el cas de beneficiaris que són administració el perjudici és per a serveis econòmics o intervenció, però el/la tècnica/a sectorial que la gestiona tindrà una resolució administrativa aprovatòria que li permetrà que intervenció li plasmí en una partida pressupostària l'important de la subvenció i que, per tant, pugui començar a executar despesa l'endemà mateix, b.- en organitzacions no lucratives o privades, la manca de liquidesa pot implicar la renúncia a no ser que els interessos financers siguin un cost elegible i per tant imputable als costos propis de la subvenció.

Aquí el/la tècnic/a de la subvenció per molt que disposi d'una resolució, sinó la unitat de comptabilitat no disposa de liquidesa o el cas es frenaria l'inici d'execució de la subvenció en un percentatge alt d'ocasions. En tot cas la opinió dels enquestats sobre el retard en pagament de subvencions és la següent:

*"...el retard en el pagament respecte a una subvenció atorgada sovint succeeix per que passa per massa ens (exemple: PUOSC, diners de la Generalitat o bé arriben de la Diputació o del Consell Comarcal). Considero que els diners públics haurien de tenir una via més directe cap al municipi, sobretot quan es tracta de municipis petits..."*

*"...sovint els pagaments es fan després de les justificacions i la falta de garantia fa que sovint no es tiri endavant el projecte per la por a no disposar de partida suficient..."*



*“...una altra conseqüència que pot provocar el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada és la incertesa, quan l’administració atorgant es retarda crea un clima d’inseguretat pels pròxims anys...”*

*“...les subvencions són una manera de tirar endavant iniciatives que sense l’aportació inicial de capital potser no s’haurien realitzat pel risc econòmic que impliquen...”*

*“...una de les conseqüències del retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada és el retard en l’execució de l’actuació o inclús impossibilitat d’execució...”*

*“...en quan a possibles conseqüències que pot provocar el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada la corporació ha d’avançar fons propis i li pot generar problemes de tresoreria...”*

*“...una altra conseqüència que pot provocar el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada és el descontent de les entitats/persones prestadores del servei...”*

*“...una altra conseqüència que pot provocar el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada és la manca de credibilitat per a demanar-ne més, que no s’incentiva el que es vol incentivar, problemes per a la gestió i efectes perversos en les justificacions...”*

*“...el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada que en principi les accions es realitzen segons el pla d’accions i dins del pressupost, no comporta molts problemes a l’Ajuntament...”*

*“...una altra conseqüència que pot provocar el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada és que crea desconfiança i inestabilitat en l’equip de treball, doncs l’Ajuntament ha d’avançar els diners i sempre hi ha el risc de que no es doni la subvenció. Es fa molt difícil de negociar políticament i quan la subvenció genera la creació de llocs de treball, aquests són fràgils, inestables i tot el servei creat està subjecte a una base inestable que repercuteix en els resultats, la dinàmica i la professionalitat...”*

*“...el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada és per l’àrea de serveis econòmics un inconvenient, sobretot si cau a finals d’any i han de fer el tancament...”*

Una segona circumstància en matèria de coordinació interna municipal en tot el referit a les subvencions és la consistent en saber si els ajuntaments disposen d’un sistema de seguiment i avaluació (s’entén que avaluació intermèdia, no només final) de les subvencions.

Els comentaris al respecte han estat els següent:

*“...el nostre sistema d’avaluació i seguiment dels projectes subvencionats és el treball del dia a dia d’aquests projectes i el contacte amb les administracions que atorguen les subvencions, també disposem d’una fulla interna amb Excel on hi anem fent anotacions de caire tècnic i polític...”*

*“...un sistema d’avaluació són totes les memòries finals i altres sistemes d’avaluació que s’estableixen en els projectes (exemple: qüestionaris, enquestes consecució dels objectius, etc.)...”*

*“...com a sistema d’avaluació utilitzo els propis indicadors d’avaluació previstos en cada projecte...”*

Es dedueix en conseqüència que, d'habitud les subvencions executades no compten amb un sistema d'avaluació intermèdia i que presenten una tendència a l'objectivització de resultats final de signe material o empíric. No se solen analitzar l'impacte en polítiques, en concertació públicoprivada en transferibilitat i si –per descomptat– l'impacte directe sectorials (nombre de persones formades, nombre d'ajuts d'urgència atorgats, nombre de zones urbanes rehabilitades, etc).

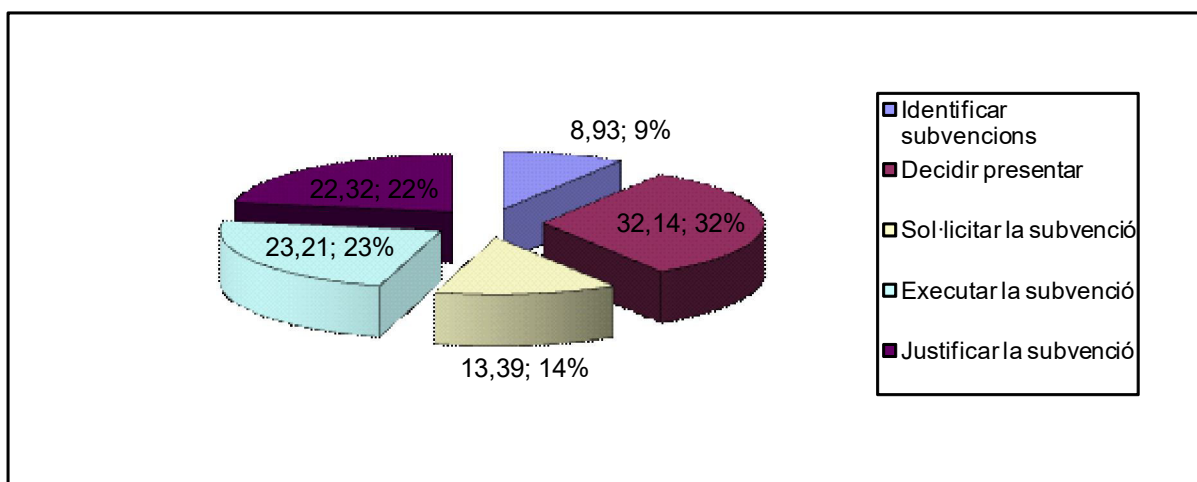
La relació entre personal tècnics i polítics o càrrecs electes és una de les altres qüestions a plantejar-se en tot el procés vinculat a subvencions.

La integritat de l'enquesta ha estat adreçada a llocs de treball tècnics –laborals, indefinits de programes o funcionaris – i no a càrrecs electes –regidors/es, tinents/es, alcaldes/esses, diputats/ades – o càrrecs de confiança dels mateixos –personal de lliure designació associat al mandat.

Al preguntar a les 112 persones sobre el grau d'implicació, lideratge o iniciativa dels càrrecs electes, la resposta ha estat realment molt i molt heterogènia i per tant de poca utilitat en visites a una eventual interpretació de la mateixa. Podria haver estat “previsible” una major puntuació per part dels tècnics i tècniques, perquè els càrrecs electes a banda d'aprovar o auspicciar l'aprovació de sol·licitud en no poques ocasions són una font d'identificació de subvencions –sobretot les de la modalitat de concessió directe. Això sense perjudici del rol que poden desenvolupar en matèria de fixar els valors que han d'orientar les polítiques .

En aquesta qüestió vinculada a l'anterior i dins encara de les circumstàncies internes de l'organització que sol·licita és pregunta en quin moment de les fases d'una selecció, el càrrec electe hi tenia més presència o antecedents. Aquí sí que la resposta fou l'esperada en el sentit que el gruix dels enquestats atorga un 32,14% al moment de “decisió” sobre presentar o no la subvenció.

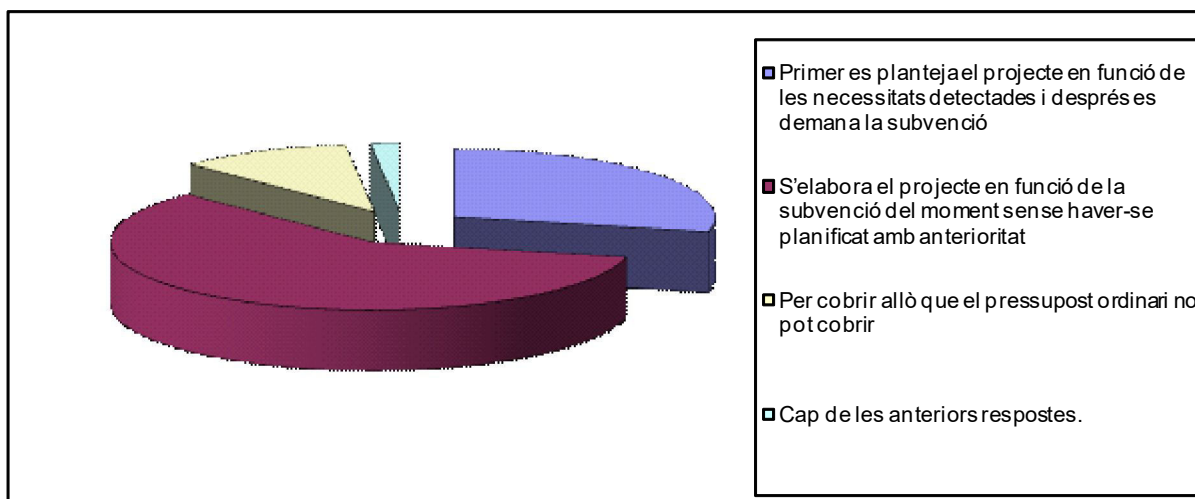
**Gràfic 29.- I pel que fa a les diverses etapes de la subvenció:**



Aquest acte de “decidir” va sense dubte vinculat a l'aprovació de sol·licitar bé sigui per decret d'alcaldia, Junta de Govern local i Ple, actes administratius els quals precisen sens dubte de la concurrència i decisió dels càrrecs electes.

La quarta qüestió transcendent sobre els aspectes interns d'una corporació local, per exemple, alhora d'emprendre accions per a captar i executar subvencions, era la relativa a si la sol·licitud de subvencions es planificava o bé en els seu defecte per a expressar-ho de forma planera s'anaven "presentant les subvencions que anaven apareixent". La resposta fou:

**Grafic 30.- Creu que en general es planifiquen i s'estructuren els projectes en funció de les necessitats detectades o en base a les subvencions que van apareixent? (Marqui l'opció que vostè consideri que s'acosta més a la realitat)**



Com es pot apreciar un percentatge realment rellevant, afirma que les necessitats s'ajusten al l'existència de finançament –o sigui l'existència de convocatòries de subvencions- i no a l'inrevés (el 61% concretament). Això revela una dada molt important: l'estat de la qüestió a l'entorn de presentacions en convocatòries no obeeix a una política predeterminada sinó a les possibilitats que l'atorgant ofereix als potencials sol·licitants.

Per aquest motiu seria absolutament necessari que els atorgants perfillessin o dissenyessin elegibilitat de les accions finançades a les subvencions de forma molt ajustada a les necessitats que poden presentar per exemple les corporacions locals.

No existeixen potser espais materials on atorgant i sol·licitant puguin dir quines són les necessitats a cobrir no només en el sentit de necessitats de naturalesa immediata o tangible –promoure l'esport fent activitats per exemple. Sinó de necessitats per assolir innovació en les polítiques públiques o assolir un major finançament privat o avaluar bé les polítiques per aconseguir un majors índexs de rendibilitat de les mateixes.

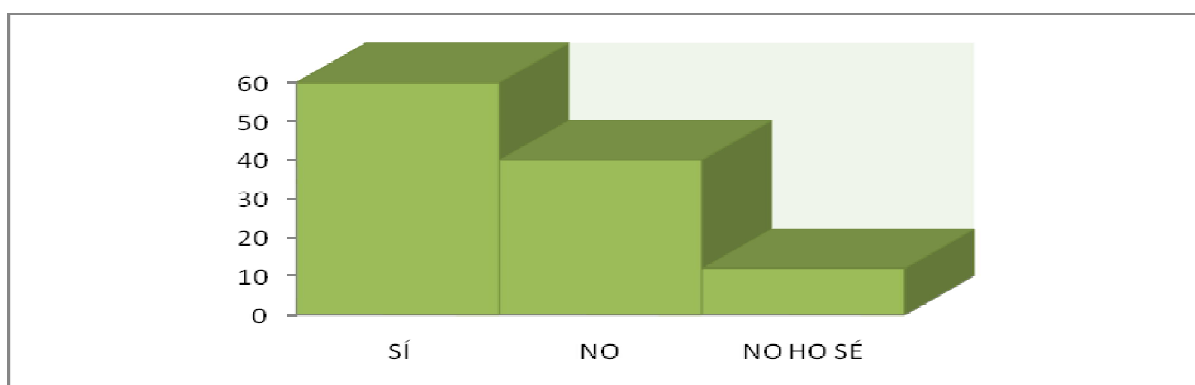
Amb tot, un 27% respongué que sí, que primer es detecta la necessitat o tema que es vol atendre i que, després, s'espera a una convocatòria que coneixi amb l'objectiu o repte plantejat en el servei. Finalment un petit percentatge reconeix que les subvencions serveixen simplement per a cobrir dèficits del pressupost ordinari.

Als efectes de concretar la pregunta sobre l'empeny en planificació o el que és el mateix, la raó de ser de les subvencions, es fórmula la qüestió –ja més concreta i precisa. De si almenys aquestes es planificaven de forma anual. S'entenia en la pregunta si es planifica la identificació i sol·licitud i, si es vol, si es planificava també que succeeix després de la finalització de la subvenció.

La pregunta era més important del que pot semblar a priori perquè guarda relació amb el pla estratègic de subvencions contemplat a la legislació en matèria d'obtenir el màxim rendiment de les mateixes.

Aquí la resposta fou:

### **Grafic 31.-Existeix una planificació anual per a la recerca i preparació de subvencions?**



En canvi quan s'han preguntat quins sistemes de planificació existeixen per part del sol·licitant, han estat obtingudes ben poques respostes.

En quan a la pregunta de la utilitat de les subvencions per part del/de la beneficiari/ària, la majoria de les persones enquestades ha contestat que les subvencions s'empren per a complementar les polítiques ordinàries i un percentatge menor que el seu ús va vinculat realment a la voluntat d'innovar.

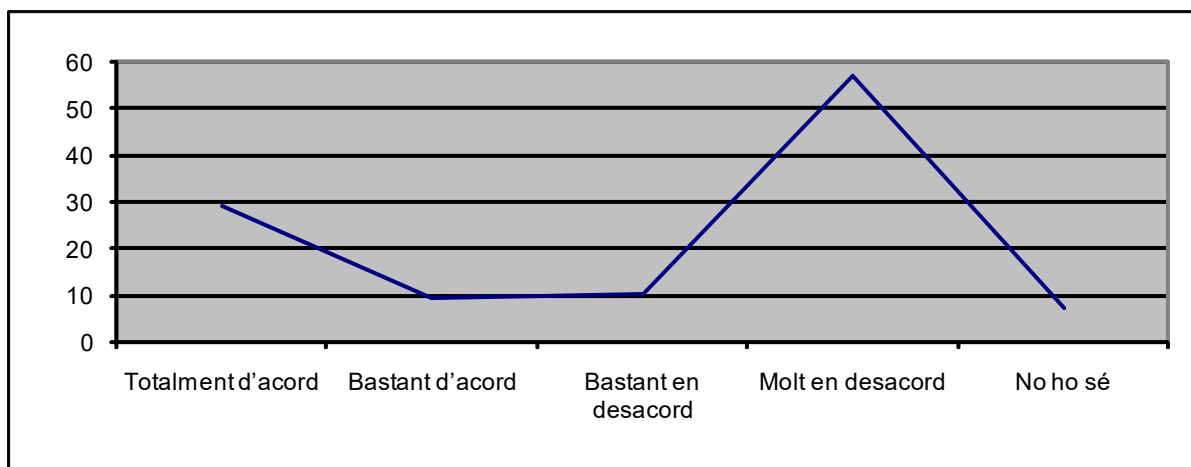
Aquest aspecte a la present recerca destaca com a essencial no tant per la resposta en sí mateixa sinó per entendre la manera o forma amb que els tècnics i tècniques locals veuen i senten l'ús de les subvencions.

Per al personal vinculat a elles evidentment aquestes tenen una funció de principi i fi, són d'alguna manera la raó de ser de la seva feina i per tant serveixen per a tot. Per al personal en plantilla les subvencions juguen un rol normalment complementari i no accessori.

Al preguntar sobre el llegat deixat per les subvencions es formula la pregunta de forma molt oberta i simple si les persones enquestades creuen que les subvencions havien o no deixat llegat, pòsit o una herència en els serveis ordinaris.

El resultat fou:

**Gràfic 32.- Està d'acord amb la següent afirmació: “En general, les subvencions atorgades a les administracions públiques per al disseny de prestacions i millora dels serveis públics han deixat poc llegat”**



Únicament un 26% pensa que les subvencions no han deixat llegat, enfront un 53% – que si bé reticent perquè es limiten a marcar la creu de “bastant d'acord “ que pensa precisament això i que estan bastant d'acord amb l'afirmació que les subvencions han deixat llegat; que no ha estat una simple operació finalista a fons perdut amb més perquè han beneficiat per exemple operadors/adores privats/ades .

Finalment, i com a part de les conclusions de les enquestes es pot apreciar l'existència d'una relació directament proporcional en el que a sol.licituds de subvencions es refereix, entre la posició geopolítica de municipi i comarca i el menor nombre de subvencions sol.licitades. D'altra banda la qualificació econòmica de les sol.licituds guarda relació amb els percentatges anteriorment exposats.

L'efecte corrector per part de l'atorgant resta clar en els percentatges d'atribució o atorgament de les subvencions sol.licitades. En aquest cas el criteri ha consistit que a menor tradició de sol.licitud i obtenció de subvenció, majors índex d'atorgament han estat experimentats.

*A continuació destaquem alguns dels comentaris que s'han aportat a les preguntes obertes de l'enquesta.*

***Destaquem altres cites literals de les enquestes:***

*“...si és rep una ajuda econòmica per fer una activitat és molt més fàcil tirar-la endavant...”*

*“...l'existència de subvencions contribueix a augmentar la prevenció d'incendis forestals...”*

*“...una de les vies d'identificació de subvencions és a través de reunions periòdiques d'intercanvi de coneixements entre àrees de promoció econòmica...”*

*“...no demanem subvencions perquè altres institucions les promouen sinó que demanem subvencions quan aquestes s’ajusten al pla d’actuacions o estratègia pactada per l’àrea...”*

*“Els serveis d’intervenció en tant que hi ha una resolució favorable a una subvenció permeten l’execució del projecte. Normalment però és sol·liciten subvencions en funció de necessitats i actuacions previstes amb anterioritat, per tant sol haver-hi la partida pressupostària. Hi ha algunes excepcions...”*

*“...sovint un/a té la sensació des de l’Administració local que es produeix una excessiva tutorització dels recursos des de l’Estat/Generalitat/Diputació i que unes transferències de recursos més lliures tindrien major impacte i llegat”.*

*“En quan a la valoració del “Pla de Xoc” conegut popularment també com a “Pla Zapatero” feta fins al moment està essent un exercici molt positiu per tal de conciliar l’interés del sector constructor (petita i mitjana empresa) amb la nostra motivació que es proporcionar feina a un sector amb una gran nivell d’actiu. És complicat redactar una clàusula social que satisfà a tothom. Les empreses del sector constructor consideren que donat el baix volum de feina que tenen sense “el pla de xoc” no és necessari contractar aturats/ades ja que el que interessa és mantenir i/o protegir les empreses que encara generen activitat...”*

*“...crec que la incorporació a la plantilla d’AODL, segons l’EBEP, contradiu els principis bàsics d’accés a l’Administració Pública...”*

*“...les subvencions només són un altre mecanisme per accedir a recursos econòmics i/o humans...”*

*“...cal millorar la qualitat de treball i quantitat (més eficiència i més agilitat). Penso en l’execució de subvencions de noves tecnologies que ha aconseguit l’ens on treballa...”*

*“...les subvencions han deixat molt llegat en àrees com la d’infraestructures municipals (obres i serveis) però en altres àrees no tant...”*

*“...hi ha subvencions que les poden dur a terme el personal tècnic del propi ens local i n’hi ha d’altres que s’han de subcontractar com poden ser els estudis, memòries, obres,...”*

*“... els pagaments compromisos per part de l’Ajuntament per fer front al projecte, es veuen afectats pel retard del pagament de la subvenció i fins a la percepció de la mateixa”:*

*“...en funció de la programació anual aprovada es fa la recerca i planificació de les subvencions, així com s’accedeix a aquelles que són les habituals de cada any...”*

*“...el retard notori del pagament respecte a una subvenció atorgada provoca tensions en tresoreria de l’entitat beneficiària...”*

*“...els recursos econòmics d’un Ajuntament petit només permeten realitzar determinades activitats i prestar segons quins serveis públics, tots aquells no són indispensables, amb la col·laboració de les altres administracions mitjançant la concessió de subvencions. Si no hi ha subvenció, difícilment es presta el servei...”*

*“...ningú externalitat res si no és estrictament necessari atenent a mancances tècniques o d’algun coneixement específic del teu equip de persones...”*

*“En la normalitat dels casos, una vegada justificada la subvenció arriba l’import atorgat relativament ràpid, en obres grans el termini s’allarga per causes alienes a l’organisme que ens concedeix la subvenció, doncs cal tenir tots els certificats de final d’obra, de recepció d’obra, etc. Hi ha alguna subvenció que ens avancés un percentatge abans de justificar...”*

*“Sí planifiquem anualment la recerca i preparació de subvencions, no és una planificació molt depurada, però com hi ha convocatòries que es repeteixen cada any, si planifiquem al fer el pressupost el què es demanarà. També en quan a obres que es vulguin realitzar, si es demana al PUOSC, al FEDER o a la Diputació...”*

*“El Muncat té un observatori de subvencions de la Generalitat i sovint s’equivoca en els terminis de justificació establerts...”*

*“...una altra via per identificar subvencions és LOCALPROM una empresa especialitzada en software de promoció local, entre els seus serveis hi consta un programa d’informació constant de subvencions europees, estatals, autonòmiques, supramunicipals i locals de tots els àmbits. Actualment el Consell Comarcal ofereix aquest servei de manera gratuïta...”*

*“...estem força contents de la quantitat de subvencions que ens concedeixen (és clar què és perquè les demanem) possiblement se’n podrien demanar més però el finançament restant ens costaria d’assumir. També cal tenir en compte que hi ha Convenis amb empreses privades que estan al municipi i que també poden ajudar a finançar projectes.”*

*“Està molt bé que des de l’Administració pública central, autonòmica i provincial s’intenti influir en el sentit de les actuacions de l’administració local mitjançant l’atorgament de subvencions per a fer determinades activitats, però a l’hora de la veritat un Ajuntament, els seus regidors/es, només contempen la subvenció com la possibilitat d’obtenir uns recursos extraordinaris, i no els importa gaire el projecte en sí. Així si es dona una percentatge alt de l’actuació, aquesta es durà a terme, i sinó es deixarà córrer per una altra ocasió la seva implementació. Al final, es contempla la subvenció com si fossin recursos ordinaris d’ens local. El que s’hauria de fer primer és solucionar la manca de recursos de l’administració local, o bé limitar les competències que rep (cada vegada més). I un cop solucionat el primer problema, sí que val la pena que es donin ajudes a aquelles qüestions que més interessin a les administracions superiors. Però amb el sistema actual tothom s’enganya: uns pensen que estan donant directrius i aplicant grans polítiques, i els altres només volen recursos, al preu que sigui. I això és molt més evident en administracions petites, on la manca de recursos per dur a terme les seves competències és més evident, segon, la falta de personal tècnic provoca què els projectes no siguin supervisats o analitzats per ningú. Això significa o millor dit és igual a agafar totes les subvencions que es pugui i acollir-se sense ni mirar de què van (el sentit del projecte o el seu sentit últim importa poc o gens), i recaptar tants diners com es pugui. Segurament que aquesta no és la intenció de l’Administració atorgant o concedent. És una situació paternalista, disfuncional i, finalment desmotivadora”.*

*“...en una administració petita que no té ni polítics a jornada completa ni cap tècnic/a especialitzat/ada ni departaments clars, no hi ha ningú que agafi un projecte que ha estat subvencionat i en faci un control o seguiment que permeti un anàlisi de l’activitat i després s’utilitzi per dissenyar polítiques locals. Si donen diners es fa l’activitat però sinó no es fa res. Les subvencions només representen diners, poca cosa en relació al disseny de polítiques, no té gaire influència en la posterior actuació de l’Administració subvencionada...”*

*“La mesura del Pla de Xoc del Fons d’Inversió Local ha estat una mica precipitat i ha fet córrer a les administracions petites, però és positiu per al sector de la construcció. Per a les administracions locals només és positiu en el sentit que qui digui el projecte tindrà feina, però no suposa cap benefici per a l’administració. Evidentment, per al municipi també és positiu, però és una mesura encarada sobretot als sectors de la construcció...”*







---

## CONCLUSIONS

---



Es constata que a voltes es sol·liciten subvencions no per assolir finançament o aconseguir un impacte quantitatiu en millora dels serveis públics, sinó simplement amb motiu estratègic com per exemple trobar-se amb altres organitzacions homòlogues europees amb l'entrada en xarxes d'aquest àmbit i el que això suposa.

### ***Sobre la relació atorgant/beneficiari/ària.***

Es constata que la subvenció serveix al beneficiari/ària per aplicar polítiques i a l'atorgant per a dissenyar-ne o definir-les. Es constata així mateix que les subvencions poden estar cobrint el dèficit de la manca de recursos en transferències ordinàries i en el que a la relació interadministrativa es refereix.

### ***Sobre el llegat de les subvencions i altres consideracions sobre els/les beneficiaris/àries.***

Es constata la dificultat pel/per la beneficiari/ària de consolidar el finançament rebut en motiu de la subvenció en finançament a través del pressupost ordinari. Algunes vegades perquè la hipòtesis de la subvenció no ha quallat, però d'altre per impossibilitat material- tot i ser bons projectes de donar continuïtat material a la subvenció amb pressupost corrent.

Es constata que l'altra reactivitat municipal lògica i justificable en el context espanyol i català- fa que moltes sol·licituds es presentin a temps però incompleta. Això mateix que fa que més sol·licituds no siguin presentades simplement per la manca de capacitat de cofinançar dineràriament que és un requisit que ha experimentat un creixement exponencial. En no poques subvencions es constata les dificultats tècniques per a recrear amb certa precisió què es busca amb la subvenció i com serà l'execució de la mateixa. Els requisits de les convocatòries europees (per la via d'exigir una avaluació inicial, una intermèdia i una final), potencien potser en major mesura la vessant qualitativa i l'aspecte innovador de les subvencions.

Es constata que són escasses i ben poques les impugnacions i la utilització de recursos en via administrativa pel fet d'haver obtingut una resolució administrativa, la recurrència o la intenció recurrent de sol·licitar-ne en un futur pot ser un poderós motiu d'inhibició en aquest sentit.

### ***Sobre l'atorgant.***

Es pot afirmar que existeixen tants "estils de convocatòria" com atorgant hi ha i tants motius de concessió directe o per lliure concurrència com ministerios o conselleries existeixen. Certament les subvencions com per exemple les del Departament de Treball tenen un signe més finalista.

Es percep la tendència a evitar l'existència de romanents i la tendència per tant a l'eliminació de les convocatòries extraordinàries durant el darrer trimestre de l'any que temps enrere eren habituals. La incorporació a la llei de la bianualitat i altres mecanismes potenciadors de l'eficiència de l'atorgant han evitat en definitiva l'acumulació de romanents a final d'exercici. La major diligència dels potencials beneficiaris/àries en sol·licitar també són causa molt probable de la menor existència de romanents a finals de l'exercici.

### **Tècniques.**

S'ha observat en la present recerca que algunes subvencions es frenen alhora de ser sol·licitades per no disposar de la totalitat de l'expdient complimentat. RECOMANACIÓ: quan això sigui degut a defectes no estructurals de la sol·licitud i realment respongui a la manca conjuntural d'algun element de la sol·licitud es recomana de forma emfàtica presentar igualment la sol·licitud atès que l'atorgament requerirà en el termini de deu dies la complementació dels documents que manquen. Evidentment no té lògica presentar una sol·licitud, per exemple, sense memòria tècnica però sí sense documents de signe funcional que poden ser recollits amb posteritat.

Existeixen nous elements en la llei i el reglament que per omissió les bases i les convocatòries poden no citar i que són essencials en vistes a evitar revocacions i infraccions. Moltes de les novetats es troben sumides al capítol II de la legislació i són relatives a les fórmules de concessió directa, límits de la subcontractació i circumstàncies de la justificació – totes elles degudament exposades en paràgrafs anteriors de la present recerca. RECOMANACIÓ: a l'hora de llegir i analitzar una convocatòria, analitzar detingudament el capítol II de la llei en el cas que la convocatòria o bases no faci referència a cap dels tres temes exposats.

La llei de mínimis limita la percepció de subvencions a 200.000 euros per espai de tres en el cas de subvencions afectades per aquesta circumstància. RECOMANACIÓ: les convocatòries afectades per l'esmentada llei esmenten en la seva clàusula sempre aquesta circumstància, es tracta simplement d'analitzar el muntat de subvencions rebudes en els tres darrers anys i afectades per la llei de mínimis tal i com s'exposa en el capítol dedicat monogràficament a aquest tema en la present recerca.

Als efectes d'incrementar el potencial de sol·licitud de subvencions, es transcendent el rastreig sistemàtic en els diaris oficials. Abans potser era important la negociació discrecional de subvencions, actualment però moltes d'elles es sotmeten als principis de publicitat, transparència i lliure concurrència. RECOMANACIÓ: en l'actual situació la forma més factible senzilla i directa d'accedir a subvencions es basa en la recerca de diaris oficials amb caràcter diari per a fer una posterior anàlisi de la convocatòria en termes de cofinançament necessari, data d'entrega de la sol·licitud i elegibilitat de la despesa (que són els tres aspectes que més interès presenten per al sol·licitant).

Es detecta a la present recerca la infravaloració de l'avaluació intermèdia. Hi ha subvencions amb una molt bona diagnosi inicial i un molt bon anàlisi de resultats finals, però certament poques que incorporin l'avaluació a mitja execució del projecte per a redifinir polítiques. RECOMANACIÓ: en la mesura que l'execució de la subvenció és una hipòtesis, comptar amb una fase inicial de desplegament d'accions, una fase d'avaluació intermèdia i redefinició i una fase final de consolidació. És l'única manera d'aportar noves pràctiques, metodologies i valors de treball.

En funció de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (l'EBEP), caldria consolidar en plantilla el personal que ha tingut un contracte laboral igual o superior a 24 mesos en un període de 36. (per tant 24 mesos de manera ininterrompuda o 24 dins d'un període de 36 i es computen de forma interrompuda). Això implica que el gestor tècnic de subvencions ha de preveure la política de personal en persones contractes a compte de subvencions.

La jurisprudència no s'ha pronunciat al respecte a excepció feta dels casos d'agents d'ocupació i desenvolupament local (a favor dels agents i en contracta del contractant majoritàriament). RECOMANACIÓ: opta o bé per una política de consolidació del personal de subvencions (sobretot el contingut s'ha de convertir en serveis pels seus bons resultats), o bé optar per una política de rotació de personal en la qual s'enuncia als contractats la no continuïtat per impossibilitat financera i la subjecció estricta del seu contracte al període de subvenció. La segona posició reporta òbviament la reinversió continua per part del promotor en matèria de formació del personal tècnic.

En el resultats finals es constata una tendència a mesurar els resultats més materials i tangibles. RECOMANACIÓ: incorporar com a avaluació final de les subvencions l'impacte més enllà del resultat directe que per exemple pot ésser materialitzar en resultats en matèria d'innovació metodològiques, de concertació, de creació de nous valors, de relació amb els usuaris/àries, etc. L'avaluació final no és limita a la consecució del resultat previst al projecte inicial o memòria tècnica de sol·licitud.

En quan a comissions tècniques d'avaluació és una tendència creixent col·legiar la decisió de ponderació dels projectes presentats. Així en aquest sentit és passa de l'informe tècnic i unilateral d'un/a funcionari/ària –que a posteriori fonamenta una resolució positiva o negativa per part del representant o càrrec electe; a la creació de meses o comissions de baremació. En les quals, de referència, hi intervenen, directors/es generals, sudirectors/es, professors/es titulars d'Universitat, Caps de departaments i Caps d'àrea municipals, representants de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació Catalana de Municipis i representants de delegacions territorials

L'extrema importància que té el disseny i elaboració d'una memòria tècnica de sol·licitud, formulada amb propietat (des del diagnòstic fins a l'avaluació, i passant pels principis, els objectius, les accions, els mètodes de treball, etc).

Es cert, no obstant, que existeixen convocatòries recurrents, amb l'espai taxat, que serveixen per a finançar amb subvencions el que ja haurien de ser transferències ordinàries. RECOMANACIÓ: però, amb tot, surt a compte, i és una inversió, aprofitar cada nova sol·licitud de subvenció per a crear, repensar, interpretar, potenciar la concertació, etc. D'altra banda una sol·licitud de subvenció no atorgada resta com un projecte fet i dissenyat que es pot desenvolupar en qualsevol ocasió, o reorientar-se per a ser desenvolupat amb finançament ordinari.

Es constata que la majoria de causes d'infracció van associades a l'obligació de reintegrar, tot o part, de la subvenció percebuda. En el 92 % dels casos analitzats a la present recerca, quan el beneficiari ha recorregut en via judicial, i ja no administrativa, la resolució de l'atorgant, aquell ha perdut la causa.

Algunes vegades el reintegrament ha estat motivat per concurrència d'elements propers a les figures penals dels delictes en subvencions – prevaricació, cofet, malversació, frau, etc. - però, altres, i simplement, s'ha degut a la manca de coneixement de la llei i del reglament per part del gestor – imputant, per exemple, de forma incorrecte despeses de personal o, normalment, atribuint major imputació de la despesa en aquest concepte a càrrec de la subvenció.

RECOMANACIÓ: Té sentit recórrer resolucions denegatòries de la subvenció en el cas que els candidats o beneficiaris tinguin un alt convenciment de la vàlua de la sol·licitud. És força menys pràctic intentar recórrer reintegraments ja fermes en via administrativa després dels corresponents recursos de reposició o alçada atès que la incoació de l'expedient sancionador per part de l'atorgant sol denotar, gairebé sempre, la concurrència d'algun fet o comportament molt acreditat i que, normalment, és causa de sanció administrativa. Sense perjudici d'aquest factor, realment és poc convenient litigar, de forma gratuïta o aleatòria, quan els fets i els tipus d'infracció són clars, més tant en quant la subvenció és una lliberalitat per part de l'atorgant.

Les subvencions serveixen per a innovar, per a cobrir o ampliar polítiques ordinàries, per potenciar la coordinació entre agents...però, sobretot, serveixen per a la millora dels índexs de benestar i cohesió social d'un territori. En aquest sentit les funcions principals de les subvencions giren a l'entorn de: 1.- millorar els índexs de redistribució material; 2.- potenciar l'autonomia de les persones en un sentit ampli (la dels joves en habitatge, la de la gent gran amb dependència, la de les persones a l'atur amb treball, etc.); 3.- equilibrar territoris distanciat per renda, recursos, infraestructures, nivell d'educació de la població; i 4.- ajudar, i materialitzar, el reconeixement de noves situacions (evitar la fractura digital, potenciar la convivència, tenir en compte la formulació, constitució – ja consolidada - de noves formes familiars, atendre l'extrema variabilitat en les formes i organització actual de la producció econòmica.

RECOMANACIÓ: Per part del beneficiari, atorgar major importància a l'avaluació qualitativa de les polítiques empreses amb les subvencions, superar la dimensió reactiva o immediatista associada a resultats empírics, i ser capaç de combinar avaluació qualitativa amb quantitativa. Per part de l'atorgant, dissenyar, amb cura, la formulació d'accions i programes amb els recursos econòmics de l'activitat de foment o subvencions de manera que potenciïn la formulació de noves polítiques o la millora de les ja existent.

Els equips que sol·liciten, executen i justifiquen subvencions convé que siguin necessàriament equips mutidisciplinars en biografies laborals i, també, en l'esfera acadèmica. Sempre s'argumenta que el valor dels serveis públics consisteix en integrar accions que depenen de diferents sectors (cultura, economia, indústria, treball) per a que els destinataris final rebi una oferta, o servei, íntegre i a temps real. Sense la presència de tècnics i gestors integrants de la formació i treball econòmic i social no sembla possible emprendre subvencions amb èxit.

RECOMANACIÓ: Seleccionar els equips de treball amb paràmetres molt "oberts" i no per l'adscripció, únicament, a la cultura o lloc de gestió de la subvenció. Es vol dir o significar amb això el següent: una àrea de serveis socials pot, perfectament, integrar economistes al seu equip, per exemple per a la gestió d'una subvenció vinculada a accions de capital risc o microcrèdit i, a l'inrevés, l'àrea de serveis econòmics o intervenció municipal pot integrar, perfectament, un treballador social per a la gestió d'una subvenció relacionada a la fiscalització i seguiment del pla de treball social de les persones exemptes o amb dret a pagament fraccionat dels tributs municipals.



## **Econòmiques**

Les subvencions – atorgades o no - han de ser idealment visibilitzades al si de l'organització. Una cosa és no disposar d'una unitat específica d'identificació i captació de subvencions i, una altra molt diferent, és ni tant sols identificar l'àmbit de l'activitat de foment com un camp de treball fix de qualsevol tècnic o gestor. "Camp de treball fix" com ho és la gestió del personal, la protecció de dades o la prevenció de riscos.

RECOMANACIÓ: En aquest "camp de treball fix" s'erigeix, com a mesura de planificació i execució del perfil professional de cada tècnic, computar les subvencions arrastrades i aconseguides, les sol·licitades i no atorgades, el percentatge que representen les subvencions sobre el pressupost ordinari, els costos afegits que representen les subvencions (temps, despeses de la retribució bruta final) no assumits per la subvenció, etc.

## **Polítiques**

Sobre la forma d'aprovar les sol·licituds de subvencions, es detecta una tendència aliena a les exigències de la convocatòria a aprovar la sol·licitud per decret, Junta de Govern local o Ple –en el cas de corporacions locals-. Es diu que aliena perquè ben pocs són els casos en els quals la convocatòria exigeix aprovar el fet de sol·licitar per simple decret o per òrgan col·legiat –Junta o Ple- però a voltes una corporació – davant l'omissió a aquest aspecte en la convocatòria. Vol donar prestança o més rellevància a la presentació de la sol·licitud i decidir presentar-la per Ple o bé ratificar-la per Ple. RECOMANACIÓ: emprar la forma més útil que en el cas de corporació era un decret en el cas d'altres organitzacions la simple signatura del president. Curiosament s'ha detectat que en governs de coalició prolifera la fórmula del decret en detriment de l'aprovació per part d'òrgans col·legiats. La simple signatura del representant legal sol ser la fórmula més directa ràpida i útil

Per a l'àmbit local les subvencions són el pretext ideal per a integrar accions a temps real i que depenen de diferents dimensions orientades a ciutadans o empreses. Aquesta no seria una mala definició del que eventualment pot ser qualificat a l'administració pública la qual fins al moment s'ha regit per sistemes i mètodes de certificació de qualitat del sector privat. RECOMANACIÓ: en matèria d'organització interna de l'executor de subvencions és més possible aplicar la transversalitat i per exemple integrar polítiques d'ocupació, educació, mobilitat i dependència (per exemple l'acceptació o rebuig de feines en dones pot dependre més de l'índex de persones dependents a càrrec seu que del nivell de formació.

Aquí es fonamental integrar polítiques que depenen de diferents sectors i les subvencions són l'ocasió per a fer-ho. L'Administració central, i no sol ser pràctica habitual- es reserva l'aprovació tant de la llei com del seu reglament. En moltes altres matèries l'administració central elabora la llei orgànica i deixa a mans de les comunitats autònomes l'aprovació del reglament Aquest fet dóna la idea de la importància atorgada per part de l'administració central a la llei tant en matèria de disseny de les polítiques, com de control i fiscalització. RECOMANACIÓ: tenir en compte per part del/de la beneficiari/ària el mapa comercial en el relatiu a atorgaments i convocatòries i elaborar un organigrama de departament, conselleries, direccions generals i anàlegs tant que convoquen com que fiscalitzen. Pensar que en darrera instància fiscalitzats el conjunt de subvencions atorgades a l'Estat la intervenció general de l'Estat.

Sobre el disseny de bases i convocatòries en l'àmbit local: cada territori presenta particularitats en matèria de la maduresa de futurs candidats a subvencions, tant en el sector no lucratiu, com en el privat. El convocant hauria idealment de tenir en compte el diagnòstic local –quan el convocant és una corporació- als efectes de corregir situacions. RECOMANACIÓ: aconseguir que entitats i empreses amb potencial de solvència tinguin possibilitats reals d'obtenir subvencions enfront organitzacions consolidades i potents en el territori, tot introduint elements de discriminació positiva a favor de les primeres (per exemple es pot puntuar les de menor tamany, les que mai han accedit prèviament a una subvenció, les que tenen menor pressupost, etc).

Tant les fonts empíriques analitzades com les enquestes i els informes de la Comissió europea revelen que el nivell d'administració que en major mesura ha aplicat els principis en matèria de subvencions i polítiques públiques, ha estat el nivell local. En el cas espanyol es pot afirmar que tant l'administració central com l'autònoma ha presentat més d'una tendència a administrar que no pas a innovar. Les experiències locals, però, han estat fins a cert punt aliades i s'ha esdevingut poca transferència de baix a dalt, fet el qual ha influït negativament en el valor afegit que poden representar i representen les subvencions.

Es constata una major presència de subvencions (a voltes més pel nombre de convocatòries que no per la quantia final) en aquells sectors o activitats on l'estat del benestar no ofereix prestacions universals, tot i ser un dret reconegut constitucionalment (el cas del treball i el cas de l'habitatge). En la mesura que, per exemple, la sanitat i l'educació són drets universals i reconeguts – reclamables judicialment - disposen de menys subvencions perquè amb l'impost sobre la renda de les persones físiques es finança, en part, l'educació i la sanitat i amb les cotitzacions de treballadors i empreses la seguretat social, a diferència, en canvi, de les polítiques declarades però no reconegudes (treball i habitatge, principalment).

RECOMANACIÓ: Per part de l'atorgant caldria, potser, convertir en despesa fixa, i per tant transferència ordinària, algunes de les subvencions existents en treball, en política social (aplicació de la llei de serveis socials, dependència, infància, etc.), i, per tant, en el mig termini potser fora necessària, també, una reforma amplia de la Llei de Bases de Règim Local, Llei 7/1985, de 2 d'abril, en relació a l'àmbit de competències bàsiques dels municipis i als efectes d'incorporar els serveis a les persones al mateix nivell de reconeixement, com a competència bàsica o facultat, que el medi ambient, la policia, o el manteniment de les escoles.

### ***Relació atorgant-beneficiari/ària***

Es constant la preocupació o interès de l'atorgant per evitar l'efecte ganga de les subvencions en matèria econòmica. Per aquest motiu cada vegada més convocatòries requereixen la presentació d'un quadre de finançament global de l'activitat, encara que la subvenció financi una petita part d'aquesta. A l'altra banda, al promotor li interessa imputar el màxim de despeses indirectes (de referència sol ser un 10% i per despeses indirectes s'entenen aquelles destinades a sufragar el normal funcionament del servei –inclòs llum, aigua, gas, telèfon). RECOMANACIÓ: per part del beneficiari/ària presentar un quadre exhaustiu de finançament del servei on s'integri la subvenció, comptant-t'hi altres subvencions, mecenatge, ingressos ordinaris, pressupostos ordinaris, quotes i ingressos d'altra naturalesa.

Es constata en la present recerca un baix índex de litigiositat entre atorgant i beneficiari/ària, particularment en el relatiu a les denegacions i no tant, en canvi en el referent a revocacions consumades, es probable que el sol·licitant tingui en compte que es presentarà a futures convocatòries amb el mateix atorgant i que això provoca que la baixa litigiositat esmentada. RECOMANACIÓ.- recórrer en via administrativa estrictament els programes on s'ha forjat noves hipòtesis, formes de treball o que tenen un caràcter d'especial dificultat tècnica durant la sol·licitud.

### ***El llegat deixat***

Destaca que tant la llei com el reglament aspiren a eradicar el frau, la prevaricació, la malversació i figures afins. No obstant i jurídicament els tipus classificats com a infraccions són molt oberts. Sense dubte aquest fet pot obeir a mals resultats anteriors en matèria de gestió de subvencions les aules culturalment es vivien com un “*més a més*” o com una manera de compensar greuges en altres dimensions o aspectes. La llei i el reglament suposen un important avanç en matèria de regularitzar, donar seguretat jurídica i evitar pràctiques incorrectes.

No obstant l'atorgant continua disposant de pocs mitjans de control i de fiscalització simplement per manca de recursos. RECOMANACIÓ: atorgar la mateixa importància tant per part del/de la beneficiari/ària com de l'atorgant a l'imput econòmic que suposen les subvencions i no viure-les com quelcom addicional o accessori sinó nuclear i central juntament amb l'activitat prestacional i l'activitat limitadora de l'administració. Es probable que passats uns anys de l'entrada en vigor de la llei es pugui analitzar els seus efectes positius per comparació al context anterior a l'any 2003.

Es conclou amb la present recerca que a vegades les subvencions infravaloren el comportament d'aprenentatge a favor del de captació de finançament. RECOMANACIÓ: les subvencions són l'únic espai material a l'Administració. Per a innovar en polítiques, per repetides que siguin les convocatòries es recomana l'interès per a formular hipòtesis, desplegar projectes, corregir-los si és necessari i consolidar noves formes d'intervenció pública.

Una manera oportuna de definir el què no han d'esdevenir les subvencions, és la d'analitzar els efectes indesitjats descrits a la present recerca. Les subvencions no poden en aquest sentit potenciar l'efecte acumulatiu i no redistributiu, ni treballar per a no aconseguir res –efecte sísif descrit anteriorment. RECOMANACIÓ: incorporar al diagnòstic els efectes indesitjats o allò que es vol evitar a l'hora d'idear, executar, gestionar i avaluar possibles subvencions.

### ***Organització interna del beneficiari/ària.***

El moment de la sol·licitud és un desgast impropï o innecessari per part de cada àrea, aconseguir els certificats, declaracions, donos fe, i anàlegs necessaris per a sol·licitar en referència a la circumstància de no tenir deutes pendents amb l'atorgant, complir la inserció del 2% de personal amb disminució, acreditar la persona física que sol·licita en representació etc RECOMANACIÓ: encara que no es disposi d'una unitat centralitzada de sol·licitud de subvencions, almenys centralitzar la recollida de documents d'aquesta naturalesa a l'hora de sol·licitar.

S'ha observat en la recerca una tendència natural dels sol·licitants a “ anar a totes les convocatòries”, algunes vegades amb encert i altres aleatòriament. Amb encert vol dir que és legal i legítim tornar a presentar projectes denegats; aleatòriament vol dir que l'ús i abús del “tallar-enganxar” de PC o Mackintosh pot comprometre a executar projectes de difícil consecució. Es clar que sempre resta l'opció de renúncia una vegada atorgada la subvenció. RECOMANACIÓ: és el propi beneficiari/ària qui pot optar per una política extensiva o exclusiva, selectiva i restringida. Demanar subvencions ben bé per a innovar, ambdues són acceptables i jurídicament legals però l'exigència comporta o pot comportar certa repetició o certa cultura del treball “mercenària” que allunya potser al sol·licitant de la funció innovadora de les subvencions.

Sobre els terminis de pagament, es conclou a la present recerca la necessitat anual i de manera informal de fer un cap mas dels pendents de pagament per part de l'atorgant. Tot i que el/la beneficiari/ària sigui l'Administració pública en aquest cas l'interventor haurà de negociar crèdit amb entitats financeres per a generar liquidesa. .

Es donen per altra banda casos –detectats a la present recerca- d'una demora de dos anys en el pagament. RECOMANACIÓ: tot i amb la simple resolució el/la tècnic/a d'administració disposa ja de crèdit per a emprendre accions amb la subvenció, es recomana preocupar-se també del factor que pertoca més als serveis econòmics –cobrar la subvenció- però del qual el/la tècnic/a que gestiona la subvenció n'és coresponsable. Aquesta és una manera excel·lent que serveis econòmics no visqui les subvencions com un entorpiment en matèria de demores en cobraments.

En les resolucions analitzades s'observa una tendència de l'atorgant , de forma sistemàtica darrerament, a reduir, l'import de la subvenció. RECOMANACIÓ: idealment davant d'aquesta situació l'obligació del/de la beneficiari/ària és trametre un ofici, petició o autorització per a reduir també els objectius materials de la subvenció (per exemple en polítiques d'ocupació: si amb 370.000 euros durant uns anys es podien contractar a 10 tècnics i tècniques de Grau mig o Diplomats, amb la meitat de diners òbviament se'n contractaran només a 5).





---

## **ELS ANNEXES**

---





## **ANNEX NÚMERO 1**

### **GUIÓ DE BUIDATGE DE LES SUBVENCIONS QUE S'IDENTIFIQUEN**



# C R I T E R I S

## RECEPTOR/A – BENEFICIARI/ÀRIA

### **A tenir en compte els següents apartats:**

- Ordre- bases convocatòria
- Objecte de la convocatòria
- Tipus de projectes i accions que regula l'Ordre
- A qui va dirigit
- Línies estratègiques dels projectes i/o accions
- Col·lectius prioritàris
- Sectors que estan prioritzats
- Tipus de programes
- Entitats beneficiàries
- Requisits dels sol·licitants
- Requisits dels projectes
- Elements que ha de contenir l'expedient
- Apartats a tenir en compte
- Requisits dels projectes
- Criteris de selecció dels projectes
- Documentació que caldrà enviar
- Si hi ha procés de contactació com es farà
- Cofinançament
- Obligacions de les entitats beneficiàries
- Estar al corrent de pagament Hisenda i Seguretat Social.
- Saber si està cofinançat pel FSE
- Procediment de concessió
- Terminis presentació documentació sol·licitud
- Terminis justificació
- Forma justificació de les despeses
- Despeses elegibles
- Despeses no imputables

## ATORGANT

- Criteris de selecció dels projectes (bases)
- Elements que ha de contenir l'expedient
- Requisits dels projectes
- Criteris de selecció dels projectes
- Obligacions de les entitats atorgants
- Procediment de concessió
- Terminis
- Despeses elegibles i no elegibles
- Percentatges de cofinançament, etc.

***Aquest apartat s'analitza en el capítol de criteris atorgant.***

### **Règim jurídic:**

- **Llei 38/2003 i el reglament**
- **Bases reguladores**
- **Convocatòria**
- **Legislacions sectorials**
- **Llei de finances**
- **Llei 30/92**
- **Altres**

### **Elements que conformen un expedient (peces bàsiques):**

- Ordre-convocatòria.
- Informe inicial.
- Aprovació: Decret d'Alcaldia, Junta de Govern Local, per Ple, etc.
- Ofici entrada documents.
- Sol·licitud subvenció en model normalitzat.
- Memòria tècnica descriptiva del projecte a subvencionar (que inclogui el pressupost en cas necessari).
- Certificats d'estar al corrent de les obligacions Tributàries i de la Seguretat Social.
- Decret adjudicació obra (si s'escau).
- Cofinançament.
- NIF de l'entitat.
- DNI Alcalde/alcaldessa (representant legal) + Certificació dels poders d'aquest.
- Sol·licitud de Transferència bancària (model normalitzat).
- Resolució- Decret d'Alcaldia.
- Certificat conforme no s'han sol·licitat ni obtingut altres ajuts pel mateix concepte.
- Ofici presentació justificació: fotocòpia compulsada de la factura, fotografies del projecte i/o l'obra/acció acabada, etc.

## SEQÜÈNCIES DE LA GESTIÓ DE SUBVENCIONS

### Identificació i contingut de la convocatòria

#### A tenir en compte a l'hora de la identificació:

- 1.- A través de la convocatòria
- 2.- Objecte de la subvenció
- 3.- Beneficiàris
- 4.- Tipus d'accions subvencionables
- 5.- Procediment sol.licitud
- 6.- Model i documentació que acompanya
- 7.- Lloc de presentació
- 8.- Termini de presentació
- 9.- Procediment per a la concessió
- 10.- Incompatibilitat
- 11.- Publicitat
- 12.- Despeses elegibles
- 13.- Quantia
- 14.- Supòsits d'incompliment
- 15.- Règim jurídic
- 16.- Règim de recursos

#### A tenir en compte al prepara la sol.licitud:

- 1.-Ofici
- 2.-Model normalitzat sol.licitud
- 3.-Memòria tècnica
- 4.-**Certificats:** certificat de Secretaria donant fe de la data d'aprovació, NIF de l'entitat sol.licitant, DNI representant legal, model transferència bancària, declaració de no altres subvencions pel mateix concepte, reserva del 4%, Llei de política lingüística, no incórrer en l'art. 13.2, estar al corrent de les obligacions Tributàries i de Seguretat Social, etc.

#### **5.-En el cas que la subvenció s'externalitzi a una consultora o altres:**

proposta de serveis, CV empreses titulars, escriptures notariales de constitució, etc.

**6.-En casos particulars com l'AODL:** DNI, titulació acadèmica, C.V, Pla d'acció local, Pla de treball, etc.

## 2n.- Concessió i recursos

### A tenir en compte a l'hora de la concessió:

Informe habilitació de partida.

### A tenir en compte a l'hora dels recursos:

- Dineraris
- No dineraris
- Materials
- Humans

**Art. 63 del Reglament:** La resolució de concessió posa fi a la via administrativa, excepte en els supòsits establerts a la llei o que vinguin determinats en les corresponents bases reguladores, en conseqüència.

**Recurs contenciós – administratiu** (Llei 29/1998 de 13 de juliol de la jurisdicció contenciosa – administrativa), en el termini de 2 mesos a comptar del dia següent a la data de notificació de la resolució, si s'expressa, o 6 mesos, si fos presumpta (art. 46 LJCA), amb possibilitat, si ho estableix la mateixa resolució del potestatiu de reposició (art. 116 i 117 de la Llei 30/92). I, si, efectivament, les bases reguladores establissin, en un supòsit concret, que la resolució no esgota la via administrativa: Recurs d'alçada (articles: 114 i 115 de la Llei 30/92).

### A tenir en compte per l'acceptació:

- 1.- Forma: Tàcita  
Expressa
- 2.- Possibilitat de renúncia.
- 3.- Canvi d'objecte, a través d'ofici.
- 4.- Documentació pendent per a validesa i eficàcia de de la concessió.
- 5.- Convenis i formalització.

### 3r.- Execució i justificació ( i incompliment )

#### A tenir en compte a l'hora de l'execució:

- 1.- Possibles variacions intermitges
- 2.- Replantejament de projectes
- 3.- Memòries intermitges (si s'escau)
- 4.- Publicitat: exigències de l'atorgant.

#### A tenir en compte a l'hora de la justificació:

- 1.- Econòmica: factures, d'acord amb les despeses elegibles (art. 31 LGS)
- 2.- Material

#### Incompliment:

- 1.- Revocacions Parcial
- 2.- Revocacions íntegres
- 3.- Conceptes:
  - Obtenció falsejada
  - Incompliment de l'objectiu
  - Justificació
  - Resistència, excusa, obstrucció
  - Incompliment de compromisos
  - Altres

**ANNEX NÚMERO 2**  
**ÍNDICE DE LES NORMES PAO**





## 1. TRANSVERSALS

- Llei 17/2002, de 5 de juliol, d'**ordenació del sistema d'ocupació** i de creació del Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 12.07.2002).
- Llei (estatal) 56/2003, de 16 de desembre, d'**ocupació** (BOE 17.12.2003 i 01.01.2004 —català).
- Real Decreto 1722/2007, de 21 de diciembre, por el que se desarrolla la Ley 56/2003, de 16 de diciembre, de Empleo, en materia de órganos, instrumentos de coordinación y evaluación del Sistema Nacional de Empleo (BOE 23.01.2008) (correcció d'errades al BOE núm. 68, pàg. 16436, de 19.03.2008).
- Real Decreto 1383/2008, de 1 de agosto, por el que se aprueba la **estructura orgánica y de participación institucional del Servicio Público de Empleo Estatal** (BOE 20.08.2008). (Correcció d'errades al BOE núm. 314, pàg. 52.435, de 30.12.2008).
- Reial decret 1050/1997, de 27 de juny, sobre **traspàs a la Generalitat de Catalunya de la gestió realitzada per l'Institut Nacional d'Ocupació**, en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació (BOE 29.07.1997). (DOGC 04.08.1997) (correcció d'errades en el DOGC núm. 2480, pàg. 10975, de 22.9.1997).
- Real Decreto 357/2006, de 24 de marzo, por el que se regula la **concesión directa de determinadas subvenciones** en los ámbitos del empleo y de la formación profesional ocupacional (BOE 07.04.2006).
- Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que se regula el **subsistema de formación profesional para el empleo** (BOE 11.04.2007). Modificat per la Disp. final 3ª del RD 615/2007, de 11 de mayo, por el que se regula la Seguridad Social de los cuidadores de las personas en situación de dependencia (BOE 12.05.2007).
- Disposició Addicional 27a de la Ley 51/2007, de 26 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2008 (BOE 27.12.2007)
- Orden TAS/816/2005, de 21 de marzo, por la que se adecuan al régimen jurídico establecido en la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones las **normas reguladoras de subvenciones que se concedan por el Servicio Público de Empleo Estatal** en los ámbitos de empleo y de formación profesional ocupacional (BOE 01.04.2005).
- Orden TIN/380/2009, de 18 de febrero, por la que **se distribuyen territorialmente** para el ejercicio económico de 2009, para su gestión por las comunidades autónomas con competencias asumidas, subvenciones del ámbito laboral financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado (BOE 23.02.2009).
- Ordre TRE/395/2008, d'1 d'agost, per la qual **s'estableix el règim de justifiació econòmica de les subvencions** previstes en els programes de polítiques actives d'ocupació que gestiona el Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 19.08.2008).
- Ordre TRE/260/2009, de 15 de maig, per la qual es **modifica l'Ordre TRE/395/2008, d'1 d'agost**, per la qual s'estableix el règim de justificació econòmica de les subvencions previstes en els programes de polítiques actives d'ocupació que gestiona el Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 25.05.2009)..
- Ordre TRI 211/2005, de 27 d'abril, per la qual es regula el **procediment comú relatiu als atorgaments de les subvencions** gestionades pel Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 13.05.2005). Correcció d'errades al DOGC núm. 4417, pàg. 19.875 de data 01.07.2005.

- Resolució TRI/2796/2006, de 7 d'agost, per la qual es dóna publicitat a la Circular dictada pel director del Servei d'Ocupació de Catalunya en data 24 de juliol de 2006, sobre les **obligacions en matèria d'informació i publicitat** dels programes gestionats pel Servei d'Ocupació de Catalunya cofinançats pel Fons Social Europeu per part de les entitats beneficiàries d'aquests programes (DOGC 01.09.2006).
- Orden TIN/2965/2008, de 14 de octubre, por la que se determinan los **gastos subvencionables por el Fondo Social Europeo** durante el periodo de programación de 2007-2013 (BOE 18.10.2008).
- Orden TIN/788/2009, de 25 de marzo, por la que se **modifica la Orden TIN/2965/2008**, de 14 de octubre, por la que se determinan los gastos subvencionables por el Fondo Social Europeo durante el período de programación de 2007-2013 (BOE 01.04.2009)

## 2. PLANS D'OCUPACIÓ (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)

- Veure Ordre TRE/235/2009 a l'apartat "4. Projectes i accions per l'ocupació (conjunts)"
- **CONVOCATÒRIA 2009** Resolució TRE/150/2009, de 29 de gener, de convocatòria per a la concessió de subvencions per als projectes de col·laboració en les **campanyes agràries** de temporada per a l'any 2009 (DOGC 05.02.2009).

## 3. PROGRAMES INNOVADORS, OBSERVACIÓ, ANÀLISI I INNOVACIÓ (PACTES TERRITORIALS, COSTOS GENERATS A EMPRESES i MOBILITAT TRANSNACIONAL x QUALIFICACIÓ) PROJECTE TREBALL (Fons Social Europeu)

- Ordre TRI/267/2005, de 6 de juny, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les **accions d'observació, anàlisi i innovació ocupacional** (DOGC 15.06.2005).
- Ordre TRE/337/2008, de 10 de juliol, per la qual s'estableixen les bases que han de regir la concessió de subvencions per a **programes innovadors cofinançades pel Fons Social Europeu** i s'obre la convocatòria per al 2008 (DOGC 11.07.2008) **[A: Igualtat d'oportunitats, B: millora de les capacitats professionals, C: transformació del model productiu i millora de la competitivitat, D: promoció de la cooperació transnacional i interregional]**.
- **CONVOCATÒRIA 2008: és l'Ordre que s'acaba de descriure.**
- **CONVOCATÒRIA 2009 CAMPANYA AGRÀRIA** veure la Resolució TRE/150/2009, citada a l'apartat "2. Plans d'Ocupació" que inclou convocatòria d'innovadors.
- Ordre TRE/441/2008, de 2 d'octubre, per la qual **es modifica l'article 15 de l'Ordre TRE/337/2008**, de 10 de juliol, per la qual s'estableixen les bases que han de regir la concessió de subvencions per a programes innovadors cofinançades pel Fons Social Europeu i s'obre la convocatòria per al 2008 (DOGC 16.10.2008).
- Resolució TRE/3013/2008, de 2 d'octubre, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008 per a la concessió de subvencions, per a la realització de **projectes ocupacionals i de desenvolupament local complementaris al Pla d'Iniciatives de Dinamització Comarcal, en les comarques del Pallars Jussà, el Ripollès, l'Anoia i la Terra Alta, en el marc del Projecte Treball** a les 4 comarques (DOGC 16.10.2008).
- Resolució TRI/1783/2005, de 13 de juny, per la qual es regulen les condicions per dur a terme i finançar les accions de desenvolupament local que promou el Servei d'Ocupació de Catalunya mitjançant **pactes territorials** per a l'ocupació, així com el reconeixement dels pactes territorials

per a l'ocupació, i s'obre la convocatòria per a l'any 2005 (DOGC 15.06.2005). **DEROGADA EN TOT ALLÒ QUE S'OPOSI A L'ORDRE TRE/337/2008, DE 10 DE JULIOL.**

- Resolució TRE/2631/2007, de 30 de juliol, de convocatòria per a l'any 2007 de la concessió de subvencions de les accions de desenvolupament local mitjançant pactes territorials per a l'ocupació, i de **modificació de la Resolució TRI/1783/2005**, de 13 de juny (DOGC 27.08.2007). **DEROGADA EN TOT ALLÒ QUE S'OPOSI A L'ORDRE TRE/337/2008, DE 10 DE JULIOL.**
- Resolució TRI/3512/2006, de 26 d'octubre, per la qual es desplega el procediment de concessió de subvencions per a entitats que organitzin **projectes transnacionals de mobilitat per a la qualificació professional de joves** i s'obre convocatòria per a la presentació de sol·licituds de subvenció per al 2006 (DOGC 09.11.2006).

#### **4. PROJECTES I ACCIONS PER L'OCUPACIÓ (CONJUNTS) (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)**

- Ordre TRE/235/2009, de 8 de maig, per la qual s'estableixen les bases reguladores i s'obre la convocatòria per al 2009 per a la concessió de subvencions per a la **realització dels plans d'ocupació i per a les actuacions de la xarxa d'orientació per a l'ocupació (DOGC 14.05.2009)**. Correcció d'errades en el DOGC núm. 5386, pàg. 42.436 i 42.437, de 25.05.2009)
- **CONVOCATÒRIA 2009:** és l'Ordre que s'acaba de descriure.
- Ordre TRE/165/2008, de 15 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores dels ajuts per a la realització de **projectes i accions per a l'ocupació amb les entitats locals** i s'obre la convocatòria per al període 2008-2009 (DOGC 23.04.2008). Correcció d'errada al DOGC núm. 5133, pàg. 38.080 de data 19.05.2008. (Convoca IOP, PO, PEMO, TO, CO, AODL i FDL) (**Conferència Sectorial**).
- **CONVOCATÒRIA 2008/2009:** és l'Ordre que s'acaba de descriure.
- Ordre TRE/219/2009, de 23 d'abril, per la qual es **modifica l'article 17.9 de l'Ordre TRE/165/2008**, de 15 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores dels ajuts per a la realització de projectes i accions per a l'ocupació amb les entitats locals i s'obre la convocatòria per al període 2008-2009 (DOGC 07.05.2009).
- Ordre TRE/310/2008, de 13 de juny, per la qual s'aproven les bases reguladores dels ajuts per a la realització **d'accions per a l'ocupació amb entitats sense ànim de lucre** i s'obre la convocatòria per al 2008 (DOGC 26.06.2008). (Convoca IOP, PO i PEMO) (**Conferència Sectorial**).
- **CONVOCATÒRIA 2008:** és l'Ordre que s'acaba de descriure.
- Resolució TRE/1675/2009, de 15 de juny, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2009 per a la concessió de subvencions en el marc del projecte "Treball als barris" DOGC 19.06.2009).

#### **5. NJO (Fons Social Europeu)**

- Decret 286/2004, d'11 de maig, pel qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades als projectes que continguin mesures adreçades a la creació de llocs de treball en el marc dels **nous jaciments d'ocupació** (DOGC 13.05.2004).
- Decret 81/2005, de 3 de maig, que modifica el Decret 286/2004 (DOGC 05.05.2005).

- **CONVOCATÒRIA 2008:** Resolució TRE/2411/2008, de 25 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008 per a la concessió de subvencions destinades al **desenvolupament de projectes d'estímul de la demanda en el marc dels nous jaciments d'ocupació.**
- Ordre TRE/397/2007, de 25 d'octubre, per la qual s'estableixen les bases reguladores dels ajuts destinats al **foment de la demanda en l'àmbit dels serveis a domicili** i s'obre la convocatòria per al 2007 (DOGC 05.11.2007).
- **CONVOCATÒRIA 2008:** Resolució TRE/2410/2008, de 25 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008 per a la concessió d'ajuts destinats al **foment de la demanda en l'àmbit dels serveis a domicili** (DOGC 29.07.2008).

## 6. PEMO (Conferència Sectorial)

- Ordre TRI/357/2004, de 27 de setembre, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions públiques per a la realització d'accions relatives a **programes experimentals en matèria d'ocupació**, i s'obre la corresponent convocatòria per a l'any 2004 per a la concessió d'aquestes subvencions (DOGC 08.10.2004).

## 7. QUALIFICACIÓ (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)

- Orden TAS/718/2008, de 7 de marzo, por la que se desarrolla el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que se **regula el subsistema de formación profesional para el empleo, en materia de formación de oferta** y se **establecen las bases reguladoras** para la concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación (BOE 18.03.2008).
- Ordre TRI/212/2005, de 27 d'abril, reguladora dels programes de **millora de la qualificació professional** (DOGC 13.05.2005) **DEROGAT EL CAPÍTOL I DEL TÍTOL II .**
- Ordre TRE/245/2007, de 29 de juny, per la qual es **modifica l'article 6.1 de l'Ordre TRI/212/2005**, de 27 d'abril, reguladora dels programes de millora de la qualificació professional (DOGC 16.07.2007).
- Ordre PRE/308/2008, de 13 de juny, per la qual s'estableix el procediment d'autorització dels **Programes de Qualificació Professional Inicial**, es regulen les **bases de concessió** de subvenció d'aquests programes i **s'obre la convocatòria** per al curs acadèmic 2008-2009 (DOGC 03.06.2008) (**aquesta subvenció substitueix a les antigues "Programes de Garantia Social"; és conjunta SOC/Educació**) (Conferència Sectorial).
- Resolució EDU/1758/2009, de 22 de juny, per la qual s'obre la **convocatòria d'autorització per impartir els programes de qualificació professional inicial** corresponents al curs escolar 2009-2010.
- **CONVOCATÒRIA 2009-2010:** Resolució TRE/1757/2009, de 19 de juny, per la qual es convoquen les subvencions del **Programa de Qualificació Professional Inicial** adreçades prioritàriament a treballadors/ores en situació d'atur per al curs acadèmic 2009-2010 (dogc 26.06.2009).
- ORDRE TRE/338/2008, de 4 de juliol, per la qual s'aproven les bases reguladores de les subvencions relatives a la **formació d'oferta per realitzar accions formatives adreçades prioritàriament a treballadors/ores desocupats/ades** que promou el Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 11.07.2008) **Correcció errada** en el DOGC núm. 5386, pàg. 42.435 de 25.05.2009 (Conferència Sectorial).

- Ordre TRE/84/2009, de 5 de març, per la qual es modifica l'article 13.1 de l'Ordre TRE/338/2008, de 4 de juliol, i es convoquen les subvencions per a la realització d'accions de **formació d'oferta mitjançant plans formatius en àrees professionals prioritàries per a l'any 2009** (DOGC 11.03.2009). Correcció d'errades al DOGC núm. 5346, pàg. 25614, de 25.03.2009.
- **CONVOCATÒRIA 2009 DE FORMACIÓ D'OFERTA:** l'Ordre TRE/84/2009, abans esmentada. **AMPLIACIÓ TERMINI:** Ordre TRE/124/2009, de 25 de març, per la qual s'amplia el termini de presentació de sol·licituds per a la concessió de subvencions per a la realització d'accions de formació d'oferta mitjançant plans formatius en àrees professionals prioritàries per a l'any 2009 que preveu l'Ordre TRE/84/2009, de 5 de març (DOGC 26.03.2009).
- **AMPLIACIÓ DE CRÈDIT:** Resolució TRE/1326/2009, de 8 de maig, d'ampliació dels crèdits disponibles per a les subvencions que s'atorguin d'acord amb l'Ordre TRE/84/2009, de 5 de març, per la qual es modifica l'article 13.1 de l'Ordre TRE/338/2008, de 4 de juliol, i es convoquen les subvencions per a la realització d'accions de formació d'oferta mitjançant plans formatius en àrees professionals prioritàries per a l'any 2009 (DOGC 14.05.2009).
- **CONVOCATÒRIA 2009:** Resolució TRE/479/2009, de 23 de febrer, per la qual es convoquen les subvencions del **programa Forma i Contracta per a la realització d'accions de formació amb compromís de contractació** per a l'any 2009 (DOGC 02.03.2009).
- Resolució TRE/1327/2009, d'11 de maig, per la qual **es modifica la Resolució TRE/479/2009**, de 23 de febrer, per la qual es convoquen les subvencions del programa Forma i Contracta per a la realització d'accions de formació amb compromís de contractació per a l'any 2009 (DOGC 15.05.2009).
- Ordre TRE/349//2008, de 9 de juliol, per la qual es regula el règim **d'ajuts i beques a les persones treballadores desocupades i empreses establert en matèria de formació d'oferta** (DOGC 18.07.2008).
- **Anunci de licitació** d'un contracte de serveis mitjançant procediment obert (exp. 60/08) d'objecte: servei d'organització i realització del cursos de Formació Professional per a l'Ocupació promoguts pel Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 07.11.2008) [publicació de la Resolució d'adjudicació al DOGC 10.06.2009].
- **Anunci de licitació** d'un contracte de serveis mitjançant procediment obert (exp. 16/09) d'objecte: disseny, producció i realització de cursos virtuals per a treballadors aturats a Catalunya (DOGC 12.03.2009).
- Resolució TRI/171/2006, de 25 de gener, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2006 i es desplega el procediment de concessió de subvencions a les accions de formació professional ocupacional adreçades a **noves qualificacions professionals** per a treballadors en situació d'atur. (**Fons Social Europeu**) (DOGC 06.02.2006).
- Resolució TRI/1988/2006, de 22 de maig, per la qual es modifiquen els articles 5.1 i 12 de la Resolució TRI/171/2006, de 25 de gener, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2006 i es desplega el procediment de concessió de subvencions a les accions de formació professional ocupacional **adreçades a noves qualificacions professionals per a treballadors en situació d'atur** (DOGC 19.06.2006).
- Resolució TRI/383/2006, de 24 de gener, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2006 i es desplega el procediment de concessió de subvencions per a la realització d'accions de formació professional ocupacional adreçades a **treballadors ocupats. (Fons Social Europeu)** (DOGC 27.02.2006).

- Resolució TRE/555/2008, de 26 de febrer, per la qual es regulen i convoquen les subvencions per a 2008 i 2009 **d'accions de formació en sectors prioritaris i emergents, adreçades a treballadors/es en situació d'atur**, amb l'objectiu de facilitar l'adquisició de competències professionals requerides per a l'exercici d'una ocupació (DOGC 29.02.2008) (correccions d'errades al DOGC núm. 5109, pàg. 28063, d'11.04.2008, al DOGC núm. 5169, pàg. 53049, de 09.07.2008 i al DOGC núm. 5177, pàg. 56645, de 21.07.2008) (**Conferència Sectorial i Fons Social Europeu**).
- *CONVOCATÒRIA 2008 / 2009*: la Resolució que s'acaba d'esmentar..
- Ordre de 14 de gener de 2000, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir les subvencions relatives a les accions de formació ocupacional i afins de caràcter ocupacional que promou la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball (només està vigent, en tot allò que no s'oposi a la resta d'ordres i decrets que es relacionen en aquest recull, el Títol 1 "Disposicions generals" (articles 1 a 18), el capítol 6 del títol 2 "Accions experimentals" (articles 52 a 57), l'article 75 "Ajuts per a la realització d'estades a Catalunya", el títol 3 "Promoció, control i avaluació de les accions" (articles 83 a 98) i la disposició addicional) (DOGC 31.01.2000). MODIFICADA PER ORDRES DE 09.10.2000 (DOGC 09.12.2000) I DE 10.10.2001 (DOGC 28.11.2001) (i més normes que no adfecten als articles vigents) (Cabau disposa d'una versió consolidada).
- Ordre de 27 de març de 2001, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir les **beques i els ajuts per a la realització d'estades a l'estranger** (DOGC 10.04.2001) **DEROGADA EN TOT ALLÒ QUE S'OPOSI A L'ORDRE TRE/349/2008**
- Ordre TIC/427/2002, de 19 de desembre, que modifica l'Ordre de 27 de març de 2001 (DOGC núm. 3791a, de 31.12.2002). **DEROGADA EN TOT ALLÒ QUE S'OPOSI A L'ORDRE TRE/349/2008**
- Ordre TRE/220/2002, de 23 de maig, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades als projectes **d'escoles taller, cases d'oficis, tallers d'ocupació i unitats de promoció i desenvolupament** (DOGC 01.07.2002). **NOTA: NOMÉS ESTÀ VIGENT EN TOT ALLÒ QUE NO S'OPOSI A L'ORDRE TRI/212/2005**
- Ordre TIC/293/2003, de 26 de juny, de **modificació de l'Ordre TRE/220/2002**, de 23 de maig, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades als projectes d'escoles taller, cases d'oficis, tallers d'ocupació i unitats de promoció i desenvolupament (DOGC 01.07.2003) **NOTA: NOMÉS ESTÀ VIGENT EN TOT ALLÒ QUE NO S'OPOSI A L'ORDRE TRI/212/2005**
- Orden de 14 de noviembre de 2001 por la que se regulan el programa de Escuelas Taller y Casas de Oficios y las Unidades de Promoción y Desarrollo y se establecen las bases reguladoras de la concesión de subvenciones públicas a dichos programas (BOE 21.11.2001).
- *CONVOCATÒRIA 2008-2009 ET*: Resolució TRE/3843/2007, de 27 de desembre, per la qual s'obre convocatòria anticipada per a la concessió de subvencions per al desenvolupament de projectes relatius al Programa d'escoles taller durant els anys 2008-2009 (DOGC 28.12.2007).
- Orden TIN/2805/2008, de 26 de septiembre, por la que se desarrolla el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que se regula el subsistema de formación profesional para el empleo, en materia de **acciones de apoyo y acompañamiento a la formación** y se

establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación (BOE 07.10.2008).

- Ordre TRE/486/2008, de 6 de novembre, per la qual s'estableixen les bases que han de regir la concessió de **subvencions de formació per a treballadors i treballadores del programa Forma't**, i s'obre la convocatòria anticipada per al 2009 (DOGC 21.11.2008).
- Resolució TRE/1526/2009, de 28 de maig, per la qual es dóna per **finalitzat el termini** de presentació de les sol·licituds de subvencions de formació per a treballadors i treballadores del programa **Forma't** de la convocatòria anticipada per al 2009 (DOGC 05.06.2009).

#### **8. DESENVOLUPAMENT LOCAL (AODL, I+O, estudis i campanyes) (Conferència Sectorial)**

- Ordre TRI/125/2006, de 17 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades a **programes per al desenvolupament local i l'ocupació en col·laboració amb entitats locals** (DOGC 30.03.2006).
- Resolució TRE/653/2007, de 27 de febrer, de desplegament de l'Ordre TRI/125/2006, de 17 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades a programes per al desenvolupament local i l'ocupació en col·laboració amb entitats locals i s'obre la convocatòria per a l'exercici 2007 **[estudis i campanyes per a la promoció local, contractació d'agents d'ocupació i desenvolupament local (AODL) i empreses qualificades d'iniciatives locals d'ocupació (I+O)]** (DOGC 13.03.2007). (Correcció d'errades en el DOGC núm. 4857, pàg. 12708, de 05.04.2007).
- Resolució TRE/881/2008, de 26 de març, per la qual s'obre la **convocatòria per a l'any 2008 per a la sol·licitud de pròrrogues** de la subvenció per a la contractació d'agents d'ocupació i desenvolupament local **(AODL)** i es **modifica l'article 26.2** de la Resolució TRE/653/2007, de 27 de febrer (DOGC 31.03.2008).
- Resolució TRE/2395/2008, de 25 de juliol, per la qual es modifica la Resolució TRE/653/2007, de 27 de febrer, i s'obre la convocatòria per a l'exercici 2008 per presentar les sol·licituds per a l'obtenció de subvencions públiques destinades a les empreses qualificades **d'iniciatives locals d'ocupació (I+O)** (DOGC 28.07.2008).
- **CONVOCATÒRIA 2008 I+O**: és la norma que s'acaba de descriure.
- Resolució TRE/937/2009, de 6 d'abril, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2009 per a la sol·licitud de subvencions per a la **pròrroga dels agents d'ocupació i desenvolupament local, es crea la xarxa d'agents d'ocupació i desenvolupament local**, i es modifica parcialment la Resolució TRE/653/2007, de 27 de febrer, de desplegament de l'Ordre TRI/125/2006, de 17 de març (DOGC 14.04.2009).

#### **9. ORIENTACIÓ (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)**

- Ordre TRI/213/2006, de 13 de març, reguladora dels programes **d'informació i orientació professional** (DOGC 05.05.2006).
- Resolució TRE/2499/2007, de 30 de juliol, per la qual **s'obre la convocatòria per a l'any 2007 i es desplega el procediment de concessió de subvencions per a la realització d'itineraris personals d'inserció**. (DOGC de 08.08.2007).
- Resolución de 31 de enero de 2009, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se actualizan para el año 2009 las **cuantías máximas constitutivas del importe de las subvenciones, para la realización de acciones de orientación profesional para el empleo y**

**assistència para el autoempleo**, a entitats col·laboradores sin ánimo de lucro (BOE 25.02.2009).

- RESOLUCIÓ TRE/904/2009, de 24 de març, per la qual es dóna publicitat a les **especificacions tècniques per al desenvolupament d'itineraris personals d'inserció**.(DOGC 08.04.2009).

#### **10. MESURES PER FOMENTAR LA INSERCIÓ DE PERSONES AMB DISCAPACITACIÓ (Conferència Sectorial)**

- Reial decret 1451/1983, d'11 de maig, pel qual, en compliment del previst a la Llei 13/1982, de 7 d'abril, es regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació dels **treballadors amb discapacitació** (BOE 04.06.1983), modificat pel Reial decret 4/1999, de 8 de gener (BOE 26.01.1999); pel Reial decret 27/2000 (BOE 26.01.2000), de 14 de gener; pel Reial Decret 170/2004, de 30 de gener (BOE 31.01.2004) i per la Llei 43/2006, de 29 de desembre (BOE 30.12.2006). (Cabau disposa d'una versió consolidada).
- Reial Decret 290/2004, de 20 de febrer, pel qual es regulen els **enclavaments laborals** com a mesura de foment de l'ocupació de persones amb discapacitat (BOE 21.2.2004) modificat per la Llei 43/2006, de 29 de desembre (BOE 30.12.2006).
- Secció I del Capítol III del Títol II de l'Ordre TRE/267/2008, de 22 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts i subvencions als programes d'igualtat d'oportunitats en el treball: programes laborals per a la diversitat (DOGC 04.06.2008). Correcció d'errada DOGC núm. 545, pàg. 78766, de data 28.10.2008 (**Subvenciona la contractació indefinida**).
- **CONVOCATÒRIA 2008/2009**: Resolució TRE/2083/2008, de 27 de juny, de **convocatòria per als anys 2008-2009 i de fixació de l'import màxim** dels ajuts i subvencions previstos a l'Ordre TRE/267/2008, de 22 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts i subvencions als programes d'igualtat d'oportunitats en el treball: programes per a la diversitat (DOGC 04.07.2008).
- **IMPORT MÀXIM 2009**: Resolució TRE/805/2009, de 13 de març, de fixació de l'import màxim destinat a determinats ajuts i subvencions previstos a l'Ordre TRE/267/2008, de 22 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts i subvencions als programes d'igualtat d'oportunitats en el treball: programes per a la diversitat (DOGC 31.03.2009).
- **MODIFICACIÓ IMPORT MÀXIM 2009**: Resolució TRE/1681/2009, de 15 de maig, per la qual es modifiquen els imports màxims destinats a la concessió de subvencions que preveu la Resolució TRE/805/2009, de 13 de març (DOGC 19.06.2009).

#### **10 bis SUBVENCIÓ A LA CONTRACTACIÓ INDEFINIDA (Fons Social Europeu)**

- Ordre TRE/471/2007, de 5 de desembre, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts extraordinaris per **al foment i manteniment de l'ocupació de les persones joves** i s'obre la convocatòria anticipada per a l'any 2008 (DOGC 17.12.2007).
- Resolució TRE/2480/2008, de 25 de juliol, per la qual s'obre una nova convocatòria de presentació de sol·licituds per a l'any 2008 per a la concessió **d'ajuts extraordinaris per al foment i manteniment de l'ocupació de les persones joves** d'acord amb l'Ordre TRE/471/2007, de 5 de desembre (DOGC 05.08.2008).



## 10 tris SUBVENCIONS A TREBALLADORS/ORES EN ATUR (Fons de l'Estat 100%) i (Fons Social Europeu)

- Reial decret 5/2008, d'11 de gener, pel qual s'estableixen mesures per facilitar l'adaptació laboral dels **sector tèxtil i de la confecció** als canvis estructurals en el comerç mundial (BOE 24.01.2008). (Fons de l'Estat 100%)
- Resolució TRE/3499/2008, de 5 de novembre, per la qual **es regula el procediment de concessió de les subvencions als/a les treballadors/ores excedents del sector tèxtil i de la confecció** amb motiu dels canvis estructurals en el comerç mundial, i s'obre la convocatòria per a l'any 2008 (DOGC 27.11.2008). (Fons de l'Estat 100%).
- Resolució TRE/1499/2009, de 14 de maig, per la qual s'obre **la convocatòria per a la presentació de sol·licituds per a l'any 2009** de les subvencions als/ a les treballadors/ores excedents del sector tèxtil i de la confecció amb motiu dels canvis estructurals en el comerç mundial (DOGC 03.06.2009)
- Orden TIN/429/2009, de 24 de febrero, por la que **se prorroga la vigencia durante el año 2009 de las medidas sociolaborales** contempladas en los artículos 3 y 4 de la Orden TAS/3243/2006, de 19 de octubre, por la que se disponen medidas necesarias para el desarrollo parcial de lo previsto en el Acuerdo de Consejo de Ministros de 9 de junio de 2006, sobre determinadas medidas financieras y sociolaborales **integradas en el Plan de apoyo al sector textil y de la confección**, y se modifican dichos preceptos (BOE 27.02.2009).
- Real Decreto 100/2009, de 6 de febrero, por el que se **establecen medidas para facilitar la adaptación laboral del sector de fabricación y componentes del calzado, curtidos y marroquinería** a los cambios estructurales en el comercio mundial (BOE 24.02.2009).
- Capítol II del Reial decret llei 2/2008, de 21 de abril, de mesures d'impuls a l'activitat econòmica (BOE 22.04.2008). (Fons de l'Estat 100%)
- Orden TIN/381/2009, de 18 de febrero, por la que se distribuyen territorialmente para el ejercicio económico de 2009, para su gestión por las Comunidades Autónomas con competencias asumidas, subvenciones para financiar **el coste imputable a 2009 del Plan extraordinario de orientación, formación profesional e inserción laboral**, aprobado por el Acuerdo del Consejo de Ministros de 18 de abril de 2008 (BOE 23.02.2009) (Fons de l'Estat 100%).
- Real Decreto 1917/2008, de 21 de noviembre, por el que se aprueba el programa **de inserción sociolaboral para mujeres víctimas de violencia de género** (BOE 10.12.2008). (Fons de l'Estat 100%).
- Ordre TRE/552/2008, de 22 de desembre, per la qual s'aproven les bases reguladores i s'obre la convocatòria anticipada de la línia de préstecs en condicions preferents "Crèdit formació per al treball" per finançar cursos de millora professional per a persones aturades (DOGC 24.12.2008) (Fons Social Europeu).

## 11. CONSORCI PER A LA FORMACIÓ CONTÍNUA (Conferència Sectorial)

- Orden TAS/2769/2007, de 18 de septiembre, por la que **se distribuyen territorialmente fondos adicionales para formación continua** gestionados por las Comunidades Autónomas para el año 2007 (BOE 26.09.2007).
- Orden TAS/2307/2007, de 27 de julio, por la que se desarrolla parcialmente el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que **se regula el subsistema de formación profesional para el empleo en materia de formación de demanda y su financiación, y se crea el**

**correspondiente sistema telemático**, así como los ficheros de datos personales de titularidad del Servicio Público de Empleo Estatal (BOE 31.07.2007). Correcció d'errors al BOE núm. 205, pàg. 35.836 del 27.08.2007.

- Orden TAS/37/2008, de 16 de enero, por la que se modifica la Orden TAS/2307/2007, de 27 de julio, por la que se desarrolla parcialmente el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que se regula el subsistema de formación profesional para el empleo en materia de formación de demanda y su financiación, y se crea el correspondiente sistema telemático, así como los ficheros de datos personales de titularidad del Servicio Público de Empleo Estatal (BOE 22.01.2008).
- Resolución de 27 de abril de 2009, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se publica los cuestionarios de evaluación de calidad de las acciones formativas para el empleo (BOE 11.06.2009).
- Resolución de 17 de diciembre de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se determinan **los colectivos y áreas prioritarias**, así como las cuantías cofinanciadas por el Fondo Social Europeo, **en las acciones de formación de demanda** correspondientes al ejercicio 2009 (BOE 12.01.2009).
- Resolución de 17 de marzo de 2009, del Servicio Público de Empleo Estatal, sobre **plazos de inscripción de centros y entidades de formación** que impartan acciones formativas de los planes dirigidos prioritariamente a **trabajadores ocupados** (BOE 14.04.2009).

#### **Accions complementàries:**

- Ordre TRI/404/2004, de 8 de novembre, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir les subvencions destinades a la realització de les **accions complementàries d'acompanyament a la formació** que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 12.11.2004).
- Ordre TRI/283/2005, de 21 de juny, per la qual es modifica l'Ordre TRI/404/2004, de 8 de novembre, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir les subvencions destinades a la realització de les accions complementàries i d'acompanyament a la formació que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, i s'obre la convocatòria per a l'any 2005 per a la concessió d'aquestes subvencions (DOGC 30.06.2005).
- Resolució TRE/2552/2008, de 31 de juliol, per la qual s'aproven **les instruccions per a la presentació de la documentació de certificació i justificació de costos i la liquidació de les subvencions destinades a la realització d'accions complementàries i d'acompanyament** a la formació, d'acord amb la Resolució TRE/1660/2007, de 22 de maig, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions destinades a la realització de les accions complementàries i d'acompanyament a la formació que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 12.08.2008).

#### **Sectorials, Intersectorials, Economia Social i Treballadors Autònoms:**

- Ordre TRE/230/2008, de 6 de maig, per la qual es regula **el desenvolupament del subsistema de formació professional per a l'ocupació, en matèria de formació d'oferta adreçada prioritàriament a treballadors ocupats, i s'estableixen les bases reguladores** per a la concessió de subvencions públiques destinades al seu finançament (DOGC 21.05.2008).
- Ordre TRE/133/2009, de 17 de març, per la qual es **modifica l'Ordre TRE/230/2008**, de 6 de maig, per la qual es regula el desenvolupament del subsistema de formació professional per a

l'ocupació, en matèria de formació d'oferta adreçada prioritàriament a treballadors/ores ocupats/ades, i s'estableixen les bases reguladores per a la concessió de subvencions públiques destinades al seu finançament (DOGC 30.03.2009).

- Resolució TRE/782/2009, de 19 de març, per la qual s'aprova la convocatòria extraordinària per a l'any 2009 per a la concessió de subvencions públiques per al finançament de **plans de formació sectorials per al sector del metall, automoció i la seva indústria auxiliar**, destinats prioritàriament a treballadors/ores ocupats/ades, **especialment a treballadors/ores afectats/ades per expedients de regulació d'ocupació** (DOGC 30.03.2009).
- Resolució TRE/2727/2008, de 5 de setembre, per la qual es publica el **Qüestionari d'avaluació de la qualitat** que estableix l'Ordre TRE/230/2008, de 6 de maig (DOGC 12.09.2008).
- Resolució TRE/1720/2009, de 17 de juny, per la qual s'aprova la convocatòria de 2009 per a la concessió de subvencions públiques per al finançament de plans de **formació d'oferta de caràcter intersectorial, específics per a l'economia social i de caràcter sectorial, destinats a treballadors/es prioritàriament ocupats/ades**, que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 23.06.2009).
- Resolució TRE/2509/2008, de 4 d'agost, per la qual s'aproven les **instruccions per a la presentació de la certificació i justificació de costos i la liquidació econòmica de les subvencions dels contractes programa per a l'execució de plans de formació contínua sectorial** d'acord amb la Resolució TRE/3170/2007, de 10 d'octubre (DOGC 08.08.2008).

## **12. TREBALL (les gestiona el Departament, no el SOC)**

**Inserció persones amb discapacitats o amb dificultats d'inserció, Renda Mínima d'Inserció, Treball amb suport i empreses d'inserció sociolaboral. Centres especials de treball. (Fons Social Europeu i conferència sectorial)**

- Ordre TRE/267/2008, de 22 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts i subvencions als **programes d'igualtat d'oportunitats en el treball: programes laborals per a la diversitat** (DOGC 04.06.2008) (a excepció de la Secció I del Capítol III del Títol II, que correspon a contractació indefinida i que ho gestiona el SOC com es veu a l'apartat 10 d'aquest recull).
- **CONVOCATÒRIA 2008/2009**: Resolució TRE/2083/2008, de 27 de juny, de **convocatòria per als anys 2008-2009 i de fixació de l'import màxim** dels ajuts i subvencions previstos a l'Ordre TRE/267/2008, de 22 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts i subvencions als programes d'igualtat d'oportunitats en el treball: programes per a la diversitat (DOGC 04.07.2008).
- **IMPORT MÀXIM 2009**: Resolució TRE/805/2009, de 13 de març, de fixació de l'import màxim destinat a determinats ajuts i subvencions previstos a l'Ordre TRE/267/2008, de 22 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts i subvencions als programes d'igualtat d'oportunitats en el treball: programes per a la diversitat (DOGC 31.03.2009).
- Ordre TRE/97/2009, de 3 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions destinades al foment de la integració laboral de les persones amb discapacitat en **centres especials de treball** i de publicació d'importos màxims per a l'any 2009 (DOGC 13.03.2008).
- Ordre TRE/98/2009, de 3 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de **subvencions destinades a la realització d'accions relatives a les unitats de suport a l'activitat professional en el marc dels serveis d'ajustament personal i social de**

**les persones amb discapacitat en els centres especials de treball**, i s'obre la convocatòria per a l'any 2009 (DOGC 13.03.2008).

- ORDRE TRE/255/2009, de 27 d'abril, de **modificació de l'Ordre TRE/98/2009**, de 3 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions destinades a la realització d'accions relatives a les unitats de suport a l'activitat professional en el marc dels serveis d'ajustament personal i social de les persones amb discapacitat en els centres especials de treball, i s'obre la convocatòria per a l'any 2009 (DOGC 22.05.2009).
- **CONVOCATÒRIA 2009**: és l'Ordre que s'acaba de transcriure.

#### **Creació d'empreses i Ocupació autònoma (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu).**

##### a)- Creació d'empreses (**Fons Social Europeu**):

- Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir la concessió de subvencions de **suport als programes dels ens locals de foment i assessorament a la creació d'empreses, als projectes singulars de suport a la creació d'empreses i als projectes experimentals de suport a la creació d'empreses** (DOGC 14.07.2008).
- **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolució TRE/2210/2008, de 9 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008-2009 per presentar les sol·licituds per a la concessió de subvencions de **suport als programes dels ens locals de foment i assessorament a la creació d'empreses, als projectes singulars de suport a la creació d'empreses i als projectes experimentals de suport a la creació d'empreses**, que regula l'Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol (DOGC 14.07.2008).
- **CONVOCATÒRIA TANCAMENT 2008**: Resolució TRE/2209/2008, de 9 de juliol, per la qual s'aprova la **convocatòria de tancament per a la concessió de subvencions per a accions relatives a l'assessorament a les persones emprenedores**, per a l'any 2008, del sistema establert en l'Ordre TRI/387/2006, de 19 de juliol, per la qual es regula el Servei de Creació d'Empreses (DOGC 14.07.2008) [Aquesta Ordre TRI/387/2006 es pot veure a l'apartat de derogades].
- **IMPORTS MÀXIMS**: Resolució TRE/3122/2008, de 13 d'octubre, per la qual es modifiquen els imports màxims destinats a la concessió de subvencions previstes a la Resolució TRE/2209/2008, de 9 de juliol DOGC 27.10.2008).
- Ordre TRE/119/2007, d'11 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores de les accions relatives al **seguiment de les empreses creades amb l'assessorament del Servei de Creació d'Empreses** i s'obre la convocatòria per a l'any 2007 (DOGC 08.05.2007) [**Línia Transforma**]
- *Convocatòria 2007 Línia Transforma*: és l'Ordre que s'acaba de descriure.

##### b) Subvenció financera, Renda de Subsistència i Assistència Tècnica (**Conferència Sectorial**):

- Ordre TRE/123/2009, de 9 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir la concessió de **subvencions per a la promoció de l'ocupació autònoma** (DOGC 26.03.2009).
- **IMPORTS MÀXIMS**: Resolució TRE/760/2009, de 9 de març, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2009 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma, regulats a l'Ordre TRE/123/2009, de 9 de març (DOGC 26.03.2009).

c) Quotes de Seguretat Social a qui ha capitalitzat (**Conferència Sectorial**):

- Ordre TRE/139/2002, de 16 d'abril, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions consistents en l'**abonament de les quotes de la Seguretat Social als treballadors que hagin capitalitzat** la prestació d'atur (DOGC 08.05.2002).
- **IMPORTS MÀXIMS**: Resolució TRE/1089/2009, de 7 d'abril, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2009 destinat a les subvencions consistents en l'abonament de les quotes de la Seguretat Social als treballadors que hagin capitalitzat la prestació d'atur, regulades a l'Ordre TRE/139/2002, de 16 d'abril (DOGC 29.04.2009).

### **13. MINISTERIO DE TRABAJO Y ASUNTOS SOCIALES (les gestiona l'Estat, no el SOC, però afecten a Catalunya)**

#### **Formació i Inserció en TIC (Plan Avanza)**

- Orden TAS/2965/2006, de 26 de septiembre, por la que se establecen las bases reguladoras de la concesión de subvenciones públicas para el desarrollo de un programa de **formación e inserción laboral de demandantes de empleo en tecnologías de la información y de las comunicaciones y en actividades emergentes que utilicen nuevas tecnologías** (BOE 28.09.2006). Correcció d'errades BOE 28.11.2006 pàg. 41.703.
- **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolución de 1 de abril de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión de subvenciones en el año 2008, para la realización de un **programa de formación e inserción laboral de demandantes de empleo en tecnologías de la información y de las comunicaciones** (BOE 01.05.2008).

#### **Formació d'oferta**

- Resolución de 14 de agosto de 2007, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la **convocatoria para la concesión de subvenciones públicas para la ejecución de planes de formación mediante convenios, de ámbito estatal, dirigidos prioritariamente a los trabajadores ocupados**, en aplicación de la Orden TAS/2388/2007, de 2 de agosto, por la que se regula la formación de oferta y se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación, en el ámbito de la Administración General del Estado (BOE 25\_08\_2007).
- **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolución de 5 de marzo de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión de subvenciones públicas destinadas a financiar, con cargo al ejercicio presupuestario 2008, la ejecución de los planes de formación dirigidos prioritariamente a los trabajadores ocupados objeto de los convenios de ámbito estatal suscritos al amparo de la Resolución de 14 de agosto de 2007 (BOE 04.04.2008).
- Resolución de 24 de agosto de 2007, de la Dirección General de la Economía Social, del Trabajo Autónomo y del Fondo Social Europeo, por la que se aprueban las **condiciones, requisitos y formas de acreditación para la emisión del informe al que se hace referencia en la Resolución de 14 de agosto de 2007**, del Servicio Público de Empleo Estatal (BOE 07.09.2007).
- Resolución de 4 de octubre de 2007, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se publica el **cuestionario de evaluación de calidad** a que se refiere el artículo 36.3 de la Orden TAS/2388/2007, de 2 de agosto, por la que se desarrolla parcialmente el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que se regula el subsistema de formación profesional para el empleo, en materia de formación de oferta y se establecen las bases reguladoras para la

concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación, en el ámbito de la Administración General del Estado (BOE 27.11.2007).

- **La següent norma no afecta a Catalunya**, però ha semblat adequat recollir-la perquè és la convocatòria de cursos per a desocupats per al País Basc, Ceuta i Melilla:
- Resolución de 11 de julio de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión de **subvenciones públicas en el marco del subsistema de formación profesional para el empleo, dirigidas prioritariamente a los trabajadores desempleados**, en aplicación de la Orden TAS/718/2008, de 7 de marzo, por la que se regula la formación de oferta y se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones públicas (BOE 22.08.2008).
- Resolución de 17 de diciembre de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se **modifica la de 7 de noviembre de 2008**, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión, con cargo al ejercicio presupuestario de 2009, de subvenciones públicas para la ejecución de planes de formación mediante convenios, de ámbito estatal, dirigidos prioritariamente a los trabajadores ocupados, en aplicación de la Orden TAS/718/2008, de 7 de marzo, por la que se regula la formación de oferta y se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación (BOE 12.01.2009)
- Resolución de 7 de noviembre de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión, con cargo al ejercicio presupuestario de 2009, de subvenciones públicas para la **ejecución de planes de formación mediante convenios, de ámbito estatal, dirigidos prioritariamente a los trabajadores ocupados**, en aplicación de la Orden TAS/718/2008, de 7 de marzo, por la que se regula la formación de oferta y se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación (BOE 19.11.2008)

#### **Acciones de apoyo y acompañamiento a la formación**

- Resolución de 3 de febrero de 2009, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión con cargo al ejercicio presupuestario de 2009, de subvenciones públicas destinadas a la realización de **acciones de apoyo y acompañamiento a la formación, de ámbito estatal**, en aplicación de la Orden TIN/2805/2008, de 26 de septiembre, por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de las citadas subvenciones. (BOE 17.02.2009)

#### **Escoles Taller, Cases d'Ofici i Tallers d'Ocupació**

- Resolución de 9 de marzo de 2009, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión de subvenciones a los programas de **Escuelas Taller y Casas de Oficios y de Talleres de Empleo**, en el ámbito exclusivo de gestión del citado Servicio, de proyectos en colaboración con órganos de la Administración General del Estado (BOE 04.04.2009).

## DEROGADES / ANTIGUES / NO VIGENTS / DESACTUALITZADES

### 1. TRANSVERSALS

1. Orden TAS/1075/2006, de 29 de marzo, por la que **se distribuyen territorialmente** para el ejercicio económico de 2006, para su gestión por las comunidades autónomas con competencias asumidas, **subvenciones del ámbito laboral** financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado (BOE 12.04.2006)
2. Orden TAS/1979/2007, de 25 de junio, por la que **se distribuyen territorialmente** para el ejercicio económico de 2007, para su gestión por las Comunidades Autónomas con competencias asumidas, **subvenciones del ámbito laboral** financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado (BOE 04.07.2007) Correcció d'errades al BOE núm. 16. de data 18.01.2009, pàg. 4068.
3. Orden TIN/1854/2008, de 23 de junio, por la que se modifica la Orden TAS/1979/2007, de 25 de junio, por la que se distribuyen territorialmente para el ejercicio económico de 2007, para su gestión por las Comunidades Autónomas con competencias asumidas, subvenciones del ámbito laboral financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado, para **ampliar el plazo de la justificación de los fondos para formación continua** cofinanciados por el Fondo Social Europeo (BOE 27.06.2008)
4. Orden TAS/1404/2007, de 18 de mayo, por la que se **modifica la Orden TAS/1075/2006**, de 29 de marzo, por la que se distribuyen territorialmente para el ejercicio económico de 2006, para su gestión por las comunidades autónomas con competencias asumidas, subvenciones del ámbito laboral financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado, para ampliar el plazo de presentación por las Comunidades Autónomas de la justificación de los fondos para formación continua cofinanciados por el Fondo Social Europeo (BOE 22.05.2007).
5. Orden TAS/3776/2007, de 14 de diciembre, por la que se distribuyen territorialmente para el ejercicio económico de 2007, para su gestión por las Comunidades Autónomas con competencias asumidas, subvenciones para el programa de empleo con apoyo como medida de fomento de empleo de personas con discapacidad en el mercado ordinario de trabajo, financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado (BOE 22.12.2007)
6. Ordre TRI/210/2005, de 27 d'abril, per la qual s'estableix el **règim de justificació econòmica** de les accions integrants dels diferents programes per al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació que gestiona el Servei d'Ocupació de Catalunya (DOGC 13.05.2005).
7. Orden TAS/1157/2008, de 10 de abril, por la que se **distribuyen territorialmente** para el ejercicio económico de 2008, para su gestión por las Comunidades Autónomas con competencias asumidas, subvenciones del ámbito laboral financiadas con cargo a los Presupuestos Generales del Estado (BOE 25.04.2008).

### 2. PLANS D'OCUPACIÓ (Conferència Sectorial)

1. Ordre TRI/302/2005, de 6 de juny, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades a la **contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social** (DOGC 08.07.2005) (**Conferència Sectorial**).
2. Resolució TRI/2098/2005, de 27 de juny, de desplegament de l'Ordre TRI/302/2005, de 6 de juny, i de convocatòria per a l'any 2005 per a la concessió de subvencions per als projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social **en col·laboració amb entitats locals** (DOGC 08.07.2005). (**Conferència Sectorial**).

3. Resolució TRI/1850/2006, de 30 de maig, de convocatòria per a l'any 2006 per a la concessió de subvencions per als projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social **en col·laboració amb institucions i entitats sense ànim de lucre** (DOGC 09.06.2006).
4. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/366/2007, de 8 de febrer, de convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per als projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la **realització d'obres i serveis d'interès general i social en col·laboració amb entitats locals** (DOGC 16.02.2007).
5. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1791/2007, de 7 de juny, de convocatòria per a la concessió de subvencions a projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social en col·laboració amb entitats locals d'àmbit territorial supracomarcal, per a l'any 2007 (DOGC 19.06.2007).
6. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1860/2007, de 24 de maig, per la qual s'obre convocatòria per a l'any 2007, per a la concessió de subvencions per als projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social en col·laboració amb institucions i entitats sense ànim de lucre (DOGC 22.06.2007).
7. **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolució TRE/599/2008, de 27 de febrer, de convocatòria per a la concessió de subvencions per als projectes de col·laboració en la campanya de treballadors i treballadores temporers agraris per a l'any 2008 (DOGC 05.03.3008) (**Conferència Sectorial i Fons Social Europeu**).

### **3. OBSERVACIÓ, ANÀLISI I INNOVACIÓ (PACTES TERRITORIALS, COSTOS GENERATS A EMPRESES I MOBILITAT TRANSNACIONAL x QUALIFICACIÓ) (Fons Social Europeu)**

1. Resolució TRI/3045/2006, de 14 de setembre, per la qual es desplega el procediment de concessió de **subvencions dels costos generats a les empreses** per la participació dels seus treballadors en accions formatives en matèria d'innovació ocupacional i s'obre la convocatòria per al 2006 (DOGC 26.09.2006).
2. **CONVOCATÒRIA 2007 I IMPORTS MÀXIMS**: la Resolució 2631/2007, de 30 de juliol (DOGC 27.08.2007) i la Resolució TRE/3676/2007, de 3 de desembre, per la **qual s'amplien els imports màxims** destinats a la concessió de les subvencions de les accions de desenvolupament local mitjançant pactes territorials per a l'ocupació que es regulen a la Resolució TRE/2631/2007, de 30 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 (DOGC 12.12.2007).
3. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1608/2007, de 18 de maig, per la qual s'obre convocatòria per a la presentació de sol·licituds de subvenció per al 2007 per a entitats que organitzin projectes transnacionals de mobilitat per a la qualificació professional de joves (DOGC 31.05.2007).

### **4. ANTIC IGUALTAT D'OPORTUNITATS (Fons Social Europeu)**

#### **I TAMBÉ PROJECTES I ACCIONS PER L'OCUPACIÓ (CONJUNTS) (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)**

1. Ordre TRI/95/2006, de 3 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les accions per al **foment de la igualtat d'oportunitats** en el mercat de treball (DOGC 16.03.2006).



2. **CONVOCATÒRIA 2007 I IMPORTS MÀXIMS:** Resolució TRE/1174/2007, de 12 d'abril, de convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per a la realització de les accions que preveuen els programes per al foment de la **igualtat d'oportunitats home-dona** en el mercat de treball (DOGC 27.04.2007).

**Modificada** per la Resolució TRE/2781/2007, de 10 de setembre, per la qual **s'amplia el termini d'execució** de les accions que preveuen els programes per al foment de la igualtat d'oportunitats home-dona en el mercat de treball que preveu la Resolució TRE/1174/2007, de 12 d'abril (DOGC 20.09.2007).

**Modificada** per la RESOLUCIÓ TRE/2782/2007, de 10 de setembre, per la qual **s'amplien els imports màxims** destinats a l'atorgament de les subvencions que es regulen a la Resolució TRE/1174/2007, de 12 d'abril (DOGC 20.09.2007).

3. **CONVOCATÒRIA 2007 I IMPORTS MÀXIMS:** Resolució TRE/1173/2007, de 12 d'abril, de convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per a la realització de les accions previstes als programes **d'inserció sociolaboral de col·lectius amb dificultats especials** en el mercat de treball (DOGC 27.04.2007) [Per error es va publicar amb la identificació equivocada: "Resolució TRE/1175/2007", correcció d'aquesta errada al DOGC de 09.05.2007, pàg. 16.005].

**Modificada** per la Resolució TRE/1811/2007, d'1 de juny, per la qual **s'amplien els imports màxims** destinats a l'atorgament de les subvencions (DOGC 20.06.2007) i **correcció d'errades** al DOGC de 09.07.2007, pàg. 23.145 i **modificada** per la Resolució TRE/2784/2007, de 10 de setembre, per la qual **s'amplien els imports màxims** destinats a l'atorgament de les subvencions que es regulen a les resolucions TRE/1173/2007, de 12 d'abril, i TRE/1811/2007, d'1 de juny (DOGC 20.09.2007).

**Modificada** per la Resolució TRE/2783/2007, de 10 de setembre, per la qual **s'amplia el termini d'execució** de les accions previstes als programes d'inserció sociolaboral amb col·lectius amb dificultats especials en el mercat de treball que preveu la Resolució TRE/1173/2007, de 12 d'abril (DOGC 20.09.2007).

1. RESOLUCIÓ TRE/2396/2008, de 25 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008 per a la concessió de subvencions en el marc del projecte **Treball als barris**. (DOGC 28.07.2008) (**Conferència Sectorial i Fons Social Europeu**).
2. Resolució TRE/2894/2008, de 26 de setembre, per la qual **es modifiquen els imports màxims** destinats a la concessió de subvencions que preveu la Resolució TRE/2396/2008, de 25 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008 per a la concessió de subvencions en el marc del projecte **Treball als barris** (DOGC 01.10.2008).

## 5. NJO (Fons Social Europeu)

1. **CONVOCATÒRIA 2007:** Resolució TRE/3277/2007, de 25 d'octubre, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions destinades al **desenvolupament de projectes d'estimulació de la demanda en el marc dels nous jaciments d'ocupació** (DOGC 05.11.2007).
2. **CONVOCATÒRIA 2007:** Resolució TRE/1368/2007, de 5 d'abril, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions destinades al desenvolupament de projectes de **creació d'ocupació en el marc dels nous jaciments d'ocupació** (DOGC 14.05.2007).

## 6. PEMO (Conferència Sectorial)

1. **CONVOCATÒRIA 2007:** Resolució TRE/3000/2007, d'11 d'octubre, per la qual s'obre la corresponent convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions públiques per a la realització d'accions relatives a programes experimentals en matèria d'ocupació (dogc 10.10.2007)

## 7. QUALIFICACIÓ (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)

1. Resolució TRI/382/2006, de 9 de febrer, per la qual s'inicia i es desplega el procediment de concessió de les subvencions per a la realització d'accions de formació en empreses amb **compromís de contractació** adreçades a treballadors en situació d'atur. (**Fons Social Europeu**) (DOGC 27.02.2006).
2. *CONVOCATÒRIA 2007*: Resolució TRE/230/2007, de 17 de gener, per la qual es convoquen les subvencions per a la realització d'accions de **formació en empreses amb compromís de contractació adreçades a treballadors en situació d'atur**, per a l'any 2007 (DOGC 07.02.2007).
3. **COMPLEMENT CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1758/2007, d'1 de juny, d'ampliació dels **importos màxims** destinats a les subvencions que s'atorguin d'acord amb la Resolució TRE/230/2007, de 17 de gener (DOGC 15.06.2007).
4. Resolució TRI/2659/2006, de 7 d'agost, per la qual s'obre convocatòria per a la presentació de sol·licituds per a la realització de **programes de garantia social** durant el curs escolar 2006-2007 i es desplega el procediment de concessió de les subvencions per a la realització d'aquests programes. (**Conferència Sectorial**) (DOGC 11.08.2006).
5. Resolució TRI/2806/2006, de 28 d'agost, que modifica la Resolució TRI/2659/2006 (DOGC 04.09.2006).
6. *CONVOCATÒRIA 2007*: Resolució TRE/1757/2007, de 8 de juny, per la qual s'obre convocatòria per a la presentació de sol·licituds per a la realització de **programes de garantia social** durant el curs escolar 2007-2008
7. Resolució TRE/229/2007, de 17 de gener, per la qual es desplega el procediment de concessió de les subvencions per a la realització d'accions de formació en empreses amb **compromís de contractació** adreçades a treballadors en situació d'atur. (**Fons Social Europeu**) (DOGC 06.02.2007).
8. Resolució TRE/2628/2007, de 25 de juliol, **per la qual s'amplia el termini d'execució** previst a la Resolució TRE/229/2007, de 17 de gener, per a les accions de formació amb compromís de contractació adreçades a treballadors en situació d'atur atorgades durant l'exercici pressupostari 2007 (DOGCde 23.08.2007)
9. Resolució TRI/173/2006, de 25 de gener, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2006 i es desplega el procediment de concessió de subvencions per a la realització d'accions de formació professional ocupacional vinculades al **Catàleg de Qualificacions Professionals** de Catalunya adreçades a **treballadors en situació d'atur**. (**Conferència Sectorial**) (DOGC 06.02.2006).
10. *CONVOCATÒRIA 2007*: Resolució TRE/790/2007, de 28 de febrer, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per a la realització d'accions de formació professional ocupacional vinculades al **Catàleg de Qualificacions Professionals** de Catalunya adreçades a treballadors en situació d'atur (DOGC 23.03.2007).
11. **COMPLEMENT CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1759/2007, d'1 de juny, per la qual s'amplien els **importos màxims** destinats a l'atorgament de les subvencions que es regulen a la Resolució TRE/790/2007, de 28 de febrer (DOGC 15.06.2007).
12. Orden TAS/3868/2006, de 20 de diciembre, por la que se modifica la Orden del Ministerio de Trabajo y Seguridad Social de 13 de abril de 1994, por la que se dictan normas de desarrollo del Real Decreto 631/1993, de 3 de mayo, por el que se regula el Plan Nacional de Formación e Inserción Profesional, en lo relativo al **cómputo de alumnos que finalizan el curso, y a la**

**actualización de las cuantías económicas de las subvenciones y ayudas** recogidas en la misma (BOE 21.12.2006).

13. Resolució TRE/2549/2007, d'1 d'agost, per la qual es desplega el **procediment de concessió de subvencions de formació per a treballadors/ores del programa "Forma't", i s'obren les convocatòries** per a la presentació de sol·licituds per a la subvenció dels costos generats a les empreses per la participació dels seus treballadors a aquestes accions de 2007 i 2008. (DOGC de 10.08.2007).
14. **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolució TRE/541/2008, de 22 de febrer, per la qual es convoquen les subvencions del **programa Forma i Contracta** per a la realització **d'accions de formació amb compromís de contractació adreçades a treballadors en situació d'atur** al 2008 (DOGC 28.02.2008).
15. **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolució TRE/2189/2008, d'11 de juliol, de **convocatòria** de subvencions relatives a la formació d'oferta per realitzar accions formatives vinculades al **Catàleg de Qualificació Professional adreçades** prioritàriament a treballadors/ores en **situació de desocupació**, per a l'any 2008 (DOGC 11.07.2008).
16. Resolució TRE/3558/2008, de 28 de novembre, per la qual **es modifica el termini d'inici d'accions previst a l'article 14.1 de la Resolució TRE/2189/2008**, d'11 de juliol, de convocatòria de subvencions relatives a la formació d'oferta per realitzar accions formatives vinculades al Catàleg de Qualificació Professional adreçades prioritàriament a treballadors/ores en situació de desocupació, per a l'any 2008 (DOGC 01.12.2008).
17. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1367/2007, de 27 d'abril, de convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per a la realització d'accions de formació professional ocupacional adreçades a **noves qualificacions professionals per a treballadors en situació d'atur** (DOGC 14.05.2007).
18. **COMPLEMENT CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/2119/2007, de 27 de juny, per la qual s'amplia el termini d'execució de les accions de formació professional ocupacional adreçades a noves qualificacions professionals per a treballadors en situació d'atur, previstes a la Resolució TRE/1367/2007, de 27 d'abril, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 (DOGC 11.07.2007)
19. **CONVOCATÒRIA 2007 ET/CO GIRONA**: Resolució TRE/2799/2007, de 13 de setembre, de convocatòria per als anys 2007-2009, per a la concessió de subvencions per al desenvolupament de programes d'escoles taller i cases d'oficis en l'àmbit de la comarca del Gironès (DOGC 25.09.2007).
20. **CONVOCATÒRIA 2007 TO**: Resolució TRE/2798/2007, de 18 de setembre, de convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per promoure projectes de tallers d'ocupació d'acord amb el que preveu l'Ordre TRI/212/2005, de 27 d'abril, reguladora dels programes de millora de la qualificació professional (DOGC 25.09.2007). Correcció d'errada al DOGC núm. 5066, pàg. 10.390, de 08.02.2008.
21. **CONVOCATÒRIA 2007 CO**: Resolució TRE/3001/2007, de 8 d'octubre, de convocatòria per a la concessió de subvencions per al desenvolupament de programes de cases d'oficis, per a l'any 2007 (DOGC 10.10.2007).

## **8. DESENVOLUPAMENT LOCAL (AODL, I+O) (Conferència Sectorial)**

1. Resolució TRI/776/2006, de 20 de març, per la qual s'obre la convocatòria per a l'exercici 2006 per presentar les sol·licituds per a l'obtenció de subvencions públiques destinades **al foment del desenvolupament local: estudis i campanyes per a la promoció local; a la contractació d'agents d'ocupació i desenvolupament local (AODL), i a les empreses qualificades d'iniciatives locals d'ocupació (I+O)** (DOGC 30.03.2006).

2. **CONVOCATÒRIA 2007 i IMPORTS MÀXIMS:** és la resolució TRE 653/2007 que s'acaba de descriure que pel que fa a imports màxims està modificada per la Resolució TRE/3169/2007, de 19 d'octubre (DOGC 24.10.2007).
3. Orden TAS/360/2008, de 6 de febrero, por la que se modifica la Orden de 15 de julio de 1999, por la que se establecen las bases de concesión de subvenciones públicas para el **fomento del desarrollo local e impulso de los proyectos y empresas calificadas como I + E** (BOE 15.02.2008).

## 9. ORIENTACIÓ (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu)

1. Resolució TRI/1394/2006, de 8 de maig, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2006 i es desplega el procediment de concessió de subvencions per a la realització **d'itineraris personals d'inserció** (DOGC 12.05.2006).
2. Resolució TRI/2138/2006, de 14 de juny, que modifica la Resolució TRI/1394/2006 (DOGC 28.06.06).
3. Resolución de 31 de enero de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que **se actualizan para el año 2008 las cuantías máximas constitutivas del importe de las subvenciones para la realización de acciones de orientación profesional para el empleo y asistencia para el autoempleo, a entidades colaboradoras sin ánimo de lucro** (BOE 28.02.2008)
4. Resolució TRE/1287/2007, de 17 d'abril, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per al desenvolupament de **projectes d'orientació i acompanyament a la inserció per a col·lectius específics** previstos a l'Ordre TRI/213/2006, de 13 de març, reguladora dels programes d'informació i orientació professional (DOGC 08.05.2007).

*Modificada per la Resolució TRE/1926/2007, d'1 de juny, per la qual s'amplien els **imports màxims** establerts (DOGC de 28.07.2007) **Correcció d'errors** al DOGC núm. 4935, pàg. 25762 del 27.07.2007.*

5. **CONVOCATÒRIA 2007:** és la resolució 1287 que s'acaba de descriure.

## 10. MESURES PER FOMENTAR LA INSERCIÓ DE PERSONES AMB DISCAPACITACIÓ (Conferència Sectorial)

1. Ordre de 19 de març de 1998, per la qual es regula la concessió dels ajuts i subvencions de foment de l'ocupació dels **treballadors amb discapacitació** (DOGC 2616 de 8.4.1998), modificada per l'Ordre de 20 de maig de 1999, per la qual es fa una nova redacció de determinats articles (DOGC 2945 de 4.8.1999).
2. Ordre TRE/439/2007, de 28 de novembre, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de **subvencions per al treball amb suport de persones amb discapacitat en el mercat ordinari de treball**, i s'obre la convocatòria per a la presentació de sol·licituds per a l'any 2007 per a la concessió d'aquestes subvencions (DOGC 30.11.2007).

## 10 tris SUBVENCIONS A TREBALLADORS/ORES EN ATUR (Fons de l'Estat 100%) i (Fons Social Europeu)

Orden TIN/1940/2008, de 4 de julio, por la que se **distribuyen territorialmente** para el ejercicio económico de 2008, para su gestión por las Comunidades Autónomas con competencias asumidas, subvenciones para financiar el coste imputable a 2008 del **plan extraordinario de orientación, formación profesional e inserción laboral**, aprobado por el Acuerdo del Consejo de Ministros de 18 de abril de 2008 (BOE 05.07.2008) (Correcció d'errada al BOE núm. 200, de 19.08.2008, pàg. 34.911). (Fons de l'Estat 100%)

## 11. CONSORCI PER A LA FORMACIÓ CONTÍNUA (Conferència Sectorial)

1. Orden TAS/3057/2006, de 27 de septiembre, por la que **se distribuyen territorialmente fondos adicionales para formación continua** gestionados por las Comunidades Autónomas para el año 2006 (BOE 06.10.2006).
2. Resolución de 14 de agosto de 2007, de la Dirección General del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que **se determinan los colectivos y áreas prioritarias**, así como las cuantías cofinanciadas por el Fondo Social Europeo, en las acciones de formación de demanda correspondientes al ejercicio 2007 (BOE 27.08.2007).
3. Resolución de 5 de marzo de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se determinan los colectivos y áreas prioritarias, así como las cuantías cofinanciadas por el Fondo Social Europeo, en las acciones de formación de demanda correspondientes al ejercicio 2008 (BOE 31.03.2008).
4. Resolución de 22 de noviembre de 2007, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se publica el cuestionario de evaluación de calidad a que se refiere el artículo 28.2 de la Orden TAS/2307/2007, de 27 de julio, que desarrolla parcialmente el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que se regula el subsistema de formación profesional para el empleo, en materia de formación de demanda y su financiación (BOE 27.12.2007).

### Accions complementàries:

5. Resolució TRI/2692/2006, de 4 d'agost, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la documentació de **certificació i justificació de costos i la liquidació de les subvencions destinades a la realització d'accions complementàries i d'acompanyament a la formació d'acord** amb l'Ordre TRI/283/2005, de 21 de juny (DOGC 22.08.2006).
6. Resolució TRE/2654/2007, de 27 d'agost, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la documentació de certificació i justificació de costos i la liquidació de les subvencions destinades a la realització d'accions complementàries i d'acompanyament a la formació, d'acord amb la Resolució TRI/1958/2006, d'1 de juny, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2006 (DOGC de 31.08.2007).
7. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/1660/2007, de 22 de maig, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions destinades a la realització de les accions complementàries i d'acompanyament a la formació que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 07.06.2007).

### Sectorials, Intersectorials, Economia Social i Treballadors Autònoms:

8. Resolució TRI/4043/2006, de 28 de novembre, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la documentació de **certificació i justificació de costos i la liquidació econòmica de les subvencions dels contractes programa per a la formació de treballadors ocupats**, d'acord amb la Resolució TRI/3022/2005, de 18 d'octubre, per la qual s'aprova la seva convocatòria, en aplicació de l'Ordre TRI/376/2004, de 25 d'octubre (DOGC 14.12.2006).
9. Ordre TRI/376/2004, de 25 d'octubre, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir les subvencions destinades als **contractes programes** per a la formació de treballadors/ores que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 28.10.2004).
10. Ordre TRI/254/2005, de 25 de maig que modifica l'Ordre TRI/376/2004 (DOGC 10.06.2005).

11. Ordre TRI/367/2005, de 22 d'agost que modifica l'Ordre TRI/376/2004 (DOGC 26.08.2005).
12. *CONVOCATÒRIA 2007*: Resolució TRE/1031/2007, de 28 de març, per la qual s'aprova la convocatòria de 2007 per a la concessió de subvencions públiques per al finançament de plans de formació contínua mitjançant la subscripció de contractes programa per a l'execució de **plans de formació contínua intersectorials i plans de formació específics per a l'economia social** adreçats a la formació de treballadors/es ocupats/ades que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 16.04.2007). Modificada per la Resolució TRE/736/2008, de 28 de febrer, per la qual **s'amplia el termini d'execució** dels plans de formació contínua dels contractes programa intersectorials i específics de l'economia social per a la formació de treballadors ocupats que preveu la Resolució TRE/1031/2007, de 28 de març (DOGC 18.03.2008).
13. Resolució TRE/2726/2008, de 12 d'agost, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la certificació i justificació de costos i la liquidació econòmica de les subvencions dels contractes programa intersectorials i específics per a l'economia social adreçats a la formació de treballadors/es ocupats/ades (DOGC 12.09.2008).
14. Resolució TRE/2652/2007, de 27 d'agost, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la documentació de **certificació i justificació de costos i la liquidació econòmica de les subvencions dels contractes programa intersectorials per a la formació de treballadors/es ocupats/des**, d'acord amb l'article 18 de la Resolució TRI/658/2006, de 10 de març, per la qual se n'aprova la convocatòria, en aplicació de l'Ordre TRI/376/2004, de 25 d'octubre (DOGC 31.08.2007).
15. Resolució TRE/2653/2007, de 27 d'agost, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la documentació de **certificació i justificació de costos i la liquidació econòmica de les subvencions dels contractes programa per a la formació de treballadors/es ocupats/des de l'economia social**, d'acord amb l'article 18 de la Resolució TRI/2261/2006, de 28 de juny, per la qual se n'aprova la convocatòria, en aplicació de l'Ordre TRI/376/2004, de 25 d'octubre (DOGC 31.08.2007).
16. Resolució TRE/4062/2007, de 28 de desembre, per la qual s'aproven les instruccions per a la presentació de la **justificació de costos i la liquidació econòmica de les subvencions dels contractes programa sectorials** per a la formació de treballadors/ores ocupats/ades, d'acord amb l'article 18 de la Resolució TRI/3407/2006, de 20 d'octubre, per la qual se n'aprova la convocatòria, en aplicació de l'Ordre TRI/376/2004, de 25 d'octubre (DOGC 28.01.2008).
17. *CONVOCATÒRIA 2007*: Resolució TRE/3170/2007, de 10 d'octubre, per la qual s'aprova la convocatòria de 2007 per a la concessió de subvencions públiques per al finançament dels contractes programa per a l'execució de **plans de formació contínua sectorial**, mitjançant la subscripció de contractes programa que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 24.10.2007).
1. *CONVOCATÒRIA 2008*: Resolució TRE/1549/2008, de 20 de maig, per la qual s'aprova la convocatòria de 2008 per a la concessió de subvencions públiques per al finançament de plans de **formació d'oferta de caràcter intersectorial, específics per a l'economia social, i sectorial, destinats a treballadors prioritàriament ocupats**, que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 27.05.2008).
18. *SEGONA CONVOCATÒRIA 2008*: Resolució TRE/2895/2008, de 18 de setembre, per la qual s'obre una nova convocatòria per a la concessió de subvencions públiques per al finançament de plans de formació d'oferta de caràcter intersectorial que promou el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya (DOGC 01.10.2008).

**12. TREBALL (les gestiona el Departament, no el SOC)  
Inserció persones amb discapacitats o amb dificultats (Fons Social Europeu)**

1. Ordre TRI/378/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir el programa **d'inserció laboral de persones amb disminució i persones amb dificultats d'inserció laboral** (DOGC 27.07.2006).
2. Ordre TRI/548/2006 que modifica l'Ordre TRI/378/2006 (DOGC 23.11.06).
3. Ordre TRE/307/2007, de 23 de juliol, per la qual **es modifica l'Ordre TRI/378/2006**, de 19 de juliol, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir el programa d'inserció laboral de persones amb disminució i persones amb dificultats d'inserció laboral, i **s'obre la convocatòria per a la presentació de sol·licituds per a l'any 2007** per a la concessió d'aquestes subvencions (DOGC 03.09.2007).
4. **CONVOCATORIA 2007**: és l'Ordre TRE/307 que s'acaba de descriure.
5. **COMPLEMENT DE CONVOCATÒRIA**: Ordre TRE/420/2007, de 29 d'octubre, per la qual es **modifica l'import màxim** destinat per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions consistents en el desenvolupament del programa d'inserció laboral de persones amb disminució i persones amb dificultats d'inserció laboral que estableix l'Ordre TRE/307/2007, de 23 de juliol (DOGC 23.11.2007).
6. Ordre TRE/120/2007, de 17 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió d'ajuts del Departament de Treball per a la **inserció laboral de les persones en situació o greu risc d'exclusió mitjançant empreses d'inserció sociolaboral** (DOGC 08.05.2007).
7. **CONVOCATORIA 2007**: Resolució TRE/2133/2007, de 9 de maig, de convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió d'ajuts del Departament de Treball per a la **inserció laboral de les persones en situació o greu risc d'exclusió mitjançant empreses d'inserció sociolaboral** (DOGC 12.07.07).

**Creació d'empreses i Ocupació autònoma (Conferència Sectorial i Fons Social Europeu).**

a) Creació d'empreses (línia Motiva, línia Crea, línia Transforma i línia de Suport a les estructures) **(Fons Social Europeu)**:

8. Ordre TRI/387/2006, de 19 de juliol, per la qual es regula el **Servei de Creació d'Empreses**, s'aproven les bases reguladores de les accions relatives a l'**assessorament a les persones emprenedores i a la formació dels professionals** i s'obre la convocatòria per a l'any 2006. (DOGC 02.08.2006).
9. **Convocatòria 2007**: Resolució TRE/2403/2007, de 23 de juliol, per la qual s'aprova la convocatòria per a la concessió de subvencions públiques per **accions relatives a l'assessorament a les persones emprenedores**, per a l'any 2007 (DOGC 02.08.2007)

a) Subvenció financera, Renda de Subsistència i Assistència Tècnica **(Conferència Sectorial)**:

10. **IMPORTS MÀXIMS**: Resolució TRE/380/2007, de 6 de febrer, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2007 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma, regulats a l'Ordre TRI/380/2006, de 19 de juliol (dogc 05.07.2007). **Modificats els imports** per la Resolució TRE/2026/2007, de 18 de juny (DOGC 20.02.2007).

11. Ordre TRI/380/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir els ajuts destinats a la **promoció de l'ocupació autònoma** i es determina l'import màxim destinat a aquestes ajudes per a l'any 2006. (DOGC 28.07.2006).
12. Ordre TRI/527/2006, de 7 de novembre que modifica l'Ordre TRI/380/2006 (DOGC 16.11.2006).
13. Orden TAS/1622/2007, de 5 de junio, por la que se regula la concesión de subvenciones al programa de promoción del empleo autónomo (BOE 07.06.2007). Correcció d'errades al BOE de data 03.08.2007, pàg. 33.640, núm. 185.
14. **IMPORTS MÀXIMS** Resolució TRE/1997/2008, d'11 de juny, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2008 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma, regulats a l'Ordre TRE/311/2008, de 20 de maig (DOGC 27.06.2008). **MODIFICACIÓ:** Resolució TRE/3325/2008, de 30 d'octubre, de modificació de la Resolució TRE/1997/2008, d'11 de juny, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2008 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma regulats a l'Ordre TRE/311/2008, de 20 de maig (DOGC 11.11.2008).
15. **IMPORTS MÀXIMS:** RESOLUCIÓ TRE/969/2008, de 12 de març, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2008 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma, regulats a l'Ordre TRI/380/2006, de 19 de juliol (DOGC 07.04.2008). Modificada per Resolució TRE/1923/2008, de 5 de juny (DOGC 20.06.2008). **MODIFICACIÓ:** Resolució TRE/3326/2008, de 30 d'octubre, de modiicació de la Resolució TRE/969/2008, de 12 de març, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2008 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma regulats a l'Ordre TRI/380/2006, de 19 de juliol, modificada per la Resolució TRE/1923/2008, de 5 de juny (DOGC 11.11.2008).
16. Ordre TRE/311/2008, de 20 de maig, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir la concessió de **subvencions per a la promoció de l'ocupació autònoma** (DOGC 26.06.2008). Correcció d'errades al DOGC núm. 5.215 de data 15.09.2008, pàg. 67.934).
17. **IMPORTS MÀXIMS** Resolució TRE/647/2009, de 9 de març, per la qual es determina l'**import màxim per a l'any 2009 dels ajuts destinats a la promoció de l'ocupació autònoma** que disposa l'Ordre TRE/311/2008, de 20 de maig, per la qual s'estableixen les bases reguladores que han de regir la concessió de subvencions per a la promoció de l'ocupació autònoma (17.03.2009).

c) Quotes de Seguretat Social a qui ha capitalitzat (**Conferència Sectorial**):

18. **IMPORTS MÀXIMS:** Resolució TRE/381/2007, de 6 de febrer, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2007 destinat a les subvencions consistents en l'abonament de les quotes de la Seguretat Social als treballadors que hagin capitalitzat la prestació d'atur, regulades a l'Ordre TRE/139/2002, de 16 d'abril (DOGC 20.02.2007) **modificat per la Resolució TRE/2135/2007, de 15 de juny (DOGC 12.07.2007).**
19. RESOLUCIÓ TRE/970/2008, de 12 de març, per la qual es determina l'import màxim per a l'any 2008 destinat a les subvencions consistents en l'abonament de les quotes de la Seguretat Social als treballadors que hagin capitalitzat la prestació d'atur, regulades a l'Ordre TRE/139/2002, de 16 d'abril (DOGC 07.04.2008). **Modificada per Resolució TRE/1922/2008, de 5 de juny (DOGC 20.06.2008).**

#### **Renda Mínima d'Inserció (Fons Social Europeu)**

20. Ordre TRI/279/2006, TREBALL I INDÚSTRIA de 26 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores que regiran la concessió de subvencions per a la realització **d'itineraris d'inserció sociolaboral** adreçats a les persones acollides a la **renda mínima d'inserció (RMI)** i mesures



de suport als itineraris formatius per als treballadors en procés d'inserció d'una empresa d'inserció sociolaboral (DOGC 08.06.2006) (Correcció d'errades en el DOGC núm. 4756, pàg. 46793, de 08.11.2006).

21. Ordre TRE/176/2007, de 15 de maig, per la qual **es modifica l'Ordre TRI/279/2006**, de 26 de maig, i s'obre la convocatòria per a la presentació de sol·licituds per a l'any 2007 per a la concessió d'aquestes subvencions (DOGC 01.06.2007).
22. **CONVOCATÒRIA 2007**: és l'Ordre 176 que s'acaba de descriure.
23. **COMPLEMENT DE CONVOCATÒRIA** Ordre TRE/421/2007, de 15 de novembre, per la qual **es modifica l'import màxim** destinat per a l'any 2007 a la concessió de subvencions de l'Ordre TRE/176/2007, de 15 de maig (DOGC 23.11.2007).
24. **COMPLEMENT DE CONVOCATÒRIA** Ordre TRE/440/2007, de 5 de novembre, per la qual **s'amplia el termini d'inici de l'execució de les actuacions** [per a l'any 2007] relatives a la realització d'itineraris d'inserció sociolaboral adreçats a les persones acollides a la renda mínima d'inserció (RMI) i mesures de suport als itineraris formatius per als treballadors en procés d'inserció d'una empresa d'inserció sociolaboral, previstes a l'Ordre TRI/279/2006, de 26 de maig (DOGC 30.11.2007).
25. **CONVOCATÒRIA 2008**: Resolució TRE/860/2008, de 17 de març, per la qual es fa pública la convocatòria de l'any 2008 per a la concessió de subvencions per a la inserció laboral de les persones acollides a la renda mínima d'inserció mitjançant empreses d'inserció sociolaboral, entitats col·laboradores d'inserció i projectes d'autoocupació (DOGC 28.03.2008)
26. Ordre TRI/515/2006, de 18 de setembre, per la qual s'amplia el termini d'execució de les actuacions relatives a la realització d'itineraris d'inserció sociolaboral adreçats a les persones acollides a la renda mínima d'inserció (RMI) i mesures de suport als itineraris formatius per als treballadors en procés d'inserció d'una empresa d'inserció sociolaboral, previstes a l'Ordre TRI/279/2006, de 26 de maig (DOGC 08.11.2006).
27. Ordre TRI/303/2005, de 13 de juny, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir el **Programa d'ajuts** del Departament de Treball i Indústria per a la inserció laboral de les persones acollides a la **renda mínima d'inserció** mitjançant empreses d'inserció sociolaboral, entitats col·laboradores d'inserció i projectes d'autoocupació, i s'obre la convocatòria per a l'any 2005 (DOGC 08.07.2005).
28. **CONVOCATÒRIA 2007**: Resolució TRE/610/2007, de 14 de febrer, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2007 per a la concessió de subvencions per a la **inserció laboral de les persones acollides a la renda mínima d'inserció mitjançant empreses d'inserció sociolaboral, entitats col·laboradores d'inserció i projectes d'autoocupació** (DOGC 09.03.2007).

### **13. MINISTERIO DE TRABAJO Y ASUNTOS SOCIALES (les gestiona l'Estat, no el SOC, però afecten a Catalunya)**

#### **Formació i Inserció en TIC**

1. Resolució de 27 de febrero de 2007, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión de subvenciones en el año 2007, para la realización de un programa de **formación e inserción laboral de demandantes de empleo en tecnologías de la información y de las comunicaciones**, en aplicación de lo dispuesto en la Orden TAS/2965/2006, de 26 de septiembre (BOE 14.04.2007).

### **Formació d'oferta:**

2. Orden TAS/2388/2007, de 2 de agosto, por la que se desarrolla parcialmente el Real Decreto 395/2007, de 23 de marzo, por el que **se regula el subsistema de formación profesional para el empleo, en materia de formación de oferta y se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones públicas destinadas a su financiación, en el ámbito de la Administración General del Estado.** (BOE de 04.08.2007). Correcció d'errades al BOE núm. 205, pàg. 35.837, del 27.08.2007.

### **Acciones de apoyo y acompañamiento a la formación**

3. Resolución de 28 de septiembre de 2007, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se convoca la concesión de subvenciones públicas destinadas a la **realización de acciones complementarias y de acompañamiento a la formación, de ámbito estatal** (BOE 06.10.2007)

### **Escoles Taller, Cases d'Ofici i Tallers d'Ocupació**

4. Resolución de 23 de enero de 2008, del Servicio Público de Empleo Estatal, por la que se aprueba la convocatoria para la concesión de subvenciones a proyectos de Escuelas Taller, Casas de Oficios y Talleres de Empleo, en el ámbito exclusivo de gestión del citado Servicio de proyectos plurirregionales (BOE 07.02.2008)





## **ANNEX NÚMERO 3.**

### **- GUIÓ DE BUIDATGE DE LES SUBVENCIONS QUE S'IDENTIFIQUEN**

S'analitzen les següents subvencions:

**PLANS D'OCUPACIÓ**

**FEIL (FONS ESTATAL D'INVERSIÓ LOCAL)**

**ESTUDI I CAMPANYES**

**LLEI DE BARRIS**

**PROJECTES INNOVADORS D'OCUPACIÓ I FORMACIÓ**

**XARXA INICIA**



## A)- PLANS D'OCUPACIÓ (2008-2009)

### Sectors que es prioritzaran:

- Medi ambient
- Noves Tecnologies
- Serveis de Proximitat (Llei 39/2006, de 14 de desembre)
- Serveis a la comunitat
- Altres actuacions que tinguin impacte sobre sectors considerats emergents en un determinat territori, així com aquells sectors que concentrin ocupacions de difícil cobertura.

### Tipus de programes:

- Programes mixtes de formació i treball adreçats a la millora de la qualificació
- Programes de promoció de l'ocupació
- Programes de desenvolupament local

### Entitats beneficiàries:

Les entitats locals de Catalunya, els seus organismes autònoms i les entitats dependents o vinculades a aquestes amb competència en matèria de desenvolupament local i promoció de l'ocupació d'acord amb el que estableix el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Segons aquest decret també tenen condició d'entitats locals de Catalunya, la província, les entitats descentralitzades, les entitats metropolitanes i les mancomunitats de municipis. Per tant, es consideren entitats municipals els municipis i les comarques.

### Requisits dels sol.licitants:

- Complir amb els requisits de l'Ordre
- En cas de tenir 50 treballadors/es o més, donar ocupació a un mínim del 2% de treballadors/es amb disminució o aplicar mesures alternatives (art. 38 de la llei 13/1982, de 7 d'abril).
- Complir obligacions tributàries davant l'Estat i la Generalitat i les obligacions davant la Seguretat Social.
- Complir els requisits que estableixen els art. 31.1, 32.3 i 36.4 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de la política lingüística (DOGC núm. 2553, de 7701/1998)
- No trobar-se en cap de les circumstàncies que preveu l'article 13 de la llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- No haver estat sancionats/ades, en resolució ferma, per la comissió d'infracció greu en matèria d'integració laboral de disminuïts o molt greu en matèria de relacions laborals o en matèria de seguretat i salut en el treball, de conformitat amb el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

### Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació?

Diagnosi del territori, objectius del projecte (general i específics), descripció de les actuacions previstes (especificant la programació per a cada exercici pressupostari), cronograma detallat del projecte, recursos materials i humans necessaris per a una correcta execució del projecte, cost final i fonts de finançament de projecte desglossat, mecanismes de seguiment i avaluació del projecte amb indicadors.

### Requisits dels projectes

Els projectes han de reunir els requisits següents:

Facilitar als treballadors/es que participin una experiència i pràctica professional que els permeti la integració laboral després de la finalització del projecte.

Que els projectes siguin executats en règim de gestió directa.

Que la durada dels projectes no superi nou mesos des de la seva data d'inici, que en tot cas s'haurà d'iniciar dins de l'exercici pressupostari dels seu atorgament i finalitzar no més tard dels sis primers mesos de l'exercici següent.

En cap cas seran objecte de subvenció aquells projectes promoguts per entitats i institucions sense ànim de lucre amb la finalitat d'executar obres.

Que en la seva execució o prestació s'afavoreixi la formació i la pràctica professional dels aturats/ades.

Que es tractin d'obres i serveis d'interès general i social i siguin competència de les entitats locals.

Que siguin executades per les entitats sol·licitants en règim de gestió directa o per l'empresa a la qual s'adjudiqui la seva execució. En el cas d'adjudicació, l'empresa s'ha de comprometre a la contractació dels treballadors/es aturats/ades que es seleccionin, complint en tots els extrems el contingut de la present Ordre i la seva normativa de desplegament.

El percentatge mínim de treballadors/es aturats/ades a ocupar en la realització de l'obra o servei sigui del 75% en relació amb el total de treballadors que hi participen.

### Criteris de selecció de projectes

Les sol·licituds seran analitzades i valorades tècnicament mitjançant l'aplicació dels següents criteris de selecció de projectes:

**Projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social, per part dels òrgans de l'Administració general de l'Estat i els seus organismes autònoms amb seu a Catalunya, dels òrgans de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i els seus organismes autònoms, de les universitats, entitats i institucions sense ànim de lucre.**

a) Els projectes de més interès general i social. S'entén que un projecte té major interès general i social com més gran és l'impacte que té en el seu entorn geogràfic o social, és a dir, que l'obra o servei que portin a terme els treballadors/res contractats/ades té una utilitat col·lectiva, reverteix directament en l'entorn de l'entitat o en les persones a què adreça la seva activitat.

b) Els projectes que acreditin un nivell d'inserció laboral més gran, sigui mitjançant la incorporació directa dels treballadors/res a l'entitat col·laboradora o bé mitjançant altres fórmules d'inserció.

**Projectes destinats a la contractació de treballadors/res desocupats/ades per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social en col·laboració amb entitats locals.**

a) Els projectes de més interès general i social. S'entén que un projecte té major interès general i social quan proposa serveis d'utilitat col·lectiva, serveis d'oci i culturals i serveis personalitzats de caràcter quotidià.

b) Els projectes que en la seva realització permetin i recolzin la creació permanent de major nombre de llocs de treball.

c) Els projectes que acreditin un nivell d'inserció laboral més gran, sigui mitjançant la incorporació directa dels treballadors/res a l'entitat sol·licitant o a l'empresa adjudicatària o bé mitjançant altres fórmules d'inserció laboral.

d) Els projectes que comptin amb algun cofinançament de les entitats sol·licitants per realitzar activitats complementàries que millorin l'eficàcia de les actuacions.

**Per a la valoració d'aquests criteris és necessari que constin expressament desenvolupats i acreditats en la sol·licitud de subvenció.**



### Una vegada s'hagi notificat la resolució a l'ens local caldrà fer arribar (enviar):

- Declaració expressa d'acceptació formal de la subvenció.
- Full de domiciliació bancària degudament emplenat, d'acord amb el model de Departament d'Economia i Finances disponible a [www.gencat.cat/economia/serveis/models/index.htm](http://www.gencat.cat/economia/serveis/models/index.htm)
- Declaració de l'existència d'altres subvencions o ajudes públiques i/o privades, nacionals o internacionals, per al mateix concepte, amb indicació del programa al qual s'acull, de la quantia sol·licitada, del percentatge que suposen del cost total del projecte, de si es troben en fase de sol·licitud o concessió i amb càrrec a quina entitat pública o privada s'ha sol·licitat. En cas de no haver-se sol·licitat d'altres, caldrà adjuntar una declaració responsable en aquest sentit.
- Documentació addicional o específica de cada programa que s'hagi d'adjuntar a la sol·licitud segons model normalitzat.
- Fotocopia compulsada del document acreditatiu del NIF de l'entitat
- Fotocopia compulsada del DNI de la persona que, en nom i representació de l'entitat sol·licita la concessió de la subvenció.
- Poder suficient en dret que acrediti les facultats de representació de la persona que signa la sol·licitud per poder actuar en nom i representació de l'entitat.
- Certificat de l'òrgan competent de l'entitat local de l'aprovació del/s projecte/s.
- Certificat de l'interventor en què consti la disposició de finançament per a les partides que ha de finançar l'entitat sol·licitant.

### També podem iniciar el procés de contractació. Com?

- Hem de tenir en compte que per iniciar el procés de contractació caldrà omplir degudament i fer arribar l'oferta de treball a l'OSOC (Oficina de Treball de la Generalitat). El model G14600 001-01. Presentació de l'oferta de treball a l'oficina i selecció dels/de les treballadors/es.
- Una vegada enviada l'oferta de treball a l'OSOC (en un període de 48h a 96h aprox.) ens faran arribar C.V de possibles candidats al Pla ocupacional (tant pot ser que ens els envii'n tots en un sol bloc com que ens els facin arribar gradualment durant la setmana de gestió de l'oferta de treball), una vegada hem rebut els C.V els hem de citar a tots/totes i entrevista'ls. Si l'ens local vol proposar algun candidat/a al lloc de treball aquest/a haurà d'anar a inscriure's a l'OSOC i entrar en el mateix procés de selecció. Com a requisit indispensable cal recordar que només podran formar part del procés de selecció aquelles persones que estan inscrits a l'OSOC com a demandants de feina, i tindran prioritat aquells col·lectius amb un major risc d'exclusió o menors possibilitats d'inclusió laboral.
- Fem la selecció i elaborem un informe amb tots els candidats entrevistats i els motius de la selecció o no selecció de cadascun, enviem aquest informe junt amb el certificat d'inici.
- Hem de portar la relació de treballadors degudament omplerta a l'OSOC i que ens la signi el seu director/a. Posteriorment aquest document s'haurà d'enviar amb el certificat d'inici.

## Una vegada feta la selecció de personal dins dels primers 15 dies d'inici hem de presentar la següent documentació:

S'ha de presentar dins dels primers 15 dies des de l'inici del projecte:

- Certificat d'inici per a entitats locals. Model G146NPA-009-06
- Relació de treballadors segellada pel director/a de l'OSOC.
- Altes seguretat social
- Certificats emesos per l'administració competent, acreditatius d'estar al corrent de les obligacions tributàries amb l'Estat i la Seguretat Social.
- Certificat del secretari/ària en el que consti l'obligació reconeguda de finançament per cobrir les despeses salarials i de Seguretat Social i altres despeses no finançades pel Servei d'Ocupació de Catalunya.
- Fotocopia del contracte d'adjudicació en què consti el compromís de l'empresa de complir el que disposa l'ordre esmentada (només en cas d'adjudicació de l'obra).
- Domiciliació bancària en imprès normalitzat (No cal presentar la domiciliació bancària si l'entitat ha presentat la documentació

### Què s'ha de tenir en compte?

- Què els contractes que es realitzin als treballadors/es del Pla ocupacional han de ser el model 401.
- Fins que no hagi estat notificada la resolució de concessió de la subvenció, l'entitat podrà iniciar els tràmits de
- L'atorgament queda condicionat a què l'entitat aporti correctament la documentació prevista dels articles 16.3, 33.5 i 33.6 de l'Ordre TRE/165/2008, de 15 d'abril.
- L'Entitat beneficiària haurà de reintegrar els fons no utilitzats en el termini de dos mesos a comptar des de l'acabament del projecte, d'acord amb el que estableix l'article 5, apartat j) de l'Ordre TRI/302/2005, de 6 de juny. Aquest reintegrament s'ha de fer mitjançant un ingrés al compte restringit del SOC.
- Els treballadors/es que siguin contractats/ades per a la realització d'obres o serveis d'interès general i social d'acord amb aquesta subvenció han de ser aturats/ades inscrits/ites com a demandants d'ocupació no ocupats/ades en el Servei Públic d'Ocupació. Per a la seva selecció es tindran en compte els criteris establerts en els art. 5 i 10 de l'Ordre TRE/165/2008, de 15 d'abril i en l'article 6 de la Resolució TRI/2098/2005, de 27 de juny i es seguirà el procediment establert en l'art.5 de la mateixa Resolució, és a dir, han de cercar-se mitjançant oferta genèrica d'ocupació a l'Oficina de Treball del Servei d'Ocupació de Catalunya de l'àmbit geogràfic on es realitzi l'obra o servei. Quan en una localitat hi hagi més d'una Oficina de Treball del Servei d'Ocupació de Catalunya, el Servei o la Unitat Territorial designarà l'Oficina de Treball corresponent.
- Els/les treballadors/ores seleccionats/ades seran contractats/ades per l'entitat beneficiària mitjançant el contracte de duració determinada d'interès social/foment de l'ocupació agrària. La modalitat més adequada és la d'obra o servei de durada determinada. En els contractes s'hi ha de fer constar expressament que es formalitzen dins del programa de plans d'ocupació, la normativa reguladora, que el contracte està subvencionat pel SOC i cofinançat pel Fons Social Europeu, i el número d'expedient que figura en la present resolució.
- Els serveis s'han d'identificar a l'inici del projecte mitjançant la col·locació en llocs visibles d'un cartell que s'adapti al model disponible al catàleg d'impresos del Departament de Treball per què consti expressament el patrocini del Servei d'Ocupació de Catalunya i del Fons Social Europeu, i la realització a càrrec dels treballadors aturats, d'acord amb el que preveu l'article 13 de la Resolució TRI/2098/2005, de 27 de juny.
- S'haurà de comunicar els contractes a través del programa CONTRATA.

Tota la documentació s'haurà de fer arribar on s'indiqui en La mateixa Ordre, normalment seria a la Delegació Territorial de Treball de la província corresponent.

## Termini i forma de justificació de les despeses

Les entitats beneficiàries de les subvencions especificades per aquesta Ordre hauran de presentar la justificació de les despeses en el termini i forma que estableix l'Ordre TRI/210/2005, de 27 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de justificació econòmica de les accions integrants dels diferents programes per al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació que gestiona el Servei d'Ocupació de Catalunya.

Justificació Pla Ocupacional pels ens locals: la justificació s'ha de fer dins dels primers 2 mesos després de la finalització del pla ocupacional.

## Com s'ha de fer la justificació?

Els impresos es troben a la pàgina del Departament de treball: [http:// www.gencat.cat/treball/impresos/index.html](http://www.gencat.cat/treball/impresos/index.html)

Documentació que cal presentar per fer efectiva la justificació:

- Certificat de finalització del projecte per a entitats locals. Model imprès G1NPA-049
- Memòria final. Model entitats locals G146NPA-022-06
- Certificats originals i/o fotocòpies compulsades d'estar al corrent de pagament de les obligacions tributàries amb l'Estat i la Seguretat Social.
- Original i còpia compulsada dels contractes dels treballadors/es.
- Fotocòpies compulsades dels rebuts de salari (nòmines) signats per la persona contractada
- Fulla de quitança dels treballadors signats per la persona contractada.
- TC1 i TC2 dels mesos que ha durat el pla ocupacional.
- Fotocòpies compulsades del reconeixement de l'alta i de la baixa dels treballadors i/o treballadores a la Seguretat Social (Ta2). Document que s'expedeix a la Tresoreria General de la Seguretat Social.
- Fulla amb el resum de nòmina i costos per treballador.

## Despeses imputables:

Es podran subvencionar les despeses salarials i de Seguretat Social dels treballadors/es aturats/ades que, complint els requisits establerts en la present Ordre, siguin seleccionats per a la realització de les obres i els serveis corresponents als projectes aprovats.

La quantia màxima de la subvenció a percebre per les entitats beneficiàries serà igual al resultat de multiplicar el nombre de treballadors desocupats contractats pel nombre de mesos de durada del contracte i per l'import del mòdul que li correspongui en funció del grup de cotització a la Seguretat Social del treballador contractat. Aquesta quantia màxima es reduirà proporcionalment en funció de la jornada realitzada quan els contractes siguin a temps parcial.

No són conceptes subvencionables les despeses no salarials, els incentius salarials, les dietes, les despeses de locomoció, la paga de vacances no realitzades, les hores extres, les indemnitzacions o els complements per les despeses realitzades com a conseqüència de l'activitat laboral. Els ajuts concedits a entitats i institucions sense ànim de lucre són cofinançats pel Fons Social Europeu, mitjançant el Programa operatiu objectiu 2000ES053PO313 de Foment de l'Ocupació, amb l'aportació del 40% dels costos de contractació dels treballadors.

## Obligacions de les entitats beneficiàries

Els beneficiaris de les subvencions hauran de complir les obligacions establertes en aquesta Ordre per cada tipus de projecte, i en tot cas les següents:

- a) Realitzar l'activitat per la qual s'ha atorgat la subvenció i acreditar-ho mitjançant els justificants de la despesa o l'activitat que han de cobrir l'import finançat, o, si la subvenció consisteix en un percentatge del cost de l'activitat o la inversió, el cost total corresponent.
- b) Complir els requisits i les condicions que determinen la concessió de la subvenció.
- c) sotmetre's a les actuacions de comprovació que consideri necessàries el SOC i a les de control de l'activitat econòmica i financera que corresponguin a la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya, a la Sindicatura de Comptes, o altres òrgans competents, i en particular a les derivades del que disposa l'article 97 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
- d) Comunicar al SOC l'obtenció de subvencions per a la mateixa finalitat, procedent de qualsevol de les administracions o entitats públiques o privades, nacionals o internacionals, i les alteracions de les condicions o de l'obtenció concurrent d'altres ajuts.
- e) Proposar al SOC qualsevol canvi que, dins la mateixa finalitat, es pugui produir en la destinació de la subvenció que, si s'escau, ha de ser expressament autoritzat pel SOC.
- f) Informar per escrit de totes les incidències relatives a les accions aprovades.
- g) Adoptar les mesures de difusió relatives a l'adequada publicitat del caràcter públic del finançament de programes, inversions o actuacions de qualsevol tipus que siguin objecte de la subvenció.
- h) Informar els participants del cofinançament del Fons Social Europeu.
- i) No subrogar la gestió del projecte i no cedir els treballadors/es a altres entitats o empreses.
- j) Reintegrar els fons no utilitzats en el termini d'un mes a comptar de l'acabament del projecte.
- k) Conservar els documents justificatius de les despeses imputades al projecte subvencionat, inclosos els documents electrònics, mentre pugui ser objecte de les actuacions de comprovació i control.
- l) Recollir en la seva comptabilitat les despeses imputades a la subvenció.
- m) Informar prèviament i per escrit al SOC de qualsevol canvi referit a la representació legal de l'entitat, seu i raó social, com també de les modificacions que es puguin donar en els seus estatuts.
- n) Acreditar que està al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i de la Seguretat Social.
- o) Disposar dels llibres comptables, registres diligenciats i altres documents degudament auditats en els termes exigits per la legislació mercantil i sectorial aplicable al beneficiari en cada cas, així com els estats comptables i registres específics que siguin exigits en funció de la naturalesa jurídica de l'entitat beneficiària, amb la finalitat de garantir l'adequat exercici de les facultats de comprovació i control.

## Procediment de concessió

El procediment de concessió de les subvencions previstes en aquesta Ordre és el procediment de concurrència competitiva. Els òrgans competents per a l'ordenació, instrucció i resolució del procediment de concessió d'aquestes subvencions, el termini de notificació de la resolució corresponent i les mesures de garantia pels supòsits de bestretes són els que determina l'Ordre TRI/211/2005, de 27 d'abril, per la qual es regula el procediment comú relatiu als atorgaments de les subvencions gestionades pel Servei d'Ocupació de Catalunya.

## B- FONS ESTATAL D'INVERSIÓ LOCAL – “PLA ZAPATERO” (2008)

**Resolució 9 de desembre de 2008, de la Secretaria d'Estat de Cooperació Territorial, per la que s'aprova el model per la presentació de sol·licitud, les condicions per a la tramitació la justificació dels recursos lliurats amb càrrec al Fons Estatal d'Inversió Local creat pel Real Decret, llei 9/2008, de 28 de novembre, pel que es crea un Fons Estatl d'Inversió Local i un Fons Especial d'Estat per a la Dinamització de l'Economia i l'Ocupació i que s'aproven crèdits extraordinaris per atendre a la seva financiació.**

**Objecte:** aquest Real -Decret -Llei té per objecte la dotació de fons extraordinaris: un destinat a promoure la realització per part dels Ajuntaments d'inversions que creiin ocupació i l'altra amb la finalitat de portar a terme actuacions encaminades a millorar la situació conjuntural de determinats sectors econòmics estratègics i promore projectes amb un alt impacte en la creació d'ocupació. Impuls de l'activitat econòmica i d'ocupació. Es crea un Fons Estatal d'Inversió Local i un Fons Especial de l'Estat per la Dinamització de l'Economia i de l'Ocupació que comporta l'aprovació de crèdits extraordinaris pr un total 11.000 milions d'euros a càrrec del Pressupot 2008, dels quals 8.000 milions corresponen al primer d'aquests fons i els 3.000 milions restants al segon. Ambdós Fons es financiaran amb Deute Públic. El Fons Estatal d'Inversió Local, sense personalitat jurídica, destinat a finançar la realització d'actuacions urgents en l'àmbit municipal en matèria d'inversions especialment generadores d'ocupació. Inversió en obra pública, que es repartiran "comptant amb tots i tractant a tots els ciutadans per igual". Segons els càlculs de l'Executiu, aquesta mesura generarà un milió de llocs de treball, amb la finalitat de donar un impuls a l'economia quan els pronòstics confirmen una crisi econòmica i l'atur es preveu que augmenti fins a 4 milions de persones.

### **Tipus de projectes i accions que regula l'Ordre:**

Podran ser susceptibles d'obtenir recursos amb càrrec al Fons Estatal d'Inversió Local, els contractes d'obres de competència municipal de nova planificació i execució immediata, als quals fa referència l'article 3 del Real Decret - llei 9/2008 de 28 de novembre. En particular i amb caràcter indicatiu, podran finançar-se amb càrrec al Fons les obres contemplades en l'article 3.1 a) del Real Decret-llei.

Realització d'actuacions d'immediata execució i d'ampli àmbit geogràfic, amb objecte de millorar la situació conjuntural de determinats sectors econòmics i estratègics, i promoure projectes d'alt impacte en la creació d'ocupació.

### **Quins projectes són susceptibles de ser finançats:**

#### **A).- "Fondo Estatal de Inversión Local" (8.000 milions d'euros)**

**Els contractes han de tenir per objecte obres de competència municipal. S'inclouen les següents:**

- 1.- Les d'adequació, rehabilitació o millora d'entorns o espais públics urbans, així com la promoció industrial.
- 2.- Els equipaments i infraestructures de serveis bàsics en les xarxes viàries, de sanejament, enllumenati telecomunicacions.
- 3.- Les de construcció, adequació, rehabilitació o millora d'edificis i equipaments socials, sanitaris, funeraris, educatius, culturals i esportius.
- 4.- Les dirigides a la protecció del medi ambient i la prevenció de la contaminació, les de gestió de residuos urbans, així com les orientades a impulsar l'estalvi i l'eficiència energètica.
- 5.- Les de supressió de barreres arquitectòniques.
- 6.- Les de conservació del patrimoni municipal i protecció i conservació del patrimoni històric del municipi.
- 7.- Les de construcció, adequació, rehabilitació o millora de la xarxa d'abastament d'aigua potable a domicili i tractament de les aigües residuals.
- 8.- Les dirigides a promoure la mobilitat sostenible urbana i les encaminades a millorar la seguretat vial.
- 9.- Les de prevenció d'incendis.
- 10.- Les destinades a la promoció del turisme.

## **B).- "Fondo especial del Estado para la dinamización de la economía y el empleo" (3.000 millones d'euros):**

**En particular haurà de destinar-se a les següents finalitats:**

- 1.- Actuacions I+D+i
- 2.- Actuacions en el sector d'automoció
- 3.- Actuacions medi ambientals, especialment en aigua, costes, repoblació forestal, neteja de boscos, etc.
- 4.- Construcció, adequació, rehabilitació i millora d'edificis públics, especialment cases-cuarte, comissaries i centres penitenciaris.
- 5.- Rehabilitació de vivenda i rehabilitació d'espais urbans.
- 6.- Actuacions en petites infraestructures del transport, com poden ser els passos a nivell, conservació de carreteres, etc.
- 7.- Actuacions vinculades amb la prestació de serveis socials: turismo social i atenció a la dependència.

### **Línies estratègiques:**

- **Financiació d'obres públiques**
- **Creació d'ocupació**
- **Reactivació el sector de la construcció**
- **Millorar i impulsar la viabilitat i l'ocupació de petites i mitjanes empreses que centren les seves activitats en àrees anexas a la construcció, com són els serveis d'enginyeria, arquitectura, logística, així com la producció i mobilització de materials, maquinària i equipament divers.**

### **Entitats beneficiàries:**

**Poden obtenir recursos els Ajuntaments, mancomunitats o agrupació de municipis.**

### **Requisits a tenir en compte per part dels sol.licitants:**

- **Les obres objecte dels contractes han de ser de nova planificació i d'execució immediata.**
- **S'entén que són obres de nova planificació aquelles l'execució de les quals no estigui prevista en el pressupost de l'entitat per l'any 2009.**
- **Es consideren obres d'execució immediata aquelles la licitació de les quals comenci abans de que transcorri un mes des de la publicació en la pàgina web del Ministerio de Administraciones Públicas ([www.map.es](http://www.map.es)) de la resolució d'autorització per la seva finançació pel Fons. En cas de que la tramitació aplicable sigui la corresponent a contractes menors, l'adjudicació ha de produir-se dins del mateix termini.**
- **Els contractes han de tenir un valor estimat, calculat segons les normes de l'article 76 de la Llei de contractes del Sector Públic, inferior a 5.000.000 euros, no podent fraccionar-se el seu objecte amb la finalitat de no superar aquesta quantitat.**
- **Els Ajuntaments podran obtenir recursos del Fons fins a l'import màxim que per cada Ajuntament es determini en funció del criteri de distribució establert en la disposició adicional primera (als efectes del previst en l'article 5.1 d'aquest Real Decret - Llei, la dotació del Fons d'inversió local es distribuirà de manera proporcional a les cifres de població corresponents a cada municipi esblertes pel Real Decret 1683/2007, de 14 de desembre, pel que es declares oficials les xifres de població resultants de la revisió del padró municipal referents a l'1 de gener de 2007).**

## Requisits a tenir en compte :

- Els Ajuntaments podran obtenir recursos del Fons fins a l'import màxim que per a cada Ajuntament es determini en funció del criteri de distribució establert en la disposició adicional primera.
- La licitació de les obres es realitzarà per qualsevol dels procediments previst en la Llei de Contractes del Sector Públic, obert, restringit o negociat, amb o sense publicitat, o seran tramitades com a contracte menor.
- Excepcionalment, el Ministeri d'Administracions Públiques podrà autoritzar l'execució directa de les obres per part de l'Ajuntament afectat quan aquest no superi la xifra de 200 habitants.
- Les mancomunitats de municipis regulades en el art. 44 de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, de Bases del Règim Local, podran presentar projectes de financiació fins a l'import màxim de la suma de les quantitats que, segons l'article 5.1, corresponen a cadascun dels Ajuntaments que les integren sempre que no superin el límit establert en l'article 3.1 c) als efectes de no superar el màxim indicat, les mancomunitats identificaran en el moment de la presentació de la sol.licitud el cost del projecte de cadascun dels Ajuntaments integrats en la comunitat.
- Als efectes del previst en els articles 5.2b) 3,9.2 i 9.3 del present Real Decret -Llei, sols en computaran els contractes realitzats o per realitzar amb persones que es trobin en situació legal de desocupació conforme al previst en el article 208 de la Llei General de la Seguretat Social. (Veure: [http://noticias.juridicas.com/base\\_datos/Admin/rdleg1-1994.t3.html#a208](http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/rdleg1-1994.t3.html#a208)).
- La contractació de persones desocupades a que fa referència el Real Decret -Llei haurà de fer-se, preferentment a través dels Serveis Públics d'Ocupació.
- A partir de l'entrada en vigor d'aquest Real Decret- Llei, no serà exigible la classificació en els contractes d'obres de valor inferior a 350.000 euros. En els projectes finançats amb càrrec al Fons regulat en aquest Real Decret- Llei haurà de constar, en lloc visible, la llegenda "Fons d'inversió local per l'ocupació" - Govern d'Espanya.
- Amb caràcter previ a la data d'inici de la presentació de sol.licituds als que es fa referència en el Títol I, el Secretari d'Estat de Cooperació Territorial dicta una Resolució en la què s'estableix el model per la presentació de sol.licituds, així com les condicions per la seva tramitació i la justificació dels fons aprovats.
- Per facilitar la tramitació dels corresponents expedients, en el termini de 15 dies comptats des de l'entrada en vigor del Real Decret- Llei, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat elabora i fa públic un plec tipus de clàusules administratives que els ajuntaments interessats poden utilitzar per la preparació de la documentació necessària per licitar i contractar les obres finançades amb càrrec al Fons d'Inversió Local.
- La data límit d'execució de les obres serà el 31 de desembre de 2009.
- Els Ajuntaments han de començar la licitació de les obres abans de què transcorri un mes a comptar des del dia següent de la publicació de la resolució, encara que la contractació de l'obra correspongui a contractes menors el termini serà el mateix.
- Tenir en compte els criteris de publicitat en les obres finançades pel Fns. A aquelles obres que s'hagi autoritzat el finançament hauràn de vetllar per la instal.lació d'un cartell anunciador (1,5m de llarg x 1 m d'ample), ubicat en un lloc visible i des de l'inici fins a la finalització de l'obra. Quan es tracti d'obres d'execució directa, el cartell anunciador s'ubicarà a l'entrada de les vies d'accés al casc urbà corresponent al municipi.
- En els Ajuntaments situats en territoris amb llengua cooficial el cartell anunciador es podrà redactar amb aquesta llengua.
- Els dubtes i consultes es contestaran només per correu electrònic : [fondoinversionlocal@map.es](mailto:fondoinversionlocal@map.es)
- L'estat de tramitació de les sol.licituds es podrà consultar via telemàtica.

## Import financiable

**Segons l'article 4 del Real Decret- Llei la financiació amb càrrec al Fons cobrirà l'import real d'execució de l'obra, fins al límit màxim derivat del pressupost de licitació incrementat amb l'import d' IVA repercutit o impost asimilable segons la disposició adicional 16ª de la Llei de Contractes del Sector Públic.**

*"Están sujetos a regulación armonizada los contratos de servicios comprendidos en las categorías 1 a 16 del Anexo II cuyo valor estimado sea igual o superior a las siguientes cantidades:*

*a) 137.000 euros, cuando los contratos hayan de ser adjudicados por la Administración General del Estado, sus organismos autónomos, o las Entidades Gestoras y Servicios Comunes de la Seguridad Social, sin perjuicio de lo dispuesto para ciertos contratos de la categoría 5 y para los contratos de la categoría 8 del Anexo II en la letra b) de este artículo.*

*b) 211.000 euros, cuando los contratos hayan de adjudicarse por entes, organismos o entidades del sector público distintos a la Administración General del Estado, sus organismos autónomos o las Entidades Gestoras y Servicios Comunes de la Seguridad Social, o cuando, aún siendo adjudicados por estos sujetos, se trate de contratos de la categoría 5 consistentes en servicios de difusión de emisiones de televisión y de radio, servicios de conexión o servicios integrados de telecomunicaciones, o contratos de la categoría 8, según se definen estas categorías en el Anexo II.*

*2. En el supuesto previsto en el artículo 76.7, cuando el valor acumulado de los lotes en que se divida la compra de servicios iguale o supere los importes indicados en el apartado anterior, se aplicarán las normas de la regulación armonizada a la adjudicación de cada lote. No obstante, los órganos de contratación podrán exceptuar de estas normas a los lotes cuyo valor estimado sea inferior a 80.000 euros, siempre que el importe acumulado de los lotes exceptuados no sobrepase el 20 por ciento del valor acumulado de la totalidad de los mismos."*

## Documents a enviar amb la sol.licitud de recursos del Fons (la subvenció):

**Els Ajuntaments presentaran la sol.licitud de financiació de cada projecte per via electrònica a través de la pàgina [www.map.es](http://www.map.es), entre el 10 de desembre de 2008 i el 24 de gener de 2009 (menys d'un més i mig).**

**Les sol.licituds aniran dirigides a les Subdelegacions del Govern, i en el cas de les CCAA uniprovincials, a les Delegacions del Govern.**

**Les sol.licituds només podran ser presentades pels Alcaldes, alcaldesses, Secretaris, secretàries d'Ajuntament, i Presidents de Mancomunitats si és el cas. El/la sol.licitant haurà d' estar en possessió del DNI electrònic o certificació digital (firma electrònica) reconegut de la persona física o jurídica per tal de poder accedir a l'aplicació infomàtica**

**S'adjuntarà la següent documentació:**

- Model oficial de la sol.licitud electrònica.
- Memòria explicativa del projecte d'inversió en la que s'especifiqui el contingut del projecte, el pressupost del projecte d'inversió i el termini d'adjudicació previst, la previsió de persones a ocupar el l'execució del projecte i la certificació de que és una obra no prevista en el pressupost de l'Entitat per a l'any 2009.
- Acord del Ple o de la Junta de Govern de l'Ajuntament, segons procedeixi en el què s'aprovi el projecte.

**Les Delegacions i Subdelegacions del Govern, en un termini màxim de 10 dies des de la seva presentació, verifiquen que els projectes compleixen les condicions i requisits que s'estableixen en el Real Decret - Llei i ho comuniquen, d'immediat i per via telemàtica al Secretari d'Estat de Cooperació Territorial.**

**En el termini màxim de 10 dies, el Secretari d'Estat de Cooperació Territorial dicta la resolució d'autorització per la financiació dels projectes i ordena la seva publicació a la pàgina web del Ministeri d'Administracions Públiques.**



## Què s'ha de tenir en compte una vegada adjudicada l'obra i/o obres objecte de ser finançades amb recursos del Fons ?

En quan als criteris de valoració per a l'adjudicació de l'obra es tindrà molt en compte en quina mesura aquesta està projectada a contribuir en el foment d'ocupació, és dir quants llocs de treball es crearàn a través de la mateixa.

Els Ajuntaments hauràn de començar la licitació de les obres abans de que transcorri el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la publicació en la direcció electrònica del Ministeri d'Administracions Públiques ([www.map.es](http://www.map.es)) de la resolució del Secretari d'Estat de Cooperació Territorial.

Una vegada rebut aquest certificat, la Direcció General de Cooperació Local lliurarà els recursos a favor del corresponent Ajuntament pel 70% de l'import. L'emissió d'aquest certificat implica per part de l'Ajuntament el compromís d'efectuar el seguiment de la creació d'ocupació que resulta de l'adjudicació de les obres incrementat amb l'import de l'IVA o impost assimilabl segons la Llei de Contractes del Sector Públic.

Realitzada l'adjudicació definitiva, els Alcaldes i Alcajaldesses, Secretaris i Secretàries o persones que exerceixin de Presidents i Presidentes de les Mancomunitats, hauràn d'omplir el formulari electrònic i remetre el mateix per via electrònica a través de l'aplicació informàtica a la Direcció General de Cooperació Local, haruan d'enviar la següent informació per cada obra que realitzin finançada amb recursos del Fons:

L'Ajuntament presentarà per via electrònica i a través de la pàgina web [www.map.es](http://www.map.es) :

- **Un certificat del Secretari/ària de l'Ajuntament amb la conformitat de l'Alcalde/alcajaldessa, en el què es faci constar les dades amb,**
  - procediment seguit per a la licitació de les obres
  - data d'adjudicació definitiva
  - identitat de l'empresa adjudicatària, indicant el CIF d'aquesta empresa
  - import d'adjudicació del contracte sense IVA
  - IVA repercutit
  - termini d'execució de les obres
  - número de persones totals a ocupar per les empreses adjudicatàries, especificant les integrades en l'empresa i les de nova contractació.
  
- **L'acreditació d'estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social (aquests dos documents s'incorporaran a l'expedient de l'aplicació informàtica a través de còpies digitalitzades dels documents originals).**

**A tenir en compte en la contractació a realitzar per part dels Ajuntaments:**

**1.- La contractació de les obres finançades tindrà la consideració d'urgent \*1 als efectes previstos en el article 96 de la llei de Contractes del Sector Públic, aplicant-se les següents normes de procediment:**

**a).- l'adjudicació provisional, si és el cas, dels corresponents contractes haurà de realitzar-se en el termini màxim de 20 dies naturals comptats des de que finalitzi el termini de presentació de proposicions si per l'adjudicació es seguís un procediment obert, restringit o negociat amb publicitat, i des de que es sol·licitin ofertes si el procediment és sense publicitat.**

**b).- El termini per elevar a definitiva l'adjudicació provisional serà de 5 dies hàbils.**

**2.- En els contractes que vagin a finançar-se amb càrrec al Fons haurà d'assegurar-se, a través de la inclusió d'una clàusula establint una condició especial d'execució, d'acord amb l'article 102 de la Llei de Contractes del Sector Públic, que el nou personal contractista que es necessiti utilitzar per a l'execució de les obres es trobi en situació d'atur.**

**3.- Per a l'adjudicació dels contractes finançats amb càrrec al Fons, els Ajuntaments hauràn de considerar, com a criteris d'adjudicació per a la valoració de les ofertes, indicadors rellevants com en quina mesura el contracte de l'obra contribuirà en el foment de l'ocupació i de nous llocs de treball.**

**4.- L'expedient de contractació es tramitarà per l'Ajuntament amb càrrec a la financiació que l'hagi estat atribuïda pel Fons. La resolució de l'autorització del finançament del projecte, servirà d'acreditació als efectes previstos en l'article 93, apartats 3 i 5 de la Llei de Contractes del Sector Públic, de la existència i disponibilitat de crèdit per a l'execució de les obres previstes en aquest Real- Decret- Llei.**

*"3. Al expediente se incorporarán el pliego de cláusulas administrativas particulares y el de prescripciones técnicas que hayan de regir el contrato. En el caso de que el procedimiento elegido para adjudicar el contrato sea el de diálogo competitivo regulado en la sección 5.ª, del Capítulo I, del Título I, del Libro III, los pliegos de cláusulas administrativas y de prescripciones técnicas serán sustituidos por el documento descriptivo a que hace referencia el artículo 165.1.*

*Asimismo, deberá incorporarse el certificado de existencia de crédito o documento que legalmente le sustituya, y la fiscalización previa de la intervención, en su caso, en los términos previstos en la Ley 47/2003, de 26 de noviembre.*

*5. Si la financiación del contrato ha de realizarse con aportaciones de distinta procedencia, aunque se trate de órganos de una misma Administración pública, se tramitará un solo expediente por el órgano de contratación al que corresponda la adjudicación del contrato, debiendo acreditarse en aquél la plena disponibilidad de todas las aportaciones y determinarse el orden de su abono, con inclusión de una garantía para su efectividad."*

**5.- Els Ajuntaments tindran l'obligació d'abonar als contractistes el preu de les obres dins dels 30 dies naturals següents a la data d'expedició de les certificacions d'obra o dels corresponents documents que acreditin la realització parcial o total del contracte.**

## Termini i forma de justificació de les despeses

### A tenir en compte per a la Justificació:

La data límit d'execució de les obres serà el 31 de desembre de 2009.

Una vegada finalitzada l'execució els Ajuntaments, mancomunitats i/o agrupacions de municipis hauràn d'acreditar les inversions i la finalització de les obres realitzades fins el 31 de març de 2010. A sol·licitud de l'Ajuntament es podrà sol·licitar una pròrroga raonada a la Direcció General de Cooperació Local que no excedeixi de 6 mesos quan incidències (no imputables a l'Administració) sorgides durant l'execució del contracte hagin retrassat l'obra. La sol·licitud de pròrroga haurà de presentar-se dins del mes següent a la conclusió de dita pròrroga.

En cas d'incompliment d'aquests terminis veure apartat detallat de l'article 10 (REINTERGRAMENTS).

La justificació, que es presentarà per via electrònica i a través de la pàgina [www.map.es](http://www.map.es), consistirà en una memòria d'actuació acreditativa dels llocs de treball creats, amb la identificació dels treballadors/es contractats/es, junt amb una relació de les certificacions s'obra, amb identificació del/s acreedor/s i de les factures, el seu import, el percentatge finançat amb recursos procedents del Fons i la data d'emissió, així com la data de recepció i la certificació de final d'obra.

Es presentarà una justificació independent per cadascuna de les obres finançades amb càrrec al Fons

Una vegada rebuda la Justificació, la Direcció General de Cooperació Local donarà l'ordre per que es lliuri la última remesa dels fons per la diferència entre l'import previst i l'import real de l'obra executada amb el límit del pressupost de licitació incrementat amb l'import de l'IVA repercutit o impost assimilable.

Es podran realitzar controls per la correcta aplicació dels Fons, en aquests es vetllarà per que els recursos del Fons es destinin a les finalitats previstes, és a dir finançació de les inversions a les que estaven destinades, amb la corresponent creació de llocs de treball, i que les comptes justificatives presentades pels corresponents Ajuntaments reflexin adequadament la gestió realitzada.

### Revocació parcial i/ o total (reintegrants):

1.- La falta de justificació parcial de l'aplicació dels recursos rebuts amb càrrec al Fons implicarà l'obligació de reintegrar les quantitats no justificades. S'entén per falta de justificació la no remetre al Ministeri d'Administracions Públiques de la compta justificativa (art.7) o fer-ho de manera incompleta o amb que contingui inexactituds.

També es consideraran no justificades aquelles partides que les que, sigui a través de les comprovacions que pugui realitzar el Ministeri d'Administracions Públiques a través dels controls que realitzi la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, es posi de manifest que els recursos del Fons no s'han aplicat a les finalitats pels que van ser entregats o que han incomplert les condicions establertes en el Real Decret -Llei.

2.- La falta de col·laboració que impossibiliti la comprovació i el control de l'efectiva aplicació dels recursos del Fons, donarà lloc al reintegrament total de l'aportació rebuda per la corresponent entitat local.

**3.-Els expedients de reintegrament seràn tramitats per la Direcció General de Cooperació Local, bé a iniciativa pròpia, quan l'exigència de reintegrament derivi de les comprovacions realitzades per aquest Ministeri , bé sigui a iniciativa de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, quan sigui conseqüència d'un control realitzat per aquesta última.**

**Les quantitats a retornar tindran la consideració d'ingressos de dret públic, resultant d'aplicació pel seu cobrament el que es disposat en el Capítol II del Títol I de la Llei General Pressupostària.**

---

**\* 1**

**Procediment d'urgència**

*Artículo 13. Procedimiento de urgencia.*

*1. Las obras financiadas con cargo a este Fondo deberán ser de ejecución inmediata y tener un valor estimado inferior a 5.000.000 de euros, y su contratación se tramitará por el procedimiento de urgencia previsto en el artículo 96 de la Ley de Contratos del Sector Público, y con los plazos previstos en el artículo 9.1 del presente Real Decreto-ley.*

*2. Excepcionalmente, y por razones de seguridad, se podrán autorizar obras del Ministerio del Interior por importe que supere el límite establecido en el apartado anterior, sin que en este caso sean de aplicación los referidos plazos previstos en el artículo 9.1. 3. A los efectos de lo establecido en el artículo 24 de la Ley de Contratos del Sector Público, los órganos ministeriales competentes podrán realizar encomiendas de gestión a cualquiera de las Sociedades Estatales instrumentales existentes. No será necesaria la autorización previa del Consejo de Ministros cuando dichas encomiendas superen el límite previsto en el artículo 74.5 de la Ley General Presupuestaria.*

**Ordre:** TRI/125/2006, de 17 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades a programes per al desenvolupament local i l'ocupació en col·laboració amb entitats locals.

**Resolució TRE/653/2007** de 27 de febrer, de desplegament de l'Ordre TRI/125/2006, de 17 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades a programes per al desenvolupament local i l'ocupació en col·laboració amb entitats locals i s'obre la convocatòria per a l'exercici 2007.

**Objecte:** obrir la convocatòria per a l'obtenció de subvencions públiques destinades al foment del desenvolupament local: estudis i campanyes per a la promoció local (FDL); a la contractació d'agents d'ocupació i desenvolupament local (AODL), i a les empreses qualificades d'iniciatives locals d'ocupació (I+O). En aquest buidatge només ens centrarem en el foment del desenvolupament local: estudis i campanyes per a la promoció local (FDL);

### **Tipus de projectes i accions que regula l'Ordre:**

Són eines que permeten als ens locals i a les entitats dependents o vinculades a una administració local analitzar les potencialitats de desenvolupament, diagnosticar el territori, planificar estratègies, implementar accions i fer difusió de tot allò que es fa, i que té una repercussió directa en el creixement econòmic i en la generació d'ocupació al territori. Aquestes accions poden ser: estudis i informes, campanyes de caràcter tècnic, seminaris, jornades i intercanvis de coneixements i experiències. S'han de dur a terme amb mitjans aliens a l'entitat sol·licitant i les empreses han d'acreditar solvència tècnica o professional d'acord amb les normatives vigents.

### **La quantia**

La quantia total de la subvenció podrà ascendir fins al 70% del cost total dels estudis, informes, campanyes, jornades, seminaris i intercanvis de coneixements i experiències, amb un límit màxim de 12.020,24 euros. Les entitats sol·licitants poden ser beneficiàries d'aquest ajut una sola vegada, excepte quan es tracti d'estudis, informes, campanyes, jornades, seminaris i intercanvis de coneixements i experiències que puguin ser imprescindibles o complementaris dels ja sol·licitats o subvencionats.

### **Entitats beneficiàries**

Podran ser beneficiàries de les subvencions establertes en aquest programa les entitats esmentades a l'article 10 de l'Ordre TRI/125/2006, de 17 de març. És a dir: podran ser beneficiàries de les subvencions establertes en aquest programa les entitats locals de Catalunya, els seus organismes autònoms i les entitats amb competència en matèria de desenvolupament local i de promoció de l'ocupació, dependents o vinculades a aquelles, d'acord amb el que estableix el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (DOGC núm. 3887 de 20.5.2003).

### **Tipus d'accions (subvencionables):**

Les accions a què fa referència l'article anterior i que seran identificades pel sol·licitant en una memòria tècnica, es classifiquen en:

- Estudis i informes**, realitzats amb mitjans aliens, destinats a proporcionar a les entitats locals eines estratègiques i operatives per afavorir al territori el desenvolupament i la generació d'ocupació.
- Campanyes de caràcter tècnic per a la promoció local**, realitzades amb mitjans aliens, destinades a promocionar i difondre les potencialitats de desenvolupament del territori per tal de generar nova activitat econòmica, crear ocupació i atraure inversions que facilitin la creació de llocs de treball.
- Jornades, seminaris i intercanvis de coneixements i experiències**, realitzades amb mitjans aliens, per tal d'afavorir el desenvolupament local, la innovació i l'ocupació, la creació d'activitat econòmica, la implementació de plans estratègics o d'acció de desenvolupament econòmic local, la difusió de les bones pràctiques i la cooperació entre la iniciativa pública i la iniciativa privada en el marc local.

## **Requisits dels sol·licitants:**

En qualsevol cas, els sol·licitants hauran d'adjuntar:

- Fotocòpia compulsada de la targeta d'identificació de l'entitat i del document d'identitat de la persona que actua en nom i representació de l'entitat sol·licitant.
- Declaració del responsable conforme l'entitat no es troba en cap de les circumstàncies previstes a l'article 13.2 i següents de la Llei 38/ 2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- Sol·licitud de transferència bancària per a pagaments de la Tresoreria de la Generalitat de Catalunya a creditors particulars, disponible a internet (<http://www.gencat.net/economia/pressupostos/transfer.doc>).
- Declaració conforme es compleixen els requisits que estableixen els articles 32.1, 32.3 i 36.4 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística. Aquesta declaració es realitzarà en el lloc previst a l'impres de sol·licitud normalitzat.
- Declaració de l'existència d'altres subvencions, amb indicació de l'estat en què es troben (en fase de sol·licitud o de concessió), i amb indicació de la seva quantia. Ha de quedar constància, d'una manera expressa, de si les subvencions esmentades financen totalment o parcialment i directament o indirectament el projecte presentat. Cas que no hi hagi altres subvencions, cal la declaració expressa de no haver demanat cap ajuda o subvenció per a l'objecte de la sol·licitud. Aquesta declaració es realitzarà en el lloc previst a l'impres de sol·licitud normalitzat.
- Si s'escau, les entitats que tinguin cinquanta treballadors o més hauran d'adjuntar una declaració expressa conforme es dona ocupació, almenys, a un 2% de treballadors amb disminució sobre el nombre total de treballadors; o una declaració conforme s'apliquen les mesures alternatives, d'acord amb el que estableixen l'article 38 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, i el Reial decret 364/2005, de 8 d'abril, així com el Decret 246/2000, de 24 de juliol. Aquesta declaració es realitzarà en el lloc previst a l'impres de sol·licitud normalitzat.

## **Àmbits prioritaris d'actuació (quan el FDL pertany a la convocatòria "Treball a les 4 comarques"):**

- a.- Diagnosi socioeconòmica del territori o comarca.
- b.- Planificació estratègica del territori o comarca.
- c.- Desenvolupament de sectors estratègics pel territori.
- d.- Diversificació de l'activitat productiva.
- e.- Impuls d'estudis sectorials centrats en les tendències i necessitats de les empreses.
- f.- Elaboració de Plans d'Acció per millorar la competitivitat de la PIMES.
- g.- Identificació i posada en valor dels recursos endògens: patrimoni natural i cultural, medi ambient, etc.
- h.- Estudi per a la creació i millora d'infraestructures i serveis de suport a l'activitat econòmica.
- i.- Accions de reequilibri territorial i social en l'àmbit territorial de la comarca.
- j.- Accions de coneixement i d'anàlisi del teixit productiu local.
- k.- Diagnosi de les necessitats ocupacionals i de desenvolupament del territori.
- l.- Accions de desenvolupament d'eines específiques de prospecció, tant pel que fa als col·lectius de difícil inserció com als diferents sectors d'activitat econòmica.
- m.- Realitzar actuacions per a acptar noves activitats econòmiques al territori.
- n.- Promoció de polígons industrials.
- o.- Plans directores de la Societat de la Informació.
- p.- Foment de la creació d'empreses.
- q.- Creació i foment de Xarxes de cooperació.
- r.- Afavorir la creació de centres d'investigació públic-privats per al desenvolupament territorial.
- s.- Millora la mobilitat a l'entorn de polígons industrials.
- t.- Anàlisi comparat experiències de dinamització comarcal o territorial.
- u.- Assistència tècnica per a la implantació del projecte ocupacional i de desenvolupament local al territori.
- v.- Altres de naturalesa anàloga.

### Criteris de valoració:

- 1.- Que l'estudi o campanya serveixi per definir les estratègies de l'entitat local per a generar-li activitat econòmic i d'ocupació. Puntuació màxima: 20 punts.
- 2.- Que l'estudi o campanya impliqui la participació dels agents del territori objecte d'actuació (agents socials. Teicent empresarial altres institucions, sector comercial, turístic, etc.). Puntuació màxima: 5 punts.
- 3.- Que l'estudi o campanya tingui un àmbit d'actuació supralocal, plurilocal o s'emmarqui en plans d'actuació convinguts entre diferents entitats locals. Puntuació màxima: 5 punts
- 4.- Que l'estudi o campanya tingui per objectiu la identificació, el foment i el desenvolupament d'accions per part de les entitats en els denominats jaciments d'ocupació. Puntuació màxima: 5 punts.
- 5.- Que l'estudi o campanya s'integri amb altres accions de desenvolupament econòmic local. Puntuació màxima: 10 punts.
- 6.- Que la realització de l'estudi o campanya pugui tenir impacte sobre el territori en la generació de noves activitats i la creació d'ocupació. Puntuació màxima: 10 punts.
- 7.- Que existeixi coherència entre la memòria tècnica de l'estudi, els objectius que es pretén aconseguir, els resultats que s'espera obtenir i els indicadors d'avaluació proposats. Puntuació màxima: 15 punts.
- 8.- Que la memòria de l'estudi o campanya es proposi una metodologia adequada i específica en relació amb els objectius proposats. Puntuació màxima: 15 punts.
- 9.- Es valorarà si l'entitat sol·licitant ha obtingut ajuts o subvencions per a la mateixa finalitat. Puntuació màxima: 3 punts.
- 10.- Que els estudis o les campanyes afectin zones en regressió demogràfica o de reequilibri territorial. Puntuació màxima: 5 punts.
- 11.- Es valorarà la proporció existent entre els recursos pressupostaris propis i els aliens, destinats a aquestes accions. Puntuació màxima: 4 punts.
- 12.- Que aquest ajut es coordini amb els previstos per a la contractació d'agents d'ocupació i desenvolupament local amb el que estableix l'Ordre TRI/25/2006, de 17 de març. Puntuació màxima: 3 punts.

Per a l'atorgament d'aquestes subvencions s'hauran d'obtenir obligatòriament un mínim de 50 punts entre els criteris - 1,5, 6, 7 i 8.

### Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació per a la sol·licitud (documents)?

**Juntament amb la documentació que estableix l'article 4 d'aquesta Resolució, s'haurà d'adjuntar, per duplicat, la documentació específica següent:**

- a) **Sol·licitud** en imprès normalitzat.
- b) **Memòria descriptiva** de l'estudi, de l'informe, de la campanya o de la realització dels seminaris, jornades, intercanvis de coneixements i d'experiències objecte de la subvenció, on es faci constar la denominació, l'àmbit territorial d'actuació, el responsable tècnic per part de l'entitat sol·licitant, la justificació, l'objectiu general i els objectius específics que es pretenen assolir, la metodologia, les fases d'execució, els resultats esperats, l'avaluació, el pressupost total i les formes de pagament, i la identificació de l'entitat o de la persona física que realitzarà el servei objecte de la subvenció.
- c) **Acreditació documental de la solvència professional** de l'empresa, entitat o persona física que el realitzarà, la qual cosa s'acreditarà mitjançant els mitjans següents: proposta o oferta de serveis i pressupost; memòria-currículum de l'empresa, l'entitat o la persona física; alta en l'IAE de l'empresa, de l'entitat o de la persona física, i/o declaració censal d'alta o modificació; currículum dels experts tècnics concrets que realitzaran l'acció; i escriptura de constitució, amb les modificacions dels estatuts o d'altres documents fundacionals.
- d) **Certificat de l'òrgan competent** de l'entitat sol·licitant de l'aprovació del projecte per al qual se sol·licita la subvenció.
- e) **Certificat del secretari i/o interventor de l'administració local**, o de l'òrgan equivalent si el sol·licitant no és una administració local, on es faci constar la disposició pressupostària per al finançament de la part de l'acció finançada directament pel sol·licitant, amb indicació de les partides pressupostàries corresponents.

### Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació per a la sol·licitud (documents II)?

- f) En el cas que l'entitat sol·licitant no sigui una corporació local, consell comarcal o diputació, caldrà presentar, també, la documentació següent: **Acord o acords municipals pels quals s'ha decidit la seva creació. Estatuts i/o altres documents fundacionals. Poder de representació de la persona física que sol·licita la subvenció.**

### Despeses elegibles:

- **Estudis i informes:** els estudis o els informes objecte de la subvenció.
- **Campanyes per a la promoció local:** els materials produïts, díptics, fulletons, publicacions, revistes, anuncis de premsa i altre material gràfic de difusió i publicitat.
- **Jornades, seminaris i intercanvis de coneixements i experiències:** els honoraris dels ponents, i els seus desplaçaments i les dietes; l'edició de materials, el disseny i la impressió; la publicitat; el lloguer d'instal·lacions; els projectors; la traducció simultània; el màrqueting per a la recerca d'assistents, així com les despeses d'organització i de coordinació, si s'escau, i només per a la part subcontractada.

### Termini i forma de justificació de les despeses

#### **A tenir en compten per a la Justificació de les accions i ordenació del pagament de la subvenció:**

Els beneficiaris de les subvencions atorgades en el marc del Programa per al foment del desenvolupament local: estudis i campanyes per a la promoció local, estan obligats a justificar la realització i l'aplicació correcta dels fons públics rebuts a aquest efecte en el termini màxim de **dos mesos comptats des de la finalització de l'acció.**

L'ordenació del pagament de la subvenció estarà condicionada a la justificació, per part dels seus beneficiaris, dins els terminis màxims establerts a l'apartat anterior, de la documentació següent:

- a) **Certificació signada pel representant legal** de l'entitat promotora de l'acció, en la qual haurà de constar la seva realització i finalització d'acord amb la resolució d'atorgament, un resum de tots els conceptes justificats, i que les despeses subvencionables han estat efectivament satisfetes amb anterioritat a la finalització del període de justificació.
- b) Quan es tracti d'accions desenvolupades per entitats incloses a l'àmbit d'aplicació de article 5 de la Llei 6/1984, de 5 de març, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, les despeses es podran justificar mitjançant un **certificat emès pel secretari o interventor** de l'entitat local. Aquests certificats hauran d'acreditar que les despeses imputades al desenvolupament de les accions subvencionades tenen el caràcter de despeses subvencionables i que han estat degudament liquidades. **També hi haurà de constar la realització i finalització de l'acció subvencionada**, d'acord amb la resolució d'atorgament, així com un resum de tots els conceptes justificats.
- c) Igualment, s'haurà de presentar la documentació justificativa següent:
  - **Estudis i informes:** la còpia completa de l'estudi o de l'informe objecte de la subvenció.
  - **Campanyes per a la promoció local:** l'informe de desenvolupament de la campanya subvencionada, desglossant els objectius, les metodologies, el calendari i les conclusions de la campanya, així com tota la documentació i els materials produïts objecte de la subvenció.
  - **Jornades, seminaris i intercanvis de coneixements i experiències:** informe del desenvolupament de la jornada o seminari, que inclourà, de forma esquemàtica, els objectius, les dates de celebració de la jornada o seminari, la valoració dels resultats i la conclusió final, conjuntament amb els currículums dels ponents, la còpia de les ponències i altres materials, així com la relació dels assistents.

**Les entitats beneficiàries hauran de lliurar al Servei d'Ocupació de Catalunya, transcorreguts dotze mesos des del pagament de la subvenció, un informe descriptiu dels resultats aconseguits en relació amb els objectius previstos, com a conseqüència de les activitats subvencionades, que n'acreditin l'eficàcia.**



## D- CONVOCATÒRIA DINS DEL PLA DE BARRIS (2009)

**Ordre:** PTO/147/2009, de 27 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores que han de regir la convocatòria d'ajuts en règim de concurrència competitiva als ajuntaments que hagin completat les actuacions dels projectes d'intervenció integral a l'empara de la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

**Resolució:** PTO/832/2009, de 27 de març, d'obertura de convocatòries per a l'atorgament dels ajuts que estableixen la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial, i el Decret 369/2004, de 7 de setembre, pel qual es desplega la Llei esmentada, i per a l'atorgament dels ajuts que estableix l'article 42.1 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres.

### **Tipus de projectes i accions que regula l'Ordre:**

Són actuacions subvencionables les noves actuacions a realitzar dins l'àmbit definit com a àrea urbana d'atenció especial que ha estat objecte del corresponent projecte d'intervenció integral, i que deriven de les propostes de continuïtat incloses a l'informe d'avaluació inicial del projecte. Les actuacions s'han de referir, principalment, a intervencions que comportin millores de caràcter social i de dinamització econòmica, i no han d'haver obtingut finançament en el projecte inicial. Només obtindran subvenció aquelles actuacions que, a criteri de la Comissió de gestió del Fons de foment del programa de barris i àrees urbanes i d'acord amb el raonament de la proposta de continuïtat, es considerin necessàries per consolidar i millorar la situació social i econòmica del barri.

El pressupost màxim d'aquestes actuacions és de 4 milions d'euros. En cap cas aquest pressupost superarà el 30% del pressupost total del programa d'intervenció integral ja executat.

### **La quantia**

L'import màxim destinat a les convocatòries objecte d'aquesta resolució és de 99 milions d'euros, distribuïts en les anualitats següents: any 2009, 2.200.000 euros; any 2010, 6.000.000 euros; any 2011, 8.000.000 euros; any 2012, 41.000.000 euros; any 2013, 41.800.000 euros. L'anualitat 2009 és a càrrec de la partida D/760000100/4320 del pressupost de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge.

D'acord amb el que preveu l'article 42 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres, la distribució dels recursos de la present convocatòria és:

- Un màxim de 4 milions d'euros per als ajuntaments que hagin completat projectes d'intervenció integral, a l'empara de la Llei 2/2004.
- Un màxim de 30 milions d'euros per als ajuts que preveu la Llei 2/2004, sol·licitats per municipis amb un nombre d'habitants inferior a 10.000, segons el padró municipal a data 1 de gener de 2008.
- Un màxim de 65 milions d'euros per als ajuts que preveu la Llei 2/2004, sol·licitats per municipis de 10.000 o més habitants, segons el padró municipal a data 1 de gener de 2008.

En el supòsit que alguna de les anteriors categories no exhaurisca la totalitat dels recursos previstos, el romanent s'acumularà a qualsevol de les altres, a proposta de la comissió de gestió del fons. **En cap cas poden ser finançats pel Fons de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial els projectes d'intervenció integral amb un pressupost total inferior a 1 milió d'euros.**

### **Entitats beneficiàries i tipus d'accions (subvencionables):**

Poden rebre finançament els ajuntaments que hagin completat projectes d'intervenció integral i hagin presentat l'informe d'avaluació inicial previst a l'article 19 del Decret 369/2004, de 7 de setembre, pel qual es desplega la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

En l'informe hi ha de figurar una **proposta de continuïtat**, que exposi de manera raonada i detallada les noves actuacions que es proposen per tal de redreçar les mancances encara existents en l'àrea d'atenció especial, que inclogui la descripció i justificació dels objectius perseguits i especifiqui el seu cost i calendari d'implementació.

### **Requisits dels sol·licitants (dels Ajuntaments):**

- a) Estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries davant l'Estat i la Generalitat i de les seves obligacions davant la Seguretat Social.
- b) No trobar-se en cap dels supòsits que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

### **Àmbits prioritaris d'actuació:**

1. Dur a terme les actuacions que preveu la proposta de continuïtat de l'informe d'avaluació final, que han estat objecte de finançament, i acreditar-ho davant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques.
2. Mantenir el funcionament del comitè d'avaluació i seguiment constituït per a l'execució del programa d'intervenció integral, i presentar-hi informes periòdics de l'avanç de les actuacions i un nou informe d'avaluació final una vegada culminades les actuacions previstes en la proposta de continuïtat.
3. Comunicar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques la modificació de qualsevol circumstància tinguda en compte per la concessió de l'ajut.
4. Comunicar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques l'obtenció de qualsevol tipus d'ajut o finançament per l'execució de les actuacions.
5. Proposar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques qualsevol canvi que, amb la mateixa finalitat, es pugui produir en la destinació del finançament obtingut.
6. Facilitar la informació que els sigui sol·licitada en relació amb el desplegament i l'execució de les activitats finançades.
7. Justificar davant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques el compliment dels requisits i condicions, així com que s'han dut a terme les actuacions objecte de finançament.
8. Adoptar les mesures d'informació i difusió que corresponguin, d'acord amb el que estableix el Decret 369/2004, de 7 de setembre, pel qual es desplega la Llei 2/2004.
9. Donar compliment, en tot el que correspongui, al que disposa la normativa comunitària en matèria de contractació, de polítiques mediambientals i de política d'igualtat d'oportunitats.
10. Totes les altres obligacions que estableixen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

### **Termini per presentar les sol·licituds**

El termini de presentació de les sol·licituds serà de 30 dies hàbils a comptar de l'endemà de la publicació d'aquesta Resolució al DOGC.

### **Criteris de valoració:**

Per a l'atorgament del finançament s'han de tenir en compte els criteris de valoració següents:

1. Grau de necessitat d'intervenció a l'àrea urbana d'atenció especial. S'ha de tenir en compte el resultat del quadre d'indicadors de l'article 3.2 del Decret 369/2004, de 7 de setembre, del projecte inicial d'intervenció integral i el seu resultat en la data de presentació de l'informe d'avaluació final (0-5).
2. Pes específic dels programes socials i de reactivació econòmica respecte al total de les actuacions proposades, tant al projecte d'intervenció integral com a la proposta de continuïtat (0-5).
3. Grau de compliment dels objectius i actuacions del projecte d'intervenció integral (0-5).
4. Grau de transversalitat del projecte d'intervenció integral i de les noves actuacions proposades (0-3).
5. Capitalització de l'experiència. Capacitat de formular nous objectius en funció de l'experiència acumulada (bones pràctiques) (0-3).
6. Nivell de participació ciutadana, tant al projecte d'intervenció integral com a la proposta de continuïtat (0-3).
7. Proposta de continuïtat. Es valorarà el grau d'identificació de la problemàtica actual; la coherència i l'adequació de les estratègies proposades; la justificació de la viabilitat del projecte i la valoració de l'impacte de la proposta (0-10).

### Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació per a la sol·licitud (documents)?

**La sol·licitud d'ajuts que preveu la Llei 2/2004, presentada d'acord amb el que estableix l'apartat 5, ha d'anar acompanyada de la documentació següent:**

- a) Justificació del fet que l'àmbit escollit pot ser considerat com a àrea d'atenció especial d'acord amb el que estableix la Llei 2/2004, de 4 de juny, i els criteris que estableix el Decret 369/2004, de 7 de setembre.
- b) Projecte d'intervenció integral, que ha de contenir el que s'especifica a l'article 4 del Decret 369/2004, de 7 de setembre, a més d'un plànol resum amb l'emplaçament de les actuacions proposades i un plànol amb les seccions censals que afecten l'àrea urbana d'atenció especial. **El projecte s'ha de presentar en suport paper i digital (CD), per duplicat en ambdós supòsits.**
- c) Certificació de l'acord del Ple de l'Ajuntament, o de l'òrgan que sigui competent, per sol·licitar els ajuts amb indicació de la quantia sol·licitada.
- d) Declaració responsable conforme el sol·licitant està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries amb la Generalitat de Catalunya i amb l'Administració General de l'Estat, així com de les seves obligacions amb la Tresoreria de la Seguretat Social, i de no estar inclòs en cap altra de les prohibicions que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- e) Declaració del fet que no s'han sol·licitat ni s'han rebut altres ajuts per al finançament del projecte o, si escau, import de l'ajut sol·licitat i concedit i ens que l'ha concedit.
- f) En el supòsit que el projecte d'intervenció integral s'executi, en part o en la seva totalitat, en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, s'ha d'adjuntar còpia del document de col·laboració.
- g) Certificació del nombre d'habitants del municipi, d'acord amb el padró municipal a data 1 de gener de 2008.
- h) Certificació de l'òrgan competent sobre la disponibilitat de fons per part de l'Ajuntament per assumir el cofinançament del projecte.
- i) Resum amb l'estructura organitzativa de què es disposa o que es pretén crear per a la gestió del projecte i el compliment de les obligacions municipals que preveu l'article 21 del Decret 369/2004, de 7 de setembre.

Les declaracions i els certificats inclosos en el model de sol·licitud normalitzat les poden emplenar directament en l'esmentat model i per tant, si s'utilitza aquest, no cal adjuntar-los.

**La sol·licitud dels ajuts que preveu l'article 42.1 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures iscal i inanceres, ha d'anar acompanyada de la documentació següent, tal com preveu la base 7 de l'Ordre PTO/147/2009:**

- a) Proposta de continuïtat, d'acord amb l'informe d'avaluació final del projecte d'intervenció integral.
- b) Certificació de l'acord del Ple de l'Ajuntament, o de l'òrgan que sigui competent, per sol·licitar els ajuts amb indicació de la quantia sol·licitada.
- c) Declaració del fet que no s'han sol·licitat ni s'han rebut altres ajuts per al finançament del projecte o, si escau, import de l'ajut sol·licitat i concedit i ens que l'ha concedit.
- d) En el supòsit que les actuacions previstes s'executin, en part o en la seva totalitat, en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, s'hi ha d'adjuntar còpia del document de col·laboració.
- e) Ha de quedar determinada de manera explícita, mitjançant certificació de l'òrgan competent, la disponibilitat de fons per part de l'Ajuntament per assumir el cofinançament del projecte.
- f) Declaració responsable conforme el sol·licitant està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries amb la Generalitat de Catalunya i amb l'Administració de l'Estat i de les seves obligacions amb la Seguretat Social i de no estar comprès en cap altra de les prohibicions que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Les declaracions i els certificats inclosos en el model de sol·licitud normalitzat es poden emplenar directament en el model esmentat, i per tant, si s'utilitza aquest, no cal adjuntar-los.

### **Forma de pagament i justificació**

El pagament de la subvenció es farà de manera fraccionada. El primer lliurament, que tindrà caràcter de bestreta, es farà una vegada s'hagi emès la resolució d'atorgament del finançament i el seu import serà equivalent al 100 per 100 de l'import previst per a la primera anualitat. La resta de lliurament es farà, amb la prèvia justificació de la despesa total, d'acord amb les anualitats que estableix la resolució de concessió. Per al pagament del segon lliurament s'haurà de justificar també prèviament la destinació de les bestretes del primer lliurament. En tot cas, la quantia dels lliuraments s'ha d'ajustar, en relació amb la despesa justificada, al percentatge respecte a la inversió especificat en la resolució de concessió. A efectes de la justificació de la despesa, l'Ajuntament haurà de presentar una certificació on consti l'execució detallada de les actuacions subvencionades i els imports que s'hi han destinat. Un cop acreditada convenientment la justificació prevista, s'ordenarà el pagament de l'ajut acordat.

### **Revisió i modificació**

En el supòsit que es constati que s'han alterat les condicions que van donar lloc a l'atorgament de l'ajut, o bé que s'hagin obtingut altres ajuts, la Generalitat de Catalunya podrà revisar els ajuts concedits i, especialment, modificar la resolució de concessió.

### **Reintegrament**

És procedent el reintegrament de les quantitats percebudes quan s'incorri en alguna de les causes que preveu l'article 99 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, i l'article 37 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

## E).- PROJECTES INNOVADORS D'OCUPACIÓ I FORMACIÓ (2008)

**Ordre:** TRE/337/2008, de 10 de juliol, per la qual s'estableixen les bases que han de regir la concessió de subvencions per a programes innovadors cofinançades pel Fons Social Europeu i s'obre la convocatòria per al 2008. (DOGC 5151-11/07/2008).

**Objecte:** de concessió de subvencions per a la realització de projectes innovadors que es desenvolupin en el marc del Programa operatiu del FSE de Catalunya 2007-2013 i convocar aquestes subvencions en l'exercici 2008. També té per objecte aprovar les bases reguladores que hauran de regir la concessió de subvencions del SOC per a la realització de projectes ocupacionals i de desenvolupament local complementaris al Pla d'Iniciatives de Dinamització Comarcal en el marc del Programa operatiu del FSE de Catalunya 2007-2013.

### **Tipus de projectes subvencionables**

Els projectes hauran de ser innovadors, integrals i sostenibles en el temps i hauran d'abordar millores de les oportunitats d'ocupació i de la qualitat dels llocs de treball, de l'equilibri territorial i de la competitivitat de les empreses i el suport de l'activitat econòmica. La seva inalitat fonamental haurà de ser la de millorar la qualitat l'ocupació a Catalunya incidint en aspectes com són l'estabilitat de l'ocupació, el nivell de qualificació de les persones, la seguretat i salut laboral, la igualtat d'oportunitats, o la integració en el mercat de treball dels col·lectius amb especials dificultats.

Els projectes susceptibles d'obtenir subvenció hauran de portar a terme activitats que s'inscrivin, al menys, en un dels eixos d'intervenció establerts al Programa operatiu del Fons Social Europeu 2007-2013 de Catalunya, que s'estructuren com segueix:

- **Eix: foment de l'esperit empresarial i millora de l'adaptabilitat del personal, les empreses i l'empresariat.**
- **Eix: foment de l'ocupabilitat, la inclusió social i la igualtat entre homes i dones.**
- **Eix: augment i millora del capital humà.**
- **Eix: promoure la cooperació transnacional i interregional.**

### **Tipus de projectes:**

- 1.- Innovadors, experimentals i iniciatives pilot.
- 2.- Projectes consolidats que acreditin resultats excel·lents.
- 3.- Ocupacionals i de desenvolupament local complementaris al Pla d'Iniciatives de dinamització comarcal.
- 4.- Accions de suport i creixement de l'activitat econòmica o de la creació directa d'ocupació, especialment en sectors estratègics i en sectors relacionats amb l'atenció de les persones, la millora de la cohesió social i les activitats relacionades amb l'estat del benestar.
- 5.- Anàlisis específiques aplicades que podran incloure el desenvolupament dels sistemes d'informació, anàlisi avançades, seguiment i avaluació.
- 6.- Creació i desenvolupament de noves tècniques i metodologies per aconseguir innovació i increment de l'eficàcia i eficiència de les polítiques d'ocupació.
- 7.- Modernització i millora de les estructures i els serveis que s'ofereixen a les persones i les empreses.
- 8.- Xarxes de treball conjunt nivell interregional i internacional.
- 9.- Projectes inclosos en un pacte territorial.

**D'acord amb els eixos definits en el Programa operatiu 2007-2013, els projectes hauran d'incidir, al menys, en una de les cinc línies estratègiques, següents:**

- **A.- IGUALTAT D'OPORTUNITATS EN EL TREBALL**
- **B.- MILLORA DE LES CAPACITATS PROFESSIONALS**
- **C.- TRANSFORMACIÓ DEL MODEL PRODUCTIU I MILLORA DE LA COMPEITIVITAT**
- **D.- PROMOCIÓ DE LA COOPERACIÓ TRANNACIONAL I INTERREGIONAL**
- **E.- MILLORA DE L'OCUPABILITAT I IMPULS DELS PROCESSOS D'INSERCIÓ LABORAL**

### **Entitats beneficiàries i requisits de les entitats sol·licitants :**

Podran ser beneficiàries dels ajuts que preveu aquesta Ordre les persones jurídiques, públiques o privades, que duguin a terme accions per a la millora de la qualitat d'ocupació a Catalunya, d'acord amb les línies estratègiques previstes a l'article 4 d'aquesta Ordre de bases i en relació amb pactes territorials d'acord amb la normativa aplicable. En tot cas, les entitats sol·licitants hauran de complir els requisits següents:

a) En el cas que tinguin 50 treballadors/ores o més, donar ocupació, almenys, a un 2% de treballadors/ores amb disminució sobre el nombre total de treballadors/ores de l'entitat, o bé aplicar les mesures alternatives d'acord amb el que disposen l'article 38 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids (BOE núm. 103, de 30.4.1982), el Reial decret 364/2005, de 8 d'abril (BOE núm. 94, de 20.4.2005), i el Decret 246/2000, de 24 de juliol (DOGC núm. 3196, de 2.8.2000).

b) Complir les obligacions tributàries davant l'Estat i la Generalitat i les obligacions davant la Seguretat Social.

c) Complir els requisits que estableixen els articles 32.1, 32.3 i 36.4 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (DOGC núm. 2553, de 7.1.1998).

d) No trobar-se en cap de les circumstàncies que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (BOE núm. 276, de 18.11.2003).

e) No haver estat sancionades, en resolució ferma, per la comissió d'infracció greu en matèria d'integració laboral de disminuïts o molt greu en matèria de relacions laborals o en matèria de seguretat i salut en el treball, de conformitat amb el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

f) Complir l'obligació de respectar la igualtat de tracte i d'oportunitats en l'àmbit laboral i, amb aquesta inalterabilitat, les empreses hauran d'adoptar mesures adreçades a evitar qualsevol tipus de discriminació laboral entre dones i homes. En el cas de les empreses de més de 250 treballadors/ores, aquestes hauran d'elaborar i aplicar amb caràcter obligatori un Pla d'Igualtat, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva entre dones i homes.

g) En el cas d'empreses que tinguin una plantilla igual o superior a vint-i-cinc persones, hauran d'indicar els mitjans que utilitzen per prevenir i detectar casos d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe i intervenir-hi en llurs centres de treball, d'acord amb la disposició addicional setena de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que afegeix un nou apartat 7 a l'article 92 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

En el cas de projectes que prevegin partenariat, el projecte haurà de definir clarament quins són els socis i les accions que seran responsabilitat de cadascú. Els socis hauran de complir totes les obligacions i requisits previstos en aquesta Ordre per als beneficiaris dels ajuts, si escau. En tot cas, davant de l'òrgan que concedeix l'ajut, la representativitat del projecte recaurà sobre un dels socis, que serà el promotor del projecte.

### Tipus d'accions (despeses subvencionables):

En la determinació de les despeses subvencionables seran d'aplicació els articles 56, 57 i 60 del Reglament (CE) núm. 1083/2006 del Consell, d'11 de juliol de 2006, l'article 11 del Reglament (CE) núm. 1081/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juliol de 2006, la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i el seu Reglament de desplegament, el Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, i la normativa sobre despeses subvencionables del FSE corresponent al Programa operatiu.

### En cap cas es podran subvencionar:

a) Els interessos deutors dels comptes bancaris. b) Els interessos de recàrrec i sancions administratives i penals, c) Les despeses de procediments legals i judicials, d) Les despeses de transaccions financeres. e) Les comissions i pèrdues de canvi, i altres despeses purament financeres, f) No seran subvencionables els costos d'adquisició, els de segona mà, inclosos d'infraestructures, béns immobles, terrenys, mobiliari, béns d'equip i vehicles. Només es podran subvencionar les amortitzacions d'aquests béns quan compleixin els requisits establerts a l'apartat b) de l'article 6.3. g) Qualsevol impost o gravamen (impostos directes i indirectes) que afecti els projectes no serà subvencionable excepte quan sigui definitivament suportat pel beneficiari. L'impost sobre el valor afegit recuperable i l'impost sobre la renda de les persones físiques no seran subvencionables.

### Podran ser objecte de subvenció les despeses següents:

- a) **Les retribucions de personal directament associat al desenvolupament de les accions aprovades.** S'inclouran salaris, assegurances socials, manutenció i despeses de mobilitat adscrites als projectes, i en general tots els costos imputables al personal afecte a l'execució de les accions aprovades. Les despeses de manutenció i mobilitat no podran excedir del 5% del cost total del projecte, excepte quan afecti les prioritats D.1 i D.2 i en cap cas podran superar els límits establerts a la normativa de beques del SOC.
- b) **Les despeses de lloguer, arrendament financer** (exclusos els seus interessos, impostos o altres costos lligats al contracte d'arrendament), o amortització dels equips i locals utilitzats en el desenvolupament de les accions. En el cas de l'amortització de locals o equips, seran subvencionables sempre que estiguin directament relacionats amb el projecte i no s'hagin utilitzat ajuts públics (subvencions nacionals o comunitàries) per a l'adquisició d'aquests béns. De la mateixa manera, l'import que se certifiï com a despesa s'ha de calcular de conformitat amb la normativa comptable nacional pública o privada i haurà de coincidir amb el període de subvenció del projecte.
- c) **Les despeses en béns consumibles utilitzats per a la realització de les accions.**
- d) Les despeses inanceres, d'assessoria jurídica o inancera, les despeses notarials i registrals, les despeses pericials per a la realització del projecte i les despeses de garanties bancàries o altres institucions inanceres seran subvencionables quan estiguin directament relacionades amb aquest i siguin exigibles per la normativa estatal, autonòmica o local. Quan es requereixi l'obertura d'un o diversos comptes separats seran subvencionables les despeses bancàries d'obertura i manteniment del compte.
- e) **Tindran consideració de costos indirectes tots aquells que no es puguin vincular directament amb una actuació del beneficiari del projecte subvencionat, però que són necessaris per a la seva realització.** Dins dels costos indirectes s'inclouen tant aquells que són imputables a diverses de les actuacions que desenvolupa el beneficiari com els costos d'estructura que, sense ser imputables a una activitat concreta, són necessaris per dur a terme el projecte. Tots i cadascun dels costos així imputats han d'estar suportats mitjançant factures pagades o documents comptables de valor probatori equivalent i han de ser assignats a prorrata al projecte d'acord amb un mètode just i equitatiu. Aquest mètode s'haurà de presentar per escrit a l'inici del projecte i serà requisit necessari per al pagament de la bestreta.
- f) **Altres costos directament associats al desenvolupament de les accions,** amb l'excepció de comissions i indemnitzacions extraordinàries acordades amb el personal.

g) **El total de despeses incloses als apartats b), c), d) i e) no podrà excedir del 20% del cost total elegible.** Les despeses de preparació, seguiment i control del projecte no podran excedir del 10% del seu cost total elegible. Les contribucions en espècie només seran subvencionables quan consisteixin en la cessió de terrenys, cessió de béns immobles o béns d'equip, realització de treball voluntari i serveis d'investigació o professionals no remunerats.

**Les contribucions en espècie no podran superar el 50% del cost total elegible i hauran de complir els requisits que a continuació s'enumeren:**

a) La seva valoració serà susceptible de ser auditada per separat.

b) En el cas de cessió de terrenys, béns immobles o béns d'equip la valoració serà certificada per un taxador qualificat independent o per un organisme oficial autoritzat.

c) En el cas de treball voluntari no remunerat, la valoració es determinarà segons el temps dedicat i els salaris habituals per hora i dia per al treball realitzat, aplicant-se a aquest efecte el conveni col·lectiu o disposició salarial aplicable al beneficiari.

Amb caràcter previ a l'inici del projecte, haurà de constar declaració expressa del beneficiari en la qual justiiqui i identiïqui el conveni o disposició a aplicar. En tot cas, haurà d'existir un document que reculli de forma explícita el compromís entre el treballador no remunerat i el beneficiari.

d) El beneficiari ha d'acreditar degudament els temps d'activitat del treballador voluntari no remunerat dedicat al projecte subvencionat.

e) Els serveis d'investigació o professionals es justificaran mitjançant certificació realitzada pel prestatari en la qual consti la valoració econòmica del Servei realitzada sobre la base del preu de mercat per a una activitat igual o similar a la prestada.

A l'efecte d'aquesta norma s'entén que s'ha aplicat el preu de mercat quan s'imputi com a despesa subvencionable la mitjana de tres pressupostos sol·licitats, sempre que hi hagi mercat per a això, a empreses o professionals que prestin serveis iguals o similars al que es pretén justificar com a contribució en espècie.

**El beneficiari podrà subcontractar totalment o parcialment l'execució del projecte si s'ajusta a les condicions seqüents:**

a) L'activitat cofinançada que el beneficiari subcontracti no podrà superar el 50% del cost total del projecte subvencionat.

b) Excepcionalment, es podrà subcontractar l'execució del projecte en la seva totalitat, prèvia autorització expressa del Servei d'Ocupació de Catalunya. El beneficiari ho haurà de sol·licitar motivant degudament les raons que justifiquen que la subcontractació total de l'activitat suposa una execució més eficaç, eficient i econòmica de l'operació.

c) En cap cas es podran subcontractar activitats que, augmentant el cost del projecte cofinançat, no aportin valor afegit al seu contingut.

d) Quan el beneficiari de l'ajut sigui una administració pública i hagi de contractar un tercer per a l'execució del projecte, s'haurà de regir per la normativa vigent sobre la contractació de les administracions públiques.

e) Quan aquesta normativa no els sigui d'aplicació o el beneficiari no sigui una entitat pública s'hauran de respectar els principis de publicitat i concurrència, d'acord amb les actuacions seqüents:

- Publicar un anunci en qualsevol mitjà de difusió que permeti el coneixement més ampli possible d'empreses interessades en la licitació.
- Sol·licitar expressament i per escrit com a mínim tres ofertes de diferents proveïdors abans de contraure el compromís per a la prestació del servei o el lliurament del bé, excepte si per les especials característiques de la despesa no hi ha en el mercat un nombre suficient d'entitats que el subministrin o prestin.
- L'elecció entre les ofertes presentades es realitzarà conforme als criteris d'eficiència i economia, i s'haurà de justificar expressament en una memòria firmada pel responsable de la contractació.
- El contracte es formalitzarà sempre per escrit.



f) Els contractistes quedaran obligats només davant del beneficiari, que assumirà la total responsabilitat de l'execució de l'activitat coïncidida davant del SOC.

g) Als efectes del que preveuen els apartats anteriors, els beneficiaris seran responsables que en l'execució dels projectes coïncidats concertats amb tercers es respectin les condicions establertes.

h) Els contractistes estaran subjectes al deure de col·laboració amb les actuacions de control i seguiment previstes en aquesta Ordre per permetre una adequada verificació del compliment dels requisits establerts.

#### **Les contractacions del beneficiari per realitzar el mateix el projecte s'hauran d'ajustar a les condicions següents:**

a) Quan l'import de les despeses per a l'adquisició de subministraments o prestació de serveis per empreses de consultoria o assistència tècnica superi de manera individualitzada la quantia de 12.000 euros, sempre que el beneficiari no sigui un organisme públic subjecte a la legislació de contractes de les administracions públiques, la justificació dels principis de publicitat i concurrència es realitzarà d'acord amb la Llei general de subvencions, sol·licitant, com a mínim, tres ofertes de diferents proveïdors amb caràcter previ a la contractació.

b) De la mateixa manera seran aplicables en aquest supòsit els apartats f), g) i h) de l'article 6.6.

Els ingressos constitueixen rendes que redueixen la subvenció del FSE. S'entendrà per ingressos els generats per un projecte coïncidat pel FSE en concepte de vendes, lloguers, serveis, taxes d'inscripció, matrícules o d'altres equivalents. Aquests ingressos es deduiran de les despeses subvencionables del projecte. No té consideració d'ingrés l'aportació del sector privat al cofinançament del projecte. Aquesta aportació, juntament amb l'ajut sol·licitat i l'aportació del beneficiari, haurà de constar en el pressupost i en la justificació econòmica del projecte. Aquestes modalitats d'aportació constitueixen el cost elegible del projecte.

#### **Criteris de valoració i ponderació**

En relació amb la naturalesa, eficàcia general i qualitat tècnica del projecte, amb una puntuació total de 70 punts, es valorarà:

a) L'adequació dels projectes a un dels tipus de projectes previstos a l'article 5 d'aquesta Ordre, amb una puntuació màxima de 3 punts.

b) L'adequació dels projectes a les prioritats d'actuació previstes a l'article 4.1 d'aquesta Ordre i al contingut de les línies d'acció deïnides per cada prioritat, amb una puntuació màxima de 3 punts.

c) La inclusió en el projecte de les prioritats transversals establertes a l'article 4.2 d'aquesta Ordre, amb una puntuació màxima de 3 punts.

d) Les característiques generals del projecte: argumentació de la necessitat de dur a terme el projecte, descripció d'aquest, concreció i quantificació dels objectius, adequació dels indicadors, definició dels resultats esperats. Es valorarà especialment l'existència d'estudis previs que avalin el projecte presentat. Puntuació màxima de 15 punts.

e) Els criteris d'execució del projecte: definició del pla de treball, procediment i seguiment de l'execució i qualitat tècnica de les diferents accions proposades, amb una puntuació màxima de 15 punts.

f) La temporalització adequada al nombre de beneficiaris i a la consecució dels objectius previstos, amb una puntuació màxima de 5 punts.

g) El nombre de persones beneficiàries, amb una puntuació màxima de 2 punts.

h) La coincidència dels beneficiaris dels projectes amb els col·lectius que presenten més dificultats d'inserció laboral, amb una puntuació màxima de 3 punts, com ara els següents:

- Les persones amb discapacitats o derivades pels serveis socials.
- Els joves amb fracàs escolar.
- Les persones que estan acollides a la Renda Mínima d'Inserció.
- Les persones immigrants extracomunitàries desocupades que estiguin inscrites com a sol·licitants d'ocupació al Servei d'Ocupació de Catalunya.

- Les persones que portin més de 6 mesos en situació d'atur, especialment per a les línies estratègiques B i E.
- Les dones amb baixa qualificació professional.
- Les persones amb risc d'exclusió social.

i) L'abast territorial i consideració en el projecte del principi de reequilibri territorial, amb una puntuació màxima de 6 punts.

j) Sostenibilitat del resultat un cop acabat el finançament del projecte, amb una puntuació màxima de 6 punts.

k) L'efecte multiplicador, que ha de ser identificable en el propi disseny del projecte, amb una puntuació màxima de 3 punts.

l) Fonts de finançament del projecte: aportacions de l'entitat promotora, aportacions dels socis i aportacions externes (públiques i/o privades), amb una puntuació màxima de 6 punts.

#### **En relació amb l'entitat sol·licitant, amb un total de 30 punts, es valorarà:**

a) La naturalesa i adequació de l'activitat principal desenvolupada per l'entitat als principis que regeixen aquesta Ordre, amb una puntuació màxima de 3 punts.

b) La trajectòria de l'entitat sol·licitant en els projectes objecte de subvenció, experiència prèvia en projectes i accions similars, amb una puntuació màxima de 6 punts.

c) Participació en el projecte d'altres socis: representativitat, compromís amb el projecte, experiència i capacitat d'actuació, amb una puntuació màxima de 6 punts.

d) La disponibilitat de la infraestructura suficient per garantir el compliment dels objectius proposats, amb una puntuació màxima de 3 punts.

e) L'adequació del projecte a les capacitats reals, tant tècniques com econòmiques de l'entitat, amb una puntuació màxima de 5 punts.

f) La coherència pressupostària del projecte, amb una puntuació màxima de 4 punts.

g) Capacitat i solvència econòmica de l'entitat: fonts de finançament, amb una puntuació màxima de 3 punts.

#### **Termini i lloc de presentació de sol·licituds:**

Les sol·licituds per acollir-se al Fons de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial s'han de presentar d'acord amb el que estableix l'article 8 del Decret 369/2004, de 7 de setembre. En cas de presentar la sol·licitud en la forma que estableix l'apartat 2 de l'article esmentat, aquesta també s'ha d'ajustar al model que figura a l'extranet de les administracions catalanes.

En el cas de les sol·licituds dels ajuts previstos a l'article 42.1 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i administratives, s'han de presentar d'acord amb el que estableix la base 6 de les bases reguladores que estableix l'Ordre PTO/147/2009. S'ha de presentar una única sol·licitud per al conjunt d'actuacions que conformen el projecte d'intervenció integral o per al conjunt d'actuacions en els barris que hagin completat projectes d'intervenció integral.

El termini de presentació de les sol·licituds serà de **30 dies hàbils a comptar de l'endemà de la publicació d'aquesta Resolució** al DOGC.

#### **Justificació:**

La justificació del compliment de les condicions imposades i de la consecució de l'objecte de la subvenció es farà d'acord amb el que preveu l'Ordre d'1 d'octubre de 1997, sobre tramitació, justificació i control d'ajuts i subvencions (DOGC núm.2500, de 21.10.1997), o en el seu cas, aquella que es dicti en substitució d'aquesta normativa, així com els articles 30 i 31 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Els beneficiaris de les subvencions estan obligats a justificar la realització de les accions i la correcta aplicació dels fons públics rebuts en el termini màxim de dos mesos a partir de la data de la inactivació de cadascun dels períodes d'execució del projecte que s'estableixi a la convocatòria. En el cas de projectes presentats per un pacte territorial la justificació econòmica s'haurà de presentar en el termini màxim de dos mesos des de la inactivació del projecte.

**Amb la finalitat d'acreditar la realització dels projectes, així com la correcta aplicació dels fons rebuts, els beneficiaris hauran de presentar davant del Server d'Ocupació de Catalunya la documentació següent:**

- a) Certificació signada pel representant legal de l'entitat beneficiària, en la qual haurà de constar la realització i inactivació de la mateixa de conformitat amb la resolució d'atorgament, un resum de tots els conceptes justificats i que les despeses subvencionables han estat efectivament satisfetes amb anterioritat a la inactivació del període de justificació, segons model normalitzat.
- b) Relació de la totalitat de les despeses elegibles imputades al desplegament de les accions, d'acord amb l'estructura de costos establerta per a cada acció, especificant la data efectiva de pagament.
- c) Factures i nòmines originals efectivament pagades i justificatives de les despeses subvencionables o document comptable de valor probatori equivalent, sempre que es justiqui adequadament que no és possible aportar les factures originals, i rebut o altre document probatori de pagament juntament amb una còpia del corresponent assentament comptable que provi la sortida real dels fons.

En el cas de projectes que prevegin partenariat, aquesta documentació s'haurà d'especificar per a cadascun dels socis que participin en el projecte.

Quan les entitats beneficiàries o sòcies d'un projecte siguin entitats públiques locals podran substituir la presentació de la documentació justificativa relacionada al punt anterior mitjançant un certificat emès pel secretari o interventor de l'entitat local, d'acord amb el model normalitzat. Aquest ha d'acreditar la correcta utilització dels fons públics rebuts, així com que les despeses imputades al desenvolupament dels projectes o accions tenen el caràcter de subvencionables i han estat degudament liquidades. Tot i així no exclou la obligació que té l'entitat local de custodiar les factures i rebuts corresponents a les actuacions subvencionades i que han estat certificades i el corresponent assentament comptable que provi la sortida real dels fons.

### **Aplicació pressupostària i inançament**

La dotació total de la present convocatòria de subvencions coïncidades pel Fons Social Europeu és de 41.500.000 d'euros, la qual estarà condicionada a l'efectiva autorització per part del Govern de la Generalitat.

Aquest import es distribuirà de la manera següent:

- 21.000.000 euros per a la línia estratègica d'igualtat d'oportunitats en el treball.
- 9.000.000 euros per a la línia estratègica de millora de les capacitats professionals.
- 5.000.000 euros per a la línia estratègica de transformació del model productiu i millora de la competitivitat.
- 2.500.000 euros per a la línia estratègica de promoció de la cooperació transnacional i interregional.
- 4.000.000 euros per a la línia estratègica d'impuls de l'ocupabilitat i la millora professional.

En cas de no exhaurir-se els recursos assignats a una determinada partida pressupostària es podrà destinar l'excedent a inançar accions de prioritats assignades a una altra línia estratègica.

El pressupost corresponent a l'exercici 2008 serà de 24.900.000 euros i anirà a càrrec de les següents partides pressupostàries: D/4606203, 4706203, 4826203 Dels fons ordinaris, fons 052 i fons 071 dels programes pressupostaris 332, 333 i 334.

### Terminis per al pagament de la subvenció

Els compromisos que es desprenguin d'aquesta convocatòria, d'acord amb el procediment de pagament establert a l'article 15 d'aquesta Ordre, es quantificaran de la manera següent:

El primer 60% del cost del projecte, durant el darrer trimestre de l'any 2008, sempre i quan l'entitat hagi comunicat l'inici del projecte.

Un 20% al darrer trimestre de l'any 2009, sempre que s'hagin justificat les despeses derivades de les actuacions realitzades des de l'inici del projecte fins al 30 d'abril de 2009 (en el cas dels pactes territorials, en aquest període es pagarà la resta de l'ajut atorgat, condicionat al fet que s'hagi justificat la correcta realització del projecte i les despeses que justifiquen la subvenció atorgada).

La quantia restant a partir del segon trimestre de l'any 2010, sempre que s'hagi justificat la correcta realització del projecte i de les despeses que justifiquen la subvenció atorgada.

S'estableix una reserva del 15% de la dotació total de la convocatòria per a l'execució de projectes presentats per pactes territorials per l'ocupació. En cas que els projectes elegibles presentats per pactes no assoleixin el 15% dels recursos totals, la diferència podrà inançar qualsevol altre projecte elegible presentat a la convocatòria.

La quantia subvencionable serà del 75% del cost total elegible del projecte, un 50% a càrrec del Fons Social Europeu i un 25% el Servei d'Ocupació de Catalunya. El 25% restant anirà a càrrec dels destinataris de la subvenció, que hauran de garantir que aquestes aportacions no provenen de fons comunitaris.

En el cas de projectes presentats per entitats sense afany de lucre que duguin a terme accions incloses en la primera línia estratègica, la quantia subvencionable serà del 90% del cost total elegible del projecte.

En els projectes presentats per pactes territorials per l'ocupació la quantia subvencionable serà del 50% del cost total elegible del projecte. En tot cas caldrà garantir que les aportacions que no corresponguin al FSE no provenen de fons comunitaris.

Les subvencions atorgades a empreses privades restaran sotmeses al Reglament CE núm. 1998/2006 de la Comissió, de 15 de desembre de 2006, relatiu a la aplicació dels articles 87 i 88 del Tractat a les **ajudes de mínimis, segons el qual l'entitat beneficiària no podrà rebre més de 200.000 euros en concepte de mínimis durant un període de tres anys.**

## Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació per a la sol·licitud (documents)?

Les sol·licituds de les subvencions s'han de presentar segons el model normalitzat, que inclourà la descripció global i detallada del projecte i el seu pressupost degudament desglossat. Les entitats hauran de presentar la seva programació pressupostària fent constar les actuacions que preveuen executar i els recursos necessaris per realitzar-les. Aquest model estarà a disposició dels interessats a les pàgines web del Departament de Treball (<http://www.gencat.cat/treball/serveis/cataleg/index.html>) i del Servei d'Ocupació de Catalunya (<http://www.oicinatreball.net/socweb>). D'acord amb l'article 9 d'aquesta Ordre, en cas de projectes que prevegin partenariat, la sol·licitud de l'ajut haurà d'anar signada per tots els socis. També es poden presentar en qualsevol de les formes que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

El termini de presentació de sol·licituds s'iniciarà l'endemà de la publicació d'aquesta Ordre al DOGC i inalitzarà el 20 de setembre de 2008.

La sol·licitud s'enviarà telemàticament a la bústia de correu electrònic següent: [bustia.innovadors@gencat.cat](mailto:bustia.innovadors@gencat.cat). Aquesta sol·licitud, juntament amb el formulari, es presentaran al registre del Servei d'Ocupació de Catalunya, adreçat a l'Àrea de Nous Jaciments d'Ocupació, carrer Lull, 297-307, 08019 Barcelona, o de qualsevol de les maneres que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Si la sol·licitud no compleix els requisits que estableix aquesta Ordre es requerirà l'interessat per tal que en un termini de deu dies hàbils esmeni el defecte o adjunti els documents preceptius. Si no ho fa així s'entendrà que desisteix, d'acord amb l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i es dictarà la resolució corresponent.

En cas que es produeixi resolució favorable, aquesta estarà condicionada al fet que, en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la recepció de la notificació de la Resolució, l'entitat beneiciària de l'ajut porti la documentació següent:

- a) Poder suficient en dret que acrediti les facultats de representació dels signataris de la sol·licitud per actuar en nom de la persona jurídica sol·licitant.
- b) Fotocòpia de la targeta d'identificació de l'entitat i del document d'identitat de la persona que actua en nom i representació de la persona jurídica sol·licitant.
- c) Declaració expressa del/de la responsable on fa constar que l'entitat no ha estat sancionada, en resolució ferma, per la comissió d'infracció greu en matèria d'integració laboral de disminuïts o molt greu en matèria de relacions laborals o en matèria de seguretat i salut en el treball, de conformitat amb el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.
- d) Declaració conforme l'entitat sol·licitant compleix els requisits que estableixen els articles 32.1, 32.3 i 36.4 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.
- e) Declaració expressa conforme no s'incorre en cap dels supòsits previstos a l'article 13.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- f) Full de domiciliació bancària degudament emplenat, d'acord amb el model del Departament d'Economia i Finances disponible a l'adreça d'Internet <http://www.gencat.cat/economia/serveis/models/index.html>.

### Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació per a la sol·licitud (documents II)?

g) Declaració de l'existència d'altres subvencions o ajudes públiques i/o privades, nacionals o internacionals, per al mateix concepte, amb indicació del programa al qual s'acull, de la quantia sol·licitada, del percentatge que suposen del cost total del projecte, de si es troben en fase de sol·licitud o de l'acord entre les diferents parts.

h) En cas de projectes que prevegin partenariat s'hauran de presentar poders de representació dels socis a favor del promotor del projecte i un conveni regulador concessió i amb càrrec a quina entitat pública o privada s'ha sol·licitat. En cas de no haver-se sol·licitat d'altres, caldrà adjuntar una declaració responsable en aquest sentit.

i) D'acord amb l'article 8.3 de l'Ordre de bases, en el cas de projectes que prevegin partenariat, els socis estan obligats a complir totes les obligacions previstes.

Les declaracions dels apartats c), d), e) i g) s'inclouen dins de l'imprès de sol·licitud. Els certificats d'estar al corrent de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social l'obtindrà directament l'òrgan gestor via telemàtica, a través del Departament d'Economia i Finances i de l'aplicatiu PICA, previ consentiment de l'interessat. A tal efecte, la signatura de la sol·licitud implica l'autorització a l'Administració de la Generalitat de Catalunya per tal que pugui realitzar aquesta actuació. La documentació de l'apartat f) només s'haurà d'aportar en el cas de canvi de dades o si és el primer cop que se sol·licita un ajut al Servei d'Ocupació de Catalunya. 26.5 En el cas de documents que ja es trobin en poder del Servei d'Ocupació de Catalunya, en aplicació del que preveu l'article 35.f) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la seva aportació es pot substituir per una declaració de l'entitat sol·licitant conforme no hi ha hagut modificacions en la data de presentació de la sol·licitud, fent constar el lloc, la data i l'òrgan davant el qual es va presentar la documentació. Aquesta declaració s'annexa a l'imprès de sol·licitud.

En el cas de que efectivament s'haguessin produït modificacions en la documentació presentada, hagi prescrit el seu període de vigència o hagin transcorregut més de 5 anys des de la inactivació del procediment pel qual es va lliurar, s'haurà de presentar necessàriament la nova documentació.

Si els beneficiaris de l'ajut no aporten la documentació requerida en el termini de 10 dies previst a l'apartat 4 d'aquest article, s'entendrà que renuncien al seu dret amb els efectes que preveuen els articles 90 i 91 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

### Terminis d'execució dels projectes d'aquesta convocatòria

El termini d'execució dels projectes serà des de l'endemà de la data de la resolució d'atorgament de l'ajut ins el 31 de desembre de 2009. Els projectes s'hauran d'iniciar abans del 31 de desembre de 2008.

Els projectes presentats per pactes territorials s'hauran d'haver iniciat en l'exercici pressupostari del seu atorgament. El període subvencionable serà el comprès des de la data de l'1 de gener de 2008 ins el 30 de juny de 2009.

## F).- XARXA INICIA

**Ordre:** RESOLUCIÓ TRE/2210/2008, de 9 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2008-2009 per presentar les sol·licituds per a la concessió de subvencions de suport als programes dels ens locals de foment i assessorament a la creació d'empreses, als projectes singulars de suport a la creació d'empreses i als projectes experimentals de suport a la creació d'empreses, que regula l'Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol. (Pàg. 54961)

**Objectiu:** *més teixit empresarial, més ocupació.* La Direcció General d'Economia Cooperativa i Creació d'Empreses del Departament de Treball té, com a un dels seus objectius prioritaris, impulsar, promocionar i fomentar la creació d'empreses amb finalitat d'autoocupació a Catalunya. Aquest objectiu és concurrent amb l'Estratègia Europea d'Ocupació: "Un nou impuls a accions que estimulin el desenvolupament i creixement de la iniciativa empresarial i la creació d'un entorn favorable per a les microempreses i les PIMES que, a Europa, són les responsables de la creació de 9 de cada 10 nous llocs de treball". És doncs un instrument del Departament de Treball que, amb recursos propis i amb recursos provinents del Fons Social Europeu, posa a l'abast dels ens locals per impulsar, millorar i consolidar el foment de l'esperit emprenedor i el suport a la creació d'empreses

**Línies de la convocatòria:** aquesta Resolució té per objecte obrir la convocatòria per a l'any 2008-2009 per presentar les sol·licituds per a la concessió de subvencions de suport als programes dels ens locals de foment i assessorament a la creació d'empreses, als projectes singulars de suport a la creació d'empreses i als projectes experimentals de suport a la creació d'empreses, per als programes següents:

- **Línia A:** Programes dels ens locals de foment i assessorament a la creació d'empreses, regulat a l'article 24 de l'Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol.
- **Línia B:** Projectes singulars de suport a la creació d'empreses, regulat a l'article 26 de l'Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol.  
En aquesta convocatòria els col·lectius prioritaris als quals s'adrecen els projectes singulars són:  
La creació i consolidació de projectes empresarials d'autònoms i empreses d'economia cooperativa.  
La creació d'empreses per part de joves fins els 30 anys, aquests inclosos, dones i col·lectius específics.
- **Línia C:** Projectes experimentals de suport a la creació d'empreses, regulada a l'article 28 de l'Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol.

### Termini presentació sol.licituds:

El termini de presentació de sol·licituds per a l'obtenció de les subvencions que regula l'Ordre TRE/341/2008, de 9 de juliol, finalitza el 5 de setembre de 2008.

Les sol·licituds de subvenció que es presentin en el marc d'aquesta convocatòria s'emplenaran en el model normalitzat de sol·licitud que estarà a disposició de les entitats sol·licitants a la pàgina web del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya (/treball) i es presentaran, en format paper i en format CD, als registres del Departament de Treball.

## **Entitats beneficiàries i requisits de les entitats sol·licitants**

Podran ser beneficiaris dels ajuts corresponents a **la Línia A,**

- a) Els ajuntaments i ens vinculats o dependents, consells comarcals, consorcis locals, diputacions, ens de gestió locals, entitats metropolitanes, entitats municipals descentralitzades, mancomunitats, i societats públiques locals de Catalunya.

Podran ser beneficiaris dels ajuts corresponents a **la Línia B,** les entitats de Catalunya següents:

- a) Els ajuntaments i ens vinculats o dependents, consells comarcals, consorcis locals, diputacions, ens de gestió locals, entitats metropolitanes, entitats municipals descentralitzades, mancomunitats i societats públiques locals de Catalunya.
- b) Les entitats sense afany de lucre,
- c) Les universitats o entitats que en depenguin.
- d) Les cambres de comerç.

Podran ser beneficiaris dels ajuts corresponents a **la Línia C,** les entitats de Catalunya següents:

- a) Els ajuntaments i ens vinculats o dependents, consells comarcals, consorcis locals, diputacions, ens de gestió locals, entitats metropolitanes, entitats municipals descentralitzades, mancomunitats, i societats públiques locals de Catalunya.
- b) Les entitats sense afany de lucre.
- c) Les universitats o entitats que en depenguin.
- d) Les cambres de comerç.

## **Tipus de projectes subvencionables**

### **Línia A: Programes dels ens locals de foment i assessorament a la creació d'empreses**

*Els Programes han de dur a terme un conjunt d'accions i prestacions que es consideren bàsiques i que tenen les característiques següents:*

- Tenir com un dels eixos principals de la programació, les accions de sensibilització de la població envers el foment de l'esperit emprenedor.
- Disposar de mecanismes d'informació i orientació adreçats a les persones emprenedores.
- Desenvolupar programes de formació adreçats a persones emprenedores.
- Proporcionar assessorament al procés de creació d'empreses.
- Oferir seguiment tècnic als processos de consolidació.

En les tasques d'assessorament, les entitats col·laboradores han de fomentar que les empreses creades tinguin en compte criteris de productivitat, competitivitat, defensa i protecció del medi ambient i de qualitat en les productes o serveis que ofereixin, així com la igualtat d'oportunitats i la salut i seguretat en el treball.



## **Línia B: Projectes singulars de suport a la creació d'empreses**

### **Àmbits prioritaris:**

En la convocatòria de cada any s'establiran els àmbits prioritaris a què s'adreçaran els projectes singulars. L'any 2008 seran:

- La creació i la consolidació de projectes empresarials d'autònoms i empreses d'economia cooperativa.
- La creació d'empreses per part de joves, dones i col·lectius específics.

### **Accions objecte de subvenció:**

Podran ser objecte de subvenció de la Línia B tots aquells projectes singulars adreçades als col·lectius prioritaris. S'haurà de tractar de projectes integrals i podran contemplar activitats diverses com, per exemple: accions de difusió i promoció, activitats formatives, jornades, campanyes, publicacions, etc.

## **Línia C: Projectes experimentals de suport a la creació d'empreses**

### **Accions objecte de subvenció:**

Podran ser objecte de subvenció de la Línia C totes aquelles accions que aportin innovació en l'àmbit de la creació d'empreses i suport a les persones emprenedores. Es consideraran projectes innovadors aquells que facin aportacions novadores en quant al tipus d'activitat, metodologia emprada, col·lectius destinataris, implicació amb els agents locals, etc.

## **Tipologia de les despeses subvencionables:**

*Segons els criteris de la Direcció General d'Economia Cooperativa i Creació d'Empreses i les directrius del Pla Operatiu de Catalunya 2007-2013 del Fons Social Europeu, les despeses subvencionables són:*

- a) Remuneracions totals o parcials dels tècnics que participin en les accions o programes. El personal tècnic pot ser funcionari o laboral
- b) Contractació de serveis externs per al desenvolupament d'activitats relacionades amb el projecte
- c) Publicitat i publicacions, les despeses de realització, impressió i difusió de publicacions, fulletons, anuncis, informes i altres materials similars
- d) Direcció i coordinació, quan sigui personal de l'entitat
- e) Equip d'administració, quan sigui personal de l'entitat
- f) Material d'oficina

## **Repartiment de costos de les diferents tipologies de despeses segons la línia de subvenció:**

### ***Línia A:***

*Es posa l'èmfasi en les despeses de personal, ja que l'objectiu de la Línia A és precisament la consolidació d'estructures tècniques de suport. Les despeses de personal tècnic, apartat a), han de suposar un mínim d'un 70% del cost total aprovat. Les despeses relacionades amb els apartats b) i c) han de suposar un màxim d'un 20% i la resta de despeses poden significar un màxim d'un 10%. La quantia màxima d'una subvenció de la Línia A pot arribar fins al 80% del cost de l'activitat, i podrà ser com a màxim de 76.000 euros anuals.*

### ***Línia B:***

*La despesa de personal tècnic, apartat a), ha de suposar un mínim d'un 50% del cost total aprovat. Les despeses relacionades amb els punts b) i c) han de suposar un màxim d'un 40% i la resta de despeses poden significar un màxim d'un 10%. La quantia màxima d'una subvenció de la Línia B pot arribar fins al 80% del cost de l'activitat, fins a un import màxim de 24.000 euros.*

### ***Línia C:***

*Les despeses de personal tècnic, apartat a), així com les relacionades amb els punts b) i c) han de suposar un mínim del 90% del cost total aprovat, la resta de despeses poden significar un màxim d'un 10%. La quantia màxima d'una subvenció de la Línia C pot arribar fins al 80% del cost de l'activitat, fins a un import màxim de 24.000 euros.*

## Què han de contenir com a mínim els projectes per a l'ocupació per a la sol·licitud (documents I)?

- a) Fotocòpia compulsada del **document d'identitat del/de la representant de la persona jurídica sol·licitant de la subvenció**.
- b) En el cas que el/la sol·licitant sigui una entitat sense ànim de lucre, **còpia compulsada de l'escriptura de constitució i dels estatuts**, còpia compulsada del document acreditatiu de poders per actuar com a representant legal de l'empresa o entitat, i documents acreditatius de la inscripció de l'entitat en el registre corresponent.
- c) Fotocòpia compulsada de la **targeta d'identificació fiscal**, i del document d'identitat de la persona que actua en nom i representació de la persona jurídica sol·licitant.
- d) **Declaració de compliment de la quota de reserva per a la integració social de les persones amb discapacitat**, establerta en un 2% per a les empreses amb 50 o més treballadors/ores, o declaració conforme s'apliquen les mesures alternatives d'acord amb el que disposen l'article 38 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració dels discapacitats, el Reial decret 364/2005, de 8 d'abril, i el Decret 246/2000, de 24 de juliol.
- e) **Declaració expressa conforme no ha estat sancionat/ada, en resolució ferma**, per la comissió d'infracció greu en matèria d'integració laboral de persones amb disminució o molt greu en matèria social o en matèria de seguretat i salut en el treball, de conformitat amb el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.
- f) **Declaració conforme el local, sala, obra, establiment o centre de treball** compleix els requisits que estableixen els articles 32.1, 32.3 i 36.4 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.
- g) Declaració expressa conforme no s'incorre en cap dels supòsits previstos a l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- h) **Declaració responsable d'estar al corrent del pagament** de les obligacions amb la Tresoreria General de la Seguretat Social, de les obligacions tributàries amb l'Estat i amb la Generalitat.
- i) **Full de domiciliació bancària degudament emplenat**, d'acord amb el model del Departament d'Economia i Finances disponible a l'adreça d'Internet.
- j) **Declaració de l'existència d'altres subvencions o ajuts públics i/o privats, nacionals o internacionals**, amb indicació del programa al qual s'acull, de la quantia sol·licitada o rebuda, del percentatge que suposen del cost total del projecte, de si es troben en fase de sol·licitud o concessió i amb càrrec a quina entitat pública o privada s'ha sol·licitat, amb indicació expressa de les subvencions rebudes els darrers tres anys en concepte de mínimis. En cas de no haver-se sol·licitat d'altres, caldrà adjuntar una declaració responsable en aquest sentit.
- k) **Pla de treball, segons formulari normalitzat inclòs a la sol·licitud de subvenció**.
- l) **Per a cada contracte de subministrament, o de prestació de serveis, en el qual la despesa subvencionable superi la quantia de 12.000 euros, la persona sol·licitant haurà de presentar, com a mínim, tres ofertes de diferents proveïdors** amb caràcter previ a la contractació del compromís per a la prestació del servei, llevat que per les especials característiques de les despeses subvencionables no hi hagi al mercat un nombre suficient d'entitats que el prestin, la qual cosa hauran d'acreditar mitjançant una declaració del representant de l'entitat, llevat que la despesa s'hagi fet abans de la sol·licitud de la subvenció. Per al càlcul d'aquest límit s'agregaran tots els contractes en què s'hagi fraccionat el seu objecte per tal d'eludir l'aplicació d'aquell.

L'elecció entre les ofertes presentades es farà d'acord amb els criteris d'eficiència i economia i quan l'elecció no recaigui en la proposta econòmica més avantatjosa s'haurà de justificar expressament en una memòria.

## **Les declaracions dels apartats d), e), f), g) h) i j) s'inclouen dins de l'imprès de sol·licitud.**

La signatura de la sol·licitud implica l'autorització al Departament de Treball per tal que pugui fer les comprovacions en relació amb el compliment de les obligacions tributàries i de Seguretat Social.

La documentació de l'apartat i) només s'haurà d'aportar en el cas de canvi de dades o si és el primer cop que se sol·licita un ajut/una subvenció al Departament de Treball o a la Generalitat de Catalunya.

En el cas de documents que ja es trobin en poder del Departament de Treball, en aplicació del que preveu l'article 35.f) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la seva aportació es pot substituir per una declaració de l'entitat sol·licitant conforme no hi ha hagut modificacions en la data de presentació de la sol·licitud, fent constar el lloc, la data i l'òrgan davant el qual es va presentar la documentació. Aquesta declaració s'annexa a l'imprès de sol·licitud.

En el cas que sí que s'haguessin produït modificacions en la documentació presentada, hagi prescrit el seu període de vigència o hagin transcorregut més de 5 anys des de la finalització del procediment pel qual es va lliurar, s'haurà de presentar necessàriament la nova documentació.

Si la sol·licitud no reuneix els requisits establerts en aquest article, es requerirà la persona sol·licitant perquè, en un termini de deu dies hàbils, esmeni el defecte o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb resolució prèvia, d'acord amb el que disposa l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 14 de gener.

### **Altra documentació:**

- Certificat d'inici (una vegada rebem la resolució favorable)
- Memòria actuació
- Memòria econòmica justificativa
- Fotocòpia compulsada contracte equip tècnic
- Nòmines equip tècnic
- TC1 i TC2
- Certificat Secretaria General destinació equip tècnic i la seva dedicació
- Certificat Intervenció acreditatiu del pagament costos personal

### **Aplicació pressupostària i inançament**

Aplicació pressupostària i import destinat a les accions o programes realitzats els anys 2008-2009. L'import total màxim destinat a la concessió de les subvencions per a la Línia A és de 5.016.000 euros, amb la distribució següent:

Per a l'any 2008: 1.425.000 euros amb càrrec a la partida pressupostària TI.05.460000111/3321 dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

Per als anys 2009 i 2010: 2.812.000 euros i 779.000 euros respectivament, del pressupost de la Generalitat de Catalunya.

Les accions previstes en aquest article estan cofinançades en un 50% pel Fons Social Europeu (FSE), mitjançant el Programa Operatiu de Competitivitat Regional i Ocupacional de Catalunya 2007ES052PO007.

Per a la línia A: **5.016.000 €**

Per a la línia B: **1.320.000 €**

Per a la línia C: **264.000 €**



**ANNEX NÚMERO 4**  
**ACTES DE LES REUNIONS**



# A C T A R E U N I Ó

---

**Data: 28 d'octubre de 2008**

**Inici: 19 h 05 min**

**Acabament: 20 h 15 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 2**

*El dia 28 d'octubre de 2008, a les 19.05h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Repassar el llistat amb propostes de convocatòries
- Escollir 10 subvencions per fer el posterior buidatge segons l'àmbit d'interés que es consideri
- Avaluar la importància de la recerca empírica des de l'inici del projecte
- Redactar un Pla de treball intern

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

S'han repassat les propostes de convocatòries i s'han escollit 10 per fer el buidatge. S'ha acordat que abans d'inciar el treball individual el portaria a terme la redacció de l'enquesta que ens servirà al grup com a punt de sortida i de base empírica.

#### **3.3. Acords**

S'ha acordat que en la següent reunió s'acabarien de definir les tasques de cadacú,

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda una segona reunió pel 6 de novembre.

*Col.laboradora*

*El director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

# A C T A R E U N I Ó

**Data: 6 de novembre de 2008**

**Inici: 19 h 15 min**

**Acabament: 20 h 50 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 3**

*El dia 6 de novembre de 2008, a les 19.15h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

## **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

## **3. Nucli del text**

### **3.1. Ordre del dia**

- Parlar de la part individual del treball de cadascú
- Decidir quin públic objectiu s'agafa com a mostra estadística (com a receptors de les enquestes)
- Definir manual de gestió de subvencions
- Presentar esborrany dels Plans Ocupacionals

### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

Durant la reunió el Sr. Vicenç Estanyol repassa el Pla de Treball presentat a l'EAPC i es pacta amb el grup a qui anirà destinada principalment l'enquesta. S'encarrega a la Sra. Georgina Andreu que presenti per finals de febrer l'esborrany del manual de gestió de subvencions i el buidatge FET d'almenys 3 de les 10 que s'han escollit pel grup de treball. Es repassa l'esborrany presentat per la Sra. Andreu dels Plans d'Ocupació.

### **3.3. Acords**

S'acorda millorar forma i continguts del buidatge de les subvencions, es decideix que es farà d'una manera més esquemàtica i visual per tal de que serveixi com a manual d'ús al personal tècnica d'àrees d'administracions locals, Consells Comarcals, etc.

### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 12 de desembre de 2009.

*Col.laboradora*

*El director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*



# A C T A R E U N I Ó

**Data: 12 de desembre de 2008**

**Inici: 19 h 15 min**

**Acabament: 20 h 50 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 4**

*El dia 12 de desembre de 2008, a les 19.15h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr.Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

*Sr. Quim Brugué, col.laborador*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Pactar amb l'equip un cronograma de treball intern
- Establir els mecanismes de buidatges d'expedients
- Definir quines convocatòries es tractaran durant el primer trimestre del treball
- Valorar la possibilitat de fer una enquesta com a part del procediment de recerca

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió transcòrrer amb tota normalitat, es valoren els punts que conformen l'ordre del dia i s'arriben als acords seguidament detallats.

#### **3.3. Acords**

El Sr.Carles Benítez s'encarregarà de fer un esborrany de l'enquesta a realitzar; la Sra.Georgina Andreu s'encarregarà d'escollir els expedients i de fer el buidatge dels mateixos. Durant el primer trimestre es realitzarà el buidatge dels: Plans d'Ocupació, del Pla de Barris i de la convocatòria del Fons Especial de l'Estat per a la dinamització de l'Economia i Ocupació (crèdits extraordinaris).

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 19 de desembre de 2009

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

*Sr. Quim Brugué*

# A C T A R E U N I Ó

**Data: 19 de desembre de 2008**

**Inici: 19 h 15 min**

**Acabament: 21 h 50 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 5**

*El dia 19 de desembre de 2008, a les 19.15h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Pactar data d'entrega de la primera part del treball de recerca a l'EAPC
- Buidatge de les subvencions: Pla d'Ocupació
- Criteris a tenir en compte en el buidatge
- Aspectes a tenir en compte en l'elaboració del treball de recerca

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió transcòrrer amb tota normalitat, es valoren els punts que conformen l'ordre del dia i s'arriben als acords seguidament detallats.

#### **3.3. Acords**

La primera entrega de documentació a l'EAPC estarà prevista pel mes de febrer. En quan al buidatge de les subvencions els membres de l'equip arriben a les següents conclusions. Es farà el buidatge de les següents subvencions: NTIC, Pla de Barris, PUOSC, Turisme, Pla ocupacional i comerç

En cadascun dels buidatges dels expedients proposats es tindran en compte com a mínim els següents aspectes: objecte de la subvenció, disposició, quina despesa és elegible, com es justifica, beneficiari/s, sancions, elements que conformen l'expedient, quadre comparatiu (lleis, reglament, bases,...), gestió i justificació, concepte, agrupació de la informació recollida en 7 fitxes, diferenciar expedient de l'atorgant i del beneficiari (per tant 2 expedients), visió atorgant, subcontractes FDL,... S'inclou el buidatge de l'ajut del Ministerio a les entitats locals, col.loquialment conegut com el "Pla Zapatero".

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 12 de gener de 2009.

*Col.laboradora*

*El director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

# A C T A R E U N I Ó

**Data: 12 de gener de 2009**

**Inici: 19 h 15 min**

**Acabament: 21 h 30 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 6**

*El dia 12 de gener de 2009, a les 19.15h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la presidència del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

*Sr. Quim Brugué, col.laborador*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Procés objectiu i transparent
- Principis de funcionament públic
- Doble conclusió: polítiques multinivell, bon govern i transparència
- Part empírica: qüestionari, enquestes, entrevistes,....
- Les subvencions respecte al dèficit de finançament ordinari
- Exemples de contractes-ciutat França
- Procediment o llegat?
- Anàlisi normatiu
- Subvencions en l'àmbit de promoció econòmica
- Buidatge de 5 casos concrets (expedients) + enquestes + entrevistes en profunditat + NIP's

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió transcòrrer amb tota normalitat, es valoren els punts que conformen l'ordre del dia i s'arriben als acords seguidament detallats.

#### **3.3. Acords**

El treball constarà de les següents parts:

- 1.- Bloc inicial (mòdul introductori)
- 2- Treball empíric: 150-200 entrevistes (la majoria dels entrevistats seran executors de subvencions: personal tècnic d'àrees de promoció econòmica,....)
- 3.- Anàlisi i conclusions (entre 5 i 10 casos). Atorgant i executor. Relacions interadministratives i intergovernamentals (visió atorgant i executor). Reflexions.
- 4.- Annex jurídic (recomanacions per millorar el reglament).

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 19 de gener de 2009

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

*Sr. Quim Brugué*

# A C T A R E U N I Ó

**Data: 19 de gener de 2009**

**Inici: 19 h 00 min**

**Acabament: 21 h 00 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 7**

El dia 19 de gener de 2009, a les 19.00h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la presidència del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.

## **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

*Sr. Quim Brugué*

## **3. Nucli del text**

### **3.1. Ordre del dia**

- Analitzar preguntes enquesta (esborrany)
- Definir de quina manera es faran arribar les enquestes sota el principi de representativitat.
- Analitzar el buidatge del primer exedient: pla ocupacional

### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

El Sr. Carles Benitez presenta al director les preguntes que ha redactat per a l'enquesta, la Sra. Georgina Andreu, el Sr. Quim Brugué i el director del treball de recerca, el Sr. Vicenç Estanyol, valoren si les preguntes estan ben plantejades i si compleixen amb el principi de proporcionalitat i anonimat.

### **3.3. Acords**

Què la Sra. Georgina Andreu donarà format a l'enquesta i conjuntament amb el Sr. Carles Benitez establiran una Base de dades única amb els contactes (mails) de les persones a les què es farà arribar, considerant que aquestes treballen com a personal tècnic i/o polític en administracions públiques. S'acorda que es tindrà en compte la privacitat d'aquestes persones i per aquest motiu es decideix que la base de dades serà d'ús exclusiu per l'enviament de l'enquesta i després es destruirà una vegada finalitzat el treball, que es mantindrà informada a l'EAPC de l'enquesta i es facilitarà el llistat de contactes, que només s'utilitzaran aquells correus personals de persones que estiguin relacionades personal i professionalment amb els membres del grup (informant-les amb anterioritat), i que per evitar l'ús de correus electrònics personals dels membres del grup vinculats a altres temes, es crearà una adreça de correu única i exclusivament per enviar i rebre les enquestes. El Sr. Carles Benitez s'encarregarà d'enviar i rebre les enquestes i la Sra. Georgina Andreu crearà una Base de dades única i exclusivament per aquesta finalitat, que en cap cas serà utilitzada amb un altre objectiu que no sigui l'establert.

### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 25 de gener de 2009

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vicenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

*Sr. Quim Brugué*

# A C T A R E U N I Ó

---

**Data: 25 de gener de 2009**

**Inici: 19 h 00 min**

**Acabament: 21 h 00 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 8**

*El dia 25 de gener de 2009, a les 19.00h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la presidència del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- **Format enquesta**
- **Base de dades**
- **Material a entregar a l'EPAC**

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

El Sr. Carles Benitez i la Sra. Georgina Andreu ensenyen l'enquesta que s'ha enviat a les persones que figuraven en el mailing que es va preparar. Aquest mailing estava format per alumnes del Sr. Vicens Estanyol, contactes personals del Sr. Carles Benitez, contactes personals de la Sra. Georgina Andreu i contactes professionals polítics i tècnics que es podien trobar a la xarxa (Internet).

#### **3.3. Acords**

El Sr. Carles Benitez es compromet a recollir totes les enquestes que s'hagin rebut i fer-ne una còpia per entregar a l'EAPC conjuntament amb tota la feina feta fins al moment.

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 2 de febrer de 2009

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vicenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

# A C T A R E U N I Ó

---

**Data: 02 de febrer de 2009**

**Inici: 19 h 00 min**

**Acabament: 21 h 00 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 9**

*El dia 2 de febrer de 2009, a les 19.00h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

Controlar tasques dutes a terme segons el cronograma establert per saber si es compleix amb el que s'havia pactat i projectat en el Pla de treball detallat (intern).

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió transcòrrer amb tota normalitat, es valoren els punts que conformen l'ordre del dia i s'arriben als acords seguidament detallats.

#### **3.3. Acords**

El treball s'està duent a terme ens els "timings" establerts pel grup. Pel dia 16 de febrer es portarà a l'EAPC tota la documentació que el grup ha generat durant aquest primer trimestre de feina. Es realitzarà una reunió la setmana següent per reunir tota la documentació.

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 9 de febrer de 2009.

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

# A C T A R E U N I Ó

**Data: 09 de febrer de 2009**

**Inici: 19 h 00 min**

**Acabament: 21 h 00 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 10**

*El dia 9 de febrer de 2009, a les 19.00h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

## **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

## **3. Nucli del text**

### **3.1. Ordre del dia**

- Repassar guió buidatge d'una subvenció
- Definir metodologia pel tractament estadístic de la informació rebuda a través de les enquestes.
- Definir metodologia dels grups de discussió
- Repassar guió provisional de les preguntes plantejades per les entrevistes personals.
- Adjuntar en un únic document tota la documentació generada durant el primer trimestre de feina.

### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió transcòrrer amb tota normalitat, es valoren els punts que conformen l'ordre del dia i s'arriben als acords seguidament detallats.

### **3.3. Acords**

Es realitzaran entre 3 i 4 Nuclis d'Intervenció Participativa amb representants de diferents àmbits. Les aportacions que es facin en aquests grups de discussió estaran recollides per una secretària i hi haurà un moderador, segurament el Sr. Quim Brugué, encarregat de dirigir i dinamitzar la sessió.

Pel que fa a la metodologia he emprat pel tractament estadístic de les dades de les enquestes s'encarregarà el Sr. Carles Benitez. La Sra. Georgina Andreu continuarà treballant amb el buidatge de les subvencions.

El director del treball de recerca recull tota la documentació que s'ha generat pel grup durant el primer trimestre de feina.

### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 18 de març de 2009.

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vicenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

# A C T A R E U N I Ó

---

**Data: 18 de març**  
**Inici: 19 h 30 min**  
**Acabament: 21 h 00 min**  
**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 11**

*El dia 18 de març de 2009, a les 19.30h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicens Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincens Estanyol, director*  
*Sr. Carles Benítez, col.laborador*  
*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- No realització de nuclis d'intervenció participativa
- Buidatge subvencions

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

Durant la reunió s'acorda que per motius aliens a la voluntat de la major part del grup no es podran realitzar els NIP's que hi havia prevists inicialment, de totes maneres si es realitzaran entrevistes individuals amb personal tècnic i polític on se'ls preguntarà les qüestions plantejades a les enquestes.

La Sra. Georgina Andreu representa el buidatge de les subvencions a la resta dels membres del grup.

#### **3.3. Acords**

S'acorda que acad membre del grup entrevisti a 2-3 persones que consideri rellevants en la matèria plantejada i es preveu fer una segona reunió pel 13 d'abril de 2009.

#### **.3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 13 d'abril de 2009

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador/a*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vicenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*



# A C T A R E U N I Ó

---

**Data:** 13 d'abril de 2009

**Inici:** 19 h 30 min

**Acabament:** 21 h 15 min

**Lloc:** Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)

## **Acta núm. 12**

*El dia 13 d'abril de 2009, a les 19.30h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicens Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Entrevistes individuals
- Buidatge enquestes
- Buidatge Subvencions
- Hemeroteca
- Sentències

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió es desenvolupa amb normalitat i es tracten tots els punts de l'ordre del dia pactats anteriorment en la darrera reunió. Cada membre del grup porta una còpia de la feina feta per la resta dels membres del mateix. S'acorda que la part de buidatge de les enquestes, recerca a l'hemeroteca la farana de manera conjunta la Sra. Georgina Andreu i el Sr. Carles Benítez, i que de la recerca de sentències s'encarregarà el director i advocat del grup, el Sr. Vicenç Estanyol.

#### **3.3. Acords**

Què per a la propera reunió s'aporti la recerca d'hemeroteca i sentències, i s'hagi acabat de realitzar el buidatge de les enquestes per tal de poder iniciar les conclusions.

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 22 de maig

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

# A C T A R E U N I Ó

**Data: 22 de maig**  
**Inici: 19 h 30 min**  
**Acabament: 21 h 00 min**  
**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 13**

*El dia 22 de maig de 2009, a les 19.30h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*  
*Sr. Carles Benítez, col.laborador*  
*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Comentar hemeroteca
- Comentar sentències
- Fer triatge dels dos punts anteriors

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

Es comenta el que s'ha trobat respecte al tema de recerca en quan a hemeroteca i sentències, es tracta de manera individual cada document i es fa un triatge en grup del què es considera més adequat per incloure en el treball de recerca.

#### **3.3. Acords**

El Sr. Vicenç Estanyol s'encarregarà de comentar les sentències escollides i el sr. Carles Benítez i la Sra. Georgina Andreu continuaran treballant amb les seves tasques de recerca.

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la següent reunió pel 10 de juny de 2009

*Col.laboradora*                      *Director del projecte*                      *Col.laborador/a*                      *Col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu*    *Sr. Vicenç Estanyol*                      *Sr. Carles Benítez*                      *Sr. Quim Brugué*

# A C T A R E U N I Ó

---

**Data: 10 de juny de 2009**

**Inici: 20 h 00 min**

**Acabament: 21 h 00 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 14**

*El dia 10 de juny de 2009, a les 19.30h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

## **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

## **3. Nucli del text**

### **3.1. Ordre del dia**

- Pactar estructura final del treball i índex

### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió es

### **3.3. Acords**

.

### **3.4. Temes pendents**

S'acorda una segona reunió pel

*Col.laboradora i coordinadora*

*Director del projecte*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vicenç Estanyol*

# A C T A R E U N I Ó

---

**Data: 17 de juliol de 2009**

**Inici: 18 h 00 min**

**Acabament: 21 h 00 min**

**Lloc: Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)**

## **Acta núm. 15**

*El dia 17 de juliol de 2009, a les 19.30h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Fer una lectura en grup de cada part del treball de recerca fet fins al moment
- Aportar comentaris de millora

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

La reunió és de les més llargues realitzades fins al moment, ja que s'aprofita la trobada dels membres del grup per fer una lectura completa de la redacció presentada fins al moment, i realitzar aportacions de millora i comentaris personals i en grup de cadascuna de les parts.

#### **3.3. Acords**

Com que el Sr. Quim Brugué finalment no pot assistir a la reunió es pacta una trobada entre ell i el director del grup de recerca per comentar-li el resultat final de la mateixa.

#### **3.4. Temes pendents**

Tenir fetes totes les reflexions, valoració personal, conclusions i part individual del treball.

S'acorda que cada membre ampliarà i modificarà segons les propostes que s'han realitzat en la reunió i es programa la següent reunió pel 17 d'agost de 2009

*Col.laboradora i coordinadora del Projecte*

*Director del projecte*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vicenç Estanyol*

# A C T A R E U N I Ó

---

**Data:** 17 d'agost de 2009

**Inici:** 18 h 15 min

**Acabament:** 20 h 15 min

**Lloc:** Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)

## **Acta núm. 16**

*El dia 17 d'agost de 2009, a les 18.15h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.*

### **2.- Assistents:**

*Sr. Vincenç Estanyol, director*

*Sr. Carles Benítez, col.laborador*

*Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i secretaria del grup*

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Repàs de tota la informació del treball.
- Tenir fetes totes les reflexions, valoració personal, conclusions i part individual del treball.

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

Durant la reunió es fa una segona lectura en grup de part individual del treball de recerca amb les darreres modificacions incloses i de les reflexions, valoració personal i conclusions

#### **3.3. Acords**

Es pacta quedar durant la setmana per acabar de corregir el treball i completar l'índex i la bibliografia.

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda la reunió final pel 24 d'agost

*Col.laboradora i coordinadora*

*Director del projecte*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

# A C T A R E U N I Ó

**Data:** 24 d'agost  
**Inici:** 19 h 30 min  
**Acabament:** 21 h 00 min  
**Lloc:** Sala de reunions del Director del projecte (domicili particular)

## **Acta núm. 18**

El dia 24 d'agost de 2009, a les 19.30h, es reuneixen, a la sala de reunions del Director del projecte, en sessió ordinària i sota la direcció del Sr. Vicenç Estanyol, els membres del treball de recerca assenyalats al marge.

### **2.- Assistents:**

Sr. Vincenç Estanyol, director  
Sr. Carles Benítez, col.laborador  
Sra. Georgina Andreu, col.laboradora i coordinadora del grup

### **3. Nucli del text**

#### **3.1. Ordre del dia**

- Revisar el treball final i comentar com ha anat el matex (valoracions individuals al director i reflexions de grup).

#### **3.2. Desenvolupament de la reunió**

Durant la reunió tots el membres del grup manifesten la seva conformitat respecte com ha evolucionat el treball de recerca en el transcurs del 8 mes.

Tot i que han sorgit imprevists que han enderrit el cronograma pactat inicialment s'han anat solucionant sobre la marxa i s'ha après d'alguns errors. La valoració final dels membres del grup ha estat que s'ha treballat dur i que s'hi han dedicat moltes hores però que ha valgut la pena l'esforç vist el resultat final. La Sra. Georgina Andreu i el Sr. Carles Benítez manifesten que amb la realització d'aquest treball han après molt.

#### **3.4. Temes pendents**

S'acorda que el director del grup entregarà el treball el 25 d'agost a través de la subdelegació del govern a Girona i enviarà una còpia per fax del registre d'entrada a l'EAPC per tal de què en tinguin constància.

*Col.laboradora*

*Director del projecte*

*Col.laborador/a*

*Sra. Georgina Andreu*

*Sr. Vincenç Estanyol*

*Sr. Carles Benítez*

## **ASPECTES A CONSIDERAR DURANT LES REUNIONS:**

1. La Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions i el Reglament de desenvolupament aprovat pel Reial decret 887/2006.
2. Concepte de subvenció.
3. Règim jurídic de les transferències interadministratives.
4. Abast subjectiu de les normes.
5. Els plans estratègics de subvencions, visió jurídica: naturalesa discrecional i reglada de l'activitat administrativa.
6. Disposicions relatives als beneficiaris i entitats col·laboradores.
7. Objecte i contingut de la relació jurídica. La subvenció com a acte de naturalesa condicional, la Sentència del TSJ de Navarra de 15 de gener de 2007.
8. Procediments de concessió de subvencions: principals novetats del reglament en aquesta matèria.
9. Tramitació anticipada, convocatòria de quantia estimada i "sistema de llista d'espera" en concessió en règim de concurrència competitiva.
10. Gestió i justificació de subvencions públiques: modalitats i alternatives previstes al reglament. Despeses subvencionables.
11. Subcontractació de subvencions. Comprovació de subvencions.
12. Reintegrament de subvencions, causes, obligats i procediments. Classes de reintegraments.
13. Plans estratègics de subvencions, visió des de la gestió.
14. La subvenció com a instrument jurídic administratiu i financer i la subvenció com a instrument relacional: gestió burocràtica o gestió del govern.
15. Els Plans Nacionals d'Acció per a l'Ocupació (PNAE) i directives europees i PAO





## **ANNEX NÚMERO 5.**

### **ENQUESTA**





























## **ANNEX NÚMERO 6.**

### **AVALUACIONS ALUMNES CURSOS SOBRE SUBVENCIONS**





Ha estat aprofitada per a la present recerca les reflexions emanades per part de la direcció de cursos monogràfics sobre subvencions en els quals hi ha participat un total de 78 alumnes que han assistit a un total de cinc cursos de formació organitzats per la Universitat de Girona-Fundació el Mercadal, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Girona.

Les constatacions de major rellevància sorgides dels comentaris dels participants foren:

- 1.- La dificultat per a identificar subvencions.
- 2.- El fet que, en el tercer sector en particular les subvencions es combinen i es tracten com una font d'ingrés o junt amb els ingressos ordinaris, les herències intestades o les quotes d'associats.
- 3.- El coneixement estricte de les convocatòries que guarden relació amb l'especialitat o tema que tracta el tècnic o administratiu en qüestió.
- 4.-Les dificultats en alguna ocasió de relació entre el referent de subvencions i la unitat comptable i unitat jurídica de l' empresa o organització.
- 5.-El desconeixement entre el cos tècnic –que no el cos administratiu- alhora de definir que era una despesa elegible, quina diferència existia entre un compte justificatiu i una justificació per mòduls o bé citar la referència de la pròpia llei i el reglament de subvencions (i el desconeixement absolut en un 90 % del que era la llei de mínimis).
- 6.- La impossibilitat d'imputar amortitzacions (per exemple en el cas de maquinària) per la dificultat tècnica de la justificació i l'escàs avantatge que reporta a nivell de finançament (cas d'imputar amortitzacions de desbrossadores en el cas de justificacions de plans d'ocupació).

---

<sup>163</sup>.- s'adjunten tríptics i informació programàtica de 3 cursos realitzats al respecte.



## **ANNEX NÚMERO 7**

### **GLOSSARI -TERMINOLOGIA DE LA XARXA RELACIONAL**



- a) **Col·laboració**: Respon a la necessitat d'ajuda puntual per donar suport en alguns aspectes vinculats per exemple a la difusió, al finançament, a la captació de finançament, etc. Es diferencia de la coordinació perquè la col·laboració presenta una menor intensitat en la relació entre professionals. Aquest és el motiu que, a la present recerca, s'hagi optat pel tema coordinació (que implica produir quelcom junts) i no col·laboració que té una naturalesa més eventual i superficial). La col·laboració no implica corresponsabilitat.
- b) **Cooperació**: en el marc d'aquest treball podria ser un concepte totalment homònim al de la coordinació i, si bé el terme cooperació en l'àmbit d'administració pública s'associa més al treball associat al desenvolupament comunitari especialment en països del tercer món.
- c) **Partenariat**: Fou la comissió europea i en concret la DGV de política social i laboral qui generà aquest tipus de concepte. **Partner** és "estar junt" més que "treballar junts". Europa ho aplica bàsicament a relacions de **coordinació** però amb tercers, o sia quan s'ajunta la lògica econòmica, la social, la pública, la privada i la local amb la d'altres esferes. Aquest "**partenariat**" normalment va néixer arran de l'execució de programes europeus des de l'entrada d'Espanya a la Unió Europea i en la sol·licitud d'alguns d'aquests programes es requeria que diferents socis que executaven el mateix programa a diferents ciutats europees (franceses, espanyoles, italianes, etc.) subscriuissin una carta de compromís, una mena de contracte pel qual intercanviarien metodologies, es farien "estades" de formadors i d'usuaris dels programes, es fomentaria l'I+D simultàniament (i a temps real des de diverses ciutats europees), etc. És un concepte, els principis del qual també són aplicables a la **coordinació** interna municipal, per exemple el principi de "causa comú" i altres de similars, però que insistim reservat a les relacions d'alguna manera transnacionals, al menys amb el que és la lògica de l'administració pública i també de consultores que es dediquen a aquest tipus d'activitat.
- d) **Xarxes**: Un tercer tipus de classificació, molt en voga últimament, és el del treball en **xarxa**. El treball en **xarxa** bàsicament consta de tres aplicacions:

Pot haver-hi un treball en **xarxa** entre professionals, pot haver-hi un treball en **xarxa** entre usuaris o amb la relació amb els usuaris i pot haver-hi un treball en **xarxa** de l'àmbit territorial local, àmbits territorials d'altre abast, autonòmic bàsicament, l'estatal i l'europeu.

En l'imaginari col·lectiu del professional d'administració pública el treball en **xarxa** és un concepte bastant utilitzat per sectors d'activitat com son la participació, els centres cívics, la política social des d'un punt de vista de dinamitzar, promoure la societat civil o promoure-la indirectament, dotar de recursos a associacions o fundacions, associacions de veïns, federacions vinculats a col·lectius amb disminució i un llarguíssim etcètera i el concepte de treball en **xarxa** es reserva en gran mesura per aquest tipus d'activitat i en aquest sector. Una de les seves característiques, si és pugués llistar que, evidentment, requereix de coneixença mútua, hi conviuen diferents plans de treball; i té un nivell d'estructuració en el pla de treball comú baix a diferència per exemple del que podria ser un **partenariat** on normalment no sol haver-hi darrera un document de formalització jurídica del mateix.

- e) **Transversalitat**: És un concepte vinculat al món relacional de tot el que depassa les relacions bilaterals seria el de la **transversalitat**. En la present recerca s'utilitzarà molt més el tema coordinació que el de transversalitat. No obstant la bibliografia que s'adjunta al final de treball de recerca així com alguna de les idees força presents al llarg d'aquesta recerca fa molta referència o són molt associables al tema de la **transversalitat**, en el sentit que s'associen un determinats temes al fenomen o concepte de la **transversalitat**. Per exemple les noves tecnologies, les polítiques de gènere, les polítiques pròpies d'agenda 21 o de sostenibilitat medi ambiental. Normalment també l'imaginari col·lectiu, quan s'està utilitzant aquest terme, la idea de fons subjacent que hi ha és que cal que aquests temes que són **transversals** ho abastin tot o sia que les diferents àrees en que s'organitza un Ajuntament contemplin com integren les polítiques de gènere, de protecció medi-ambiental o les de noves tecnologies.

Per exemple: urbanisme i el cablejat de fibra òptica, la policia municipal i la reserva o quota en plantilla de policia municipal on polítiques de gènere són exemples d'aplicació de temes transversals a diferents àrees. En aquest sentit hi ha una segona acceptació, diem popular de la **transversalitat** i que seria associable a la qüestió dels col·lectius. Aquest és l'etern debat als Ajuntaments.

El primer punt del debat és si té sentit organitzar polítiques o no utilitzant el criteri col·lectiu. La veritat és que s'ha intentat superar moltes vegades altres classificacions que no sigui la dels col·lectius (col·lectius de joves, gent gran, immigrants, disminució física, etc.), però la veritat, també, és que altres eventuais classificacions, per exemple agrupades per la llunyania o proximitat en que es troba l'usuari del mercat de treball, agrupades pel nivell de renda, agrupades amb altre tipus de criteris o de barems fan de mal utilitzar des de l'àmbit local perquè el cert és que des de l'àmbit autonòmic i des de l'àmbit estatal, quan es convoquen subvencions fa utilitzant el criteri col·lectiu, per tant

a l'àmbit local que sol ser el promotor d'aquestes subvencions el que fa també és utilitzar el concepte col·lectiu perquè es la manera en que continuant amb l'exemple se sol·liciten subvencions i la manera de determinar l'accés o no a determinats fons, encara avui en dia per posar un exemple, si es demana una acció d'orientació o integració laboral ho fan classificar amb majors o menors de 25 anys, tant per cent d'immigrants, etc. Aquesta es un subtema vinculat als col·lectius.

El segon tema que comentàvem és de la transversalitat ja més en general i els col·lectius en el sentit si, per posar un exemple, les polítiques de joventut han de disposar d'un servei propi que se'n digui joventut dins d'una àrea per exemple de serveis a la persona o se suprimeix aquest servei propi que se'n diu joventut i la política de joventut ho ataca també tot, fa com una "pluja fina" o una "taca d'oli" a totes les àrees i serveis de manera que l'urbanisme contempli l'habitatge per joves, l'ocupació contempli una inserció laboral per joves, sanitat municipal contempli les polítiques de planificació familiar i educació sexual o cultura a l'hora de l'oferta pública d'espectacles, teatre, música i dansa, un tipus de bonificacions. O sia que una mica cada àrea a l'hora de programar ..... o avaluar contempli aquest col·lectiu. Aquí hi ha experiències com Vilafranca del Penedès que han optat per fer-ho **transversal** utilitzant la lògica **col·lectiu**. En rigor podria semblar a priori que el títol i el nucli d'aquest estudi se centra amb el que es la **transversalitat** perquè es una paraula que s'està utilitzant molt des de ja fa uns anys, la veritat però que ens hem estimat més utilitzar el concepte de **coordinació** precisament perquè el concepte d'articular-se dins d'un Ajuntament per poder integrar serveis no quedi vinculat estrictament a les reformes que s'han intentat o s'han portat a terme amb èxit últimament a l'entorn íntegra de serveis que s'associen automàticament i de forma molt tancada o finalista el tema de la **transversalitat** i que, passats uns anys de molta utilització d'aquest tema, pot haver-hi confusió, per això aquí s'ha optat per retornar a un concepte clàssic com és parlar de **coordinació**.

- f) **Externalització:** Es tracta d'un altre concepte que, es podria dir dins de l'àmbit relacionat però aquí ja no hi entra la voluntat tècnica ni la política ni l'administrativa que serien les tres esferes de l'Administració pública en quan a llocs de treball i ocupacions sinó que hi entra ja un tema més mercantil però és que a vegades de lo mercantil també se'n deriva el relacional i el mercantil afecta també a la **coordinació** interna municipal, el que seria les **externalitzacions**. S'utilitza **externalitzacions** aquí amb un sentit amplíssim, també en el sentit de la proliferació dels últims quinze anys de creació d'ens parapúblics en formes de patronats, consorcis, fundacions, a fi i efecte de gestionar, tal i com apuntem en altres llocs d'aquesta recerca, serveix que són o no són competència bàsica municipal normalment el que són competència bàsica municipal es gestionen de forma interna però que són un tipus d'ens d'alguna manera que en algunes ocasions pot haver estar precedit de taules de concertació i d'una coordinació

però no interna municipal sinó d'una àrea o un servei amb els **partners** o socis locals vinculats amb món acadèmic o científic o de mecenes i esponsors vinculats també aquell tema, però seria el cas de consorcis pel fonament de l'ocupació, parc científics i tecnològics, auditoris, palaus de congressos, algun cas d'equipaments de grans infraestructures esportives i també seria aplicable aquest concepte de **l'externalització** amb un sentit molt ampli, a ens, a vegades sense personalitat jurídica que es creen de forma molt eventual per afrontar un esdeveniment local que té importància i que pot suposar una inflexió en el màrqueting de territori, com seria la celebració d'uns jocs olímpics, l'acollida d'un mundial d'alguna disciplina esportiva, la vinguda d'un personatge públic de rellevància internacional o l'edificació d'un edifici per una ciutat amb un arquitecte que l'ha dissenyat i executat, insigne al darrera que a través de l'excusa i el pretext, dins en sentit positiu, aquest equipament seria el cas del Guggenheim de Bilbao que projecte la ciutat.

En aquests casos també es donen situacions relacionals però insistim a l'igual que el **partenariat** entenem concepte relacional com la relació de tècnics municipals i de polítics de l'àmbit local amb tercers per incloure's a títol de esponsor, mecenes, amb el seu corresponent vot i veu en el patronat o òrgan directiu que dirigirà aquest consorci, patronat o fundació.

- g) **Participació** : El darrer concepte al respecte, per finalitzar, seria el de la **participació** bastant associable, proper en característiques al treball i entès la **participació** en un sentit d'iniciatives, accions, estratègies que pot portar a terme l'Administració pública especialment la local que pel principi de la subsidiarietat és la que es troba més pròxima a les necessitats del ciutadans i les empreses per escoltar la opinió de tercers sigui societats civils, siguin empresaris o organitzacions de qualsevol altre naturalesa. Aquestes taules de **participació** nascudes famosament a Porto Alegre per fer els pressupostos participatius poden ser de dos naturaleses vinculant o no vinculant, tot i que les no vinculants si que és cert també que exerceixen una influència perquè en la mesura que es fa una consulta o s'obre un període de debat a l'entorn d'un tema, el convocant, tret que no ho deixi molt clar d'entrada pot quedar vinculat per alguna de les decisions quan es el cas que hi ha unanimitat o molt i molt d'acord.

En aquest sentit, les que son vinculants, com seria el cas on va sortir en origen el concepte en el model brasiler de pressupostos participatius o a uns nuclis d'intervenció participativa per decidir el disseny que hi ha hagut al País Basc d'alguns equipaments esportius o d'algunes places o els veïns voten si volen un projecte o un altre i el resultat de la votació és vinculant i l'Ajuntament acaba licitant el projecte de reforma d'una plaça per exemple que més vots ha obtingut per part dels veïns. En tot cas, aquest concepte de la **participació**, també en el que seria l'imaginari col·lectiu del professional de l'administració pública local queda restringit també a l'igual que en cas de l'externalització i entenem que igual que en el cas del **partenariat** en les relacions de



l'administració amb tercers simplement per adequar-se al ritme social, perquè el ritme polític, administratiu i tècnic sempre sol anar igual que les lleis una mica per darrera o en alguns casos més per darrera que el ritme social i aquests tipus de relacions de l'administració amb tercers a través del **partenariat, les externalitzacions i el tema de la participació i també el treball en xarxa** és una forma de que no hi hagi tant d'abisme entre el ritme social i ritme polític i administratiu.

En tot cas, fetes aquestes consideracions i aquesta mena de classificació del món relacional amb l'àmbit local diferenciant entre relacions internes i externes val la pena precisar en el conjunt d'aquest treball que ens cenyim al primer dels conceptes que hem estat definint, el de la **coordinació**. Hem exclòs els altres per diferents motius, en el cas de la **col·laboració** l'hem exclòs d'aquest treball perquè queda per sota de la **coordinació** en intensitat, en el cas del **partenariat**, com dèiem, perquè es un concepte associat a les polítiques europees i que implica relacions transnacionals, en el cas del **treball en xarxa**, a través d'un concepte que s'ha utilitzat més des de l'àmbit participatiu i des de l'àmbit social i no es tant a temporal o universal com un concepte més clàssic que és la pura i simple **coordinació**. El mateix valdria pel cas de la **participació**. En el cas de la **transversalitat**, aquest és el que més coincidències guarda, al nostre entendre, amb el de la **coordinació** i l'exemple és el llistat de bibliografia que us comentava abans, que la majoria d'articles vinculats a aquest tema, de com l'Administració no actua amb compartiments standars més vinculats o s'utilitza més la paraula **transversalitat** que la de **coordinació**, però insistim aquí que la paraula **transversalitat** té una conceptualització ben difícil i s'ha optat per la **coordinació** en el sentit que no és un terme tant usat i, menys confús, últimament com la **transversalitat**.



## **ANNEX NÚMERO 8**

**MODEL ENQUESTA UTILITZADA PER A REDACTAR EL  
CAPÍTOL 11**



## Qüestionari tema 11

### ENQUESTA DIRIGIDA A RESPONSABLES D'ÀREES DE PROMOCIÓ LOCAL

#### DADES DE L'ENTITAT COL·LABORADORA

NOM DE L'ENTITAT	
NÚM D'HABITANTS	
NOM I COGNOMS DE PERSONA ENTREVISTADA	
TELÈFON	
CORREU ELECTRÒNIC	
Les dades obtingudes s'utilitzaran per l'elaboració de l'estudi "La contractació de personal i les polítiques actives d'ocupació. Anàlisi i reptes de futur".	
MARQUI L'OPCIÓ DESITJADA	
<ul style="list-style-type: none"><li>▪ VULL MANTENIR EL MEU ANONIMAT I NO CONSTAR COM ENTITAT NI COM PERSONA ENTREVISTADA.</li><li>▪ SI ESCAU, NO TINC CAP INCONVENIENT A QUE CONSTI NOMÉS EL MEU NOM COM A PERSONA ENTREVISTADA.</li><li>▪ SI ESCAU, NO TINC CAP INCONVENIENT A QUE CONSTI EL MEU NOM I LA ENTITAT A LA QUAL TREBALLO.</li></ul>	
MARQUI L'OPCIÓ DESITJADA	
<ul style="list-style-type: none"><li>▪ ESTIC INTERESSAT/DA A REBRE ELS RESULTATS DE L'ESTUDI</li><li>▪ NO ESTIC INTERESSAT/DA A REBRE ELS RESULTATS DE L'ESTUDI</li></ul>	

#### ELS INICIS DE PROMOCIÓ ECONÒMICA

- ANY INICI ACTIVITAT PROJECTES PROMOCIO LOCAL.....  
AMB ALGUNA SUBVENCIÓ?

DINS DE L'ORGANITZACIÓ MUNICIPAL, EN QUINA REGIDORIA VA NÉIXER EL SERVEI DE PROMOCIÓ ECONÒMICA?

ESTRUCTURA DE LA PLANTILLA EN EL MOMENT DE L'INICI DE L'ACTIVITAT EN PROMOCIÓ LOCAL

NÚMERO PERSONAL FIXE (FUNCIONARI + LABORAL) .....

NÚMERO PERSONAL SUBVENCIONAT .....

#### A L'ACTUALITAT...

- DESCRIPCIÓ DE L'ACTIVITAT EN PROMOCIÓ LOCAL

*SI TENIU PÀGINA WEB, INDIQUEU ÚNICAMENT ELS SERVEIS I PROJECTES QUE NO APAREIXEN AL WEB.*

- ESTRUCTURA ACTUAL DE LA PLANTILLA DE PE  
NÚMERO PERSONAL FIXE (FUNCIONARI + LABORAL) .....
- NÚMERO PERSONAL SUBVENCIONAT .....
- NÚMERO PERSONAL EN PRÀCTIQUES (sense relació contractual)

- **EL PERSONAL SUBVENCIONAT ESTÀ INCLÒS AL CONVENI DE L'ENTITAT? SI ÉS QUE SÍ, HI HA ALGUNA PART DEL CONVENI DEL QUAL N'ESTAN EXCLOSOS?**
- **DINS DE L'ORGANITZACIÓ MUNICIPAL, EN QUINA REGIDORIA ESTEU UBICATS A L'ACTUALITAT?**
- **EN GENERAL, PENSA QUE L'EXISTÈNCIA DE LES SUBVENCIONS HA CONTRIBUÏT A LA MILLORA DELS SERVEIS PÚBLICS QUE OFEREIX LA SEVA ÀREA?**
  - Sí. Per què?.....
  - No. Per què?.....
  - No ho sé.
- **A LA SEVA ENTITAT, HI HA ALGUN SERVEI I/O PROJECTE QUE ES SUBVENCIONÉS MITJANÇANT UNA SUBVENCIO I QUE FINALMENT S'HAGI INCORPORAT A PRESSUPOST ORDINARI (SENSE SUBVENCIO)? SI ÉS AFIRMATIU, QUIN?**
- **DURANT L'EXERCICI PRESSUPOSTARI 2008, DEL TOTAL DE DESPESA CORRENT DEDICADA A PROMOCIÓ ECONÒMICA, QUIN % HA PROVIINGUT DE SUBVENCIONS?**
- **DURANT L'EXERCICI PRESSUPOSTARI 2008, DEL TOTAL DE DESPESA DE CAPÍTOL I (CONTRACTACIÓ DE PERSONAL, INCLÒS ELS PERSONAL D'ESTRUCTURA) DEDICADA A PROMOCIÓ ECONÒMICA, QUIN % HA PROVIINGUT DE SUBVENCIONS?**
- **NOMBRE DE LLOCS DE TREBALL QUE HEU CONSOLIDAT EN PLANTILLA FIXA DE LA VOSTRA ENTITAT?..... EN QUANTS ANYS?.....**
- **PER QUÈ CREIEU QUE NO S'HAN CONSOLIDAT MÉS LLOCS DE TREBALL?**
  - MANCA DE PRESSUPOST
  - MANCA DE VOLUNTAT POLÍTICA
  - SEGUEIXEN EXISTENT SUBVENCIONS AMB LA MATEIXA FINALITAT QUE IMPEDEIXEN AQUESTA CONSOLIDACIÓ
  - ALTRES. INDIQUEU QUINES
- **QUINS PROGRAMES SUBVENCIONATS HEU EXECUTAT (CONVOCATÒRIA 2006, 2007 I 2008)? MARQUEU AMB UNA X**
  - AODL
  - PROJECTES EUROPEUS (FEDER, EQUAL)
  - PACTES TERRITORIALS
  - PROGRAMES INNOVADORS
  - PROJECTES INNOVADORS
  - PLANS OCUPACIÓ
  - PROGRAMES DE FORMACIÓ I TREBALL (CASES D'OFICI, ESCOLES TALLERS O TALLERS D'OCUPACIÓ)
  - FORMACIÓ OCUPACIONAL
  - IPÍ'S

ESTUDIS I CAMPANYES (FDL)  
PEMO'S  
PTT'S  
PLAN AVANZA  
PLA DE BARRIS  
SERVEI D'AUTOEMPRESA (XARXA INICIA)  
PLANS D'IGUALTAT  
IMMIGRACIÓ  
PARTICIPACIÓ CIUTADANA  
PUOS  
DINAMITZACIÓ COMERCIAL  
PROGRAMES PER A LA DONA  
TURISME  
HABITATGE  
SALUT  
MEDI AMBIENT  
ALTRES QUINA.....

**PER DUR A TERME AQUESTS PROGRAMES, QUANTES PERSONES HEU CONTRACTAT DURANT ELS ANYS 2006, 2007 I 2008?**

*Pel que fa als contractes de formació (Escola Taller, Cases d'Ofici i Taller d'Ocupació) o similar (Plans Ocupació, per ex.) només cal esmentar el número total de contractes realitzats per cada subvenció.*

**PER CADA PERSONA CONTRACTADA, CONTESTEU**

**DURADA DE CONTRACTE**

< 6 MESOS  
DE 6 A 12 MESOS  
12 MESOS  
MÉS DE 12 MESOS  
INDEFINIT

**TIPOLOGIA D'ACCÉS**

ENTREVISTA  
ENTREVISTA + PROVES ESPECÍFIQUES  
CONCURS  
CONCURS-OPOSICIÓ  
OPOSICIÓ

**CATEGORIA PROFESSIONAL**

SUBALTERN O SIMILAR  
AUXILAR ADMINISTRATIU, ADMINISTRATIU O SIMILAR  
TÈCNIC MIG  
TÈCNIC SUPERIOR

**TIPOLOGIA DE CONTRACTE**

TEMPORAL, PER OBRA I SERVEI  
EN PRÀCTIQUES  
INTERINITAT  
INDEFINIT/DA  
FUNCIONARI/A  
ALTRES..... QUIN?

**EL SALARI D'AQUESTA PERSONA ESTAVA AJUSTAT A LA SUBVENCÍO REBUDA? EN CAS CONTRARI, INDIQUEU LA QUANTITAT APORTADA PER LA VOSTRA ENTITAT.**

**AQUESTA PERSONA VA FINALITZAR EL SEU CONTRACTE O VA RESCINDIR-LO VOLUNTÀRIAMENT?**





## **ANNEX NÚMERO 9**

### ***POWER POINTS***



## SUBVENCIONS

### L' ACTIVITAT DE FOMENT

#### 1. CLASSES D'ACTIVITAT ADMINISTRATIVA:

- Fins i actuació
- Classificació
  - Ordre Públic
  - Sectors polítiques públiques
  - Autoritat
  - Benestar
  - Activitat i serveis
- Classificació activitat de policia, foment, prestacional
- Reglament corporacions locals del 55. Ara articles 84 i 85 Llei de bases de 1985
- Policia també judicial, sancionadors, arbitral... En realitat cal separar la funció sancionadors perquè es quasi judicial
- Com s'interrelacionen les diferents naturaleses de l'activitat en relació a sectors, serveis socials, promoció econòmica, etc. Exemple mercats.

## **2. PRINCIPIS DE L'ACTIVITAT ADMINISTRATIVA**

Subjecció a legalitat, igualtat, bona fe, confiança legítima, interès públic...

### Legalitat:

Art 103 CE. Declaració drets 1789. Tot el que no és prohibit és permès

Concepte habilitació i apoderament legal. NO lògic que tot sotmès a autorització.

Igualtat: Art. 14 CE. Jurisprudència. Art. 2 Reglament. Art. 150 No discriminació en tarífats.

Proporcionalitat i favor libertatis: Coherència entre mitjans i resultats. Art. 6 Reglament

Bona Fe i Confiança legítima. Art. 7 CC. Relativa novetat del concepte confiança legítima.

Interès públic.

## **3. ACTIVITAT DE LIMITACIÓ:**

- ◆ Restricció drets o llibertats
- ◆ Anàleg a Intervencionisme
- ◆ Idèntic que policia...altres en diuen de ordenació

### Intensitat:

- Gradació
- Autorització
- Exemple expropiació a favor interès públic
- Ex. art 17 en calamitat

### Tècniques: Llei de bases 1985

- Ordenances, llicència prèvia, ordres individuals
- Reglaments
- Autoritzar
  - És la tècnica més important, per ex. llicències de conduir, d'obres, etc.
  - Combinar dret o llibertat per autoritzar amb control reglat per exigències legals o dels reglaments

- Diferència amb concessió
  - En concessió no dret preexistent del titular.
  - La concessió no és transmissible
  - En canvi l'autorització quan no limitació en el nombre de beneficiaris
- Autorització d'efecte continuat
  - Es permet exercici dret o llibertat.
  - Després cert control
  - Problema de concessions encobertes d'autorització
- Atorgament condicionat, transmissió i extinció
  - La PAC.
  - Silenci positiu.. Però molta excepció
  - En limitació nombre llicències formula més competitiva
  - Transmissibilitat en funció del grau de personalització
  - Determinacions accessories en terme, mode, etc.
  - Extinció per temps, per revocació, per art. 16 Reglament del 1955 (incompliment, atorgament per error, fonamentada en criteris erroris)

- Ordres, mandats i prohibicions
  - Es una altra forma d'intervenció administrativa.
  - Ordre de forma general o individual
  - Sanció
  - Article 5 Reglament de 1955
  - Ordres troben fonament en la llei

#### **4. L'ACTIVITAT DE FOMENT. Regulació jurídica:**

L'activitat de foment es troba regulada a l'article 239 del Decret Legislatiu 2/2003, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, i al Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'Obres, activitats i serveis de les entitats locals (ROAS).

Pel que fa a la primera de les esmentades disposicions és limita a establir que: " l'activitat de foment s'exerceix d'acord amb els principis de publicitat, d'objectivitat, de lliure concurrència i d'igualtat, i amb adequació a la legalitat pressupostària".

Per, seguidament, dedicar dos articles, 240 i 241, a les subvencions i un a l'acció concertada, establint que:

240. Subvencions: Els ens locals poden atorgar subvencions i ajuts de contingut econòmic o d'altra naturalesa a favor d'entitats públiques i privades i de particulars que fan activitats que complementen o supleixen les competències locals.

241. Concessió de subvencions: 1. En l'atorgament de les subvencions s'han de tenir en compte, si s'escau, els criteris, les directrius i les prioritats que estableixen els plans sectorials de coordinació, sens perjudici de l'autonomia local per a l'exercici de les seves competències.

2. El procediment de concessió del es subvencions s'ha de resoldre en el termini de tres mesos i la manca de resolució dins d'aquest termini produeix efectes desestimatoris.

#### **Regulació jurídica:**

article 242. Acció concertada: 1. El foment i la promoció de les activitats socials o econòmiques d'interès es poden exercir per mitjà de l'acció concertada.

2. L'Acció concertada s'ha d'ajustar al procediment següent:

a. Elaboració i aprovació pel ple de les bases del concert.

b. Les bases han de determinar les obligacions que assumeixen les empreses o els particulars, els ajuts i altres estímuls que s'atorguin, i també les altres condicions que l'ens local consideri convenient establir.

c. Determinació del contingut i dels requisits de les sol·licituds.

d. Determinació dels criteris de selecció.

3. L'incompliment pels particulars dels compromisos assumits determina la suspensió de l'aplicació dels beneficiaris establerts i el reintegrament, si s'escau, dels ajuts econòmics rebuts.

### Regulació jurídica:

I pel que fa al ROAS, dedica el seu títol 3 a l'activitat de foment i promoció d'activitats socials i econòmiques. Passant immediatament al capítol 1 d'aquest títol, articles 118 a 129, a regular les subvencions i al capítol 2, articles 130 a 135, l'acció concertada.

La llei de Bases de Règim Local ( Llei 7/1985, de 02 d'abril), al seu article 25.1 atribueix de forma genèrica la potestat de foment al permetre als municipis " promoure tota classe d'activitats que contribueixin a satisfer les necessitats i aspiracions de la comunitat veïnal".

La Activitat de foment no suposa un tipus d'intervenció tant intens com l'activitat de policia ( coacció) o el servei públic ( substitució).

Per aquest motiu el principi de la reserva de llei en l'atribució de competències de foment als ens locals s'ha d'interpretar de forma molt més flexible que en les altres formes d'activitat administrativa.

## **4. ACTIVITAT DE FOMENT:**

### Definició:

- Donar satisfacció a necessitats públiques sense ús de coacció, ni creació de serveis. Es pot definir com exercitar i promoure.

### Origen:

- Colbert ( Il·lustrat). Ferran VII ( Fàbriques de seda). 1883  
Javier de Burgos. Concepte ajut indirecte.
- Segle XX Llei 1963, ajuts a tots els sectors públics
- Llei 27/1984 reconversió industrial i agrícola
- Llei 26/1984 Subvencions a mitjans informàtics
- Llei 13/1985 Educació
- Llei 15/2001 foment i promoció audiovisual

### Foment constitucional:

- Art. 43.3 CE: Sector públic, foment educació, sanitat, esport, etc.
- Art. 51.2 CE: Organització consumidors
- Art. 129.2: Societats Cooperatives
- Títol competencial estat: Art. 149.1.15
- Art. 148.1.13

### Incentius econòmics:

- Inducció activitat privada a fins públics
- Correcció sistema de mercat, funció pont
- Espais grisos per ex. en matèria periodística i mitjans d'informació
- Desgravant, anticipant, premiant, benefici industrial
- Subjectes passius, empreses no lucratives, atres
- Cal principi d'igualtat
- Art. 60 LGP nul de ple dret si subvenció sense consignació
- Subjecte a principi de legalitat. Art. 103 CE, 69 LGT, 30.2 LGP

### Subvencions:

#### Definició:

- Atribució patrimonial a fons perdut
- El subjecte actiu és administració
- Afectació al desenvolupament d'activitats. Ex
- Premis. No són subvenció
- Marc legal: Llei, RD, bases reguladores, convocatòries
- Definició també a art. 16 LGP
- Art. 2 Reglament contracte estat
- Principi d'Objectivitat. Art 81 LGP
- Reducció discrecionalitat amb base a lliure concurrència
- De l'auxiliar " y rogado" al concursat. Principi de lliure concurrència.
- Art. 81.1 LGP. Import subvenció mai pot superar el cost
- No contra defensa de la competència



### **Subvencions i Unió Europea:**

- TCE. Art 92 Lliure competència
- FEDER, FEOGA, FSE
- Objectius d'actuació i mapa

## SUBVENCIONS

### Com atorgar subvencions des de l'àmbit local

#### ◆ Rol de l'administració local en el camp de les subvencions:

- Rol de Promotor o Sol·licitant
- Rol d'atorgant:
  - ◆ Se'n parla poc perquè:
    - la llei és recent
    - el muntant econòmic és menor
    - I perquè el problema de l'ens local sol ser generar recursos extraordinaris

## INSTRUMENTS:

1. PER DECRET
2. PER DEDRET + CONVENI
3. AMB BASES REGULADORES:
  1. APROVACIÓ PER JUNTA DE GOVERN LOCAL
  2. APROVACIÓ INICIAL
  3. PERIODE D'AL·LEGACIONS: 20 DIES
  4. APROVACIÓ DEFINITIVA
  5. PRESENTACIÓ D'INSTÀNCIES
4. AMB UN REGLAMENT (ORDENANÇA) MARC
5. FER UN CONCURS...COL·LOCAR UNA PARTIDA. Ex. 30.000 euros i criteris per a ponderar.

Exemples: atorgar a iniciatives que promocionen  
finançar fires al carrer  
finançar insercions publicitàries  
Finançar comerciants  
Finançar fires comercials  
Finançar esdeveniments

## L'INFORME D'EXCLUSIVITAT

El tema de la quantificació econòmica i impacte del tema.

Tot plegat s'emmarca en activitat de foment, limitativa i prestacional que és com s'organitza l'activitat de l'administració pública

## ACTIVITAT DE FOMENT

### **Definició:**

- Donar satisfacció a necessitats públiques sense ús de coacció, ni creació de serveis. Es pot definir com exercitar i promoure.

### **Origen:**

- Colbert ( Il·lustrat). Ferran VII ( Fàbriques de seda). 1883 Javier de Burgos. Concepte ajut indirecte.
- Segle XX Llei 1963, ajuts a tots els sectors públics
- Llei 27/1984 reconversió industrial i agrícola
- Llei 26/1984 Subvencions a mitjans informàtics
- Llei 13/1985 Educació
- Llei 15/2001 foment i promoció audiovisual

### **Foment constitucional:**

- Art. 43.3 CE: Sector públic, foment educació, sanitat, esport, etc.
- Art. 51.2 CE: Organització consumidors
- Art. 129.2: Societats Cooperatives
- Títol competencial estat: Art. 149.1.15
- Art. 148.1.13

**CONCEPTE SUBVENCIÓ** segons l'article 2 de la Llei 38/2003: Qualsevol **disposició dinerària** realitzada per qualsevol administració pública, a favor de persones públiques o privades, i que compleixi els següents requisits:

- a) Que el lliurament es faci sense contraprestació directa dels beneficiaris ( a fons perdut per tant)
- b) Que el lliurament estigui subjecte al compliment de un determinat objectiu, l'execució d'un projecte, la realització d'una activitat, l'adopció d'un comportament singular, ja efectuats o per efectuar, o la concurrència d'una situació, i el beneficiari ha de complir les obligacions materials i formals que s'hagin establert ( per tant és un ingrés finalista)
- c) Que el projecte, l'acció, la conducta o la situació finançada tingui per objecte el foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o de promoció d'una finalitat pública.

**QUÈ NO ÉS SUBVENCIÓ:** - Art. 2 de la Llei, apartats 2, 3 i 4.

No obstant el RD. 887/2006, pel qual s'aprova el reglament de la llei contempla la possibilitat de **subvencions en espècies**

## REGULACIÓ AUTONÒMICA I LOCAL DE LES SUBVENCIONS

### Regulació jurídica:

L'activitat de foment es troba regulada a l'article 239 del Decret Legislatiu 2/2003, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, i al Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'Obres, activitats i serveis de les entitats locals (ROAS).

Pel que fa a la primera de les esmentades disposicions és limita a establir que: "l'activitat de foment s'exerceix d'acord amb els principis de publicitat, d'objectivitat, de lliure concurrència i d'igualtat, i amb adequació a la legalitat pressupostària".

Per, seguidament, dedicar dos articles, 240 i 241, a les subvencions, establint que:  
240. Subvencions: Els ens locals poden atorgar subvencions i ajuts de contingut econòmic o d'altra naturalesa a favor d'entitats públiques i privades i de particulars que fan activitats que complementen o supleixen les competències locals.

241. Concessió de subvencions: 1. En l'atorgament de les subvencions s'han de tenir en compte, si s'escau, els criteris, les directrius i les prioritats que estableixen els plans sectorials de coordinació, sens perjudici de l'autonomia local per a l'exercici de les seves competències.

2. El procediment de concessió del es subvencions s'ha de resoldre en el termini de tres mesos i la manca de resolució dins d'aquest termini produeix efectes desestimatis.

### REGULACIÓ LOCAL:

I pel que fa al **ROAS**, dedica el seu títol 3 a l'activitat de foment i promoció d'activitats socials i econòmiques. Passant immediatament al capítol 1 d'aquest títol, articles 118 a 129, a regular les subvencions.

#### Art. 118. Objecte:

La subvenció té per objecte la **disposició gratuïta de fons públics** que els **ens locals o els seus organismes autònoms atorguen** a persones o entitats públiques o privades **per fomentar una activitat d'utilitat o interès social** o per promoure la **consecució d'un fi públic**, sens perjudici del que estableix l'article 121 d'aquest Reglament.

#### Naturalesa de les subvencions:

- Interès general
- Per acte Unilateral, no contractual
- No devolutiu
- No liberalitat

## Art. 119. Finalitat i acceptació:

1. Les subvencions estan afectes al compliment de la finalitat d'interès general a què es condicioni l'atorgament i tenen **caràcter no devolutiu, sens perjudici del reintegrament** inherent a l'incompliment de les condicions i càrregues imposades en l'acte de la concessió.
1. En cap cas, les subvencions **no** poden respondre a criteris de mera **liberalitat**, sota **sanció de nul·litat**. ( art. 62 Llei 30/92)
1. La subvenció ha de ser acceptada pel beneficiari, a l'efecte del compliment de les condicions fixades per a la seva aplicació. A aquest efecte, té la consideració de beneficiari de la subvenció el destinatari dels fons públics que ha de realitzar l'activitat que fonamenta el seu atorgament o que es troba en la situació que legitima la concessió.
1. L'atorgament de subvencions s'ha d'ajustar al règim d'incompatibilitats vigent, i s'han de tenir en compte les vinculacions derivades del dret comunitari europeu sobre aquesta matèria.

## Art. 120: Modalitats:

1. Les subvencions poden ser **pròpies o impròpies**.
2. La subvenció **pròpia** suposa una **atribució efectiva, dinerària o en espècie, avaluable econòmicament**.
3. La subvenció **impròpia** no implica desplaçament o transmissió dinerària o patrimonial i consisteix en **incentius fiscals, exempcions o bonificacions, avals en operacions de crèdit, bestretes reintegrables, crèdits subvencionats o d'altres anàlegs**. ( ex. Emprenedors)

## **Art. 121. Supòsits exclosos:**

Queden fora de l'àmbit d'aquest capítol:

- a) L'**atorgament al concessionari** d'un servei públic de subvencions procedents de dotacions pressupostàries financeres que rebi com a contraprestació del funcionament del servei.
- b) Les **cessions d'ús de béns immobles**, a favor d'entitats o institucions públiques, les quals es regeixen per les normes reguladores d'aquelles.
- c) **Les subvencions impròpies regulades per la legislació tributària o sectorial** aplicable. ( ex. IS, IRPF, IVA)
- d) Les **ajudes o auxilis** per atendre **necessitats peremptòries** que satisfacin finalitats de caràcter social

## **Art. 122: Competència:**

1. Els **ens locals poden atorgar subvencions i ajuts a ens, organismes o particulars les activitats dels quals supleixen o complementen els serveis atribuïts a la competència local o siguin d'interès local.**
2. Els **organismes autònoms locals poden** atorgar subvencions **quan així s'hagi previst en els seus estatuts o en el reglament** del servei que gestionen. Altrament és necessari que ho autoritzi l'ens que els ha instituït

## Art. 123. Caràcter, efectes i quantia.

1. Les subvencions tenen **caràcter voluntari i eventual**, llevat que **legalment o reglamentàriament es disposi una altra cosa**.
2. El **reintegrament** per incompliment de les càrregues imposades s'ha de fer amb la **revocació prèvia** de la subvenció.
3. El **beneficiari no pot exigir l'augment o la revisió** de la subvenció.
4. Les subvencions **no han d'excedir, normalment, del 50%** del **cost** de l'activitat a què s'apliquin.

## Art. 124: Bases per a l'atorgament:

1. S'han d'**elaborar unes bases** que regulin la concessió de les subvencions, el **contingut** de les quals ha d'incloure, entre d'altres, els aspectes següents:
  - a) **Objecte** de la subvenció.
  - b) Els **requisits que han de reunir els beneficiaris** i la forma d'acreditar-los.
  - c) El **termini i la forma de justificació** del compliment de la finalitat per a la qual es concedeix la subvenció.
  - d) Les **garanties** a favor dels interessos públics, si és procedent.
  - e) Els supòsits de **revisió** de les subvencions concedides.
  - f) La forma de la **concessió** de les subvencions i el **termini** per a l'atorgament, que **no** ha d'**excedir els tres mesos** ( a la llei 30/92 el termini general per resoldre són 6 mesos) des de la sol·licitud. La manca de resolució dins d'aquest termini produeix efectes desestimatoris, tret que les bases prevegin altrament.



## Art. 125: Forma d'atorgament de les subvencions:

1. Quan la **finalitat o naturalesa** de la subvenció ho exigeixi, les subvencions s'han de **concedir** mitjançant la **convocatòria de concurs públic**. En aquest supòsit, la proposta de l'atorgament l'ha de formular un òrgan col·legiat amb la composició que estableixin les bases que regulen la subvenció. En tot cas, s'han de respectar els principis continguts a l'article 5 d'aquest Reglament.
2. Les subvencions **poden atorgar-se directament** en els supòsits següents
  - a) **Quan estiguin previstes singularment en el pressupost de l'ens.** ( Ex. Col·locar partida i informe d'exclusivitat).
  - b) **Aquelles l'atorgament o la quantia de les quals estigui imposada a l'administració per norma de rang legal.** ( dubte aquí si, per ex. Reparació d'aluminosi en edifici particular és subvenció. Cas d'Oficines d'habitatge).
  - c) **Les que siguin conseqüència d'un instrument** aprovat amb caràcter **general o d'un acte, contracte o concert que hagi complert les exigències de publicitat i concurrència**

## Art. 126: Disposició de crèdits:

1. Els crèdits globals destinats a subvencions que figuren en els pressupostos **s'han d'anar aplicant en funció dels plans, programes aprovats i acords adoptats**, si s'escau, i s'han d'enumerar les subvencions concedides, **per tal de facilitar-ne el control**.
2. En l'atorgament de les subvencions s'han de **tenir en compte els criteris**, les directrius i les prioritats que estableixin els plans sectorials de coordinació a què es refereix **l'article 225 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya( es refereix a l'anterior llei la 8/87, ara és l'article 241.1 del TR 2/2003)**.
3. Quan les bases ho hagin previst **es poden efectuar bestretes** de pagament sobre la subvenció concedida.

### **Art. 127: Pagament:**

Acceptada la subvenció pel beneficiari i complerta la càrrega jurídica imposada en l'atorgament, l'ens local queda obligat al pagament.

### **Art. 128. Revocació, modificació, renúncia i nul·litat**

1. La revocació de la subvenció per l'administració que l'ha concedit, per motius d'oportunitat o de canvi de criteri, pot comportar el deure d'indemnitzar, si s'escau, pels danys i perjudicis causats al beneficiari.

2. L'alteració de les condicions que van determinar la concessió de la subvenció i en tot cas l'obtenció concurrent de subvencions o ajudes atorgades per altres administracions pot donar lloc a la modificació de la resolució de l'atorgament.

### **Art. 128. Revocació, modificació, renúncia i nul·litat (continua):**

3. El beneficiari pot renunciar a la subvenció, el qual resta alliberat del compliment de la càrrega o de l'afectació a què es trobi sotmesa aquella, amb la pèrdua del dret a exigir-la. La renúncia ha de ser prèvia a l'inici de l'activitat subvencionada o al seu cobrament. Altrament el beneficiari ha de procedir al reintegrament de les quantitats percebudes.

4. L'obligació de satisfer la subvenció pot esdevenir nul·la de ple dret si l'acte que la va atorgar s'ha dictat sense la corresponent cobertura pressupostària corresponent, sens perjudici del que preveu l'article 43.1 de la Llei general pressupostària (també fa referència a l'anterior Llei RDL 1091/1988, actualment és la Llei 47/2003, en la qual aquest article passa a ser el 21.1).

## Art. 129. Control i incompliment

1. El beneficiari de la subvenció ha d'acreditar de la manera que estableixin les bases per a l'atorgament la realització de l'activitat i les condicions que van determinar la concessió de la subvenció o ajuda.

2. L'ens local pot comprovar, pels mitjans que consideri oportuns, que les quantitats atorgades s'inverteixen en els fins als quals estigui condicionada la subvenció. Altrament és procedent el reintegrament de les quantitats percebudes i l'exigència de les altres responsabilitats que s'escaiguin.

### Exemples:

- Decret directe
- Acord de JGL que aprova unes bases
- Decret que bonifica
- Recull exemples municipals

### Casos atorgament:

#### ➤ Pròpies:

- Festes majors de barri
- Promoció fires al carrer
- Promoció artesans
- Insercions publicitàries a revistes o mitjans impresos del tercer sector
- Promocionar

#### ➤ Impròpies:

- A emprenedors
- Cedir locals
- Exempció de taxes en un equipament.

## SUBVENCIONS

### ELEMENTS D'UN EXPEDIENT

## INDEX

#### General:

- La Convocatòria
- L'informe intern de proposta
- El decret, acord de JGL o acord de Ple on s'aprova sol·licitar la subvenció
- La tramesa de la sol·licitud
- La resolució
- Informe intervenció habilitant partida

#### Per aquest cas particular:

7. decret que concerta amb l'empresa el contracte
8. Conveni Ajuntament – empresa ( o contracte)
9. Entrega del resultat
10. Notificació
11. El darrer informe amb ordre de pagament del % restant

## 1. LA CONVOCATÒRIA

- ◆ Objecte
- ◆ Bases reguladores
- ◆ Aplicació pressupostària
- ◆ Tramitació sol·licitud
- ◆ Termini presentació
- ◆ Criteris de valoració

## 2. L'informe intern de proposta

- ◆ Referència a convocatòria
- ◆ Fonament

### 3. Decret, JGL, Ple

◆ En el Decret, acord de JGL o Ple és on s'acorda sol·licitar la subvenció:

■ Estructura:

- ◆ Aprovar la sol·licitud
- ◆ Sol·licitar subvenció
- ◆ Adquirir compromís de cofinançar

### 4. La tramesa de la sol·licitud

◆ Documentació adjunta:

- El formulari de sol·licitud
- Diverses declaracions i certificats:
  - ◆ Reserva inserció
  - ◆ No haver percebut altres ajuts
  - ◆ Sol·licitud de transferència bancària
  - ◆ El projecte o memòria tècnica

## 5. La Resolució

- ◆ Contingut
- ◆ Recursos

## 6. Informe intervenció habilitant partida

- ◆ Antecedents
- ◆ Fonament
- ◆ Proposta

## Per aquest cas particular

7. Decret que concerta amb l'empresa el contracte
8. Conveni Ajuntament – empresa ( o contracte)
9. Entrega del Resultat
10. Notificació
  - Amb certificació de servei prestat, original i fotocòpia compulsada de factura
  - Còpia de l'Estudi
11. El darrer informe amb ordre de pagament del % restant



## **SUBVENCIONS**

### **EL Conveni**

**Exemple d'un conveni on s'exigeix aplicar una subvenció de forma coordinada i amb responsabilitat solidària amb altres agents del territori.**

**1.- Intervenent:**

- Relació de tots els Socis

**2.- Manifesten:**

- Denominació de l'organització de gestió: AD, Consorci, patronat, fundació, etc.

**3.- Descripció de socis, titular**

- Habilitació del titular: Poders notariaus, certificat, Consell d'administració, nomenament, etc.
- Naturalesa de l'organització: Administració, Sindicat, Patronal, Científica, No lucrativa, etc.

**4. Entitat Responsable o Coordinadora**

## **5.- Descripció del sistema de Gestió:**

- Unitat comptable descentralitzada
- Certificació de despesa per part de l'interventor
- Els Socis liquiden a l'entitat coordinadora, l'entitat coordinadora liquida a l'entitat atorgant
- Dubte sobre qui assumeix el cost financer per demores legals o extraordinàries en l'ingrés. Cost financer d'administració i cost financer d'altres entitats
- Clàusula de contingència sobre la no materialització del finançament compromès. Eventualment assumeix el conjunt de l'AD o bé renúncia del soci.
- Clàusula de contingència en cas de major cofinançament.

## **6.- Gestió:**

- Serveis comuns: Implicació de diferents socis
  - Gestió, administració, control, direcció, coordinació
- Serveis específics
- Exemples amb ocupació i turisme

## **7. Presa de decisions:**

- Vot per cap
- Majories
- Comissions

# SUBVENCIONS

## EL FACTOR TEMPS ENTRE SUBVENCIONS I LA LHL

### **1.-Seqüència d'aprovació del pressupost municipal**

- Juny: Preparació
- Octubre: Aprovació al Ple
- Tramesa a l'Administració central
- Operatiu a 1 de gener
- Si no es seguís aquesta seqüència: Pròrroga amb IPC
  - Al respecte d'aquesta temporalització s'hi veu la dificultat de programar el cofinançament necessari.
  - Consell d'habilitar una partida a fons perdut perquè realment en la majoria d'ocasions no es possible preveure.
  - O possibilitat de sol·licitar i ser després amb la resolució arribada que es generi l'habilitació física de cofinançament dinerari, si no s'ha fet abans (sobretot pel fet que es possible certificat cofinançament sense disposar de cash real)

### **2.- El tema d'un mosaic de subvencions o contractes programes**

- Exemple d'ocupació amb plans, escoles, etc.

**3.- Càlcul del cost – Resultat en matèria de tasques de gestió, discontinuïtat dels tècnics i oferta a temps real de prestacions**

**4.- Potser millor, en subvencions que es troben consolidades, una mena de contracte programa que es renova en funció del resultat...**

## SUBVENCIONS

### FINANÇAMENT I GESTIÓ PRESSUPOSTÀRIA

#### 1. Conceptes i Principis

- Concepte d'Hisendes Locals
- Diferència impost, taxa, contribució especial,
- Principis

## 2. El pressupost a la sol·licitud de projectes

- Projectes transnacional europeu
- Pla de Foment Turístic
- Pressupost amb Cofinançament
- Exemple AODL
- Programes d'Ocupació

3

## 3. Idees sobre modalitats de pressupost.

1. Idees a l'hora de dissenyar el pressupost
2. Idees pràctiques sobre el pressupost
  - Modalitats
  - Disseny
  - Pràctic
    - El de despeses corrents i estandaritzats
    - El d'accions

4

#### 4. Desglòs de constants o items fixes en l'estandaritzat

- Despeses corrents ( 7-8%)
- Personal
- Inversions
- Comunicació
- Assegurances
- Rentig i leasings
- Lloguer d'equips
- Material
- Lloguers
- Etc.

5

#### 5. El lligam entre les modalitats de pressupost a l'entorn d'un mateix objecte

6. La relació entre pressupost, accions, objectius i valors

7. La capitalització de les subvencions per a estructura ordinària

8. L'habilitació de partida. El rol del tècnic en relació a serveis econòmics o intervenció

6

- Pressupost d'accions en projecte nacional
  - Pressupostos transnacionals
  - El pressupost en projectes coliderats: La relació entre administració i altres organitzacions que hi participen.
    - Efecte repartidora o efecte projecte real
    - Tot el cofinançament d'administració o no
    - Etc.
  - El capítol d'altres
- L'evolució en les modalitats pressupostàries

7

#### El Cofinançament:

- Cash o dinerari
  - Espècies
  - Lligams entre cofinançament i seqüència tècnica de l'expedient administratiu
- Els permisos i autoritzacions per a variar les consignacions per partides durant l'execució, especialment en la filosofia de funcionament per projectes.
- Pressupostos a programes amb o sense convocatòria
- L'execució de pressupost i la relació amb partners. El pretext per a "donar joc".
- Comentari particularitzat en sectors de: Medi ambient, Ocupació, comerç, turisme, desenvolupament local, etc.

8



## SUBVENCIONS

### *La Llei 38/ 2003 (i el reglament de desenvolupament) en relació a la seqüència d'una subvenció*

#### *1. Concepte*

- ◆ 1. Definició
- ◆ 2. Tres requisits
- ◆ 3. Destí.

## **2. Contingut de la LGS**

- ◆ **1. Disposicions comuns**
- ◆ **2. Règim jurídic.**
- ◆ **3. Gestió i Justificació.**
- ◆ **4. Invalidesa.**
- ◆ **5. Règim d'infraccions**

## **3. Contingut del Reglament de desenvolupament de la llei**

- ◆ **Disposicions generals**
- ◆ **Procediment de concessió**
- ◆ **Procediment de gestió i justificació**
- ◆ **Del reintegrament**
- ◆ **Procediment sancionador**

#### **4. La relació entre:**

- ◆ **1. Llei i reglament**
- ◆ **2. Bases reguladores.**
- ◆ **3. Convocatòria.**
- ◆ **4. Legislacions sectorials: turisme, comerç, Medi ambient.**
- ◆ **5. Llei de Finances**
- ◆ **6. Llei 30/92**
- ◆ **7. Altres**

#### **5. Identificació, moment de sol·licitud i contingut de la convocatòria**

- ◆ **1. A través de la convocatòria**
- ◆ **2. Objecte de la subvenció**
- ◆ **3. Beneficiaris**
- ◆ **4. Tipus d'accions subvencionades**
- ◆ **5. Procediment sol·licitud**
- ◆ **6. Model i documentació que acompanya**
- ◆ **7. Lloc de presentació**

## **5. Identificació, moment de sol·licitud i contingut de la convocatòria (continua):**

- ◆ **8. Termini de presentació**
- ◆ **9. Procediment per a la concessió**
- ◆ **10. Incompatibilitat**
- ◆ **11. Publicitat**
- ◆ **12. Despeses elegibles**
- ◆ **13. Quantia**
- ◆ **14. Supòsits d'incompliment**
- ◆ **15. Règim jurídic**
- ◆ **16. Règim de recursos**

## **6. L'Expedient**

- ◆ **1. Ordre**
- ◆ **2. Concepte i accions**
- ◆ **3. Cofinançament**
- ◆ **4. Memòria**
- ◆ **5. Informe**
- ◆ **6. Aprovació: Decret, JGL, Ple**

## **7. Sol·licitud**

- ◆ **1. Ofici**
- ◆ **2. Model normalitzat**
- ◆ **3. Memòria**
- ◆ **4. Certificats:** Secretaria donant fe de la data d'aprovació, NIF entitat sol·licitant, DNI representant, Model transferència bancària, Declaració de no altres subvencions per idem concepte, Reserva del 4%, Llei de política lingüística, No incórrer en art. 13.2 i ss., estar al corrent de les obligacions fiscals i de SS...

## **8. Sol·licitud**

- ◆ **5. Cas que la subvenció s'externalitzi a consulting o altres:**
  - Proposta de serveis
  - CV empresa i titulars
  - Escripures notarials de constitució
- ◆ **6. Casos particulars com AODL:**
  - DNI, Titulació i CV
  - Pla d'acció local
  - Pla de treball del titular

## **9. Concessió**

### **◆ 1. Informe habilitació de partida**

## **10. Recursos**

**◆ Art. 63 Reglament: La resolució de concessió posa fi a la via administrativa, excepte en els supòsits establerts a la llei o que vinguin determinats en les corresponents bases reguladores, en conseqüència:**

- Recurs contenciós – administratiu ( Llei 29/1998 de 13 de juliol de la jurisdicció contenciosa – administrativa), en el termini de 2 mesos a comptar del dia següent a la data de notificació de la resolució, si es expressa, o 6 mesos, si fos pressumpta. ( art 46 LJCA)**

## **10. Recursos**

amb possibilitat, si ho estableix la mateixa resolució. del potestatiu de reposició ( art 116 i 117 de la Llei 30/92).

- ◆ 2. I, si, efectivament, les bases reguladores establissin, en un supòsit concret, que la resolució no esgota la via administrativa: Recurs d'alçada ( art 114 i 115 de la Llei 30/92).

## **11. Acceptació**

- ◆ 1. Forma:
  - Tàcita.
  - Expressa.
- ◆ 2. Possibilitat de renúncia
- ◆ 3. Canvi d'objecte, a través d'ofici
- ◆ 4. Documentació pendent per a validesa i eficàcia de la concessió.
- ◆ 5. Convenis i formalització.

## **12. Execució**

- ◆ **1. Possibles variacions intermitges**
- ◆ **2. Replantejament de projectes**
- ◆ **3. Memòries intermitges, exemple: AODL**
- ◆ **4. Publicitat: exigències de l'atorgant**

## **13. Justificació**

- ◆ **1. Econòmica:**
  - **Factures**
  - **D'acord amb les despeses elegibles ( art 31 LGS)**
- ◆ **2. Material**



## **14. Incompliment**

- ◆ **1. Revocacions Parcial**
- ◆ **2. Revocacions íntegres**
- ◆ **3. Conceptes:**
  - **Obtenció falsejada**
  - **Incompliment de l'objectiu**
  - **Justificació**
  - **Resistència, excusa, obstrucció**
  - **Incompliment de compromisos**
  - **Altres**

# SUBVENCIONS

## PROCEDIMENT DE REINTEGRAMENT

**LLEI GENERAL DE SUBVENCIONS 38/2003 DE 17 DE  
NOVEMBRE**

**REAL DECRET 887/2006 DE 21 DE JULIOL**

### Procés de reintegrament

- Subvencions ex ante ( pagament /justificació) i ex post ( no pagament immediat)  
Parlem de subvencions ex ante per referir-nos a aquelles que es concedeixen atenent a les condicions del beneficiari. És a dir quan la subvenció és concedeix a aquells beneficiaris que reuneixen determinats requisits. Si el beneficiari els reuneix ja no cal que justifiqui res més. ( art 30.7 LGS)  
Les subvencions ex post són les normals en que el beneficiari realitza una activitat i una vegada realitzada ho justifica i llavors se li paga la subvenció.
- Al fer el pagament hem de verificar que el beneficiari es troba al corrent de pagament amb l'AEAT i la SS, mitjançant la presentació dels corresponents certificats o, en el seu cas, declaració responsable.  
Aquests certificats tenen una validesa de 6 mesos.  
I tal com diu l'art 22.3 RGS del reglament s'emetran preferentment per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics. Així mateix es pot preveure en les bases que el sol·licitant autoritzi a l'òrgan concedent per tal que obtingui aquests mateix, de forma directa, l'acreditació d'aquestes circumstàncies i, en aquest cas, el sol·licitant ja queda eximit de presentar aquesta documentació. No obstant el sol·licitant s'hi pot negar.
- Acreditar l'existència de reintegraments pendents mitjançant declaració responsable. ( pendent de desenvolupament reglamentari) ( art 25 RGS). No es pot pagar una subvenció si el beneficiari té alguna subvenció anterior pendent de reintegrament.

*Captació i execució de subvencions /2*

- No obstant el beneficiari pot demanar la compensació de deutes. És a dir que no li sigui abonada una subvenció a compte d'una altra d'anterior que tingui pendent de reintegrar o a compte d'un deute tributari que tingui. Però no és podran dur a terme compensacions parcials, és a dir pel supòsit que el deute tributari és superior a la subvenció, només es compensen quantitats iguals o inferiors.

- Retenció de pagaments de les quantitats pendents d'abonar al beneficiari ( Art 35 LGS). Aquesta és una mesura cautelar que es pot prendre una vegada acordat l'inici del procediment de reintegrament.

No es pot superar l'import que es fixi en la proposta o resolució d'inici de l'expedient de reintegrament, amb els interessos de demora meritats fins aquell moment.

Condicions:

Resolució Motivada i recurrible: Cal resolució motivada que s'ha de notificar al beneficiari amb indicació dels recursos que hi siguin procedents.

Només és pot acordar si existeixen indicis racionals que permetin preveure la impossibilitat d'obtenir el rescabament, o si aquest es pot veure frustrat o greument dificultat i, en especial, si el perceptor fa actes d'ocultació, gravamen o disposició dels béns.

Proporcionalitat: Ha de ser proporcional a la finalitat que es pretén aconseguir.

No es pot adoptar si pot produir efectes de difícil o impossible reparació.

S'ha de mantenir fins que es dicti la resolució que exhaureix l'expedient de reintegrament.

Termini: No pot superar el període màxim que es fixi per a la tramitació, incloses les prorroques.

I en tot cas, s'ha d'aixecar quan desapareguin les circumstàncies que la van originar o quan l'interessat proposi la substitució d'aquesta mesura cautelar per la constitució d'una garantia que es consideri suficient.

### **Captació i execució de subvencions /3**

## **Reintegrament de subvencions. Supòsits: ( art 36, 37 i 40 LGS, bàsics)**

### **1. Invalidesa de la resolució de concessió ( art 36 LGS):**

- Aplicació de la Llei 30/92

- a) Nul·litat de Ple dret ( art 62 L 30/92)/ Revisió d'Ofici/ Ple ( és a dir en aquest supòsit la devolució de les quantitats té lloc per declaració administrativa).

- Vulneració dels drets i llibertats susceptibles ampara constitucional. ( x ex. rebutjar la sol·licitud d'un col·lectiu per motius de raça o religió).

- Que la resolució de concessió hagi estat dictada per un òrgan manifestament incompetent ( material o territorial).

- Que la resolució de concessió tingui un contingut impossible o sigui constituït d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.

- Els que es dictin prescindint total i absolutament del procediment establert legalment o de les normes que contenen les regles essencials per la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats.

- Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic per part dels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per a la seva adquisició.

- La manca o insuficiència de crèdit de conformitat, de conformitat amb el que estableix l'art 60 de la LGP i les altres normes del mateix caràcter de les administracions públiques subjectes a aquesta llei.

La Nul·litat d'un acte administratiu es pot demanar en qualsevol moment.

Els actes nuls no prescriuen mai.

### **Captació i execució de subvencions /4**

b) Supòsits d'Anul·labilitat ( art 63 L 30/62). Declaració de lesivitat per l'entitat concedent i Declaració dels tribunals ( JCA). És a dir en aquest cas la devolució de les quantitats té lloc per declaració judicial.

- Seran anul·lables les resolucions de concessió quan incorrin en qualsevol infracció de l'ordenament jurídic, fins i tot la desviació de poder

El termini per demanar la anul·labilitat d'un acte administratiu és de 4 anys.

2. Obtenció de subvencions sense tenir els requisits necessaris:

- Falssetat ( en la documentació, per ex). Si l'òrgan concedent accepta un document sabent que és fals, l'acte de concessió també esdevé nul de ple dret.

- Invalidesa ( per exemple, seria el supòsit d'associacions no registrades)

Principis que entrarien en conflicte:

- La vinculació dels actes propis

- La Seguretat Jurídica

- La interdicció de l'arbitrarietat

Els efectes en els dos casos: Són el reintegrament de les subvencions, la diferència és que si s'ha de procedir al reintegrament perquè el beneficiari ha incomplert amb els requisits, el procediment és més curt, si per contra s'ha de procedir al reintegrament perquè s'ha produït la invalidesa de l'acte de concessió de la subvenció ens trobem davant d'un procediment més llarg. El reintegrament és de la quantitat + els interessos de demora si aquest té lloc per causa seva però no en el supòsit en que el reintegrament tingui causa en un error o incompliment de l'administració.

#### **Captació i execució de subvencions /5**

Límits a la Revisió ( art 106 L 30/92):

- Les facultats de revisió no poden ser exercides quan, per prescripció d'accions ( 4anys), pel temps transcorregut o per altres circumstàncies, l'exercici d'aquestes sigui contrari a l'equitat, al dret dels particulars o a les lleis.

- Responsabilitat patrimonial de l'Administració ( és a dir quan a l'administració li pot resultar més car o més perjudicial demanar el reintegrament que no deixar-ho com està. Per exemple en el supòsit que el beneficiari hagi realitzat determinades inversions. Convalidació d'actes anul·lables.

#### **Captació i execució de subvencions /6**

#### Altres causes de reintegrament: ( art 37 LGS. Article bàsic)

a) Falsificació o ocultació de condicions. I que no existeixi negligència administrativa, és a dir que l'administració no tingui manera de detectar aquesta falsificació o ocultació.

b) Incompliment de l'objectiu, de l'activitat, projecte, comportament. Els objectius de les subvencions poden ser primaris o secundaris, per exemple una subvenció que es dona a una entitat per realitzar cursos de Seguretat i Salut en el treball, té un objectiu primari que és la realització d'aquests cursos i, un objectiu secundari que és aconseguir una disminució dels accidents laborals.

L'incompliment pot ser total o parcial: segons l'art 91.1 RGS el beneficiari ha de complir tots i cadascun dels objectius, activitats, projectes i adoptar tots els comportaments i de no ser així procedirà el reintegrament total o parcial atenent als criteris establerts al es bases reguladores del a subvenció.

En el supòsit que les subvencions s'hagin atorgat per inversions o despeses de diferent naturalesa no podran compensar-se uns conceptes amb els altres. ( art 91.2)

Quan el pressupost de l'activitat presentat pel sol·licitant o, les seves modificacions posteriors, serveixin de referència per la determinació final de l'import de la subvenció, calculant-se aquesta com un percentatge del cost final de l'activitat ( art 32.1 RGS) Procedirà el reintegrament proporcional si el cost efectiu final de l'activitat resulta inferior al cost pressupostat

#### Captació i execució de subvencions /7

c) Incompliment de l'obligació de justificació o la justificació insuficient. ( art 92.1 I 70.3 RGS. Requeriment previ per part de l'Administració amb ampliació del termini per justificar ( 15 dies).

d) Reintegrament per incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures de difusió del finançament públic rebut o de les mesures alternatives proposades per l'administració i previstes a l'art 31.3 RGS ( art 93 RGS).

e) La conducta del beneficiari: Concurrencia de comprovació per part de l'administració + una conducte de resistència, excusa, obstrucció o negativa per part del beneficiari a aquestes actuacions de comprovació i control; així com d'incompliment de les seves obligacions comptables, registrals o de conservació que comporti una impossibilitat de verificar l'ús que se n'ha fet dels fons percebuts, el compliment de l'objectiu, la realitat i la regularitat de les activitats subvencionades o la concurrencia de subvencions, ajuts, ingressos, recursos... per la mateixa finalitat.

f) Incompliment de les obligacions o dels compromisos assumits si afecten o es refereixen a la manera com s'han d'aconseguir. Per exemple seria el supòsit que que l'administració requereix una execució directa per part del beneficiari i aquest ho encarregués a un tercer. En aquest cas estaríem davant d'un compliment defectuós, l'objectiu o compromís s'ha dut a terme però no en la forma que va determinar l'administració.

g) Incompliment de les obligacions o dels compromisos quan se'n derivi la impossibilitat de verificar l'ús que se n'ha fet dels fons percebuts, el compliment de l'objectiu, la realitat i la regularitat de les activitats subvencionades o la concurrencia de subvencions, ajuts, ingressos, recursos... per la mateixa finalitat.

#### Captació i execució de subvencions /8

h) Concurrencia de subvencions: Diferents subvencions per a una mateixa finalitat. Quan la suma de les diferents subvencions, atorgades per diferents administracions superen el cost de l'activitat a subvencionar. Sobrefinançament.

- Qui demana el reintegrament? La darrera entitat que ha atorgat i que, per tant, fa que es superi el cost.

Ordre cronològic. Les BR han d'establir els criteris de graduació i reintegrament de la darrera subvenció concedida.

#### Obligacions econòmiques: principal + interessos

Principal: Devolució total o parcial en funció de l'incompliment i de conformitat amb el que estableixin les bases reguladores.

Devolució sense requeriment (voluntària), art 90 RGS. A les BR s'hauran d'establir els mitjans per tal que el beneficiari pugui dur-la a terme. Els interessos de demora en aquest cas es comptaran fins el moment en que es dur a terme la devolució efectiva. En aquest cas no hi haurà sanció.

Supòsit de sobrefinançament: devolució de tot l'excés

Ingressos financers a conseqüència de les quantitats rebudes en concepte de subvenció: Admissió pel TS. Només devolució en cas de sobrefinançament. És a dir els ingressos financers, en principi queden en mans del beneficiari, però si la suma de la quantitat rebuda + els ingressos financers que aquesta generi excedeix del total cost de l'activitat sí que es podria demanar la devolució d'aquest excés.

#### **Captació i execució de subvencions /9**

Interessos de demora: Els interessos de demora es comencen a comptar des del moment en que els diners surten de l'entitat concedent, per tant, si hi ha pagaments avançats els interessos d'aquests part anticipada es començaran a comptar des del moment en que s'efectuen.

I en casos de pagaments fraccionats i hauria un moment diferent d'inici del còmput pel càlcul dels interessos de demora diferent per cadascun dels pagaments fraccionats efectuats.

- Si el reintegrament té lloc com a conseqüència d'un requeriment previ per part de l'administració, el procediment finalitzarà amb la imposició d'una sanció a l'obligat al reintegrament.

#### Naturalesa dels crèdits a reintegrar i dels procediments per a la seva exigència (art 38 LGS. No bàsic)

- Consideració d'ingressos de dret públic.

- Període de cobrament voluntari (no interessos de demora)

- Període de cobrament en executiva (interessos de demora)

Aplicació de la LGT/ Reglament general de recaptació pels terminis

- Interès de demora: Interès legal del diner incrementat en un 25% (o el que estableixi la Llei Gral de Pressupostos.

- Els procediments per a la seva exigència tenen sempre caràcter administratiu.

- Àmbit sancionador (penal. A partir de 80.000€ de subvenció pot haver-hi un delictes penal per incompliment de subvencions). Interès legal del diner incrementat en dos punts.

- Destí dels fons reintegrats: Regla gral: No afectació (és a dir l'administració els pot retornar a la mateixa partida d'on van sortir o a una de diferent). Excepció: Subvencions comunitàries.

#### Competències per la resolució del procediment:

Ens trobem amb la problemàtica de la concurrència de procediments, el de reintegrament ( procediment administratiu / JCA) i el de responsabilitat comptable ( Procediment jurisdiccional / Tribunal de comptes)

- Responsabilitat comptable per no justificació de subvencions per autoritats i personal de l'administració ( sobretot en casos de subvencions que venen de la UE)
- Segons una STS de 210704 existeix compatibilitat entre ambdós procediments.
- La responsabilitat comptable requereix l'existència de negligència per part de l'autoritat o personalitat que incorri en la mateixa.
- El reintegrament no.
- L'entitat competent pel procediment de reintegrament en les Entitats Locals és Alcalde o el Ple.

Prescripció del dret al reintegrament: ( art 39 LGS, no bàsic)

- Regla general: 4 anys
- Altres criteris ( en funció del tipus de subvenció): Ex. subvencions que incloquin despeses d'inversió = 5 anys

- Inici del període de la prescripció:

- Criteri gral: El venciment del termini de la justificació.
- Altres: Des del moment de la concessió, el supòsit de l'art 30.7. Subvencions atorgades en consideració a la concurrència d'una determinada situació en el perceptor.
- I en el cas que s'hagin establert condicions o obligacions que hagin de ser complertes o mantingudes per part del beneficiari durant un període determinat de temps, des del moment en que va vèncer el termini esmentat.

#### **Captació i execució de subvencions /11**

#### Interrupció de la prescripció:

- Qualsevol acció de l'administració efectuada amb coneixement formal del beneficiari conduent a determinar l'existència d'alguna de les causes de reintegrament ( Aquí entra en joc l'important tema de les notificacions, art 58 i 59 de la L 30/92).

- Per la interposició de recursos de qualsevol classe

- Per la remissió a ja jurisdicció penal

- Per qualsevol actuació fefaent del beneficiari conduent a la liquidació de la subvenció o del reintegrament.

Obligats al reintegrament: ( art 40 LGS, l'apartat 1 del qual té caràcter bàsic)

Existeixen diferents responsables:

a) Responsables principals: beneficiaris i entitats Col·laboradores

b) Altres responsables: membres associats del beneficiari que realitzen, total o parcialment l'activitat, ens sense personalitat jurídica ( comunitat de béns, patrimonis separats), adquirents de béns inventariables ( = béns que tenen una vida útil superior a 1 any), transmissió de béns amb afectació.

Tipus de responsabilitat:

- Solidària
- Subsidiària

Responsabilitat solidària:

- Els membres d'ens sense personalitat jurídica en relació amb les activitats que s'hagin compromès a efectuar.
- Els membres, partíceps o cotitulars de comunitats de béns, patrimoni separats o altres unitats econòmiques, en proporció a les seves participacions respectives.
- El representants legals del beneficiari quan aquest no tingui capacitat d'obrar

Responsabilitat subsidiària:

- administradors de les societats mercantils
- representants de persones jurídiques

#### **Captació i execució de subvencions /12**

#### Responsabilitat subsidiària:

- administradors de les societats mercantils
- representants de persones jurídiques

Requereix una conducta determinada per part d'aquest, és a dir una conducta que incideixi en l'incompliment.

- Drethavents: Poden acceptar o no l'herència. Si l'accepten ho accepten tot, drets i deures.

#### Procediment de reintegrament: ( art 41 LGS. No bàsic)

Òrgan competent = Òrgan concedent ( EL = Alcalde/Ple. Delegacions)

Cal diferenciar entre el procediment del Control Financer ( realitzat per la intervenció de forma aleatòria a través d'un mostreig), i el procediment de reintegrament, que procedeix d'un acord de l'òrgan gestor. A través del control financer es pot arribar a un reintegrament. És a dir que l'òrgan gestor ho trobi tot correcte, però que la intervenció, no.

Tot i així hi ha coincidència de l'objecte en els dos procediments.

Aquests dos procediments tenen una caducitat pròpia = 12 mesos ( la caducitat normal dels actes administratius és de 6 mesos, L 30/92). Aquest període de caducitat tant llarg pot dur, no obstant, i aquí està la part negativa, a certes ineficiències.

Pel que fa al tema de les subvencions comunitàries, el control financer es basa sobretot en la important existència de frau en temes de fons comunitaris ( ex. Agricultura). En aquest tema la normativa comunitària diu que serà d'aplicació el dret intern dels Estats membres, per tant tema de control financer i reintegrament.

En canvi en el món local podem dir que no existeix aquesta bossa important de frau.

#### **Captació i execució de subvencions /13**

#### El procediment pròpiament dit:

a) Normativa aplicable: L 30/92. Disposicions generals sobre procediment administratiu. Títol VI. Amb les especialitats de la LGS i les seves normes de desplegament ( Reglament).

b) Iniciació:

- D'ofici per acord de l'òrgan competent
- A conseqüència d'una ordre superior
- A petició raonada d'altres òrgans o per denúncia
- A conseqüència de l'informe de control financer emès per la IGAE o les Intervencions municipals

c) Tramitació:

- Cal garantir el dret de l'interessat a l'audiència i a efectuar al·legacions

d) Resolució:

Termini per resoldre: 12 mesos des de la data de l'acord d'iniciació.

Aquest termini es pot suspendre i pot ser objecte d'ampliació de conformitat amb el que disposen els ap. 5 i 6 de l'art 42 de la L 30/92.

Si transcorre el termini màxim per resoldre i notificar sense que s'hagi fet es produeix la caducitat del procediment. La caducitat no interromp la prescripció.

e) Efectes de la resolució del procediment: S'exhaureix la via administrativa

f) Coordinació d'actuacions: Les actuacions del control financer són independents de les resolucions de l'òrgan gestor, perquè les funcions d'un i altre són diferents.

L'òrgan gestor dur a terme una examen exhaustiu de la documentació, és a dir de cada una de les subvencions que s'han concedit.

El control financer dur a terme un control intensiu, aleatori ( per mostreig), complementari, ver tal de verificar la realitat de l'aplicació dels fons.

#### **Captació i execució de subvencions /14**



## SUBVENCIONS

### INFRACCIONS I SANCIONS

LLEI GENERAL DE SUBVENCIONS 38/2003 DE 17 DE  
NOVEMBRE

REAL DECRET 887/2006 DE 21 DE JULIOL

Concepte d'infracció ( art 52 LGS): Accions i omissions tipificades a la LGS. Sancionables fins i tot a títol de simple negligència.

Responsables ( art 53 LGS): Persones físiques o jurídiques, públiques o privades, entitats sense personalitat jurídica, i en particular: els beneficiaris, les entitats col·laboradores i els Representants legals del beneficiari que no té capacitat d'obrar.

Supòsits d'exempció de responsabilitat ( art 54 LGS):

- Quan les accions o omissions tipificades en aquesta llei siguin dutes a terme per persones sense capacitat d'obrar
- Que es doni un supòsit de Força Major ( és a dir previsible però inevitable)
- Quan derivin d'una decisió col·lectiva, per a qui hagi salvat el seu vot ( és a dir hi hagi votat en contra) o no hagi assistit a la reunió en què aquella es va prendre.

Concurrència d'actuacions amb l'ordre jurisdiccional penal ( art 55): En el supòsit que la conducta tipificada com a infracció administrativa pugui constituir alhora un delicte,

- L'Administració suspendrà el procediment sancionador fins que l'autoritat judicial no dicti sentència ferma, tingui lloc el sobreseïment o l'arxiu de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal. ( per tant subordinació a la Jurisdicció penal).

- Aplicació del principi de "Non bis in idem". La pena imposada per l'autoritat judicial exclou la imposició de sanció administrativa.

- Si no s'ha estimat l'existència de delicte, l'administració inicia o continua l'expedient sancionador, basant-se en els fets que els tribunals hagin considerats provats.

*Captació i execució de subvencions /2*

**Tipologia de les infraccions:** Les infraccions poden ser:

- Lleus ( art 56 LGS)
- Greus ( art 57 LGS)
- Molt Greus ( art 58 LGS)

Infraccions lleus. Incompliment de les obligacions establertes a la Llei i a les BR.

- Presentació de la justificació fora de termini
- Comptes inexactes o incomplets
- Incompliment d'obligacions formals
- Incompliment d'obligacions comptables o registrals
- Incompliment d'obligacions de conservació de justificants
- Incompliment de les Entitats col·laboradores de les obligacions de l'art 15 de la Llei que no es considerin greus o molt greus.
- La resistència, obstrucció, excusa o negativa al Control financer
- Incompliment de l'obligació de col·laboració per part del beneficiaris, entitats col·laboradores i tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació ( art 46 LGS).
- Les altres recollides a la normativa europea.

**Captació i execució de subvencions /3**

Infraccions greus ( art 57 LGS)

- Incompliment de l'obligació de comunicar l'obtenció d'altres ajuts per a la mateixa finalitat.
- Incompliment de les condicions establertes que alteri substancialment les finalitats per a les quals la subvenció va ser concedida ( recordem que a + de 80.000€ = delictes)
- Manca de justificació dels fons rebuts ( dol)
- Pel que fa a les entitats col·laboradores:
  - Obtenir la condició de tal falsejant els requisits exigits a les BR o ocultant aquelles que els ho haurien impedit
  - I, incomplir amb l'obligació de verificar el compliment i l'efectivitat de les condicions o els requisits determinants per a l'atorgament de les subvencions, quan en derivi l'obligació de reintegrament.
- Les altres previstes a la normativa de la UE.

Infraccions Molt greus ( art 58 LGS):

- Obtenció de subvencions falsejant les condicions requerides per a la seva concessió o amagant les que l'haurien impedit o limitat ( + 80.000 € = delictes).
- La no aplicació, en tot o en part, de les quantitats rebudes a les finalitats per a les quals la subvenció fou concedida ( dol, culpa)
- Resistència al control financer amb impossibilitat de verificar la utilització que es fa als fons percebuts
- En el supòsit de les Entitats col·laboradores: No lliurar els fons als beneficiaris.
- Les altres previstes a la normativa de la UE.

**Captació i execució de subvencions /4**

#### Classes de Sancions:

- Pecuniàries: multa fixa ( 75 € a 6.000 €) o proporcional que s'aplica sobre la la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada( pot anar del tant al triple de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada \*1/\*3).

Les multa pecuniària és independent de l'obligació de reintegrament.

- No pecuniàries: Pèrdua fins a 5 anys de la possibilitat d'obtenir subvencions o d'actuar com a entitat col·laboradora.
- La prohibició durant el mateix termini per contractar amb les administracions públiques.

#### Graduació de les sancions: Les sancions es graduen atenent a:

- Reiteració
- La resistència, la negativa o la obstrucció a les actuacions de control
- Utilització de mitjans fraudulents: persones o entitats interposades, utilització de documentació falsa, anomalies en la comptabilitat.
- La ocultació de documentació a l'administració
- El retard en el compliment de les obligacions formals

#### Sancions per infraccions lleus: art 61.

- General: de 75 a 900 €
- Infraccions especials: de 150 a 6000€

**Captació i execució de subvencions /5**

#### Sancions per infraccions greus ( art 62):

- General: multa pecuniària del tant al doble ( \*1/\*2) de les quantitats indegudament obtingudes, aplicades o no justificades.
- Supòsit d'especial perjudici econòmic, superior al 50% de la subvenció i, que passi de 30.000 i que hi concorri alguna de les circumstàncies de l'art 60.1 LGS (resistència al control financer i mitjans fraudulents) = Sanció accessòria de pèrdua per un termini de fins a 5 anys de la possibilitat d'obtenir subvencions, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora, i de la possibilitat de formalitzar contractes amb l'Administració Pública.

#### Sancions per infraccions molt greus ( art 63):

- General: multa pecuniària proporcional del doble al triple ( \*2/\*3) de les quantitats indegudament obtingudes, aplicades o no justificades.
- Exempció per arrepentiment espontani reintegrament de les quantitats i els corresponents, sense requeriment previ.
- Quan el perjudici econòmic passi de 30.000 €+ alguna de les circumstàncies del 60.1.b) o c) (resistència al control financer i mitjans fraudulents): Sanció accessòria de pèrdua per un termini de fins a 3 anys de la possibilitat d'obtenir subvencions, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora, i de la possibilitat de formalitzar contractes amb l'Administració Pública.

Es preveu el desplegament reglamentari per facilitar la identificació de les conductes ( art 64 LGS).

**Captació i execució de subvencions /6**

Prescripció d'infraccions i sancions ( art 65 LGS): 4 anys

Competència per imposició de sancions a les Entitats Locals: Alcalde o President

Procediment sancionador ( art 67):

- Tramitació: L 30/92, Títol IX, Cap II.

- En tot cas cal donar audiència a l'interessat abans de dictar-se l'acord corresponent.

- Iniciació: D'ofici, com a conseqüència de l'actuació de comprovació de l'òrgan concedent o l'Entitat Col·laboradora, així com de les actuacions de control financer previstes a la LGS.

Extinció de Responsabilitats: ( art 68)

- Pagament ( sanció pecuniària)

- Compliment de la sanció ( no pecuniària)

- Prescripció

- Mort de l'infractor

- Però l'extinció de la personalitat jurídica no suposa l'extinció de la responsabilitat.

Règim de responsabilitats: ( art 69)

- Solidària:

- Comunitat de Béns

- Entitats dissoltes o liquidades: Socis

- Subsidiària:

- Administradors societats mercantils

- Representants legals que no diguin a terme els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions infringides, que facin possibles els incompliments o consentin el dels qui en depenen.

## SUBVENCIONS

### REDACCIÓ TÈCNICA D'UNA MEMÒRIA

#### 1. FILOSOFIA

- Se'n pot dir filosofia, valors, principis que orienten l'acció, etc.
- Exemples en sectors de:
  - Ocupació:
    - cohesió social,
    - millora competitivitat empreses via millora capital humà,
    - inserció,
    - generació activitat econòmica, etc. pel team renda i status.
  - En turisme:
    - La compatibilitat del turisme amb la resta d'activitats locals, el turisme com activador de la demanda econòmica ( exemple molt clar amb despesa pura d'un congressista),
    - Increment de les pernoctacions
    - Projectar una determinada imatge del territori
    - Crear un model turístic
  - En comerç:
    - La convivència de franquícies i grans superfícies comercials
    - Actuació del petit comerç amb economies d'escala perquè també sigui competitivu
    - El link comerç i turisme, etc
  - En serveis socials:
    - Polítiques que potencien l'autonomia
    - Superació de les polítiques assistencials
- Exemples: Equal, Pla de Foment, Estudis i Informes, AODL, Plans d'Ocupació, Pla de reforma, Pla de barris, etc.

## 2. DIAGNÒSTIC, SITUACIÓ, NECESSITAT QUE ES VOL ATENDRE

- Territori
- Ubicació
- Nivell d'Educació i de formació especialitzada
- Equipaments en hotels, centres educatius, biblioteques...altres – segons quin sigui l'objectiu del projecte.
- Índexs de consum i renda per barris
- Telèfons
- Vehicles
- Població
- Renda
- Nivell d'ocupació i qualitat d'ocupació
- Mercat immobiliari
- Valors afegits
- Estructura econòmica
- Nombre d'empreses
- Deslocalització

3

## 2. DIAGNÒSTIC, SITUACIÓ, NECESSITAT QUE ES VOL ATENDRE (continua)

- Fonts de treball
- Bibliografia especialitzada
- Entrevistes
- Qüestionaris
- Fonts estadístiques, idescat i altres, INE, Institut Cartogràfic, Minitèris, etc.
- Observació directe
- Descripció de situació en general
- La interpretació per la via descriptiva, comparativa, cronològica, etc.
- És una mena d'avaluació contextual

4

### **3. OBJECTIUS EN RELACIÓ A AQUEST DIAGNÒSTIC I COM ES COMPLEMENTA AMB POLÍTIQUES ORDINÀRIES**

- Cal que els objectius contribueixin als valors i quedin reflectits a les accions.
- Indicar accions reactives o prestacionals i accions preventives
- Tema Objectius intermitjos i finals
- 1 Objectiu i 3 – 4 accions agrupat per la naturalesa de les accions

Exemple: Equal amb destinataris

Exemple Pla de foment amb infraestructures

5

### **4. ACCIONS I MÈTODE PER DUR A TERME LES ACCIONS**

- Gestió de carteres informàtiques d'usuaris, persones ateses, etc.
- Sistemes de qualitat, cartes de serveis, ISO i EFQM
- Seqüència de les accions, per exemple constituir o suport a la constitució d'una nova associació de comerciants o per exemple instal·lació d'informació telemàtica als visitants.

6

## 5. PERSONAL I RECURSOS

- Personal fix dedicat a la subvenció
- Personal associat al període de la subvenció
- El rol de la universitat
- El rol de consultories

7

## 5. PERSONAL I RECURSOS

- Personal fix dedicat a la subvenció
- Personal associat al període de la subvenció
- El rol de la universitat
- El rol de consultories

### Recursos en general:

- Equipament
- Centre
- Centres associats
- Material informàtic
- Compres
- Altres

8



## 6. PRESSUPOST

- Elaboració del pressupost
- Tema del cofinançament
- Elegibilitat de la despesa
- Modalitats de pressupost

9

## 7. INDICADORS / 8. IMPACTE I RESULTATS

- En usuaris, en polítiques, en concertació, en temes transversals
- Avaluació inicial, intermitja i final
- Avaluació intermitja per a redefinir, vinculat al caràcter experimental, per definició, dels projectes
- Llistat d'indicadors.
  - Exemples sectorials
    - En Ocupació:
      - Nombre de persones inserides i període
      - Eines renovables
      - Nombre d'empreses visitades – son indicadors intermitjos que han de contribuir al resultat final i no entrar-hi en contradicció.
      - Nombre d'empreses assessorades i creades
      - Nombre de contractes en espais de treball protegit i tutelat
      - Nombre de formats
      - Nombre de tutories i acompanyaments
      - Inscripcions
      - Persones entrevistades

10

## 7. INDICADORS / 8. IMPACTE I RESULTATS

- En comerç:
  - Actes vinculats al comerç i a la seva promoció: botigues al carrer.
  - Nombre d'associacions creades.
  - Millores en infraestructura comercial
  - Concursos d'aparadors en relació a esdeveniments
  - Insercions publicitàries vinculades al comerç
  - Millora del capital humà
  - Convenis
  - Ludoteques
  - Evolució de les altes i baixes, etc
- En Mercats:
  - Equilibri de l'oferta
  - Flux de vendes
  - Infraestructures
  - Compliment de la legislació en relació a reciclatge i residus,
  - Fires al carrer
  - Difusió
  - Creació de noves fires, etc

11

## 7. INDICADORS / 8. IMPACTE I RESULTATS

- Turisme i turisme congressual:
  - Nombre de congressos
  - Nombre de congressistes
  - Despesa mitjana
  - Impacte indirecte econòmic en contractació d'empreses al territori
  - Workshops i anàlegs per potenciar la difusió
  - Millora d'infraestructures i entorn a fi de rendibilitzar més els resultats
- Turisme:
  - Nombre de consultes a les oficines
  - Nombre de visitants via contadors
  - Increment en mitjans de transport estandaritzats: tren, avió, etc.
  - Rol distribuïdor de les oficines
  - Perfil de les persones ateses
  - Despesa mitja del visitant
  - Millora en la qualitat dels serveis
  - Creació de nous productes
  - Elaboració d'una oferta consolidada al llarg de l'any
  - Infraestructures
  - Difusió via material imprès, fires, insercions publicitàries, accions amb llocs de destinació
  - Creació d'un model turístic en funció de la idiosincràsia del territori
  - La relació entre el turisme i el comerç

12

## 9. TEMPORALITZACIÓ

Seqüència: Arrancada, desplegament, reformulació, consolidació, resultats

### Temes afegits:

- TIC
- Genère
- Agenda 21
- l'àmbit relacional
- Cartes d'adhesió de taules de concertació o altres agents del territori per a reforçar la sol·licitud
- Annex amb els criteris que més puntues i quin vincle guarden, aquests criteris, amb el projecte
- Possible recreació del sistema de funcionament del projecte en un dia normal de funcionament
- L'aplicació de taules de concertació al projecte o subvenció. Possibles fórmules.
- Al projecte preveure la transferència: pensant en l'atorgant, que en traurà ell. Com es pot influir en polítiques macro, etc. Acció del territori cap a dalt.

### Nota final:

- Sobre la redacció de la memòria tècnica i el seu procés
- Sobre els annexes
- Sobre si la redacció del projecte es autoproduïda o bé hi intervé Consulting extern.

## POWER POINT 11: ANÀLISI DE CONSTANTS D'UNA CONVOCATÒRIA

### SUBVENCIONS

### ANÀLISI DE CONSTANTS D'UNA CONVOCATÒRIA

#### 1. Encapçalament amb referències legals:

- Llei ( Llei 38/2003 de 17 de novembre)
- Reglament ( Real Decret 887/2006, de 21 de juliol)
- Lleis Sectorials
- Llei d'Hisendes locals ( TRLHL 2/2004, de 05 de març)
- Llei de Pressupostos Generals de l'Estat ( Llei 47/2003 de 26 de novembre)

#### 2. Objecte de la convocatòria d'acord amb els continguts del sector.

#### 3. Dotació pressupostària global i eventualitat de no exhauriment de la mateixa. Entren en joc els projectes no atorgats.

#### 4. Presentació de sol·licituds:

1. Indicadors
2. Formes de portar-ho a terme
3. LRJAP – PAC ( Llei 30/1992 de 02 d'agost)

5. Documentació a la Sol·licitud:

- Transferència
- Identificació entitat
- Diverses declaracions

6. Procediment de Concessió:

- Criteris d'atorgament que solen anar referits més endavant
- Interposició de recursos, remissió

7. Incompatibilitats:

- No concurrència de dos fons per a un mateix objecte

8. Concurrència:

- Ratio màxima de finançament a l'entorn de l'objecte, per exemple 80% en AODL

3

9.- Difusió:

- Sol restar a facultat de l'atorgant

10. Sol·licitud:

- Imprès normalitzat
- Memòria descriptiva
- Acreditació documental
- Certificats

11. Criteris:

- Els sectorials, exemple ocupació
- Els criteris fixos

4

## POWER POINT 12: CONSELLS PRÀCTICS EN RELACIÓ AL PROCÉS D'UNA SUBVENCIÓ

### SUBVENCIONS

#### CONSELLS PRÀCTICS EN RELACIÓ AL PROCÉS D'UNA SUBVENCIÓ

#### **1. EL ROL QUE JUGA LA SUBVENCIÓ AL CONJUNT DEL SERVEI**

- Diferenciar PROJECTE de SERVEI
- Preveure la finalització
- La Subvenció per a complementar, cobrir necessitats ordinàries o bé innovar

## 2. EN LA IDENTIFICACIÓ

- La finalitat no sempre és quantitativa, es poden sol·licitar subvencions més per entrada a nou organisme, marqueting, etc. que per la quantia.  
No ponderar únicament aquest darrer aspecte
- Romanents al darrer trimestre de l'any. Ull! A les convocatòries extraordinàries en aquest període

3

## 3. EN LA SOL·LICITUD

- La decisió depèn de múltiples factors.
- En algunes ocasions no esperar a disposar de tota la documentació. Requeriment: 10 – 20 dies

4

#### 4. EN L'EXECUCIÓ

- Clarividència en recrear el funcionament
- Com compatibilitzarem amb treball ordinari

5

#### 5. EN LA JUSTIFICACIÓ

- Previsió per no entrar en espiral de requeriments reiterats que afecten en vistes a noves convocatòries

6



## POWER POINT 13: DEDUCCIONS I VINCULACIÓ AMB EL TEMA DE SUBVENCIONS

### SUBVENCIONS

### DEDUCCIONS I VINCULACIÓ AMB EL TEMA DE SUBVENCIONS

#### IMPOSTOS: IRPF, SOCIETATS I IVA

##### - IRPF:

- Grava rendes de treball, capital, activitat econòmica
- Dinerari i en espècies
- Regular o Irregular
- A persones físiques i jurídiques
- Diferents deduccions en vivenda, rendes obtingues a Ceuta i Melilla, protecció i difusió del patrimoni, etc.
- Les més importants:
  - Deducció per activitat econòmica:
    - Cal que empresa subjecte a IS
    - Cal que règim Estimació directe
- Deducció donatius per la Llei 49/2002, Incentius fiscals i mecenatge

## - IS:

- Impost directe, personal i proporcional
- L'objecte és el resultat comptable de les empreses
- Art. 78 de la LGT i RDL 4/2004, de 5 de març pel que s'aprova el Text Refós de la Llei de l'Impost de Societats
- Seqüència:
  - Es determina el fet imponible
  - Es determina al base imponible
  - Si el resultat és positiu s'aplica el gravamen
  - I sobre la quantia s'apliquen deducció per doble imposició, bonificacions i deduccions per incentivar la inversió
- Es mira:
  - Ingress empresa
  - Despesa empresa: matèries primeres, consums, tributs, despeses, explotació, etc.
  - Amortitzacions. Depreciació de l'immobilitzat
  - Provisions: pèrdues reversibles
  - Plusvàlues i minusvàlues

3

## - IS (continua)

### - Deducció:

- Per evitar la doble imposició. Cas que IS tributi de fora
- Per activitat: exportacions 99%
- Per prestació serveis, quan competència pública, no si es fa amb societat mixta
- Per incentivar activitat econòmica: exportació, medi ambient, FP, foment TIC, reinversió de beneficis extraordinaris, etc.
- Llei 49/02. Règim fiscal d'entitats sense afany de lucre i d'incentius fiscals al mecenatge
  - 35% quota íntegra
  - A més d'un 15% si l'activitat té interès públic i social

4

-IVA:

- Indirecte
- Grava el consum
- El titular empresa repercuteix
- Objectiu
- Instantani
- En operacions interiors:
  - Bens
  - Serveis
  - Activitat empresarial o econòmica
- En adquisicions intracomunitàries
- En importacions: de fora UE, Territori franc o règim aduaner especial

5

-IVA ( continua)

- Exempció en operacions interiors:
  - 1. Per interès públic: sanitat, ensenyament, seguretat social, ajut social, sociocultural, entitats religioses, cas "X" empreses si no dret a altres deduccions
  - 2. Per motiu econòmic part d'operacions immobiliàries, financeres, d'assegurança i reassegurança
  - 3. Temes culturals i artístics
  - 4. Premis i Loteria
- Altres exempcions però ja desvinculades del tema en adquisicions intracomunitàries i importació
- Tipus: 16%, 7% i 4%
- Deduccions:
  - Adquisició de vehicles
  - Inversions en general

6



## BIBLIOGRAFIA

---

ADELANTADO, J *“Cambios en el Estado del Bienestar. Políticas sociales y desigualdades en España”*. Barcelona. Icaria. Editorial 2000.

ADELANTADO J. i GOMÀ, R. *“El contexto de la reestructuración de los regímenes de bienestar europeos”*. Barcelona. Icaria. Editorial 2000.

ADELANTADO J. i GOMÀ, R. *“Las políticas sociales: entre el Estado del bienestar y el capitalismo global”*. Barcelona. Ed. Ariel.

ALUJAS, J.A *“Políticas activas del mercado de trabajo en España (1998-2000)”*. Tesis Doctoral. Barcelona, Universitat de Barcelona.

ALUJAS, J.A *“Las políticas activas del mercado de trabajo en España en el contexto de la Unión Europea”*. Revisat del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales 61.

BALLESTER R, *“European Employment Strategy Labour Market Policies”*. Working Papers, Departament of Economics, Universitat de Giorna, número 14.

BARREIRO, F *“Las políticas locales de promoción económica: reflexiones e innovación”*. Ed. Gobiernos locales y políticas públicas. Barcelona. Ed. Ariel.

BOISER, S. *“¿Hay espacio para el desarrollo en la globalización?”*. Revista del CEPAL número 86.

BRUGUÉ Q, *“20 Años de Ayuntamientos Democráticos: el retorno de la Política Local”* a Fundación de Encuentro. Ed. Informe España 1997, Madrid, Fundación Encuentro.

BRUGUÉ, Q i GOMÀ R. *“La dimensió social europea i l'àmbit local: històries paraleles o espai de trobada?”*. Revista del CIFA número 6.

BRUGUÉ, Q i GOMÀ R. *“Gobiernos locales y políticas públicas”*. Barcelona. Ed. Ariel

BRUGÉ Q i VALLES, J.M *“Los sistemas de Representación y Gobierno”*. Informe Pi i Sunyer sobre el Gobierno Local en España. Barcelona, Fundació Pi i Sunyer.

BUSTELO, María: *¿Merece la pena la evaluación? La compleja tarea de evaluar las políticas de igualdad de género: Algunos problemas, algunas soluciones*. II Jornadas Muller, Institucions e Política, 2006. Santiago de Compostela, EGAP (en premsa).

**BUSTELO, María:** *La evaluación de las políticas de género en España*. Madrid, La Catarata, 2004.

**BUSTELO, María:** *¿Qué tiene de específico la metodología de evaluación?* a Rafael

**BAÑÓN (comp.):** *La evaluación de la Acción y de las Políticas Públicas*. Madrid, Díaz de Santos, 2002.

**CANO, E:** *La lógica de la precariedad laboral: el caso de la industria del mueble*. Cuadernos de Relaciones Laborales número 13.

**CASTEL R,** *“La metamorfosis de la cuestión social. Una crónica del salariado”*. Ed. Buenos Aires, Paidós.

**CASTELLS, M i BORJA, J.** *“Local y Global: la gestión de las ciudades en la era informacional”*. Madrid. Ed. Taurus.

**CASTELLS, M i HALL, D** *“Tecnociudades del Mundo”*. Madrid. Ed. Alianza.

**COMISSIÓ EUROPEA “Llibre verd”**. Bruselas, Comissió Europea.

**ESPING-ANDERSEN. G.** *“Los tres mundos del Estado del bienestar”*. València. Ed. Alfons el Magnànim.

**GARAPEN,** Sostenibilidad en el modelo de Promoción Económica local.

**GARAPEN,** Clusters para la promoción Económica local.

**GENERALITAT DE CATALUNYA,** *“Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l’ocupació i la competitivitat de l’economia catalana”*.

**LAKOFF, G.** *“No pienses en un elefante”*. Ed. Computense.

**ROJO, Maravillas, MONFORT Elizabeth, HERNÁNDEZ, Mateu:** *Barcelona Activa: l’agència de desenvolupament local*. Aula Barcelona

**SENEETT, R.** *“La corrosión del carácter”*. Barcelona. Ed. Anagrama

**SIERRA LEGUINA, Beatriz:** *“Criterios para la evaluación con perspectiva de género”*, *Revista Española de Desarrollo y Cooperación (2000)*: n. 6, p. 95-112.

STUFFLEBEAM, Daniel L.; SHINKFIELD, Anthony J.: *Evaluación sistemática*. Madrid, Paidós/MEC, 1987.

WEISS, Carol H.: *Evaluation. Methods for Studying Programs and Policies*. Upper Saddle River (NJ), Prentice Hall, 1998

### BIBLIOGRAFIA (utilitzada exclusivament per fer l'onzè capítol)

- ESTRATEGIA CATALANA PER A L'OCUPACIÓ (2006). Departament de Treball i Indústria.
- CALVO, R. I LERMA, I. (Gener 2008). Desarrollo local: ¿clientelismo subvencionado? Conclusiones críticas al modelo actual. *Acciones e investigaciones Sociales*, 25.
- CANTARERO, S i altres. (2002). Un estudio sobre el perfil y las características del agente de desarrollo local en la comunidad valenciana. Análisis comparativo con el resto de España. *RVEH* núm .5.
- OCDE (1998) *La gestió local per unes polítiques d'ocupació més eficaces*. Barcelona. Diputació de Barcelona.
- VACHÓN, B. (2001): *El desarrollo territorial. Teoría y práctica*. Oviedo, CeCodet.
- VÁZQUEZ BARQUERO, A. (1988): *Desarrollo local: una estrategia de creación de empleo*. Madrid, Pirámide.
- PÉREZ RAMIREZ, B. coord (2000): *Desarrollo local: manual de uso*. Madrid, ESIC Editorial.

### WEBGRAFIA

---

#### **A Internet:**

- Pressupostos de la Generalitat de Catalunya:  
<http://www.gencat.cat/economia/ambits/finances/pressupost/>
- Igualtat (perspectiva de gènere)  
<http://www20.gencat.cat/portal/site/icdones>
- Subvencions  
<http://www.ayudas.net/index.php?rview=1>
- Legislació  
<http://eur-lex.europa.eu/es/index.htm>

## DOCUMENTACIÓ

---

- Els documents de Nacions Unides relacionats amb les Conferències Mundials.
- Plataforma d'Acció IV Conferència Mundial de les Dones. Beijing
- Pla d'Acció i Desenvolupament de les Polítiques de Dones a Catalunya (2005-2007)
- Programa per a l'abordatge integral de les violències contra les dones
- Enquesta Metropolitana de Barcelona
- "Anàlisi i diagnòstic de gènere i Igualtat d'Oportunitats" Cerdanyola del Vallès
- Pla d'Igualtat d'EMAKUNDE (Institut Basc de la Dona)
- PLA Municipal per a les Dones 2001-2004. Ajuntament de Barcelona
- Pla d'Igualtat. Aj. de Cerdanyola del Vallès (Proposta de Treball)
- Reunió de la Taula de Dones. Cerdanyola del Vallès
- Entrevistes a les entitats de dones de Cerdanyola, representants dels partits polítics a l'ajuntament i Oficina d'Atenció de la Guàrdia Urbana



